

**THE BOOK WAS  
DRENCHED**

UNIVERSAL  
LIBRARY

**OU\_200559**

UNIVERSAL  
LIBRARY









ಕರ್ಣಾಟಕ ಕಾವ್ಯಕಲಾನಿಧಿ, ಕೋಶಸಂಖ್ಯೆ—೪೨

ನ ರ ಕ ವಿ ವ ರ್ಯ ನಾ ದ

ಕ ನ ಕ ದಾ ನ ನ

ಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ

೪೨೭

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರೆ

(ಸಾಂಗತ್ಯ)

— — —

ಮಂ. ಅ. ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್ಯ

ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮ್ಯಾಸ್ಟರ್ ಮಹಾರಾಣೀ ಕಾಲೇಜ್, ಮೈಸೂರು—

ಇವರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೃಷ್ಣವದಾರ್ಥ ಬೆಪ್ಪಗೆಯೊಡನೆ

ಮೈಸೂರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮುದ್ರಣಾಲಯ ಮುದ್ರಿತವಾಯಿತು

1913

**Registered according to Act XXV of 1867.**  
*(All Rights Reserved)*

## ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ವಿಷಯಸೂಚಿಸ್ವತಂತ್ರ

ಸಂಧಿಸಂಖ್ಯೆ	ವಿಷಯಸೂಚಿ	ಪುಟಸಂಖ್ಯೆ
೧	ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ	೧ - ೪
೨	ದ್ವಾರಕಾದೇಶವರ್ಣನೆ	೪ - ೯
೩	ದ್ವಾರಕಾಪುರವರ್ಣನೆ	೧೦ - ೧೬
೪	ಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರ ಲೀಲೆ, ಮದನನ ಗರ್ಭವರ್ಣನೆ	೧೬ - ೨೫
೫	ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮನನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು	೨೫ - ೩೧
೬	ಮನ್ಮಥನ ದಂಡು ಪೂಜಮಟ್ಟುದು	೩೧ - ೩೬
೭	ಕಾಮದಹನ	೩೭ - ೪೧
೮	ರತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ	೪೨ - ೪೫
೯	ರತಿಯು ಶಂಬರಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು	೪೬ - ೫೦
೧೦	ರತಿ ಶಂಬರಾಸುರರ ಸಂಧಾನ	೫೦ - ೫೪
೧೧	ಮಾರಜನನ	೫೪ - ೬೧
೧೨	ಶಂಬರಾಸುರನ ವಧ	೬೨ - ೭೦
೧೩	ರತಿಯ ಸುವಾಹ	೭೦ - ೭೭
೧೪	ಜಲಕ್ರೀಡೆ	೭೭ - ೮೬
೧೫	ರತಿಕಾಂತನನ್ನು ಮನೆದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡುದು	೮೬ - ೯೦
೧೬	ರತಿಯ ಗರ್ಭಾದಾನ	೯೦ - ೯೬
೧೭	ಅನಿರುದ್ಧ ಜನನ	೯೬ - ೧೦೩
೧೮	ಅನಿರುದ್ಧನ ನಗರಶೋಧನೆ	೧೦೪ - ೧೧೪
೧೯	ಬೇಟೆಯ ವರ್ಣನೆ	೧೧೪ - ೧೨೨
೨೦	ಬಾಣಾಸುರನ ಶೋಣಿತವುರದ ವರ್ಣನೆ	೧೨೨ - ೧೨೭
೨೧	ಬಾಣಾಸುರನ ಶಿವವೂಜೆ	೧೨೭ - ೧೩೩
೨೨	ಬಾಣಾಸುರನ ಭೋಗಲೀಲೆ	೧೩೪ - ೧೩೭
೨೩	ಉಷಾದೇವಿಯ ಶೃಂಗಾರ	೧೩೭ - ೧೪೩

೨೪ ಶಿವನೊಲಿದಿದ್ದ ನಂದನದೇಡೆ* ಉಷಾದೇವಿಯು ಸಖಿಯ		
ರೊಡನೆ ಬಂದು ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವಳು	.	೧೪೩-೧೪೦
೨೫ ಉಷೆಗೆ ಶಿವನು ವರವ ಕೊಟ್ಟುದು . . .	..	೧೪೦-೧೪೨
೨೬ ಉಷೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯರ ಸರಸ .	..	೧೪೪-೧೪೮
೨೭ ಉಷೆಯ ಸ್ವಪ್ನ . . .	..	೧೪೮-೧೫೪
೨೮ ಉಷೆಯ ವಿರಹ, ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯು ಉಷೆಗೆ ಭಾಷಯ		
ಕೊಟ್ಟುದು	..	೧೫೪-೧೫೮
೨೯ ಚಿತ್ರಪರದ ಸಂಧಿ . . .	..	೧೫೮-೧೬೩
೩೦ ಚಿತ್ರಪರದ ದರ್ಶನ . .	. .	೧೬೩-೧೬೮
೩೧ ಅನಿರುದ್ಧನಂ ತಂದುದು .	..	೧೬೮-೧೭೨
೩೨ ಉಷಾನಿರುದ್ಧರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸುಖಿಸಿದ ರೀತಿ . . .	..	೧೭೨-೧೭೬
೩೩ ನಾರದನು ವಿವಾಹವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಬಾಣಾಸುರನಿಗೆ		
ಅಹುಹಿದುದು. . .	..	೧೭೬-೧೮೪
೩೪ ಅನಿರುದ್ಧ ಕುಂಭಾಂಡರ ಕಾಳೆಗೆ . . .	..	೧೮೪-೧೮೮
೩೫ ಬಾಣಾಸುರಾನಿರುದ್ಧರ ಕಾಳೆಗೆ . . .	.	೧೮೮-೨೦೪
೩೬ ಗರುಡನ ಸಂಧಿ. . .	..	೨೦೪-೨೧೨
೩೭ ಕುಂಭಾಂಡನ ಬುದ್ಧಿ . . .	..	೨೧೨-೨೧೮
೩೮ ಹರಿಹರರ ಕಾಳೆಗೆ . . .	..	೨೧೮-೨೨೪
೩೯ ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಕಾಳೆಗೆ .	.	೨೨೪-೨೨೮
೪೦ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಬಾಣಾಸುರರ ಕಾಳೆಗೆ . . .		೨೨೮-೨೩೮
೪೧ ಕೃಷ್ಣನು ಉಷಾನಿರುದ್ಧರಂ ಕಂಡುದು . . .	..	೨೩೮-೨೪೪
೪೨ ಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದುದು . . .	..	೨೪೪-೨೫೧

ಶ್ರೀರಸ್ತು

ಮೋಹ'ನ'ತ'ರ'ಂಗಿಣಿ ಎಂಬ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಚರಿತೆ

—ಸಾಂಗತ್ಯ—

ಶ್ರೀಗಿರಿಜೇಶ್ವರನಾತ್ಮಾಭಿರಾಮ ಸ ದ್ವಾಗೀಶಪಿತ ಪರಂಧಾಮ ||  
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ರಂಗ ಸುರಸಾರ್ವಭೌಮ ಸು'ತ್ಯಾಗಿ ಪಾಲಿಸೊ ಪೂರ್ಣಕಾಮ ||  
ಶ್ರೀಮದ್ಗುರುರಾಯ ದುರಿತವಿಜೇಯ ದು | ಪ್ಲಾಮವಿಚ್ಛೇದನಾಹ್ಲಾದ ||  
ತಾನುಸಗುಣನಾಶ ಸಾತ್ವಿಕೋಲ್ಲಾಸ ಶ್ರೀ | ರಾಮಾನುಜಮುನಿ ಶರಣ ||೧||  
ಅರ್ದನೊಳುಟವೆತನುಕೆತಾಕ್ಷ್ಯನಕೂಡೆ | ಕಾರೊಳ್ಳುಟಕ ಮೇಳವಿಪ್ರದೆ ||  
ತರ್ದಕೆ ರಾಮಾನುಜರೊಳು ವಾದಿಸಂ | ಪರ್ದ ನಿಲ್ವದೆ ನಿಲ್ಲಲರಿದು ||೨||  
ಈರೀತಿಯ ಪೆಂಪುವಡೆದ ಸದ್ಗುರುಕರ | ವಾರಿಜೋದ್ಭವ ಶಿಷ್ಯಜನರ ||  
ಪೇರಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ ಫಲವೀವ ತಾತಾ | ಚಾರಿಯರಡಿಗೊಗುವೆನು ||೩||  
ಅಡಿವಿಡಿದಬುಜಸಂಭವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ಯೆ ನಿ | ಮ್ಮಡಿ ಗಗನಾಗ್ರದೆ ಮೊಹಿಯೆ ||  
ಅಡಿಯೊಳದ್ವಿಳದೇವತೆಗಳಲ್ಲ ರುಜೇಡಿ | ಯಡಿಯನೆಂಬರುಕ್ಮಪ್ಪ ನಿಮಗೆ ||  
ಅರುಣಾಬ್ಜನಿಳಯಕವಾಟಕಾಸ್ತುಭಮಣಿ | ಕಿರಣದಿಂತೆಗೆದೊಳಪೊಕ್ಕು ||  
ತರುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕುಚವಿಡಿದ ಕೈಯಿಂ | ಸ ತ್ಕರುಣವೀವುದುಕ್ಮಪ್ಪ ನಮಗೆ ||  
ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವಕನ್ಯೆ ಕಮನೀಯಮೂರ್ತಿಯೆ | ನಾರಾಯಣನುರಶ್ಚಿಹ್ನೆ ||  
ಓರಂತೆ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನೆ ಮ | ದ್ಭಾರ ನಿನ್ನದು ಸುಪ್ರಸನ್ನೆ ||೭||  
ಭೂತಲದೊಳು ರಾಮನಾಮನ ಸುಜನ | ವ್ರಾತಕ್ಕೆ ವಾರಾಣಸಿಯಲಿ ||  
ನೀ ತಪ್ಪೆದುಸಿರುವೆ ಗುರು ಕಾಶಿಯ ವಿಶ್ವ | ನಾಥ ಕುಡೆಸಗೆ ಸನ್ಮತಿಯ ||೮||  
ನಿಮ್ಮಯಪಿತಕ್ಮಪ್ಪ ರಾಮನಮಹಿಮೆಯ | ಹೆಮ್ಮೆಯೊಡುಕೀರ್ತಿಪೊಡೆ ||  
ನಮ್ಮಳವಲ್ಲ ಕಾರದೆಗೂಡಿ ಚತುರಾಸ್ಯ ಬೊಮ್ಮ | ಬಾರೆನ್ನ ವಂದನೆಗೆ ||೯||

ಖ್ಯಾತವೇದಾಗಮಾತೀತ ಸರ್ವಾರ ಮನಃಪ್ರೀತೆ ಪಣ್ಣುಬವಿನಾಯಕರ||  
ಮಾತೆ ದನುಜಕುಲಭೀತೆ ತುಹಿನಗಿರಿ | ಜಾತೆ ಕುಡೆನಗೆ ಸನ್ಮತಿಯು ||೧೦||

ಸಾವಿರಸಂತಾನವಡೆದಳೆ ಮನುಕಾರ | ತೀವಿಹುದಬಲನ ಮೇಲೆ ||

ಕೋವಿದೆ ಪೆರ್ನುಕ್ಕಳ ಬಿಟ್ಟು ಸಖೆ ವಾ|ಗ್ದೇವಿಯೆನ್ನೊಳಗಿರು ತಾಯೆ||೧೧||

ಕಾಯಕವಿದು ನಿನ್ನದುಕೇಳು ನಿರ್ವಿಘ್ನು | ದಾಯಕ ಎನೆಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯು||  
ಜೀಯ ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಕುಡು ಪೊಂಬಳಲ ವಿ | ನಾಮಕ ವಿಶ್ವವಲ್ಲ ಭನೇ ||೧೨||

ಅಗಣಿತಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳುದರದಿ | ಸೊಗಯಿಪ ನಾರಾಯಣನ ||  
ಹೆಗಲೊಳುಹೊತ್ತು ಖೇಚರದೇಸಂಚರಿಸುವ|ಖಗರಾಜಕರುಣೆಪುದೆಮಗೆ||೧೩||

ವರದುಗಾಬ್ಬಿಯಮಥನದಿ ತುಸವಾತ್ರ | ಗರಳವ ಬಿಡಲಾಕ್ಷಣದಿ ||  
ಸುರಮುಖ್ಯರ ಭೀತಿನಡಿಸಿದ ಧರಣೀ | ಧರ ಘಣಿರಾಜ ರಕ್ಷಿಪುದು ||೧೪||

ಸುರಪತಿ ಶಿಖಿಕಾಲನಿಖ್ಯತಿ ವರುಣವಾಯು | ಹರಸಖನೀಶಾನಮುಖ್ಯ  
ವರಮನುಮುನಿಜನರುಗಳನ್ನ ಚಿತ್ತಕೆ | ಪರಮಸಂತಸವೆ ಪಾಲಿಪುದು ||೧೫||

ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ನಾರದ ವಿಭೀಷಣ ಧೃವ|ಕಲಿಪಾರ್ಥ ವಿದುರನಕ್ರೂರ||  
ಸಲಿಲಜ ಶುಕಶೌನಕ ಪುಂಡರೀಕಾದ್ಯ | ರೋಲಿದೀವುದೆನಗೆ ಸತ್ಕೃಪೆಯು||೧೬||

ಉರಗಾಲಯವೆ ಪೆಸರ್ನಡೆದನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ | ದರಜಾತೆಯಾತ್ಮ ಸಂಭವನ||  
ವರಪುರಾಣಂಗಳ ಕನ್ನಡಿಸಿದ ಕವಿ | ವರರ ಕೊಂಡಾಡುವೆ ಮುದದಿ ||೧೭||

ರವಿರ್ಮಿ ಚರಿಸುವ ದೇಶದೊಳಹ ದೇವ|ಕವಿಗಳ ಕಾರುಣ್ಯವಡೆದು ||  
ಸವಿನೂತುಗಳ ವಿಸ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳ್ವರ | ಕಿವಿಗೆ ಭೂಷಣವಪ್ಪ ತೆಹದಿ ||೧೮||

ವಡಿಪ್ರಸಗುಣನೇಮುವುಚಿತಾರ್ಥಲಕ್ಷಣ | ವಿಡಿಕಿಹಿದಿಹ ಭಾವಚಿತ್ರ ||  
ನುಡಿ ತಪ್ಪಿದೊಡೆ ತಿರ್ದುವುದೆನ್ನಯಸಂ | ಗಡಿಗರು ಸಲೆ ಬಲ್ಲವರು ||೧೯||

ತಪ್ಪುಸಂಸಿರವಿರಲುಮುಷಿದೊಂದುಗುಣಬರೆ | ಯೊಪ್ಪಿಕೊಂಬುದುಬಲವರು  
ಕಪ್ಪು ಕಿಂಚಿತ್ತಿರೆ ಕಳೆದಿದಿದಮೃತನ | ಚಪ್ಪರಿದೀಂಟದಿದರ್ಪರೇ ||೨೦||

ಬರಹವ ತಿಳಿಯಬೇಡೆನುತೆನ್ನನೊಸಲೊಳು|ಬರೆದುನಿರ್ಮಿಸಲದಹಿಂದೆ||  
ಬರಹವನಹಿಯೆ ನಾ ಪದವಿಟ್ಟು ಕಡಿತದೊಳು|ಬರೆದು ಮಾಡಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ||

ಗುಬ್ಬಿಯ ಕೊರಲೆ ಗೋಧಿಯ ಕಲ್ಲಕಟ್ಟದೊ | ಡುಬ್ಬಿಯಾಗಸಕೆ  
[ಪಾಲುಪುದೇ ||

ಕಬ್ಬಿ ಗರಾನುಸಿರಿದ ಕಾವ್ಯವೆ ತಿದ್ದಿ | ಪಬ್ಬಿಸುವುದು ಭೂತಳದಿ ||೨೧||

ನೋಡಲು ಹಸ್ತವಿಲ್ಲದ ಸೊಬ್ಬ ಗೀಜಗ | ಗೂಡ ಕಟ್ಟಿದಡಚ್ಚುಳಕೆಯ ||  
ಕೋಡಗ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ವಿನಾಶನ | ಮಾಡಬದೇನು ಕೇಡಹುದು ||೨೩||

ಬಟ್ಟವೊಯ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಹೊಂದಾವರೆ | ಪಟ್ಟಲೊಳ ಸೋದಿಸರುಂಟೇ ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಕನಕದಾಸನ ಕಾವ್ಯದೊಳ ದೋಷ | ತಟ್ಟದು ತವ್ವಿನಬೇಡ ||೨೪||  
ರಸಿಕರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವ ಪೊಕ್ಕು ಮುದದಿಹೈ | ದಿ ಸಜವನಲರಿಸಿಮೈಗೆ ||  
ಎಸೆವ ಪುಳಕದೊಸಗೆಯನಿತ್ತು ಶಿರವ ತೂ | ಗಿಸುವುದೀವಚನದ ರಚನೆ ||

ರಸಪೂರಿತ ಸುಪ್ರಭಂಧವಿಲಕ್ಷಣ | ವೆಸೆನಂತೆ ಪೇಟ್ಟಿಪೆನಿದನು ||  
ಹಸನಾದುಬೆಂದು ಯೋಗ್ಯರು ತಲೆದೂಗಲು | ಉಸಿರುವೆ ಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ||

ವಿಷಕರ್ತುವಿನಮೇಲೊಳಗಿರ್ದು ಬಂದಲಿ | ವಿಷದಪೆವೊಲೆವಾಲಸವಿದು ||  
ವಿಷನರ್ಜಿತವಾಹನ ಕೃಷ್ಣಂಗೆನ್ನಯ | ವಿಷವಾಕ್ಕು ತಾಗಲೇನಹುದು ||೨೫||

ಅನ್ಯತಾರ್ಣವದೊಳು ಮನೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮೇ | ಅನ್ಯತಾನ್ನವ ಸುರ  
[ಗಿತ್ತು ||

ಅನ್ಯತಕರವಾನುಲೋಚನಕೃಷ್ಣಂಗೆ | ಅನ್ಯತವಾಕ್ಕು ದಿ ಲೇಸುಬಹುದೆ ||

ಲೇಸುವುದು ಹೊಲ್ಲೆಹವಾವುದು ಸ | ವೇಶನ ನಾಮಕೀರ್ತನದೆ ||  
ದಾಸೋತ್ತಮಪ್ರಹ್ಲಾದನ ವಿಘ್ನವಿ | ನಾಶವಾದುದು ಜಗವಹಿಯೆ ||೨೬||

ಕೊಡವಾಲು ಪುಷ್ಪವೆಡೆದಪ್ಪವುದಲ್ಲದೆ ಪಾಲ್ಲಡಲು ನಾಶವನ್ನೆದುವುದೆ ||  
ಬಡವಂಗೆ ಕೃತಿದೋಷವಲ್ಲದೆ ಬೊಮ್ಮನ | ಪಡೆದಾತಗೇತಲು ದೋಷ ||೨೭||

ಅದಹಿಂದೆ ವರ್ಣದೋಷಂಗಳು ಪರಮಸಂ | ಪದವೆತ್ತು ಕೃತಿಗಿಲ್ಲವೆಂದು ||  
ಬುಧರಾವನ್ನಾಯಕಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥನೆ ತಿಳಿದು ನಾ | ನಿದ ಪೇಟಕ್ಕೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಹೇಳು ಹಿರಣ್ಯಾಂಬರನ ತಾತ್ಪರಿಯವೆ | ತಾಳುಗಳಡಿದಾನರೆಗೆ ||  
ಬೀಳುವ ಪುರುಷಪಟ್ಟದ ನಿನ್ನ ವಚನವ | ಕೇಳುವೆ ಪರಮಸಂತಸದಿ ||೨೮||

ಪೂಸರದಹನ ಕಾವೋತ್ಪತ್ತಿ ವರಕಂಬ | ರಾಸುರವಧೆ ಕಂತುಸುತನ ||  
ಭಾಸುರಲೀಲೆ ಬಾಣನ ಗೆದ್ದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಕೃತಿಯ ವರ್ಣಿಪೆನು ||೨೯||

ವಾಣಿಯುಧನೊಬ ವ್ಯವಹಾರಿ ಪಟ್ಟಿಯ | ಗೋಣಿಯೊಳ ತುಂಬಿದ ಕತ್ನ ||  
ಓಣಿಯೊಳ ಚೆಲ್ಲಿದಂತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕೃತಿಯೆಂಬ | ವಾಣಿಕ ಮನ್ಮನೋನಾಥ ||



ನಾಡೊಳಗುಳ್ಳ ಜಾಣರು ಜಾಣೆಯರೊಡ | ನಾಡುವ ಸವಿವಾತುಗಳ ||  
ಪಾಡುಗಬ ವ ಪರುಠವಿಸಿದ ಬಗೆಯ ನೀ|ನೋಡು ಮಾನಿಸಿ ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ||

ಜನಕನೊ ನಿನಗೀನು ತಿನಿತ್ತ ವಬ್ರಹ್ಮ | ಜನಕನೊ ವರಸರಸ್ವತಿಯೋ ||  
ಸನಕಸನಂದಾದ್ಯರೊ ಮೇಲ್ಗ ತೆ ಪೇಟು | ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ತನಗೆ ||೩೬||

ತೆಂಗಿನ ಕಾಯ ತೋರದ ಮೊಲೆವೊತ್ತ ಲ ತಾಂಗಿಯ ಬಂದುಗೆವಾಯ ||  
ರಂಗಿಪ ಚೆಂದುಟೆಯಿನಿದನೆ ಮೋಹತ | ರಂಗಿಣಿವೇಟ್ಟಿ ಕೇಳಬಲೆ ||೩೭||

ಹರಿಶರಣರಚು ಬುಧಜನರಿಗೆ ಪೆಚ್ಚು | ದುರಿತವನಕೆ ಕಾಚ್ಚಿ ಚ್ಚು ||  
ವಿರಹಿಗಳಿಗೆ ಪುಚ್ಚು ವೀರರ್ಗೊ ನುಚ್ಚು ಕೇ | ಳ್ವರಿಗಿದು ತನಿಬೆಲ್ಲ ದಚ್ಚು ||

ಕೋಟೆಜನ್ಮದ ಪಾಪಹರ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತೆಯು, ಪೀರಿಕೆಯೊಳಗೊಂದು ಪದನ ||  
ಪಾರಿಸಿ ಕೇಳಿದ ಸುಜನರ್ಗೊ ಮುಕುತಿವ, ಧೂಟೆಯು ಸಂಸರ್ಗವಹುದು ||೩೮||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳ ನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||೩೯||

—ಇಂತು ಪೀಠಿಕಾಸಂಧಿ ೧ ಕ್ಕೆ ಪದಂ ೪೦ ಕ್ಕೆ ಮಂಗಳಂ—

## ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಕೃತಿವೇಟ್ಟಿ ಕನಕದಾಸೋತ್ತಮ ಕೇಳ್ದ ವ | ಕೃತಿಸುಜ್ಞಾನವಧೂಟೆ ||  
ಕೃತಿಗೆಕರ್ತನು ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವ, ಕೃತಿಯಕೇಳ್ದರೆಪುಣ್ಯವಹುದು ||

ವೆಂಠಣಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತಿ ಸಂದನಕಲ | ಕಂಠ ಸಿನ್ನಯ ಸವಿವಾತು ||  
ಉಂಟಾದುದೆನ್ನಯ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಪರಲೋಕ | ನಂಟರು ಕೇಳುವಂತುಸಿರು ||೪೦||

ಎಲೆಯೆನ್ನ ಕಣ್ಗೆ ಮಂಗಳವಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆ ಬ | ಲ್ಲೊಲೆಯಮಂಗಳ ರತ್ನ ಕೇಳೆ ||  
ಶಿಲೆಯ ವಕ್ಷದರ ಚಿತ್ತವ ಕರಗಿಪುದು ನೈ | ದಿಲೆಯಾಣ್ಣು ನಂತೆನ್ನ ಕವಿತೆ ||

ಈಕಾವ್ಯಕಾದಿವರ್ಣನೆಯಾವುದೆನಲು ರ | ತ್ನಾಕರ ನೆಲವೆಣ್ಣಿ ನುಡೆಯ ||  
ಮೇಘಲೆಯಂದದೆ ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದುದ | ನೇಕಸಂಪ್ರಮಾನನೇನೆಂಬೆ ||೪೧||

ನೀರಾನೆ ನೆಗಲು<sup>1</sup> ಪಾರೀನ ಕಮಠ ಶಿಂಶು|ನೂರ ಕರ್ಕಟ ಭಲ್ಲೂಕ ||  
 ಘೋರಾಹಿ ವೊದಲಾದ ದುಷ್ಟಜಂತುಗಳಿಂದ|ವಾರಾಶಿ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು||೫||  
 ತಂಡತಂಡದಿ ಹೊಣವಳಯದಿ ಡಿಂಡೀರ<sup>2</sup>|ಪಾಂಡುರ ಶಂಖಪ್ರವಾಳ ||  
 ದುಂಡುಮುತ್ತುಗಳಿಂದೆ ಮೇರೆಯಬ್ಬಿಯಕೊರ|ಲ್ದಂಡೆಯಂತಿದುರ್ದೇನೆಂಬೆ||  
 ದೈವಾಧೀನದಿ ವಜ್ರ ಮೈನಾಕನ|ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಲಲೆಂದು ||  
 ವೈವಸ್ವತನೊಲು<sup>3</sup> ಬಹನೆಂದು ಕಡಲಳ್ಳೆ|ಹೊಯ್ದಂದದಿ ಕಂಪಿಸಿತು ||೬||  
 ಹೊದ್ದಿರಲುರ್ವಿಯ ಹೊಸಾರು ಸಾರೆಂದು|ಬುದ್ದಿಗಲಿಸಿ ಕೇಳದಿರಲು ||  
 ಗದ್ದಿಸಿ ತೆರೆಗೆಯ್ದುಳಿಂದೆ ತಾಡಿಸುವಂತೆ ಗುದ್ದಿತು ಜಲನಿಧಿ ತಟನ ||೭||  
 ವೇದ ತಸ್ತ ರನ ತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡನ|ರಾಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೊಣಮಡಲೊಡನೆ ||  
 ನಾಧನ ಕರೆಸಲು ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಗ|ಲಾದುದು ಕಡಲೊಟಭರಿತ ||೮||  
 ಅಂಬುಧಿಮಧ್ಯದ ಧರೆಯೊಳು ಚತುರಾಸ್ಯ|ನೆಂಬ ವಿದ್ಯಾಧಿಕನೊಲಿದು ||  
 ಕಂಭಸೂತ್ರವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ನಾಡಿದಂದದಿ ಪ್ರೊಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು||೧೦||  
 ಅಶರಧಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ಸುಸರ್ಣದಾದಿ|ಶೇಷ ತಾನೆ ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಂದು ||  
 ಶ್ರೀಶನ ವೈಕುಂಠನ ನೋಡುವಂತೆ ಶೈ|ಲೇಶ ಹೇವನಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೧||  
 ಎಂಬತ್ತು ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷದ ಜೀವರುಗಳೆಂದೆಂಬ ಬೀಜವ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ ||  
 ಮುಂಬೆಳಸಿಗೆ ಪಣಕವ ಕಟ್ಟಿದಂದದಿ ಪ್ರೊಂಬೆಟ್ಟ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೨||  
 ಅಪರ್ಮತದ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದೊಳು ಜಾಬೂ|ದ್ವೀಪದ ಮಧ್ಯದೊಳರ್ಧ ||  
 ಸೋಪಸ್ಕರ<sup>4</sup> ವೆತ್ತ ನಿಖಿಲದೇಶಂಗಳ ಸ್ವ|ರೂಪವನೇವಣ್ಣ ಸುವೆನು ||೧೩||  
 ನಾಳವ ಮಗಧ ಕಾಶ್ಮೀರ ಗುಜ್ಜ ರ ಗೌಳ|ಚೋಳಕೋಸಲದೇಶಬೋಟ  
 ಲಾಳ ಕನ್ನಡ ವಂಗ ಚೌಟ ಹೊಯ್ಸಳ ಮಲೆ|ಯಾಳ ದೇಶಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||  
 ಇಂತಿವು ವೊದಲಾದ ಬಹುದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ|ಕಾಂತಂಗೆ ತವರೂರೆನಿಸಿ ||  
 ಸಂತಸವಡೆದುದಾಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಸಕಲದಿ|ಗಂತಕ್ಕೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿವಡೆದು ||೧೪||  
 ನಗರ ಪಟ್ಟಣಖೇಡ ಖರ್ವಡ ಪುರಗ್ರಾ|ಮಗಳೆಂಬ ನಾನಾ ಪೆಸರಾಂತು||  
 ಸೊಗಯಿಸುತಿಪ್ಪುವಾದೇಶದಿ ಬಿಳುವ|ಳ್ಳೆಗಳಲ್ಲ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೫||

ಕಷ್ಟಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ—1. ಮೊಸಳೆ, 2. ನೊರೆ, 3. ಯಮ,  
 4. ಸಕಲಸಂಭಾರ, 5. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಳಿಗಳು.

ರಾಜಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ತೋಱಿ ಸಿಖಿಳಾಗ್ರ|ಹಾರ ಪದ್ಮರ್ಥನಾರ್ಯರಿಗೆ ||  
 ವೀರನಾನೈವನಿತ್ತ ಪುರಗಳೊಪ್ಪಿದುರ್ ದಾ|ದ್ವಾರಾವತಿಯು ದೇಶದೊಳು ||  
 ಆವಾವಗ್ರಾಮಾನುಗ್ರಾಮದಿ ಶಿವವಿಷ್ಣು ದೇವಾಲಯ ಪಾತ್ರಭೋಗ ||  
 ತೀವಿದ ಮೃಷ್ಣಾನ್ನಸತ್ತದೊಳೊತ್ತಿಲಿ ಭಾವಿಸೆ ಕೊಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೮||  
 ಸಮಯ<sup>1</sup> ನಿಷ್ಠರುಮುನ್ನತಕೀರ್ತಿವಿದರು ವಿಕ್ರಮವಿದ್ಯಾಭಾಗ್ಯಾಧಿಕರು||  
 ಸುಮತಿಗಳಭವಾಚ್ಯುತಭಜಕರು ಸಂಭ್ರಮದಿ ವರ್ತಿಸುವರೆಲ್ಲೆಡೆಯು ||  
 ಪೊಡೆಯೆಂಬುದು ಗಂಧಶಾಲಿಯೊಳ್ ಕೈಯೊಳು|ಕೊಡೆಯೆಂಬ

[ರಾತಪತ್ರವನು ||

ತಡೆಯೆಂಬುದಹಿಮಂತ್ರದೊಳಗಲ್ಲದಾದೇಶದೊಳೊಳೆಬ್ಬಂಗಳಲ್ಲ ||೨೦||  
 ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಕೇತಕಿಯೊಳು ರಾಜಕಂಟಕ<sup>2</sup>ವೆಂಬುದಂಬುಜದಿ ||  
 ಕಂಟಕವೆಂಬುದು ಹಲಸಿನೊಳಲ್ಲದೆ | ಕಂಟಕವಾದೇಶಕಿಲ್ಲ ||೨೧||  
 ದಂಡ ಸನ್ಯಾಸಿವರ್ಗದೊಳುಂಟು ಪುಸರಪಿ|ದಂಡ ಗೋಪಾಲರೊಳುಂಟು||  
 ದಂಡ ಪುಂತ್ರೆಕ್ಕುವಾಟೆಯೊಳುಂಟು ಮಿಕ್ಕಿನ|ದಂಡವಾದೇಶದೊಳಲ್ಲ||೨೨||  
 ಕಟ್ಟುವರ್ಮಿ<sup>3</sup>ಕೆಯ ನೀವಿ<sup>4</sup>ಯೊಳಗೆ ಕೈ|ಗಟ್ಟುವರ್ಕ್ಕಂಕಣಗಳನು ||  
 ಕಟ್ಟುವರ್ಧಮ್ಮಿಲ್ಲ<sup>4</sup>ವೆಲೆಯುಮುಂಡಿಗೆಯನು|ಕಟ್ಟುಕುಟ್ಟೆಂಬುದಲ್ಲಿಲ್ಲ ||೨೩||  
 ಕುಟಲ ಕುಂತಲದೊಳು, ಮಧುಪಾನತೊಂಡೆವೆ|ಣ್ಣುಟೆಯೊಳು ಕರಿಸ

[ಕಾಂತೆಯರ ||

ಘಟಕುಚದೊಳಗಲ್ಲದೀನುಡಿಗಳು ಸಂಘಟಿಸುವು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ||೨೪||  
 ಹಿಡಿವರು ವಾರನಾರಿಯರ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳ|ಕಡಿವರವರ ನಳತೋಳ ||  
 ಉಡಿಗೆಯ ನುಲಿವರು ಪಲ್ಲವಾಧರೆಯರ| ಪೊಡವಿಯೊಳತಿಬಳರಿಲ್ಲ ||೨೫||  
 ಕೆರೆಬಾವಿಗಳಲ್ಲದಗ್ಗಡದೊಳಲ್ಲಿ|ತೋಱಿನೀರ ಕಂಬಿ<sup>5</sup>ಯೊಳ್ತರಿಸಿ ||  
 ನೆಣಿ<sup>6</sup>ಧರ್ಮಿಪ್ಪರು ನಿರ್ಮಿತವನು ಮಾಡಿ ದಹವಟ್ಟಗೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೬||  
 ಪಟಬದ್ಧದೀರ್ಘದಂಡಾಂಕನರಾಶ್ರಯ<sup>6</sup>|ಮರಭುಕ್ತಶಾಲೆ ಕಂಪಿಸೆವ ||  
 ಘಟಪುರಿತಗಂಧಶೈಲ್ಯೋದಕದಹಿ ವಟಗೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೨೭||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಶಾಸ್ತ್ರ. 2. ಅರಸರಿಂದ ಬರುವ ಹಿಂಸೆ; ಚಂದ್ರನಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿಂಸೆ. 3. ನಿರಿಯ ಗಂಟು. 4. ತುರುಬು. 5. ಅಡ್ಡೆ. 6. ಡೇರ.

ನೂನುರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಮಯವಾದ | ಲಾನುಂಚದಮುಳಚಪ್ಪರದಿ ||  
ಹೇಮಾಂಬುರುಹವೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯರು ನೀರ್ದಿಡಿ | ದಾನುಹಾಸಲಗಳೊ  
[ಪ್ರಿದುವು || ೨೮ ||

ಅಂಬರದಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತಿದ ಕುಚ | ಕುಂಭ ತತ್ಕುಂಭಮೆಂಬಂತೆ ||  
ಕುಂಭಾನ್ವಿತ ಕರಕಮಲದಿ ಸ್ತ್ರೀನಿಕು | ರುಂಬ ನೀರ್ದಿಡಿದು ನಿಂದಿಹುದು ||  
ಕಳಶಸ್ತು ನ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಳದ ಕೌಂ | ಕುಳ ತೋಳ ನೆಗು  
[ನೀರೇಖೆಯೆ ||  
ಗಳತ್ಯಪ್ಪ ಪರಿದೊಡವೊಂಟುವ | ನೆವದಿ ಹೆಂ | ಗಳ ಮುದ್ದುಮೊಗನ  
[ನೋಡುವರು || ೨೯ ||

ಕಡುರೂಪು ಕಣ್ಗೆ ಮೈಗಂಪು ಮೂಗಿಗೆ ಮೆ | ಲ್ನುಡಿಕೊಡಕೆಗೆ<sup>೨</sup> ಹೆಂಗ  
[ಳೆಹಿವ ||  
ಕುಡಿನೀರಿನಿಂಪುಜಿಹ್ವೆಗೆ ಶೈತ್ಯತನುವಿಂ | ಗಿಡಿದುದು ಬಜಲಿ ಬಂದರಿಗೆ || ೩೦ ||

ಸಲಲಿತೋಭಯತಟದಸಾಲ್ಪ ರದೊಳು | ಬೆಲ್ಲದ ಪಾನಕವೆಹಿದು ||  
ಅಲ್ಲದ<sup>೩</sup> ಕೆನೆಪೊಸಹನವ | ಕರೆಕರೆ | ದೆಲ್ಲರಿಗುಣಬಡಿಸುವರು || ೩೧ ||  
ಲೋಕದೊಳತಿಶೀಲವಂತ ತ್ರಿವೈಷ್ಣವ | ರೇಕವ್ರತದ ಭೂಸುರರು ||  
ಏಕಾಂತನಿಳಯದೊಳೇಕವಾಗಿರೆ ಸ್ವಯಂ | ಪಾಕವನಾಡಿ<sup>೪</sup> ಭುಂಜಿಸರು ||

ನಾಗವಲ್ಲಿ ಯಪರ್ಣಚೂರ್ಣ<sup>೫</sup> ಸುಕವೂರ | ಪೂಗ<sup>೬</sup> ಸಂಭಾಗ ತಾಂಬೂಲ  
ರಾಗ<sup>೭</sup> ಪೂರಿತಗಂಧಕುಸುಮಂಗಳಿಂದಲ್ಲಿ | ಭೋಗವೀವರು ಪಾರ್ವರಿಗೆ || ೩೨ ||

ಕುಸ್ತುರಿಸುವುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಜಲ್ದ ಸ | ಮಸ್ತುರ ದೃಗು<sup>೮</sup> ಯುಗಳಕ್ಕೆ ||  
ವಿಸ್ತುರಿಸುವಜ್ಜ ರಿಯೆನೆ ವಿಮಲ ಸ | ರಸ್ಥಲ ಕೆಹಿ<sup>೯</sup> ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೩೩ ||  
ತೊಹಿ<sup>೧೦</sup> ದಾಳ ನಕಾರ್ಮುಕ<sup>೧೧</sup> ವಸಿಂಜಿನಿಯಿಂದೆ | ನೆಹಿ<sup>೧೨</sup> ಬಾಗಿ ಸಿದರೆಂಬಂತೆ ||  
ಬಹಿ<sup>೧೩</sup> ಗಲ್ಲುಗಳ ಕೀಲಿಸಿದೇಹಿ<sup>೧೪</sup> ಗಳಂದೆ | ಕೆಹಿ<sup>೧೫</sup> ಗಳೊಪ್ಪಿದುರ್ವಲ್ಲಲ್ಲಿ || ೩೪ ||

ಜಲವಿದ್ದೊಡೆನೊಪಾನಕೆಯೋಗ್ಯವಲ ಸ | ತ್ಪಲಭೋಗಕೊದವುವುದಲ ||  
ಮಲಿತ ಮೈಸೀರೆಂದು<sup>೧೬</sup> ಸಿಂಧುವ ಜಹಿ<sup>೧೭</sup> ದಿಳಿ | ಗೊಲವೀವ ಕೆಹಿ<sup>೧೮</sup> ಗಳೊ  
[ಪ್ರಿದುವು || ೩೫ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಕುಡಿಯುವ, 2. ಕಿವಿಗೆ, 3. ಶುಂಠಿಹಾಕಿದ, 4. ಅನ್ನವನ್ನು,  
5. ತಾವೇ ತಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, 6. ಸುಣ್ಣ,  
7. ಅಡಕೆ, 8. ಕೇಸರಿ, 9. ಕಣ್ಣು, 10. ಗಂಗಳಾಧಾರಿಯಾದ  
ಶಿವನ ಧನುಸ್ಸು, 11. ಮೂತ್ರವೆಂದು.

ಮುಟ್ಟಿಗಾಲಗೊಳುಬಿ ಬೇಸಗೆಯೊಳು ಕಾಲು | ನೋಟಿಯಾಗುದೆಂಬ

[ನಿಂದೆಯನು]

ತಳೆಯದೆ ತೊಂಬಲಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟ ಕುಲ್ಯ | ಗಳಳೆಯಗಲದಿ ಚಲಿಸುವುವು ||

ಭಾಗೀಶ್ವರವೀಯರು ಸಾಸಿರವೊಗ | ಪಾಗಿಸಾಗರವೆರದಂತೆ ||

ರಾಗಿಸ ಪರಿಗಾಲುಪೆ ಸಾಸಿರವೊ | ಗವಾಗಿ ಸದ್ವನವೆ ಸಾರಿದುವು ||೨೯||

“ಆಪೋನಾರಾಯಣತತ್ತ್ವ”<sup>1</sup> ಮೆಂಬ ಪ್ರಾ | ಷೋಪ<sup>2</sup>ನೊಳ್ಳೆರೆದ

[ಭೂಸತಿಯ ||

ರೂಪಾಂತ ರೋಮಾಂಚನದಂತೆ ಗಂಧರಾ | ಲೀಫಲದಂಕುರವಿಹುದು ||೩೦||

ಬೀಗಿ ಬೆಳೆದು ನಭಕಡದೊಡೆ ದೇವರ್ಕಳಾ | ರೋಗಿಸ ಸವಿಗಾಣರ್ ||

ಪೋಣಿ ಪೂಡುವುದೇನೆನುತ ಲಜ್ಜೆ ಸಿ ತಲೆ ವಾಗಿದಂತಿಹುದು ರಾಜಾನ್ನ ||

ಮುಡಿ<sup>4</sup>ಗಳ ಕಾವ ಪುಳಂದಿನಿಯರ ರೂಪ | ಪಡಿಗಟ್ಟು ಬಲ್ಲವರಾರು ||

ಮುಡಿ ತೋರವೊಲೆಯ ಭಾರಗಳಿಂದಲುಂಗರ | ವಿಡಿನಡು ಬಳುಕುವಂತಿ

[ಹರು ||೩೧||

ಕಾವನ ಮುಂಗೈಯ ಗಿಳಿಯಂತೆ ನುಡಿದುಹಿ<sup>5</sup> | ಕಾವನಬಿಲ್ಲೋಲ<sup>6</sup> ಪಿಡಿದು ||

ಕಾವನ ರಥವಾಜಿ<sup>7</sup> ಭುಂಜಿಸದಂತೆ ಕೈ<sup>8</sup> | ಗಾವ ಪಾಮುರಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||

ಕೊನೆವಾಟಿ<sup>9</sup> ಕುಸುಮಮಂಜರಿ ಮುಖ್ಯಶಾಲಿಯ | ಕೊನೆಗಳ ಸಗಿವಕೀರಗಳು ||

ಕೊನೆಗಣ್ಣ ಪಾಮುರಿಯರ ದಿಟ್ಟ<sup>10</sup> ಗಣ್ಣರು | ಳ್ಗೊ ನೆಯೆಂದು ಕೊನೆಗೆ ಪಾಣಿ<sup>11</sup>

[ದುವು ||೩೨||

ಸುಟವೆತ್ತು ಕೊನೆಯಿಂದೆನು ಗುಳೆಬಂದೆಹಗುವ | ಸಿಟಲಾಕ್ಷ ನಶತ್ರಹಯವ<sup>12</sup>  
ಕುಟಲಕುಂತಲೆಯರದ್ದರಿಸಲ್ಕೆ ತೊಣ್ಣೆ ವ ಣ್ಣು ಟೆಯ ಪಣ್ಣೆಂದು ಪಾಣಿ<sup>13</sup>ದುವು ||

ನೆತ್ತಿಯೊಳ<sup>14</sup> ಪಾಣುವಿಗಳಿವಿಂಡು ಪಚ್ಚೆಯ | ಸತ್ತಿ<sup>15</sup>ಗೆಯಂತೆ ಮಂಡಲಿಸೆ ||

ಮತ್ತ<sup>16</sup> ಕಾಶಿನಿಯರ ದಿಟ್ಟ ಶಂಖದ ಕಾವ | ತೆತ್ತಿ<sup>17</sup>ಸಿ<sup>18</sup>ದಂತೆ ಕೋಭಿಸಿತು ||

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ನೀರೇ ನಾರಾಯಣಸ್ವರೂಪವು. 2. ಪ್ರಾಣೋಪ—(i) ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ  
ಓಪ ಪ್ರಾಣಕಾಂತ; (ii) ಕಾಲುವೆಯೆಂಬ ಜಲರೂಪವಾದ ಓಪ, ಗಂಡ.  
3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭತ್ತದ ಗದ್ದೆ. 4. ಗದ್ದೆಯಮಡಿ. 5. ಮನ್ನ  
ಥನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಕೋಲು, ಕಬ್ಬು. 6. ಗಿಣಿ. 7. ಗದ್ದೆ. 8. ಮನ್ನ  
ಥನ ಕುದುರೆಯಾದ ಗಿಣಿ. 9. ಸೇರಿಸಿ.

ಕಂದುಗೊರಲನೊಳು ಕಾನಲ್ಕೆ ಸ್ವರ ತನ್ನದೊಂದು ಬಿಲ್ಲುನು ಸಾಲದೆಂದು ||  
ತಂದಿಲ್ಲಿ ಬೆಳಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಬೆಳ್ಳುಬುರ್ | ಸಂದಣಿಸಿತು ಬನಬನದಿ ||೪೩||

ಆಗರದೊಳು ರಸದಾಳ ತೆಂಗಾಳಯಿಂ ತಾಗಲೊಂದಹೊಳೊಳೊಂದುಹೊಳೆ ||  
ಮೇಗೊಲ್ಲೊಳೊಡೆದಿನಿರಸದ ಪರಿಯೊಳಕ್ಕು | ಸಾಗರ ತುಂಬಿದಂತಾಯ್ತು ||  
ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳನಗಲಿದ ಚದುರರು ತಮ್ಮ | ದಂಡಿಪ ಸ್ವರಚಾಪವೆಂದು ||  
ಭಂಡಿಪೆರ್ಗುಡುಗೊಲುಗಳಂದಲಡೆಗಿಕ್ಕಿ | ಖಂಡಿಸುವರು ಕಬುಗಳನು ||

ಬಾಲೆಯ ಕೊರಲು ಹೊನ್ನೊರಲು ಸುಸ್ವರ ಕಣೆ | ಲೀಲೆಗತರಿ

[ಕುರುಳೊಕ್ಕುಂಕು ||

ಪಾಲಿದುರ್ ಕುಚ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ಗ | ಸ್ಥಾಲೆಯ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೪||

ಮುದ್ದು ನಾಲುಳು ಮೂಲೆಯಾದಂತೆ ತನಿಲ್ಲ 'ದುದ್ದುಕವರಪಂಚಧಾರೆ |  
ಬಿದ್ದಿಹುದಾಲೆಯ ಮನೆಮನೆಗಳ ಮುಂದೆ | ಹೆದೊಡ್ಡುಮೆಜಲೊಟ್ಟಲಂತೆ ||

ಅಂದೊಮ್ಮೆ ವರಹಾವತಾರದಿನೆರೆದ ಗೋ | ವಿಂದ ತನ್ನಯ ಪೀತಾಂಬರವ ||  
ಕುಂದದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಪೊದಿಸಿದೊಲಿರುವುದು | ಗಂಧಶಾಲಿಯ ವನ ಕಳಿತು ||೪೫||

ದಾಳಂಬವಹೂ ರದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸೌರಭ್ಯವ | ತಾಳನೇಕಪೂದೊಡೆ ||

ಕೇಳಿಯವನಗಳದ್ದುವು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ತಾಳಿಯ ಮರಕತನಂತೆ ||೪೬||

ಪಲಸು ನೇಹಿಲು ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ ಸ್ತೋತ್ರೋಧ | ಚಲಪತ್ರ

| ಬಿಲ್ವಾಮಲಕ ||

ಲಲಿತಶುದ್ಧ ಸ್ಪಟಿಕದಲಿ ಬಿಗಿನ ಕೋ ಮಲಸಾಲು ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು |೪೭||

ಹೊಕ್ಕರಣೆಗಳ ಹೊಂಗಳಸ ದೇಗುಲದಸಾಲು ಬೇದಕ್ಕರಿಗರ | ಜನಶಾಲೆ ||

ಸೊಕ್ಕಾ ನೆಕುದುರೆಯವೈದಾಳಿಯಂಕಣ ದಿಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೪೮||

ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಮಮುಪನಿಷತ್ಪರಾಣ ಪ್ರತಿವೆತ್ತು | ಹರಿಯನಿಟ್ಟಿಸಲು  
ಅತಿಭಕುತಿಯಲಿ ಬಂದಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ಗೋ | ಮತಿನದಿ ದ್ವಾರಕಾಪುರದಿ ||೪೯||

ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮುಳ್ಳನಕ ಸಕ್ಕಪೆವೆತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕಂ ಪದಂ ೨೩ ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—



## ಮೂವನೆಯ ಸಂಧಿ

ದ್ವಾರಕಾತ್ಮರವಣನೆ—

ವಾಣದಲಸುವಂತೆ ವಾಡದಿರದಿಕಸು|ಜುಣರ ಜ್ಞಾನಲೋಚನಕೆ ||  
 ಕಾಣಬರ್ಪಂತೆ ಕನ್ನಡವಾಕ್ಯಬೆ ನೆರೆ|ಜಾಣ ಸತ್ಯ ತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||  
 ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳಾದೊಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ|ಪ್ರಮದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣಗಳಗೆ  
 ಅನುರಿದಮಣಿತಾಟಂಕ<sup>1</sup> ವೆನಲು ಪೇಟಿ<sup>2</sup>|ರಮಣಿಯವಾದಮೇಲ್ಗ ತೆಯ ||೨||  
 ದ್ವಾರಾವತಿಯ ಪಟ್ಟಣದ ಸಂಪೂರ್ಣತೃಂ|ಗಾರನ ಪೇಟಿ<sup>3</sup>ನೆಂದೆನಲು ||  
 ನೀರಜಭವ<sup>4</sup>ಗರಿದೆನಲೇನುಗಹನ ವಿ|ಸ್ತಾರವನಾಟಿ<sup>5</sup> ಬಲ್ಲನಿತ ||೩||  
 ಜಲಗೈವ ಶರಭಶಾದೂಲಕಂಠೀರವ|ನೆಲಜೇಷ್ಠಕಾಸಿಯಭೂತ || (೧)  
 ಕೆಲಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಯಿಂದೆಸೆಯಿತು ರೈವತಾ|ಚಲ ದ್ವಾರಕೆಯ ಬಾಹ್ಯದಲಿ ||೪||  
 ಮಗಳ ಗಂಡನ ಕೂಡೆ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯರು|ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬರಗೊಡೆನೆನುತ ||  
 ನೆಗಟಾನೆ ವಿನಾನ್ಗಳನೊಳಕೊಂಡು ಬಂದು ಪೇ|ರಗಟಾದುದಬ್ಬಿ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ||  
 ಸುತ್ತಣ ಮಣಿಗಲ್ಲ ಹೊಂಗೊಟೆ ನೊಡಲು|ತತ್ತಳಗೆಯ್ಯುದಕ್ಕಿಗಳ ||  
 ಕೊತ್ತಳ ನಿಚಯವ ಕೊಳಲು ಪೋಪರಿಗಳ|ಹೆತ್ತಳ ಗಂಡನಂತಿಹುದು|| (೨)  
 ವೊನೆಗಾಣುಳರ ಉಂಡಿಸಲೆಂದು ವಸುದೇವ|ತನಯ ಚಕ್ರಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪ  
 ವಿನಯದಿ ಕೊಟ್ಟನೆಂಬಂದದಿ ಕೋಟೆಯ | ತನೆಗಳದ್ದು ವು ಸುತ್ತ ಬಳಸಿ||೫||  
 ದೇಶಾಧಿಪಕೃಷ್ಣ ರಾಯಂಗೆ ಉಳರಿಂದ|ವೋಸನ ಬರಗುಡೆನೆಂದು ||  
 ಶೇಷ ಮಂಡಳಸಿ<sup>6</sup>ದಂದದಿ ವಜ್ರದಾಳ್ಯೇರಿ<sup>7</sup>|ಲೇಸಾದುದೇವಣ್ಣಿ ಸುವೆನು ||೬||  
 ಬಲಿನಂದನಮುಖ್ಯ<sup>8</sup>ಉಳರೆಂಬ ಮೃಗಕುಲ|ಚಲಸಿ ತನ್ನ ದಿವರ್ಗೆ ಹಿಡಿದು ||  
 ಉಲಿದು ಹೊಯ್ಯುವೆನೆಂಬ ರೌದ್ರದಿಂ ಕೋಟೆಯ | ಹುಲಿವೊಗ ಕಣ್ಣಿ  
 [ರಂಜಿಸಿತು ||೭||

ವೊಟಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳ ಸೊನ್ನಾರ ಕೈ<sup>9</sup>ವೊಟೆ ನಾನಾಬಂಧಗತಿಯ ||  
 ಕೂಟಸ್ಥವಾದ ಹೊನ್ನಗಸೆಯ<sup>10</sup> ತಳಿತ ಕ|ವಾಟಗಳದೂವೇನೆಂಬೆ ||೧೦||

ಸೋಮಸೂರಿಯಾವೀಧಿ ವೀಧಿದುಕ್ಕೆಲದಲಿ | ಹೇಮನಿರ್ಮಿತಸಾಧದೋಳ  
ರಾನುಣೀಯತವೆತ್ತ ಕಳಸದಂಗಡಿಯಿದುರ್ ವಾನುಹಾದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ || ೧೧ ||

ರಾಗರಸದೋಳನವರತ ಕಾದಲರ<sup>೧</sup>ಸಂ | ಭೋಗಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಲೆನುತ ||  
ಆಗಮಜ್ಞರು<sup>೨</sup>ಹಂಜಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಪೇಟೆಯ | ಭಾಗದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೧೨ ||

ಕಲೆಯುಂ<sup>೩</sup>ದಮಲಭಾವಜ್ಞರು ತಮ್ಮ ಕಾ<sup>೪</sup>ದಲೆಯರ ಕರೆವಸನ್ನೆಯಲಿ ||  
ಸಲೆ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶೋಭಿಸುತಿರ್ಪ ಲಲಿತ ಬೆ<sup>೫</sup>ಳ್ಳಲೆಗಳಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಸಡಿಲಿದ ಮುಡಿ ಬೆಮರ್ವನಿಗಳು ತೀವಿ ತೊಟ್ಟಡುವಾಸ್ಯದಉಗುವ

[ಕುಚದಿ ||

ಕಡುಸೊಬಗಾಂತು ಗಂಧವ ಮಗುಟ್ಟು ವಂ<sup>೬</sup>ಹಂಗಗಳಡಸಿದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು

ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕುಂದ ಮಂದಾರ ಪೊ ದರಿ ಕಂಜಿ ಕಣಿಗಿಲೆ ದವನ ||  
ಬಿರಿದ ಕೆಂಜಾಜಿಯೆಂಬುವ ಪುಷ್ಪದಂಗಡಿ | ಪರುರವಿಸಿದುರ್ದೇನೆಂಬೆ || ೧೩ ||

ಇಡಿಕಿಣ್<sup>೭</sup>ದಿಹ<sup>೮</sup>ಪುಷ್ಪದೋಳುಗಂಧವಿರಲಾ ಇಡಿ<sup>೯</sup>ತುಡುಕುವುದೆಂದು ನೆಲದೆ ||  
ನಿಡುವೇಣ<sup>೧೦</sup>ನೋಳು ಪರಿಮಳವೆತ್ತು ರಂಜಿಸ<sup>೧೧</sup>ಮುಡಿವಾಳವಸರ<sup>೧೨</sup>ವೊಪ್ಪಿದುವು

ಮಲಿ ಗೆಯಲದೊಂಡೆವಿಡಿಯ ಬಂದೆಉಗುವ ಜಿಲ್ಲಿ ದುಂಬಿಗೆ ಬೆರ್ಚೆನಿಂದು ||  
ಸೊಲ್ಲಿ<sup>೧೩</sup>ವ ಪೂವೂಲೆಗಾರ್ತಿ ಕಾವನ ಕಬ್ಬು | ವಿಲ್ಲಿ ಸಂತಿರ್ದಗಳೇನೆಂಬೆ || ೧೪ ||

ಭೋಜಿಪ ಕರ್ಪೂರ ಕಸ್ತೂರಿ ಜೇರ್ಣ ಜ<sup>೧೫</sup>ವಾಳಿ ಪುಣುಗು ಒಡುತ್ಯೆಲ ||  
ಸೋಜಿಗನಡೆದ ಸುಗಂಧದಂಗಡಿಗಳು | [ರಾಜಿಸುತಿದುರ್ವಿಕ್ಕೆಲದಿ] || ೧೫ ||

ಹೆಸರ ಪಡೆದ ದಿವ್ಯಮೂಲಿಕೆ ಪಾಪಾಣ | ರಸದ್ರವ್ಯಸಕಲಸಂಭರವ ||  
ಬೆಸಗೊಂಡು ಬೇಡಲು ತೂಗುವ ಗಂದಿಗ ವಸರಂಗಳದುರ್ವಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೧೬ ||

ಉತ್ತುತ್ತ<sup>೧೭</sup> ಪರ್ಜೂರ ದ್ರಾಕ್ಷಿ ಸಕ್ಕರೆ ಬೆಲ್ಲ | ಮೆತ್ತೈಸಿದ ಕಾಯ

[ಭಾಗ<sup>೧೮</sup> ||

ಒತ್ತದೆ ಕಳಿತ ಸಮಸ್ತ ಪಣ್ಪಸರಂಗ<sup>೧೯</sup>ಳತ್ತೆಡದಲಿ ಮಾಯುತಿಹವು || ೧೭ ||

ಅಂಗಡಿಯೊಳು ಗೋಧಿ ಕಡಲೆ ನಾನಾಧಾ<sup>೨೦</sup>ನ್ಯಂಗಳ ರಾಸಿ ರಂಜಿಸಿತು ||  
ಮುಂಗಡೆಯೊಳು ಚಿತ್ರಗೇಲಸಿ ಚಿಟ್ಟಿಗರಾಯು<sup>೨೧</sup>ಧಂಗಳ ಕೇರಿಯೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಿಯರ. 2. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದವರು. 3. ತೇಯುವ.

4. ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ.

5. ದುಂಬಿ.

6. ಮುಡಿವಾಳ

ದಂಗಡಿ.

7. ಪಿಂಡುಜೂರ.

8. ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟ

ಕಾಯಿನ ಹೋಳುಗಳು.



ಕಂಚಗಾಱರು ಕೈದುಗಾಱರು ಹೊಳೆವ ಹೊಂ ಮಂಚಗಾಱರು ಶಿಲ್ಪಿಗರು ||  
ಸಂಚುಗಾಱರು ಸದ್ವಿದ್ಯಾಧಿಕರಾದ | ಪಂಚಾಳರಿದ್‌ರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೧||

ಕಳೆವೆತ್ತ ವಾರನಾರಿಯರ ಕನ್ನಿಕೆಯರ ಮೊಳೆಮೊಲೆಗಳ ನೋಡಿನಗುತ  
ಎಳವೆರಲ್ಲಳ ಚೆಟ್ಟುಕೊತ್ತಿ ಕೈದೊಡಿಸುವ ಬಳಗಾಱರಿದ್‌ರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೨||

ಹಲವು ದಿಪ್ತಿಯ ಪಟ್ಟಿ ಝಲ್ಲಿ ನಾನಾವರ್ಣದಳೆದ ಚಿತ್ರಾಂಬರಸಿಚಯ  
ಸುಲಲಿತ ದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರ<sup>೧</sup>ದೊಟ್ಟೆಲಸಾಲು|ಮುಷ್‌ಗೆಗಳದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||

ತೋರವಾಣಿಕ ಪಟ್ಟೆ ವಜ್ರವೈಡೂರಿಯ ನೇರಾಣಿಮೌಕ್ತಿ ಕನೀಲ ||  
ರಾರಾಜಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣಂಗೈಯ್ಯ ಸೊನ್ನಾರರಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೩||

ಸಾಣೆಯಮೇಲೆ ರನ್ನಗಳಟ್ಟು ಮಸೆದೊಪ್ಪ|ಗಾಣಿಸಿಕುಡುವತೊಟಗರು||  
ಆಣೆಯುತ್ತಿಗೆ ವೆಗಳಬೆಲೆಗಟ್ಟುವ|ವಾಣಿಜರಿದ್‌ರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೪||

ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ನಾಣೆಯಂಗಳ ನೋಟ|ತಪ್ಪದ ಚಪಲಸೆಟ್ಟೆಗಳು ||  
ಬಪ್ಪವಡೆದು ಕುಳಿತಿರ್ದರು ಹಣಹೊನ್ನು | ಕುಪ್ಪೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು||

ಬರೆಗಲ್ಲ ರಜವ ಮೊಣದೊಳೊತ್ತಿ ತೆಗೆದದ|ಕರಗಿ ಸುವರ್ಣಬಂಡುಗನ||  
ನೆರೆದ ಯಾಚಕರಿಗೆ ಹಂಚಿಕುಡುವ ಚಿನ್ನ|ವರದ<sup>೨</sup>ರೊಪ್ಪಿದರು ಕಟ್ಟೆಯಲಿ ||

ಬರಂತೆ ಮರಕಾಲರು ಹಡಗಿನ ವ್ಯವ | ಹಾರದಿ ಗಳಿಸಿದ ಹಣವ ||  
ಭಾರಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ತೂಗುವರು ಬೇಡಿದರೆ ಕು|ಬೇರಂಗ ಕಡವ ಕುಡುವರು ||

ತೋಟಕಾಡಾರಂಬ ಕರ್ಬುಗದ್ದೆಗಳೆಡೆ | ಯಾಟದ ವ್ಯವಹಾರಿಜನರು||  
ಘೋಟಕರಧಪ್ಪಿ ಪದಚರಾದಿಗಳ ಮಾ|ಉಟದಂಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ತಾಳಮದ್ದಳೆ ಪಾವುಜ ಶ್ರುತಿ ಮುಖವೀಣೆ|ಸಾಳಂಗಶುದ್ಧ ಗಾನೆಯರ ||  
ಮೇಳ ನಟ್ಟುವ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಗಳ ಗಟ್ಟಿ|ವಾಳರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೧೫||

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳಶೃಂಗ|ಗಾರವ ಜರೆದು ಲೋಭಿಸುವ ||  
ವಾರಾಂಗನೆಯರ ಮನೆಗಳೊಪ್ಪಿದುದಾ|ದ್ವಾರಾನತಿಯ ಬೀದಿಯಲಿ ||೧೬||

ತೋರಿಯ ಭುಜವೆತ್ತು ಜಗಜಟ್ಟ ಮಸೆದಕ|ತಾರಿಖಂಡೆಯದನಾಸಾಳು||  
ಭೂರಿಭೂಪೋತ್ತ ಮರಲ್ಲದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ|ಗೇರಿ ಕಣ್ಣನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೧೭||

ಕ. ಪ. ೮—1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಸ್ತ್ರ. 2. ಚಿನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು,

3. ಹಡಗನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವರು. 4. ಶೂರ.

ಹೊಂದಗಡಿನ ಹೊಡಕೆಯು ಮನೆ ಬಹಳ ನೇರಂದ<sup>೧</sup>ವಡೆದ ಪಟ್ಟಶಾಲೆ |  
ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ತುಳಸಿಯಮಂಟಪದಿ ಗೋ<sup>೨</sup>ವಿಂದನ ಕೀರ್ತಿಸುತಿಹರು ||೨೪||

ಕೇ<sup>೩</sup>ಣವಿಲ್ಲದ ಕೇವಲಸಾತ್ವಿಕ ಪೌರಾಣ ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥಗೋಷ್ಠಿಗಳು ||  
ಗಾಣದಂಡಿಗೆಯ ಭಾಗವತಸಂಕೀರ್ತನೆ | ಮಾಣದು ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ||೨೫||

ರಾಮಾನುಜವ್ಯಾಖ್ಯಾನಸುತತ್ವದ | ಭೂವಿಾಸುರರು ಸಂದಣಿಸಿ ||  
ಸಾಮಾನ್ಯಾಯ ಘೋಷಣೆ ವಿಷ್ಣು ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ<sup>೪</sup> ಹೋಮವ ಮಾಪ್ಪಿರುತ್ಸವದಿ  
ಕೇಳುವ ಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವಸ್ತ್ರ<sup>೫</sup> | ಕೂಲು ವೀಳೆಯವಿತ್ತು  
[ಮುದದಿ ||

ಆಳುಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರತಿದಿವಸದಿ ತರ್ವಾಯ<sup>೬</sup> | ಹೇಳುವ ವಿಬುಧರೊಪ್ಪಿದರು ||೨೬||  
ಯಜನಯಾಜನವಧ್ಯಯನಾಧ್ಯಾಪನ | ನಿಜದಾನ ಪ್ರತಿಗ್ರಹಂಗಳನು ||  
ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ<sup>೭</sup> ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಮಾಡುವ ಚೋಕ್ಕ | ದ್ವಿಜಮಹಾರಾಜ  
| ರೊಪ್ಪಿದರು ||೨೭||

ಕರ್ಮಕಾಂಡವ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥದ<sup>೮</sup> ಮಾರ್ಗವನಱ<sup>೯</sup>ದ ಪ್ರಾಜ್ಞೆಯರು  
ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷಂಗಳ ಪಡೆದರು | ಭರ್ಮಂಬರನ<sup>೧೦</sup> ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೨೮||

ರವಿಸಿದ್ಧಾಂತ ಪಾರಕರಷ್ಟಭಾಷಾ | ಕವಿಗಮಕಿಗಳು ತಾರ್ಕಿಕರು ||  
ವಿವಿಧವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ನೆ<sup>೧೧</sup>ಡುದುದು ಲಲಿತಭಾ<sup>೧೨</sup>ರ್ಗವಿಯ ಕಾಂತನ<sup>೧೩</sup> ಪುರದೊಳಗೆ ||೨೯||

ಸಣ್ಣವರುಗಳನೋದಿಸುತಿರ್ಪ ಕಸೆಯಕೋ<sup>೧೪</sup>ಲ<sup>೧೫</sup>ಣ್ಣಗಳ<sup>೧೬</sup> ಚೌಪದಿಗವಿತೆ ||  
ಬಣ್ಣಗಂಬಿಯ ಪುಸ್ತಕಲಿಖಿತಜ್ಞರು | ಕನ್ನಡಕವ ತಾಳ್ದಿದರು ||೩೦||

ವಿನ ಬಣ್ಣಿಸ ಬರ್ಪುದು ಚಂದ್ರಕಾಂತನೋ<sup>೧೭</sup>ಪಾನ ಪುಷ್ಕರಣಿಗಳೊಳಗೆ ||  
ನಾನಾದೇಶಭಾಷೆಯ ಬುಧರುಗಳನು | ಪ್ತಾನವ ಮಾಪ್ಪಿ ಸಂಭ್ರಮವ ||೩೧||

ಹಚ್ಚಡ ಬೆಂದಿಕುಪ್ಪಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಸ್ವಚ್ಛದ ಬೈರ್ವಾಸ<sup>೧೮</sup>ದೊಡನೆ ||  
ಬೆಚ್ಚದೆ ಮಿಂದರು ಕೃಪ್ಪಗೋವಿಂದ ಶ್ರೀ | ವತ್ಸಲಾಂಛನ ಶರಣನುತ ||೩೨||

ಮುಲುಗಿದರಲಸದೆಪೊಣನುಟ್ಟುಪಟ್ಟು | ವಳದೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸದಳೆದು ||  
ತಳರುಗಾವಿಯನುಟ್ಟು ಜನದಮಂಟಪದಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತರು ಬುಧರು ಸಂದಣಿಸಿ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಚಚ್ಚೌಕವಾದ 2. ಮತ್ಸರ. 3. ಸಂತೆಹೇಳಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು  
ವುನಃವುನಃ ಹೇಳುವುದು. 4 5. 6. ವಿಷ್ಣು. 7. ಚಾಟಿಯಕೋಲು.  
8. ಬಹಿರ್ವಾಸ, ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆ.

ಘನಪಟ್ಟನಾಮದೆ ತಿರುಚೂರ್ಣ ಗೋಪಿಚಂ | ದನ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗ

[ಳೊಡನೆ ||

ಮನಗೊಂಬ ಭಸಿತಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಭಾಳಲಾಂ | ಛನವೆತ್ತು ದವನೀಸುರರು || ೪೫ ||

ಚೇತನದೊಳು ವಿಷ್ಣು ನಾಮಜಂತನೆ ಶುಚಿ | ಭೂತರಾದವನೀಸುರರು ||

ಗೀತಾರ್ಥವ ಪರಿಸುತ್ತ ಬಂದರು ಪ್ರ | ಖ್ಯಾತಸತ್ರದ ಮನೆಗಳಿಗೆ || ೪೬ ||

ಹೇಮಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ವಿಗ್ರಹ ಸಾಲ | ಗ್ರಾಮದೇವರ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||

ಪ್ರೇಮದಿ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವನರ್ಪಿಸಿ | ನೇಮವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು || ೪೭ ||

ಅದ್ವಿಕದನ<sup>೧</sup> ರಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಸಂಕಲ್ಪವ | ತಿದ್ದಿಕೊಂಡೊಳಪುಗುವುದಕ್ಕೆ ||

ಗುದ್ದಾಡಿದರು ಬಾಗಿಲುಹಿಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು | ಗದ್ದುಗೆವಿಡಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೪೮ ||

ಚಿಂದಿಹಚ್ಚಡಕುಪ್ಪಸಗಳನಿಂಬಿಟ್ಟು | ಚಂದದ ಬೈರ್ವಾಸ ತಲೆಗೆ ||

ಬಂದಿಸಿದಮಳ ಪಟ್ಟೆಯ ಟೋಪಿಯ ಬ್ರಹ್ಮ<sup>೨</sup> | ರೊಂದಿತುಕುಳಿತು ಹಂತಿಯಲಿ

ಹೊಂದಟ್ಟೆಯೊಳು ಕುಂಕುಮರಸಪೂರಿತ | ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಗಳಕೊಟ್ಟು ||

ಅಂದವಡೆದ ಕದಳಯ ಪರ್ಣದೊನ್ನೆಯ | ತಂದಿರಿಸಿದರೆಲ್ಲರಿಗೆ || ೫೦ ||

ಪರಮಸೌಖ್ಯವನಾಂತು ತಿಗುಳರು ಪಾತ್ರಾಭಿ | ಗರಪರಮಾನ್ನಮುಂತಾದ

ವರ ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯೋಗರ ತೊವೈ ಪಳಿದ್ಯವ | ತರತರದಲಿ ಬಡಿಸಿದರು || ೫೧ ||

ಜೇನು ಸಕ್ಕರೆ ಕ್ಷೀರ ರಸವಪ್ಪ ಫೇಣಿ ಸು | ಖೀನುಂಡೆ ವಡೆ ಗಾರಿಗೆಯು ||

ನಾನಾಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯಂಗಳ ಪರಮ ಸು | ವ್ರಾತನದೆ ಬಡಿಸಿದರೊಲವಿ || ೫೨ ||

ಹುಟ್ಟಿದಾಳದ ಸಾಲು ಶಿಖರಿಣಿ ಬಹುಕೂಟ | ದಳದ ನಿಂಬೆಯ ಹಣ್ಣು ಸವಿದು ||

ಗಳಲನೆ ಬಡಿಸಲೊಗ್ಗ ರಣೆಯಿಂಗಿನ ಕಂಪು | ಸುಟ್ಟಿದುದು ಬಹಿಃಸ್ಥಳಕ್ಕೆ || ೫೩ ||

ಘನನವಘೃತವ ತಂದೆಹಿದರು ಪತ್ರಭಾ | ಜನ ತುಂಬಿ ಕಡೆಗೋಡಿದರಿಯೆ

ಅನಲಾಕೃತಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮರು ಮುದದಿಂದಾಪೋ | ಶನವ ಕೊಂಡರು

[ಮಹೋತ್ಸವದಿ || ೫೪ ||

ಸಿತರಾಜಾನ್ನ ಸದ್ಭೃತ ತೊವೈಗೂಡಿ ನಿ | ಮಿರ್ತವಾದ ತೋರದುತ್ತುಗಳ

ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೈಕೊಂಡರು ಕೃಷ್ಣಾ | ಪಿತವೆಂದು ಪರಿತೋಷವಡೆದು || ೫೫ ||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬಿಚ್ಚೋಗರ ಮೊಸ ಉಕ್ಕೊಳ್ಳೆಯ ಬಹಳುಪ್ಪುಗಾಯಿ ||

ಘಲ್ಲಿಸಿ ಗಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿದ ಪಿರಿಯರು | ಪುಲ್ಲಿಗೆಗಳು ತರತರಿಸೆ || ೫೬ ||

ರಸರಸಾಯನವ ಚಪ್ಪರಿದು ನಿರ್ಮಾಜ್ಜಿಗೆ | ಹಸಗೆಯ್ವಿ ರಲೀಂಟದರು ||  
ಪೊಸ ವಿಘ್ನರಾಜನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೇ<sup>೩</sup> | ವಶವಲ್ಲದೆದ್ದರುತ್ಸವದಿ ||೫೩||

ಮೂಲೋಕದ ಬುಧರು ಸತ್ತದೊತ್ತಿನಲಿ ಮುಂ , ಗಾಲುಮೆಯೊಳು

[ಕೈಯ ತೊಳೆದು||

ಅಲಂಕೃತರಾಗಿ ಕರ್ಪೂರಮಿಶ್ರತಾಂ | ಬೂಲವ ಕೊಂಡರುತ್ಸವದಿ ||೫೪||

ಕಮ್ಮನೆ ತುಪ್ಪ ಕಜ್ಜಾಯ ಪಾಯಸದಿಂದೆ | ದಮ್ಮನೆ ತಣಿದೆವೆಂದೆನುತ||  
ಬೊಮ್ಮರ<sup>೪</sup> ಸಂತತಿ ನುಡಿಯುತೆ ಸಾರ್ಧರು ನಿರ್ಮಲಶಯನಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೫೫||

ಸಾಸಿರ ಶತಲಕ್ಷ ಕೊಂಟಾನುಕೊಂಟೆ ಸ ನ್ಯಾಸಿಗ್ಗ<sup>೫</sup> ಮರನುರದಲ್ಲಿ ||  
ಗ್ರಾಸಿಗಳಾಗೆ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನಿಖಿಳಪ್ರದೇಶಿಗಳ<sup>೬</sup> ದರ್ಶಾರೋಳಗೆ ||೫೬||

ತಂಡತಂಡದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಗರಿಯೊಳ್ ಚಲಿಸುವ | ಮಂಡಳಿಕರ ಕಾಲ ಕಡಗ||  
ಪೆಂಡೆಯ ತಾಟಾಡಿ ಸಿಡಿದ ರತ್ನಗಳ ಕೈ ದಂಡೆಯೊಳ್ ಸಿಕ್ಕಿಬಾಚುವರು||೫೭||

ಶರಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಹೊಂದಾವರೆಯಂತಿರ್ಪ | ಪುರಮುಧ್ಯದಲಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ  
ಅರಮನೆ ಕಣ್ಣಿ<sup>೭</sup> ಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಜನ ವೋ ಹರಿಸಲು , ಕಣ್ಣಿ ರಂಜಿಸಿತು||೫೮||

ಮುಗಿಲನಳ್ಳಿರಿವಂತೆ<sup>೮</sup> ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನ | ಮಗಿಲು<sup>೯</sup> ಪುರದ್ವಾರ

| ಕಡದರ್ಪ ||

ಜಗಜಗಿಸುವ ರತ್ನಕಾಂತಿಯ ಮುಕ್ಕುಳ ಸುಗಮವದೊನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೫೯||

ಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳ ರಾಜಮಂ<sup>೧</sup> ದಿರನ ಕೀಟ ಡಿಸಿ<sup>೨</sup> ಶೋಭಿಸುವ ||  
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂತೋಷದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ನರಮನೆ ಕಣ್ಣಿ<sup>೩</sup> ಶೋಭಿಸಿತು||೬೦||

ಮಕರತೋರಣಮಣಿಸಿಕರ ಹೊಂಗುಬಿ ಯು ನಿಕರಿಸಿಗುಣಿಗಳಿಂದೆನುತ||  
ಅಕಳಂಕ<sup>೪</sup> ಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿ ಕಣ್ಣಿ<sup>೫</sup> ಕೌ<sup>೬</sup> ತುಕವ ಬೀಳಿತು ನೋಟಕರ||೬೧||

ಪ್ರಕಟಿತರಜಸ್ತ ವೋಗುಣನ ತೀರ್ಕ್ಕಣಿಸಿ<sup>೭</sup> ಸಾ ತ್ವಿಕಫಲರೂಪಾದು

[ದೇನುತ ||

ಅಕಳಂಕ<sup>೮</sup> ಸಿ<sup>೯</sup> ಹನ್ನೊಮ್ಮೆವೆಸೆದ ದಮರನಾ| ಯಕ ಕೃಷ್ಣ ನರಮನೆಯೊಳು ||೬೨||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ. 2. ಪರಸ್ಥಳದವರು 3. ಗುಂಪುಗೂಡಲು.

4. ಮೇಘವನ್ನು ಹೊಡೆಯುವಂತೆ. 5. ಪ್ರಾಕಾರ. 6. ಕೆಳಗುವಾಡಿ,

ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ. 7. ನಿರ್ಮಲವಾದ. 8. ನಿರ್ಮೂಲವೂಡಿ (?)

ರಜಸ್ತ ವೋಗುಣವನಿರ್ಕಡಿಗೈಯ್ದು ಸತ್ಯಮೆ | ನಿಜವಿಶ್ವರೂಪಾದುದೆನಲು  
ದ್ವಿಜರಾಜಗಮನಮಂದಿರದೊಳು ಸಿತಹರ್ಷ್ಯವ್ರಜ ಹೇಮಕಲಶ

[ವೊಪ್ಪಿದವು || ೬೩ ||

ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ವನಿತೆಯರುಗಳ ಶೃಂಗಾರವೆ ಜಹ್ನಿದು ಶೋಭಿಸುವ ||  
ವಾರನಾರಿಯರು ಸಂಚರಿಸುತಿದ್ರು ಕೇಳು | ದ್ವಾರಾವತಿಯ ವೀಧಿಯಲಿ ||

ಪಿಂತಣ ಸುರಲೋಕದ ನಳಕೂಬರ ಜ | ಯಂತಾದಿಗಳ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||  
ಸಂತತ ವಾರನಾರಿಯರೊಳು ವೇಶ್ಯಾಕಾಂತರು ಸುಷಿದಾಡುತಿಹರು || ೬೪ ||

ಅಂತಃಪುರಶಿಖಾಮಣಿಯೆನಲೊಪ್ಪುವ | ಜಂತದ ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ||  
ಸಂತತ ಸಿಂಹವಿಷ್ಟರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ | ಕಾಂತನೊಲಿದು ಕುಳಿತಿರ್ದ || ೬೫ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯವೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ಮೂಱಕ್ಕಂ ಪದಂ ೧೬೪ ಕ್ಕಂ ಜಯಮಂಗಳಂ—



## ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣರುಕ್ಮಿಣಿಯರ ಲೀಲೆ, ಮದವನ ಗರ್ಭ —

ಸಿತನಾಗನಾಳ್ವನರ್ಥಾಂಗಿಗೊಸುಗವಿಂ ತನ್ನ | ವ್ರತಗೆಟ್ಟು ನೃಪಗೆ  
[ಸಿಕ್ಕಿದನ ||

ಪಿತನ ಮುಂದಿಹನ ತಮ್ಮನ ತರಿದಾತಗಾ! ನತನಾಗಿ ಪೇಲು ಮೊಲ್ಲತೆಯ ||

ಕಣ್ಣ ಮನವನಿರ್ಕುಳಿಗೊಳ್ಳ ಕಡುಜಾಣ | ವೆಣ್ಣುಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ||  
ಗಿಣ್ಣುಗೊಳ್ಳದ ಬೆಳ್ಳಬಿ ನ ರಸದಂತೆ | ಬಣ್ಣ ಸುವೆನು ಕಥಾವೃತವೆ || ೧ ||

ಗಣಿಸಲೀರೆಂಟುಸಾವಿರ ಹೆಂಗಳೊಳು ರು | ಕ್ಕಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳು |  
ಘಣಿತಲ್ಪಕೃಪ ರಾಯನ ಭುಜಕೀರ್ತಿಯ | ಮಣಿಗಳಂತಿದ್ರುರಿಕ್ಕಲದೆ || ೨ ||

ಭಾವಿಸಲಧಿಕ ಪೊಂಬುತ್ತಯೆಂಬಂತೆ | ಕೋವಿದ ಕೋಮ

[ಲಾಂಗಿಯರು ||

ದೇವಕಿಯಾತ್ಮ ಸಂಭವನೆಡಬಲದಲಿ | ತೀವಿದ್ರುರೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು || ೩ ||

ಜಲರುಹದಳಲೋಚನ ಮಮಕಾರದ | ಲಲನೆಯರುಗಳ ಸಾಲೊಳ್ಳಸಿ ||  
 ಗಲಬೆಯು ನಿಲಿಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾರ್ತಿಯು | ರುಲುಹೆಸೆದುದು ಸಭೆಯೊಳಗೆ ||೫||  
 ಜೇಯಹಸಾದಪಾಯವಧಾರು<sup>1</sup> ಸಮರವಿಜೇತನು ಮೋಹನಕಾಯಕೃಷ್ಣ ||  
 ರಾಯ ಪರಾಕೇಂದು ಕೈವಾರಿಸ<sup>2</sup> ತೊಂಡೆವಾಯ ಪಾಠಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೬||

ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷ ತಾನಲ್ಲದನ್ಯರೊಳ<sup>3</sup> | ಜವಳಾಗದಂತೆ<sup>4</sup> ವೈಸಿಕದ<sup>5</sup> ||  
 ಕವಳನ ಕುಡುವಂತೆ ರತ್ನಸಂಬಳಗೆದಾ | ಳ್ಲವಳರ್ಧಳತಿಸಮ್ಮದದಿ ||೭||

ಅಡಹಾಯಿ<sup>6</sup> ದಂಗನೆಯರ ಸಂದುಕಟ್ಟಿನೊಳ<sup>7</sup> | ಬಿಡದೆ ಚುಂಬಿಸಿದಧರವನು ||  
 ತೊಡೆದಲ್ಲದೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲೆಂದು ಮೊಗವಾ|ವುಡ<sup>8</sup> ವಿಡಿವಿರ್ಧಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೮||

ದಾಯಕಾತಿಯರೊಳು ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಭ್ರಾಂತ | ಬಾಯಾಣಗೊಡೆ

|ನೆಂದು ಲಲಿತ||

ಕಾಯಕಾಂತಿಯ ರಸಭರಿತ ಗಿಂಡಿಯ ಹಿಡಿ|ದಾಯತೆಯಿರ್ಧಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೯||

ರಂಜಿಸ ರತಿಯೊಳು ಗುಟುಕುತಂಬುಲರುಚಿ|ಸಂಜೀವನವೆಂದು ತಿಳಿದು ||  
 ಭುಂಜಿಸಲಾರಿಗೆ ಕುಡೆನೆಂದು ಜೊಂಗಾ|ಳಾಂಜಿಯ<sup>7</sup> ಪಿಡಿದೊರ್ವೆಯಿಹಳು ||

ಗಿಣಿನುಡಿಯಬಲೆಯುಕೊಟದಿ ಮುತ್ತಿ ನ|ಮಣಿಯಂತೆ ಜೆನುರಾಂತಿರುವ ||  
 ಹಣೆಯು ನಿವಾರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಬೀ|ಸಣಿಗೆಯ ಹಿಡಿದೊರ್ವೆಯಿಹಳು ||

ಅನರಿವರುಗಳ ಮೇಲೆಱಗುವ ಮಕ್ಕಿಕ | ವಿವರವನು<sup>9</sup>ಯದೆ ಬಂದು ||  
 ಭವರೋಗವೈದ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಸೋಂಕುವುದೆಂದು | ಚವರವ<sup>10</sup> ಡಾಳಿಸುತಿಹಳು ||

ತೋರಿದುಮೊಲೆವೆಣ್ಣೆ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ<sup>11</sup> | ನಾರಿಯಗೊಲಿಯೆನೆಂದೆನುತ ||  
 ಕೋರಿದ ಕೃಷ್ಣನಂಕಿತಗೈವ ತೆಹದಿ ಕ|ರಾರಿಯ ಪಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೨||

ಜೊನ್ನೊಡಲನ<sup>11</sup> ತಿರಸ್ಕರಿಸುವಳೊರ್ವಳು | ಕರ್ನೆಯ್ಬಿಲ ಕಣ್ಣಕಾಂತೆ ||  
 ತನ್ನ ನುಣ್ಣಲ್ಲ<sup>12</sup> ಕೆ<sup>13</sup> ಸರಿಯೆಂದು ಮೂಣಿಕ|ಗನ್ನಡಿವಿಡಿದೊರ್ವಳಿಹಳು ||೧೩||

ತಿಣ್ಣ<sup>14</sup> ಜವ್ವನದ ಕಾಂತೆಯರ ಮಂದಿರದ ಮುಂ|ಮಣ್ಣ ಮೆಟ್ಟಿ ಸಗುಡೆನೆನುತ ||  
 ಬಣ್ಣದಳೆದ ರನ್ನವಾವುಗೆವಿಡಿದೆಸ ಟ್ಱಣ್ಣ ವಳರ್ಧಳೊತ್ತಿ ನಲಿ ||೧೪||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಪಾದಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ. 2 ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ. 3. ಅವಳಿಯಾ  
 ಗದಂತೆ, ಹುದುವಾಗದಂತೆ. 4. ಕಪಟಕೃತ್ಯದ. 5. ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ.  
 6. ಪಾವುಡ, ಬಟ್ಟೆ. 7. ತಂಬುಲವನ್ನು ಉಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿರುವ  
 ಪಾತ್ರೆ, ಡವಕೆ. 8. ಚಾಮರವನ್ನು. 9. ಚಂದ್ರ-ಹೇಗೆ? 10. ಕೆನ್ನೆ.  
 11. ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಕೊಬ್ಬಿದ.



ವೀಣಾವಾದ್ಯತಂತ್ರಿಗೆ ಚರ್ಮವಾದ್ಯಕ್ಕೆ | ಬಾಣಾಸ್ಪದಗೋಳಲಾಳ(?) ||  
 ಗಾಣಾಪಂಚಮವಾದ್ಯ ಚೌಪಷ್ಟಿ<sup>1</sup> ವಿದ್ಯಾಪ್ರ' ವೀಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು||೧೬||  
 ವನಿತೆಯರುಗಳೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬಾಹತ್ತ<sup>2</sup> | ವಿನಿಯೋಗ'ಗೆಯ್ದು ನಿಂದಿರಲು||  
 ಅನಿಬರ ಮುಖಚೇಷ್ಟೆಯ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ದನಿದೋಷದೆ ನಕ್ಕ ಮುದದಿ||  
 ನಾಡೋಳಗುಳ್ಳ ನಾನಾವಿದ್ಯದೇಜ್ಜಿಯ | ನೋಡ ಜೆತ್ತೈಸಿದ ಬಚ್ಚಿ||  
 ಕ್ಷೇಪಿಡಾಶ<sup>3</sup> ಗಮನನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತರಿಸಿದ | ಕ್ರೀಡಾವಿಹಂಗಸಂತತಿಯು ||೧೭||  
 ತಂಗಡಲೆಯಮೆಯ್ನಿ ನೀರನೊಡಿಸುತೆ ವಿ|ಹಂಗ ಸಂತೋಷದಿ ತಮ್ಮ ||  
 ಮುಂಗಟ್ಟದ ಮುದ್ದು ಮುಖ'ಗಳ್ಗೆ ಗುಟುಕೀಯೆ | ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ||  
 ಶಿಶುವಾತ್ಸಲ್ಯಮಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಬಹುಮುಗ್ಧ | ಪಶುಪಕ್ಷಿಗಳಗಿನಿತಾಯ್ತು ||  
 ವಸುದೇವವಂಶಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ ಸಂತಾನಶೋ| ಭಿಸುವುದು ಪುಣ್ಯಾಧಿಕರಿಗೆ || ೧೮||  
 “ನಾಪುತ್ರಸ್ಯಲೋಕೋಸ್ತಿ”<sup>4</sup> ಯೆಂದೆಂಬ ಶಾ | ಸ್ತೋಪದೇಶವ

[ಕೇಳೆ ಜೀಯ||

ನೀ ಪಾಲಿಸಬೇಕು ನನಗೊರ್ವ ಕಂದರ್ಪ | ರೂಪಾಂತ ವರಕುಮಾರಕನ ||  
 ನಕ್ಕನು ಕೃಷ್ಣ ನಲ್ಲೆಯ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು ನೀ|ಮಕ್ಕಳಪಡೆದ ಮಾತ್ರದಲಿ||  
 ಕಕ್ಕನ<sup>5</sup> ಮೊಲೆ ಜುಲಿದಪುದೆಂದುಕಟಕಿಯ | ನೊಕ್ಕಣಿಸಿದನು ವಲ್ಲಭೆಗೆ|| ೧೯||  
 ಮಗುವುಂಡು ಬಲ್ಲೊಲೆ ತೊರೆದರೆ ಮತ್ತಿಷ್ಟು | ಬಿಗುಹುದೋಣುವು

[ದುರಸ್ಥಳದಿ ||

ಲಗುಗೆಯ್ಯದೆನ್ನ ಬಿನ್ನಪವ ಲಾಲಿಪುದೆಂದು | ಸುಗುಣಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು||✓  
 ದರ್ಪಕಹರ<sup>6</sup> ಸಿಂದ ತಸುದಗ್ಧನಾದ ಕಂ,ದರ್ಪ ನಿನ್ನಯ ಬಸಿಹೊಳಗೆ||  
 ಬರ್ಪನು ನಾ ಕೊಟ್ಟ ವರದೊಳು ತುಸಮಾತ್ರ | ತಪ್ಪದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||  
 ಪರಿತೋಷವಡೆದು ಪ್ರಾಣೇಶನಂಘ್ರಿಗೆ ನಮ|ಸ್ಕರಿಸಿ ಮೌನದಿನಿಂದಿರಲು||  
 ದರುಶನಗೆಯ್ದು ಪ್ರೀತಿಯನಾಂತು ಬಿಡದುಪ|ಚರಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||  
 ಚಿತ್ರಾಂಬರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಪಂಕಜ<sup>7</sup> ಪತ್ರಾಂಬಕಿಯ ಬೀಜ್ಜೊಟ್ಟು ||  
 ಸತ್ರಾಜಿತಕುವರಿಯೊಳಾಗ<sup>8</sup> ಸತ್ಪದ|ಮಿತ್ರಾಪಜಯದ ವೇಳೆಯಲಿ | ೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ.—1 ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು 2. ೭೨, ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಾದ. 3. ಉಳಿಗ.

4. ಗರುಡ. 5. ಪುತ್ರನಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಪರಲೋಕವಿಲ್ಲ 6. ಕರ್ಕಶ, ಗಟ್ಟಿಗಿರುವ. 7. ಈಶ್ವರ. 8. ಆಕಾಶವಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಅವಜಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ.

ಸೋಕವಡೆದಿರಲಿತ್ತ ಲಚ್ಚುತನತ್ತ ಭೀಷ್ಮಕರಾಯನಾತ್ಮಸಂಜಾತ |  
 ನಖಬಣ್ಣವ ಕಂಡು<sup>1</sup> ನಾಲ್ದಿನಗಂಡು ವೈದಿಕದಲ್ಲಿ ಮಿಂದಳುತ್ತವದಿ ||೨೩||  
 ಉಣಲುದ್ಯೋಗಿಸಿದಳು ಮೇಲೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಾಲಯಾನುಲೇಪನದಿ||  
 ಗುಣಯುತೆ ಶೃಂಗಾರವಾಂತಿರೆ ನಾರಾಯಣ ಬಂದ ಬಲುಹರುಷದಲಿ ||೨೪||  
 ಮೂಜಗದೇಹಿಯನ ಕಾಲೊಳ್ಳದಳು ಹೊನ್ನ|ಭೂಜನ<sup>2</sup> ಗಂಧವಾರಿಯಲಿ||  
 ತೇಜಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಸತಿಗೂಡಿ ಕುಳಿತ ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷ ಮಣಿಮಂ  
 [ಚಡೆಡೆಯ ||೨೫||

ನೋಟಕಚ್ಚು ರಿಯಾದ ಪರಮಸುಂದರಿಯ ಕೈ<sup>3</sup> ಮಾಟದಿಂದುಪಚಾರವಡೆದು||  
 ಕೂಟಿಸಿ ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖವಡಿಸುತೆ ನರ|ನಾಟಕವನು ಬಿತ್ತಿದನು ||೨೬||  
 ಅತುಳಬಲಾಢ್ಯ ಭೀಷ್ಮಕರಾಯ ಸತ್ತಾ | ಚಿತುಕುವರಿಯ ರಮ್ಯಮೋಹ||  
 ಉತುಪತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ತೆಹದಿ ತ್ರೀ ಪತಿ ಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದ ಬಲಿಕ||೨೭||  
 ಇಂದುವದನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿಗೆ ಗರ್ಭ | ನಿಂದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾದುದಕೆ ||  
 ಮುಂದುವರಿದು ಮೇಘು ಗರ್ಜಿಸಿದುವು ದೇವ|ದುಂದುಭಿಗಳ ಹೊಡೆದಂತೆ ||  
 ಇಂಚರ<sup>4</sup> ದನುರಿಯರೊಡನಾಡುವ ನೇತ್ರ|ಲಾಂಛನ<sup>5</sup> ಗುಹಿ<sup>6</sup>  
 [ಮೇಘುವೆಣ್ಣು ||

ಸಂಚಲದೃಗುಸನ್ನೆಯ ಮಾಡಿದಂದದಿ | ಮೀಚಡರಿತು ನಭಸ್ಥಲದಿ ||೨೮||  
 ಕಡುಗೋಪದಲಿ ಜೀವಿತರಣ ನರಸಿಂಹ | ನಡುವಜ್ರಗಂಬವನೊಡೆದು ||  
 ಘುಡುಘುಡಿಸುತ ಪೊಣನುಟ್ಟಂತೆ ಮಹದಾದಿ<sup>7</sup> | ಸಿಡಿಲೆಹಗಿದುವು ಖೇಚರದಿ||  
 ಜಂಭಾರಿ ತನ್ನೈರಾವತ ನೀರಾಟ ಗೊಂಬುದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ||  
 ಪೊಂಬಳ್ಳಿಗಂಟೆಯ ಬಲಿದಂತೆ ಸುರಚಾಸ|ಸಂಪ್ರಮವಾಯ್ತು ಕಣ್ಮನದೆ ||೨೯||  
 ತಾಪಸಸೂರ್ಯ ತನ್ನಯ ವಂಶೋತ್ಪನ್ನ|ಭೂಪಾಲಕರಿಗೆ ಕೂರ್ತು||  
 ರೂಪಾಂತನೆಂದರಳ್ಳಿ<sup>8</sup> ದ<sup>9</sup> ರೀತಿಯೊಳಂದ್ರ<sup>10</sup> | ಗೋಪದಪುಟವುದುರಿದುವು ||  
 ತುಣುಗಿದ ಕಾಯಿಪಣ್ಣ<sup>11</sup> ಳಸಾಲವೃಕ್ಷ<sup>12</sup> ವ | ಮುರಿದು ದೂಳಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ  
 [ಕೊಳುತ ||

ಸುರಿನ ಸೊಂಡಿಲ ನೀರ್ಗರೆಯುತ ಬಂದುದು|ಬಿರುಗಾಳ ಮದಗಜದಂತೆ||೩೦||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಋತುವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು. 2. ಪಾತ್ರೆ. 3. ಹಿತವಾದ ಸ್ವರ.

4. ಇಂದ್ರ. 5. ಮಹತ್ತಾದ. 6. ಪುಷ್ಪವರ್ಷವಾಡಿದ.



ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ ನಾಟ್ಯಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪುರುಹೂತ | ತೆತ್ತೀಸಕೋಟೆ

[ನಿರ್ಜರರು<sup>1</sup> ||

ಮುತ್ತಿನ ತ್ಯಾಗವ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯಾಲಿಕಲ್ | ಬಿತ್ತಿಕ್ಕಿಬಿರ್ದುರ್ವಿಯಾಲಿ ||

ಬರೆವನಿಗಳದಿರ್ವನಿ ಮಸ್ತಕವನಿ | ತೊಳೆವನಿಗಳನಾಂತು ಬಿಡದೆ ||

ನೆರೆವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಸಂತತಧಾರೆ | ಸುರಿದುದೀಗಳೆಯಿಳೆಯೊಳಗೆ ||೨೯||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಕೊತ್ತೊಳು ತುಂಬಿ ಗೋಮತಿ ಬಂದಿರೆ

[ಬಾಗಿಲಿಗೆ ||

ಸತಿಯರೊಂದಾಗಿ ಹರ್ಮ್ಯವನೇಳಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ನತಿಹರ್ಷದಿ ನೋಡುತಿರ್ದ ||

ಕೊಡೆ ಮೇಣಗಪ್ಪಡೆ<sup>2</sup> ಗೊಂಗಡಿ<sup>3</sup> ಬಹುರಮ್ಯ | ನಡೆದಿರ್ದ ಸಕಲಾತಿದಳೆದು |

ಬಿಡಯ<sup>4</sup> ವಿಲ್ಲದೆಪುರದೊಳುನೀರ್ಮನುಜರಂ | ತಡೆಯ ನಾಡುತಿರ್ದರೂರುಗರು ||

ಬೀತುದು ಮುಟಿ<sup>5</sup>ಗಾಲ ಜಲನೆಲೆಗೊಂಡುದು | ಸೀತ<sup>6</sup>ರುಣಾಬ್ಜ ಕೊಬ್ಬಿ ದುವು ||

ಪೂತುದು ಕುರವಕ ಫಲಪಣ್ಣ ಬರಲು ಮು|ಯ್ಯಾತುದು<sup>7</sup> ವಾಗಿ ಮರ್ತ್ಯರಿಗೆ ||

ನೀಳಿ<sup>8</sup> ಕೇಳ<sup>9</sup> ಬನದೊಳು ಹಿಮವೆಂಬ | ಚೋರ ಮೈದೊಳು<sup>10</sup> ಪಾದಪ

[ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬೆದಳಿ ||

ಸೂಳಿ<sup>11</sup>ಗೊಟ್ಟೆಂದೆ ಪರಳುಯಿ<sup>12</sup> ಮುಂತಾದ | ತುಳುಕಿ<sup>13</sup> ನೆಲಕುದುಳಿದುವು ||

ಎಡೆವಿಡದಾವಾವ ಕೆಳ<sup>14</sup> ತೊಳ<sup>15</sup> ಬಾವಿಯೊಳ್ | ತಡೆಗರ್ಜಿದುವು ನೀರ್ವಕ್ಕಿ ||

ತಡೆಯದೆ ಬಹುಮೃಗ ಪೊಸತುಪ್ಪುಜಾಂ<sup>16</sup> | ತುಮೆ<sup>17</sup>ಯ್ಪಡಯಲ್ಕಿ ನರರಜ

[ಲಿದರು | ೪೪ ||

ಕುಟಲಾಳಕಿಯರ ನುಣ್ಣಲ್ಲ ತೊಂಡೆವ | ಣ್ಣುಟೆಯ ಕರ್ಮಕಿಮೆಯ್ನವಿರ ||

ಸುಟೆ<sup>18</sup>ಯಿಂದ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿಸುವ ಮಾಗಿಯು ಹಿಮ | ವಿಟನಂತೆ ಕಣ್ಣಿ<sup>19</sup> ರಂಜಿಸಿತು ||

ಪಗಲಾಣ್ಣ<sup>20</sup> ನಡನಡುಗಿದ, ಹುತಾಶನ ಬೇಳಿ<sup>21</sup> | ನೆಗಲಿ<sup>22</sup>ದ ಪ್ರತಿಸಿತ ತನಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ. — 1. ಇಂದ್ರ ಮತ್ತು ೩೩ ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು. 2. ನೀರಿಳಿಯದ

ಹಾಗೆ ಮೇಣಹಾಕಿ ಮಾಡಿದ ಬಟ್ಟೆ 3. ಕಂಬಳಿಗೊಪ್ಪೆ 4. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ,

ಭಯ. 5. ಬಣಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. 6. ಪ್ರತಿಕೃತಿಮಾಡಿತ್ತು. 7. ಗಟ

ಯಾಗಿರುವ ಹೀಚು, ಮಿಡಿ. 8. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬತ್ತಿಹೋದ ಮೊಗ್ಗು (?)

9. ಪಕ್ಷಿವೃಗಗಳ ಮೈಯಕೂದಲು. 10. ಚೂಟೆಯಾಗಿ, ಜಾಣತನದಿಂದ.

11. ಸೂರ್ಯ.

ಮಗಳಕೊಟ್ಟವನ ಭಂಗಿಸಿ ರುದ್ರ ಹೆಜ್ಜೆಯಾನೆ|ದೊಗಲುಟ್ಟ ಹಿಮದು

[ಪಟಳಕೆ<sup>೧</sup> || ೪೬ ||

ಮಲಯಜಢಗಳ ಲೇಪಿಸಿದ ಜವಾಜಿ ಬೆಳ್ಳಲೆ ಪೂಗ ಸರ್ವಾಂಬರದಿ ||

ಕಲೆವಂತರಪಹರಿಸಿದರು ಮಾಗಿಯು ಬಟ್ಟೆ<sup>೨</sup>, ಮೊಲೆವೆಣ್ಣು<sup>೩</sup> ತೆಕ್ಕೆಗೆಯ್ದು || ೪೭ ||

ಜಾಹಿ<sup>೪</sup>ತು ಮಹದಾದಿಶೀತ, ಬೇಸಗೆ ಮೆಯ್ಯೋಹಿ<sup>೫</sup>ತು, ನಸುಶೈತ್ಯವನು ||

ಬೀಹಿ<sup>೬</sup>ತು ತಂಗಾಳಿ, ಮಾಂದಳರೆಸಹಿ<sup>೭</sup>ಂಟಿ, ಜೇಹಿ<sup>೮</sup>ತು ಕಲಕಂಠ<sup>೯</sup> ನಿಜಯ ||

ಚೆಂಬಣ್ಣ ಮಾಂದಳರಸುಗೆ ಪುನ್ನಾಗ ದಾಳಿಂಬ ತ್ರಿಪರ್ಣ<sup>೧೦</sup> ಪುಷ್ಪಗಳು ||

ಮುಂಬಾಗದೆ ತೋಹಿ<sup>೧೧</sup>ಸುವ ವಸಂತನನಿದಿ|ಗೊಂಬಂತೆ ಬನದಿ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಭೃಂಗ ಕೈದುಡುಕದ ಸೌರಭೈವಾಂತ ಪು | ಪ್ಪಂಗಳ ತೋರವೊಲ್ಲೆಗಳ ||

ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಮಾದಳವೆಣ್ಣು ತಂದಿತ್ತು | ರಂಗನ ಕಂಡ ತೋಟಗನು || ೫೦ ||

ಬನದೊಳು ಸಿಖಿಳ ಪಾದಪಲತಾಳಿಗಳಾಬಿ | ಕೊನರಿತು ಪೂತು<sup>೧೨</sup> ಕಾ

[ತೋ<sup>೧೩</sup> ರಗಿ ||

ಜನನಾಥ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈ<sup>೧೪</sup>ಕಬೇಕೆಂದು ತದ್ವ್ಯಸಪಾಲ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು || ೫೧ ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದನನ ಮನ್ನಿ ಸಿರಾಕ್ಷಣಗಾಡಿ ಕಾತಿಯರೊಡನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ||

ಬಾತೆವಡೆದ<sup>೧೫</sup> ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ಲೀಲೆವಿ|ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನೇನ ಒಣ್ಣಿ<sup>೧೬</sup> ಪೆನು ||

ಜೆಂಬಿತ್ತಿಲ<sup>೧೭</sup> ತೋಟ ಹಲು<sup>೧೮</sup> ವಾದುದೆಂಬ ನಿತಂಬಿನಿಯರ ಗುಂಪಿನಲಿ ||

ಗಂಭೀರವಡೆದು ರುಕ್ಮಿಣಿ<sup>೧೯</sup>ವೇವಿ ವಿಶ್ವಕು ಟುಂಬಿಗೆ<sup>೨೦</sup> ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು || ೫೨ ||

ಕನ್ನೆಯ್ದಿಲು ತಾವರೆಗೊಳ ಲಾಮಂಚ<sup>೨೧</sup>ದಿಂ ನೆಗಜಿದ ಪರ್ಣಶಾಲೆ ||

ಚೆನ್ನೆಯರ<sup>೨೨</sup> ಪಾಲುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡುವ ಮಣ್ಣಿ<sup>೨೩</sup> ಲಿಣ್ಣೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||

ಲವಣಾಬ್ಧಿ<sup>೨೪</sup>ಶನ<sup>೨೫</sup> ಬೀಜಕ್ಕಿಂ<sup>೨೬</sup>ಡು ಸುರಗಂಗೆ ತವರೂರಿಗೆ ಬಂದಳೆನಿಸಿ ||

ದ್ರವಗಲ್ಲ<sup>೨೭</sup> ಸೋಪಾನದ ಸರೋವರ ಕೇಶವನ ಕಣ್ಣನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು ||

ನೇಸಲು<sup>೨೮</sup> ಪೊಳೆವಂತೆ ಹೊಳೆವ ಮಾಣಿಕ್ಯ<sup>೨೯</sup>ಸಿಂ|ಹಾಸನದೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಕುಳಿತು ||

ಕ. ಪ ಅ.—1. ತೊಂದರೆ. 2. ಗುಂಡಗಿರುವ. 3. ಹೀರಿ, ಕುಡಿದು 4. ಕೋ

ಗಿಲೆ. 5. ತ್ರಿಪತ್ರಕವೆಂಬ ಮರ. 6. ಹೂಬಿಟ್ಟು. 7. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟು.

8. ಬಾಳ್ತೆವಡೆದ, ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ 9. ಹಿತ್ತಿಲ ಹಿಂದಣ. 10. ಒಣ

ಗಿದ ಕಾಡು. 11. ಶೋಕವೆಂಬ ಮನೆಯನ್ನು ಸಂಸಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

12. ಉಪ್ಪುಗಡಲೆಂಬ ಗಂಡ 13. ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಕಲ್ಲಿನ. 14. ಸೂರ್ಯ.

ಪೂಸರಗಭಿಣಿ<sup>1</sup> ಮೊದಲಾದ ರಾಣೀ|ವಾಸಕ್ಕೆ ವನವನೊಪ್ಪಿಸಿದ ||೫೬||

ಚಂದನಗಂಧಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯಾರ್|ನಂದನದೊಳಪೊಕ್ಕು ಸುಜಯೆ||  
ಸಂದಣಿಸಿದ ವೃಕ್ಷ ಮೆಯ್ಯಂಪಿಸಿಂದ ಶ್ರೀ|ಗಂಧವ ಕಿಟ್ಟಡಿಸಿದುವು ||೫೭||

ಮಳಲೊಟ್ಟಲನೊಂ ಪಾಲುಗುಪ್ಪೆಯನಾಡಿ|ಬಜಲ್ದವಯವಬೆನುರಾಂತು||  
ಕೆಳದಿಯು ಕೈಮುಟ್ಟಲು ಸಖ್ಯೆಂಗಳ | ತಳೆದುವನೇಕ ಪುಷ್ಪಗಳು ೫೮||

ಕೈದಣಿವನಕ ನಾನಾಪುಷ್ಪಂಗಳ | ಕೊಯ್ದು ಪೊಟ್ಟಣವ ಕಟ್ಟಿದರು ||  
ತೊಯ್ದರು ನಿರಾಟವನಾಡಿ ಸೊಬಗಾಂತು | ಐದೆಯರುಗಳು<sup>2</sup> ಸಂತಸದಿ ||

ಅಂಬೆ ಹಳದಿ ಕಾರ್ಗೊಣು ನಿರುಳ್ಳ ಕೊ|ತ್ತುಂಬರಿ ಕರಿಬೇವು ಸಹಿತ||  
ಸಿಂಬೆ ಕೂಗಲಿ ಪಿಪ್ಪಲಗಾಯ ಕೊಯ್ದರು | ಸಿಂಬೆಯ ಕಜಿವಣ್ಣಳೊಡನೆ ||

ಕಸ್ತೂರಿಗಂಧಿಯರ್<sup>3</sup> ಬನದೊಳು ಬಹು ಫಲ| ವಸ್ತುಗಳನು ಸೇಂದಿ

| ಕೊಂಡು<sup>4</sup> ||

ಮುಸ್ತೈದೆಯರಾಗಿ<sup>5</sup> ಬಂದರು ಪರಮಪ | ದಸ್ಯಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿರ್ದೋಡೆಗೆ ||೬೦||

ತೆಂಗಾಯಿ ಪಲಸು ಕಿತ್ತಳೆ ಮಾವು ಮಾದಲ|ಭೃಂಗಾಯಿವಣ್ಣಳು ಸಹಿತ||  
ಹಿಂಗದ ಬಹುಫಲಾದಿಗಳ ತೋಂಟೆಗರು ಸಾ|ರಂಗಪಾಣಿಗೆ<sup>6</sup> ಸಾರ್ಜಿದರು ||

ಕಟ್ಟಳೆ ಕಡೆವೊದಲಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ಪೊಂ|ಬೆಟ್ಟದಂತಿದರ್ ಪಣ್ಣಾಯ |  
ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೆ | ಕೊಟ್ಟ ಮಿಕ್ಕಾದ ಪೊನ್ನಕೆ ||೬೨||

ಸಂತಸವಡೆವೊರ್ವೆಸಲುಗೆವೆಗ್ಗಡತಿಕಾ|ಗ್ಗಂತಳೆ<sup>7</sup> ಯರಿಗೆಪೇಜಿದಳು ||  
ಇಂತಪ್ಪ ಶೂರೆಯರೆನುತಿದರ್ ತೆಳ್ಳೆದ<sup>8</sup> | ಮಂ ತಾಳ್ವರೇಕೆಂದಳವಳು ||

ಪೊಡವಿಗೆ ಸಿರಿವಂತ ಒಲವಂತ ಸರ್ವಜ್ಞ|ಗಡ | ಸೃಷ್ಟಿ ನಿನ್ನಾಳಿಯರಿಗೆ ||  
ಬಡತನವಪಜಯು ಮೂಢತ್ವ ತ್ರಿಸೃಧಾನ | ವೆಡೆಗೊಂಡು ಬಿಡದೆಂದಳವಳು ||

ವಿಣುಬಾರದು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ವಶವನೆಂದವಳಿಗೆ|ವಿಣುತ್ತು ರಗೊಟ್ಟು ನಗುತ ||  
ನಿಣುಲೆಗಣ್ಣು<sup>9</sup> ರುಕ್ಮಿಣಿಗೊಡರ್ಜಿದ ಹೊಗ|ರೇಯವ ಗರ್ಭೋತ್ಸವವ || ✓

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ವುಷ್ಪಬಾಣನ ತಾಯಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ. 2. ಸುಮಂಗಿಲಿಯರು.

3. ತೆಗೆದುಕೊಂಡು. 4. ಸಕಲವಾದ ಸಾವಾಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ

ವರಾಗಿ. 5. ಶಾರ್ಙ್ಗಪಾಣಿ, ಕೃಷ್ಣ. 6. ಮೋಡದಂತೆ ಕವ್ವಾದ ಕೂದ

ಲುಳ್ಳವರಿಗೆ. 7. ತೆಳ್ಳಗೆ ಇರುವ ಮೃ, ಕೃಶವಾದ ಶರೀರ. 8. ಶತವತ್ರ

ದಂತೆ ಎಂದರೆ ಕಮಲದಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

ಪೂರಾಯಭುಕ್ತ ನವ್ಯಾಂಬರಸೌಗಂಧ|ಸಾರಸೋಮುಡಿಯಲವರ್ಣಲೆ||  
ರಾರಾಜಿಸ ರತ್ನಭೂಷಣಗರ್ಭೋಪಚಾರವ ಕೈಕೊಳಿಸಿದರು ||೬೩||

ಸಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣ ಸೋಳ<sup>1</sup> ಸಾಸಿರ ಪೆ | ಣ್ಣಡ್ಡದಿಂ ಪೊಕ್ಕನಾಲಯವ ||  
ಮಡದಿ ರುಕ್ಕಿಣಿದೇವಿ ನವವಾಸವನಾಂತು<sup>2</sup> | ಪಡೆದಳು ವರಕುವಾರಕನ||

ಮಂಗಳವಾದ್ಯ ಶೋಭನವಾದ್ಯ ಜಾತಕ| ಮಂಗಳ ಬುಧತತಿಯಿಂದ |  
ಸುಗತವಡಿಸಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಖ್ಯವೆಂದೆಂಬ | ತುಂಗನಾಮವಸಿಟ್ಟರೊಲಿದು ||

ಜಗದೊಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯದೇವಗೆ ಗಂಡು|ಮಗನಾದನೆಂಬ ಸಂಭ್ರಮದಿ||  
ಅಗಣಿತವಿದ್ಯಾಧಿಕರು ಒಂದಲಸದೆ| ಹೊಗಳಿದರಬುಜಾಂಬಕನ |೭೦||

ಉಪಮಿಸಲರಿದು ಕೃಷ್ಣ ನ ಹಸ್ತ ಸುರಪಾ|ದವ<sup>3</sup> ಗುರುವೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದ ||  
ಅಸರಿಮಿತಾಶ್ರಿತಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕುಸ್ತರಿಸಿದನು ||

ಸಂದನ<sup>4</sup> ತನಗಾದನೆಂದು ರುಕ್ಕಿಣಿ ನಲ | ವಿಂದೆ ಗೊಪದೊಳರಲಿತ್ತು ||  
ಮುಂದೊರ್ವ ಶಿಲನುಯ್ಯನೆಂದು ಜೊತಿಸಿ ಭಾಸು | ಸಂದನ<sup>5</sup> ಪಡುಗಡ

[ಲೋಳಗೆ ||೭೧||

ಅಸಮಯದಿ ಸೂಡರ್ಗಳ<sup>6</sup> ನೆತ್ತಿದರು ಸುಪ್ತ | ಕಾರಮಂರದೊಳೊ

[ತ್ತರಿಸಿ ||

ಲೇಸಪ್ಪ ಮಣಿಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಶಿಶುವೆಳ|ನೇಸಜಂತೊಳಗಿದರ್ನೊಲಿದು||

ಎಣ್ಣೆಯನೂಡಿ ನೀರೆಹ<sup>7</sup>ದು ತೂಪಿರಿ<sup>8</sup>ದಾಗ | ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಜ್ಜಳವೆಚ್ಚು<sup>9</sup> ||  
ಬಣ್ಣಿಸಿ ಸೊಡವೆಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ಪಾಲೆರೆದೋವಿ|ಜಿಣ್ಣನ<sup>10</sup> ಪಕ್ಕೆಗೈದಿದಳು ||೭೫||

ಶಿಶುವಿನ ಭಾಳಾಂತರ<sup>11</sup>ದೊಳಿಟ್ಟಳು ಮಂ|ತ್ರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಬೊಟ್ಟು||  
ಮಿಸುನಿ<sup>12</sup>ಯಂತ್ರದ ಮಣಿವಾಲೆಯ ತೋಳ್ಗೆ ಬಂ|ಧಿಸಿದಳತ್ಯಂತ

[ಭಕ್ತಿಯಲಿ ||೭೬||

ಸ್ತನಪಾನಗುಡುವ ಹಂಗಳಿಗೆ ಪೇಟ್ಟಳು ಹತ್ತು|ದಿನದೆಡೆಸಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ||  
ಘನಜೋಪಾನದೊಳೇಡೇಬೇಕೆಂದು | ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಗ್ಗುಲಿಕ್ಕಿದಳು<sup>13</sup> ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹದಿನಾರು (ಮರಾಠಿ). 2 ಬೇಡಿದುದನ್ನು ಕೊಡುವ ದೇವತೆ  
ಗಳ ಮರ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ. 3. ಮಗ 4. ಬಿದ್ದನು. 5. ದೀವಿಗೆಗಳನ್ನು  
6. ಊದಿ ರಕ್ಷೆಯಿಟ್ಟು 7. ಕವ್ವುಹಚ್ಚಿ. 8. ಗಂಡುಮಗು. 9. ಹಣೆಯ  
ಮಧ್ಯ. 10. ಚಿನ್ನ. 11. ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು.

ವಿಲಸಿತಮುಣಿಮುಂಚದಮೇಲೆ ಶಿಶುಗೂಡಿ | ಮಲಗಿದ್ದು ಸ್ವಪ್ನವಕಂಡು ||  
ನಿಲಲಾಠದೆದ್ದು ನಂದನನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಾಣ | ದಳವಳದಳು ದುಃಖವೆರಸಿ || ೭೪ ||

ಮಾಣದೆ ಮುಣಿದೀಪ್ತಿಯ ಪಿಡಿದಾವಾವ | ತಾಣದೊಳಹಸಿ ನಂದನನ ||  
ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಹೊರಲ್ಪಡಲು ಮುಮ್ಮೊನೆ<sup>1</sup> | ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹುಲ್ಲೆಯಂತೆ ||

ಎಣ್ಣೆಯ ತಲೆಗೂಡಿದುದಿಲ್ಲ ನೋರೆವಾಲು | ಬೆಣ್ಣೆಯ ಮೆಲಿಸಿದುದಿಲ್ಲ ||  
ಕಣ್ಣೆವೆ ಹಳಚಿ ನೋಡಿದುದಿಲ್ಲ ಮಗನ ಲಾ | ವಣ್ಯವನೆಂದಜಲಿದಳು || ೭೫ ||

ಮೊಲೆವಾಲು ತೊರೆದುಗುತಿವೆ ಕೊ ಲೋಚನವಾರಿ | ಸೆಲೆಹಾಯಿತೊಡೆ  
[ವಾಯಿತಿಡೆಕೋ ||

ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದು ಚಿತ್ತ ಮಗನೆ ನೀನಿಡಿವೆಂದು | ತಲೆದೋಚಿಸೆಂದಜಲಿದಳು ||

ಕರೆದೊಡ್ಡೋಯಿನ್ನಬಾರದೆ ಕಂದ ನಿನ್ನಯ | ಸಿರಿವೊಗಗಾಣದೆಂತಿರಲೊ ||  
ಪರಿತಾಪವ ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಪೋಗ ಬಂದೆಯ | ಹರಿ ಕೊಟ್ಟ ವರ ಬಯಲಾಯ್ತು ||

ಹಾಲಿಗೆ ಹಂಬಲಿಸುವನಲ್ಲ ಬಿಡದಂಬೆ | ಗಾಲಿಕಿ ತೊಲುವನಲ್ಲ ||  
ಕಾಲು ಬಲಿದು ದಟ್ಟಡಿಯಿಡುವನಲ್ಲ | ಬಾಲನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನವ್ವ || ೭೬ ||

ಎರಡೇಲು ಲೋಕವ ಸೃಜಿಸುವ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ವರಸಹೋದರ ನಿಟಲದಲಿ ||  
ಬರೆದನೆ ಪುಟ್ಟದಾಕ್ಷಿಣ ಪೋಪುವೆಂದು ಪ | ಲೊರೆದಳು ಕಡುದುಗುಡದಲಿ ||

ರೋದನಮಯವಾಗಿದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆಯೊ | ನಾದುದೊ ಕೇಳುಕೇಳೆನಲು ||  
ಮಾಧವನೊಡನೆ ಪೇಟೆದರಾಶಿಶು ಬಯ | ಲಾದ ಸೋಜಿಗದ ಸುದ್ದಿಯನು ||

ಉದಿಸಿದ ದಶದಿನಸದ ತಿಶು ಪೋಪಾಗ | ವಿಧಿವಿಧಿಯನು ವಿಶಾಖಬಹುದೇ ||  
ಕುದಿಗೊಳಬೊಡ | ದುಃಖವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಪ್ರೇ | ಮದಿ ಪೇಟ್ಟ ವಾಮು ||

[ಲೋಚನೆಗೆ || ೭೭ ||

ಮುಖಗುವ ಮಡದಿಯನಮರ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸಿ | ತುಣುಗೆವೆಗಣ್ಣಿ ನೀರಿಂಗಿ ||  
ಹರಿಗೋಲಹಾಯ್ಕಿ ಸಬೇಡೆಂದು ಪೊಂಬಟ್ಟಿ | ಸೆಹಗಿನಿಂ ತೊಡೆದ ಲೋಚನವ ||

ಅಕ್ಕನಿನ್ನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಮಗ್ಗು ಲೊಳಗಿದು | ಬಕ್ಕಂಬಯಲಾದ ಬಗೆಯ |  
ಬಕ್ಕಣಿಸೆನಗೆಂದು ಸತ್ರಾಜಿತಸುತ | ದುಕ್ಕವನಾಂತು ಕೇಳಿದಳು || ೭೮ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಮೂರು ಮೊನೆಯುಳ್ಳ 2. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ. 3. ದುಃಖ. 4. ಸಂಕ  
ಟಪಡಬೇಡ 5. ತುಣುಗೆವೆಗಣ್ಣಿ—ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೂದಲುಳ್ಳ ರೆಪ್ಪೆ  
ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಣ್ಣಿನ. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 6. ಮಾಯವಾದ.

ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನಿರ್ದಯೋಳಾನೋಹಗಿರೆ | ಕಂಡೆನು ಬಲು ಕೆಟ್ಟಕನಸು |  
 ಚಂಡಾಂಶು<sup>1</sup> ವಿನಂತೆ ಹೊಳೆವ ಪುತ್ರನ ದೈತ್ಯ | ಕೊಂಡೊಯ್ದನೆಚ್ಚ ತ್ತೆನೆವಾ||  
 ಕಣ್ಣೊಡೆದಂತೆ ಕಂಗೆಟ್ಟು-ನೋಡಿದರೆನ್ನ<sup>2</sup> ಚಿಣ್ಣ<sup>3</sup> ಮಗ್ಗುಲೊಳಲ್ಲದಿರಲು |  
 ಸುಣ್ಣ ಕಲ್ಪುಡಿಗಟ್ಟ ಮಡುವಿನೊಳಿಡಿದಂತೆ | ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿದೆ ಕೇಳು ತಾಯೇ ||  
 ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ನೆರೆದರೆ<sup>4</sup> | ಕಕ್ಕಸವಹುದೆಂದೆನುತ ||  
 ರಕ್ಕಸರುಗಳು ಮಾಯದೊಳುಯ್ದರು ತಾಯೆ<sup>5</sup> ದುಕ್ಕ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಟ<sup>6</sup>ದಳು ||  
 ನಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಗಿಮುಪ್ಪಿ ನೀಪೆತ್ತು | ದಿಲ್ಲವಿಂದೆದೆಯ ಬಬ್ಬಿಡಿದು |  
 ತಲ್ಲಣಿಸದಿರೆನ್ನ ನೋಡಿ ನೀಮುಖ<sup>7</sup>ಯೆಂದು | ಗಲ್ಲವ ಪಿಡಿದು ಮುದ್ದಿಸಿದ ||  
 ಶಶಿನದನೆಯ ಮನಸ್ತಾಪ ತಂಪಾದುದು | ನಿಶೆ ಬಿದ್ದುದುವೀರಸ್ಥಳಕೆ |  
 ಬಿಸಿಗದಿರನು<sup>8</sup> ಹುಟ್ಟಿ ಪೂರ್ವಾಚಲದಿ ರಂ | ಜಿಸಿದನು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||  
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊಂದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೬೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



### ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ

ದೇವತೆಗಳು ಕಾಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದು.

ವಟಸತ್ರತಲ್ಪನ ವರದಿಂದೆ ಮತ್ಕರ್ಮ | ಪುಟವಿಕ್ಕುವಂತೆ ನೀ ಪೇಟು ||  
 ಕಟಕಟ | ಹುಟ್ಟಿದಾಕ್ಷಿಣ ಶಿಶು ನೋಡಲ್ಕೆ | ಮಟಮಾಯವಾದುದಾಶ್ಚರ್ಯ ||  
 ಶತಸತ್ರದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಹರಸಿದೆ | ಹತನಾದ ಕಂತು<sup>1</sup> ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ||  
 ಸುತನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಮುಂಗಲಸಕ್ಕೆ ಬಯಲಾದ | ಕತೆಯ ಬಿತ್ತ ರಿಪೆ ನಿನ್ನೊಡನೆ ||  
 ಅದು ಹೇಗೆನಲು ತಾರಕನುಪಟಳ<sup>2</sup> ವನು ಬಿದಿಯೊಳುಸುರರುಬಿನ್ನೈಸೆ ||  
 ಪದುವೋದ್ಭವ ಕೇಳಿ ಬಂದು ಪಾಲ್ಗಡಲೊಳು | ಮಧುಸೂದನಗೆ  
 [ಪೇಟಿದನು ||೩||

ಕ. ಪ. ಅ--1. ಸೂರ್ಯ. 2. ಮಗು. 3. ಪ್ರವೃದ್ಧನಾದರೆ. 4. ಸೂರ್ಯ--  
 ಹೇಗೆ? 5. ಮನ್ನಣೆ. 6. ಬಾಧೆ.

ಇಂಗಡ<sup>1</sup>ಲೆಡೆಯ ಪೆರ್ವಾವಿನ ಹೆಡೆಯ ರತ್ನಂಗಳ ಮೆಯ್ಯಳಗಿನಲಿ ||  
ಕಂಗೊಳಸುವ ವಾಸುದೇವನ ಶ್ರೀಚರ | ಉಂಗಳ ಸನ್ನುತಿಸಿದನು ||೪||

ವೇದತಸ್ಕರ<sup>2</sup>ಮದಮದನ ಜಯಜಯ ಭೂಧರಧರ<sup>3</sup> ಜಯಜಯತು ||  
ಶ್ರೀಧರಣೀಧರ<sup>4</sup> ಜಯಜಯ ನಮೋ ಪ್ರಹ್ಲಾದನರದ ಜಯ ಜಯತು ||

ಬಲಿಮದವಿದಳನ ಭಾಷಿತಕವಿ<sup>5</sup>ಚಕ್ರ | ಸಲಿಲಜ<sup>6</sup>ದಳನಾಶ ಜಯತು ||  
ನಲಿನಭವಾಂಡ ಪಂಟಿತಪಾದಪದ್ಮ ನಿರ್ಮಲಗಂಗಾಪಿತ<sup>7</sup>ಜಯತು ||

ಘನಪರಾಕ್ರಮವೆತ್ತ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯನ ಬಾಹು | ವನಕುರಾರಕ

[ ಜಯಜಯತು ||

ಮನಗೊಂಬ ವೃದ್ಧೀಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯವ ಬ್ರಹ್ಮ ಜನಕೊಡರ್ಚಿದ ರಾಮ

[ಜಯತು ||೫||

ರಣಧೀರದಶಕಂಠಜಿತಕೀರ್ತಿಯ ವಿಭೀ ಪಣಹಿತ ರಘುರಾಮ ಜಯತು ||  
ಪ್ರಣವಗೋಚರ ನಿತ್ಯಮದನಗೋಪಾಲ ಸದ್ಗುಣೀಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||

ದಿತಿಜಕುಲೇಭಪಂಚಾನನ<sup>8</sup> ಭಾಗ | ವತನರದಾಯಕ ಜಯಜಯತು ||  
ಶ್ರುತಿತತಿನುತಿಗಗಣಿತಮಹಾಮುಹಿಮ ಶ್ರೀ ಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಜಯಜಯತು ||

ಪರಮಪತಿವ್ರತೆಯರ ಮಾನಭಂಜನ<sup>9</sup> ತುರಗವಾಹನ<sup>10</sup> ಪವಿತ್ರಾಂಗ ||  
ಹರಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶೋತ್ತಂಗ ಜಯತು ಶ್ರೀವರತ್ರೈಜಗದಂತರಂಗ ||೧೦||

ಮಾಧವ ನಾರಾಯಣ ಕೇಶವ ಮಧು | ಸೂದನ ಗೋವಿಂದ ವಿಷ್ಣು ||  
ಶ್ರೀಧರ ವಾಮನ ತ್ರೈವಿಕ್ರಮ ನಿಮ್ಮಯ | ಒಡದ ನೆಲೆಗೊಂಬರಾರು ||

ದಾಮೋದರ ಪದ್ಮನಾಭ ದೃಷ್ಟಿಕೇಶ | ತಾಮರಸಾಪ್ತ<sup>11</sup>ಪ್ರಕಾಶ ||  
ಹೇಮಾಂಬರ ವಾಸುದೇವ ಸಂಕರ್ಷಣ | ಸಾಮಜವಿಭು<sup>12</sup>ರಕ್ಷ ಜಯತು ||

- ಕ. ಪ. ಅ--1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ 2. ವೇದವನ್ನು ಕದ್ದ ಸೋಮಕಾಸುರ. 3. ಕೂ  
ರ್ಮಾವತಾರಮಾಡಿ ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ವಿಷ್ಣು.  
4. ವರಹಾವತಾರ 5. ದಾನಕೊಡಬೇಡವೆಂದು ತಡೆದ ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ.  
6. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಮಲ. 7. ಸೀಳಿದ. 8. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರ  
ಮಾಡಿದ ವಿಷ್ಣು - ಹೇಗೆ? 9. ರಾಕ್ಷಸರೆಂಬ ಅನೆಗಳಿಗೆ ಸಿಂಹನಾದವನು.  
10. ಒದ್ದಾವತಾರ—ಹೇಗೆ? 11. ಕಲ್ಯಾಣವತಾರ—ಹೇಗೆ? 12. ಸೂರ್ಯ.  
13. ಗಜೇಂದ್ರ.



ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾನಿರುದ್ಧನೆ | ನರಸಿಂಹಾಧೋಕ್ಷಜ

[ಜಯತು

ವರಜನಾರ್ದನನೆ ಉಪೇಂದ್ರನಚ್ಯುತ ಹರೆ ಪರಮಾತ್ಮನೆ ಜಯ ಜಯತು ||  
ಈಪರಿಯಲಿ ಕೀರ್ತಿಸಲಾಗಿ ರಮೆಯ ಪ್ರಾಣೋಪ ವಿಧಾತ್ರನೊಳುಸಿದ್ಧ ||  
ನೀ ಪರ್ಮವಿಸು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಬಂದ ಸಂ | ತಾಪವಿದೇನೆಂದ ನಗುತ ||೧೪||

ತಾರಕನಿಂದೆ ನೊಂದಮರರು ತಪ್ಪು ಸಂಸಾರದುಃಖನ ತನಗುಸಿರೆ ||  
ತೀರಿಸಲರಿಯದಾನ್ಯತಂದೆ ಶ್ರೀವೀರ | ನಾರಾಯಣ ಪೊರೆಯಿಂದ ||೧೫||

ಎಂದೆನಲಸುರಾರಿ ನುಡಿದ ವಿಧಾತ್ರ ಸಿ ಸ್ನಿಂದಲಾತಾರಕಾಸುರಗೆ ||  
ಬಂದುದು ವರ ಧೂರ್ಜಟಿಯಿಂದಲುದಿಸಿದ ಸಂದನನಿಂದ ಕೆಡಹುದು ||೧೬||

ನಾಗಭೂಪಣಗೆ ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ಪರಮಸಂಭೋಗವಾದರೆ

[ಮಕ್ಕಳಹುದು ||

ಈಗಳೇತಕೆ ತಪವೆಂದು ನಾಲೊಗ ಮನೋರಾಗದೆ ಪೇಟ್ಟಿ ನಚ್ಯುತಗೆ ||

ಕಿಚ್ಚು ಗಣನಾತಪವಜ್ಞವುದುಪೂಗೊಲೊಳಚ್ಚು ಮನ್ಮಥ ಪೀಡಿಸಲು ||  
ಮೊಚ್ಚು ವಡೆದು ಪಾರ್ವತಿಯೊಳು ರಮಿಸಲು | ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಸುತ ಬಪ್ಪನೆಂದ ||

ರತಿರಾಜಗೆ ಬೋಧಿಸುವಂತೆ ವರಬೃಹಸ್ಪತಿಗೆ ನೇಮವನಿತ್ತು ಸುರರ ||  
ಸಿತಿಗೆ ನೀಕರ್ತನೆಂದಬುಜಸಂಭವ ಶ್ರೀ | ಪತಿಯ ಬೀಚ್ಚೊಂಡನುತ್ಸವದಿ ||

ಅತ್ಯಂತವಿಭವದಿ ಕಮಲಸಂಭವ ತನ್ನ ಸತ್ಯಲೋಕಕೆ ಪೋಗಿ ಸುರರ ||  
ಮೊತ್ತವ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟು ಸುರಗುರುವಿಗೆ ನೇಮವಿತ್ತು ಮನ್ಮಥಗೆ

[ಹೇಳಿನುತ ||೨೦|| ~

ವಸುಧೇಶ್ವರ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿ ತಾ ನಿಮ್ಮ ಶಿಶುವೆನುತೆಹಗಿಬೀಚ್ಚೊಂಡು ||  
ನಸುನಗುತ್ತೆತಂದು ಕಂಡನು ರಂಜಿಸ | ಕುಸುಮಾವತಿಯೆಂಬ ಪೊಲಬ ||೨೧||

ಕೊಂಡಾಡಲರಿದು ಪಚ್ಚೆ ಯಕೋಟೆಯೆಂಬಂತೆ ಮಂಡಳಿಸಿದ ಮಾಬನದಿ ||  
ತಂಡತಂಡದ ವಿಹಗಾಲಾಪ ತುಂಬಿ ಯಾ | ಖಂಡ ವಾಗಿದುರ್ದೇನೆಂಬೆ ||೨೨||

ಕಳಿತ ರಸಾಲ ನೇಣಿಲವಣ್ಣಳ ಪಿಕ | ಗಿಳಿ ಚಂಚುಪುಟದಿ ಕರ್ದುಕೆ ||  
ತುಳುಕಿದ ಮಧುರಸ ದಡಸೊನೆ ಪರಿವ ಪೆ ಬೋಟಿಯೆನೆದುದನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. 2 ಈಶ್ವರ 3. ಲೋಕೇಶ, ಬ್ರಹ್ಮ. 4. ಪಟ್ಟಣವನ್ನು.

5. ತುಂಬಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದಿತು. 6. ಕಚ್ಚಲು.



ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಪಾದರಿ ಮುಡಿವಾಳ ವ ನಂಗಳ ತೋಟವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂಟೆ | ಗಂಗಾಜಲವನು ಸವಿದು || ೨೪ ||

ನಾಟರ್ದ ಪಸುರ್ಗಿಡು ಪುಷ್ಪಲತೆಯ ವೃಕ್ಷ | ವಾಟೆಯೊಳ ಕುಸುಮ  
[ಸಾರಭಕೆ ||

ಊಟೆವರಿವ<sup>1</sup> ತುಂಬಿಗಳ ದೊಂಬಿ ದನಿಗೆಯ್ವ | ಕೂಟಕೋಗಿಲೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಪೆಸರುವಡೆದ ಮಧುರಸವಾಹಿನಿಯ ದಾಂಟೆಸಲು ಚಂದನತೋಣಿಗಡದರ್ ||

ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿಯುರಸ್ಥಳದ ಕರ್ಕಶಕುಚಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ || ೨೬ ||

ಆಸಮಯದಿ ಸದ್ಗುರುರಾಯ ನೆನೆದ ಪರಾಶರಮುನಿಗಾದ ಹದನ<sup>2</sup> ||

ಭೂಸಭೆಯೊಳು ತನಗಹುದೆಂದು ನಾವನಿವಾಸಗಾರ್ತಿಯರ ಬೀಟಕ್ಕೊಂಡ ||

ಕಳಮುಕ್ಷೇತ್ರದಿಕ್ಕೆಲದಲ್ಲಿ ಪರಿಮಳದಳದ ನೀಲಾಬ್ಜವ ಕಿತ್ತು ||

ತೊಳಗುವ ಗಿಳಿವಿಂಡನಿಟ್ಟುಪೂಜಿಸುವ ಹೆಂಗಳರೂಹ ನೋಡುತ್ತೈದಿದನು ||

ಬಟ್ಟ ಬಲೊಲೆಯ ಭಾವೆಯರಾಯತಿನೆತ್ತು ಪಟ್ಟಣದಿಂ ಪೊಳಮುಟ್ಟು ||

ನೆಟ್ಟನೆ ಸ್ಮರನಿರ್ದ ನಂದನದೆಡೆಗೆ ಸಾ | ಲಿಟ್ಟದನೇಕಸಂಭ್ರಮದಿ || ೨೯ ||

ಕುಂದಗಂಧಿನಿಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯ ವಿಮಲ ಮೆಯ್ಯಂಧವ ಕಾಣಿಕೆವಿಡಿದು ||

ಮಂದಗತಿಯನಾಂತು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗಿದಿರಾಗಿ ಬಂದುದು ತಂಗಾಳ ಬನದಿ || ೩೦ ||

ಅಲರುವಟ್ಟೆಯ ಬಟವಿಡಿದೈತಂದು ಕ | ಮ್ಮಲರಿಡಿದಿರ್ದ ನಂದನದಿ ||

ಕೆಲರು ಮಾಣಿಯರು ಪೂಗೊಯ್ಯದ ಗುರು ಕಂಡ ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ

[ ಕೇಳು || ೩೧ ||

ಏನ ಹೇಳುವೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತಕಲ್ಗಟ್ಟೆ ನೋಪಾನ ತಣ್ಣೊಳದಮಧ್ಯದಲಿ ||

ನಾನಾರತ್ನಶೋಭಿತದ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಾನಾಂಕ<sup>3</sup> ನಿರ್ದನೋಲಗದಿ || ೩೨ ||

ಕೊಂಚೆಗಳಿಂಚರದನಿ ನೀಲಕಲಕಂಠ<sup>4</sup> ಗಳಿಂಚರ ತಾಳ ನಿರ್ಣಯದೆ ||

ಸಂಚರಿಸುವ ರಾಜಹಂಸೆಗಳಿದರ್ವು | ಪಂಚಬಾಣನ<sup>5</sup> ಮುಂದೆಸೆಯ || ೩೩ ||

ಪಾಡುವ ಪೆಣ್ಣುಂಬಿ ನರ್ತಿಸ ನವಿಲು ಕೊಂಡಾಡುವ ಬಾನ್ವಕ್ಕಿ ಪತಿಯ ||

ಬೇಡುವ ಗಿಳಿವಿಂಡು ದೈನ್ಯದಿಂ ಬಿನ್ನಹ ಮಾಡುತಿರ್ದರ್ವು ಮನ್ಮಥಗೆ || ೩೪ ||

ಕ. ಗ. ಅ—1. ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಸ್ರವಿಸುತ್ತಿರುವ. 2. ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು?

3. ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಹೆಂಗಸರು—ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು? 4. ಅಲರ.

ಪುಷ್ಪ, ಕಮ್ಮಲರ—ಪರಿಮಳವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೂವು. 5. ಮದುವೆಯಿಲ್ಲದ

ಹೆಂಗಸರು. 6. ಮನ್ಮಥ. 7. ಕೋಗಿಲೆ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ತರ್ಕಿಪ ಬಗದಾರೆಯ ಕೂಡೆ ಬಹ ಕೊಳ|ವರ್ಕ್ಕಿಯ ಕೆಲದಾಡಿಸುತ ||  
 ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಪೆಸರಾಂತ ಸಿಪಿಲೆಗೆ<sup>1</sup> ಕವಳಳ | ನಿಕ್ಕಿ ಕಾದಿಸುತಿದರ್ ಮದನ ||೨೫||  
 ಚಂದಿರ ವೀರವಸಂತ ಮಂದಾನಿಲ | ಬಂದಿರೆ ಮೂವರ ಕರೆದು ||  
 ಎಂದಿನಂತಿರಿ ಪ್ರೋಗಿಯೆನುತ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಸೌ|ಗಂಧಿನಿಯರ ನೋಡುತಿದರ್||  
 ಇನಿರಸವಾಂತ ಕರ್ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಭ್ರಮರಸಿಂ | ಜಿನಿ<sup>2</sup> ಗೈದೆಡದ ಹಸ್ತ ದಲಿ ||  
 ದನಿಗೆಯ್ಯುತಿರೆ ಬಲಗೆಯ್ಯ ಪೂಸರದೊರ್ವ | ವನಿತೆ ನಿಂದಿದರ್ಳುತ್ಸವದಿ ||೨೬||  
 ರಮಣಿಯೊರ್ವಳು ನಿಖಿಳಾಯುಧದೊಳಗು ತ್ತ ಮವೆಂದು ಸುರಗಿಯ  
 [ಪಡಿದು ||

ಘುಮುಘುಮಿಸುವಸೊನ್ನೆ ಗೇದಗೆಯೆಸಟಿಂಬ|ಜವದಾಡೆಯ<sup>3</sup> ವಳೊಪ್ಪಿದಳು  
 ಭೃಂಗೋಪವಾನಕುಂತಲೆಕೇಳುಕಸೂರಿ|ಹಿಂಗದಚಮರಗಾರ್ತಿಯರು||  
 ಹೊಂಗದಳಯ ಕೋಮಲ ಪತ್ರವೀಜನ<sup>4</sup> |ದಂಗನೆ ಮೆಳಿದಳೊತ್ತಿ ನಲಿ||೨೭||  
 ವಿಲಸಿತಪೂಗಪತ್ರಿಕೆಯೆ ನೇತ್ರಿಕೆಯಾದ<sup>5</sup> | ಜಲಪತ್ರದಾರಕಿಯೊಡನೆ ||  
 ಸುಲಲಿತ ಕ್ರಮುಕದೊಂದೆಲೆಯ ಸಂಜಳಗೆಯ|ಲಲನೆ ನಿಂದಿದರ್ಳೊತ್ತಿ ನಲಿ||  
 ನಾಳವಿಚ್ಛೇದ ಸುವರ್ಣಪಂಕೇಜದ | ಕಾಳಾಂಜಿಯ ಪಡಿದವಳು |  
 ಪೇಜಲಚ್ಚ ರಿಯ ಬಾಹತ್ತನಿಯೋಗದ | ಮೇಳದಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||೨೮||  
 ಅಂದವಡೆದ ನಾನಾಗೀತವಾದ್ಯಪ್ರ | ಬಂಧ ಮುಂತಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು ||  
 ಬಂದಹೊಳ್ಳೊಕ್ಕರೆ<sup>6</sup> ಯಿಲ್ಲದ ಹೆಂಗಳರ್ಧರು|ಕಂದರ್ಪನೊಡೊಲ್ಲಗದಿ||೨೯||  
 ಹೊಂಗಳಸವ ಕೀಳ್ಪಡಿಸುವ ವೃತ್ತಕು|ಚಂಗಳ ರತಿಯ ಮೇಳದಲಿ ||  
 ಕಂಗೊಳಸುವ ಕಾಮಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಪೂ | ದೊಂಗಲ<sup>7</sup> ನಿತ್ತು ಸಂಧಿಸಿದ ||೩೦||  
 ಬೋಧಾರ್ಹ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯಾಶೀರ್ವಾದವ|ನಾದರದಿಂ ಕುಡಲೊಡನೆ ||  
 ಆಧಾರಗೆಯ್ದು ಕುಳ್ಳಿರಗೊಟ್ಟು ಕೇಳ್ದ ರ|ತೀಧವ<sup>8</sup> ಬಂದ ಸುದ್ದಿಯನು ||  
 ಕಾವ<sup>9</sup>ನೊಡನೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಗುರು ವಾಸು|ದೇವ ನಾಲ್ಕೊಗ<sup>10</sup> ರಪ್ಪಣೆಯ||  
 ಕೇವಲ ಗುಪ್ತವೆಂದಹೊ<sup>11</sup>ದು ಮನ್ಮಥನಾಗ|ಜೀವ<sup>11</sup>ನೊಳ ನುಡಿದನಿಂತೆಂದು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಾಲವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಕ್ಕಿ. 2. ಬಿಲ್ಲ ಹೆದೆ. 3. ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆಯುಧ. 4. ಬೀಸಣಿಗೆ. 5. ಸೀರೆಯಾ ಗಿರುವುದು: “ ಸ್ಯಾಜಟಾಂಶುಕಯೋರ್ನೇತ್ರಂ ” ಅಮರ. 6. ನ್ಯೂನತೆ. 7. ಜೊಂಪೆ, ಸರ. 8, 9. ಮನ್ಮಥ. 10. ಬ್ರಹ್ಮ. 11. ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ದೇವತೆಗಳಗುರು.

ನಾರಾಯಣವಿಧಿ<sup>1</sup>ವಾಕ್ಯವ ವಿಯಾಳು | ಬಾರದೆಂದವನೊಂದ ನುಡಿದ ||  
 ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾದಲ | ದಾರು ಮೆಚ್ಚು ವರೆಂದು ನಗುತ್ತ||  
 ತನಗಿಂದ ಬಲ್ಲಿ ದರೊಳು ಕಾದಿ ಕೈಸೋತು|ಕನಲುವ ದುಕ್ಕವಂತಿರಲಿ||  
 ಜನಸೂಡಿಗೇಯ<sup>2</sup> ಸೈರಿಸಬಲ್ಲ ರಾರೆಂದು|ಮನಸಿಜ ನುಡಿದ ಜೀವನೊಳು||೪೭||  
 ಬಡವನಾತನಾಡಿದೆ ತವಪಂಚಬಾಣಕ್ಕೆ| ಮೃಡ ವಿಧಿ ನಿಷ್ಣು ದೇವೇಂದ್ರ ||  
 ಬಡಲೊಳು ಪೆಣ್ಣುದ್ರೆವೆತ್ತರು ನಿನಗೆ ಕಂ | ಗೆಡೆದವರಾರು ಲೋಕದಲಿ ||  
 ಸುರಗುರುರಾಯ ನಿನ್ನಯವಾಕ್ಯವಕೇಳಿ|ಹರನಮೇಲಾನಂಬತೊಡಲು||  
 ಉರವಣೆಗಾಣ<sup>3</sup> ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ತೆಹಿದರೆ, ಯಿರವಟಿದಪುದೆಂದು ನುಡಿದ||೪೮||  
 ಮತವಟಿಯದೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ ಕೇಳಿ<sup>4</sup> ಪರ | ಹಿತಕೊಡಲಟಿದರದೇನು ||  
 ಶತಪತ್ರಸಖ ಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿಹುದೆಂದು ನುಡಿದ||೪೯||  
 ತನುವೊಂದುಳ್ಳೊಡೆ ಸಕಲಸುಖಂಗಳೊ|ಳನುಭೋಗವ ಕಾಣಬಹುದು||  
 ಮಿನುಗುವ ದೇಹವ ಬಿಸುಡಲದೇಕೆಂದು | ಮನುಮಥ ನುಡಿದ ಜೀವನಿಗೆ ||  
 ಯೋಚಿಸಿ ಮಾತಾಡು ಪರಹಿತಕಾಗಿ ದ|ಧೀಜಿ ತನ್ನೊಡಲ ಮಾಂಸವನು||  
 ಚಾಜಿದ ಸುರಪಶುವಿಗೆ ಬೆನ್ನಸ್ಥಿಯ| ಸೂಚಿಸಿ ಸುರಪಂಗೆ ಕುಡನೆ ||೫೦||  
 ನೋಡಲು ಜೀಮೂತವಾಹನ ಘಣಿಶಂಖ|ಚೂಡಂಗೆ ಕುತ್ತಿ ತನ್ನೊಡಲ||  
 ಬಾಡ<sup>4</sup> ಗುರುತ್ವನಿಗಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯ|ನಾಡೊಳು ಪಡೆದುದನಣಿಯಾ||೫೧||  
 ಹೋಗಲದೇನುದೊಡ್ಡಿತು ಮಾಂಧಾತಸು|ತ್ಯಾಗವ ಬೇಡ ಬಂದವಗೆ ||  
 ರಾಗದಿಂದೊಡಲ ಧಿಕ್ಕನೆ ಸೀಲ್ಪು ದಕ್ಷಿಣ| ಭಾಗವ ಕೊಟ್ಟುದನಣಿಯಾ ||  
 ರಾರಾಜಿಪ ಯೌವನಮೇಘದೊಡ್ಡಣೆ|ನೀರ ಬೊಬ್ಬು ಳಕೆಯೆಂತೊಡಲ||  
 ಆರಿದ ನಜ್ಜಿದುದಿಲ್ಲವು ಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯ<sup>5</sup>ವಹುದು ||೫೨||  
 ತೋರನುಣೊಲ್ಲವೆತ್ತ ಹೆಂಡಿರು ರತ್ನಭಂ|ಡಾರ ನಾನಾವಸ್ತು ಪೆಣಿಗೆ||  
 ಸಾರಲೊಪ್ಪುವುದು ಯೌವನ ಕೂಡಲೋಕೋಪ|ಕಾರವೆಕೈವಲ್ಯವಹುದು||  
 ಆಸೋದಿಗಳು<sup>6</sup> ನವರತ್ನಸುವರ್ಣವ| ವೇಸರದಂತೆ<sup>7</sup> ಹೊತ್ತಿ ಹರು ||  
 ದೋಷದೊಳ<sup>6</sup> ಪರಹಿತವೆಂಬುದೆ ನವರತ್ನ | ಭೂಷಣ ಕೇಳು ಕಂದರ್ಪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬ್ರಹ್ಮ. 2. ಜನಸಂಹಾರಕನಾದ ಹರನನ್ನು (?)

3. ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿ. 4. ಮಾಂಸವನ್ನು. 5. ಮೋಕ್ಷಕಾರಣವು.

6. ಆಸ್ವಾದಿಗಳು, ಅನುಭವಿಸುವರು. 7. ಹೇಸರಗತ್ತೆಯು ಹಾಗೆ.

ಆವಕಾಲವನಾದೊಡೆ ಮಿಾಱಬಪ್ಪುದು | ಸಾವಕಾಲವ ಮಿಾಱಬಹುದೆ ||  
 ದೇವರ್ಕ್ಕಳೆಡರಿಂಗಿ<sup>೧</sup> ನಿನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು | ಕಾವ<sup>೨</sup>ನಾಗೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದ ||  
 ಓರಂತೆ<sup>೩</sup> ವೇದಶಾಸ್ತ್ರ<sup>೪</sup>ಗಮ ಪುರಾಣ | ಸಾರವನಱಿದು ನೋಡುವರೆ ||  
 ಭಾರವಪ್ಪುದು ಪರಪೀಡಿತ, ಲೋಕೋಪ | ಕಾರವೆ ಕೈವಲ್ಯವಹುದು||೫||  
 ನೆಟ್ಟನೆ ಸುರಗುರುರಾಯ ಬೋಧಿಸಲೊಡಂ|ಬಟ್ಟು ಪೂಸರಳಂದೆ ಶಿವನ||  
 ತಟ್ಟನೆ ತಾಗಲಿಕ್ಕುವೆನೆಂದು ಬಾಸೆಯ | ಕೊಟ್ಟ ಮನ್ಮಥ ಜೀವನಿಗೆ ||೬||  
 ಉರಿಬಂದರೆ ಬರಲಿದಱಂದೆ ಪರಮೇ | ತ್ವರಿಯೊಮ್ಮೆ ಬಂದರೆ ಬರಲಿ||  
 ಹರಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆನುತ| ತ್ವರಿಯದಿ<sup>೫</sup> ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ಗುರುವ ||  
 ಗಂಡಸುತನವೆತ್ತು ನುಡಿದ ಪಂತದ ಹೆಮ್ಮೆ|ಗಂಡು ವೃಂದಾರಕರುಗಳ<sup>೬</sup> ||  
 ಹಿಂಡು ಬದುಕಿತೆಂದು ಜೀವನು ಕಳುಹಿಸಿ| ಕೊಂಡಡರಿದ ಸುರಪುರಿಗೆ ||೭||  
 ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||  
 ತರುಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೦೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



### ಅನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮನ್ಮಥವ ದಂಡು ಪೊಣಮಟ್ಟುದು —

ಸ್ವರ್ಣಾಂಬರನಂಘ್ರಿನಿರ್ವಾಲ್ಯತುಲಸಿಯ|ಕರ್ಣದೊಳಟ್ಟು ಕೊಂಬಂತೆ||  
 ನಿನ್ನ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳ್ಗೆ ಕಿವಿಗುಡದವರಾರು|ಮನ್ನಾಥ ಪೇಟು ಮೇಲ್ಗತೆಯ||೧||  
 ಮದನಾಗಮದ ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ|ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಶೋತ್ರಂ<sup>೪</sup>ಗಳಿಗೆ||  
 ಉದಧಿಯೊಳೊಗೆದ ಪೀಯೂಷ<sup>೭</sup>ದಂತುಸಿರುವೆ|ಹದವಾದ ಮಾತ ಚಿತ್ತೈಸು||  
 ಸಸಿಯೊಡಲಡಗ<sup>೮</sup> ಭಕ್ಷಿ ಪರಿಂಗಿ ಲೇಸ ಸೂ|ಚೆಸೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯತ್ತಲಿತ್ತ||  
 ಬಿಸಿಗಣ್ಣನೊಡನೆ ಕಾದುವೆನೆಂದು ಕಾಮ ತ| ನ್ನಸಿಯಳ ಕೂಡೆ ಪೇಟಿದನು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ. 2. ರಕ್ಷಕನಾಗು, ಕಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗು.  
 3. ಕ್ರಮವಾಗಿ. 4. ತ್ವರೆಯಿಂದ. 5. ದೇವತೆಗಳ. 6. ಕಿವಿ.  
 7. ಅಮೃತ. 8. ಚಂದ್ರನ ದೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸ ಎಂದರೆ, ಅಮೃತ;  
 ಚಂದ್ರನು ಅಮೃತಭಾಜನನಾದ್ದರಿಂದ: ಅಮೃತವ ಭಕ್ಷಿಪರು = ದೇವತೆಗಳು.

ಪತಿವಚನಕೆ ವೂರ್ನುಡಿವುದುಂಟಾದೊಡಾ|ಸತಿಗೆ ನಿಷ್ಕೃತಿ<sup>೧</sup>ಯಿಲ್ಲೆಂಬ||  
 ಶ್ರುತಿಯಿಂದೆ ನಿಮಗೆ ನಾನುಸಿರಲಂಜುವೆನೆಂದು|ರತಿ ಬಿನ್ನಹವ ವೂಡಿದಳು||  
 ಅದಕೇನು ಮನಕೆ ಬಂದುದ ಹೇಳುಹೇಳಿ<sup>೨</sup>ಂದು | ಮದನ ನಿರೂಪಿಸ

[ಲೋಡನೆ ||

ಸುದತೀಶಿರೋಮಣಿ ನಿರ್ದೋಷಿ ತಾನೆಂದು|ಹೃದಯದ ಮಾತ ಬಿರ್ಚಿದಳು ||

ಹಸ್ತವ ಮುಗಿದು ಕಾಂತನ ಕರ್ಣಯುಗಳಕೆ|ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ಬಿನ್ನಹವ ||  
 ಸ್ವಸ್ತದೊಳಿರ್ದು ನಿರ್ಜರರಿಗೋಸುಗ ಪಂ|ಚಾಸ್ತ್ರ ಮದನ ಸಾಯಬೇಡ ||

ಅಂಧಕಾಸುರ ಮತ್ತೆ ಭದಾನವ ಜ | ಲಂಧರ ಮುಖ್ಯದಾನವರ ||  
 ಕೊಂದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಹರನೊಳು ಕಾಳೆಗ | ಕಂದರ್ಪ ನಿಮಗೆ ಸಿದ್ಧಿ ಪುದೇ||  
 ಮೂಢರಂದದೊಳೂರ ಗುದ್ದಲಿಯನು ಕೊಂಡು | ನಾಡ ಕಾಲುವೆಯ

[ತಿದ್ದುವರೆ ||

ಬೇಡ ಲಲಾಟನೆತ್ತನ ಕೂಡೆ ಕಲಹ ಕೈ|ಗೂಡದೆಂದೊಲಿದು ಪೇಟಿದಳು ||

ವಾಸವಾದ್ಯಮರರಾಚಾರ್ಯಾಂಗೆ ನಾನಿತ್ತು|ಬಾಸೆಗೆ ತಪ್ಪುವನಲ್ಲ ||  
 ಈಶನೊಳು<sup>೩</sup> ಕೋಳಿಪಾಳವ ವೂಡುವೆನೆಂದು|ಪೂಸರ<sup>೪</sup> ನುಡಿದ ಮಾನಿನಿಗೆ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷದೊಳೆಡೆಗೊಂಡಿರ್ದವರತ್ರಿಪು | ರಾಂತಕಮಾರ್ಮಲೆ<sup>೫</sup>ತಿರ್ದ ||  
 ಅಂತಕನೆರ್ದೆಯ ತ್ರಿಶೂಲದೆ ತಿವಿದ ಕಾ|ಲಾಂತಕ<sup>೬</sup>ನೊಳು ಬೇಡ ಕಲಹ ||

ಇಷ್ಟ ನಿರೀಕೀರ್ತಿ ಸಲಾತನ ಮೇಲೊಂದು | ಕಷ್ಟವ ನೆನೆದು ಪೂಸರಳ |  
 ವೃಷ್ಟಿಯ ತೋಯುವೆ ಸುರರೊಳು ತವದಿಂದೆ | ಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಲ್ಪಿನೋಡೆಂದ ||  
 ಉತ್ತರೋತ್ತರ<sup>೭</sup> ಜೀಯ ಶಕುನಮುಂತಾದುವ | ಜಿತ್ತಯಿಸುವು

[ದೆಂದೆನಲಾಗ ||

ಮತ್ತ ಗಜೇಂದ್ರಗಮನೆಯ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ಸಮರ್ಥ|ಬೀಟಿ<sup>೮</sup>ಂಡನಟ್ಟಿಯಲಿ<sup>೯</sup>||

ಮಂಡಳಿಸಿದ ಪುಷ್ಪರಥ ರಮ್ಯಕಂಧರ | ಖಂಡನಧ್ವಜ ಚೈತ್ರ ಸೂತ<sup>೭</sup> ||  
 ತುಂಡವಾಣಿಕವಾಜಿ<sup>೮</sup> ಕುಣಿಯಲ್ಕೆ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡ ಬಂದಡರ್ಪ

[ನಟ್ಟಿಯಲಿ ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ. — 1. ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ. 2. ಪುಷ್ಪಬಾಣ, ಮನ್ಮಥ 3. ಪ್ರತಿಭಟಿಸು  
 4. ೩ವ. 5. ಶುಭಗಳು. 6. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. 7. ಸಾರಥಿ.  
 8. ಗಿಳಿಯೆಂಬ ಕುದುರೆ; ತುಂಡವಾಣಿಕ = ಗಿಳಿ; ಹೇಗೆ?

ಭೋಗಿಭೂಷನ<sup>1</sup>ಮೇಲೆ ಮನ್ಮಥ ಬಲಸಹ | ವಾಗಿ ಪೋದಪೆನೆಂದು  
[ಬಿಡದೆ |

ಕೋಗಿಲೆಯೆಂಬ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಣನ ಕೈಯ | ಕೂಗಿಸಿದನು ತೀಕ್ಷ್ಣದಿ ||೧೪||

ವಾರಿಜಭವ ಶಕ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು | ನಾರಿಯ ಕುಚಮಂಡಲವ ||

ಸೇರಿಬದ್ಧಕಲೆಂದು ಮದನನ ಮುಂಗಡೆ | ಮೋರ<sup>2</sup> ಹೆಗ್ಗಾಳಿಸಾಣಿದುದು ||

ಹೆಕ್ಕಳ<sup>3</sup>ದಿಂದೊದಲುನ ಕೊಂಚೆ<sup>4</sup>ಗಳ ದನಿಯುಕ್ಕಡಗಾಳೆ ಸೊಲ್ಲಿ ಸುವ ||

ಜಕ್ಕವಕ್ಕಿ<sup>5</sup>ಗಳಿಂಚರದ<sup>6</sup> ಪಿರಿಯ ನಾದ | ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||೧೬||

ನೆಹ<sup>7</sup> ಕೂಗುವ ಕೊಳರ್ವಕ್ಕಿಯ ದೊಡ್ಡಿಯ | ಪಹ<sup>8</sup>ಯೊಪ್ಪೆ ಮುಖ

[ದುಂಬಿಗಳ ||

ಗುಣಿಯ ಝಂಕಾರಸುಸ್ವರಪೂರಿತ ಮಹ | ಪುಣುಮೆಗಳಹಿಜೆದುವಾಗ ||

ಬಿಡದೊದಲುನ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸ ಫೀ | ಳಡಲು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ

[ಭಾಂಡಗಳು ||

ಬಡೆವಂತೆ ಘುಡಿಘುಡಿಸುತೆ ಕಂತು<sup>9</sup> ಬಲಗೂಡಿ | ನಡೆವುದನೇನಹೇಳುವೆನು ||

ಇತ್ತರದಲಿ ತಳರ್ವಡೆದಿದರ್ ಮಾಮರ | ಮತ್ತೇಭ ಗಿಳಿ ತೇಜಿವಿಂಡು<sup>10</sup> ||

ವೃತ್ತವಿಹಂಗ<sup>11</sup> ಚಕೋರ ಕಾಲಾಲ್ಗಳ | ಮೊತ್ತದಿ ನಡೆದನಲ್ಪಿಯಲಿ ||೧೮||

ಮುಂತೆಡಬಲದಿ ಪೌಜಿಕ್ಕಿದ ಚಂದ್ರ ವ|ಸಂತ ಮಂದಾನಿಲಾದಿಗಳು ||

ಪಂತದ ಬಿನ್ನಹವನುವೂಡಿದರು ರತಿ|ಕಾಂತಂಗೆ ಕೈಮುಗಿದೊಡನೆ ||೨೦||

ದಿಟ್ಟದಾಹಕನ<sup>12</sup> ಮಸ್ತಕ ಮುಖವಂದದಿ | ಮೆಟ್ಟ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳ ಕಹಿದು ||

ಪುಟ್ಟಿಸಿ ಹೃದಯಸಂತಾಪವ ತಪವನೆ | ಬುಟ್ಟುವೆ<sup>13</sup>ನೆಂದನಬಾರಿ<sup>14</sup> ||೨೧||

ಜೆಂತಾರಹಿತನಾಗಿದರ್ ಮಹೇಶ್ವರ | ನಂತರಂಗವನೊಳಪೊಕ್ಕು ||

ಸಂತಾಪವ ಕೊನರಿಪೆನೆಂದು ಸ್ಮರಗೆ ವ|ಸಂತ ಬಿನ್ನಹವ ಮೂಡಿದನು ||೨೨||

ಬಮ್ಮನವೆರಸಿ ತಪೋನ್ನತಿವಡೆದಿದರ್ | ನಿರ್ಮಳಾತ್ಮಕಶಿವನೊಡಲ ||

ದಿಮ್ಮೇ<sup>15</sup> ಹೊಯ್ಯೆನೆಂದೆನುತ ಮಂದಾನಿಲ | ಕಮ್ಮಲಗೋಲಗೆ<sup>16</sup> ನುಡಿದ ||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿವನ. 2. ಮಯೂರ, ನವಿಲು. 3. ಆಧಿಕ್ಯ. 4. ಕ್ರಾಂ  
ಚಪಕ್ಷಿ. 5. ಚಕ್ರವಾಕ. 6. ಸುಸ್ವರ. 7. ನಗಾರಿ. 8. ಕಾಮ.  
9. ಕುದುರೆಯ ಸೇನೆ. 10. ಚಕ್ರವಾಕ (?) 11. ದೃಷ್ಟಿದಾಹಕ,  
ಶಿವನು. 12. ಓಡಿಸುವೆನು. 13. ಕಮಲ ಶತ್ರುವಾದ ಚಂದ್ರ.  
14. ಸುವಾಸನೆಯಾದ ಹೂವನ್ನೇ ಬಾಣವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನು — ಯಾರು ?



ಬೀರವ ನುಡಿದ ಮೂವರ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ಮಾರ ಮನ್ನಣೆಗೈದನವರ ||  
 ಓರಂತೆ ಮುಂಚೂಣಿ<sup>1</sup>ಯಲಿಂಬಿಟ್ಟು<sup>2</sup> ವಿ ಸ್ತಾರದಿ ತೆರಳ್ ಮುಂದೆಸೆಗೆ || ೨೪ ||  
 ತೋಱುತು ವಾಯಸನೆಡೆಗಡೆಯೆಡದಿಂದೆ | ಹಾಱುತು ಹಂಗ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ||  
 ದೂಱುತು ಬಲದ ಭಾಗದೆ ಷಲ್ಲಿ ಮುಂಗಟ್ಟು | ಪಾಱುತು ವಾಸುಗಿವಕ್ಕಿ || ೨೫ ||  
 ಎಡದೋಳು ಹಾಱುತು ವಾಮಲೋಚನ ಬೆಂ | ಬಿಡದಲುಗಿತು ಮುಂದೆ  
 [ನೋಡೆ ||

ಗಿಡುವೆದ್ದು ಪರಿದುದು ಮನ್ಮಥ ಬಲಗೂಡಿ | ನಡೆವಾಗಲೇನಹೇಳುವೆನು ||  
 ಪೊಡವಿಯೊಳವಶಕುನಂಗಳಾದೊಡೆ ಕಂಡು | ಮಡಮುರಿದೊಡೆ<sup>3</sup> ಮಾನ  
 [ಭಂಗ ||

ವೃಡನ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವೆನೆಂದು ಕೋಪವ ತಾಳಿ | ನಡೆದ ಮನ್ಮಥ ಸೂಟಿಯಲಿ<sup>4</sup> ||  
 ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಮುಖಿದರು ದೇವಪೂಜೆಯ | ತತ್ತಳವಾಲ್ಪರು ತಪದ ||  
 ಜೆತ್ತವನೊಡೆದರು ಸನ್ಮನಿವರರು ದಂ | ಡೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥ ಬಹ ಭರಕೆ || ೨೬ ||  
 ದಂಡಕೃಷ್ಣ ಜಿನ ಜಪಮಾಲೆಧೋತ್ರಕ | ಮಂಡಲು ಕೊಡೆ ಸಂಪ್ರಟವ ||  
 ಕೊಂಡುಯ್ಯದೆ ಮುಖಿದೊಡಿತು ಮುನಿಗಳ | ತಂಡ ಮನ್ಮಥನಬ್ಬ ರಕೆ || ೨೭ ||  
 ಕಾವಾಯಾಂಬರಕುಶಭಸ್ತ್ರ ಸಮಿಧೆಯಾ | ಪಾಸನಕೊಳವೆ ಸುಶಾಸ್ತ್ರ ||  
 ಭಾಸುರಭೂತಿಘುಟಿಕೆಗಳಮುಖಿದು ಮು | ನೀಶರೊಡಿತು ಕಂಡಕಡೆಗೆ ||  
 ದೃಢಮುನಿಗಳ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ ಬಿಟ್ಟಲ್ಲಿ | ಬಿಡದೆ ರಾಜ್ಯವ ಸೂಱಿಗೊಳುತ ||  
 ಸಡಗರದೊಳು ಬಂದು ಕಂಡನು ಬಹುರಮ್ಯ | ವಡೆದಿರ್ದ ಭಾಗೀರಥಿಯ ||  
 ರಾಕ್ಷಸಭೇದಿ<sup>5</sup>ಯಂಗುಪ್ಪ ಸಂಭವೆ ಭಾ | ಳಾಕ್ಷನ<sup>6</sup> ಜಡೆಗಳನಿಟಿದು ||  
 ವೋಕ್ಷವ ಕುಡಬಂದ ಪರಮಪಾವನೆಯ ನಿ | ರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದ ಮನ್ಮಥನು ||  
 ಅಗಣಿತಬುದ್ಧ ತೆರೆನೊರೆಸುಟಿನಾಭಿ | ವೊಗವೆತ್ತು ಜಂತು ಮೇಲಕ್ಕೆ ||  
 ನೆಗೆವ ನಿರ್ವನಿಗಳು ಮುತ್ತಿನಂದದಿ ಕಣ್ಗೆ | ಸೊಗಯಿಸಿತಾಪುಣ್ಯಗಂಗೆ ||  
 ವಿಷಪೂರಿತವಾಗಿ ಸಾಸಿರವೊಗದಿ ಶೋ | ಭಿಸುವ ಘಣೇಂದ್ರನಂದದಲಿ ||  
 ವಸುಮತಿಯೊಳು ಶುಭ್ರಸಂಕಾಶದಿಂ ಪ್ರವ | ಹಿಸುತಿರ್ದಳಾಪುಣ್ಯಗಂಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸೇನೆಯ ಮುಂಭಾಗ. 2. ಹರ್ಷದಿಂದ ಇದ್ದುಕೊಂಡು.

3. ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿದೆ. 4. ವೇಗವಾಗಿ. 5. ವಿಷ್ಣು. 6. ಶಿವ.

ಸಿರಿರಾಣಿಯ ವೆತ್ತ ಸೊದೆಗಡ<sup>1</sup>ಲಿಳೆಯ ತಾ| ತ್ವರಿಯದಿ ನೋಡಬಂದಂತೆ||  
ಮುರಿಮುರಿದುರ್ವಿಯಾತಳದಲ್ಲಿ ಮುಂಕೊಂಡು | ಪರಿದಳುತುಂಗಬೆಳ್ಳಗೆ ||

ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗಹಿ ಭೋರ್ಗರೆವ ನಿರಾಣೆಯ|ತಂಡನೆಗಲು<sup>2</sup>ವಿಾನ ಕವಾರ||  
ತಂಡತಂಡದೆ ಜಲಚರ ತುಂಬಿ ಕಣ್ಣೆ ಶ್ರೀ | ಪಂಡವಾಗಿದರ್ಲಾಗಂಗೆ ||೩೬||

ಆನದಿಯೆಡಬಲದಲಿ ಮಾಪ್ಪಿ ಪಿಂಡಪ್ಪ | ದಾನವ ಕೈಕೊಳ್ಳಬಂದ ||  
ನಾನಾವರ್ಣದ ಪಿತ್ಯಗಳ ದಿವ್ಯವಿ | ಮಾನಗಳದರ್ವಿಕೈಲದಿ ||೩೭||

ಮಾನವರುಗಳು ಭಾಗೀರಥಿಜಲದಲ್ಲಿ | ಸ್ನಾನವ ಮಾಪ್ಪಿರೊಮ್ಮುಬದಿ ||  
ಆನನಪಂಚಕವೆರಸಿ<sup>3</sup> ಪೋರ್ಪರ್ಗಳ | ವಿನಾಸಾಂಕ<sup>4</sup> ನೋಡುತ್ತೈತಂದ ||೩೮||

ಮಂದಾಕಿನಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಿವೊಳ್ಳಗಾನು|ಮಿಂದತತ್ ಕ್ಷಣರುದ್ರನಹೆನು||  
ಮಂದಾತನ ಕೂಡೆ ಕಾದುವರಿಲ್ಲೆಂದು| ಕಂದರ್ಪ ನುಡಿದ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೩೯||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳು ಮಹದಾದಿಪಾತಕ ನಿನ್ನ ಮೂ|ರುತಿಯ ಕಂಡಾಕ್ಷಣ  
[ಬಯಲು ||

ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆ ಯಿಮ್ಮಿಂದೊಡೊಳನಹೆನುಭಾಗೀ| ರಥಿನಿನ್ನಹುಗಲಾಱಿತಾಯೇ ||

ನಿಡುಗಣ್ಣೆಂದೆ<sup>5</sup> ನಿಟ್ಟಪೆನು ಮದ್ವಲ್ಲಭೆ|ಯಿಡಿಕಿರಿದಿದರ್ ಬಲೊಲ್ಲೆಯ ||  
ಕಿಡಿಗಣ್ಣಾ ದೊಡದೆಂತು ನೋಡುವೆನೆಂದು|ನುಡಿದ ಕಂದರ್ಪ ಜಾಹ್ನವಿಗೆ||೪೦||

ಭಾಗೀರಥಿ ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಿನ ತಂಗಾಳಿ | ತಾಗಿದ ಸಕಲ ಜಂತುಗಳು ||  
ಯೋಗತೆವಡೆದು ಸ್ವರ್ಗದ ಸೌಖ್ಯಂಗಳ | ಭೋಗಿಸುತಿಹರು ಸಂತಸದಿ ||

ಸಕಲಜೀವರ್ಕಳೆಲ್ಲ ರನುದುರ್ವಿಷಯದೆ | ಸೊಕಗೊಳಿಸಿದ ಪಾಪವೆನಗೆ||  
ಪ್ರಕಿಟಿತವಾಗಿದರ್ ಪೋಪುದೆಂದಸಮಸಾ | ಯಕ<sup>6</sup> ಪೇಜ್ಜಿ ಭಾಗೀರಥಿಗೆ ||

ಪರಮಪವಿತ್ರೋದಕವಹಸ್ತ ದೊಳಾಂತು|ಶಿರದೊಳುಧರಿಸಿಕೊಂಡೀಂಟೆ<sup>7</sup> ||  
ಸ್ಮರನು ಭಾಗೀರಥಿದೇವಿಗೆ ವಂದಿಸಿ | ತೆರಳಿದ ತುಹಿನಾಚಲಕೆ ||೪೩||

ಗಿಳಿಕೋಗಿಲೆಯರಸಂಚೆಮಯೂರಮೇಲ| ಳವಿಂಡುಸಹಿತಮನ್ಮಥನು ||  
ತಳರ ರಥವನೇಱಿ<sup>8</sup> ಮುಂದೆ ಪೋಗಲ್ಕಾ | ಚಳವೆಟ್ಟು<sup>9</sup> ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸಿತು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ. 2. ಮೊಸಳೆ. 3. ಐದುಮುಖವುಳ್ಳವರಾಗಿ,

ಎಂದರೆ ಈಶ್ವರಸಂತಾಗಿ. 4. ಮನ್ಮಥ—ಹೇಗೆ? 5. ಉದ್ಭವಾದ

ಕಣ್ಣು. 6. ಸಮವಲ್ಲದ ಬಾಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಮನ್ಮಥನು—ಹೇಗೆ?

7. ಪಾನಮಾಡಿ. 8. ತುಹಿನಾಚಲ, ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ.



ಬಡರಾವಣನಿಂದ ಲಘುವಾದುದಿಲ್ಲ ಪೆ | ಗಡೆಗೋಲಾದುದುಮಿಲ್ಲ ||  
 ಮೃಡನ ಕಾರ್ಮುಕವಾದುದಿಲ್ಲೆಂದು ಗುರುತ್ವ | ವಡೆದಿರ್ದುದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||  
 ಶಿಲೆಗಳೆಲ್ಲವು ಚಿಂತಾಮಣಿ ನಿರ್ಝರ | ಜಲಗಳೆಲ್ಲವು ಸಿದ್ಧರಸವು ||  
 ಬೆಳೆದಿರ್ದ ವೃಕ್ಷವೆಲ್ಲವು ಕಲ್ಪಕುಜವೆನೆ | ತೊಳಗಿರ್ದುದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||  
 ಅನುರಾಧಿಪ ಭದ್ರಗಜಭುಜಗೇಂದ್ರಸ | ತ್ಕ್ರಮದಿಂದೆ ತಪವಗೆಯ್ವಲ್ಲಿ ||  
 ರಮಣೀಯವಿಶ್ವರೂಪಾದಂತೆ ಮೆಹಿಸಿದುದು | ಹಿಮದೊಟ್ಟೆಲು ನಗದಲ್ಲಿ ||  
 ಯಮನಿಯಮಮೋದಲಾದಪ್ಪಯೋಗಂಗಳ | ಕ್ರಮದಪ್ಪದಮುನಿನಿಕರ |  
 ತನುತನುಗಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮೆಹಿಸಿದಗುಹೆಗಳಸಂ | ಭ್ರಮದಲಿರ್ದುದಾಕುಳವೆಟ್ಟು ||  
 ತಪ್ಪದೆಬಾಲಕೇಳಿಯೊಳು ಮೇಗುಲುಗುಲು | ಗುಪ್ಪಂಡೆಯ<sup>1</sup> ಹೂಡಿದಂತೆ ||  
 ಬಪ್ಪವಡೆದ ಹಿಮದಿಂಡೆಗಳೆಸೆದುವು | ಪುಷ್ಪ<sup>2</sup>ಬಾಣನ ಕಣ್ಮನಕೆ ||೫೦||  
 ಬಾಲೇಂದುಮೌಳಿಯ ತಪದ ತೀವ್ರಾಗ್ನಿಯ | ಜ್ವಾಲೆಯೊಳ<sup>3</sup> ಕುದಿಗೊಂಡ  
 [ಕುಳರು ||

ಮೇಲುಪ್ಪೊದಕದ್ರೋಣಿ<sup>4</sup>ಗಳಾಗಿದ್ದ | ಲೀಲೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||೫೧||  
 ಪುರುಷಾಮೃಗಸಿಂಹಶರಭಶಾರ್ದೂಲಭೀ | ಕರಿಸುವಕ್ರೋಡ<sup>4</sup> ಭಲ್ಲೂಕ ||  
 ಮರೆ ಸಾರಂಗ ಕುರಂಗ ಮತಂಗ ಸಂಚರಿಸಿದುವಾಬೆಟ್ಟದೊಳಗೆ ||೫೨||  
 ಸಿಂಗದ ಮೊಲೆಯುಂಬ ಮಹಿಯಾನೆ ವ್ಯಾಘ್ರಕು | ಚಂಗಳಪೀಠುವದರಿಣ  
 ಮುಂಗುರಿಯೊಡನಾಡುವೆಳನಾಗನ ಕಂ | ಡಂಗಜ ವಿಸ್ಮಿತನಾದ ||೫೩||  
 ರಾಗದ್ವೇಷಂಗಳಲ್ಲದೆ ಮೃಗತತಿಮಹಾ | ಯೋಗದೊಳರೆ ಕಂಡುನಗುತೆ ||  
 ಶ್ರೀಗೌರೀಶನ ವರತಪೋವನ ತಾ | ನಾಗಬೇಕೆಂದ ಮಸ್ತಥನು ||೫೪||  
 ವರಮೋಹನತಗಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂದಿ ೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೩೩೯ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



ಕ. ಪ. ಅ—ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಟ. 2. ದ. ಪುಷ್ಪ. 3. ದೊಣೆ.  
 4. ಹಂದಿ.

## ವಿಳಿನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕಾಮದಹವ :—

ಪನ್ನಗರಿಪುವಾಹನ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ನಿನ್ನಯ ಹೃದಯದೊಳರಿಸಿ ||  
 ಉನ್ನತವೆಪ್ಪ ಮೇಲ್ಗತವೇಟು ಕಾಂತ ಮ | ತೃಣದ ಜಡ ಪರಿವಂತೆ ||  
 ರೂಡಿಯೊಳತ್ಯಂತಸುಗುಣ ಕೇಳ ತಾಟಂಕ<sup>1</sup> | ಸೂಡಿದತವ<sup>2</sup> ಕಿವಿಗೊಳನ ||  
 ಕೋಡಿಬೀಳ್ವಂತೆ ತುಂಬಿಸುವೆನು ಕಡುರುಚಿ | ವೂಡಿ ಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯ ||  
 ಪುಪ್ಪಸುಗಂಧಿನೀಕೇಳಾದೊಡಾಗಿರಿ | ತಪ್ಪಲೊಳ ಶಿವನಿರ್ದ ವಿಪಿನ ||  
 ಬಪ್ಪವಡೆದು ರಾಜಿಸುತಿದುರ್ದು ಕಂ | ದರ್ಪನ ದೃಗುಯುಗಳಕ್ಕೆ ||೩||  
 ಮುತ್ತ ನೋಡಲು ವೂಣಿಕದ್ವಿಜ<sup>3</sup> ವೂಣಿಕ | ವೃತ್ತ ಮವಚ್ಚೆಯಂತಿಹುದು ||  
 ಮುತ್ತಾ ಸ್ಪದಶ್ರೇಷ್ಠ ಶೋಭಿತನೀಲದ | ಮುತ್ತ ದ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುದವು ||೪||  
 ವನಧರ್ಮರಾಯ ಬೋರೆಯ ಭುಜಭೀಮಾ | ಜುನಸಹದೇವಧಾರಿಗಳ ||  
 ಮನಗೊಂಬ ಬಕುಲ ನೀಲಾಕ್ಷ ವೃಕ್ಷಂಗಳ | ವನವಿದುರ್ವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ(?) ||  
 ಎರೆಯಬೂಮಿಯ ಬಾಯ್ದರೆ ಧಾನ್ಯವಾನ್ಯರ | ಕರೆವೆಗೋಳಿಗೆ ಗಂಡು  
 [ವೋರವೆ(?) ||  
 ಉರಿವ ಕಬಾಳೆಯ ಪೋರವ ನೂನಾಂಕಿತ | ವರವೃಕ್ಷ ವಿಪಿನದೊಳಹವು ||೫||  
 ವಟ ಬಿಲ್ವ ಮಧುಹರಿತಕಿ<sup>4</sup> ಚೂತ ಪಿಚುಮಂದ<sup>5</sup> | ಕುಟಜ<sup>6</sup> ಕಪಿತಾ<sup>7</sup>  
 [ಮಲಕ<sup>8</sup> ||  
 ಶರಶಾಲ್ಮಲಿ<sup>9</sup> ಪಿಪ್ಪಲಿ ಮುಖ್ಯ ವೃಕ್ಷಂಗಳ | ಟವಿಯೊಳಸೆದುವೇನೊಂಜೆ ||೬||  
 ಹುತವಹನೇತ್ರನಿರ್ದಟವಿಯ ಕಂಡು ಮ | ನೃಧಮಹೀರಮೂ ಮುಂ  
 [ಕೊಂಡು ||  
 ಕೃತಕದಿಂದೊಳಪುಗಿಸಿದ ಬೇಗವರ ಚೈತ್ರ | ರಥ ಚಂದ್ರಮಂದಾನಿಲರನು ||  
 ಕಳುಹಿದೊಡೊಳಹೊಕ್ಕು ವೃಕ್ಷಂಗಳ ನರೆ | ತಳರಿಸಿದನು ಚೈತ್ರವಿಡದೆ ||  
 ಕುಳರ್ವ ಕರದ<sup>10</sup> ಚಂದ್ರ ತಂಗಾಳ ಮೆಯ್ಯೊಂಕಿ | ಸುಲಿದುದು ಹರನ  
 [ ಸಮ್ಪುಖಕೆ ||೭||

ಕ. ಪ. ಅ.—1 ಬಿಚ್ಚೋಲೆ. 2. ನಿನ್ನ. 3. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 4. ಅಳಲೆ  
 ಮರ. 5. ಬೇವಿನ ಮರ. 6. ಕೊಡಸಿಗೆ. 7. ಬೀಲ, ಬೆಳುವಲಮರ.  
 8. ನೆಲ್ಲಿ ಮರ. 9. ಎಲವದ ಮರ. 10. ಶೀತಕಿರಣನಾದ.

ಫುಲ್ಲ<sup>1</sup> ಶರನ ಮಾರ್ಬಲ ಬನದೊಳು ಪೊಕ್ಕು | ಚೆಲ್ಲವರಿದು ಪೀಡಿಸಲು ||  
ನಲ್ಲವಿಸಲು ಸದನದೊಳೆದ ರಿಸಿಗಳು | ಗಲ್ಲ<sup>2</sup> ಕೆ<sup>3</sup> ಕರವ ಸಾರ್ಜಿದರು ||೧೦||

ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿಸುರ ಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ | ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಗರೇಹಿದುವು<sup>3</sup> ||  
ಜಲ್ಲಿ<sup>4</sup> ದುಂಬಿಗಳ ಝಂಕಾರಕ್ಕೆ ಮುನಿಜನ | ಡಿಳ್ಳಿಸಿ<sup>5</sup> ತೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೧||

ಮಧುಮಾಸವಲ್ಲ ನಸಂತ ಬಂದಿದೆ ನೋಡಿ | ವಿಧುವು<sup>6</sup> ಮೂಡಿತು

: [ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ||

ಇದು ಮದನೋತ್ಪಾತವೆಂದು ಮುನೀಂದ್ರರು | ವಧುಗಳನಮರ್ದಪ್ಪಿದರು ||

ಚಟುಲಕಾವೋದ್ಧೀಪನದಿಂದೆ ಕಡುಧೂರ್ತ, ವಟುಗಳುರಿಸಿಕುವರಿಯರ ||  
ಬಟುವೊಲೆಗಳ ಕೈದುಡುಕಿದುದು ಕೇಳೆಲೆ | ಸಿಟಲಾಕ್ಷ<sup>7</sup> ತಪವಿದ್ ಒನದಿ ||

ವಾತೋದ್ಧಟ್ಟಣ<sup>8</sup> ದಿಂದತಿದೂರದಿ | ಕೇತಕಿಗಳಿ<sup>9</sup> ಗಳೈತಂದು ||  
ಈತರುಣಿಗಳೆದೆಯಲಿ ತಾಗಿ ನಡಲು | ತ್ವಾತವಾದುದು ತಪೋವನದಿ ||೧೨||

ನನೆಗೋಲಿ<sup>10</sup> ನುಪಟಳದಲಿಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಿದ್ | ವನಚರ ಪೂರಸಂಪಗೆಯ ||  
ಕೊನೆಗಳ ಮುರಿದಿಡಲಂಜಿ ತಾಸರೆಲೆ | ವನೆಗಾತಿಮರನಪ್ಪಿದರು ||೧೩||

ಗಳರವಗಳ ಮೂಝ ಬಗೆದರೆ ಹಲುಬುವ | ಕೊಳರ್ವಕ್ಕೆ ಕೆಲವು

[ಲಾವುಗೆಯ ||

ಬಳಸದ ದನಿಗಳೆಲ್ಲ ಮುನಿಗಳ ಚಿತ್ತ ತ | ತ್ತಳವಾದು<sup>10</sup> ದೇಸ ಹೇಳುವೆನು ||

[ಹಲುಬುವ ಗೌಜು ಕರ್ಕಟ ಕಪ್ಪುರಸೆಟ್ಟ | ಚೆಲುವ ಬೆಳವ ಕುಕ್ಕಟಗ ||  
ಕಲುಕುಟಕಾದಿ ತೋಟದ ಪಕ್ಕಿಗಳ ಕೊರ | ಲುಲುವಾದುದಾತಪೋವನದಿ ||

ಬಟ್ಟವಕ್ಕೆ<sup>11</sup> ಗಳಂಚೆಕೊಂಚೆಸಂಚರಿಸಿಬೊ ಬಿಟ್ಟುದ ಕೇಳಿತಾಪಸರು |  
ಕೆಟ್ಟರು ಕೆಟ್ಟುದು ಸತ್ಯವೆಂದಲಸದೆ | ಟೆಟ್ಟಬ ನುಡಿದುದಾಬನದಿ ||೧೪||

ಈತನ ಬಳಸಿದ ಸನ್ಮನಿವರರು ಪ್ರ | ಯಾಸವಾಂತರು ಕಂತುಬಲದಿ ||  
ಅಸಮಯದಲಿ ಮನ್ಮಥ ಮುಂದೆ ನಡೆದ ವಿ'ಲಾಸವನೇನ ಹೇಳುವೆನು ||೧೫||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅರಳಿದ ಹೂವು. 2. ಕೆನ್ನೆಗೆ. 3. ಕಾಂತಿಹೊಂದಿದುವು.

4. ಚೌರಿಯ ಅಥವಾ ಕುಚ್ಚಿನಹಾಗೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಬರುವ. 5. ನಡುಗಿ

ಹೋಯಿತು. 6. ಚಂದ್ರ. 7. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿರುವವನು—ಯಾರು?

8. ಹೊಡೆತ. 9. ಹೂವಿನ ಬಾಣವುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 10. ತತ್ತರಿಸಿ

ಹೋಯಿತು. 11. ಚಕ್ರವಾಕ.

ಉಗ್ಗಡಿಸುವ<sup>೧</sup> ರಾಜಕೀರ ಜಾಣ್ವಿಕೆ<sup>೨</sup> ಗ | ಳಗ್ಗಡೆ<sup>೩</sup>ಯೊಳುಮುಂದೆ ಮೆ  
[ಉ<sup>೩</sup>ಯೆ ||

ಹೆಗ್ಗಾಳೆ ಕಲಕಂಠ ರಭಸದಿಂದಡರಿದ | ಭರ್ಗನ<sup>೪</sup>ವರತಪೋವನಕೆ ||೨೦||  
ಸಂದಿಸಿ ಹೊಗುವೆನೆಂದೆನಲು ಬಾಗಿಲೊಳಿದ | ನಂದೀಶ ಮುಠಿಯಲಿ  
[ಕಿ<sup>೩</sup>ದನು ||

ಕಂದಿದ ಮೋರೆಯೊಳೆಸೆವ ಕಂದರ್ಪಗೆ | ಬಂದಿದಿರಾದಳಾಗಿರಿಜೆ ||೨೧||  
ಬೆಸಗೊಂಡಳಾಕ್ಷಣ ಕಾನು ನೀ ಬುಳಕ<sup>೫</sup>ಕರ್ತಗೊಂಡು ಬಂದುದೇ  
[ಕೆನಲು ||

ಅಸಪೂರ್ಣ<sup>೬</sup>ನ<sup>೭</sup> ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಶರಂಗಳ<sup>೮</sup> ಸಿಸಬಂದೆ ತಾನೆಂದು ನುಡಿದ ||೨೨||  
ಗೊಲೆಗೊಳಿಸಿದ<sup>೯</sup> ಪ್ರಪ್ಪಚಾರ ಸರೋಜನೈ<sup>೧೦</sup>ದಿಲೆಗೊಲ್ಲ<sup>೧೧</sup>ಳ ಕುಸುಕಿರಿದು  
ತಲೆ ಬಲ್ಲಿ ತೆಂದು ಕಲ್ಲನೆ ಹಾಯ ಬೇಡ ಹೋಗಿ<sup>೧೨</sup>ಲೊಪಾಪಿ ಮನ್ಮಥ ಮನಗೆ ||  
ರಜ್ಜು<sup>೧೩</sup>ವದೆತ್ತ ದಳ್ಳುರಿಗರೊತ್ತಮ<sup>೧೪</sup>ನೆತ್ತ | ವಜ್ರವೆತ್ತಾ<sup>೧೫</sup>ಲಿಕಲ್ಲೆತ್ತ ||  
ಮಜ್ಜೀವಿತೇಶ್ವರನೆತ್ತ ನೀನೆತ್ತ ಕೇಳಿ<sup>೧೬</sup> | ದುರ್ಜೀವಿ ತೆರಳೆಂದಳೊಲಿದು ||  
ನೋಡೆವ್ವ ನನ್ನ ಸಾವಸವ ಸಿನ್ನಯ ಮೊಗ | ನೋಡದೆ ತಪಗೆಯ್ವ  
[ಶಿವನ ||

ಗೂಢಪ್ರತ್ಯಮಲವನೊಡೆಯೊಚ್ಚು<sup>೧೭</sup> ನಿನಗೆ ಕೈಗೂಡದೆ ಬಿಡನೆಂದ ನಗುತ ||  
ಇದು ನೀನೆನಗೋಸುಗ ಧೂರ್ಜಟಿಯ ಮೇ | ಲೊಂದು ಪೂಸರಲಿಂದ  
[ಲೆಸೆಯೆ ||

ನೊಂದು ಲಲಾಟನೇತ್ರನ ತೆಹದರೆ ನಿ<sup>೧೮</sup>ನು | ಬೆಂದುಹೋದವೆ ಬೇಡ ಮಗನೆ ||  
ಬುರಂತೆ ನಿನ್ನೊಳ್ಳೇಶ್ವರ ಕೂಡಿದರೆ ಸಡ್ಕ<sup>೧೯</sup> | ವಾರ ಪುಟ್ಟು<sup>೨೦</sup>ವ ಪುಟ್ಟು<sup>೨೧</sup>ಲೊಡನೆ ||  
ತಾರಕನದಟ<sup>೨೨</sup>ಬಂಡಿಸನೆಂದು ಸುರರಿಗೆ | ನಾರಾಯಣನು ಪೇಟಿದನು ||೨೩||  
ಕೇಶವ ಪರಮೇಶ್ವಿ<sup>೨೩</sup>ಗಳಪ್ಪಣೆಯಿಂದೆ | ನಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ ||  
ಪೂಸರಲಿಂದೆಚ್ಚು ಶಿವನ ತಂದೀಗ ಸಂ | ಭಾಷಣೆಗೆಯ್ಯುವೆ ನಿಮಗೆ ||೨೪||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಹೊಗಳು. 2. ಎರಡು ಕಡೆ. 3. ಶಿವನ.

4. ಶಿವನ; ಹೇಗೆ? 5. ಸಿದ್ಧವಾಡಿದ, ಗೊಲೆ = ಧನುಸ್ಸಿನ ಕೊಪ್ಪು.

6. ಹಗ್ಗ. 7. ದಳ್ಳುರಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ವಿಷಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ ಮಹಿಮೆ  
ಹೊಂದಿದ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣ (2). 8. ಪರಾಕ್ರಮ. 9. ಬ್ರಹ್ಮ.

[ಜನನುತೆ ತಾಯೆ ನಿನ್ನೊಳು ರುದ್ರನೆರೆದೊಡೆ|ನಿನಗೊರ್ವಸತ್ತುತ್ರನಡನು||  
ಘನಕೌತ್ಯಯುತನಾದ ಖಳನ ಖಂಡಿಸಿ ಸುರ|ಜನರಿಗೆ ಸುಖವೀವನವನು ||

ವಿಣನಿಭಾಯುತೇಕ್ಷಣೆ<sup>1</sup> ಕೇಳು ಪಾರ್ವತಿ | ಬಾಣಪಂಚಕನ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||  
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಮುಖ<sup>2</sup>ಗೊಂಡು ನಂದೀಶ | ಕಾಣದಂತೊಳಪುಗಿಸಿದಳು||

ತಾನದಲ್ಲವಳಂತೆ ಸಾರ್ವಳು ಪುರುಷನಿ | ಧಾನ ಶಂಭುವಿನ ಬೆಂಗಡೆಯ||  
ನಾನಾಶಿಕ್ಷಾಪ್ರಿಯ ಮಾಡುತಿರ್ದಳು | ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ||೨೧||

ಗಂಡಲರ್ವಕ್ಕಿ ತಿಲುವಾಂತ<sup>2</sup> ಕುಸುಮಕೋ<sup>3</sup> ದಂಡವನೆಡೆಗೆಯೊಳುಂಟು||  
ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೆಯ್ದಿಲೆಗೋಲ ತಿರುಹುತ | ಕಂಡನು ಕುಳಿತಿರ್ದ ಶಿವನ ||

ಕಂಜ<sup>3</sup> ಬಾಂಧವಚಂದ್ರ ಶತಕೋಟಿ ತೇಜಃ|ಪುಂಜ ಶಾರ್ದೂಲಚರ್ಮದಲಿ||  
ಸಂಜೋಗದೆ<sup>4</sup> ಕುಳಿತಿರ್ದ ತಪೋಗ್ರತೆ|ಗಂಜದೆ ಕಾಮ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೨೨||

ಬಿಗಿದ ಪದ್ಮಾಸನ ನಾಸಿಕಾಗ್ರದ ದೃಗು | ಯುಗಳ ಸಂಚಲಿಸದ ಜಿತ್ತ ||  
ಬಗೆದೋಲುತಿಡೆ ರಾಮನಾಮವ ಜಾನಿಪ | ಜಗದೆಹಿಯನ ಕಾವ ಕಂಡ ||

[ಭೂತನಾಥನು<sup>5</sup> ನೋಡದಿರಲತ್ತ ಪೂರೀನ | ಕೇತನ ಮದಮಹಾರಾಯ||  
ಕಾತುರದಿಂದಿರ್ವಂದು ಕಂಡನು ರತಿ| ಪ್ರೀತ ಮೂಲೋಕವಿಖ್ಯಾತ||೨೩||

ಯತಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ವಾಚಿಸ | ಶ್ರುತಿಗಳ್ಗೆ ನಿರುಪಮನೆನಿಸಿ||  
ಅತಿರೌದ್ರಾ<sup>6</sup> ಕಾರವಡೆದಭವನ ಕಂಡು | ರತಿರಾಜ ಹವಣಿಸಿ ನಿಂದ ||೨೪||

ವಿಲಸಿತ ಕುಸುಮಕೋದಂಡಕ್ಕೆ ಬಿಗಿದ ಕಮ್ಮಲರ್ವಕ್ಕಿ ವೆದೆಯ<sup>6</sup>

[ಜೀವೋಡೆದು<sup>7</sup> ||

ಗೆಲವಾಂತು ಕಿವಿನರೆದೆಗೆದೆಚ್ಚ ನೀಲೋ | ತೃಲಬಾಣದಿಂದಲೀಶ್ವರನ ||೨೫||

ತಾಗಿದು ಮರ್ಮಸ್ಥಾನವ ಕಡಿದು ವಿ | ಭಾಗಿಸೆದೃಢಜಿತ್ತವಿಡಿದು ||  
ಭೋಗಿಭೂಪಣ ಕೋಪವ ತಾಳ ಕಿಡಿಕಿಡಿ | ಯೋಗಿ ಕೆಂಗಿಡೆಗಣ್ಣ ತೆಹಿದ||

ಭುಗುಭುಗು ಛಟೆಛಟೆಲೆಂದು ಲೋಚನದಿಂ|ದೊಗೆದದಳ್ಳುರಿಸುತ್ತಿ ಸ್ತರನ  
ಬಿಗಿದ ಬತ್ತಲಿಕೆ ಕರ್ಪುವಿಲ್ಲ ಸಹಿತ ಸು | ಟ್ಟುಗಿದುದು ಉರಿ ನಭಸ್ತಳಕೆ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬೆಂಕೆಯಹಾಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರವುಳ್ಳವಳೇ. 2. ಗಂಡು

ದುಂಬಿಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ; ಅಲರ್ವಕ್ಕಿ-ದುಂಬಿ. 3. ಕಮಲ.

4. ಅಕ್ಷಣವಾದ ಯೋಗದಲ್ಲಿ. 5. ರುದ್ರ. 6. ಹೆದೆ, ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ.

7 ಟಂಕಾರವಾಡಿ ; ಜೈ—ದೃಢ ಜ್ಯಾ

ಒಂದು ಬಿಲ್ವೈದಲಗೋಲಿನ<sup>1</sup> ಮೊನೆಯೊಳ್ಳು | ತಂದು ಮೂಜಗವ

[ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||

ಕಂದರ್ಪದೇಹ ಹರನ ಕಣ್ಣು ರಿಯಿಂದ | ಬೆಂದುದು ನಿಮಿಷನಾತ್ರದಲಿ ||೪೦||

ಕರಗಸವೆತ್ತು ಕಂದಳ<sup>2</sup>ಯೆತ್ತು ಕಾಲಸಂ | ಹರನೆತ್ತು ಕಂದರ್ಪನೆತ್ತು ||

ತರವಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯವ ನೆಗಟ್ಟಡೆ ಸುರ | ನರನಾಗಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ವುದೇ ||

ಗಜವೆತ್ತು ಕಂಠೀರವವೆತ್ತು ರಜಯ | ವ್ರಜವೆತ್ತು ಭಾಸ್ಕರನೆತ್ತು ||

ಭುಜಗಭೂಷಣನೆತ್ತು ಸ್ಮರನೆತ್ತು ಸೇನಸಲ್ಕೆ | ತ್ರಿಜಗದೊಳಾರು ಮೆಚ್ಚು ವರು

ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ಸತ್ಯವ ತಾನುಯದೆ | ಭುಜಬಲವಿಕ್ರಮರೂಡನೆ ||

ಗಜಬಜದಿಂದೆ ಕಾದಿದೊಡೆಯಂತಹುದು ಪಂ|ಕಜಲೋಚನೆ ಚಿತ್ತೈಸು||೪೨||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊಂದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿ ಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯವೆತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ —

ವೇದಶ್ರುತಿಯು ಬಾಯ ಬೀಯಗ ತರ್ಕವಿ| ಚ್ಛೇದ ಸಜ್ಜ ನಸವಾಧಿಗಳ ||

ಭೇದಕ್ಕೆ ನಿಲುಕದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ | ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಪೇಟ್ಟಿತೆಯ ||೧||

ಕುವಲಯದಳನೆತ್ತೈ ಕೇಳು ಕೇವಲ ವೈ | ಪ್ಲವರಾಯರುಗಳರ್ದೆಸೆಯ ||

ಪವನ ಬಂದೆಣಿಗೆ ಸನ್ಮತಿವೆತ್ತು ಪೇಟುವೆ | ಶ್ರವಣಕಾನಂದವೆಂದೆನಿಸಿ ||೨||

ಕಂದರ್ಪನ ದೇಹ ಹತವಾಗೆ ಮರುತ, ಸು|ಗಂಧವಾಸನೆಯ ಕಂಡೆಡೆ ||

ಸಂದುದು<sup>3</sup> ನಿಶ ಯವಹುದೆಂದು ರತಿ ದುಕ್ಕ | ದಿಂದೆ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತಿರಲು, ||೩||

ರಾಜಕೇಶವರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದ ಸ್ಮರಗೆ ಪ|ರಾಜಯವಾಯ್ತೆಂದು ರತಿಗೆ ||

ಮಾಜದೆ ಪೇಟಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದಳು ಸ | ರೋಜಾಕ್ಷಿ ಶಿವನಿದ್ದ ಬಲಿಗೆ ||೪||

ಬಂದ ಮಾತ್ರದಿ ನೋಡಿ ಕಂಡಳು ರುದ್ರನ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಬಿಸಿವಡೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಐದಲಗೋಲು = ಅರವಿಂದ, ಅಶೋಕ, ಚೂತ, ನವಮಲ್ಲಿಕೆ,

ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳೆಂಬ ಐದು ಬಾಣಗಳು. 2. ಬಾಳೆಯಮರ.

3. ಧಾ. ಸಲ—ಮರಣೇ.

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ಭಸ್ಮದಿ ತನ್ನ ವದನಾರ | ವಿಂದನ ಚಾಚಿದಳಲುತ ||೫||

ಬಿಸರುಹದಳನೇತ್ರೆಯ ಕಣ್ಣು ನಿರ್ದಿಂದ | ಕೇಸುಹಾದುದೊಡಲ ತಾಪದಲಿ ||  
ರಸವಹಿತೊ<sup>1</sup>ಡನೆ ಭಸ್ಮಕೃತವಾಯ್ತು ಬ | ಣಿಸ ಬಲ್ಲ ರಾರು ದುಕ್ಕವನು ||

ಗಿಳಿದೊಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿ<sup>2</sup>ಲ್ಲ ಮೊರೆನ ಬಾ | ಲಳವೆದೆ ಪೂಗೋಲ್ಲಳಲ್ಲಿ ||  
ತಳಿರ ಖಂಡೆಯ<sup>3</sup>ವಿನಾ ನದ್ವಜವೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೊಂಡು | ಕಲೆಗುಂದಿ ಹಲುಬಿದಳಲುತ ||

ವೀರಚೆನ್ನುರಿಯ ಪೆದ್ದು<sup>4</sup>ಬೆಲ್ಲಿ ವೆಂಪಿ<sup>5</sup>ಯಂತೆ ರಾರಾಜಿಸ ನೊಸಲೆಲ್ಲಿ ||  
ಧೀರರ ಸಿಂಗಾಡಿಯ ಪೊ<sup>6</sup>ಲ್ವ ಪುರ್ಬೆಲ್ಲಿ | ತೋರಿಕೊಂಡು ಹಲುಬಿದಳಲುತ ||

ಸಕಲಗಣಾಧ್ಯ ನಿನ್ನಯ ಪತಾಕೆಯೊಳಹ | ಮಕರಾಯತನೊತ್ತವೆಲ್ಲಿ ||  
ವಿಕಸಿತತಿಲಪುಷ್ಪದಂತೆ ರಂಜಿಸುವ ನಾ | ಸಿಕವೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೊಂಡಳಲುತ ||

ವರ್ಣಾಧಿಕ ಶ್ರೀಕಾರಂಗಳಂತಿರ್ಪ | ಕರ್ಣಂಗಳೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ ||  
ಸ್ವರ್ಣದರ್ಪಣನನೇರಿಪ ಕವರುಗಳೆಲ್ಲಿ | ಮನ್ಮಥ ತೋರಿಕೊಂಡಳಲುತ ||

ಹೊದರಾಂತ ಕೊನೆಮೊಸೆಯೆಲ್ಲಿ ನವಳವ ಪೊ<sup>6</sup>ಲ್ವಧರನವೆಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸುವ ||  
ವದನದೊಳಮಳರತ್ನಗಳಂತೆ ರಾಜಿ<sup>7</sup> | ರದನವ<sup>8</sup>ತೋರಿಕೊಂಡಳಲುತ ||೧೦||

ಅಂದವಡೆದ ಮಿಸುನಿ<sup>9</sup>ಯಶಂಖದಂತಿರ್ಪ | ಕಂಧರವೆ ಮೂಹೀ<sup>10</sup>ಬೆಸುಲಿ ||  
ಸೌಂದರತೆಯನಾಂತ ಭುಜಯುಗಳವ ತೋ<sup>11</sup>ರಿಕೊಂಡು ಹಲುಬಿದಳಲದೆವಿಡದೆ ||

ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳನೊಳಕೊಂಡು ರಾಜಿ<sup>7</sup>ಮೆಲ್ಲದೆಗುಣಹೆಲ್ಲಿ ತೋರು ||  
ಸಲ್ಲಲಿತಮಳ ತಳೊದರ ಸು<sup>12</sup>ನಾಭಿ | ಯೆಲ್ಲವ ತೋರಿಕೊಂಡಳಲುತ ||

ಅಪ್ಪುವ ನಳಿತೋಳ್ಳಳಲ್ಲಿ ಮತ್ಸು<sup>13</sup>ಚದ ಮೊಲೊಪ್ಪುವ ಸಿರಿಗೆಯ್ಗಳೆಲ್ಲಿ ||  
ಬೆಳ್ಳುವಡೆದ ಸೆಳ್ಳುಗುಗಳ ತೋರಿಕೊಂಡು<sup>14</sup>ನೆಪಿನೊಳ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳು ||

ಎಳವರೆಯದ<sup>15</sup>ಸಿಂಹಮಧ್ಯದಂತೊಪ್ಪುವ ಸೆಳನಡುವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯ್ತು ||  
ಪೊಳೆಯುವ ಪೊಂಬಾ<sup>16</sup>ಚಿದೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತೆಂದು | ಹಲುಬಿದಳಲುತಾ  
[ಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೧||

ತುಣುಗಿದ ಬಾಣತೂಣೀರ<sup>17</sup>ದಂತೊಪ್ಪುವ | ಕಿಣುದೊಡೆನುಗಳವದೆಲ್ಲಿ ||  
ಮಿಣುಗುವಚರಣಾಂಗುಲಿಯೆಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೊಂಡು ಮಿಣುಗಿದಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಪಾತಕ ಹರನೊಳ ಸೆಣಸಬೇಡೆನಲಾಗಿ<sup>18</sup>ವಾತಾಡಲೊಲ್ಲದ ಮುನಿಸೋ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ರಸವು ಬತ್ತಿಹೋಗಿ. 2 ಖಡ್ಗ, ಕತ್ತಿ. 3 ಚಂದ್ರ.

4. ಹಲ್ಲನ್ನು. 5. ಚಿನ್ನ 6 ಚಿಕ್ಕಪ್ರಾಯದ. 7. ಬತ್ತಲಿಕೆ.



ನಾ ತಾಳಬಲ್ಲೆನೆ ವಿರಹವೆಂದಾಕೆ | ಭೂತಳದೊಳು ಹೊರಜೊಡಳು ||೧೭||

[ಓಸನೆ ಸಕಲಕಲಾಪನೆ ಸತ್ಕುಲ | ದೀಪನೆ ಲಲಿತಪುಂಡ್ರೋಕ್ಷು<sup>೧</sup> ||

ಚಾಪನೆ ಮೋಹನರೂಪನೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಸರಿಯಲಿ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಜೇಯ<sup>೨</sup> ||೧೮||

ಹುತಿಯೂಟದ ಚಂದ್ರನುನೆಲ್ಲಿ ಸರಮೋ | ಕಾಂತವಲಿಸು ಮಂದಮುರುತ||

ಇಂತಾಗಲಪ್ಪದೆ | ನಿನ್ನನೊರ್ದನ ಕಾ | ಲಾಂತಕಗೊಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ||೧೯||

ಬೋಧಿಸಿ ಪೊಟ್ಟೊಡೆನ್ನಯ ಮಾತ ವಿಷವೆಂದಾ ಸ್ವಾದಿಸಲೊಲ್ಲದೆ

[ಬಿಸುಟು ||

ವಾದಿಗಳಾಚಾರಿಯನಾಗಿ ಹರಸೊಳು | ಕಾದಿ ಬೂದಿಯನೆಯ್ದಿದೆಯಾ||೨೦||

ಹುತವಪನೆಡೆಯೊಳು ಹುದುಗಿರ್ಗ ಚೆನ್ನಕ್ಕೆ ಸಿತವಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಬಂದಂತೆ||

ಚೆತಭಸ್ತ್ರಲಿಸ್ತ ದೊಹವಿದುರ್ದಾ ಪೂ ರಿತಹೇಮಕುಂಠಲದಂತೆ ||೨೧||

ಹೊಳೆನ ದೊಂಬೊಗರಿಗೆ ಬೆನಟಕ್ಕೆ ಕೈಯಾಡ ಬೆಳಗಿವೊಡೊಪ್ಪುವೆತ್ತ

ಅಜಲನ ರತಿಯುರತ್ತಳದೆ ಭಸ್ತ್ರಾಂಕಿತ ಕಳಸಕೂಕಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||೨೨||

ಮುಖದುಂಬಿ = ಮೈಲವರ್ಗಗಳೊಳು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು | ಗರ್ಜ ಬೆಳರ್ವ

[ಣ್ಣವಾದಂತೆ ||

ತುಣುಬೊಂದಾಕಾರವಜಿಮ ಭಸ್ತ್ರಾಂಕಿತ | ನಿಜಗುರುಳ್ ಪೊಗವ

[ಮುಚ್ಚಿದುವು ||೨೩||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ ಮುಡಿ ತೆರವು | ಲೆಕ್ಕವನಜಿಯದಾಯತನ ||

ದುಕ್ಕವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ನೋಟ್ಟುರ ಕಣ್ಣು ನೀರೊಕ್ಕುವದೇನ ಪೇಟುವೆನು ||

ಅಜದವರಲುತಿರ್ಗರು ರತಿಕಾಂತನೆ | ಸಜನಳಿಸುವ ಪ್ರಳಾಪದಲಿ ||

ಬಟಿಕ ಕಂಡೀತ್ವರಿ ಗಂಧೋದಕದಿಂದಿ | ತೊಳೆವಳು ರತಿಯು ಸುಣ್ಣೊಗವ||

ಮುತ್ತಿನ ಸೆಜಗ ಮುಚ್ಚಿದಳು ಬಲ್ಲೊಲೆಗೆ ಪಿನ್ನೆತ್ತಿಯೊಳು ತುಣು

[ ಬಸಿಕ್ಕಿದಳು ||

ಹತ್ತಿದ ಮೆಯ್ಯೊಳ ಕೊಡಹ ಕರವ ಹುಡ್ಡಿಯೆತ್ತಿದಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೪||

ಬಂದೊಂದ ಹಜವಿಸಲೇಕೆ ನಿನ್ನೊಳ್ಳನ | ಕೊಂದ ಮದೀಯವಲ್ಲಭನ ||

ಸಂದಯನನ ಮೂಡೇಟೆಂದು ಚರಣಾರ | ವಿಂದಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು ||

ಲೋಲಲೋಚನೆ ಕಣ್ಣು ನೀರಿಂದೆ ಪೊದಪ್ಪ ಕ್ಷಾಂಸನೆಗೆಯ್ದಂಘ್ರಿಯುಗವ||



ನೀಲೋತ್ಪಲದಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ವಿರಜಿಸಿದಾಲತಾಂಗಿಯ ಕಂಡ ಹರನು ||

ನುಡಿಸಿದ ಮಗಳೆ ನಿನ್ನಾಳ್ದನೆನ್ನಯ ತವ | ಗೆಡಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ ||

ಕಿಡಿ ಸುರಿವಕ್ಕಿಯಿಂದುರುಹದೆ ನಿಂದುಕ್ಕ | ಪಡಬೇಡೆವೆಂದು ಪೇಟಿದನು ||

ಸಿರಿಕರಯುಗಳದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಪರಮತಾತ್ಪರಿಯದೆವೊಗವನಿಟ್ಟುಸಲು ||

ಸುರಿವ ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದಳು | ಕರಿಚವರ್ಣಂಬರ<sup>1</sup>ನೊಡನೆ ||

ಬಂದಪರಾಧವೆ ಕಾಯರೆ ಕರುಣಾ|ಸಿಂಧುಗಳಾಗಿರಿದವರು ||

ನೊಂದು ಸೈರಣೆಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ಕೇಳೀಶ್ವರ | ಕಂದರ್ಪನನೆಂತುಮುರಿದೆ ||

ಕೊಲ್ಲಲುದ್ಯೋಗಿಸಲಪ್ಪದೆ ರಸದಾಳ | ವಿಲ್ಲ<sup>2</sup>ನಂತವರುಗಳಹರೆ ||

ಬಲ್ಲದ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡುಗಳನೊಂದಾಗಿಸ | ಬಲ್ಲ ಭಾವಜ್ಞರ ತೋರು ||೩೩||

ಪಾಪಕ್ಷಯಕೆಂದು ಗಂಗೆಯೊಳ್ಳಂದರೆ | ಪಾಪಿಯ ವೊಸಳೆತಿಂದಂತೆ ||

/ ತಾಪಸ್ಥಿ ಸುರರಿಗೆ ಹಿತಗೈಯ ಬಂದ ಪ್ರಾಣೋಪನನುರಿಹಿದೆ ನೀನು ||೩೪||

ನಾರಾಯಣನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ತ್ರಿದಶೋಪ|ಕಾರಕೈಸ್ತರ ತನ್ನನೆಚ್ಚು ||

ಬಾರದ ಬಟ್ಟೆಯ ಬಟವಿಡಿದನ<sup>3</sup>ಬಿಟ್ಟು | ನೇರದಿ ಬಾಳೆಂದು ನುಡಿದ ||

ಪದಿನಾಲ್ಕುಜಗದ ಜನಂಗಳು ಕರುಣಾ | ನಿಧಿಯೆಂದು ನಿನ್ನಕೀರ್ತಿಪರು ||

ಕುಡಿಗಣ್ಣೊ<sup>4</sup>ಳನ್ನಾಳ್ದನ ಸುಟ್ಟುನನಗೊಂದು|ಬದುಕಿನ ತೊನ ಪೇಟ್ಟುಪಿರೇ ||

ಸರ್ವರೊಳಗೆ ಮುತ್ತೈದೆಯಾಗಿದ್ದು ವೈ | ಧವ್ಯವನಾಂತು ಬಾಲುನೆ ||

ಗರ್ವದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ತನಗೆ ತನ್ನಾಳ್ದನ | ತರ್ವಾಯ ಮಾಡೆಂದಳಲುತ ||

ಕೊಂಡವ ತೋಡಿಸಬೇಡ ಶುಷ್ಕವ<sup>5</sup>ಸುಟ್ಟು | ಕೆಂಡವ ಮಾಡಿಸಬೇಡ ||

ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರ ಕಣ್ಣಿಜ್ಜೆ ನಿಂದೆನ್ನ | ಗಂಡನನುರುಹಿದಂತುರುಹು ||೩೫||

ಎಂದೆನಲಾಕ್ಷಣ ಪೇಟ್ಟಳು ಗಿರಿರಾಜ | ನಂದನೆ ತನ್ನಾಳ್ದನೆಡೆಯ ||

ಕಂದರ್ಪನರ್ಥಾಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ವೈದವ್ಯ|ಪೊಂದದೊಲ ಮಾಡೆಂದಳೊಲಿದು ||

(ಜಡದಕುಟ್ಟಲಕುಚಾಸ್ವಿತೆಯ ಕಂಬನಿಗಳ | ತೊಡೆದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ

[ ಬೋಳ್ಳಿಸಿ ||

ಮೃಡನು ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ಕಾಮನರ್ಥಾಂಗಿಯ | ನೊಡಬಡಿಸಿದನಾಕ್ಷಣದಿ || )

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆನೆಯತೊಗಲನ್ನು ಉಟ್ಟಿರುವನು—ಯಾರು? 2. ರಸದಾಳಿಯ ಕಬ್ಬಿನ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳ ಮನ್ಮಥ. 3. ಸತ್ತುಹೊದವನು. 4. ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉರಿಗಣ್ಣಿನಿಂದ. 5. ಸುಡೆ.

ನಿನಗೆ ವೈಧವ್ಯಲಕ್ಷಣವಿಲ್ಲ ಮನದೊಳು|ನೆನೆದೊಡೆ ಬರ್ಪ ನಿನ್ನಾಳ್ ||  
ಮನಸಿಜ<sup>1</sup>ನೆನಿಸಿ ಜೀವಿಪನೆಂದು ಮುತ್ತೈದೆ ತನವಿತ್ತ ನೀಶ್ವರ ರತಿಗೆ ||೪೦||

ಆಡಿದ ಶಿವನ ವಾಕ್ಯವ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು | ನೋಡಿಳಾತ್ಮದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ||  
ಗಾಡಿಕಾಣನ<sup>2</sup>ಕಂಡು ಘನಪರಿತೋಷವ | ಮಾಡಿದಳಂತರಂಗದಲಿ ||೪೧||

ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತ ನಿಮ್ಮ ವರವಾಕ್ಯ | ತಪ್ಪದಿಂದೆನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ||  
ಪುಷ್ಪಬಾಣನ ಕಂಡೆನಿನ್ನೊಂದು ಬಿನ್ನಹ|ದರ್ಪಕವೈರಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೨||

ಸಿತಗಿರಿಯಂತಿದೆ ಮದ್ದಲ್ಲ ಭನಂಗ | ಜಿತಭಸ್ತುಗೆಯ್ಯಬೇಕೆನಲು ||  
ಕೃತಪುಣ್ಯನಾಗಲೆಂದಭವ ತನ್ನೊಡಲೆ ಧೂಳಿತವಮಾಡಲುಕಂಡಳಬಲೆ||೪೩||

ಆದುದು ಕಾಮಗಿಂದತಿಶಯಪುಣ್ಯವು | ಮಾಡೇವ ಕೇಳೆನ್ನ ಪುರಿಗೆ ||  
ಹೋದಪೆ ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸಬೇಕೆಂದು ರತಿ|ಪಾದಕೆ ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||

ನಾಗಕಂಕಣ ಕರಯುಗದಿಂದೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಪೂಗೋಲನರ್ಧಾಂಗಿಗಾಗ ||  
ರಾಗದಿ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ಕರುಣದಿ|ಪೋಗೊಂದು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಡಲೊಡನೆ ||

ಕುಳಿರುವೆಟ್ಟನ<sup>3</sup> ಕುವರಿಯು ಶ್ರೀಪದಯುಗ | ನಳನಸುಗಂಧವಿದ್ದೆಡೆಗೆ ||  
ಅಳಿ<sup>4</sup> ಬಂದೆಲುಗುವಂತೆಲುಗಲೈ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ | ತಿಳುಹಿದಳವಳ ದುಕ್ಕವನು||೪೬||

ಚಂದನಗಂಧಿ ನಿನ್ನಾಳ್ ಚಿತ್ತಜನಾದ,ನೆಂದಳವಳ<sup>5</sup>ಯದಿರವ್ಯಾ ||  
ಕಂದರ್ಪ ಕೃಷ್ಣನಾತ್ಮಜನಾಗಿ ಪುನರಪಿ | ಬಂದಪನಾಂತು ವಿಗ್ರಹವ<sup>6</sup>||೪೭||

ಮಗಳ ನೀನಾತನ ಕೈವಿಡಿದೆಂದಿನ | ಬಗೆಯ ಸುಖಂಗಳನಾಂತು ||  
ಮಿಗೆ ಜೀವಿಸುತಿರೆಂದುಡುಗೊಣಿ<sup>7</sup>ಗಳನಿತ್ತು|ನಗರಾಜಸುತೆ ಕಳುಹಿದಳು||೪೮||

ಮುಕ್ಕಣ<sup>8</sup> ನರಸಿಯ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ರತಿದೇವಿ | ದುಕ್ಕದಿಂದಾಯಾಸ  
[ಗೊಳುತೆ ||

ಅಕ್ಕರಿಗನ<sup>9</sup>ನೇಣಿ<sup>10</sup>ಕೊಂಡು ತೀವ್ರದಿ ಬಂದು|ಹೊಕ್ಕಳು ಕುಸುಮಾವತಿಯು ||  
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||  
— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೮ ಕ್ಕಂ ಪದ ೪೭೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು, ನೆನಸಿಕೊಂಡಾಗ ಹುಟ್ಟುವನು.

2. ಸುಂದರನ. 3. ಹಿಮವತ್ಸರ್ವತ. 4. ದುಂಬಿ. 5. ಶರೀರವನ್ನು.

6. ಮೂರು ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನು-ಯಾರು? 7. ಗಿಳಿಯನ್ನು.

## ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯು ಶಂಬರಾಸುರನ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದುದು.—

ಅಂಭೋರುಹನಾಭನ ಪಾದಪದ್ಮರೋ|ಲಂಬ<sup>1</sup> ಕೇಳೆನ್ನಯ ಕಿವಿಗೆ ||  
ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ನಾನಾಶಬ್ದನಿಚಯವಿ| ದೆಂಬಂತೆ ಪೇಳು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||  
ಬಾಳೆ ಮುಂದಾಗ್ಗಿ ಬಕ್ಕೆಯೊಳುಂಟು ಮಿಶ್ರಿತ|ವೀಳೆಯೊಳು ಪುಷ್ಪವೆರೆ

[ದಿಹುದು ||

ಕಾಳಿಂಗ ಹರಿಕಥಾವೃತ್ತಪಂಚಾಂಶರೆ ಸ|ಮೈತ್ರೀವಾಗಿಹುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ(?) ||

ರಾಜಮಂದಿರದೊಳು ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳುಸ|ರೋಜಾಕ್ಷಿ ತನ್ನವಲ್ಲಭನ||  
ತೇಜೋಮಯಚಿತ್ರಪರನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪ|ನೈಜವೆಂದೊಡಬಡಿಸಿದಳು||೨||

ಇನಿಯ ಕೇಳಲವೊ ನಾ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೆಂಬು|ದಿನಿತಿಲ್ಲವೆಂದಿನಂತೆನ್ನ ||  
ಸ್ತನವ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡಿ ಮುದ್ದಿಸಲೊಲ್ಲ |ದಿನಿಪರಿಯನು ಪೇಳು ಜೀಯ||

ವಚನಂಗಳಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾಣಲೆನ್ನಯ | ಕುಚವಿನ್ಯಸ್ತ ಹಸ್ತದಲಿ ||  
ಕಚಚುಬುಕಾ<sup>2</sup>ಗ್ರವ ಪಿಡಿದೊತ್ತಿ ಚುಂಬಿಸ|ಸಚಳತ್ವ ಮೆಯ್ಯುಗಿದುದೇ ||

ಕೋಪವುಂಟಾದೊಡಾಜ್ಞಾ ಪಿಸುಕಮನೀಯ|ರೂಪನೀಕಣ್ಡೊ<sup>3</sup>ದೆನ್ನ ||  
ಅಪಾದಮಸ್ತಕಪರ್ಯಂತ ನೋಟ್ಟುದೆಂ|ದೊಪಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||೩||

ನೋಡದೆ ನುಡಿಸದಿದೊಡೆ ಮಾಣುಸಂಜ್ಞೆಯ|ಮಾಡರೆ ಮನವೇ

[ದನರು<sup>3</sup> ||

ಕಾಡಲುಜಿತವಲ್ಲ ಕರುಣದಿಂದೆನ್ನೆದ್ದೆ|ಗೂಡ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳಬಲೆ ||೪||

ಎಡದೆಡೆವೆರಲ ಸೆಳ್ಳುಗುರಿಂದೆ ಕಂಬನಿ| ಗಡಣವ ಮೊಗೆದು ಸಿಂಪಿಸುತ ||  
ಸಡಗರವಾಂತನ ಚಿತ್ರಪರದ ಪಾದ | ಜಡಜಕ್ಕೆ<sup>4</sup>ನೊಸಲ ಚಾಚಿದಳು ||೫||

ಇನಿವಿಲ್ಲನ ಚಿತ್ರಪರವಿದು ನಿರ್ಜೀವ|ದನಿದೊಡಲಲಯದೆಂದೆನುತ ||  
ಮುನಿ<sup>5</sup>ದಟಲುವ ರತಿದೇವಿಯು ಕಂಬನಿ|ಯನು ತೊಡೆದರು ಕೆಳದಿಯರು||೬||

ಚಂದನಸೌರಭ್ಯದೇಹಿಯ ವದನಾರ|ವಿಂದಕೆ ಪನಿನೀರ ನಾದಿ<sup>6</sup> ||

ಹಿಂದಣ ದುಕ್ಕವ ಬಿಸುಡೆಂದು ಮಾಣ್ದರೆ|ಕಂದರ್ಪನಿರವ ನೋಡಿದಳು||೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಭ್ರಮರ. 2. ಗಲ್ಲ. 3. ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿದವರು.

4. ಕಮಲಕ್ಕೆ. 5. ಮತ್ಸರದಿಂದ. 6. ತೊಡೆದು.

ನಿಡಿದೋಳು ಹಸ್ತಾಂಬುಜವಿದುರ್ ಮುತ್ತುಚ|ವಿಡಿದಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೀಪರಿಯು||  
ಬಿಡಿಬೀಸಿ ಬಿಟ್ಟನೆಂತು ಸೈರಿಪೆನೆಂದು | ಮಿಡುಕಿದಳಾತ್ಮವಲ್ಲಭಗೆ ||೧೧||

ವಾಚಾಳ ಮೌನವದೇಕೆಹೇಟಿಲೆ ಹಿಮು|ರೋಚೆಮಸ್ತು ಕ<sup>೧</sup>ನೊಳುಸೆಣಸಿ||  
ನಾಚೆದೆನೆನಬೇಡ ಗೆಲವು ಸಂಭವಿಸಿದೆ | ಯೋಚೆಸಿಕೋ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ||೧೨||

ಜ್ವಾಲಾಂಬಕನ ತಪೋಭ್ರಷ್ಟನ ಮಾಡಿ|ದೋಲೆಯ ಕಾಳನದಾರು ||  
ಮೂಲೋಕವಿಜಯ ಮೂಮುಡಿವೀರ ಕಮ್ಮಲ|ಗೊಲನಲ್ಲ ವೆಪ್ಪೆಲುಜೀಯ||  
ಮಿಗೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವ ಲೋಚನಯುಗಳಕ್ಕೆ | ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಉಪ್ಪೆ  
[ಮುಚ್ಚಿ ದುವೇ ||

ಥಗೆ<sup>೨</sup>ವಡೆದೊಡಲೊಳು ಸ್ಫೋಟಕ<sup>೩</sup>ವೆದ್ದು ನಾ|ಲಗೆ ನುಡಿಗಟ್ಟುವೆ ಜೀಯ||

ಸುಟವೆತ್ತು ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನೊಳು ಕಾದಿದುಪ್ಪ ಸಂ|ಘಟಿಸಿದ ತನುತಾಪಬಹಳ||  
ಕುಟಲವರ್ಜಿತಚಂದ್ರಗಣೆಯಪ್ಪ<sup>೪</sup>ತನ್ನ ಚೆಂ|ದುಟೆಯಪೀರ್ದಡೆಶೈತ್ಯವಹುದು||

ಕುಂಭಿನಿ<sup>೫</sup>ಗತಿಜಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ಪಠಚಿತ್ರ | ಚುಂಬಿಸಲಉಯದೆಂದೆನುತೆ ||  
ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಲುಬಿಕ್ಕಿ ದಾದಿಯರು ನಿ|ತಂಬಿನಿಯೊಡನೆ ಪೇಟಿದರು||೧೬||

ಬಹುಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡು | ಮುಳುಗಿ ಮಾಡು

[ವುದೇನು ಮಗಳೇ ||

ತುಲುಗೆವೆಕಣ್ಣು ನಿಗಳನೋಸರಿಸದೆ | ಬಹುದಿಹುದೇನವ್ವ ತಾಯೇ ||೧೭||

ವಾರಿಜಗಂಧಿ ನಿನ್ನಯ ಕಾಂತ ತಿರುಗದ| ದಾರಿಯು<sup>೬</sup> ಹೋದಾತ ಬಹನೆ ||  
ಯಾರಿಯವೊಡದೆ<sup>೭</sup> ಮನೆವಾರತೆಯ ವಿ|ಚಾರಿಪುದೆಂದರಾಳಯರು ||೧೮||

ಬಗತನ<sup>೮</sup>ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಾಗ ಹಾಲಿಗೆ ಹೆಪ್ಪು | ಮೊಗೆದಿಕ್ಕಿದವರಾರುಂಟು||  
ಜಗದೇಕಜಾಣನ ಕಾಣದರಣ್ಯವೆ | ಹೊಗಬೇಕು ತಾನೆಂದಳುತ ||೧೯||

ಕರ್ತು<sup>೯</sup> ನಾನಾದಡೆ ಸ್ತುರಗೇಹದೊಳಗಿರ್ದ|ಮುತ್ತು ರತ್ನವನೊಯ್ಯುದಿಲ್ಲ ||  
ಸತ್ತೆ ಡೆಯಾಡುವ ಸಡೆವೆಣನೊಲು ಕೈ|ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಿದೆ ತೆರಳದೆನು ||೨೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಶಿವ. 2. ಉರಿ, ಶಾಖ.

3. ಹೊಪ್ಪಳಿ. 4. ಸದೃಶವಾದ. 5. ಭೂಮಿ. 6. ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ  
ಸಂಚರಿಸಿದನು ಹಿಂದಿರಿಗಿ ಬಾರನೋ ಅಂಥ ದಾರಿ, ಯಮಲೋಕದ ದಾರಿ.

7. ಭ್ರಮಿಸದೆ; ಯಾರಿ = ತಿರುಗುವ ಬುಗರಿ. 8. ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವಿಕೆ.

ಆಳಯ<sup>1</sup> ಗೌತ್ಮಧಾತ್ರಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ | ಹೇಳಿ ಮಂದಿರವನಪ್ಪಿಸಿ ||  
ತಾಳದ ವಿರಹಸಂತಾಪದಿ ಪೊಣಮಟ್ಟ<sup>2</sup> | ಳೂಟ<sup>3</sup> ಗದಬಲೆಯರೊಡನೆ || ೧೧ ||

ಅಬ<sup>೪</sup> ರಿಸುತ ಬರ್ಪ ಹೆಂಗಳ ಬೀಟಿ<sup>5</sup> ಸ್ಕಂ | ಡೊಬ<sup>೬</sup> ಳು ಕೆಳದಿಯ ಕೂಡಿ ||  
ನಿಬ<sup>೭</sup> ರದಲಿ<sup>೮</sup> ಕಾಮನಧಾರ್ಙಿ ನಡೆದಳು | ಹೆಬ<sup>೯</sup> ನವನು ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ || ೧೨ ||

ಮಾಮರದೆಡೆಯಲ್ಲಿ<sup>೧೦</sup> ತುಣುಗಿದ್ ಗಿಳಿವಿಂಡು | ರೋಮಾಳ<sup>೧೧</sup> (?) ಕಲಕಂಠ  
[ನಿಚಯ ||

ಕೋಮಲರೋಲಂಬಗಳರ ನಿನ್ಮಾಳ್ತನ | ಕಾಮನ ತೋಟ<sup>೧೨</sup> ದಳಯುತ ||

ಹೂವಿನ ಬನದಲಿ ಹೊಗವಿಟ್ಟು<sup>೧೩</sup> ತನಿರರಸ | ತೀವಿದ ಪಣ್ಣ<sup>೧೪</sup> ತಿನಿಸಿ ||

ಓವಿದ ಕರ್ತನ ತೋಟ<sup>೧೫</sup> ದು ವರರತಿ, ದೇವಿ ದುಕ್ಕದಿ ಹಲುಬಿದಳು || ೧೪ ||

ಗಜ ರಥ ತುರಗ ಪಾದಪ ಚಾತುರ್ಬಲ | ವ್ರಜ ವಿಸಾಸಲಟ<sup>೧೬</sup> ಯದಂತಿದು ||  
ಭುಜಗಭೂಷಣನ ಕಣ್ಣಿ<sup>೧೭</sup> ಜೆಂಗೆ ಮಕರ, ಧ್ವಜ ದೇಹವ ಸಾರ್ಚ ಬಹುದೇ ||

ತಡೆಯದೆ ತಳತಂತ್ರ<sup>೧೮</sup> ನುಗ್ಗಿದ್ದೊಡೆ<sup>೧೯</sup> ಕಟ್ಟ | ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕು |  
ಬಡೆಯನನೊಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನೀವಿ<sup>೨೦</sup> ಬನ, ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿರ ಬಹುದೇ || ೧೫ ||

ಭೂತಳದೊಳಗುಳ್ಳ ಸಿ<sup>೨೧</sup> ತಿ ತಪ್ಪುವುದೆ ಸ<sup>೨೨</sup> ತ್ತಾ ತನ ಬಾಯೊಳೆ ಮಣ್ಣು ||  
ಚಾತುರ್ಬಲವಿದ್ದು ನೀ ಪೊ<sup>೨೩</sup> ದೆ ಮಚ್ಚಿ<sup>೨೪</sup> ತ್ತ | ನಾಥ ಹಾಯೆಂದಲಿದಳು || ೧೬ ||

ತಳರ ತೊಂಗಲ ತೂಗುವಣೆ<sup>೨೫</sup> ಯಲ್ಲಿ<sup>೨೬</sup> ಖೇಡಾ | ಕುಳಿಯ<sup>೨೭</sup> (?) ಸರೋಜನು  
[ಧ್ಯದಲಿ ||

ಸುಟ<sup>೨೮</sup> ದಾಡುವ ಮಂದಮರುತ ಮತ್ಕ<sup>೨೯</sup> ತನ | ಬಟ<sup>೩೦</sup> ಗೆನ್ನ ಸಾರ್ಚೆಂದಳಯುತ ||

ಪೇಟಲುದೊ<sup>೩೧</sup> ರಿಸಬಾರದೆ ರಾಜನು | ರಾಳ ಬೊಮ್ಮಗೆ ಪೇಟ<sup>೩೨</sup> ತನ್ನ ||

ತೋಳೊಳಪ್ಪುವನ ಸೃಷ್ಟಿ<sup>೩೩</sup> ಸ ಕುಡಬೇಕೆಂದು | ಭಾಳವನಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚೆಂದಳು ||

ಕುಚದ ವೃ<sup>೩೪</sup> ತ್ತ ತೆಯ ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋಕನಕ್ಕಿಗೆ | ಕಚದ ಭಾರವ

[ಕೊಟ್ಟು ನವಿಲ್ಗೆ ||

ವಚನಸುಸ್ವರ ತನಗೇಕೆಂದು ಶುಕಪಿಕ | ನಿಚಯಕ್ಕೆ ಹಂಚಿ ಹಾಯ್ಕಿದಳು ||

ಕಂಗೊಳಸುವ ನಾನಾವೃ<sup>೩೫</sup> ಕ್ಷದೆಯು ಪ<sup>೩೬</sup> | ವಂಗ<sup>೩೭</sup> ದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಅಂಗಜಾತನ ಕಂಡರೆ ತೋಟ<sup>೩೮</sup> ಸೆಂದಾಗ | ಭೃಂಗ ಕುಂತಳೆ ಹಲುಬಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗೆಳತಿಯರಿಗೆ. 2. “ಒಚ್ಚತಮಿಲ್ಲೆಂಬುದರ್ಥ” ಚತು. ನಿ.

3. ನುಗ್ಗಿಸಿ. 4. ಸೇನೆ. 5. ಸೋಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದರೆ.

6. ತೂಗುಮಂಚ. 7. ಕವಿ.

ಮುಂತಣ ವಿಪಿನಾಂತರದಲ್ಲಿ ವೀರ|ನಸಂತ ಪಾದಸನಿಚಯವನು ||  
 ಸಂತಸಗೊನರಿಸುತಿರುತಿರೆ ರತಿ ತನ್ನ<sup>1</sup> ಕಾಂತನ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿದಳು ||೩೦||  
 ಹಿಡಿದ ಪೂಸರಳುಗಳವೆ ನಿನ್ನ ಪರಮ ಸಂ|ಗಡಿಗ ಚೈತ್ರನ ಕಾಣಲಿವೆಕೋ  
 ನುಡಿದ ಪಿಕಾಳಿಗಳವೆ ತಳತಳಸುವ | ನಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿಲ್ಲೆಂದಳಲುತ ||೩೧||  
 ಹಿಂಡಿನಗಲಿದ ಹುಲ್ಲೆಯ ನಸೆ<sup>1</sup>ಯೊಳಗಿಪ್ಪ | ಗಂಡೇಣ<sup>2</sup>ತನ್ನ ವಲ್ಲಭನ||  
 ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತೋಣು ತೋಣು<sup>3</sup>ನುತಲಿ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಕೇಳಿದಳು||  
 ಅಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಗೆ ಸುಲುಸುಲಾಗಿ ನಿಂದಿಹ | ಜಲ್ಲಿಯ ಮೃಗಸಕ್ಷಿಗಳರಾ ||  
 ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಕಂಡರೆ ತೋಣು<sup>3</sup>ಂದ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೈನ್ಯದಲಿ ||೩೫||  
 ನೆಲನಾಕಾಶ ದಿಕ್ಕೆಂಟು ಪೋಡಶಕೋಣ<sup>4</sup> | ಜಲಗಿರಿ ನಳಿನಂಗಳರಾ ||  
 ಅಲರಂಬಿನ ಕಂಡರೆ ತೋಣು<sup>3</sup>ಸೆಂದು ವ್ಯಾ|ಕುಲದಿಂದೆ ಹಲುಬಿದಳಬಲೆ||೩೬||  
 ಸ್ತನಜಘನವ ಪೊತ್ತ ಪದಮುಗಳಕ್ಕೆಲೋಚನತಪ್ತ ಜಲವ ಸಿಂಪಿಸುತ||  
 ಘನಪರಿತಾಪದೆ ರತಿದೇವಿ ಬಂದಳು | ಮನದೇಣು<sup>3</sup>ಯನ ನೋಡಿಕೊಳುತ ||  
 ಚರಣಾಂಗುಳಯೆಡಹಿದಡಾತಾವಿಲಿ | ಹರನಡಿ ಸಲಹಲೆಂದೆನುತ ||  
 ತರಹರದಲಿ ಬಂದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ ಶಂಬರಾ|ಸುರನ ಪಟ್ಟಣವನೀಕ್ಷಿಸುತ||೩೮||  
 ತಪನನುಷ್ಣ ತೆಯಿಂಗೆ ತನುಲತೆ ಬೆಂಡಾಗಿ|ಲಪನಾಂಭೋರುಹ<sup>4</sup>ಕೊಣಗಿ||  
 ಅಪರಾಹ್ಣ ಕಾಲದಿ ರತಿ ಶಂಬರಾಸುರ,ನುಪವನವನು ಪೊಕ್ಕಳಂದು ||೩೯||  
 ಲೋಲಲೋಚನೆ ಬಲುದುದ ಕಾಣುತ ವನ,ಪಾಲರು ಪಕ್ಷಪಾತದಲಿ ||  
 ಬಾಲೇಂದುಕಾಂತಸೋಪಾನದೆ ಬಿಗಿದ ವಿ'ಶಾಲಸರಸಿಯ ತೋಣು<sup>3</sup>ದರು ||೪೦||  
 ಪಳಕಿನ ಪಟ್ಟಕೆಯಲಿ ಪ್ರೊಂಬಾಳು<sup>3</sup>ಯ | ಸುಣ್ಣಿಯಲ್ಲಿ ರತಿಯ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ||  
 ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರೊಡತಿಯ ಕಾಲೆರಡುವಾಂ,ದಳರನು ಜಲದೊಳದ್ದಿದರು ||  
 ಹದಿನಾಣುಬಣ್ಣದ ಸೊನ್ನೆಯ ಸರಳ್ಳಳ | ಕುದಿಗಾಸಿ ನೀರೊಳಟ್ಟಂತೆ ||  
 ಉದಿಸಿತು ಘುಳುಘುಳು ಘುಳುಘುಳು ಧ್ವನಿ ತಂ|ಗೊಳದೊಳು ತನು  
 [ತಾಪದಿಂದೆ ||೪೬||

ಲಾಲಿಪ ಪದ್ಮ ಕೈರವನಾಳ ಸತು<sup>5</sup>ಗುಂದಿ|ವಾಲಿದುವೆಸಲ್ಲಳು ಬಾಡಿ ||  
 ಆಲಿಗಳ<sup>6</sup>ಲುಗದ ವನಚರ ಬೆಂಡೆದ್ದು| ತೇಲಿದನುಷ್ಣ ಸಂಘಟಿಸಿ ||೪೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮವಿಕಾರ. 2. ಗಂಡುಹುಲ್ಲೆ. 3. ೧೬ ವಿದಿಕುಗಳು.  
 4. ಮುಖಕಮಲ. 5. ಸತ್ಯ, ಪ್ರಕಾಶ. 6. ಕಣ್ಣುಗಳು.



ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಮೂಲಮೂರ್ತಿಗಳೆಂಬಂತೆ | ಶಕ್ರನ ಮೆಯ್ಯಣ್ಣಳಂತೆ ||  
ವಕ್ರಾಂಬಕ ವಿರೋಧಿಯು<sup>1</sup> ಬಲು ಪಟದಂತೆ | ಪುಷ್ಕರ<sup>2</sup>ವಿಾಂಗಳೊ

[ಪ್ರಿದುವು || ೪೪ ||

ಬಿಸಿನಡೆದಾಸರೋವರದಲ್ಲಿ ವಿಾಂಗಳು ಬಿಸಿ|ತಾಗಿ ಬಾಯ್ವಿಡುವುದನು ||  
ಅಸಿಯಳುಮುಖಕದಿಟ್ಟೆಯಲಿ ನೋಡಲ್ಪಾಗ|ಪಸಿ ತಾಪ ಪರೆದುದಾಕ್ಷಣದಿ ||

ತೋಟಗ<sup>3</sup>ರೊಳಗೊರ್ವ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ವ ಧೂಟೆಯ<sup>4</sup>ವರನಿದ್ದ ಬಜ<sup>5</sup>ಗೆ||  
ಸೂಟೆಯೊಳ್ಳೆತಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಸಂಗವ | ನಾಟಿಸಿದನು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ|| ೪೬ ||

ವರವೋಹನೆ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಶಂಬರಾಸುರರ ಸಂಧಾನ —

ಉರಗನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೊಗೆದಿದರ್ ತಾಳೇಣ<sup>5</sup>|ಸರಳಿಂದ ಕಡಿದ ರಾಘವನ||  
ಪರಮಕಾರುಣ್ಯಾವಲೋಕನದಿಂದೆ ವಿ| ಸ್ತರಿಸೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ || ೧ ||

ಸಿಂಗರದೋಟದ ಸಿರಿಗಂಪ ಸುಜನರ್ಗೆ | ತಂಗಾಳ ತಂದೀವ ತೆಹದೆ ||  
ಮಂಗಳ ಹರಿಕಥಾವ್ಯತನ ನಾನಿನ್ನ ಕರ್ಣಂಗಳಗೆಯಿ<sup>3</sup>ವೆ ಲೇಸೆನಿಸಿ || ೨ ||

ಕ್ಷಿ ತಿನಾಥರೆಯ<sup>3</sup> ಚಿತ್ತೈಸು ಬಂದಾಕೆಯ|ರತಿದೇವಿಯೆಂಬರಾಕೆಯನು  
ಅತಿವಿಶ್ವಸಿಸುವ ಕೆಳದಿಯರಿಂ ಕೇಳ್ದೆ | ಪತಿಕರಿಸೆಂದ ತೋಂಟಗನು || ೩ ||

ಭಾಸಿಪ ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮಂಜು|ಘೋಷೆ ಮೇನಕೆ

[ಯರು ಸಹಿತ ||

ಸಾಸಿರಗಣ್ಣಿ ನ ಪಟ್ಟಣದಬಲೆಯ, ರೀಸುಂದರಿಗೇನು ಸಾಟಿ || ೪ ||

ಸಿರಿ ಗಿರಿಜಾತೆ ಶಾರದೆ ಶಚಿ ಮುಖ್ಯರು | ಸರಿಯಲ ವಿವಳಚ್ಚು ಬೇಯಿ<sup>3</sup>||  
ಹರಿಹರವಿಧಿ<sup>6</sup>ಪುರಂದರರು ಜೀವಾವಧಿ | ಸ್ಮರಿಸಲ್ಕೆ ಮೊಗವ ತೋಯುವಳೇ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥ; ಹೇಗೆ? 2. ಕೊಳ. 3. ತೋಟಗಾರ. 4. ಹೆ  
ಣ್ಣಳು. 5. ಸಪ್ತತಾಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು—ಇಲ್ಲಿ ಪೂರೈಕಥೆ ಏನು? 6. ಬ್ರಹ್ಮ.

ಹಿಂದಣ ಜನ್ಮದ ಸುಕೃತವಿನ್ನೆಂತುಟೊ | ಮಂದಸ್ಥಿತಮುಖಿ ನಿನ್ನ ||  
ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಕೈಸಾರ್ವಳು ರೂಪ|ಕಂದರ್ಪ ಕರಸಿಕೋ ಜೀಯ||

ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯ ಪರಮಲಾವಣ್ಯವ | ಬಿತ್ತರಿಸುವೊಡೆನ್ನ ಹವಣೆ ||  
ಜಿತ್ತದೊಳಂಗೀಕರಿಸಿ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನಿತ್ತಡೆ ತರಬಹುದೆಂದ ||೬||

ಎಂದೊಡಾವನಾತಿಂಗೊಡನೆದ್ದು ದೈತ್ಯ ಹೊ|ನ್ನಂದಣ<sup>೧</sup>ದಣ್ಣ ರಕಳುಹೆ ||  
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣ ಗಳು<sup>೨</sup>ನಿಯೋಗಿಗಳ<sup>೩</sup> | ಬಂದರು ರತಿಯಿದ್ದ ಬಲಿಗೆ ||೭||

ಬುಧರು ಕೊಜ್ಜೆಯರಾ<sup>೪</sup>ದಾದಿಯರೊಂದಾ| ಮಧುರಸುಸ್ವರದಿ ಬಿನ್ನೈಸೆ  
ಉದರಾಗ್ನಿಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಯಂದಣದೊಳು ಚುದುರೆಯನೊಡನೆ ಸಾರ್ವದರು

ಮಾಣಿಕವೆಸದ<sup>೫</sup>ಹೊನ್ನಂದಣದೊಳು ಕಂತು|ರಾಣಿಯ ಮುಜೆ ಬೈತಿಟ್ಟು  
ಓಣಿಯೊಳ<sup>೬</sup> ಮೆಱಿಸುತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದಾಗ | ಕಾಣಿಸಿದರು ಶಂಬರಗೆ||

ಘನಸೌಂದರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೊಡಾಕ್ಷಣಕೆ ಜೀ|ವನಕೆ ಸಂತಾಪತೋಱಿಸಲು  
ವನಜಾಕ್ಷಿ ತನಗೆ ತಕ್ಕವಳೆಂದು ಮೂರ್ಛೆಯ|ಮನದಿ ತಾಳಿದನು ರಕ್ಕಸನು||

ಎಚ್ಚತ್ತು ಮಗುಳೆ ನೋಡಿದೊಡೆ ಮನ್ಮಥ ಬೀಳು|ಲೆಚ್ಚನು ದೈತ್ಯೇಶ

[ನೊಡಲ ||

ಎಚ್ಚಲು ಪಲ್ಲಟವಾಗಿರೆ ಕಣ್ಣೊ<sup>೩</sup>ದಿಚ್ಚತ್ತು ರತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೧೦||

ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಯ | ಪೆಸರಾವುದೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ||  
ಅಸವಾಕ್ಷನಾಣೆ ಮಾಜದೆ ಪೇಳು ಪೇಳಿಕೆಂದು | ಬೆಸಗೊಂಡ ವಿನಯೋ

[ಕ್ರಿಯಲಿ||೧೨||

ನೀಚೋಕ್ತಿಯ ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ತಲೆಗುತ್ತಿ<sup>೪</sup> |ಲೋಚನತಪ್ತವಾರಿಯನು||  
ಭೂಚಕ್ರದೊಳು ಹರಿಸುವ ದುಕ್ಕಿಯ ಕಂಡು|ನಾಚದೆ ಮಗುಳೆ ಸೊಲ್ಲಿಸಿದ||

ಪುರುಷರ ನುಡಿ ಹೊಳೆದದ ಮುನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಯರು | ಹರಿಸದೆ ಮೇ

[ಲಿಕ್ಕುವರು||

ವರಿಸಾಲುತಿಂಗಳು ನನ್ನ ನೀನಂಗೀ|ಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಿದನು ||೧೫||

ಮುಖಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದೆ ನುಡಿದೊಡಮೋನೊ | ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞ ನೀನು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ.

2. ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವ ನವುಂಸಕರು.

3. ಓಲೆಕಾರರು.

4. ಸದಾ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳಾದ ನವುಂಸಕರು.

5. ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ.

6. ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು.



ಮಕರಧ್ವಜನುಪಟಳಕೆನ್ನನೊಪ್ಪಿಸಿ | ವಿಕಳನ ಮೂಡಲೇಕೆಂದ ||೧೬||

ಏಣಿನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆನೂತನೂಡದೆ | ಮೂಣಲೆಂದಸುರೇಶ ತನ್ನ ||

ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕರೆಸಿ ಪೂಜಾಣನರಸಿಯ ತೋರಿಸಿದ ||

ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ಬಾಲೆಯೊಡಲ ಸಂತಾಪವ | ತಟ್ಟನೆ ತರಿದು ಕುಪ್ಪರಿಸಿ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ತನಗೀಡಮಾಡೆಂದು ಕೈಯೆಡೆ | ಗೊಟ್ಟ ಕುರಂಗಲೋಚನೆಯ ||

ಮಡದಿ ಮನೋನಾಥನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ಯೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ

[ಳಾಲಯಕೆ ||

ಸಡಗರದಿಂದುಪಚರಿಸುತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ | ಪಡೆವಳೂ ರತಿಯು ಚಿತ್ತವನು ||೧೭||

ಸಾಸಿರವಗೆಯ ಬೋಳಿಯ<sup>೧</sup>ವೂತ ಕಿವಿಯೊಳು | ಸೂಸಿ ಮಜ್ಜನ

[ಭುಕ್ತಿಗೆಯ್ಸಿ ||

ಅಸತಿ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿದಳು ವರರತಿ | ದೇಸಿಗತನದ<sup>೨</sup>ಸುದ್ದಿಯನು ||೨೦||

ಹರಸುರಿಗಣ್ಣೊಳೆನ್ನಾಳ್ ದೇಹವ ಬಿಟ್ಟ | ವಿರಹದೆ ದೇಶಾಂತರವ ||

ಭರವಶದೊಳು ಸಿಕ್ಕಿದೆ ನಾನು ಮುಂದಕೆ | ಸ್ಮರನೆ ಶರಣನೆಂದಳವಳು ||

ಸತ್ತವರೊಡನೆ ಸಾವವರುಂಟೆ ಮಗುಳೊಂದು|ಚಿತ್ತೈಸುವೊಡೊಕ್ಕ

[ತನವ ||

ವೃತ್ತ ಕುಚಾನ್ವಿತೆ ನಿನಗೆ ತನ್ನಾಳ್ದನ,ನಿತ್ತ ಪೆನೆಂದಳಾಕಾಂತೆ ||೨೨||

ನಾರಾಯಣಕೃಪೆಗೋವಿಂದ ಬಹಳಾಪ ಚಾರದ ಮೂತ ಕೇಳಿದೆನು |

ಆರಾದೊಡೆ ಹದಿಬದೆ<sup>೩</sup>ಯರಿಗನುಭೋಗ| - ಉಂಟೆ ಮತ್ತೊರ್ವರೊಡನೆ ||

ವಿನಾಂಕ ಮೃತವನೊಂದಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ|ನೀನಾರಿಗೊಗೆತನಗೈವೆ||

ನಾನಾಕಲೆವಂತನೆನ್ನಯ ಪುರುಷನಿ|ಧಾನವ ನೋಡೆಂದಳೊಲಿದು ||೨೪||

ನಿನ್ನ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ ಬಿಡದು ನಿಶಾಚರ|ತನ್ನ ಸಂತಾಪಿಸುತಿಹನು ||

ಎನ್ನ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯ ನಿವಾರಿಸಬೇಡೆಂದು| ಬಿನ್ನಹಗೈದಳು ರತಿಗೆ ||೨೫||

ವಾಮಲೋಚನೆ ಕೇಳು ಜಗವ ಮೋಹಿಸುತಿಹ | ಕಾನೂನ ತೆಕ್ಕೆ

[ಗೊಂಡಿದ್ ||

ಕೋಮಲತರಬಾಹುಗಳಿಂದೆ ಪುರುಷವಿ|ರಾಮದೇಹವ ಮುಟ್ಟಬಹುದೆ||೨೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನಾನಾರೀತಿಯ ಮರುಳುಮಾತುಗಳನ್ನು ; ಬೋಳಿ—ಸವರುವಿಕೆ.

2. ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟತನದ. 3. ಧ್ವ. ಪತಿವ್ರತೆ.

ಜಡಜಕುಟ್ಟಲಕುಚಾಸ್ವಿತೆ ನಿನ್ನ ಕಂಡಡೆ | ಬಿಡಲಾರ್ಪರೆ ಗಂಡುಜನರು ||  
ಬಡಬಡದಿರೆ ಬಲುಹಿಂದಲಿ ಮತ್ತಾಂತ | ತುಡುಕದೆ ಮೂಣ ಕೇಳು ಮಗಳೇ ||

ಉಗ್ರ ಕಣ್ಣಿಂದೆ ಕಾಮನಸುಟ್ಟು ಮನಸಿಜ | ವಿಗ್ರಹವನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ||  
ನಿಗ್ರಹದಿಂದೆ ತೋಳ್ವಡಿದಡೆ ಶಾಪಾ | ನುಗ್ರಹದಿಂದೆ ಭಂಗಿಸುವೆ || ೨೮ ||

ಹರಣವ ಬಿಡುವುದೇನರಿದಲ್ಲ ಪೆಣ್ಣೆ ದು | ಮಾರಣ ಹೊಲ್ಲೆ ಹ ಕೇಳ ಬಲ್ಲೆ ||  
ಕರಣವಿಕಾರ ಬೇಡೆಂದು ಪೇಟೆ ನಿನ್ನಯ ಹರಣವಲ್ಲ ಭಗಂದಳಲುತ ||

ತೊಡೆಗಳು ರತಿಯ ನೇತ್ರಾಂಬುವನುಗುರಿಂದೆ, ಮಿಡಿದಳು ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರ ||  
ಪಿಡಿದಳು ಗಲ್ಲವ ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುದವೆತ್ತು | ನುಡಿದಳು ಖಳರಾಯನರಸೀ ||

ಲೋಕೇಶ್ವರನೆಂಬ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಹೆಂಗಳ ನೇಕೆ ನಿರ್ಮಿತನ ಮಾಡಿದನೋ ||  
ಸಾಕೀಜನ್ಮವಿದೇಕೆಂದಾಕೆಯೋ, ಳಾಕೆ ಪೇಟೆಗಳು ದುಕ್ಕವನು || ೨೯ ||

ಜಿಂತಾತುರ ಬೇಡವಬುಜಾಕ್ಷಿ ನಿನ್ನ ವೃ | ತ್ತಾಂತವ ಖಳರಾಯಗಲುಹಿ ||  
ಮುಂತಾವ ತೊಡಕಿಲ್ಲ ದಂತೆ ಮಾಡುವೆನೆಂದು | ಕಾಂತನ ಹೊರೆಗೈದಿದಳು ||

ಬಂದಳು ಭಾಮಿನಿರನ್ನೆ ನಿನ್ನೊಳಗೇ | ನಂದಳು ಬಿಡುನುಡಿಗೇಳ್ವಾ ||  
ಕೊಂದಳೆ ಪತಿಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಕೂರಸಿಯಿಂದೆ | ಕೊಂದಳೆ ಹೇಟೆಂದು ನುಡಿದ ||

ಬಯ್ಯಳೆ ಬಾಪ್ಪಳ<sup>1</sup>ನೆಂದು ಕಣ್ಣೀರಿಂದೆ | ತೊಯ್ಯಳೆ ಕಾಂತನ ನೆನೆದು ||  
ಹೊಯ್ಯಳೆ ನೆಲನ ಶಾಪಿಸಿ ನನ್ನ ಕೊರಲ ತಾ | ಕೊಯ್ಯಳೆ ಪೇಟೆಂದು

[ನುಡಿದ || ೩೦ ||

ಕಂಡವರುಗಳು ದೂಷಣವ ಮಾಡ್ಪರು ಭ್ರಾಂತಿ | ಗೊಂಡಾಡುವ ಮಾತ

[ಬಿಸುಡು ||

ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ಧೈರ್ಯವನಾಂತು ಕೋ ಎಂದು | ಗಂಡನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು ||

ರಾಯ ನೀನಾರ ಬುತ್ತಿಗೆ ಚೀಟು ರೊಟ್ಟಿಯ | ಕಾಯ ಕೊಯ್ದು ಪೆ ಕೇಳು

[ಕುಸುಮ ||

ಸಾಯಕನರ್ಥಾಂಗಿಯ ರೂಪ ಕಂಡು ವೃ | ಥಾಯ<sup>2</sup> ದುಕ್ಕವ ಮಾಡಬೇಡ ||

ಮನದನ್ನ ಮದ್ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳು ಸೀಮಾರ್ಪ | <sup>3</sup>ತನದಿಂದೆ ಪಿಡಿದರೆ ನೀಟಿ ||

ಘನಶಾಪವ ಕೊಟ್ಟುಯಿಾಕ್ಷಣ ಭೂಮಿಭಾ | ಜನವ ಮಾಡ್ಪಳು<sup>3</sup> ಜೇಯ

[ನಿಮ್ಮ || ೩೧ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಾಹಿರ, ನೀಚ. 2. ವೃಥಾವಾಗಿ, ಬರಿದೆ. 3. ಎಂದರೇನು?

ಮಂಡಲದೊಳು ಹದಿಬದೆಯು<sup>1</sup> ಸಂಗವ ಮಾಡಿ, ಭಂಡ ತಾ ವಜ್ರಿಯ<sup>2</sup>

[ನೋಡು ||

ಗಂಡನುಳ್ಳವಳುಸೆಬೇಡೆಂದು ನೆರೆ ಬೇಡಿ, ಕೊಂಡೆಹಗಿದಳು ವಲ್ಲಭೆಗೆ ||೨೮||

ಮತ್ತೇಭಗಮನೆ ಕೇಳು ನಿನ್ನಂತೆ ಚೆಲುವಿನೊಳುತ್ತ ಮನಾರಿಯರುಂಟೆ ||  
ಜೆತ್ತ ಜನಧಾಂಗಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯಲ್ಲಿ | ತೊತ್ತಾಗಿ<sup>3</sup> ರಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೨೯||

ಅಹಡಿ<sup>4</sup> ಗುರುಳ ಮಾಡಿನಿ ಕೇಳು ಕರ್ವಿಲ್ಲ | ಗಾಱನ ರಾಣಿ ರಕ್ಕಸನ ||  
ನೀಡು<sup>5</sup>ಯ ಮನೆಯು ತೊತ್ತಾ ದಳು ಪ್ರಾಪ್ತಿಯ | ವೀಣಲೋರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ ||

ಇನಿಯನ ವರವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಮಾಡಿನಿ | ನನೆಗೋಲನಧಾಂಗನೆಗೆ ||  
ಮೊನೆದೋಡದೆ ಮೃದುವಾಕ್ಯದಿಂದಡಿಗೆಯು | ಮನೆಗೆಲಸಕೆ ಸಾರ್ಜಿದಳು ||

ಕೆತ್ತಿದ ರತ್ನಾಭರಣಭೂಷಿತ ಬೋನ | ಗಿತ್ತಿ<sup>6</sup>ಯಸುರ್ವ್ಯಾರಿಗಳಿಗೆ ||  
ಅತ್ಯಧಿಕಾರದಿ ನೀನಿರ್ಪುದೆಂದು ಕೈ | ವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಳಾಯಕಗೆ ||೩೦||

ವಾಸಿಯೊಳು ತನ್ನನೊಲ್ಲದ ರತಿದೇವಿಯು | ದಾಸಿಯ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ||  
ಭೂಷಿತಮಹದೈತ್ವರ್ಯಾದಿ ಮದನ | ದ್ವೈಷಿ ಮಂದಿರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||೩೧||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮನುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೫೬೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಮಾರಜವನ :—

ಸೌಂದರಮಯಸುರಾರ್ಜಿತಪಾದಪದ್ಮ ಗೋ | ವಿಂದ ಗೋವರ್ಧನೋ  
[ದ್ಧರಣ ||

ಎಂದನವರತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ | ಮುಂದಣಕೃತಿವೇಲು ಮುದದಿ ||

ಬಾಟಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆಂದೆನಿಸ ಸುಡಾಳ<sup>7</sup> ಬಲೊಲೆವೆತ್ತ ನೀಡು ||  
ಕೇಳಲಾಲಸ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಸಂಮೋಳವ ಮಾಡಿಪ್ಪಿ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವತಿವ್ರತೆಯು, ಇಲ್ಲಿ ಅಹಲೈಯು. 2. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನಾದ ಇಂದ್ರನ.

3. ಸೇವಕಿಯಾಗಿ. 4. ಷಟ್ಪದ, ದುಂಬಿ. 5. ಅಡಿಗೆಮಾಡುವ ಹೆಂಗಸು.

6. ಮೇಲುವಿಚಾರಣೆ, ಪಾರುಪತ್ಯ (?) 7. ಒಳ್ಳೆಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ.

ಇನಿವಿಲ್ಲ ನರ್ಥಾಂಗಿಯು ಕೋಳುವಿಡಿದ <sup>1</sup>ಭೂ|ವನಿತೆಯವರ<sup>2</sup>ನೋಲಗದಿ||  
ದನಿಗೈಯ್ಯ ಗೀತವಾದ್ಯವ ಕೇಳ ನಾರದ|ಮುನಿವಾರಾಯ ಬಂದಿಟ<sup>3</sup>ದ ||೩||

<sup>4</sup>ಚಂದ್ರನಂದದೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಂತೆ ಮೃ|ಗೇಂದ್ರನಂತಹಿರಾಜನಂತೆ ||  
ಇಂದ್ರನೈರಾವತದಂತೆ<sup>5</sup> ನಾರದಮೃ|ನೀಂದ್ರ ಶಂಬರನ ಕಣ್ಗೆಸೆದ ||೪||

ಶಂಬರಾಸುರ ನಾರದನ ಕಂಡೆದ್ದು ಪಾ<sup>6</sup>ದಾಂಭೋರುಹಕೆ ವಂದಿಸಲು ||  
ಮುಂಬರಿದರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ರತ್ನಕ | ದಂಬವಿಷ್ಟರವನೇಱ<sup>7</sup>ಸಿದ ||೫||

ಪರಮಮುನೀಂದ್ರ ಗದ್ದುಗೆಗೊಳಲಸುರೇ|ಶ್ವರ ತನ್ನ ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು||  
ಕರಮುಕುಳಿತನಾಗಿ ಕೇಳಿದ ನೀಂ ಬಂದ | ಭರವಶವೇನೆಂದು ನಗುತ ||೬||

ರಕ್ಕಸರೆಂದೆಂಬ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಮ್ಮ|ಮಕ್ಕಳಾಗಿರುವಿರಿ ನೀವು ||  
ಕಕ್ಕಸದಿಂದೊಂದು ಬವರ<sup>8</sup>ಬಂದಡಸಿತು| ಬಕ್ಕಣಿಸಲು<sup>9</sup> ಬಂದೆ ನಿನಗೆ ||೭||

ಸುಟ್ಟನೀಶ್ವರನೊಡೆಯುರಿದಿಹ ಕಾಮನ | ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ದುಕ್ಕವಲಿ |  
ನೆಟ್ಟನೆ ದೇಶಾಂತರವೈತಲಾಗಿ | ದಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೋಳ್ಗೊಳ್<sup>10</sup>ಬಹುದೆ ||೮||

ರಾಣಿಯು ಕೈದುಡಿಕಿದನ ಕೊಲ್ವರೆ ಚಕ್ರ|ಪಾಣಿಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ||  
ಕೊಣ್ಣೆಯೊಳೊಡಲ ಪಿಡಿದುಬಂದ ಪೊಂಡೆ|ವಾಣಿಕ<sup>7</sup>ಹರಿವಧೂಟಿಯಲಿ||

ಮುಗುಳಂಬ<sup>11</sup>ನೊಡಲ ಬೇಡಿದಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಗಂಡು | ಮಗನಾಗಬೇಕೆ  
[ನಲೊಡನೆ ||

ನಗಧರ ಕೊಟ್ಟನಿವೆಲ್ಲೊಂದು ವರವನು | ಜಗತಿಗಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ||೧೦||  
ಕಂಜದಳಾಯತಾಕ್ಷನ ಮಗನಾದ ಕೇ | ಕಂಜ ಮತ್ತಿನ್ನೊರ್ವರಿಗೆ ||

ರಂಜಕಬೇಡ ಮನ್ನಾಥ ಪಾಲಿಪುದು ಧ| ನಂಜಯಾಂಬಕ<sup>9</sup>ನಾಣೆ ನಿನಗೆ||೧೧||  
ಬಳೆಯಗುಡದೆ ತನಗಹಿತರಾದವರನು|ವೊಳೆಯೊಳೆ ಮುರುಟಿಸಬೇಕು||

ಇಳೆಯಾಣ್ಣ ರಾಯರಾಯತವಿದು ನಿನ್ನ ಮೈ|ವಳೆಯವದೇನೊ ನಾನಱ<sup>10</sup>ಯೆ||  
ಕಱ<sup>11</sup>ಲೆಯ<sup>10</sup> ನಖದಲಿ ಚೆವುಟಲಹುದು ಮುಂದೆ<sup>11</sup> ಲಳಗೆ ||೧೨||

[ಗಂಜುವುದೇ ||

ಉಟ<sup>11</sup>ದ ಮಾತೇನು ಅಲಸ್ಯದಿಂದವೃತವು|ಗಟ<sup>11</sup>ಲನೆ ವಿಷವಾಗದಿಹುದೇ ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ-1. ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿಬಿದ್ದ. 2. ಶಂಬರಾಸುರ 3...3. ಚಂದ್ರ,  
ಇತ್ಯಾದಿಯಾದ ಬಿಳಿಯವಸ್ತುಗಳಂತಿರುವ, ಎಂದರೆ ಮಹಾಸತ್ವಪ್ರಚುರನಾದ.  
4, ಯುದ್ಧ. 5. ಹೇಳಲು. 6. ಸೂರೆಗೊಳ್ಳ. 7. ಸ್ತೀತಿರೋರತ್ನ.  
8, ಮನ್ಮಥ. 9. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ? 10. ಬಿದಿರಿನಮೊಳೆ. 11. ಬಲಿತಬಿದಿರು.

ಗರುವರ ದೇವ ನಾರದಮುನಿ ಪೇಟ್ಟು ದು|ಗುರುವಾಕ್ಯವೆಂದುಕೈಕೊಂಡು||  
ಮರುತರೂಪದೇ ಕೃಷ್ಣ ನರಮನೆಯನು ಹೊಕ್ಕು | ತರುಣನ ತಂದು

[ಮುರ್ದಿಸುವೆ ||೧೪||

ಅಸುರಕರ್ಮವಿದಹುದೆಂದು ಪೇಟ್ಟು ದೈ|ತ್ಯೇಶನ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಮುದದಿ||  
ಕೇಶನ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಎನುತಲಾ | ಕಾಶಕೆ ತೆರಳ್ದ ನಾರದನು ||೧೫||

ಗಗನದೇಬರ್ಪನಾರದನಕಾಣುತಸೂರ್ಯ|ಭಗವಾಘಾತನಗೊಬ ರೊಡನೆ||  
ಜಗಳವ ಗಂಟೆಕ್ಕ ದೆ ಬಿಡನೆಂದಂಜಿ|ಹುಗಲೊಡರ್ಚಿದ ಪಡುಗಡಲ ||೧೬||

ಮೂವೀಧಿಗೊಂಡುಮುನ್ನೀರ<sup>೧</sup> ಬೀಚುತಚಂದ್ರ|| ಗಾವಿಯವಸನವತಳೆದು||  
ಸಾವಿರಕೈಯಿಂದೆ ಪೊಡೆವಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ | ತೀವಿತು ಕಡುಸಂಜೆಗೆಂಪು ||೧೭||

ಬತ್ತ ರಿಸಿದ ಸಂಜೆಗೆಂಪು ನುಂಗಿದ ಕ|ರ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ||  
ಜತ್ತಾ ಯತ<sup>೨</sup>ವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ಕಂಡ ದೇ|ವೋತ್ತಮನಿದ್ ಪಟ್ಟಣವ||೧೮||

ಮಿಸುನಿಯಕೋಟೆಕೊತ್ತಳದಿವ್ಯರತ್ನ ತೆ | ತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂಗಳಸವೆತನಗೆ||  
ಸಸಿನಿಟ್ಟ ಹಣತೆ<sup>೩</sup>ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚ ಕ್ರದಂತೆ ರಂ| ಜಿಸಿತು ರಕ್ಕಸನ ಕಣ್ಣನಕೆ||೧೯||

ಭೇರಿತಂಬಟಡೊಂಳುಮುಂತಾದಬಹುವಾದ್ಯ|ಭೂರಿಬೊಂಬಾಳದೀವಿಗೆಯ<sup>೪</sup>  
ಪಾರಿಯ<sup>೫</sup> ಪಟುಭಟರುಗಳು ಸುತ್ತಿದರಾಳು|ವೇರಿಯ<sup>೬</sup> ಮೇಲಿಡಿಕಿಹಿದು||೨೦||

ಎಚ್ಚ ಉ ಬಹಳ ಪೋಪರೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲೆಂದು|ಮಚ್ಚ ರವಣ<sup>೭</sup>ದು ಕೊಂಡಾಡಿ||  
ಸ್ವಚ್ಛ ದಿ ಮಗುಳೊಂದು ಬುದ್ಧಿಯನೆನೆದುಕೊಂ|ಡುಚ್ಚ ರಿಸಿದ ಮನದೊಳಗೆ||

ಗುಣನಿಧಿಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರದೇ| ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತು||  
ಝಣಮುಣಿಸದೆ ಶಂಬರಾಸುರವರ ಸಮೀ|ರಣ<sup>೮</sup>ನಾಗಿ ಪೊಕ್ಕದ್ವಾರಕಿಯ||೨೧||

ಪುರವನಿಟ್ಟಸುತ ನಿರ್ಜರಭೇದಿ ಕೃಷ್ಣನ| ಅರಮನೆಯೊಳಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ  
ವರಸದನವಪೊಕ್ಕು ಕುವರನ ಕೊಂಡು ಶಂ|ಬರಪೊಣಮುಟ್ಟನಾಕ್ಷಣದಿ||೨೨||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ. 2. ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಚತನ. 3. ದೀಪ.

4. ಒಂದು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೋಲಿನ ತುದಿಗೆ ಬಟ್ಟಲಂತೆ ಸಲಾಕಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ  
ಸೇರಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆರಣಿಸೌದೆ ಮುಂತಾದ ಬೆಳಕು ಕೊಡುವ ಪದಾರ್ಥಗಳ  
ನ್ನು ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿ, ಮೆರೆವಣಿಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು  
ತ್ತಿದ್ದರು; ಅಂಥ ದೀಪ. 5. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಗಸ್ತುತಿರುಗುವ(?)

6. ಕೋಟೆಯ ಪೌಳಿಗೋಡೆ. 7. ಗಾಳಿ. 8. ಮನ್ಮಥ.

ಬಿಸರುಹದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನೀನೆನ್ನ | ಬೆಸಗೊಳುತಿರ್ದಮೇಲ್ಕ ತೆಯ ||  
 ಅಸವಾಸ್ತೃತಾಯ ಮಗ್ಗುಲೊಳೊರಗಿರಲು ರ | ಕ್ಕಸ ವಾಯದಲಿ  
 [ಸೇಷಿಕೊಂಡ || ೨೪ ||

ಸುಖಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣೆ ಕೇಳದೈತ್ಯವಾಯವಕ್ಯಪ್ಪ | ನುಖಿಯನೆಂದೆನಬೇಡನವನ  
 ಮುಖಸಬೇಕಾಶಿರುವಿನ ಕೆಯ್ಯೊಳದಹಿಂದೆ | ಕಳುಬರಂದದಿ ನೋಡುತಿರ್ದ ||

ಅಂತಕನೆಂಬಂತೆ ಕುವರನ ಕದ್ದುಕೊಂ | ಡಂತರದಲಿ ಪ್ರೋಪ ಖಳನ ||  
 ಅಂತರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬೇಟಿಕೊಂಡು | ಚಿಂತಾತುರವನಿಕ್ಕಿದನು || ೨೫ ||

ಈತರಳನ ಮರ್ದಿಸಿ ಒಗ್ಗೂಡುತ್ತಾ<sup>1</sup> | ಪಾತಕವನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳಲು ||  
 ಏತಕೆ ತನ್ನತಾನೇ ಸಾಯಲೆನುತೆ ಕೈ | ನೋತಂತೆ ಬಿಸುಟನಬ್ಬಿಯಲಿ || ೨೬ ||

ಏಣಾಂಕ<sup>2</sup> ಗಗನದೊಳರ್ದು ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ | ತಾಣವ ನೋಡುವಂದದಲಿ ||  
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಕಡಲಿಟಿವಂತೆ ಮತಿ ಪಂಚ | ಬಾಣ ನೀರೊಟ್ಟಲೊಳ ಬಿದ್ದ ||

ಮತ್ತಾರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಂದಿಸಲಿಲ್ಲ ಕ | ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ನಿಶಾಚರನು ||  
 ನೆತ್ತರ ಕರಣೆ<sup>3</sup> ನೀರೊಳು ಬಿದ್ದುದನು ಕಂ ಡತ್ತರು ದಿಗ್ವಿನಿತೆಯರು || ೨೭ ||

ಆನುವರಿಲ್ಲದೆ ಬಿದ್ದ ಶಿಶುವನು ಪೆಣ್ಣೀನು ನುಂಗಿತು ತತ್‌ಕ್ಷಣದೆ ||  
 ತಾನೂರ ಹೊಕ್ಕ ಪೂರ್ವಾಚಲಶಿಖರದಿ | ಭಾನುಮಂಡಲ ಶೋಭಿಸಿತು || ೨೮ ||

ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ರಕ್ಕಸರಾಯ | ಭೂತೇಶನ<sup>4</sup> ಪಾದಯುಗವ ||  
 ಶ್ವೇತಾಬ್ಜ ದಿಂದರ್ಜಿಸಿ ದಾನವ ಬುಧ | ವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ || ೨೯ ||

ಅಗಣಿತ ದಾನಶೀಲನ ಮಾಡಿ ನನರ | ತ್ನಗಳಡಸಿದ ವಿಷ್ವರದೆ ||  
 ವಿಗಡರಕ್ಕಸರಾಯ ಕುಳಿತಿರ್ದನೊಡ್ಡೋ | ಲಗದಲ್ಲಿ ಸಾಮಂತರೊಡನೆ ||

ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯಸಂಪನ್ನರಾಕ್ಷಸರಾಜ | ನಿರಲಿತ್ತು ಲವಣಾಬ್ಧಿಯಲಿ |  
 ತರಳನ ನುಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣೀನನೊರ್ವನು | ವರಕಟ್ಟುಗಳದೆ ಪಡಿದ || ೩೦ ||

ಮಾಣಿಕಮೈಯ್ಯಣ್ಣದ ಚಾಯವಿನಾನ ಕಂ | ಡಾಣಿಕಾರಿಕೆ ಜಲಗಾಳ ||  
 ಕ್ಷೋಣೀಶ್ವರನಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೈ | ಗಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಕ್ಕಸಗೆ || ೩೧ ||

ಹರಗೆ ಹೆರಳು ಹದ್ದು ತೋಟನೆ ಕೆಮ್ಮೀನು | ತೊರೆಗಡಲೊಳಗುಂಟುಬಲ್ಲೆ ||  
 ನೆರೆದುರ್ಗಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಪರಿಮಳವಾಂತು | ಮುಖವಂತೆ ತಂದೆ ಕೇಳಯ್ಯ || ೩೨ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಿಶುವನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ವಾಪ. 2. ಚಂದ್ರ; ಹೆಗೆ? 3. ರಕ್ತದ  
 ಹೆವ್ವು, ಗರಣೆ. 4. ಈಶ್ವರನ.



ವಿನಾ ತಂದವಗೆ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುಗಳ ಕೊಟ್ಟು | ಭೂನಾಥ ತಾತ್ಪರಿಯದಲಿ ||  
ತಾನೊರ್ವ ಹೆಗ್ಗಡತಿಯ ಕೈಯ ಕಳುಹಿದ | ಬೋನದ ಮನೆ<sup>1</sup> ಗೀವುದೆನುತ ||

ನಿಡಿದೇಹ ಸ್ವರ್ಣಚೂಯೆ ಮಂಜೆಮ್ಮ<sup>2</sup> ಬಾ|ಯ್ವಿಡುವ ಪೆಣ್ಣಿನ ತಂದವಳು ||  
ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಮಾಯಾಂಗನೆಗಿತ್ತು ಬೇ | ಗಡಿಗೆಯ ಮಾಡಹೇಳಿದಳು || ೩೭

ತಾ ಸಿರಿಹಸ್ತಯುಗ್ಮದೊಳಾಂತು ಪಿಡಿದು ವಾ|ರಾಸಿಯೊಳರ್ಪ ಪೆಣ್ಣಿನ ||  
ಭಾಸಿತ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರ | ಸೂಸಿದಳಖಿಳದುಃಖದಲಿ || ೩೮ ||

ಸಾಗರದೊಳಗಿರ್ದು ಜಲಗನ<sup>3</sup> ಬಲೆಯೊಳ | ಗಾಗಬರ್ಪುದೆನೀ ನಿನ್ನ ||  
ಭೋಗ<sup>4</sup> ಬೋಗ್ಗಾಡುದೆನುತ<sup>5</sup> ವಿಚ್ಛೇದನೋ ದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಟ್ಟಿಯಲಿ ||

ಮಿಸುನಿಯ ಕಾಲ್ವಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಪೆಣ್ಣಿನ | ಬಸಿಹ ಬಗಿವೆನೆಂದೆನುತ ||  
ಅಸಿಧಾರೆ<sup>6</sup>ಯಲಿ ಮೆಲ್ಲೆದೆಯ ಬಗಿಯಲಾ | ಶಿಶು ಪೊಣಮುಟ್ಟುದಾಶ್ಚರ್ಯ ||

ಜಲಚರ<sup>7</sup> ಗರ್ಭದಿಂ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಬರಲಾ | ವಿಲಸಿತಶಿಶುವ ರೂಪಿಂಗೆ ||  
ಅಲರಂಬನರಸಿಯ ದೃಢಚಿತ್ತ ದೃಗುಸಂ | ಚಲಿಸದೆ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳು ||

ನಿಟ್ಟಸಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಬೆಂಡೆದ್ದು ನವಿ<sup>8</sup>ಗುಡಿ ಗಟ್ಟಿತು ಬೆಮರ್ವನಿ ಮೊಳೆತು ||  
ಪುಟ್ಟಿತು ಗದ್ದದ ಮೆಯ<sup>9</sup> ರ್ಭುಮ್ಮುರುಮ್ಮೆಂದು | ತಟ್ಟಿತು ಮನಮೂರ್ಛೆ  
[ರತಿಗೆ || ೪೦ ||

ಪರಮಪವಿತ್ರತೆಯಾಗಿರ್ದು ತನಗೀ | ತರಳನ ಮೇಲೆ ಭ್ರಾಮಕವ ||  
ಇರಲೀಯದೊಡಲನೀಡಾಡುವೆ ನೆನಲಾಗಿ | ವರನಭೋವಚನ ಸೊಲ್ಲಿಸಿತು ||

ಕಂದನ ಕಾಡುಕೋ ವಿನಾ ಗರ್ಭದಿ ಪುಟ್ಟ | ಬಂದ ಮನ್ಮಥ ಶಂಬರನ |  
ಕೊಂದಾಕ್ಷಣ ನಿನ್ನೊಳಿದನಾದಪ | ನೆಂದುದು ವರನಭೋವಚನ || ೪೪ ||

ಸತ್ಯವಿದಹುದು ನನ್ನೊಳಿದನಾದ ನಿ | ಮಿತ್ಯದಿ ಮನ ಮೂರ್ಛಿಸಿತು ||  
ಅತ್ಯಂತ ಮಮಕಾರದಿ ಸಲಹುವ ಪಾರು | ಪತ್ಯವ ನೆನೆದಳಟ್ಟಿಯಲಿ || ೪೫ ||

ಬಿಸಿನೀರಿಂದೆ ಮೆಯೊಳೆದು ಪಕ್ಕೆಯೊಳೊರ | ಗಿಸಿ ವಸ್ತ್ರದಿಂ

[ಮುಜೆ ಹೊದಿಸಿ ||

ಭಸಿತವ<sup>9</sup> ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಪ್ಪಿಟ್ಟು ನಯನದೊ | ಳಸಿತಾಂಜನವನಿಕ್ಕಿದಳು || ೪೬ ||

ಗಂಡನ ಪಿಡಿದು ನುಂಗಿದ ವಿನಾ ತಾ ಚೆನಿ | ಖಂಡವ ಕೊಯ್ಯಂತೆಕೊಯ್ದು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಡಿಗೆಯ ಮನೆ. 2. ಕೆಂಪುಬಣ್ಣದ ಲತೆ. 3. ಬೆಸ್ತನ.

4. ಮೈಯು. 5. ಪರಿವಾಕವಾಗುವುದೆನುತ. 6. ಕತ್ತಿಯ ಅಲಗು.

7. ಇಲ್ಲಿ ವಿನಾ. 8. ಕೂದಲು. 9. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು.

ಸಂಡಿಗೆಯಲು ಶಸ್ತ್ರದೊಳೊಳಿ ವರಮೇಲು | ಗೆಂಡದಿ ಕರೆಯಕಾ  
[ಸಿದಳು ||೪೭||

ಮಿಕ್ಕವಾಂಸವ ಬಲುಕ್ಕೈಗಲಸಗಳಂದೆ | ಚೋಕ್ಕಟಗೊಳಸಿಭೀತಿಯಲಿ ||  
ರಕ್ಕಸರಾಯಗಾತಿಥ್ಯವ ಗೆಯ್ದಳು | ಸಕ್ಕರೆವಿಲ್ಲನರ್ಥಾಂಗಿ ||೪೮||

ನಾನಾಭಕ್ತ್ಯುಭೋಜ್ಯಂಗಳಧಿಕವಾಗಿ | ಬೋನಗಾರ್ತಿಯರ ಕೈಯಿಂದೆ ||  
ಭೂನಾಥಗುಣಬಡಿಸಿದೊಡುಂಡು ಮೆಚ್ಚಿದ | ಮಿನಾಂಕನರ್ಥಾಂಗನೆಗೆ ||

ಅಡಬಲ್ಲಜಾಣೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆನಾನದಳಂದೆ | ಪಡೆದಳೆ ಪತಿವ್ರತಸ್ತ್ರೀಯ ||  
ತಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವಿನ್ನೂಲಯದೊಳಗೆ ವಿ | ಗಡವಾಗಿ ಸುಖಬಾಚಿಂದ ||೫೦||

ನೀ ಧರ್ಮಿಷ್ಠ ನಿರ್ಜರಮನೋಧರ್ಮನೆ | ಕ್ರೋಧವ ಬಿಡು ದೈತ್ಯೇಶ ||  
ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು ನನ್ನಪ | ರಾಧವ ಮುಖಿಯೊಂದಳಬಲೆ ||೫೧||  
ಮತ್ತೋರ್ವ ಸ್ಮರವಿಳಾಸಿನಿ ನನ್ನೊಳು ಬಂದು | ಪೆತ್ತಳನ್ನೊಂದು  
[ಶಿಶುವನು ||

ಪುತ್ರನ ಸಲಹಲೊ ಬೆಡವೊ ಹೇಳಿಂ | ದತ್ತುಳು ಕಂಬನಿಗರೆದು ||೫೨||

ರೋದನೆಗೆಯ್ಯಲೇತಕೆ ಕೇಳು ಕೇಳು ತ | ಳೋದರಿ ನಿನ್ನೊಳು ಶಿಶುವ ||  
ಸಾದರದಿಂದೆ ನೀಕಾದುಕೋ ಎಂದು ವಿ | ನೋದದಿ ಪೇಜ್ಜುನಾಯಕಗೆ ||೫೩||

ಕ್ಷಿತಿನಾಥನ ಕೈಯ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡು ಬಂದಳು | ರತಿದೇವಿ ತನ್ನಮಂದಿರಕೆ ||  
ಅತಿಜಾಣ್ಣೆಯೊಳೊಬ್ಬ ಕೆಳದಿಯ ಹಡೆದ ಬಾ | ಣತಿಯಂತೆ ಸಿಂಗರಿಸಿದಳು ||

ಕೆಳದಿಯ ವರಕುಮಾರಕನ ನಿಟ್ಟುಸುವಂತೆ | ಕಳಹಂಸಗಮನೆ ಬಾಲಕನ |  
ತಳತಳಸುವ ದಿವ್ಯದೇಹದ ಮೇಲೆ ಕಂ | ಗಳ ಹರಹಿದಳಷ್ಟಿ ಯಲಿ ||೫೫||

ನೆಟ್ಟನೆ ಮೊಗನೋಡಿ ಮುದ್ದಿಪ ತರಳನ | ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಳ ತಂದು ತನ್ನ |  
ಬಟ್ಟ ಬಲ್ಲೊಲೆಗಡರ್ಚುವಳು ಬಾಯೊಳು ಬಾಯ | ನಿಟ್ಟು ಗಲ್ಲವ  
[ ಪೀಡಿಸಳು ||೫೬||

ಸುತನಂತೆ ನುಣ್ಣೊಲೆವಿಡುವನು ಶತನಖಾಂ | ಚಿತಮಾಡುವನುರಸ್ಥಳದಿ ||  
ಕೃತಕದಿಂ ನಸುನಕ್ಕು ಮುದ್ದಿಸಲಧರಾ | ಮೃತವುಂಡು ಒಳೆದುದಾಶಿಶುವು ||

ತಿಂಗಳಾದುದು ತಿಂಗಳೆರಡಾದುದು ಮೂರು | ತಿಂಗಳಾದುದು ನಾಲ್ಕೈದು ||  
ತಿಂಗಳಾದುದು ತಿಂಗಳಾಳೀಚು ನೆರೆದೊಂಬ | ದಿಂಗಳಾದುದು ಕಂತುವಿಗೆ ||೫೮||

ನೂತನ ಮೊಳೆವಲ್ಲೊಗೆದುದು ತೊದಳ್ವಾತ | ಮೂತನಾಡುವ ಮುದ್ದು  
[ಗೆಯ್ವು ||



ಭೂತಳದೊಳಗಂಬೆಗಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆವಂತೆ | ಚೇತನವಾದುದಂಗಜಗೆ ||೫೯||

ಮಿಗಿಲು ಶೋಭಿಸುವ ಹೊನ್ನುಡೆನೂಲು<sup>1</sup> ಕಾಲಂ | ದುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಘಾಣಿ  
[ರೆಂಬ ರವದಿ ||

ಪಗೆವನೆಯೊಳಗೆ ನರ್ತಿಸುತಿದ ಬಾಲನ | ಬಗೆ ಲೇಸಾಯ್ತು ನೋಲ್ಪರಿಗೆ ||

ರಾರಾಜಿಸುವ ಹೊಂದೊಡಿಗೆಯ ಕುವರ ನೀ|ನಾರವನೆಂದು ಕೇಳಿದೊಡೆ||  
ಮಾರ<sup>2</sup>ನನರ್ಥಾಂಗಿಯ ಸಖಿ ಪೆತ್ತ ಕುವರನೆಂದೊರಂತೆ ಪೇಟೆಂದರವಗೆ ||

ಅಕ್ಕಲು<sup>3</sup>ತಲೆದೋರುತವನಿಯೊಳಹ ಗಂಡು|ಮಕ್ಕಳ ಮಾಣಿಕವೆನಿಸ||  
ಚೊಕ್ಕನ ಪಿಡಿದು ಮುಂಡಾಡುತ ಗರುಡಿಯ|ಹೊಕ್ಕನು ದೈತ್ಯಸಾಧನೆಗೆ||೬೦||

ಈತರಳನನಾಗರುಡಿಯ ಜಗತಿಯ|ಭೇತಾಳನೆಡೆಯ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ||  
ತಾ ತೊಡೆ ಚಟ್ಟಣವೆರಸಿ ಕಾಸೆಯ ಕಟ್ಟ|ಭೂತಾಕ್ರೃತಿವೆತ್ತು ನಿಂದ ||೬೧||

ನಿರ್ದೈವ<sup>4</sup> ದೈತ್ಯ ತನ್ನಂತರಂಗದೊಳಡಿ | ದಿದ್ವಿ ದಿದ್ಯವ ರತೀಶ್ವರಗೆ||  
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಪ ತೆಹದಡಬಿದ್ದ ಭೇತಾಳ ದೇವರಿಗೆ ||೬೨||

ಪೊಡೆವಟ್ಟು<sup>5</sup> ಬೇಡಿಕೊಂಡೆದ್ದು ಸಾಧನೆಗೆಯ್ಯ|ತೊಡಗಿದ ಜಗಜಟ್ಟದೈತ್ಯ||  
ಜಡಜಸಂಭವ ಮುಖ್ಯ ಸುರರಿಗೆ ಭೇದವ|ಕೊಡದ ಮಾಯಾವಿರಾಣವನು ||

ದೇಸೆಯಿಂದೆ ದೇಸೆಯಾವ ತಾಣಕ್ಕೆ ಹೊಡಿದ|ಹೊಸಮನೆವೆತ್ತು ಖಡ್ಗದಲಿ ||  
ಕುಸಿವೆತ್ತು<sup>6</sup> ಖಳನ ಮಸ್ತಕವ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ರಂ|ಜಿಸೆ ಕಾಮದೇವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ||

ಕತ್ತಿಯ ಹೊಳಹು ತೋರುತು ಸೂರ್ಯನ ಮೆಯ್ಯ|ಮುತ್ತಿದ ಕಿರಣ  
[ಗಳಂತೆ ||

ಎತ್ತಿದ ಚಳಯ ವೃತ್ತ ತೆಯ ನೋಟಕ್ಕೊಡೆ ಕಣ್ಣ|ಕುತ್ತಿ ದುವೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ||  
ಲಾಗಿ ಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸುವ ಬಂದಿದಿ ರಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಭೂತದಂತೆ ||

ತಾಗುವ ಶಸ್ತ್ರ<sup>7</sup>ಕೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಯಲಾಗಿ | ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಪ ಸಿಂಹದಂತೆ ||೬೪||  
ವಿಧಿಯಿಂದೆ ಶುಕ್ರದೇವರು ತನಗಲುಹಿದ|ಹದಿನಾಲು ಶತವಿದ್ಯವನು ||

ತುದಿ ಮೊದಲಿಂದೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ಕೌಟಲ್ಯ|ನಿಧಿ ಶಂಬರಾಸುರ ಖಳನು ||೬೫||  
ಕಂತುಪಿತನ ಮಾನಸ ಮಾಯತಾಣವಿ|ನ್ನಂತುಟೊ ಶಂಬರಾಸುರನ ||

ಘ್ರಾಂತಿಗೊಳಿಸಿ ಮಹದಾದಿವಿದ್ಯವ ಸೈ|ಪಿಂ ತೋರುಸಿದನು ಕಂತುವಿಗೆ||೬೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಉಡಿದಾರ.

2. ಮನ್ಮಥ.

3. ಪ್ರೀತಿ.

4. ಅದೃಷ್ಟಗೇಡಿ.

5. ನಮಸ್ಕರಿಸಿ.

6. ತಗ್ಗಿ.

ಬಂದರೆಗಳಿಗೆ ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ಕಾಣಬಂದುದಾವಿದ್ಯೆ ಕಂತುವಿಗೆ ||  
 ಸಂದುದು ಮನದಭಿಪ್ರಾಯ ಸತ್ಕರುಣಾ ಸಿಂಧು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ || ೨೧ ||  
 ಮರುಳು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ಸಾಧನೆ ಮುಗಿ ದರಲಂಬನಪರಾವತಾರ ||  
 ತರಳ ಸಹಿತ ಪೊಳುನುಟ್ಟು ಬಂದನು ಕೆಂ|ಬರಲಂತೆ ಬೆಮರ್ವನಿದಳೆದು || ೨೨ ||  
 ಬಣ್ಣ ಬಂಗಾರವನುಡತೊಡಕೊಟ್ಟು ಹೊಂ|ಬಣ್ಣ ಚಂದನವ ಪೂರೈಸಿ ||  
 ಜೆಣ್ಣ ನ ಬೀಜಕ್ಕೊಡಲೈತಂದ ರತಿಯೆಸ ಟ್ಗಣ್ಣ ಪುಣ್ಯದ ನಿಧಿಯೆನಿಸ || ೨೩ ||  
 ಈಗ ನಿಖಿಳರಾಯನ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು | ಬೇಗಲೈತಂದೆ ಬಾಯೆನುತೆ ||  
 ಪೂಗೋಲನ ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿ ಮುಂಗಾರಿಯು<sup>೧</sup> ದಾಗನೂಂತರವ ಪೇಜಿದಳು || ೨೪ ||  
 ಆತನ ಮಾಯಾರಾಣದ ವಿವ್ಯಾ<sup>೨</sup>ವ್ರಾತವ ತನಗನುಗ್ರಹಿಸಿ ||  
 ಭೇತಾಳ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರರು ಕೊಟ್ಟರು ಕೇಳು|ಪೀತಾಂಬರನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ||  
 ಬಂದುದು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಿ|ಹಿಂದಣ ವರಮೂಲಶಕ್ತಿ ||  
 ಮುಂದಾವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡ ಸುಖಬಾ ಳಿಂದ ಕಂದರ್ಪ ಮಾನಿನಿಗೆ || ೨೫ ||  
 ನೀಱಿ<sup>೩</sup> ಕೇಳಿ ಮಾಯಕಾಂತನ ಮೂಲಶಕ್ತಿಯ | ತೋಱಿನೆ ಬಳೆದು  
 [ತೋಱಿಸಿದ ||

ಗಾಱಾದ ಶಂಬರಾಸುರನೆಂದು ಕವಿ-ಲ್ಲ<sup>೧</sup> ಗಾಱನ ಕೊಂಡಾಡಿದಳು || ೨೬ ||  
 ಸ್ಮರರತಿದೇವಿಯಿರಲಿತ್ತ ಶಂಬರಾ|ಸುರ ಮಿಂದು ಭೋಜನಗೆಯ್ದು ||  
 ವರರತ್ನಮಂಟಪವೆಡೆಗೈದಿ ಸಿಂಹವಿ ಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ವೈಭವದಿ || ೨೭ ||  
 ಶಂಬರಾಸುರನೋಲಗ ನೀರೊಟ್ಟಲೆಂ|ದೆಂಬಂತೆ<sup>೨</sup> ರಾಜಸುತಿರಲು ||  
 ಕುಂಭಸಂಭವ<sup>೩</sup>ನಂತೆ ನಾರದಮುನಿರಾಯ|ಮುಂಬಾಗದಲಿ ಬಂದಿಱಿದ || ೨೮ ||  
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೊಂದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||  
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೧ಕ್ಕಂ ಪದ ೬೪೪ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮುಂದಣಕಾರ್ಯ.

2. ಸಮುದ್ರದಂತೆ.

3. ಅಗಸ್ತ್ಯ: ಈ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಭಾವವೇನು?

## ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶಂಬರಾಸುರನ ವಧೆ:—

ಭೂತಳದೊಳು ಸತ್ಯಭಾಮೆಗೋಸುಗ ಪಾರಿಜಾತವೃಕ್ಷವ ಕಿತ್ತು ತಂದ |  
ಧಾತೂನ್ನತನ<sup>1</sup> ಕಾರುಣ್ಯದಿ ಮನ್ಮನೋನಾಥ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ನೆನೆಯಲಾತ್ಮನೊಳುದಿಸಿದ ಮಾತ ನಾಲಗೆ ಗೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಗೈಯ್ದು ||  
ಇನಿಯಳ ಕೇಳೆ<sup>2</sup> ನಿನ್ನ ಕರ್ಣರಸಾಯನ | ವೆನಲುಸಿರುವೆನೀಕೃತಿಯ ||೨||

ಲಿಪಿಕರ್ತುವಿನ<sup>3</sup> ಮಾನಪುತ್ರ ಮತ್ಸರ್ಮ | ವಿಪಿನಕುರಾರ ನೀ ಬಂದ ||  
ಗುಪಿತನ ಪೇಟೆ<sup>4</sup>ಂದು ಬೆಳಗೊಳಲವ ಪುನ | ರಪಿ ಪೆಟ್ಟು ಖಳರಾಯನೊಡನೆ ||

ವನಜಾಕ್ಷನಣುಗನ ಮರ್ದಿಸೆಂದೆನಲುದಾ | ಸಿನನ<sup>5</sup> ವಾಡಿದೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನ ||  
ಘನಸತ್ಯ ಸಫಲವಲ್ಲನೆ ಪೋಪುದದ ಕಂಡು | ಮನನಿಲ್ಲದೈತಂದೆ ಮಗನೆ ||೪||

ತಂದು ನಾ ಬಡಕುವಾರಕನನು ಕಡಲೊಳ | ಗಂದೆ ಹಾಯಿಕಿ ಮರ್ದಿಸಿದೆ |  
ತಂದೆ ನೀನೆನ್ನ ಮೇಲಣ ಮನುಕಾರದಿ | ಬಂದೆ ಬದುಕಿದೆನು ಜೀಯ ||೫||

ಇಲ್ಲ ರಕ್ಕಸ ನೀನು ಕುವರನ ಕೈಯಾಣ ಕೊಲ್ಲದೆ ಕಡಲೊಳು ಬಿಸುಟೆ ||  
ಹೊಲ್ಲೆಹದೊಂದು ಪೆಣ್ಣೀನು ಕಂಡೆಹಗಿ ಪೂ ವಿಲ್ಲನ ನೆಹಿ<sup>6</sup> ನುಂಗಿತಾಗ ||೬||

ಬಬರ ಕಣ್ಣೆ<sup>7</sup> ಗೋಚರಿಸದಂದದಿ ವಿನಾಸ ಗರ್ಭವ ರತಿದೇವಿ ಬಗಿಯೆ ||  
ಆರ್ಭಕ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಬಂದನು ಬಳಚಂದ್ರ | ಸ್ವರ್ಭಾನು<sup>8</sup> ತಾನೆಂಬಂತೆ ||೭||

ಲಲನೆ ತನ್ನಯ ವಿಲಾಸಿನಿರು ನಂದನನೆಂದು | ಸಲಹಿದಳಾಜಿಣ್ಣ ನಿನ್ನ ||  
ಹಲವು ವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಹೊಕ್ಕು ಕಲಿತನು | ಗೆಲವುಂಟು ಸೋಲ

[ಕೇಳೆ<sup>9</sup> ನಿನಗೆ ||೮||

ಪುಟ್ಟ<sup>10</sup>ನೆಂದಿನ ಬೇಡ ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ತಂದು | ಕೊಟ್ಟನು ಕೃಷ್ಣ ಮ

[ಸ್ತಂಧಗೆ ||

ಧಟ್ಟಿಸಿ ನೀಬಾಹುಬಲದಿಂದೆ ಕಾದಲು | ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕದೆ ಬಿಡನೆಂದ ||೯||

ಕುಡಿವೊಸೆ ಕುಣಿದುವು ನಾಸಿಕ ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ | ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುಳಿಸೆ  
ಜಡಿದನು ಕೆಯ್ಯ ಖಡ್ಗವ ಜಳಪಿಸಿ | ದೈತ್ಯನುಡಿದ ಕರೋರವಾಕ್ಯಗಳ ||೧೦||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶಕ್ತಿವಂತನ. 2. ಬ್ರಹ್ಮ; ಹೇಗೆ? 3. ಉದಾಸೀನವೆಂದು  
ಸರಿಯಾದ ಪದ. 4. ರಾಹು. 5. ಸಣ್ಣವನು.

ಸುಹ್ರನೆ ಸೀಟ್ಟಿ ದಿಗ್ಗಜದ ಮಂಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಸುಹ್ರನೆ ಸುರಿವೆನೇಲ್ಲ ಡಲ |  
ತಿಹ್ರನೆ ತಿರುಹುವೆ ಧರಣಿಯ ಮಹದಾದಿ ಪರ್ವತನನು ಕೀಟ್ಟಿ ನೋಡು ||

ಕೋಪವಿನ್ನೇತಕೆ ಮಗನೆ ನಿನ್ನೊಳು ಕಾದ ಲಾಸಹಿ ಸುರನರೋರಗರು |  
ಈಪಡುಚನ<sup>1</sup> ಕೆಯ್ಯ ಕಾರ್ಯವೊನೆಂಬುದ ನಿಪರಿಕಿಸಿ ಕೇಳ್ತಾಯ ||೧೭||

ಆದಿಯೊಳಜ ಕೊಟ್ಟ ವರ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧಿಸಿದನ ಕೆಯ್ಯ ನೀನು ||  
ಭೇದಿಸಿಕೊಂಬ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಂಟೆಲವೊ ವಿಭೇದಿಸಿ ನೋಡಿಕೊ ಮಗನೆ ||

ನೀತಿಯಿದಹುದು ಸನ್ಮುನಿರಾಯ ನಿನ್ನಯ ವೂತ ಮಿಕ್ಕವನಲ್ಲ ನಾನು ||  
ಈತರಳನ ಕೆಯ್ಯಕೊಂಬೆನೆ<sup>2</sup> ಸಮರಕ್ಕೆ ಪೀತಾಂಬರ ಬಂದರೇನು ||೧೮||

ಅಂತಕಹರ ನಾದೊಡಾಗಲಿ ಬಹಿಬಾಯ ಪಂತದ ವೂತ ಸೊಲ್ಲಿ ಪರೆ ||  
ಎಂತಾದೊಡೆ ಕಾದಯೆಡರಿಲ್ಲದೆ ಗೆದ್ದು ನಿಂತರೆ ನಿಜವೆನ್ನ ಬಹುದು ||೧೯||

ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನವೇಣಿಹೊಳಗೆ ಪಕ್ಕುಲ ಹುಡಿ ಗುಟ್ಟಿದು ತಾರಕಾಸುರನ ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಮುಹಿದು ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿದ ಕತೆಯ ಕೇಳ್ತಾಯ ||೨೦||

ಸಣ್ಣವನೆನಬೇಡ ಹರಿ ತನ್ನ ಪೆತ್ತನ ಳ್ಣನ ಮತುಕು ಮೊದಿನಿಯು ||  
ತಿಣ್ಣ<sup>3</sup> ವನಿಬುಹಿದ ಬಾಕುಬಲಾಢ್ಯರ ಕಣ್ಣಾಹಿ ಕಂಡು ನೀನಾಯಾ ||೨೧||

ಕಪಟನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರನ ಸುತ ನಿನ್ನ ಕಪಟವಿದ್ಯೆಗಳ ಸಾಧಿಸಿದ ||  
ಕಪಟಾನ್ವಿತನೊಳು ನಾನೊಮ್ಮೆ ಪೋಗಿ ನಿನ್ನ ಪಟದಿ ಮಾತಾಡಿಬರಲೇ ||

ನಾರದಮುನಿಪುಂಗವ ನಿನ್ನ ಹೋಗಿನ ಬಾರದು ಬೇಡೆನಬಹುದೇ ||  
ಆರ ಮೇಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿದ್ದಂತೆ ಪರಮವಿಚಾರವ ಮಾಡು ಹೋಗಿಂದ ||೨೨||

ಬರಂತೆ ಮಧುಘೃತರಸದಾಳರಸಗೋ ಕ್ಷೀರದಂತೆನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ||  
ನೀರಂತೆ ಕಡಜಿಗ<sup>4</sup> ನೆಸಲಂತೆ ಪುಟಿಯಂತೆ ನಾರದ ಬಂದನಾಯೆಡೆಗೆ ||೨೩||

ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಮುನಿರಾಯ ನೀ ಬಂದ ಭೇದವ ತಿಳಿದೆನೆಂದೆನುತೆ ||  
ಪಾದಕೆ ಪೊಡೆನುಟ್ಟು ರತಿದೇವಿ ಪರಮಪುಣ್ಯೋದಯ ಸಲಹೆಂದಳಾಯತೆ ||

ಕೊರಲೊಳುಗದ್ದದ ಸುರಿವ ಕಣ್ಣ ನಿ ಕೆಯ್ಯ ಬೆರಲನೆಗ್ಗಿ ಸುವ ಸಂಪಗೆಯು ||  
ಅರಳುಂಡ ಪೆಣ್ಣುಂಬಿಯುಂದದಿನಿಯುಪ್ಪು ಸರಲನ ತಂದು ತೋಟಿದಳು ||೨೪||

ಕ. ಪ. ಅ.—1. ಸಣ್ಣವ. 2. ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವೆನೆ? 3. ಈಶ್ವರ; ಹೇಗೆ?

4. ಭಾರ. 5. ಕಡಜಿಗನೆಸರು- (?)

ಕಂಡನುಮುನಿರಾಯ ಕನುನೀಯಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ||  
ಚಂಡವಿಕ್ರಮದೇಱ್ಕಿಯ ನೋಡಿ ಮನಸೋತು|ಕೊಂಡಾಡಿದನು ಕೂ

[ಮೇಯಲಿ ||೨೪||

ಮುದ್ದಡಸಿದ ಚೆಣ್ಣ ತಾವರೆಗಣ್ಣನಿ|ರುದ್ಧ ತಾತ್ಪರಿಯದಿ ನಿನಗೆ ||  
ದುರ್ಧರಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಕೃಪೆಮಾಡಿದ|ಕದೊದ್ದಯ್ಯದೆ ಕಾದು ಮಗನೆ ||೨೫||

ದೇವಾಧೀಶ ನಿನ್ನಯ ಸದುಹೃದಯರಾ| ಜೀವದೊಳಿರಲೆಂದು ಹರಸಿ ||  
ಕಾವನ ಕೆಯ್ಯ ರಕ್ಕಸರಾಯನಾಯ ಪ್ಯ|ತೀವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮುನಿಪ||೨೬||

ಮುರಹರಹೃದಯ ನೀನಾದ ಸನ್ಮುನಿ ನಿನ್ನ|ವರವಾಕ್ಯವಜ್ರಜೋಡಾಯ್ತು<sup>1</sup> ||  
ತರಳನೆಂದೆನ ಬೇಡ ತನಕಿಪ ದೈತ್ಯನ|ಹರಣವ ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದ ||೨೭||

ಶಿವನಿಂದಲೀಬಟ್ಟೆ ಬಂತು ಮತ್ಯಾಂತಗಿಂ ದಿನನಿಂದಲೇನಾದಪುದೋ ||  
ಅವಗಡವಾಗಿದೆಯೆನಗೆ ವಿಶ್ವ ರಿಸೊದು|ಯುವತಿ ತನ್ಮುನಿಗೊಗಿದಳು ||೨೮||

ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನ ಮಡದಿ ಕೇಳೆ ನಿನಗಾವು|ದಿಲ್ಲವೆಂದಾಡಿ ಮನ್ಮಥಗೆ|  
ಗೆಲ್ಲವು<sup>2</sup>ತು ನಾರದಮುನಿ ಖಳನಿ ದ್ವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನಾಕ್ಷಣದಿ ||೨೯||

ಬಾರದ ಮುನ್ನ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಕೇಳ್ದಸುರಂಗೆ|ವಾರನವಾಕ್ಯ ನಿಷ್ಕರವ ||  
ನಾರದಮುನಿ ವಿಸ್ತರಿಸಲ್ಕೆ ಕರ್ಣಕ|ರೋರವನಾಂತು ಕೋಪಿಸಿದ ||೩೦||

ನೀರಜಭವನ ಮಾನಸಪುತ್ರ ನೀನಲ್ಲ|ದಾರಾದೋಡೀವಾತುಗಳ ||  
ಭಾರಾಂಕನಾಗಿಯೆನ್ನೊಡನೆ ಪೇಱ್ಕೊಡೆ ಸೀ|ತೋರಣಗಟ್ಟಪೆನೆಂದ ||

ಕಂಡುದ ನುಡಿದರೆ ಕೋಪವೆ ಕುಸುಮಕೋ|ದಂಡ ಕಾದಲಿಕೆ ಬಂದಿಹನೆ||  
ಅಂಡಲೆದಾತನ ಪಿಡಿತಂದು ನಡುವಿಗೆ|ತುಂಡ ಮಾಡಲು ಬಿಡಿಸಿದನೇ ||೩೧||

ಪೊಟ್ಟೆಯ ನುಡಿ<sup>2</sup>ಗಳಂತಿರಲಿ ನಾರದ ನಿನ್ನ|ದಿಟ್ಟಗಜ್ಜ ರಿಯಾವೆನೆನುತೆ ||  
ಜಟ್ಟಗ ದೈತ್ಯಗೆ<sup>3</sup> ಬೆಸಗೊಟ್ಟು ಹಿಡಿತರ|ಲಟ್ಟದ ಖಳಕುವರನನು ||೩೨||

ಹಂತವ ಮುಖಿಯ ಬಂದಸುರರಿಗಿದಿರ್ನಂದಾ|ನಿಂತಿರೆ ಕಂಡು ಸೈರಿಸದೆ ||  
ಮುಂತೋರ್ವ ತುಡುಕಲು ತಿವಿದ ಬಾಯೊಳಗಿದ್ದ|ದಂತವು ಕೆಲ ಸಿಡಿನಂತೆ||

ಮತ್ತೊರ್ವ ವಡಿಗದಾನವ ಬಂದು ಕೈವಿಡಿ|ದೊತ್ತಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡವನ ||  
ಕತ್ತಿಯಿಂ ತಿವಿಯಲ್ಕೆ ಮೂಗುಬಾಯೊಳಗೆಲ್ಲ|ನೆತ್ತರುಬಸಿವಂತವಾಯ್ತು || ೩೩ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಪಿಂತೆ ಮುಂತು ಬಂದಸುರರು|ತುಡುಕಲು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂ

[ಡವರ ||

ಮೃಡನ ನಾಟ್ಯವನಾಡಿ ದಂಡೆ ಕೈಕಾಲಿಂದೆ|ಹೊಡೆದುರ್ವಿಯಲಿ ಮಗ್ಗಿಸಿದ ||

ಮುಖದಿಟ್ಟ ದಿಟ್ಟಯ ಬಜಿ'ಕೊರ್ವನ ಕಾಲ ಮುಖದಿಟ್ಟ ನಿಟ್ಟಲುಗಳನು||

ನಿಖ'ನಿಟಲೆಂಬಂತೆ ಕಿತ್ತು ಮಸ್ತಕವನು ತಿಖ'ಕಲ್ಲನಾಡಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಉ'ದ||೩೩||

ಕಾದಿಯೊಳ್ಳು ವರನ ಪಿಡಿವರು ತಿರುಗದ|ಹಾದಿಯ ಹತ್ತಿದರ<sup>1</sup> ಮಗಳೆ||  
ಭೇದಿಸಲರಿದನೆ ಬಜಿ'ಕ ಹೆಬ್ಬಲವು ವಿ ರೋಧಿಯ ಮುತ್ತಿ ತೇನೆಂಬೆ ||೩೪||

ಕಾಯ್ದುರಿಯೊಳು ಕರ್ಬುನದ ಮೇಲ್ಗಂಬದಿ|ಸಾಧನೆಗೆಯ್ದ ಪುಲ್ಸರದಿ ||  
ಐದಿದ ದಾರಿ ತಾ ನಾಲುತೆಹರೆ ತಾ ನಾದುದು ಬಂದ ದೈತ್ಯರಿಗೆ ||೩೫||

ಮೃಡನ ಕಣ್ಣರಿ ಕಾನುನ ಬಾಹುಬಲದೊಳ|ಗಡಗಿದುರ್ ತಲೆದೋ

[ಋವಂತೆ ||

ಬಿಡದೆ ಕಂತುವಿನ ಪ್ರತಾಪಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ|ಸುಡತೊಡಗಿತು ನಿಶಿಚರರ ||೪೦||

ಕದನದೆ ಮುಖದಿಕ್ಕಿ ಖಳರಾಯನ ಕಸ್ತು|ಸದನವ ಹೊಕ್ಕು ಲೂಟಿಯಲಿ||  
ಹದವಿಲ್ಲ ಕೋಲ್ಗ<sup>2</sup> ಕೈಕೊಂಡುಬತ್ತಿ ಸಾ|ಯುಧನಾಗಿ ಪೊಖವಟ್ಟು ಬಂದ||

ಕೊಲುವುದೇನಚ್ಚರಿ ರಣರಂಗದೊಳು ನೀವು|ಹುಲುರಕ್ಕಸರೆ ಮುನಿದರೆ||  
ಚಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಬರಹೇಟೆಂದು ಮನ್ಮಥ|ಕಲಹೈದಯನ ಕರೆಸಿದನು ||೪೧||

ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡೊರ್ವ ಬಂದುಸಿರಿದ ಕುನರನ ತುಡುಕಿದ ನಿಖಿಳರಾಕ್ಷಸರ||  
ಮುಡಿ ತೋಳ್ತೊಡೆಗಳ ಕಿತ್ತಿಟ್ಟನೆ ಕೇಳ್|ಹುಡುಗನ ಪರಮಪೌರುಷನ||

ರಣಹೇಡಿಗಳಾದವರ ಕಣ್ಣನಕೆ ನೀರ<sup>3</sup> ನೋಣ ಗರುತ್ಮಂತನಂತಿಹುದು ||  
ಬಣಗರ ತೊಲಗಹೇಟೆನುತೆ ಮುಮ್ಮಡಿ ರಾ|ವಣನಂತೆ ನಿಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ ||

ಬಟ್ಟಮುತ್ತುಗಳು ಕೇವಣಿಸಿದ<sup>3</sup> ಪಾರಿಯ|ಪಟ್ಟವಳ ಚಲ್ಲಣವ ||  
ತೊಟ್ಟು ಪೆದೊಡೆಗೆ ಕೇಸರಿನುಧ್ಯಕೆ ಬಿಗಿ|ದುಟ್ಟಕಾಸೆಯ ರಣೋತ್ಸವದಿ ||

ನೀರ ಜಿಮ್ಮುರಿಯ ಸುತ್ತಿದ ಸಿರಿಮುಡಿಗೆ ಮಂ ದಾರವಾಲೆಯ ಸುತ್ತಿ

[ಹಣೆಗೆ ||

ರಾರಾಜಿಸ ತಿಲಕವನಿಟ್ಟು ಗಂಧನ|ಪೂರಯಿಸಿದನು ನುಣ್ಣೆಯೆ ||೪೬||

ಬಿಡದೊದರುವ ಗಂಟೆ ಸರಪಣಿ ಸುರಹಾಜೆ | ದೊಡರು<sup>1</sup> ವಾಣಿಕ್ಯದಿನೆಸೆವ  
ಕಡೆಯ<sup>2</sup> ಪೆಂಡೆಯ<sup>3</sup> ವಿಟ್ಟು ಕಾದುವ ರಣಧರೆ | ಯಡೆಗೈತಂದು ನಿಂದಿದರ್ ||೪೩||

ಪರಿಮಳತಾಂಬೂಲ ಕಾಸೆ ಚೆಲ್ಲಣವೊಂ | ಬರಿಯುಣ<sup>4</sup> ದೊಳು ಕುವರನಿಗೆ |  
ಸರಿಮೈಭಾಗವ ಕಳುಹಲು ಕೈಕೊಂಡು | ಪಿರಿದು ಸಿಂಗರವಾಂತು ಬಂದ ||

ಹಜೆ<sup>5</sup> ಹಜೆ<sup>6</sup> ಗೆ ತೊಡೆಚಲ್ಲಣವಡಸಿದರ್ | ಗೆಜೆ<sup>7</sup> ಯು ಗಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||  
ನಿರ್ಜ<sup>8</sup> ರರಿಪುವಿದರ್ ಬಜಿಗೆ ಬಂದನು ಕಂತು | ದುರ್ಜಯಕ್ಕ<sup>9</sup> ಪ್ಪ ಸಂದದಲಿ ||೪೪||

ಬಾಲನಂತೆಸೆದನು ಸುಜನರ ಕಣ್ಣಿ ಪೂ | ಗೋಲನಂದದಿ ಪೊನ್ನ<sup>10</sup> ನಕೆ ||  
ಕಾಲನಂತೆಸೆದ ಶಂಬರನ ಕಣ್ಣನಸಿಗೆ | ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ||೪೫||

ಕಾಳಗಕಿದಿರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾಱದೆ ಚೆಣ್ಣ | ಡಾಳಕತನದೊಳೊಡುವನು ||  
ಕಾಳಾಸನ<sup>11</sup> ವಾಡಿಸೆಂದು ಬಂಧಿಸಿದ ಮ<sup>12</sup> ರಾಳಾಸನ<sup>13</sup> ಕಪಟದಲಿ ||೪೬||

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಖಳರಾಯ ನೇವರಿಸಿ ಕೋ | ದಂಡವತೀವಿಜೇವೊಡೆಯೆ ||  
ಸೊಂಡಿಲ ನೆಗಡಿ ಭೂಮಿಯ ಹೊತ್ತ ಸತ್ಯವೇ | ತಂಡ<sup>14</sup> ಗಳೊರಲಿದಂತಾಯ್ತು ||

ರಂಜಿವ ಹೊಂಗಟ್ಟನ ಬಿಲ್ಲ ಮನ್ಮಥ | ಸಿಂಜಿನಿ<sup>15</sup> ಗೊಳಸಿ ಜೇವೊಡೆಯೆ ||  
ಅಂಜಿದು ಫಣಿರಾಯ ತಲೆದೊನೆಯಲು ರತ್ನ | ಗುಂಜಿಯಂತೆಸೆಮ ಚೆಲ್ಲಿ ದುವು ||

ದ್ವಿತಯಕಾರ್ಮುಕ ನಿಪ್ಪುರದಿಂದಖಿಳದೆ | ವತೆಗಳೆಲ್ಲರ ಭೀತಿಗೊಳಸಿ ||  
ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ಶಂಬರಾಸುರನೆಚ್ಚ ರೌದ್ರೋ | ನ್ನತಬಾಣದಿಂದೆ ಬಾಲಕನ ||

ಶರಸಂಧಾನವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಬಂದ ನಿ | ಪ್ಪುರಬಾಣನಿಚಯವ ಕಡಿದು ||  
ಸ್ತರ<sup>16</sup> ಬೊಬ್ಬಿ<sup>17</sup> ಉದೆಚ್ಚ ಶಂಬರಾಸುರನ ಪೇ | ರುರದಲಿ ಧಟ್ಟುಗಿವಂತೆ ||೪೭||

ಇಂತು ಕೈಚಳಕದ ಬಿಲುಗಾಱತನ ಕಾಣ | ಬಂತು ನೀನೆನಗಿದಿರ್ವಂದು ||  
ಗೊಂತಾಗಿ<sup>18</sup> ನಿಲಬೆಡವೆನುತೆ ಕೂರ್ಗಣ್ಣ<sup>19</sup> ಯಿಂದೆ | ಕಂತುವಿನೆರ್ದೆಯೊಳಕ್ಕಿ

[ದನು ||೪೮||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ದೇವತೆಗಳ ಆಕಾರವನ್ನು ಕೆತ್ತಿರುವ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ  
ರುಳಿ; ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಬಿರು  
ದಿನ ಬಳಿ. 2. ದೃ. ಕಟಕ, ಕಡಗ. 3. ಮುತ್ತುಸರ.  
4. ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆ. 5. ಕುಣಿಕೆ. 6. ನಾರದ. 7. ಒಲವುಳ್ಳ ಅನೆ.  
8. ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆ. 9. ಗುರಿಯಾಗಿ. 10. ಹರಿತವಾದ ಬಾಣ.



ಈಪಾಡುಪಂತದ ವಾತನಾಡುವ ಶರ|ಚಾಪಾಗಮಜ್ಜು ನೀನಹುದು ||  
 ನಾ ಪರಣವ<sup>೧</sup> ಕೊಂಬೆ ನೋಡೆಂದು ದೈತ್ಯಚ|ಮೂಪನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಉ<sup>ಬ</sup>ದ||  
 ಎಲೆ ಮುಂಕುಮದನ ನಿನ್ನರಳಂಬು ಓಂಗಳ|ಮೊಲೆಗುಉ<sup>ಬ</sup>ದಾಗುವುದೆನ್ನ||  
 ಕಲುನಕ್ಕದೊಳು ನಾಂಟಲರಿಯುವು ಹೋಗೊಂದು ಸಲೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳ  
 [ಕ್ಕಿದನು ||೫೪||

ಪೆಂತ<sup>೨</sup> ನೀನೇನು ದೊಡ್ಡಿತು ನನ್ನ ಸರಲ ಮು | ಯ್ಯಾತು ಕೊಂಬೊಡೆ  
 [ರುದ್ರಗರಿದು ||  
 ವಾತುಗಾಉ<sup>ಬ</sup>ಕೆ ಬೇಡ ಹಿಡಿಯೆಂದು ಭಾಳದೆ ತೂತೇಟಲೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿ ಉ<sup>ಬ</sup>ದ||  
 ನಡವೆತ್ತು ನಿಲಾಚಲತಿಶರವ ಕಲ್ಲ | ಪಡಿಯೊಳಗಿದ್ದ ಕೆನ್ನೀರು ||  
 ಬಡೆವಾಯ್ವಂತೆ ರೋಹಿತಧಾರೆ<sup>೩</sup> ಸುರಿದು ಕಿ|ಗ್ಗಡಲಲ್ಲಿ ವಾಹಿನಿಯಾಗು ||  
 ಸಿಟಲದೆ ಸುರಿನ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟುಗೊಳಿಸಿ ಧೂ|ರ್ಜಪಯ<sup>೪</sup> ಹೃತ್ಕಮಲದೆ  
 [ನೆನೆದು ||

ಸುಟವೆತ್ತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಉ<sup>ಬ</sup>ದು ಸತ್ರಾಣಸಂ ಘಟಿಸೆ ರಕ್ತಸರಾಯನುಡಿದ |  
 ಕಉ<sup>೩</sup>ಗೊರಲನ ಕಣ್ಣು ದಳ್ಳುರಿಸುಲಿ ಬೆಂದ|ಕೊಉ<sup>೩</sup>ಗೊಳ್ಳು ನಿನಗೇಕೆ ಪಂತ ||  
 ನೆಉ<sup>೩</sup> ಕೂರ್ಗಣೆಯಿದೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುನುತಾರ್ದು | ಪೆಉ<sup>೩</sup>ನೊಸಲೊಡೆಯ  
 [ಲಿಕ್ಕಿದನು||೫೫||

ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿದು ಸುರಿನ ರಕ್ತವ ಸಿರಿ|ಹಸ್ತದಿನೊತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತೆ ||  
 ದುಸ್ತರಶರದಿಂದೆ ಕಡಿದ ರಕ್ತಸನ ಕ|ರಸ್ಥಳದೊಳಗಿದ್ದ ಧನುವ ||೫೬||  
 ಖಂಡಣೆಗೆಯ್ದು ಕಾಮೂಕದರ್ಧಭಾಗದ | ದಿಂಡನೆ<sup>೫</sup>ತಿರುಹಿ ಮನ್ಮಥನ ||  
 ಮಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಸಲೊಡ್ಡಿ ಕೊಳಲು ಕೋ|ದಂಡ<sup>೬</sup>ವಿಕ್ಕಡಿಯಾಯ್ತು  
 [ಕರದೆ ||೫೭||

ಕಲಹದೆ ಖಂಡಿತವಾದ ಬಿಲ್ಲುಂಡನು | ಬಲರಾಮನಂದದೆ ಪಿಡಿದು ||  
 ಚಲದಂಕಮಲ್ಲನ ರಣರಂಗದೆಡೆಯಲ್ಲಿ | ನಿಲಲೀಯದಟ್ಟೆಯಾಡಿದನು ||೫೮||  
 ಅಸ್ಪೃಳಿಸಿದ ಗಾಯವಹುದೆಂದು ಸೊಂಟದ|ಮುಪ್ಪಿಡಿ<sup>೭</sup>ಯನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು  
 ದರ್ಪಕನೆರ್ದೆಯಲ್ಲಿ ತಿವಿದು ರಕ್ತಸ ಬಹು|ದರ್ಪವಡೆದು ನಿಂದಿದ್ ||೫೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪ್ರಾಣವನ್ನು. 2. ಪ್ರೇತವೇ, ಪಿಶಾಚಿಯೇ. 3. ರಕ್ತಧಾರೆ  
 4. ಹರ, ಈಶ್ವರ, 5. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಭಾಗ. 6. ಧನುಸ್ಸು. 7. ಕರಾರ.

ಎಡೆಗೆಯ್ಯೊಳ್ಳೆನು ಚಮತ್ಕಾರದಿಹಾರೆ ಹೊಡೆದು<sup>1</sup> ಮಟ್ಟವಕಿತ್ತು ಕೊಂಡು ||  
 ದೃಢಗಲಿ ಖಳನುರಸ್ತು ಲದೆ ಕಠಾರಿಯು | ಬುಡಮುಟ್ಟು ಚಾಚೆ ಬೊಬ್ಬಿ ಉದ ||

ಹೊನ್ನಿನಹೊಳೆವಕಠಾರಿಯು ಮೊನೆಮೊಳೆ ಬೆನ್ನೊಳು ತಲೆದೋರಿಸಲು ||  
 ತನ್ನೆಡಗಾಲ ರಕ್ಕಸನೆರ್ದೆಯೊಳು ಚಾಚೆ | ಬಿನ್ನಾಣದೊಳು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದ ||

ಸುರಿದುದು ಖಳನ ಗಾಯದಿ ರಕ್ತ ಕಣ್ಣೀರು, ಸುರಿದುದವನ ವೆಣ ನಕೆ ||  
 ಸುರಿದುದು ಪೂವಟಿ<sup>3</sup> ಕಾಮಗೆ ನೇತ್ರದೆ | ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶು ರತಿಗೆ || ೬೯ ||

ಗೆಲವಾದುದಸುರನ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿದ ಬಾಹು | ಬಲವಂತ ಕಾಂತನ ಕಂಡು ||  
 ಲಲನೆ ಬಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾದಿ ಕುಟುಕುದಂ ಬುಲವಿತ್ತು ಕುಸ್ತು ರಿಸಿದಳು ||

ಗಾಯದೊಳೊರೆವ ರಕ್ತವ ಕಟ್ಟ ಕುವರನ | ಬಾಯ ತಂಬುಲವನು

[ ಕೊಟ್ಟು ||

ಆಯತಾಕ್ಷಿ ಯರು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಡಲಾಗಿ ರಕ್ತಸ | ರಾಯ ಬಂದಿಹೊದ ಶೂಲದಲಿ ||

ಶೂಲವ ಖಂಡಣೆಗೆಯ್ದು ಖಂಡೆಯದಿಂ ಪೂಗೋಲ ದೈತ್ಯನಕಡಿಯಲೈ ||  
 ಕಾಲಭೈರವನಂತೆ ಗದೆಯೊಳಪ್ಪಳಿಸಲಾ | ಬಾಲ ತದ್ಗದೆಯೊಳೊಡ್ಡಿದನು || ೭೦ ||

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೆಟ್ಟ ಕೋರಿ ಎನುತ ಮಸ್ತಕದಲಿ | ಕುಟ್ಟಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯದಲಿ ||  
 ಕುಟ್ಟಿದ ನಿಟ್ಟುರದನಿಗೆ<sup>2</sup> ಖಾತಿಯಲಿ ಕಂ ಗಿಟ್ಟುದು ಸುರನಿಶಾಚರರು || ೭೧ ||

ಕೊಂಡಾಡುವಂದದೆ ಕಡಿದಾಡುತಿರ್ದವು ದ್ವಂಡವೀರರ ಕೆಯ್ಯೊಳೆಸೆವ ||  
 ತಂಡತಂಡದ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಕೆಂಡದ ಮುಟಿಯಾದುದಿಳೆಗೆ || ೭೨ ||

ಬಾಣಪಂಚಕನೊಳು ಬತ್ತಿಸಿ, ಖಡ್ಗ ಪ್ರವೀಣತೆಯಲಿ ಕಾದಿ ದಣಿದು ||  
 ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಮುನ್ನ ಕಲಿತಿದ ವಾಯಾ, ತಾಣವನುದ್ಯೋಗಿಸಿದ || ೭೩ ||

ಹರನರಸಿ<sup>4</sup>ಯೊಳಂದು ಸೆಣಸಿದ ಮಹಿಷಾ | ಸುರನೇನು ಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದೆನುತೆ ||  
 ವರಸೈರಿಭನ<sup>5</sup> ರೂಪಾಗಿ ಬಂದೆಹಗಿದ | ಸ್ಮರನೊಡಲೊಡನೊಡೆವಂತೆ || ೭೪ ||

ವಾರಿಜಲೋಚನೆ ನಿಂಕೇಳು ರಣಮಹಾ | ಮಾರಿಯಮುಂದೆ ಬೊಬ್ಬಿ ಉದು  
 ತೋರಿದು<sup>6</sup> ಕೋಣನ ತಲೆಗಡುವಂತೆ ಹರಾರಿ ಖಂಡಿಸಿದ ಖಂಡೆಯದೆ || ೭೫ ||

ಅದಲು ಮಸ್ತಕವುಡಿದುರುಟ್ಟೊಡೆ ಮತ್ತೊಂದು | ಮದಗಜರೂಪಿನೊಳು

[ ಬರಲು ||

ತ್ರಿದಶಾರಾತಿಯ ನರಸಿಂಹನಂದದಿ | ಕದನದಿ ಮೆಟ್ಟಿ ಸೀಟಿದನು || ೭೬ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಾರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ

2. ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಗೆ.

3. ಮೂವತ್ತೆರಡು. 4. ಚಾಮುಂಡಿ. 5. ಕೋಣನ. 6. ದೊಡ್ಡದಾದ.

ಸೀಟಲು ಬಜ್ಜಿಕೊಂದು ಸಿಂಹರೂಪದಿ ಬಂದು | ಫೀಜಿಡುತುಗುರ್ಗುಳ

[ನಿಹಿಯೆ ||

ದಾಜಿಗೆ ಬೆದರದೆ ಶರಭವಿಗ್ರಹದ ಛೇದನ | ತಾಳಿಸಿ ಮುಠಿದೊದರಿದನು || ೭೯ ||

ಗಂಡಾಳುತನದಿ ಸಿಂಹವ ಸೀಜ್ಜು ಶರಭಭೇರುಂಡನೋಲೆ ಖಳರಾಯ

[ಬರಲು ||

ತುಂಡದ ¹ ಕುಂತದಿ ತಿವಿದರೆ ಕುಸುಮಕೋದಂಡನೊಂದೆಸೆಗೆ² ಲಂಘಿಸಿದ ||

ಮಕರಾಂಕ ಖಾಯಾವಿದ್ಯೆಯ ಗರುಡಿಯ ಚೋರಕನಾಗಿ ಕಲಿತ

[ಕೌತುಕದಿ ||

ಪ್ರಕಟಿತ ಘನವ 'ಜಾರ್'ದೆ ಖಳನಾಯಕನ ವಿಗ್ರಹವ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ || ೮೦ ||

ನೆಲೆಗಾಣಿಸದೆ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ಕರ್ಗತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಕುಸರನ ತುಡುಕೆ ||

ಸಲೆ ಭಾಸ್ಕರರೂಪ ತಾಳ್ದಿ ಮನ್ಮಥ ಮೆಚ್ಚಿ ತಲೆಯ ಕಡಿದನು ಕೌತುಕದಿ ||

ನೂತನವಿದ್ಯೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಖಳ ವಿನಾನ ಕೇತುನ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||

ಚೇತನಗಿಡದೆ ಮುಷ್ಟಿ ಕನಗಿ ಸಿಲೆಂ ವಾತನ ಕರೆದು ಬೂಬಿ ಒದ || ೮೧ ||

ದರ್ಪಕ ದೈತ್ಯನಲ್ಲ ಭಸೋಗಿದಿರಾಂತು ನಿಶ್ವಸರದೆ ತೋಳ ವೊಡಲ ||

ಚಪ್ಪಳೆಗೊಳಿಸಿ ದಂಡೆನು ಹೂಡಿ ನಿಂದಿರು ವೊಸ್ಪವನೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ೮೨ ||

ತ್ರಾಣಾನ್ವಿತ ಶಂಬರಾಸುರನರಸಂಚ ಬಾಣರ ಬಿಹಿಮುಷ್ಟಿಗಳು ||

ಚಾಣೂರಮಲ್ಲಕೃಷ್ಣರ ಕಾಳಗವಾದುದೇಣಾಯತಾಕ್ಷಿ ಚಿತ್ತೈಸು || ೮೩ ||

ಹೊಗುವರು ಹೊಡೆದವರೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರಲ್ಲಿ ಬಿಗಿವರು ಬಿನ್ನಣಿಸುವರು ||

ತೆಗೆವರು ಕೆಳಗುಮೊಲಾಗುವರೊಡನೊಡನೆಗೆವರು ನಿಂದು ಕಾದುವರು ||

ಎಡಗೆಯ್ಯ ಮುಷ್ಟಿಯ ತಾಣದೊಳಗೆ ಕೆ ಯ್ಯಡಗಿ ತೂಗುವ ಪೊದ

[ದ್ವಯದಿ ||

ಪೊಡವಿ ತಲ್ಲಣಿಸಂತೆ ಖಳರಾಯ ಗರ್ಜಿಸಿ ವೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ತಿವಿದ || ೮೪ ||

ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಯ್ಯುಡದೆಡಗೆಯ್ಯೊಳಣೆದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟಿದಿರಾಂತು ರಕ್ಕಸನ ||

ಗಟ್ಟವಾಳಕೆಯ ವಂಚಿಸಿ ನೊಸಲೊಡೆನಂತೆ ಹೆಟ್ಟದ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯಲಿ ||

ಹಣೆಯೊಡೆದುಗುವ ರೋಹಿತಧಾರೆ ಕಮ್ಮಲ'ರ್ಗಣೆಯನ ಮೇಲೆ

[ಚೆಲ್ಲಿದುವು ||

ತ್ರಿಣಯನ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಗಿಡಿ ಬಂದುದೇನುತೆ ಘೋಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಡಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ

[ದುವು ||೮೯||

ನಿಟಲರಂಧ್ರವ ಮುಚ್ಚಿ ಖಳನ ಕುಸುರಿಸಿದು | ಕುಟಲಾಳಕಿಯರಾಪಧವ ||  
ಸುಟನೆತ್ತು ಮದನಗೆ ರತಿ ತನ್ನ ತೊಂಡೆನಣ್ಣು ಟೆಯ ಕವಳವಿತ್ತಳೊಲಿದು ||

ಮಂಡೆಯನೊತ್ತಿ ಪೆರ್ಭುಜಗಳನೊರಸಿ ಹೊ ನ್ನಂಡೆಯೊಳ್ ಪನಿನೀ

[ರನಿತ್ತು ||

ಖಂಡೇಂದುವದನಬಾಲೆಯರು ಗೆಲಿಸಿಕುಡೆ ಗಂಡೇ<sup>೧</sup> ವನಾತನಾಡಿದನು ||೯೦||

ಪತಿಯಿಲ್ಲದವಳೆನುತೆನ್ನಯ ಮಿಂಡಿವೆಂ | ಡತಿಯ ಕೊಳ್ಳೊಂಡಿಹ ಕುನ್ನಿ<sup>೨</sup> ||  
ಧೃತಿಗಿಡಬೇಡ ಧೈರ್ಯವನಾಂತು ಬಾರೆಂದು ರತಿರಾಜ ಮೂದಲಿಸಿದನು ||೯೧||

ಎಂದೆನಲಿನಿತೊಂದು ಗರ್ವದ ಬಿಡುನುಡಿ | ಚೆಂದವೆ ನಿನಗೊಂದು ದೈತ್ಯ ||  
ಬಂದಡಹಾಯ್ದು ರಟ್ಟೆಯ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗಿ ಕಂದರ್ಪ ನಿಂದನಾಗಸದೆ ||೯೨||

ಹಕ್ಕಿಗಳರಸ ಜೀಮೂತವಾಹನಗೆ ದುಮ್ಮಿಕ್ಕಿದೊಲೆಹಗಿ ರಕ್ಕಸನ ||  
ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಲೆಮುಱವಂತೊದ್ದು ನೆಲದೊಳ ಗಿಕ್ಕಿದ ಕಾಮು ಖಾತಿಯಲಿ ||೯೩||

ನಿಲ್ಲದೆ ರತಿಯ ಕೊಳ್ಳೊಡಿದಾತನ ಪಾಣಿ ಪಲ್ಲವಗಳ ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟ ||  
ಫುಲ್ಲಶರಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುರರು ಪೂಮುಟಿ<sup>೩</sup>ಗಹ<sup>೪</sup>ದೆಲರು ಕೊಂಡಾಡಿದರು ||೯೪||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೦ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೪೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಹದಿಮೂಱನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ವಿವಾಹ :—

ನೀಲೋತ್ಪಲಶ್ಯಾಮ ಕಮಲಾಂಬಕ<sup>೧</sup> ಸಂಕ<sup>೨</sup> | ಮಾಲಾಸುಪ್ರಬಂಧವನು ||  
ಆಲಸ್ಯ ಪರಿಹರವಪ್ಪಂತೆ ಪೇಟ<sup>೩</sup> ನಿನ್ನ | ನಾಲಗೆ ಪರಮಪವಿತ್ರ ||೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಂಡುತನಹೆಚ್ಚಿ, ಬಲಹೆಚ್ಚಿ.

2. ಮರಿನಾಯಿ.

3. ಅಡ್ಡಹಾಕಿ.

4. ಕೃಷ್ಣ.

5. ಯುದ್ಧ.

ಬಡಲಾಂತು ಹರಿಯು ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ಯದ ಜಿಹ್ವೆ | ಕಡಲ ನಾಲಗೆಯಾಗದಿಹುದೆ  
ಮಡದಿ ಕೇಳದಹಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ಚರಿತ್ರನ | ತಡೆಯದೆ ನಿನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ||೨||

ಕಂದರ್ಪ ಖಳನೊಡಲಿಂದೆ ಸುರಿಸ ರಕ್ತ ಚಂದನ ಬೊಟ್ಟಿಟ್ಟು ರತಿಯ ||  
ಹಿಂದಣ ನೋವ ಕುಸ್ತುರಿಸಲು ನಾರದ ಬಂದಂಗಜನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೩||

ಶಂಬರಾಸುರನ ಮರ್ದಿಸಲಾಗಿ ತ್ರಿದಶಕದಂಬ | ಸಗ್ಗದೆ ಗುಡಿಗಟ್ಟೆ ||  
ಜಂಭಾರಿಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರರೈತಂದು ದಿ | ವ್ಯಾಂಬರಗಳನಿತ್ತರೊಲಿದು ||೪||

ಭೂರಿವೃಂದಾರಕಾ'ದಿಗಳು ಬಲ್ಲಂತೆ ಕೈವಾರಿಸಿ | ಖಳನುಪಟಳವ ||  
ತೀರಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಶಂಬ | ರಾರಿನಾಮವನಿತ್ತರೊಲಿದು ||೫||

ಕುಂಭಕರ್ಣನವೊಡಲಂದದೆ ಕೆಡೆದಿದ್ ಶಂಬರನೊಡಲ ರೋಹಿತನ ||  
ಕಂಬನಿಯಿಂದೆ ನಿವಾರಿಸ ವಧುಸಿಕ್ಕು | ರುಂಬ'ವನೊ'ನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೬||

ನಾರಾಯಣನಾತ್ಮಸಂಭವ ದೈತ್ಯಗಭೀರಮಂತ್ರೀಶನ ಕರೆಸಿ |  
ಊರೊಡೆತನದ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ ಪರಮವಿ | ಚಾರದ ಬುದ್ಧಿವೇಷಿದನು ||೭||

ರಕ್ತಸನೊಡಲಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಮಾಡು | ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ ಜತನ ||  
ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳು ದ್ವಾರಕೆ | ಹೊಕ್ಕು ಬರುವೆನು ಬೇಗದಲಿ ||೮||

ಪೋಪುದುಚಿತವಲ್ಲ ಜೊಯ ಕೇಳ' ದೈತ್ಯಚ'ಮೂಪನ ಮಹದೈತ್ವರ್ಯ ||  
ನೀಪರಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಹುದೊಂದು ರತಿಯ ಪ್ರಾಣೋಪಗೆ ಖಳಮಂತ್ರನುಡಿದ

ಬಪ್ಪುವಡೆದ ಮಾತಹುದಿದು ಜೋಪಾನ | ತಪ್ಪದೆ ರಾಜಮಂದಿರವ ||  
ಸರ್ಪ ನಿಧಾನವ' ಕಾಯ್ವಂತೆ ಕಾದಿರೆಂ | ದಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟ ರಕ್ತಸಗೆ ||೧೦||

ನಿಗ್ರಹವಡಿಸದೆ ಪ್ರಜೆ ಪರಿವಾರವ | ವೆಗ್ಗಳದಿಂ ತುಷ್ಟಿಬಡಿಸು ||  
ಅಗ್ರಹಾರದ ದೇವಸ್ಥಾನ ಮಾನ್ಯಗಳ | ಕುಗ್ರಾಸವಡಿಸಬೇಡೆಂದ ||೧೧||

ಮುರಹರನಾಣೆ ಘೋಷಣೆಯೆಲಿ ಜವಿಬೀ ಸರು | ಹೊಗದಂತೆ ನೀನಿರ್ದು ||  
ಕರೆಯಲಟ್ಟದರೆ ದ್ವಾರಕೆಗೆಯ್ದು ವುದು ಚಕ್ರ ಧರನಹ'ಕೆಯಮಾಟ್ಟಿನೆಂದ ||

ಎನಲಂಗಜಾತಗೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಖಳಮಂತ್ರಿ ತನಗಿದ ತಪ್ಪಬೇಡೆನುತೆ ||  
ಘನವಿಶ್ವಾಸವಡೆದು ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ಮನದಭಿಪ್ರಾಯವನಹಿದು ||೧೨||

ಕ ಪ. ಅ—1. ದೇವತಾಸಮೂಹ 2, ಸಂತೋಷಸೂಚಕವಾದ ಬಾವುಟಗ  
ಳನ್ನು ಕಟ್ಟ. 3. ದೇವತೆಗಳು 4 ಹೊಗಳಿ, ಸ್ತೋತ್ರವಾಡಿ  
5 ಸಮೂಹ. 6. ನಿಧಿಯನ್ನು. 7. ಕೂದಲಷ್ಟು ಪಾಲುವಾರಿಕೆ.

ಮಕರಕೇತನ ಕೇಳು ಮದ್ವಲ್ಲಭಸ್ತಲ್ಲಿ | ಸಕಲಲೋಕಕೆ ಸಂಚರಿಸುವ ||  
ಅಕಳಂಕ<sup>1</sup> ರತ್ನಪುಷ್ಪಕವಿದೆ ನೋಡೆಂದು | ಪ್ರಕಟದೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು ||೧೪||

ನೋಡಿದ ಕಣ್ಗೆ ಮಂಗಳವಸ್ತು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ | ಮೂಡಿದಂತಿರ್ಪ ಪುಷ್ಪಕವ ||  
ಮೂಡಿದ ಕೆಲಸಕೆ ಪ್ರತಿಯಿಲ್ಲವೆನುತೆ ಕೊಂ | ಡಾಡಿದನಧಿಕಸಂತ ದಿ ||೧೫||

ನೆನೆದ ಕಾರ್ಯವು ಸಿದ್ಧಿ ಸಿತೆಂದು ನಿರ್ಜರ ಜನನ ಬೀಟಕ್ಕೊಟ್ಟು ರಕ್ಕಸನ |  
ಮನಕೆ ಸಂತಸವಿತ್ತು ಬರಿಸಿದ ನಿಬಿಡಯೌ ವ್ವನ ವಧೂರತ್ನವನೆನಲು ||೧೬||

ಅತಿರಮ್ಯವಡೆದ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತುಂಬಿ | ರತಿಸಹಿತಡರಿ ಪುಷ್ಪಕನ ||  
ಗತಿಸೂತ್ರವ ಮೆಟ್ಟಿ<sup>2</sup> ತೆರಳಿದ ದ್ವಾರಾ ವತಿಯ ಮೂರ್ಗವನೋಡಿಕೊಳುತೆ ||

ಏನ ಬಣ್ಣ ಸಬಪ್ಪುದು ರತ್ನಖಚಿ ವಿ | ವಾನ ಖೇಚರವೂರ್ಗದಲಿ ||  
ವಿನಾನಾಂಕನ ಕೊಂಡು ಬಂದುದಾಕ್ಷಣ ಪವ ವಾನವೇಗವ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||

ಬಡದ ಮುಗಿಲೆ ತೇಜವಸಿಕ್ಕಿ ಹಂಸಾ | ರೂಢ ನಾರದನ ಹಿಂದಿಕ್ಕಿ ||  
ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಪುಷ್ಪಕವಿಷಿದುದು ದೇವ ಚೂಡಾಮಣಿಯ ಪಟ್ಟಣಕೆ ||೧೭||

ಸ್ತುರನ ಪುಷ್ಪಕವ ಕಣ್ಣೊಳು ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನ | ಅರಮನೆಹೆಂಗಳು ಮುದದಿ  
ಪರಪುರುಷನನೀಕ್ಷಿಸಬಾರದೆಂದು ಮಂ | ದಿರವನು ಹೊಕ್ಕರಾಕ್ಷಣದಿ ||೧೮||

ಕಾಮನ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸುರಸಾರ್ವ | ಭೌಮಾಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನೆಂದೆನುತೆ ||  
ವಾಮಲೋಚನೆಯನು ತನುಪುಳಕಿತರಾಗಿ | ಭ್ರಮಕವಡೆದಿದರ್ಗರಾಗ ||೧೯||

ಕೆಲಬರು ಕೃಷ್ಣ ನೆಂಬರು ಕೃಷ್ಣ ನಲ್ಲೆಂದು | ಕೆಲಬರು ಜೂದಕಟ್ಟುವರು  
ಕೆಲಬರು ಸೀನೇನ ಬಲ್ಲೆಯೆಂದಲಸದೆ ನೆಲೆ ನಿಂದು ನೋಡುತ್ತಲಿಹರು ||೨೦||

ಘಣಿತಲ್ಪನಾದುದುಂಟಾದಡೆ ಕೌಸ್ತುಭ ಮಣಿಯಿಲ್ಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಿ ||  
ಗಣಿಸಿದೊಡಚ್ಯುತನಿರವಿಹುದೆಂದು ರು | ಕ್ತೃಣಿ ನಿಂದು ನೋಡಿದಳಾಗ ||೨೧||

ಇನ್ನಾವ ಪುಣ್ಯಸ್ತ್ರೀ ತಪವಿದ್ದು ಪಡೆದಳೊ | ಚೆನ್ನದ ಬೊಂಬೆಯಂತವನ  
ಎನ್ನಯೆ ಕುವರನಿದ್ದೊಡೆಯಿಂತಹನೆಂದು | ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನೋಡಿದಳು ||

ಪುಣ್ಯ ಮೆಯಾದುದು ಮುಖಚಂದ್ರಮಂಡಲ | ತಣ್ಣ ಸವೆದೆಯೊಳಾದರಿಸೆ ||  
ಕಣ್ಣ ಉಯಗೊಡೇನು ಕರುಳ್ | ಲು ದೆಂಬಂತೆ ಚೆಣ್ಣ ನ ತಾಯಿ ನೋಡಿದಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ 2 ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಯಂತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರಿಸಿ, ಎಂದರೆ—ಈಗಿನ ಮೊಟಾರುಬಂಡಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಯಂತ್ರಗಳಂತೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮೆಟಿ.

ಗಂದೇಭಗಮನೆ ಕೇಳಿ ಬಲರಾಮಸಹಿತ ಗೋ ವಿಂದನೊಂದೆನೆಗೆ

[ಪೋಗಿದುರ್ ||

ಬಂದನಾಕ್ಷಣವೆ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದು | ಕಂದರ್ಪನಿರವನೀಕ್ಷಿಸಿದ || ೧೬ ||

ಈತನದಾರು ಬಂದಾತನೆಂದೆನುತಗ್ಗು | ಜಾತನ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||

ಭೂತಾಂತರಾತ್ಮಕ ನೀ ಬಲ್ಲೆ ಪೇಟೆಂದು ಪಿತಾಂಬರನ ಕೇಳಿದನು || ೧೭ ||

ನೆರೆದಿದ್ದ ಸತಿಯರು ಭಾವನ ನುಡಿಗಳೆಳು ತಿರಲಂಜಿಹೊಕ್ಕರಾಲಯವ |  
ದರಹಾಸನುಖಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕಾಂತರ ಹೊರೆಗೈತಂದಳುತ್ಸವದಿ || ೧೮ ||

ಕುಂಭಕುಚಾನ್ವಿತ ಕುವಲಯನೇತ್ರ ದಾಳಿಂಬದ ಬಿತ್ತಿನಂತೆನೆ ||

ಕೆಂಬಲ್ಲ ರುಚಿದೋಹಿ ಬಿನ್ನವಿಸದಳು ಪೀತಾಂಬರಧರಗೊಂದು ಮಾತ ||

ಸಕಲಜೀವರುಗಳಂತರ್ಭಾವದಲಿ ವ್ಯಾಪಕಮೂರ್ತಿ ನೀನಿವ ಬಲ್ಲೆ ||

ಪ್ರಕಟವ ಮಾಡುವರಾರಿನ ಮನುಕುವನಾ ರಕನಲ್ಲವೆ ಪೇಟು ಜೀಯ || ೨೦ ||

ಬಡಲೊಳಗೊಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ಹೊತ್ತಿದ್ದು ಪಡೆದೊ ಪರವಶವಾಯ್ತು ||  
ಕಡೆಯೊಳದ್ದಾತನೆಂತಹಿವೆನು ನಾನೆಂದು ಮಡದಿಯೊಳ ಮಾತನಾಡಿದನು ||

ಏಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣ ಕೇಳು ವರಸಂಚ ಬಾಣನ ಕತೆಯ ಪೇಟುವೊಡೆ |  
ಮಾಣದೆ ರಾಜಹಂಸೆಯನೇಹಿ ಕಲಹಪ್ರವೀಣ ನಾರದನು ಬಂದಿಹಿದ || ೨೧ ||

ಬಂದನಾರದಗುಪಚರಗೈದುಮುನಿಯನು ಹೊಂದವಗ<sup>೧</sup> ದೊಳುಕುಳ್ಳರಿಸಿ ||  
ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯು ಲೇಪವನಿತ್ತು ದೇವಕಿ | ನಂದನ ಮಾತನಾಡಿದನು || ೨೨ ||

ಹಕ್ಕಿ ಯನೇಹಿಯಾಯಸವಡುತೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ | ತುಕ್ಕಿ<sup>೨</sup> ಬಂದಿರಿ ಪೇಟುವೆನಲು ||  
ಸೊಕ್ಕಿದ ಶಂಬರಾಸುರನ ವಿಗ್ರಹವ ಸೀಡ್ಪಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಂದೆನು ಜೀಯ || ೨೩ ||

ತ್ರಿಜಗದೊಳದಲುಳ್ಳ<sup>೩</sup> ದೈತ್ಯನ ಮಡುಹಿದ ಭುಜಬಲನಾರು ಪೇಟಿನಲು ||  
ನಿಜಗಲಿ<sup>೪</sup>ಯಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು ಮಕರಧ್ವಜನ ವಿಗ್ರಹವ ತೋಹಿಸಿದ ||

ಎನಲಿವನಾರ ಕುವಾರಕನೆಂಬುದ ಭುನಸಾರುಪದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ||  
ಕನಲದೆ ಪೇಟು ಪೇಟಿನಲಾಗಿ ನಾರದ | ಮನವೊಲಿದೊರೆದನಾಯಕಗೆ || ೨೪ ||

ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಪೇಟೈ ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೇತ | ಮುನ್ನಲೀಶ್ವರನ ಕಣ್ಣರಿಗೆ ||  
ತನ್ನ ದೇಹವ ತೆತ್ತು ಮನಸಿಜನಾಗಿರೆ | ಗನ್ನಗತಕವಾದುದೊಡನೆ || ೨೫ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಅಗಲವಾದ ಜಿನ್ನದ ಜಗಲಿ.

2. ನುಗ್ಗಿ.

3. ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ.

4. ಸತ್ಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ.

5. ಅಕ್ಕಗೆ.



ಭೂತಲದೊಳು ಶಂಬರನೆಂಬ ರಕ್ಕಸನಾತಗೆ ರತಿ ಸಿಲುಕಿರಲು ||  
 ಆತನ ಕೊಲಲಂಗಜನು ದೇಹವ ಬೇಡಿ | ಪೀತಾಂಬರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ||೪೮||  
 ಮಧುಮಥನನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಮಗೆ ತನ್ನಯ | ಯದುವಂಶದ ಬಹುದೆನಲು ||  
 ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳೆ ನಿನ್ನಯ ಜಠರದಿ ಬಂ ದುದುಭವಿಸಿದ ಕೇಳು ತಾಯೆ ||  
 ಮುದ್ದು ಮುಖಾನ್ವಿತ ಶಿಶು ನಿನ್ನ ಮಗ್ಗುಲೊಳಿದ್ದುದ ಮಟವನಾಯಗೆಯ್ದು  
 ಕದ್ದು ಕೊಂಡುಯ್ದು ಶಂಬರ ಶರಧಿಯೊಳಡೆ | ಬಿದ್ದು ದು ವಿನಾನ ಬಾಯೊಳಗೆ ||  
 ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯ ನುಂಗಿದ ಪೆಣ್ಣಿನು | ಕಡಲೊಳಗಿರಲೊರ್ವಪಡಿದು ||  
 ಪೊಡವಿಯನಾಳ್ವ ಶಂಬರಗೀಯಲದನು | ಸೀಜ್ಜಿಡಿಗೆಯ ಮೂಡೆಂದ ರತಿಗೆ ||  
 ಆಮಾವಿನಾಗರ್ಭವ ಸೀಜಲೊಳಗಿದ್ದ | ಕಾಮನ ತರಳವಿಗ್ರಹವ ||  
 ಹೇಮಾಂಬುರುಪನೊಗೆ ಮೊಲೆಯ ಮನಿನಿ ಕಂಡು | ಭ್ರಾಮಕವಡೆವಳಾ

[ ಕ್ಷಣದಿ ||೪೯||

ಹಲವು ದಾಯವ ಪೇಟೆ ನಾ ಪೋಗೆ ಬಾಲನ | ಸಲಹಿದಳತಿಹಾಂಕ್ಷೆಯಲಿ ||  
 ನಲಿದು ಶಂಬರನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯದೇಜ್ಜಿಯ | ಹೊಲಬ ತೋಡಿದಳಾಳ್ವನಿಗೆ ||  
 ಭೇದಿಸಲಹಿದೊಬ ಮಾಯೆಯ ವಿದ್ಯವ | ಸಾಧಿಸಿ ಶಂಬರನೊಡನೆ ||  
 ಕಾದಿ ಬಂಡಣಿದೊಳು ಸತಿಶಿರೋನುಣಿಯ ಸಂಪಾದಿಸಿ ತೆಗೆ ತಂದೆನಿದೆಕೊ ||  
 ಮಾಧವಸರ್ಧಾಂಗಿ ಮುಖಿಯದೆ ಕೇಳಂದು | ಪೋದ ತತ್ಸುತಪುಣ್ಯದಿಂದೆ ||  
 ಕಾದಲೆ<sup>೨</sup> ಸಹ ಬಂದ ಕೈ ಕೊಂಬುದೆಂದು ಶ್ರೀಪಾದಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದನು ||  
 ಚರಣದೊಳೆಗಿದ ತನಯನ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ | ಭರವಶದಿಂದೆ ತಕ್ಕೈಸೆ ||  
 ತೊರೆದು ನುಣ್ಣೊಲೆವಾಲು ಕಂದನ ಮೈಮೇಲೆ | ಸುರಿದುದಿನ್ನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||  
 ನೋಡುವಳಣುಗನ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಬಿಡದೆ ಮುಂಡಾಡುನಳ ಮೊಲೆವಾಲು

[ ಸುರಿಯೆ ||

ಊಡುವ ಕರಯುಗದೊಳಗುಪಚಾರವ | ಮಾಡುವಳ ಮುಖಿಯದೆಸೊಸೆಗೆ ||  
 ಮಗಸೊಸೆಸಹಿತ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಕಾಂತನಪಾದ | ಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಡಿಸಿದಳು ||  
 ನೆಗಹಿದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಲ್ಲಭೆಗೊರ್ವ ಮೊ | ಮೃಗನಾಗಲೆನುತೆ ಹರಸಿದ ||೫೦||  
 ದೃಢಗಲಿಯಹುದೆಂದು ಮಗನ ಮಸ್ತಕವ ಮೆ | ಯ್ದಡಹಿ ತಕ್ಕೈಯೊಳ  
 [ ಟ್ಟುಕೊಂಡು ||

ಸಡಗರದಿಂದೆಬ್ಬ ಬಲರಾಮನಂಘ್ರಿಗೆ | ಪೊಡೆಮುಡಿರೆಂದನು ನಗುತ ||೫೦||

ನೀಲಾಂಬರ<sup>೧</sup> ಸತ್ರಾಜಿತಸುತೆಗೆ ಪೂ ಗೋಲ ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ತನ್ನ ||  
ಲೋಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯೊಡನೆ ನಿಂದಿರಲಾಗಿ ಪರಮಾನು|ಕೂಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ

[ನೋಡಿದನು ||೫೧||

ವಿನಯದೊಳಗ್ರಜಾತನ ಕೂಡೆ ಕೃಷ್ಣ ಯೋಚನೆಗೊಂಡು ಪೇಟಿದ ನಿನ್ನ ||  
ತನಯಗೆ ತತ್ಪುರಸ್ಕಾರದ ಶುಭವೆತ್ತ | ಮನೆಗುಡಬೇಕೆಂದ ನಗುತ ||೫೨||

ಅಂಗಜಾತಗತಕ್ಕ ಮನೆಯ ಸಾವುದೆನುತತ್ತಿ | ರಂಗನೊಳ ಬಲರಾಮನುಡಿದು ||  
ಮಂಗಳಶುಭಮುಹೂರ್ತವ ಕೇಳಲೆಂದು ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಜ್ಞೆಯರನುಕರೆಸಿ ||

ಬಂದರನೇಕಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಾತೀರ್ವಾದ | ದಿಂದೆ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷ ತೆಯಿತ್ತು ||  
ಅಂದನಡೆದ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯ ಗೋ ವಿಂದಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು ||೫೪||

ಕೇಶವಮುದವೆತ್ತು ಬೆಸಗೊಳನಿಖಿಲಜೋತಿಷರೊಳಧಿಕಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ||  
ಭಾಸುರವೆತ್ತ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಸದ್ಗೃಹದ ಪ್ರಮೋದಕೆ ದಿಸನೋಡಿರೆಂದ ||೫೫||

ತಿಥಿವಾರನಕ್ಷತ್ರ ಯೋಗಕರಣಗ್ರಹ | ಗತಿ ನೆಲೆಗಳ ನೆಲೆಗುಣಿಸಿ ||  
ಮಿತಿಮಾಡಿದರು ಮಾಘಸಿತಸಂಚಮಿ ಬೃಹ ಸ್ಪತಿವಾರನೊಳಗೊಳ್ಳತೆಂದು ||

ಗುಣಿಸುವರಾವೇನ ಬಲ್ಲೆವು ಶ್ರುತಿಸಿರೋ ಮಣಿಯ ಸರ್ವಜ್ಞ ನೀಬಲ್ಲೆ ||  
ಘಟಿತಲ್ಪ ಸೂರ್ಯಸಿದ್ಧಾಂತ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣ | ಕುಣಿಕೆಯೊಳಹುದೆಂದರವರು ||

ಸಾರದ<sup>೨</sup> ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ ನೀವಯದೆಂದು ನಾರದನವರ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||  
ಓರಂತೆ ಭಕ್ತಿ ಪೂರ್ವಕದಿಂದೆ ಶ್ರೀರಮ ಣೀರಮಣನ ಹೊಗಳಿದರು ||೫೮||

ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರವುಪನಿಷತ್ಪರಾಣಾ ವಿಗಳನವರತ ಕೊಂಡಾಡಿ ||  
ಜಗದಧಿಸತಿಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಶ್ರೀಪಾದ|ಯುಗಳವ ಕಡೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ ||೫೯||

ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿವೈಂದೂರಕಮನುಮುನಿ ವ್ರಜದೊಳು ಪಿರಿಯ

[ಜ್ಞಾನಿಗಳು ||

ಭಜನೆಯ ಮಾಪ್ಪರು ಬಕುತಿಯಿಂದಲಿ ಚತುರ್ಭುಜ ನಿನ್ನ ನೆಲೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ ||

ನಾಟಕವಲ್ಲದೆ ನರರಂತೆ ನಕ್ಷತ್ರ | ಪಾರರ<sup>೩</sup> ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಳುವುದು ||  
ಕೀಟಕರೇನ ಬಲ್ಲರು ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ಚು|ನ್ನಾಟ<sup>೪</sup> ಬೇಡೆಂದ ನಾರದನು ||೬೦||

ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರಸಿಜೋದರ ಕಂತು ರತಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವನಾಡಿ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಒಲರಾಮ. 2. ಸ್ಥಿರವಾದ. 3. ಜ್ಯೋತಿಷರು.

4. ನಂದಿಯಾಟ ; “ ಚುನ್ನಮನೆ ನಿಂದೆ ” ನಿಘಂಟು.

ನಿರ್ವಾಣಗೊಟ್ಟು<sup>1</sup> ಬೇಱು<sup>2</sup>ರಿಸೆಂದು ಮುನಿ ನಿರ್ಗರ್ವದಿಂ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು || ೬೦ ||

ಜನನಾಥ ಮುನಿಯ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ನಿಬಿಡ ಸ್ತನಭಾರಭರಿತೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ||  
ವಿನಯದಿ ಬೆಸಸಿದ ರತಿಕಂದರ್ಪಗೆ ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸು ಹೋಗಿನಲು ||

ಲೇಸೆನುತೈತಂದು ಮಗಸೋಸೆಗೆಣ್ಣೆಯ | ಪೂಸಿ ಪೊಂಬಚ್ಚ ಲೋಳೆ ನಿಲಿಸಿ ||  
ಮಾಸಿದ<sup>2</sup> ಬಜ್ಜ<sup>3</sup>ಕ ಸಿಂಗರಗೆಯ್ದು ರನ್ನದ ಬಾಸಿಗವನು ಕಟ್ಟಿದರು || ೬೪ ||

ದುಂಡುಮುತ್ತಿನ ರತ್ನ ಕೇವಣಿಸಿದ ಹೊನ್ನ | ತೊಂಡಲ ಸೂಡಿದು ಮುದದಿ  
ಖಂಡೇಂದುಮುಖಕ್ಕೆ ಕತ್ತು ರಿಯಿಟ್ಟು ವಿರ್ವಾರ | ಗಂಡಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕಜ್ಜಳವ<sup>3</sup> ||

ಕೆಳದಿ ಕೇಳಿ ವಾಣಿಕಮಯರತ್ನದಾರತಿ ಗಳ ತಂದು ಪೊಂಬರಿಯಾಡೆ ||  
ಕಳಸಕನ್ನಡಿವೊತ್ತ ಗೋಪಿಪುರ<sup>4</sup> ಶೋಭನ | ಗಳನು ಪಾಡಿದರು ರಾಗದಲಿ ||

ವಿಣನಿಭಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯರ ಸಂದೋಹ ಬಾಣಸಂಚಕರತಿಯರನು ||  
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ತಂದು ಸಂಭ್ರಮವೆತ್ತು ಕ ಲ್ಯಾಣನುಂಟಪವ ಸಾರ್ಜಿದರು ||

ನೆಟ್ಟನೆ ತೆರೆವಿಡಿದರು ಕ್ಷತ್ರವಿಧಿಯಿಂದೆ ಮೆಟ್ಟಕ್ಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಲಿಸಿ ||  
ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಂಗಳಾಪ್ಪಕದಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ | ಗೊಟ್ಟರು ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ || ೬೮ ||  
ಮಧುಸರ್ಕ ತಂಡುಲಾರೋಪಣ ವೊದಲಾದ | ವಿಧಿಯಿಂದಲಾಪುರೋಹಿತರು ||  
ವಧುವನನು ಸಾಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ಧಾರೆಯ | ಪದುವಾಸ್ತ್ರ ಗೆಣಿದರುತ್ಸವದಿ || ೭೨ ||

ಶೂರ್ಪ<sup>4</sup> ಸಾಮುದ್ರಿಕಗುಡಮುಖ್ಯದಾನವ | ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ||  
ದರ್ಪಕ ರತಿಗೂಡಿ ತಾಯಮಂದಿರದೊಳ | ಗರ್ವ ಸಂಭ್ರಮವನೇನೆಂಬೆ || ೭೦ ||

ಪ್ರಣಯೋಪಚಾರಗಳಿಂದೆ ಸದ್ವ್ಯಾಧ್ಯಮೋರಿ ಪಣೆಯಿಂದೆ ಧನಶೋಭನದೆ ||  
ಗುಣನಿಧಿಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಮರು ಸಕಲನಿಬ್ಬಣ<sup>5</sup> ಗೂಡಿ ಪೊಕ್ಕರಾಲಯವ || ೭೧ ||

ಮುತ್ತಿನ ಸೇಸೆಯೊಳೆಸೆವ ರತ್ನಂಗಳು | ತತ್ತಿದ್ವ ಹಸೆಯ ವಿಪ್ಪರದಿ ||  
ಹತ್ತಿದ ದಂಪತಿಗಳ ವಿಗ್ರಹಂಗಳು | ತತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಶೋಭಿಸಿತು || ೭೨ ||

ನೋಡಿದೊಡೊಂದೇ ದಿನಸದೆ ದಿನನಾಲ್ಕು | ಜೋಡಿಸಿ ವೈವಾಹವಿಧಿಯು ||  
ಮಾಡಿದರ್ ಮಂಗಳೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಹಣವನಿ | ಡಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ್ಗೆ ||

ಸೆಡಗರದಿಂ ಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸಭೆಗೆ ಹೊನ್ನಡುಗೊರೆಗಳನಿತ್ತು ಕಳುಹಿ ||  
ಮಡದಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಗೂಡಿ ಮದವಕ್ಕಳ ತಂದು ಪೊಡೆನುಡಿಸಿದರು ನಾರದಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಲ್ಲಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು. 2. ಕಾಡಿಗೆಯನ್ನು.

3. ವಿವಾಹಮಾಡಿಸಿದ. 4. ಮೊರೆ. 5. ಮದುವೆಯಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟ ಒಹುವಾನಗಳು.

ಚರಣದೊಳೆಣಗಿದ ಚಾರುದಂಪತಿಗಳ್ಗೆ | ವರವಿತ್ತು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ||  
ಮುರಹರಮುದ್ದು ರುಕ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೈಯೆಡೆಗೊಟ್ಟು | ಕರವ ಸಂತಸವನ್ನೈದಿಸಿದ ||  
ಹೊನ್ನೊಡಲನ ಪುತ್ರ<sup>೧</sup> ಕೇಳು ಖೇಚರದಿಂದ | ಲೇನಾತ್ಮಜ ಬಂದ ಮನೆಗೆ ||  
ನಿನ್ನಿಂದೆ ಕೈಸಾರಿದುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಿದಳು ನಾರದಗೆ || ೭೬ ||  
ಅಪರಾವತಾರದ ಸಿರಿದೇವಿ ಕೇಳು ನಿನ್ನ | ಲಪನಾಬ್ಜಮಿತ್ರ<sup>೨</sup> ವಸಾಧವನ ||  
ಕಪಟವಿದಲ್ಲದೆ ನಾನೇನ ಬಲ್ಲೆನೆ | ದುಪಮಿಸಿ ನಾರದ ನುಡಿದ || ೭೭ ||  
ಹಮ್ಮನಾಡಿದೊಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ | ಬೊಮ್ಮಾದಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ||  
ನಮ್ಮನದಾರು ಬಲ್ಲರು ಮಶಕಿಯವಾತ್ರ | ನಿಮ್ಮಾಣೆ ಕೇಳವ್ವ ತಾಯೇ ||  
ಹೂಡುವ ಜಗವನೊಂದೆವೆಯಾಟದೆ ಬಯ | ಲ್ಪಾಡುವ ಮರಳ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ||  
ನೋಡುವ ತಾನಲ್ಲದವನಂತೆಯೊಳಹೊಣ | ಗಾಡುವ ಚೇಷ್ಟಕನೀತ || ೭೮ ||  
ಹಿತನೀತ ಶತ್ರುರೂಪಕನೀತ ವಿಧಿಭವಾ ಚೈತಪಾದಾಂಬುಜ ಸರ್ವ |  
ಗತನೀತ ಘನವಿವೇಕದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲ ಜ್ಯೋತನೀತ ನೋಡವ್ವ ತಾಯಿ || ೮೦ ||  
ಇತಿಹಾಸ ನಿಗಮಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರ | ಪೌರಾಣತತಿಗಗೋಚರನೆನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ||  
ಮತಿಗೆಂತು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬನು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸತಿಶಿರೋಮಣಿ ಲಾಲಿಸವ್ವ ||  
ಸಾರಲಿಲ್ಲದ ಪೂರುಷನೀತ ದ್ವಿತೀಯಾನ | ತಾರದ<sup>೩</sup> ಶ್ರೀದೇವಿ ನೀನು ||  
ಓರಂತೆ ಸೊಗವಾಟುವುದೆಂದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು | ನಾರದನಡರಿದ ನಭವ || ೮೨ ||  
ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||  
ಅಂತು ಸಂಧಿ ಗುಣ್ಯಂ ಪದ ೮೨೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

### ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜಲಕ್ರೀಡೆ.—

ಗದೆ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಪಂಕೇರುಹಪಾಣಿಯ ಹೃದಯದೊಳೆಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ||  
ಸೊದೆಗಡಲೊಳ್ ರೆಯಂತೆ<sup>೪</sup> ಮೇಲ್ಗ ತೆಯ ವನಾ | ಣದೆ ಪೇಟುಮನ್ನೆ ನೋನಾಥ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹಿರಣ್ಯಗರ್ಭನ ಮಗ, ನಾರದ. 2. ಮುಖಕಮಲಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯ  
ನಾದ. 3. ಶ್ರೀದೇವಿಯ ಎರಡನೆಯ ಅವತಾರವಾದ ರುಕ್ಮಿಣಿ; ಮೊದ  
ಲನೆಯ ಅವತಾರ ಸೀತೆ. 4. ಪ್ರೀತಸಮುದ್ರದ ಅಲೆ.

ಬಡನಡುವಿನ ಚೆನ್ನೆ ಭಾಮಿನಿಯರ ರನ್ನೆ | ಕೊಡವೊಲೆವೆಣ್ಣೆ ಪೂಗಣ್ಣೆ ||  
ಸಡಗರದಿಂ ನಿನ್ನ ಕರ್ಣಕೆ ಕಡುರುಜೆ, ವಡಿಸುವೆ ಪೇಟೆ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ಮುದವೆತ್ತು ಕಮಲದಳಾಯತಾಕ್ಷ ಗೆಹಲಾ | ಯುಧವೇಟ್ಟಿ ಚದುರುವಾತಿನಲಿ |  
ಮದವಕ್ಕ<sup>೧</sup>ಳೂಟವ ಮಾಡಲಾರೋಗಿಪ | ಸದನಕ್ಕೆ ತೆರಳೆಂದ ನಗುತ ||೨||

ಮಾಧವ ಕೇಳ್ವ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಮುಂ | ತಾದ ವಧೂಟೆಯರೊಡನೆ ||  
ಭೂದೇವರುಗಳ<sup>೨</sup>ಬೀಟಿ<sup>೩</sup>ಕ್ಕಟ್ಟು ಬಂದ ಶ್ರೀ ಪಾದನೂಪುರ ಜಣರೆನಲು ||೩||

ಅಕಳಂಕಮಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಟ್ಟ ತಪ್ಪೋ | ದಕವ ಹೊಂಗೊಡದಲಿ ತಂದು ||  
ಪ್ರಕಟಿತಪಾದಪ್ರಕ್ಷಾಲನಗೆಯ್ದು ರಾ, ನಕದುಂದುಭಿಯ<sup>೪</sup> ನಂದನನ ||೪||

ಕರಚರಣಂಗಳ ತೊಳೆದು ಕೊಂಡೊಳಪೊಕ್ಕು | ಮುರಹರ ಬಲರಾಮ

[ಕಾಮ ||

ಸುರುಚಿರರತ್ನಪೀರಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರು | ವರವಧೂಟೆಯರೊಂನುಗೂಡಿ ||೫||

ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆಗಳ ಮುಂದೆ ನವರತ್ನ | ಕೆತ್ತಿ ದಡ್ಡಣಿಗೆಯ<sup>೫</sup> ಮೇಲೆ ||  
ತೆತ್ತಿ ಸಿ ಹೊಂಬರಿಯಣ<sup>೬</sup> ವಿಟ್ಟು ಸೊಡರ್ಗಳ<sup>೭</sup> | ನೆತ್ತಿ ದರುಭಯಪಕ್ಷ ದಲಿ ||೬||

ಇಂತೆನೆದಿಹ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ದೇವೇಶನ, ಹಂತಿಯೊಳ<sup>೮</sup> ಸಮ್ಮೋಹನದ ||  
ತಿಂತಿಣಿಯೆನೆ ಬೋನಗಾರ್ತಿಯರ<sup>೯</sup> ಬಡಿಸಿದ | ರಾಂತ ಸಂತೋಷದಿಂ ತೊಡಗಿ ||

ಆಗಾಗಳೊಗ್ಗರಿಸಲು ಬಿಸಿವಡೆದ ಮೇ | ಲೋಗರ ಪಳದ್ಯಪಲ್ಯಗಳ ||  
ರಾಕೇಂದು<sup>೧೦</sup> ವದನೆಯರೆಡೆನಾಡುವ ನೃಪ | ಯಾಗವನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೭||

ಪಡಿನಡುವಿನ ಪೆರ್ವೊಲೆವೆಣ್ಣಳು ಹೋ | ಹಿಡಿನೊರೆಗಳಲೊಗ್ಗಯ್ಯ ||  
ಪಡಿದರನೇಕಸತ್ಪರಿಕರಗಳ ತಂದು | ಬಡಿಸಿದರತಿಜಾಣ್ಣೆಯಲಿ ||೮||

ಸಿತರಾಜಾನ್ನದಕ್ಕಿಯ ನೈವೇದ್ಯ ಸ | ದ್ವೈತ ಪಳದ್ಯವನೆಸಲುಗಳ ||  
ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ದಡಿಗೆಗಾರ್ತಿಯರು ನೀಡಲ್ವೆಯ | ಚ್ಯುತಹಂಗಳೊಡನೆಭುಂಜಿಸಿದ ||

ಗುಣಯುತಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ | ಪ್ರಣವಜ್ಜ ರುದ್ಧವಾದಿಗಳು ||  
ಉಣಲು ಬಂದರು ವಧೂಜನಗೂಡಿ ಕೃಷ್ಣ | ಪರ್ಣವೆಂದು ತುತ್ತ ನೆತ್ತಿದರು ||

ತೋಯಾನ್ನವನುಂಡು ಬಟ<sup>೧೧</sup>ಕಾಜ್ಯ ಬಹುವಿಧ | ಪಾಯಸನಿಖಿಳಕಜ್ಜಾಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವಧೂವರರು. 2. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. 3. ವಸುದೇವನ.

4. ಕಾಲಿರುವ ಹಲಗೆ. 5. ಚಿನ್ನದ ಹರಿವಾಣ. 6. ದೀಪಗಳನ್ನು.

7. ಗುಂಪು. 8. ಅನ್ನ ಬಡಿಸುವರು. 9. ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ.

ಪ್ರಿಯಾದಿ ದಧ್ಯನ್ನವನು ಕೈಕೊಂಡು ರ|ಸಾಯನಗಳ ನಿರಂತರರು ||೧೩||

ಉಚಿತವಹಿದು ಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳು ನವರತ್ನ|ಖಚಿತಭೂಷಣಹಸ್ತದಲಿ |

ರುಚಿವೆತ್ತು ಬಡಿಸಲ್ಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು, ರುಚಿಗೈಯ್ದು ನೋಗವನೀಕ್ಷಿಸಿದ||

ಬಡಿಸಿದರ್ ಮಂಡನೆ ಮಜೆಗೆ ಕೆಲಬರ್ಗ್ ನಿಡಿವೆತ್ತ ತಿಳಿ ಕೆಲಬರ್ಗ್ ||

ಹಿಡಿದೊನ್ನಹೂಜೆಗಳಿಂದ ಸೌರಭವೆತ್ತ|ಕುಡಿನೀರ ಕುಡಲೀಂತರರು ||೧೪||

ಉಟವ ಮಾಡಿದುವಧು ಬಂಧುಗಳು ಚೆನ್ನಾಟದಿ ಕೃಷ್ಣಕೈದೊಳೆದು ||

ಮಾಟದ ಸಿರಿಗಂಪ ಕೈಕೊಂಡು ಕರ್ಪೂರ|ಕೂಟವೀಟಿಕೆಯನು ಸವಿದು ||

ಮಣಿಮೂರ್ತಿಗಳನೆ ವರಸತ್ಯಭಾಮೆ ರು|ಕ್ಮಿಣಿ ವಸಂತಾಪೇಕ್ಷೆಯಲಿ ||

ಘಣಿತಲ್ಪಂಗಿ ಬಿನ್ನೈಸಲು ಮನದೊಳಿಟ್ಟಣಿಸಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೫||

ಭಕ್ತರಾಲಯ<sup>1</sup> ನಾಗ ಪೊಯಮಟ್ಟು ಮಾಣಿಕ|ವೆತ್ತ ಪೊಂಬಾವುಗೆ<sup>2</sup> ವೆರಸಿ||

ರಕ್ತಾಧರೆಯರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಹಿಂಸಕ|ನಕ್ತಂಚರಭೇದಿ<sup>3</sup> ನಡೆದ ||೧೬||

ಇಳೆಯನೀರಡಿನಾಡಿದ ಪಾದ ಜತನ! ಬಾಂ|ಬೋಜಿಯ ಪರಿಸಿದಂಘ್ರಿ

[ಜತನ! ||

ಹಲಗಲ್ಲಾಗಿದ್ದ ಮುನಿವಧುವಿಗೆ ಜಿವ ಕಳೆಯಿತ್ತ ಪಾದವೆಚ್ಚ ಹೀಕೆ! ||೧೭||

ಸಿಟ್ಟೆಸೆ ಯಮಳಾರ್ಜುನರ ಬಿಂಕವ ಮುರಿ ದೊಟ್ಟದ ಪಾದವೆಚ್ಚ ರೀಕೆ ||

ತೊಟ್ಟೆಲಂತೆಸೆದಿದರ್ ತಕಟನ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ|ಮೆಟ್ಟದ ಪಾದವೆಚ್ಚ ಹೀಕೆ! ||೧೮||

ತಡರುನೆಕಾಳಿಂದಿಯೊಳಗಿದರ್ ಘಣಿಪನ ಹಡೆಯ ಮೆಟ್ಟದ ಪಾದಜತನ! ||

ಸಡಗರದಿಂ ಹರ್ವ್ಯದೊಳಗಿದರ್ ಮಾವನ ಕೆಡಹಿ ಮೆಟ್ಟದ (ಪಾದ)ಜತನ! ||

ಎಲ್ಲಾ ದೇವರ ಸಿರಿಮುಡಿಗಡರ್ಚುವ | ಮೆಲ್ಲಡಿ ಜತನವೆಂದೆಂಬ ||

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯರುಗ್ಗಡಿಸಲು ಮಾ|ವಲ್ಲಭ<sup>4</sup> ನೈತಂದನೊಲಿದು ||೧೯||

ಪೊಗಟಲಚ್ಚರಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯ|ರುಗಳು ಸಖೀಜನವೆರಸಿ ||

ಜಗದೀಶ್ವರನೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ಬರಲು ಹೊ|ಮ್ಮಿಗವೇಂಟೆಯಂತಾದುದಂದು||೨೦||

ಬಾಲೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್ ಕೃಷ್ಣನು|ಕೂಲೆಯರ್ ಹೊನ್ನ

[ಹಾವುಗೆಯ ||

ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡುತ್ತೆತರೆ ರಂಗ ವಾಲಿಯ ಪಜೆಯೊಪ್ಪಿದುವು||೨೧||

ಮುರಹರನರ್ಧಾಂಗಿಯರ ಕೋಮಲವೆತ್ತ|ಚರಣಾಂಗುಲಿಯಭೂಷಣದ

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಭಕ್ತರೇ ತನಗೆ ವಾಸಸ್ಥಾನವಾಗಿರುವ ಕೃಷ್ಣನು. 2. ವಾವು

ಕೊರಡು. 3. ರಾಕ್ಷಸ ಸಂಹಾರಕನಾದ ಕೃಷ್ಣ. 4. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿ.



ವರರತ್ನಗಳಡಿಯಿಡಲುದುರಿದ ಪುಡಿ | ಮೆಹಿಸಿದುದು ಮಣಿದೀಪದಂತೆ || ೨೫ ||

ವೆರನಾರಾಯಣನ ರಾಣಿಯರ ಪಾದದ ಹೊನ್ನ ಸರಪಳಿಯುಂಟೆಯುತ್ತೆ

[ಬರಲು ||

ವರನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪೊಂಬಳ್ಳಿ | ವೆರೆದಂತೆ ರೇಖೆದೋಹಿದುವು || ೨೬ ||

ತುಂಟರಕ್ಕಸರ ಹಾಡೆಗಳ ಮಧ್ಯದಹೊನ್ನ | ಗಂಟೆಯನಾದವಂಘ್ರಿಯೊಳು ||  
ವೆಂಟೆಣಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ನಂದು ಕ್ರೀಡಾಕುಲ ಮಂಟಪವನು ಸಾರ್ಥನೊಲಿದು ||

ನೋಡಲು ಕಣ್ಣೆಸೆದುವು ಚಂದ್ರಕಾಂತದ | ಕ್ರೀಡಾಕುಲಗಳ ಲಲ್ಲಿ ||  
ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣಮಂಟಪದ ಕೈ ವಾಡವನೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು || ೨೭ ||

ಕುಂಭಸ್ತನ ಬಾಹುಲತೆ ವಕ್ಷ ಮುಖಚಂದ್ರ ಬಿಂಬಲಾವಣ್ಯದೆ ಮೆಹಿಸವ ||  
ಹೊಂಬುತ್ತ ಟಗಳರ್ಧುವು ರತ್ನಮಯ ಹೇಮ | ಗಂಭ ಚಾವಡಿಗಳಬ್ರದಲಿ ||

ನರ್ತನ ಕೋಲಾಟಹೊನ್ನಂಡೆಗಳ ನಾಂತು | ಪುತ್ತ ಟ ಮದನಕ್ಕೆಯೆಡೆಯ ||  
ಚಿತ್ತರಗೈದಿದರ್ಧ ಬಿನ್ನಾಣಗಳ ನೋಡಿ | ಚಿತ್ತೈಸಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನಗುತೆ ||

ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ಪಚ್ಚೆಯತನೆ ಸೌರಭ್ಯವಡೆದ ಪೊಂಬಾಳ ಪೂದಂಡೆ |  
ನಿಡಿದಾದ ಮೃಗರುಲ್ಲಿ ನಿಖಿಳಪುಷ್ಪಂಗಳು | ಜಡಿಧಿರೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ || ೨೮ ||

ಶಾಲೆಗಳಂದೆ ಕುಚ್ಚುಗಳಂದೆ ಕಮ್ಮಲ | ಮೂಲೆಝಲ್ಲರಿ ಝಲ್ಲಿಯಿಂದೆ ||  
ಬಾಲೆಯರುಗಳ ಕಣ್ಮನಕ್ಕೆ ರಾಟೆನದು | ಯ್ಯಾಲೆ ನಾಲ್ದೆ ಸೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೆಳದಿ ಕೇಳಿಂತಪ್ಪ ಶಶಿಕಾಂತಕ್ರೀಡಾ | ಕೊಳವಿರಲೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ ||  
ಬಲರಾನುಸಾತ್ಯಕಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗೆಯಿತ್ತು | ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ನಗುತ || ೨೯ ||

ಅವರವರುಗಳುತ್ತಮ್ಮ ಯಪ್ರಾಣಕಾಂತರ | ನಿವಹವೊಂದಾಗಿರಾಕೊಳದಿ  
ಬೆವಹರಿಸಿದರಾಯತವೆತ್ತು ಧರಣೀ | ಧವನೋಕುಲಗೆ ನೇಮಿಸಿದ || ೩೦ ||

ಲೀಲೆಗಾರ್ತಿಯರಚ್ಯುತನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೆ ಪೆ ಗಾಲ್ ಹೊಂದೊಂಬನು ನೆಗಡೆ ||  
ಕೀಲಣೆಗೆಯ್ದ ಸುವರ್ಣವೇತಂಡ ಶುಂ | ಡಾಲದೆ ಸುರಿದುದು ಸಲಿಲ || ೩೧ ||

ನಳಿನಾಕ್ಷಿಯರ ಕಂಧರದ ಪ್ರವಾಣಕ್ಕೆ | ಸಲಿಲಪೂರಿತವಾಗಲೊಡನೆ ||  
ಬಲಿದರು ಮೇಲೆ ಪೊಂದೊಂಬ ನವಾಂಬುವು | ಚ್ಚಳಿಸಿತು ಸಿಂಗರಬನದಿ || ೩೨ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬೊಂಬೆಗಳ. 2. ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು. 3. ಕ್ರೀಡಾಸರಸ್ಸು ;  
ಹೀಗೆ ಅರಿಸವಾಸ ಮಾಡಬಾರದು. 4. ವಸಂತೋತ್ಸವಕ್ಕೆ. 5. ದೊಡ್ಡ  
ಕಾಲು. 6. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿಂದ.



ಹಿಮರುಚಿಕಾಂತತತ್ತ್ವೋಡಾಕುಟಿಗೆ ಕುಂ|ಕುಮದಲರ್ದುಳದೊಡೆಗಲಸಿ||  
ರಮಣೀಯರ್ ತಳರಡಿದಳೆದಿದ್ ಲತೆಯಂತೆ|ರಮಣೀಯವಾಯ್ತು ಕೆನ್ನೀರು||

ಸಕಲಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳ ಗಂಧೋ|ದಕದಲ್ಲಿ ಹದವೂಡಲೊಡನೆ ||  
ವಿಕಸಿತಕಮಲದಳಾಕ್ಷ ತನ್ನಯ ವಧೂ|ನಿಕರಕೆ ಸೂಚನೆಗೆಯ್ದು ||೩೪||  
ಖಂಡೇಂದುಭಾಳದ ಸತಿಯರ್ಗಿ ರನ್ನಹೊ|ನ್ನಂಡೆ ಬೀಕೋಟವೆ<sup>1</sup>

[ಯೊಳ್ಳಲರ ||

ಚೆಂಡಲರಿನ ಪೊಟ್ಟಣ ದಿವ್ಯಚಂದನ,ದುಂಡೆಗಳನು ಕೊಟ್ಟ ನಗುತ ||೩೫||

ಆರಾರಿಗೇನೇನ ಕೊಡಬೇಕಾದುದ,ತಾರತಮ್ಯದಿ ನಿಯೋಗಿಸಲು ||  
ತೋರನುಣ್ಣೊಲೆಯ ವಾನಿನಿಯರುಗಳು ಶೃಂಗಾರವ ತಾಳ್ಪರುತ್ಸವದಿ ||  
ಕೋವಿದೆ<sup>2</sup>ಕೇಳು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾವನಾ|ದೇವಿಯರ್ ಕುರುಳ

[ಬಾಸಣಿಸಿ |

ಪೂವಿಡಿಕಿಱಿದು ಪೆರ್ಜೆಡೆವೆಣೆದರು ಕೃಷ್ಣ|ಮೂವೀದಿಗೊಂಡು ನೋಲ್ಪಂತೆ  
ಭೃಂಗಕುಂತಲವನು ಬಾಗಿ ಸಿ ನಿಖಿಲಗೋ ಪಾಂಗನೆಯರು ಜಡೆವೆಣೆಯೆ||  
ತುಂಗಸ್ತನದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಾವ ಭು|ಜಂಗನವೊಲು ಬೆನ್ನೇಱಿದುವು||೩೬||

ಭರ್ಮ<sup>3</sup>ಕಲಶಕುಚೆಯರು ಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ ತಮ್ಮೆರ್ದೆವನೆಯೊಳಂಬಿಡಲು  
ನಿರ್ಮಲಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳೆಸೆನಂತೆ ವೇ|ಧವ್ಮಿಲ್ಲ<sup>4</sup> ಜಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||  
ಜಡೆಗೆ ಪೂಸಿದರು ಕತ್ತರಿ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ<sup>5</sup> ಕೇವಣಿಸಿ<sup>6</sup>||  
ತಡೆಯದೆ ಕಪ್ಪುರವಟ್ಟುಗಳನು ಶಿರ,ದಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರು ||೩೭||  
ನೊಸಲ ಕತ್ತರಿಯೂರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರದ ಕರ್ಣದೊ|ಳೆಸೆವ ಜವಾದಿ

[ಮೆಯೊಳ್ಳಗೆ ||

ಬಿಸಜಗಂಧಿಯರಾಯತವೆತ್ತು ಕಾವನ | ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳಂತೆಸೆಯೆ ||  
ನೀಱಿಯರುಗಳಾಯತವೆತ್ತು ಬರಲಾಗಿ,ಬೇಱಿ ಬೇಱವರವರುಗಳ ||  
ಮೋಱಿಯ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಲು ಕೃಷ್ಣ ನ ಮನ,ಸೂಱಿವೋಗದೆ

[ಸುಮ್ಮನಿಹುದೆ ||೩೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರನ್ನು ಎರಚುವ ಜಲಯಂತ್ರ. 2. ವಿದುಷಿಯೇ.  
3. ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ. 4. ತುರುಬು, ಕಬರಿ. 5. ಗುಂಪಾಗದಂತೆ,  
ವಿರಳವಿರಳವಾಗಿ. 6. ಸೇರಿಸಿ, ಮುದಿದು.

ಇಂದುವಡನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ಗಂದುಗೆ ಘುಲಿರೆಂಬ ರವದಿ ||  
ಬಂದು ವಸಂತಪೂಜೆಯ ಮಾಡಬೇಕೆನ | ಲಂದು ಸಾರ್ವದರು ವಸ್ತುಗಳ ||

ತೋರ<sup>1</sup> ತೆಂಗಾಯಿ ನಾನಾವಿಧಪಣ್ ಫಲಾ | ಹಾರವ ರಾಸಿವೊಡಿದರು ||  
ಬರಂತೆ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವಸ್ತುಗಳನಿಕ್ಕಿದರು || ೪೪ ||  
ತಾಳ ದಂಡಿಗೆ<sup>2</sup> ವಿಡಿದಮುಳಗಾನೆಯರು ಹಿಂ | ದೋಳವಸಂತರಾಗದಲಿ ||  
ಅಳಾಪಗೈದುತ್ಸವದಿ ಪಾಡಿದರು ಗೋ | ಪಾಲಕೃಷ್ಣ ನ ಮುದ್ರಿಕೆಯ || ೪೫ ||

ಬಲಿ<sup>3</sup> ಕ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರುಗಳೋತು | ಪಳಕಿನ ಕಲ್ಲ ತಣ್ಣೊಳದಿ ||  
ತಲುಕು<sup>4</sup> ಕಡೆಗೆ ಕಂಕಣ ಝಣಝಣಿಸಲು | ತುಲುಕಿದರ್ ಗಂಧೋದಕವ | ೫೦ ||  
ನಡನೆಡುಗಿಸಿ ನಲ್ಲನೆದೆಯ ಧೈರ್ಯವ ವೊಲೆ | ಗೊಡದಿಂದೆ ವೊಗೆವಂತೆ  
[ವೊಗೆದು ||

ಅಡರ್ಡಪೊಂಗೊಡವೊಲೆವೆಂಗಳುಮುಸುಕಿತು | ಮೃಡತಪಧ್ವಂಸಿಯಪಿತನ<sup>4</sup> ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ವಿಧಿಭವೆಂದಾ | ದಿನಿರ್ಜರರನು | ಕಟ್ಟೆಯಾಳುವ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ||  
ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಿದೆಂಬಂತೆ ತಂದಿಬಿ | ದಿಟ್ಟರೋಕುಟಿಯ ಮಸ್ತಕದೆ || ೫೧ ||  
ಎಲೆಗೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ನಿಲ್ಲೆನುತೆ ಕೋ | ಮಲೆಯರ ಕೆಯ್ಯ  
[ಹೊಂಗೊಡನ ||

ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡುಹಿ<sup>3</sup> ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸುರಿದನು | ವೊಲೆ ಮುಡಿಗಳು ತೋಯ್ದು  
[ತೆಹದಿ || ೫೨ ||

ನೀರನು ಬಿಟ್ಟರಲಪ್ಪುದೆ ಮತ್ಸ್ಯಾ | ವತಾರ ನೀನೆಂದು ನೀಹಿಯರು ||  
ರಾರಾಜಿಸುತಿಪ್ಪ ಕುಂಕುಮಜಲದೊಳು | ನಾರಾಯಣನನದ್ದಿದರು || ೫೩ ||  
ಕಮಲಾಕ್ಷ ನೀರೊಳು ಬಿಡುರ್ ನಿಟ್ಟಸಲಾಗ | ತಮಚೋರನಲ್ಲಿಂದ  
[ಹೊಣಟು ||

+ ರಮಣಿಯರುಗಳ ಬಲೊಲ್ಲೆದೊಟ್ಟ ಕರ್ಬಣ್ಣ | ತಮವೆಂದು ಹಿಡಿದಾಕಿದನು ||  
ಅಂತವಿಲ್ಲದೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ಮುಂತಪ್ಪ ವಿಾಟು<sup>5</sup> ವೆಣ್ಣುಗಳ ||  
ಕುಂತಳ ತಮವೆಂದು ನಿಡುಜಡೆವಿಡಿದು ಶ್ರೀ | ಕಾಂತ ನೀರೊಳಗೆ ನೂಕಿದನು ||

ಕ, ಪ. ಅ— ದಪ್ಪವಾದ. 2. ವೀಣೆ. 3. ಹಾರ. 4. ಕೃಷ್ಣನ ; ಹೇಗೆ ?  
+ ಬಲೊಲ್ಲೆದೊಟ್ಟನ ಕರಿಯಬಣ್ಣವನ್ನೇ ತಮವೆಂದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ; ಇಲ್ಲಿ  
ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಯಾವುದು ? 5. ಸೊಗಸಾದ.

ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ಯರು ತೋಯ್ದು ಪೊಳವುಟ್ಟು ಬಂದಾಗ | ವಸನವೆ ಮುರಿದು  
[ಹಿಂದಿದರೆ ||

ಎಸೆವ ನಿರ್ಮಲದೇಹಲಾವಣ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ | ರಸ ಸುರಿವಂತಾದುದಬಲೇ ||೫೩||

ಕೆಂಬುವುಡೆ<sup>೧</sup>ಯುಡಿನಸನವು ತೋಯ್ದು ನಿ<sup>೨</sup>ತಂಬವು ದೃಶ್ಯತೆವಡೆದು ||  
ಪೊಂಬುಟ್ಟಿದೊಡೆ ತೋಳು ನುಣ್ಣೊಲೆ ಮೆಹಿಯೆ ಪೀ<sup>೩</sup>ತಾಂಬರ ನೋಡಿ  
[ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೫೪||

ಕಿಂಚಿನ್ನಮಕಾರದೆ ಕೃಪ್ಣಲಾವಣ್ಯ<sup>೪</sup>ಲಾಂಛಿತ ವರವಧೂಟಿಯರ ||  
ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರ್ವರೋಕುಟಿಯನಾಡೆಂದು ಪ್ರ<sup>೫</sup>ಪಂಚ ತಾಪೇಟ್ಟ ಕೇಳಬಲೆ||  
ತೋಳ ಮೂಲಗಳೊಡೆವಂತೆ ಪೆರ್ವೊಲೆಯ ಚ<sup>೬</sup>ಡಾಳದಿ ಮೆಹಿನ  
[ಹೆಣ್ಣುಗಳು ||

ಆಳ ಹಂಚಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯುರ<sup>೭</sup> ಮೇಳಕೆ ತಕ್ಕತಕ್ಕವರ ||೫೫||  
ಎಡಗರೆದೊಳುವ ಸುಲಿಸಲ್ಲು ಪೊಳವ ಪೆರ್ವೊಡೆಯಲವರಾಲೆ  
[ಪೊಂಗೆಜ್ಜೆ ||

ಬಿಡಯ<sup>೮</sup>ವಿಲ್ಲದ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಾತಿಯರುಬೆಂ<sup>೯</sup>ಗಡೆಯ ಸಾರಿದರು ರುಕ್ಮಿಣಿಯು||  
ಅತ್ಯಂತರೂಪಯೌವನಗಾತಿಯರುಹೊಂ<sup>೧೦</sup>ಬುತ್ತಿ<sup>೩</sup>ಯೆಡೆಯಾಡುವಂತೆ||  
ಕೆತ್ತಿದ ರನ್ನಜೀರ್ಣವೆಯು ಕೈಕೊಂಡು|ಸತ್ಯಭಾಮೆಯನು ಸಾರಿದರು||  
ಪಲ್ಲವಾಧರದಂತ(ಕುಚ ಪೊಗರುಗುವ<sup>೪</sup>)ಧ<sup>೫</sup>ಮ್ನಿಲ್ಲದೆಮೆಹಿನಹೆಣ್ಣುಗಳು||  
ಪುಲ್ಲ<sup>೬</sup>ದಳಾಕ್ಷಗೆ ಪೊಸವೇಟ<sup>೭</sup> ಪುಟ್ಟುವಂ ತೆಲ್ಲರಿಬ<sup>೮</sup>ಗೆಯಾವರಾಗ ||೫೬||  
ಉಚ<sup>೯</sup>ವ<sup>೧೦</sup>ದೊಲವೊಂದು ಮನದೊಳು ಮೊಳದೊರ್ವ<sup>೧೧</sup>ಮುಚ್ಚ ರ<sup>೧೨</sup>ವೊಂದು  
[ಕಾಂತನಿಗೆ ||

ಹೆಚ್ಚ<sup>೧೩</sup>ಳವಡಿಸಲ್ಕ<sup>೧೪</sup> ಕೊಂಬು<sup>೧೫</sup>ಜೀರ್ಣವೆಯೊಳಚ್ಚ<sup>೧೬</sup>ಡುತಿರ್ದರೋ  
[ಕುಟಿಯ ||೫೭||

ಅಂಡೆಯ ನೆಗಹಿ ಕುಂಕುಮರಸದುಂಬಿಕ್ಕೆ ಯಂಡೆಯ ಕೊಟವೆಯ ಚಿಗಿದು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೆಂಪುಬಟ್ಟೆ ; ಪಟ್ಟೀಸೀರೆ. 2. ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ. 3. ಚಿನ್ನದ  
ಬೊಂಬೆ. 4. ಕಾಂತಿಯು ಪ್ರಸರಿಸುವ. 5. ವಿಕಸಿತವಾದ ಪುಷ್ಪ.  
6. ಪೊಸತಾದ ವಿರಹ. 7. ತ್ನ. ಉತ್ಸವ. 8. ತ್ನ. ಮತ್ಸರ.  
9. ಹೆಚ್ಚುವಾಡಲು ; ಉಬ್ಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ. 10. ಶೃಂಗ.

ಮಂಡೆಯ ನಿಡುಜೆಡೆವಿಡಿದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದರ್|ಖಂಡೇಂದುವಕ್ತ್ರಭಾಮೆ  
[ಯರು ||೬೫||

ಭೇದಿಸಲಂಗಜಾತಗೆ ಭದ್ರಗಜ ನೀರ|ಸೇದಿ ಸೊಂಡಿಲೊಳೇವ ತೆಹದೆ ||  
ವಾದಿಸಿಕೊಳುತ ಜೀರ್ಣೋಪವೇಯಿಂದೆ(ಚ್ಚೆ ಚ್ಚು) ನಾದಿದರೊ<sup>೧</sup>ಬ ರೊ  
[ಬ<sup>೨</sup>ರನು ||೬೬||

ಭೇರಿಮದ್ದಳೆ ಶಂಖಪಟಹಡಿಂಡಿನು ಡೋಳು ಮಾರಿ ತಂಬಟದ ದನಿಗಳು ||  
ಭೂರಿನಾದದೆ ಲಗ್ಗೆವಹ<sup>೩</sup>ವೊಟಗಿದುವಲ್ಲಿ|ನಾರಿಯರ್ ಪೊಯ್ದಾಡುತಿರಲು||  
ನವೊಳು ನಾವೆ ಪೊಯ್ದಾಡಲು ಬೇಕೆಂದು|ಕಮ್ಮಲಗ್ಗಂದಗಂದಿಯರು||  
ತಮ್ಮನಾಳುವ ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ತುಡುಕಿದ ಪೆರ್ನೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಪೆನು ||೬೭||  
ಬಂದುಗೆವಾಯ<sup>೩</sup> ಭಾವಿನಿ ಕೇಳು ಹೊಸಹೊನ್ನ|ಬಿಂದಿಗೆದುಂಬಿಯೋ  
[ಕುಟಿಯ ||

ಇಂದಿಗೆ ಸುಖ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಚೆಲ್ಲಿದ|ರಂದು ಕೃಷ್ಣನ ತಕ್ಕೊಳಿಸಿ ||೬೮||  
ಶತಪತ್ರದಳನೇತ್ರೆಯರ ಬಲೊಲ್ಲೆಗಳ|ಚ್ಯುತನದಿವ್ಯಾಂಗದೊಳಮದ್ದು  
ಕೃತಪುಣ್ಯರಾದರು ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಲು ಪುಳ|ಕಿತರಾದರನಿಬರುತ್ತವದೆ ||೬೯||  
ರಮೆಭೂದೇವಿ ಮೂಲೋಕವೆಣ್ಣುಗಳಿಗು|ತ್ತ ಮೆಯರು ಸಲ್ಲಿಲೆಗೆಯ್ವು||  
ಸಮಯದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಚೆತ್ತಕೆ|ಬೆಮೆ<sup>೪</sup>ಗೊಳಿಸದೆ ಪೊದರೇಕೆ||೭೦||  
ಘಣಿತಲ್ಪ ಸುರನಿಶಾಚರರಿಂಗೈಯವೃತವ|ನುಣಬಡಿಸಲ್ಕೆ ಕೋವಿದರು ||  
ಗಣಿಸಲಚ್ಚರಿಯ ಮೋಹನಮೂರ್ತಿನಾರಾ|ಯಣಿಯಾಗಿಜಗವವೋಹಿಸಿದ||  
ಹೆಂಗಳು ಭ್ರಮಿಸುವುದರಿದಲ್ಲ ವಿಧಿಭವರ್<sup>೫</sup>|ಕಂಗಳಿಗಾಶ್ಚರ್ಯವಡೆನೆ ||  
ಮಂಗಳಪುರುಷಾಕೃತಿ ಮೋಹನರೂಪ|ರಂಗನಲ್ಲವೆ ರಾಜ<sup>೬</sup>ವದನೆ ||೭೧||  
ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ|ಗ್ರಜಕನಿಷ್ಠರುಗಳು ತಮ್ಮ ||  
ಗಜಗಮನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಕ್ರೀಡಾಕುಲ|ವ್ರಜದೊಳೋಕುಟಿಯನಾಡಿ  
[ದರು ||೭೨||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಚ್ಚರಿವೆತ್ತ ತಣ್ಣೊಳದೊಳಗುವನಾ|ಪತಿತಸದ್ಭವಂಸಿ ಮುಂ  
[ಕೊಂಡು ||

ಕ. ಪ. ಆ—1. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನನೆಯಿಸಿದರು.

2 ಲಗ್ಗೆಯವಾದ್ಯ.

3. ಬಂಧೂಕದ ಪುಷ್ಪದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯುಳ್ಳ.

4. ಭ್ರಮೆ.

5. ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು.

6. ಚಂದ್ರ.

ರತಿದೇವಿಸಹ ವಸಂತವನಾಡುತಿರ್ದನು|ಮತಿನಂತೆ ಕೆಳದಿ ಚಿತ್ತೈಸು||೨೫||

ಶಂಬರ ಶರನಿಧಿಯೊಳು ತನ್ನ ಕೆಡಹಿದ ಪಿಂಬವಣೆಯನು<sup>1</sup> ತೋಯುವರೇ ||

ಚೆಂಬಣ್ಣ ಗಂಧೋದಕದಲ್ಲಿ ಸ್ತರ ತನ್ನ|ಕುಂಭಕುಚೆಯನು ನೂಂಕಿದನು ||

ಉಟ್ಟ ಸಾಲಿಯ ನೀರೆ ಕೊಪ್ಪು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ|ಬಟ್ಟ ಬಲ್ಲೊಲೆಯು

[ಥಾಳಸಲು ||

ನೆಟ್ಟನೆ [ನೀರಿಂದೆ] ಬಂದು ಕಾಮಗೆ ಕೈ|ಗೊಟ್ಟಳು ಮುಂದಲೆವಿಡಿದು ||೨೬||

ಹರನುರಿಗಣ್ಣಿಂದೆ ಬಂದ ಸಂತಾಪ ಪೀ|ವರಕುಚಾಸ್ವಿತೆಯರ ತಾಪ ||

ಸ್ತರ ನಿನ್ನಮೆಯೊಳಗಿದೆ ತಂಪುಗೊಳ್ಳೆಂದು|ತರಳೆ ನೂಂಕಿದಳು ತಣ್ಣೊಳದೆ||

ನೂತನಕಾಮಕುಂಕುಮಃರಸದೊಳುತೋಯ್ದು|ಪೀತಾಂಬರನಾಗಿ ಬರಲು

ಆತನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ ಲಲ್ಲೆಯನಾಂತು|ವೂತನಾಡಿದಳು ಮಾಯಾವಿ||೨೭||

ಎನ್ನ ನೀ ಮೊದಲು ನೂಂಕಿದ ಕಾರಣದಿಂದೆ|ನಿನ್ನ ನಾ ನೂಂಕಿದೆನ್ನೆನೆ||

ಇನ್ನಾವ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತ ಮನ್ಮಥ ರತಿ,ಪೊನ್ನಂಡೆಗಳ ತುಡುಕಿದರು||

ಕುಂಕುಮಜಲವ ಹೊನ್ನಂಡೆಗಳೊಳು ತುಂಬಿ,ಮುಂಕೊಂಡು ಹೊ

[ಯ್ದಾಡಲವಳ ||

ರಿಂಕಿದ<sup>2</sup> ಕುಚೆಯುಗ ಬಾಹುಮೂಲಂಗಳ,ಕುಂಕುಮ ಜಗವ ಮೋಹಿಸಿತು||

ಹೊಗರುಗುವಂಗೋಪಾಂಗ ವಕ್ಷದೊಳು ಪೊಂ|ಬೊಗರಿಯಂತಿರ್ಪ

[ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||

ದೃಗುಯುಗಳದಿ ನೋಡಿ ಹೆಣ್ಣಿಂಗಲಾಡದೆ|ಮುಗುಳಂಬನಮರ್ದಪ್ಪಿದನು ||

ಪಲ್ಲವಿಸಿದ ನಿರ್ಜರವೃಕ್ಷವೆ ಕಲ್ಪ|ವಲ್ಲಿಯು ತೊಡರಿ ಕೊಂಬಂತೆ ||

ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿ ನುಣ್ಣೊಳಿಂದೆ ರಸದಾಳ|ವಿಲ್ಲನೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿದಳು ||೨೮||

ಇನಿವಿಲ್ಲ ರತಿದೇವಿಯರ ಮುಂದೆ ವರವಿಲಾ ಸಿನಿಯರು ಹೊನ್ನಂಡೆದಳೆದು||

ತನಿಮೋಹರಸಮೋಸರ್ವಂತೆ ಪೊಯ್ದಾಡಿದ,ರನಿಬರದೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ||೨೯||

ಎಡಬಲದೊಳು ಪಿಂತೆ ಮುಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪೊಂ ಗೊಡಮೊಲೆಯು

[ವರೋಕುಟಿಯ ||

ಎಡೆವಿಡದೊಬ್ಬ ರೊಬ್ಬ ರ ಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲುವ|ಸಡಗರವೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು||೩೦||

ಆಳಯರು<sup>1</sup>ಗಳೆನ್ನೆ ಸೆಯೊಳು ನೂಲುಲು | ಜೋಳ<sup>2</sup>ಜೋಳಯೊಳೊಂದು

[ಗೂಡಿ ||

ಗೀಳಟ್ಟು ಪೂವಾಲೆಗಳಿಂದೆ ಕಡುಗೆಲ್ಲ | ಗೂಟ<sup>3</sup>ಗಳ್ ಪೊಯ್ದಾಡುವಂತೆ || ೪೬

ಕಟ್ಟಲುಜ್ಜು ಗವೆತ್ತ ಪೂಚೆಂಡು ಪನ್ನೀರ | ಪೊಟ್ಟಣ ಯಕ್ಷ ಕರ್ಡಮವ ||

ಬಟ್ಟ ಕಂತುಕ<sup>4</sup>ದಿಂದೆ ಬಲೊಲೆ ಬಿದಿರುವಂ | ತಿಟ್ಟಾಡಿದುದು ಸಖಿನಿವಹ || ೪೭

ಸಿಂಗಾರವಡೆದ ಉಟಳದಯ್ಯಾಲೆಯ | ಮಂಗಳವಿಭವದಿನಡರ್ಡು ||

ಅಂಗಜಚಕ್ರದಿಗ್ವಿನಿತೆನುರೆಂಬಂತೆ | ತುಂಗಯೌವನೆಯರಾಡಿದರು || ೪೮ ||

ನೋಟವಿಷಯದಿಂದೊಳಗಾದ ಪುರುಷರ | ಕೋಟಲೆಗೊಳಿಸಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ ||

ಆಟವಿದೆಂಬಂತೆ ತಿರುಗಿಸುತಿದರ್ | ಉಟಳದಯ್ಯಾಲೆಗಳನು || ೪೯ ||

ಸಹ<sup>5</sup>ಮಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳ ಕೊರಲಹಾರದಮುತ್ತು | ಪಹ<sup>5</sup>ದುದಿರುವಮಣಿನಿಚಯ ||

ಬಿಡುವೆ<sup>5</sup>ಯೊಳಗಾಲಿಕಲ್ಲುಗಳಂದದಿ | ತುಳುಗಿದರ್ಡುಯ್ಯಾಲೆಯಡಿಯ || ೫೦ ||

ಉಡುವಸನಂಗಳು ತೋಯ್ದು ಕೆಂಬಣ್ಣಕಿ | ಮೃಡಿರುಜೆದೊಲುತಲಿರಲು ||

ಕುಡಿತೆಗಣ್ಣ ಬಲೆಯರುಗಳು ತಣ್ಣ ಸವೆತ್ತು | ನಡುಗಿದರ್ ಮೇಲೆ ನರ್ತಿಸಲು ||

ವೇಡೆಯವಡೆದು<sup>4</sup> ನಿಂದುದು ಪೆಣ್ಣು ಹರಿ ಜಲ | ಕ್ರೀಡೆಯನಾಡಿದ ಬಜ<sup>5</sup>ಕ ||

ಕೂಡೆ ಸದ್ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಂಧಮಾಲ್ಯವ | ಜೋಡಣೆಗೆಯ್ದ ಶ್ರೀಧರನು || ೫೧ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೧೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ.

## ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಕಾಂತವನ್ನು ಮನೆದುಂಬಿಸಿಕೊಂಡುದು—

ಮೂರುಕ್ಕ ರದ ಕೀರ್ತನೆಗೊಟ್ಟು ಮುಕುತಿಯ | ತೋರುಲುಜ್ಜು ಗಿಸಿದಹರಿಯ

ನೀಡನ ಮಡದಿಯ ಬಲಗೊಂಡು ಕವಿತೆಯ ಬೀಣಿ<sup>5</sup>ನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಲೇಸಿನಿಸಿ || ೧ ||

ಅಕ್ಕರಿಗನ ಕುಲವೃದ್ಧನ ಮಡದಿಯ<sup>5</sup> | ಧಿಕ್ಕರಿಸದೆ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||

ಕ ನ. ಅ—1. ಚತುರ್ಗತಿಯರು.

2. ಜೋಡಿ.

3. ಸೆಂಡು.

4. ಸುತ್ತಿನಿಡು.

5. ಸರಸ್ವತಿಯ; ಹೇಗೆ?

ಸಕ್ಕದ ಕನ್ನಡವೆರಸಿದ ಕವಿತೆಯ|ನೊಕ್ಕಣಿಸುವೆ ಕೇಳು ಕೆಳದಿ ||೨||

ಅಱಿಯಟ್ಟ<sup>೧</sup> ಖಳರ ಖಂಡಿಸಿ ಬಿಸಿರಕುತಕೆಂ|ದೊಱ<sup>೨</sup>ಯೊಳು ತೊಳದ

[ಚಕ್ರವನು ||

ಬಱಿಯೊಳು ಕೃಷ್ಣ ಬೈತಿಡುವಂತೆ ಪಡುವೆಟ್ಟ|ಮಱಿಗೊಂಡು ರವಿ

[ಮುಲುಗಿದನು ||೩||

ಕಂಜಬಾಂಧವನಸ್ತಮಿಸೆ ಪಡುವಣವೆಣ್ಣು|ಮುಂ ಚೇತನಗುಂದಿ ತನ್ನ ||  
ಮಂಜುಲವದನದ ತಂಬುಲವುಗುಟ್ಟಂತೆ ಸಂಜೆಗೆಂಪೆನೆದಿರ್ದುದಾಗ ||೪||

ಸುಟವೆತ್ತು ಮುಗಿಲಗಲದಿ ಪರಿವಾಕಾಶ ತಟನಿಯ<sup>೩</sup> ಬುದು ದದಂತೆ ||  
ಪಟುವಾಗಿ ನಿಖಿಲನಕ್ಷತ್ರಸಂದೋಹ ಸಂಘಟಿಸಿತು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೫||

ಮಿಾಟಾದ ರೂಪುಜನ್ಮನ ಬಿಡುವೆಣ್ಣುಳೊಳೆ ಬೇಟನ ಮೊಟ್ಟದನ್ಯಾಯ||  
ಕೂಟಕೆ ತರಣಿ ಬಂದರೆ ವೃದ್ಧನೆಂದು ಕವಾಟನ ಮುಗಿದುವಂಭೋಜ||೬||

ಕೋವಿದೆ ಕೇಳುಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯನಮುಂದೆ ತೀವಿರ್ದಕಮಲವಲ್ಲ ರಿಯ||  
ಹೂವಿನ ಗೊಂಚಲೆಂಬಂದದೆ ಬೊಂಬಾಳ ದೀವಿಗೆ ಮೊಳಿದುವಿಕ್ಕಲದೆ||೭||

ಸ್ತನವೆ ಬುಜ್ಜಣಿಗೆ(?) ಮೈಲಾವಣ್ಯರಸ ತೈಲವನಜಾಕ್ಷಿಯರತೋಳೆ ದಂಡ  
ಘನಕಾಂತಿವೆತ್ತ ಮೊಣಿಕೈದುಂಗುರವೆರ|ಲ್ಮಿನುಗಿನ ಸೊಡರೊಪ್ಪಿದುವು ||೮||

ಪರಿಪೂರ್ಣತೇಜೋಮಯಕೃಷ್ಣ ರಾಯನ|ಸಿರಿವೊಗಕಾಂತಿಯಮುಂದೆ||  
ತುರಿಯದಿಂ ತನು ಹೊದ್ದದಿರಲೆಂದುನಿಂದಿ|ರ್ದೂರಿನ ಸೊಡರ್ಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ನಳಸಬಾಂಧವನ ಮುಂದೆಸೆಯೊಳು ಮಿಗೆ ಮಿಂಚು|ಬುಲುವಿನ ಮಿನುಗು

[ರಂಜಿಪುದೇ ||

ದಳತಪ್ರಕಾಶಕೃಷ್ಣನ ಮುಂದೆ ಸೊಡರ್ಗಳ|ಕಳತುವು<sup>೪</sup> ನಸುಕಾಂತಿವೆರಸಿ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ರಕ್ತಿಣಿಯಹೊಂ|ದೊಡವಿನರತ್ನದೀಪ್ತಿಗಳ||  
ಪಡೆದ ತಾಯೆಂಬಂತೆ ಕೌಸ್ತುಭ ರಮ್ಯತೆ|ವಡೆದುದು ಹರಿಯುರಸ್ತಳದಿ||೧೧||

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಘ್ರಿಸಂದೋಹ|ಚೆಂದದೆ ಘಣಿರೆಂಬ ರವದಿ ||  
ಬಂದಾಗ ಕೃಷ್ಣನು ವರರತ್ನಮಂಡಪ|ಹೊಂದವಗದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ||೧೨||

ಕ. ಸ. ಅ—1. ಹಿಂದಟ್ಟಿಕೊಂಡುಹೋಗಿ,

2. ಕೆಂಪಾದ ಪ್ರವಾಹ.

3. ಆಕಾಶಗಂಗೆ.

4. ಕಾಂತಿವಿಹೀನವಾದುವು



ವಿಘ್ನದಾಯಕಶ್ರೇಷ್ಠನೆರ್ದೆಗೇಡಿಯ<sup>1</sup> ಪ್ರಲಂ<sup>2</sup> ಬಘ್ನ<sup>3</sup> ತಾನೊಡಗೊಂ

[ಡುಬಂದು !

ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಮನೆದುಂಬಿಸಬೇಕೆಂದು | ಲಗ್ನವೆ ಪೇಟ್ಟು ನನುಜಗೆ ||೧೩||

ದಾನನಮದವಿದಳತ ಮುಸಲಿಯು ಮೂತಿ | ಗಾನಂದನಡೆದಾಕ್ಷಣದಿ ||

ವಿನಾಸಧ್ವಜರತಿದೇವಿಗೆ ತತ್ಪರ<sup>4</sup> ಸ್ಥಾನಗೇಹವ ತುಂಬಿಸೆಂದ ||೧೪||

ಕಡುಲೇಸಾದುದಚ್ಯುತ ಕಾಮರತಿದೇವಿ | ಗುಡುಗೊರೆ ಬಳ್ಳವಳ್ಳಗಳ ||

ಕುಡು ಕೊಂಡುಯ್ದು ಮಂದಿರವತುಂಬಿಸರೆಂದು | ನುಡಿದನುರಾಮನಚ್ಯುತಗೆ ||

ರಾರಾಜಿಸ ನನ್ಯವಸ್ತ್ರ ಸಂತತಿ ಸಪ್ತ | ವಾರ ಮೆಯೊಡಿಗೆ ಮಾಕ್ತಿ ಕದ ||

ಹಾರ ಕಿರಿಟ ಪೆರ್ದುಱುಬಿನೊಳೊಪ್ಪುವ | ತೋರಮುತ್ತುಗಳ ಪಾಲಿಸಿದ ||

ಚೆನ್ನದ ಕಾಲ ಬೆಳ್ಳಯಕಾಲಮಂಚ ಸು | ವರ್ಣದಡ್ಡಣಿ<sup>3</sup> ಸುಪ್ಪತಿಗೆ ||

ರನ್ನವಿಟ್ಟರ<sup>4</sup> ರತ್ನಗಂಬಲಿ<sup>5</sup> ತಲೆಗಿಂಬ<sup>5</sup> | ಹೊನ್ನಾಂಬರನಿತ್ತ ಮಗಗೆ ||೧೫||

ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವಡೆದ ಹೊಂಬರಿಯುಣತಳಗೆ ತಂ | ಬಿಗೆಗಿಂಡಿಗಿಣ್ಣಿ ಲುಗಳನು ||

ನಗೆವೊಗದರ್ಪಣ ಹಂಸೆ ಪುತ್ರ<sup>6</sup>ಯು ದೀ | ವಿಗೆಗಂಬಗಳನಿತ್ತ ನೊಲಿದು ||೧೬||

ಸೊಡರ್ಗಡಿಗಳ ಸ್ವರ್ಣಬುಜಣಿಗೆಗಳ ಪೆ | ಗರ್ಗಡಪಾಸಿಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ||

ಅಡಲೊಡಚುರ್ವಪೊಂಭಾಂಡಗಳ ಕರಬೋನ | ಗಡಣವ ಕೊಟ್ಟನುತ್ಸವದಿ ||

ನೆಗಳ ಸೊಂಡಿಲ ಚೆನ್ನದಣಿಸಿನ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ | ಸೊಗಯಿಪ ರತ್ನವಿಮಾನ ||

ಮಿಗೆ ನಲ್ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿಮುಂತಾದವ ಸ್ತುಗಳನಿತ್ತ ನುಕ್ಯಪ್ಪ ಮಗಗೆ ||೧೭||

ಕಣ್ಮನಂಗಳಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವನೆಯ್ದಿಸುತಿರ್ಪ ನುಣ್ಣೊಲೆಗಳನುಱಿ<sup>3</sup>ಮೊಱಿ<sup>3</sup>ವ ||

ಪೆಣ್ಣಾಣಿಕಗಡಣವನಿತ್ತ ನೆಯ್ದಿಲ ಗಣ್ಣೆಯ್ಯ ರತಿಮನೋಧವಗೆ ||೧೮||

ದಂತಿಘೋಟಕ<sup>6</sup> ಧೇನುಮಹಿಷವತ್ಸಂಗಳ ನಿಂತಿರಿಸಿದರು ಸಾಲೊಳಿಸಿ ||

ಇಂತವು ಮೊದಲಾದ ಬಲುವಟಿಗಳ ಕೃಪ್ಪ | ಕಂತುವಿಗಿತ್ತ ನುತ್ಸವದಿ ||೧೯||

ತೊಂಡಿಲು ಬಾಸಿಗವನು ಸೂಡಿದರು ಚಂದ್ರ | ಮಂಡಲರತಿಮನ್ಮಥರ್ಗ ||

ಸೊಂಡಿಲಿಂದೆಸೆವ ದಂತಿಯನೇಱಿಸಿದರಾ | ಖಂಡಲ ಶಚಿಯ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||೨೦||

ನಿಚ್ಚಣಿಗೆಯ ಪಂಜು ನಿಜಪಂಜು ಸೂರ್ಯನೊಳ<sup>6</sup> ಮಚ್ಚ ರಿಸುವಮಾಪಂಜು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ಮನ್ಮಥ ; ಹೇಗೆ?

2. ಪ್ರಲಂಬಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದ

ಬಲರಾಮ.

3. ಮೂರುಕಾಲುಳ್ಳ ಮಣೆ.

4. ರತ್ನಾಸನ.

5. ತಲೆಯ ದಿಂಬನ್ನು.

6. ಕುದುರೆ.

ಉಚ್ಚೈಃ ಸಿದುವು ಮನ್ಮಥರತಿ(?) ಲಯಕಾಲಕಿಚಿ ನ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ || ೨೪ ||  
 ಎಡೆಯ ಪಂಜುಗಳದ್ದು ನಾಗನಾಥನ | ಹೆಡೆವಣಿಗಳ ದೀಪ್ತಿಯಂತೆ ||  
 ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯದೆ ಪೆಣ್ವೆಂಡು | ನಡೆಗೊಂಡುದೇನ ಬಣ್ಣ ಪೆನು ||  
 ಇಡಿಕಿಹಿದಿಹ ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ಹೊಂಗಳಸ ಕ | ನ್ನಡಿಯಂತೆ ನುಣ್ಣೊಗ  
 [ಮೆಸೆಯೆ ||

ನಿಡಿದಾದ ಕಪ್ಪುಗಣ್ಣಳ ವಾರ ನಾರಿಮ | ರಡಿಯಿಟ್ಟರರಸಂಚೆಗಮನೆ || ೨೫ ||  
 ಬಾಣಸಂಚಕ ರತಿದೇವಿಗೆ ಪೊಂಬರಿ ಯಾಣದಿಂದಾರತಿ ಬೆಳಗೆ ||  
 ಮಾಣದೆ ಧವಳಶೋಭನವ<sup>೧</sup> ಪಾಡಿನರು ಗೀರ್ವಾಣನಾರಿಯರ ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||  
 ಕರಣೇಂದ್ರಿಯ ಚೆತ್ತು ಯೋಗಿಗಳೆದೆ ತಪಃ | ಕರಣನೊಡೆದು<sup>೨</sup>ವಂತೆ ||  
 ಚರಣಾಭರಣದೀಪ್ತಿಯೊಳಂಗೊಡ್ಡವ | ಸ್ತರಣದ ಹೆಂಗಳೊಪ್ಪಿದರು || ೨೬ ||  
 ದುಸ್ತರಗೀತಶಬ್ದವ ಕೊಂಬ ಪಾತ್ರಸ ಮಸ್ತವಿದ್ವಜ್ಜನರಿಗೆ ||  
 ಹಸ್ತದಿ ಹೊಮ್ಮು<sup>೩</sup>ಗಿ<sup>೪</sup>ದನು ಯಾದವ, ಮಸ್ತಕಮಣಿ ಕೃಷ್ಣನೊಲಿದು || ೨೭ ||  
 ಅಗಣಿತಕನಕದಂಡದ ಪಲ್ಲವಭತ್ತ ನೆಗಹಿರೆ ರತ್ನ ತೆತ್ತಿಸಿದ ||  
 ಸೊಗಯಿಪ ಮಣಿಸೊಡವೊಳಗಿನೊಳ್ ಮೊಹಿಸಿದುವು | ಗಗನತಾರಕಿಯ  
 [ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ || ೨೮ ||

ಸಿರಿವೆತ್ತ ಕನಕದಂಡದ ಚಾಮರ ಸೀ ಗುರಿ ನಡೆದೋರಣನಿಚೆಯ ||  
 ಪರುರವಿಸಿದ ನಾನಾವಿಧ ಟೆಕ್ಕೆಯ<sup>೨</sup>, ತೆರಳಿತು ನಭವನಳ್ಳರಿದು || ೨೯ ||  
 ಅಂಗಡಿಯೆಡಬಲದಲಿ ರಮ್ಯತರಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ತುದಿಯ ಮಂಟಪದಿ ||  
 ಹೆಂಗಳು ರನ್ನೆಯ ನೋಡುತ್ತಿದರು ವಿನಾ | ನಂಗಳವರಿಯರ ಜಹಿಸಿದು || ೩೦ ||  
 ಸೌಂದರಮಯವೆತ್ತು ರತಿ ಕಾಮಸಹ ಗಜ ಕಂಧರವೆಡೆಯಲಿ ಕುಳಿತು ||  
 ನಿಂದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯಗೀತಗಳ ನೋಡುತ್ತಲೈ ತಂದರು ರಾಜಮಂದಿರಕೆ || ೩೧ ||  
 ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ<sup>೩</sup>ಗ್ರದಿ ಕತೂ<sup>೪</sup>ದರಿ<sup>೫</sup>ರಮ್ಯ ರತ್ನಗೋಪುರದಿ ||  
 ಸಿರಿವೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆಸೆಯಲಿ ಕಂತು | ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿಂದಲಿ<sup>೬</sup>ದ ||  
 ಬಿಡದೊದರುವ ನಾನಾವಾದ್ಯಶ್ರುತಿಗೂಡಿ ಮಡದಿಯ ಧವಳಶೋಭನದಿ ||  
 ಸೊಡರಿಟ್ಟ ಮೊಹಿವ ರತ್ನಾಂಚಿತದುರುಹೊನ್ನ<sup>೭</sup>ಗಡಣದಾರತಿಯನೆತ್ತಿದರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಧವಳದ ಹಾಡೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹಾಡು.

2. ಧ್ವಜ. 3. ಪ್ರಾಕಾರ. 4. (?)

ಸೊಲ್ಲಿಸಿದರು ಜಾಗು ಬೊಲ್ಲು<sup>1</sup> ಶಬ್ದವ ಕೆಂಬಲ್ಲ ತಳಗೆಗಾರ್ತಿಯರು||  
ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಾಸೇಣಹೂವ ಸಂಪಗೆಯಂತೆ|ಚೆಲಿ ತು<sup>2</sup> ಬಣ್ಣ ಗೂಲುಗಳ<sup>3</sup> ||೩೬||

ರಥಹಸ್ತಿವಾಜಿಸಲ್ಲವ ಛತ್ರಟೆಕ್ಕೆಯ|ಶತಕೋಟ ಬಾಹ್ಯದೆ ಮೊಹಿಯೆ||  
ಹಿತವಾದ ಯದುವಧೂಟೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ಮ|ನ್ಮಥ ಹೊಕ್ಕ ರಾಜ

[ಮಂದಿರವ ||೩೭||

ಶಶಿವದನೆಯರೊಂದುಗೂಡಿ ತದ್ವಿಧಿಯ ನಿ|ರ್ವಿಸಿ ಮಹದಾಗವೋಕ್ತಿಯಲಿ  
ರಸಿಕಶೇಖರ ರತಿಕಾಂತನ ಮನೆಯ ತುಂಬಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಮರಳ ಮಂದಿರಕೆ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳ ನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೯೫೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



## ಹದಿನಾಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ರತಿಯ ಗರ್ಭಾದಾವ:—

ಹೆರೆಯಾಳ್<sup>4</sup> ಡೆಯಾಡುವನ ಸಡಗರ್ಜಿದ<sup>5</sup> ದೊರೆ ದೇವದೇವಾಧಿಪನ ||  
ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದೆ<sup>6</sup> ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲುಖಂಡಶ ಕರೆಯಂತೆಸವಿವಾತುವೆರಸಿ||

ಸುತೆಯನಂಗೀಕರಿಸಿದನೈಯನ<sup>7</sup> ಪುಣ್ಯ|ಕಥೆಯ ನಾ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಡೆ ||  
ಜತೆಯಗಲದೆ ನಿನ್ನಂತೆ ಕೇಳುವ ಗುಣಾನ್ವಿತೆಯರ ತೋಱಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧||

ಮುರಹರ ನಿಖಿಲಯಾದವರ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ರಮನೆಯಗಲತ್ತಲಿತ್ತ||  
ವರಚಂದ್ರಕಾಂತಮಂಟಪಕ್ಕೆದಿ ಸಿಂಹವಿ|ಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮದನನೊಪ್ಪಿದನು ||೨||

ವಾಮದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಮುಗ್ಧ ಸತಿಯರ ಸ್ತೋಮ ನಿಂದಿರೆ ಸಾಲಾಗಿ ||  
ಹೇಮದಂಡಾನ್ವಿತೆಯರು ನಿಂದಿದರು | ಕಾಮನ ಕೈವಾರಿಸುತ<sup>8</sup> ||೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಶುಭಸೂಚಕಗಳಾದ ಮಾತುಗಳು. 2. ಚೆಲ್ಲಿದರು.

3. ದೃಷ್ಟಿಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾಬಣ್ಣದ ಅನ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿವಾಳಿಸಿದರು.

4. ಶೇಷ. 5. ಸಡಗರಿಸಿದ; ಅಲಂಕರಿಸಿದ. 6. ಮೋಸವಿಲ್ಲದೆ; ಕಪಟ  
ವಿಲ್ಲದೆ. 7. ವಿಷ್ಣು; ಹೇಗೆ? 8. ಹೊಗಳುತ್ತ.

ಜಂಭಭೇದಿಯ ಮಾನಮರ್ದನ<sup>1</sup> ಜಯ ನಿಟಲಾಂಬಕತಪೋವಿಘ್ನಜಯತು ||  
ಪೊಂಬಸಿಂಹನ ಬಾಯ ಬೀಯಗ<sup>2</sup>ಜಯಯೆಂದು|ಶಂಬರಾರಿಯಹೊಗಳ<sup>3</sup>ದರು||

ನೇಸು ಗರ್ವಪರ್ವತವಜ್ರ<sup>3</sup> ಜಯತು ಪರಾಶರಚಿತ್ತವಿಭೇದ<sup>4</sup> ||

ದೋಷಾಕರತುಂಗಭಂಗ<sup>5</sup> ಪರಾಕೆಂದು|ಪೂಸರನನು ಹೊಗಳ<sup>6</sup>ದರು ||೬||

ನಾಡೊಳು ಹನುಮಂತಶುಕಸಿದ್ಧರಾಮ<sup>6</sup>, ಕೋಡಗಮರುಳ್ಳ<sup>7</sup>ಳೆಂದು<sup>8</sup>||  
ಗೂಢ<sup>7</sup> ನಿರ್ಜರನರೋರಗರ ಭಂಗಿಸುತಿರ್ಪ|ಗಾಡಿಕಾಱನ ಹೊಗಳ<sup>9</sup>ದರು||

ಎತ್ತ ಬೀಸಿದ ಗಾಳಿಯೆತ್ತಲು ಮಲೆತಿರ್ದ<sup>8</sup>, ಮೊತ್ತದ ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರ||  
ತೊತ್ತಲದು<sup>9</sup>ದ ಧೀರೋದಾತ್ತ ಜಯಯೆಂದು|ಚಿತ್ತಜನನು ಹೊಗಳ<sup>10</sup>ದರು|

ಸೆಳಗು ಸಂಭಾಳಕೆ ಬಹುಭೂಷಣಗಳೆ|ಚ್ಚು ಮೇಲಪ್ಪಾವಧಾನ ||

ಹೆಣ್ಣಿನೊಸಲಬಲೆಯದಿಟ್ಟ ಪರಾಕು ವಿನಾಂ'ಗುಣುಹಿನ ಜೀಯ ಚಿತ್ತೈಸು||

ಗಾಣೆಯರುಗಳ<sup>11</sup> ಚಿತ್ತೈಸು ನರ್ತನದ ಸು ಜಾಣೆಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು||

ವೀಣಾಪಾಣಿಯರುಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ಪೂ ಬಾಣ ಪರಾಕೆಂದರೊಲಿದು ||೧೦||

ಗುತ್ತಿಗೇವಿದಿದಂತೆ ನೆಣ್ಣಿ ಸಾಧಿಸಿದಲು|ವತ್ತು ನಾಲುಕು ಬಿಜೆ ಗುಣುಹ ||

ವೃತ್ತಕುಚಾನ್ವಿತೆಯರ ಪರಿಕೆಯ<sup>10</sup> ನೋಡು|ಚಿತ್ತಯಿಸೆಂದರಂಗಜನ||೧೧||

ಸಕಲಕಲಾಭಿಜ್ಞೆಯರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿದು|ಮಕರಕೇತನ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||

ಮುಖಪದ್ಮವ ನೋಡಿ ವಿನಯಾತುರದಿಂದೆ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು||೧೨||

ನುಡಿಸಿದ ಕೆಲರ ನೋಡಿದ ವಿನಯದಿ ತೃಪ್ತಿ|ವಡಿಸಿದ ಪೆಣ್ಣಿನೋವ್ಯಥೆಯ||

ಬಿಡಿಸಿದ ಬೆಮರ್ವಸಿಗಳನೆಲ್ಲರಿಗೋತು|ಕೊಡಿಸಿದ ಸಕಲಸನ್ನಹವ<sup>11</sup> ||೧೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಇಂದ್ರನನ್ನು ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ವಶ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು. 2. ಬ್ರಹ್ಮನ ವದನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಧೀನಮಾಡಿಕೊಂಡವನಾದ್ದರಿಂದ, ಬಾಯಬೀಗವಾದನು. 3. ಜಗಚ್ಚಕ್ಷುವಾದ ಸೂರ್ಯನನ್ನೂ ಕೂಡ ಪತ್ತೀವಿಶಿಷ್ಟನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನಾದ್ದರಿಂದ. 4. ಪರಾಶರಮುನಿಗೂ ಕಾಮೋದ್ರೇಕವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನು; ಇಲ್ಲಿನ ಕಥೆ ಏನು? 5. ದೋಷಾಕರ=ಚಂದ್ರ, ತಾರಾದೇವಿಯ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಹೊಂದುವಹಾಗಿ ಮಾಡಿದವನು, ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಕಥೆ ಏನು? 6. ಹನುಮಂತ, ಶುಕ, ಸಿದ್ಧರಾಮ—ಇವರು ಹುಟ್ಟುಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು. 7. ಗೂಢವಾಗಿ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ. 8. ಗರ್ವದಿಂದ ಇದ್ದ. 9. ಗಾನಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನು. 10. ಪರೀಕ್ಷೆ. 11. ಸನ್ನಹವನ್ನು.

ಸೆಳೆನಡುವಿನ<sup>1</sup> ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ|ದಳೆದ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈವಿಡಿದು ||  
 ಕಳೆವೆತ್ತ ಕಂದರ್ಪ ಮಣಿಸೊಡವೆಗಳಗಿನ|ನಿಳಯವ ಹೊಕ್ಕನರ್ತಿಯಲಿ ||  
 ಚಿತ್ರಮಯದ ಗೋಡೆ ಕಂಭ ಚಾವಡಿಹೊನ್ನ ಪುತ್ತಿ<sup>೨</sup> ಮದನಕ್ಕೆ<sup>೩</sup> ರತ್ನ ||  
 ತೆತ್ತಿಸಿದಮಲಬೋದಿಗೆ ಲೋವೆ ಪಲಗೆಯೊಳ್|ಯುತ್ತಿ ನ ಕುಚ್ಚುಗಳ್ ||  
 [ಮೆಹಿಯೆ || ೧೫ ||

ಜಾದಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ ಸಂಪಗೆ | ಪಾದರಿ ಸುರಗಿ ಸೇವಂತಿ ||  
 ರಾಜೀವ ನಿರ್ಜರಸುಮಮಾಲೆ<sup>೪</sup> ಕಣ್ಣಿ ವಿ ರಾಜಿಸಿದುವು ರತೀಶ್ವರಗೆ || ೧೬ ||

ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತಮಾಲಿಕೆಗಳು ಮೃಗ ಝಲ್ಲಿ ಕುಂದಣವೊಗಪಿಸಿಂದೆಸೆನ ||  
 ಬಂಧಗತಿಯ ಮುತ್ತಿ ನ ಕುಚ್ಚು ಮೇಲ್ಕಟ್ಟೆ<sup>೫</sup> ನಿಂದ ಚೆಲ್ವಾದುದಾನಿಳಯ ೧೭

ಕಾಂಚನನವರತ್ನಕೀಲಿತ ಶಕುನಿಯ<sup>೬</sup> | ಮಂಚಕೆ ಬಿಗಿದ ಬೆಳ್ಳಿಟ್ಟೆ<sup>೭</sup> ||  
 ಅಂಚೆದುಪ್ಪುಟ್ಟಾಸಿನ<sup>೮</sup> ಮೇಲೆ [ಸತಿಗೂಡಿ] | ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಕುಳಿತನುತ್ಸವದಿ ||

ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ನಂದ್ಯಾವರ್ತ ದನನ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಸಖಿಯಿರವಂತಿ ||

ಹೊಂಗೇದಗೆಯದಿರ್ಗಂಚೆ ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ತೊಂಗಲು ಮೆಹಿದುವಭ್ರದಲಿ || ೧೮ ||

ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತೆ ಋತುವಾಗಿ ಶುದ್ಧ | ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿ ಕೈಗೈದು<sup>೭</sup> ||

ವಿನಾದ್ಯಜನ ಮಂಚವ ಸೂರ್ಯ ನಿಂದಿರ್ದ | ಳೇನೆಂಬೆನವಳ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ || ೧೯ ||

ಕಡೆಯಾಣಿ<sup>೮</sup> ಚೆನ್ನದ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿಯಸು<sup>೯</sup> ತೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದಂದದಲಿ ||

ಬಡನಡುವಿನ ಬಲ್ಲೊಲೆವೊಗದಿಂ ರಯ್ಯ ವಡೆದಿರ್ದಳೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ || ೨೦ ||

ಭಾರತಿ ಮೊದಲಾದ ಸುರವೆಣ್ಣುಗಳೊಳು ಗಾಡಿ | ಕಾಂತಿ ರೂಪಯೌವನದಿ ||

ಕೀರತಿ<sup>೧೦</sup> ವಡೆದಿರ್ದ ರತಿ ಜಗನ್ನೋಹನ | ಮೂರುತಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು || ೨೧ ||

ಸಲೆ ಜಗತ್ರಯವ ಮೋಹಿಸ ಕಾಮಕಲೆಯಿಂದೆ | ನಲಿನಾಕ್ಷಿ ಕಾವನ ಕಣ್ಣಿ ||

ಮೊಲೆಯು ಸಡಾಳ || ವೃತ್ತ ತೆಯಿಂದೆ ದ್ವಿತೀಯಸಂ | ಕಲೆಯನಿತ್ತುಳು ತೋ

[ಯಜಾಕ್ಷಿ || ೨೨ ||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಚಿತ್ತದಂತೆ ಸಣ್ಣನಾಗಿರಲು ನುಣುಪಾಗಿರಲು ಇರುವ ನಡುವುಳ್ಳ. 2. ಕಂಭಗಳ ಮಲ್ಲಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೋದಿಗೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟಿ ವಣಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ನಕಾಸುಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಮರದ ಮುಟ್ಟು. 3. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಜರ-ದಿವ್ಯವಾದ ಮಾಲಿಕೆಗಳು. 4. ಗಿಳಿಯು. 5. ಬಿಳಿಯ ಒಟ್ಟು. 6. ಹಂಸಗಳ ಗರಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗೆ. 7. ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿಕೊಂಡು 8. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ. 9. ಕೀರ್ತಿ. 10. ಕಾಂತಿಯಿಂದ.

ಅತುಲುಗವೆಗಣ್ಣ ಕಟಾಕ್ಷ ಕೆಂಬಲ್ಗಳ | ಮಿಲುಗುವ ತೊಂಡೆವಣ್ಣು ಟಮು ||  
ಬೆಳಗಿಂದೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಬಂದುಗೆವಾಯ | ನಲುಗಂಪು ಸೂಸಲಂಗಜಗೆ ||

ವನಿತಾಶಿರೋರತ್ನ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿದೊಡಿಕು | ಧನುರ್ಧರ ಕೇಳ ಕಾತರಿಸಿ ||  
ಇನಿವಾತುಗಳಿಂದೆ ನೆರೆದಿದರ್ ಸದ್ವಿಳಾ | ಸಿನಿಯರ ಹೋಗಿಂದ ನಗುತೆ || ೨೫ ||

ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ವ ರತಿ ರಮ್ಯವಡೆದ ಪೂ | ಸರವಿಳಾಸಿನಿಯರೆಲ್ಲ ರನು ||  
ತರವಣಿ<sup>೧</sup>ತುಪಕರಣಂಗಳನಿರಿಸೆಂದು ಕರಸಂಜ್ಞೆಯೊಳು ಪೇಟಿದಳು || ೨೬ ||

ಪೊಂಬರಿಯಣದಿಪೋಳ್ಳ ಣಿಮಯವಡೆದಿದರ್ | ಸಂಬಳಗೆಯಪರ್ಣ<sup>೧</sup> ಚೂರ್ಣ<sup>೨</sup> ||  
ಕೊಂಬ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡವ<sup>೩</sup> ಸ್ಮರನ ತಲೆ | ಗಿಂಬಿನೊಳ ತಂದಿರಿಸಿದರು || ೨೭ ||

ಗಂಗೋದಕಹೂಜೆ ಘನರತ್ನಕೀಲಿತ ಪಿಂಗಾಣಿಗಂದ<sup>೪</sup> ಲದ್ಫಟ್ಟಿ<sup>೫</sup> ||  
ಹೊಂಗಾಳಾಂಜಿಯ ಹೊಳೆವ ಬಿಜ ಣಿಗೆಯ ಹೆಂಗಳು ತಂದಿರಿಸಿದರು || ೨೮ ||

ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದ ಸಂಭಾರಾನುಕೂಲತೆ ಸನ್ನಾಹಗೆಯ್ದು ದೀಪ್ತಿಗಳ ||  
ಹೊನ್ನ ಪುತ್ರ<sup>೬</sup>ಯ ಕೈಲೆಡೆಗೊಟ್ಟು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಚೆನ್ನೆಯರ<sup>೭</sup> ಪೊಣ

[ಮಟ್ಟರಾಗ || ೨೯ ||

ಚಂದಿರವದನೆಯರ<sup>೮</sup> ಚಾರುಕವಾಟವ | ಬಂಧಿಸಿ ಪೊಣಭವಂತಿಯಲಿ<sup>೯</sup> ||  
ಸಿಂದಿರಲೊಳಗೆ ಕಾಮನ ಕೂಡ ಕಸ್ತೂರಿ | ಗಂಧಿ ಕೈಮೇಳವಿಸಿದಳು || ೩೦ ||

ಕುಂದಣದಗಡಿನಂತಿರ್ಪ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗಳ | ನೊಂದಣಿ<sup>೧೦</sup>ಗಳೊಂದ ಕೇವಣಿಸಿ ||  
ಹೊಂದಾವರೆಯಂತ ವಾನುಹಸ್ತದೊಳಾಂತ ಚಂದವನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ || ೩೧ ||

ತನ್ನಯ ರೂಪಿಂಗೆ ಸೇನಸುವ ಸತಿಯರ | ಬೆನ್ನ ಪಟ್ಟೆಯನೆತ್ತುವಂತೆ ||  
ರನ್ನದುಂಗುರವಸಿಟ್ಟೆಳವೆರಲುಗುರಿಂದೆ | ಪರ್ಣದ ನಾರನೆತ್ತಿದಳು || ೩೨ ||

ಕೇಳಯೊಳನಿಯಂಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸದೆ ಛೇಡಾಳಿಸಿದವಳ ಪೇರುರವ ||  
ಬಾಳನೊಳ<sup>೧೧</sup> ಸಿಗಿವಂತೆಕೂರುಗುರ್ಗೊನೆಯಿಂದೆ | ಸೀಟಿದಳೊಂದು ಬೆಳ್ಳೆ

[ಲೆಯ || ೩೩ ||

ಬಣ್ಣದಾವರೆವೊಗೆ ವೊಲೆಯು ವಾಸಿನಿ ತನ್ನ | ಕಣ್ಣಾಣಿ<sup>೧೨</sup>ಕಂಡುಮಚ್ಚರಿಪ ||  
ಹೆಣ್ಣಾವಳವಳ ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬರೆವಂತೆ ಸುಣ್ಣವನೆಲೆಗೆ ಪೂಸಿದಳು || ೩೪ ||

ಕ. ಪ ಅ—1. ಎಲೆ. 2. ಸುಣ್ಣ. 3. ಪಚ್ಚಕರ್ಪೂರದ ಭರಣಿ. 4. ಬಟ್ಟಲಿ  
ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಗಂಧ. 5. ಪುಷ್ಪವಿಟ್ಟ ತಟ್ಟೆ. 6. ಮುಂದಣಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ.  
7. ಕತ್ತಿಯಿಂದ.



ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯನೊಂದರೆ | ಗಳಗೆಯ ಮಾಡಿ ಕತ್ತುರಿಯು ||  
ಗುಳಗೆ ಸೇರಿದ ಹೋಳ ಕಾಂತನ ವರಹಸ್ತ | ನಳನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಳುತ್ತಯಲಿ ||

ಸಿತಪರ್ಣಫುಟಕೆವಿಡಿದ ಹೋಳ ಕೃಷ್ಣಾ | ಪಿತವೆಂದು ವದನದೊಳ್ಳುಡಿದು ||  
ಕೃತಪುಣ್ಯವರವಧೂಟೆಯು ಕೆಯ್ಯ ಪಿಡಿದು ಮ | ನೃಥ ತೊಡೆಯೆಡೆಗಡ

[ಚರಿದನು || ೩೬ ||

ವಾಮಹಸ್ತವ ತುಲುಬಿನೊಳಟ್ಟು ಬಲಗೆಯ್ಯ | ಪ್ರೇಮದಿಂ ಚುಂಬುಕಾಗ್ರ

[ವಿಡಿದು ||

ಕೋಮಲವಡೆದ ಬಂದುಗೆವಾಯ್ಗೆ ಪೋಳ್ವೊಂಬಿ | ಭ್ರಾಮಕವಡೆದು ಚುಂಬಿ

[ಸಿದ || ೩೭ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಲುಗಳೆದುದು ಚಂದ್ರಗಾವಿಯ | ಬಟ್ಟಪಾವುಡೆ ಸಹವಾಗಿ ||

ಕಟ್ಟಾಯವಡೆದಿದರ್ಪನಂಗಜನಲಗೋಲ | ತೊಟ್ಟ ವೋಡನಶಕ್ತಿಯಂತೆ || ೩೮

ಪೊಸವಗೆವಿಡಿದಿನಿಯಳ ರೂಪ ಕಂಡು ಸೈ | ರಿಸಲಾಡದಮರ್ದ ಪ್ಪಿಕೊಂಡು ||

... ..  
... ..  
... ..  
... ..

ಉದ್ದೀಪನ ತಲೆದೋರುಲು ಕಂದರ್ಪನೆದ್ದು ಕೈಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳೆದು ||

ಮುದ್ದುಮುಖಾನ್ವಿತೆ ರತಿದೇವಿ ಸಹಿತೋರು ಗಿದ್ದನು ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ ||

ಓಪಳ ಗುರುಕುಚಯುಗಳವ ಪುಂತ್ರೇಕ್ಷು | ಚಾಪ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸಲು |

ಸಾ ಪನವಡೆದಿದರ್ಪ ಬಾಲೇಂದುಗೆಣಿ ಸುಸ್ವ | ರೂಪವಾಗಿರ್ದುದೇನೆಂಬೆ || ೩೯ ||

ಹುಡುಕಿಯೊಡಲುರಿದುನೊತನದೇಹವನುತಳೆ ದಿರಲದ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡು ||

ಕಳೆಗೋಸುಗ ಬಂದನೆಂದು ಮನ್ಮಥನಂದು | ಎಳೆವೆಣಿಗೆಪಚಾರಗೆಯ್ದು || ೪೦ ||

ಗಂಧಕತ್ತುರಿಯನುಲೇಪನಗೆಯ್ದೊಲ ವಿಂದೆ ಮನ್ಮಥ ತನ್ನ ಸತಿಯ ||

ಕುಂದಣವರ್ಣದ ಕುಚಗಿರಿಯಲಿ ಸಖ | ಚಂದಿರನಿರಲಪ್ಪಿದನು || ೪೧ ||

ತನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆಯ್ದ ರತಿಕಾಮರಿಂಗಿ ಪ್ರ | ಸನ್ನತೆವೆತ್ತ ಪೂರ್ಣೆಂದು ||

ಹೊನ್ನಿನುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕಟ್ಟು ಪಂಜರದಲ್ಲಿ | ಜೊನ್ನವ ಸುರಿದನಟ್ಟಿಯಲಿ || ೪೨ ||



†ಚಾರಿವರಿದು ಚಂದ್ರಸುರಧೇನುಕೂರ್ತುಚ|ಕೋರವತ್ಸಗೆಮೊಲೆಗುಡಲು  
 ಪೂರಿಸಿ ಕಡೆವಾಯೊಳವ ತಣಾ ಲೆನೆ, ಸೋರಿತು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೆಗೆ ||೫೫||  
 †ಸೂರಿಯರಥಚಕ್ರಸಡಿಲಿದೊಡಿರುಳೋಜ<sup>ಬ</sup> | ಹೋರಿಸಿ ಹೊನ್ನ ಪಟ್ಟೆಯನು ||  
 ಸೇರಿಸಿ ಬಲಿದಂತೆ ವರಚಂದ್ರಪರಿವೇಷ | ರಾರಾಜಿಸಿತು ನೋಬ್ಬರಿಗೆ ||೫೬||  
 ನೀಲೋತ್ಪಲಗಾಡಿ ವಿರಹಿಗಳೆದೇಗೇಡಿ | ಜ್ವಾಲಾಂಬಕಪುತ್ರಶತ್ರು<sup>೨</sup> |  
 ಹಾಲಾಹಲಬಂಧು<sup>೩</sup> ತ್ರಿದಶಾಮೃತಸಿಂಧು<sup>೪</sup> | ಲೋಲಾಕ್ಷಿ ನೋಡಪೊಣೊಂದು ||  
 ಅಚ್ಚ ವೆಳ್ಳಿಂಗಳ ಸಿರಿಯಂತೆ ಮನದೊಳು | ಮಚ್ಚ ರವಿಲ್ಲದೆನ್ನೊಡನೆ ||  
 ಸ್ವಚ್ಛ ದೊಳರಲು ಬೇಕೆನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ | ದುಚ್ಚ ರಿಸಿದಳು ಮನ್ಮಥಗೆ ||  
 ಪಲ್ಲವಾಧರವ ಕರ್ದುಂಕಿದು ಪೊಳೆವ ಕೆಂ | ಬಲ್ಲಿಗೆ ರಸದಂಬುಲವ ||  
 ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ನಾಲಗೆಯಿಂದೆ ರತಿದೇವಿ | ಬಲ್ಲಂತೆ ಶಾಖವೊಡಿದಳು ||೫೭||  
 ಈತೆಹದಿಂದಿರ್ವರು ಸಂಭೋಗಕ್ಕೆ | ಪ್ರೀತಸ್ಥ ರಾಗಿ ತಕ್ಕೆಯೊಳು ||  
 ಭೂತೇಶ<sup>೫</sup> ಶಂಬರಾಸುರನ<sup>೬</sup> ಪ್ರಸಂಗವ | ಮಾತಾಡತೊಡಗಿದರೊಲಿದು ‡ ||೬೦||  
 ಇರಲಾಸಮಯದೊಳೆಚ್ಚ ತ್ತು ನೀಲಕಂಧರ ಕಲಕಂಠ ಕೂಗಿದುವು ||  
 ಮೊರೆದುವು ಪಟ್ಟದ ರಜನಿ ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸರಿದುದು ಪ್ರಭೆ ಮೂಡಲೊಡನೆ ||  
 ರೂಢಿಯೊಳದಿತಿಯ ಪುತ್ರನಂಬುಜಮಿತ್ರ<sup>೭</sup> ನೋಡಲು ಗುಟ್ಟು ಕೆಂಬೊಟ್ಟು ||  
 ಬೇಡಿದನೀವೆ ಮಾದೇವ ಪೂರ್ವಾದ್ರಿಯೊಳ<sup>೮</sup> | ಮೂಡಿದ ಸ್ತುತ್ಯನಾದಿತ್ಯ (?) ||  
 ಆಸಮಯದಿ ತಾಳದಂಡಿಗೆವಿಡಿದು ಸು | ವಾಸಿನಿಯರು ಬಂದು ನಿಂದು ||  
 ದೇಶಾಕ್ಷಿ ನಾರಾಯಣಿ ಘೋರ್ಜಾರಿಯಿಂ<sup>೯</sup> | ರ, ತೀಶನ ಪಿತನ ಪಾಡಿದರು ||೬೩||  
 ನೂತನ ಯಾವನಾಂಗಿಯರು ಪಾಡುವಸುಪ್ರ<sup>೧೦</sup> | ಭಾತಕೀರ್ತನೆಯನುಕೇಳ್ವು ||  
 ಶ್ವೇತಾಬ್ಜ ದಳನೇತ್ರರತಿದೇವಿಸಹ ವಿಾನ, ಕೇತು ಮೆಯ್ಯುಱದೆದ್ದ ನೊಲಿದು ||

ಕ. ಪ. ಅ—† ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಚಮತ್ಕಾರವೇನು ?

1. ರಾತ್ರಿಯೆಂಬ ಕಮ್ಮಾರನು. 2. ಈಶ್ವರನ ಪುತ್ರನಾದ ವಿನಾಯಕನಿಗೆ ಶತ್ರು, ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆ ಏನು ? 3. ಹಾಲಾಹಲ ವಿಷವೂ ಚಂದ್ರನೂ ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲವೆ ? 4. ದೇವತೆಗಳು ಚಂದ್ರಕಿರಣವನ್ನು ಪಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ. 5. ದಿಗಂಬರನಾದ ಶಿವ. 6. ಸಹಸ್ರಬಾಹುವುಳ್ಳವ. 7. ಎಂಬ ರಾಗಗಳಿಂದ. 8. ಈ ಪದ್ಯದ ಭಾವವೇನು ?

ವೆರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು |ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೦೦೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಹದಿನೇಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಜವವ:—

ಮುಖಗಾಲದ ನೀರು ಶರಧಿಯೊಳಡಗುವಂ'ತಿಳೆಯ ದೇವಾರ್ಚನೆಗಳನು||  
ಕಳೆಯದೆ ತಾನೊಪ್ಪುಗೊಂಬ ದೇವನ ದಯೆ | ವೊಳೆಯಲ್ಕೆ ಪೇಟು

[ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ಎನ್ನೆದೆಯಲರ್ದುಂಬಿ ಕುರುಳಾಂತಪೆಣ್ಣಲೆ, ರನ್ನಕೇಳ' ರತಿದೇವಿಯಳಗೆ||  
ಸೊನ್ನ ಗೇದಗೆಯ ಪೂವೊಡೆಯಂತೆ ಒಸಿಹಿನ ಚೆನ್ನೆ ದೋಹಿದುದು

[ಮೆಯೊಳಗೆ ||೨||

ಬಾಲನ ಬಯಕೆಯೊಳವಳು ಕರ್ಪೂರತಾಂ ಬೂಲವ ರುಚಿಗೆಯ್ಯದಿರಲು||  
ಆಲತಾಂಗಿಯ ದಂತ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮುಗುಳಂತೆ ಸಾಲಾಗಿ ಕಣ್ಣೆ ರಾಜಿಸಿತು||

ನೆಯಿ ಗಂಡುಮಗನನಗಾದರೆ ಮೇಲುದ|ಮುಖವಾಡಿಕೊಂಡಮದಪ್ಪಿ||  
ಹೊಂಟಿಂಗದೆ ನೋಡಿ ನುಡಿಸುವೆನುತ ಬಾ ಯೊಹಿ ನೀರ ಮುಕ್ಕುಳ

[ಸಿದಳು ||೩||

ಹುಟ್ಟುದರಿಂದ್ರಗೆ ಬಹಳಸಂಪದನರೆ|ನೆಟ್ಟನೆ ಕೊರ್ವುವಂದದಲಿ ||  
ಕಟ್ಟಾಯಿತಿವೆತ್ತ ಸತಿಯ ತಳೋದರ ನೆಟ್ಟನೆ ಹೊಂಟೊಮ್ಮಿತಾಗ |೪||

ಎಪೇಟೈ ಗರ್ಭೋತ್ಪತ್ತಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ ತಾಪತ್ರಯ ಬೀತುದೆನಲು ||

ಆಪದ್ಮಪತ್ರಾಯತಾಕ್ಷಿಯ ತ್ರಿವಳಸ್ವ | ರೂಪುಗಳ ಮೆಯ್ಯರೆಗಿದುವು' ||೫||

ಮಕ್ಕಳ ಪಡೆಯದ ಮಡದಿಯ ಸಂಸಾರ ದುಕ್ಕದ ಮಡುವಿನಂತಿದರ್ ||

ಹೊಕ್ಕುಲು ಗುಣ್ಣು<sup>4</sup>ಗೆಟ್ಟುದುಮೊಡಲೊಳು ಶಿಶು ತೆಕ್ಕನೆ ತೀವಿ ಜೀವಿಸಲು||

ನೆಲೆಗೊಂಡ ಪಿಂಡಭಜತ್ವವೆಂದೆಂಬ ಕತ್ತಲೆ ಕಾಯ ಜಠರದೊಳರಲು||  
ಸಲೆ ಪೊಂಮಡಿಸಿದನೆಂಬಂತೆ ಸತಿಯ ನುಣ್ಣೊಲೆದೊಟ್ಟು ಕಪ್ಪಡರಿದುವು|

ಜಡೆಗನ<sup>1</sup> ತಪಗೇಡಿಯ ಸೂನು ತನ್ನಯ | ಪೊಡೆಯೊಳಗಿರಲು ಬಾಲಕನ ||  
ನಿಡಿದೊಳ ವೊದಲ ಭೂಭಾರವ ನೆಲೆದಾಳ್ || ನಡೆಗೆಟ್ಟು ಬಿಸುಸುಯ್ದ ಪಳು ||

ಸ್ವರ್ಭಾನು<sup>2</sup> ಭಯವಿರಹಿತಚಂದ್ರವದನೆ ಕೇ | ಳರ್ಭಕಸತಿಯರಾಗಮದಿ ||  
ಪೆರ್ಬಯಕೆಯ ಭುಕ್ತ ನವ್ಯಾಂಬರಗಳ | ಗರ್ಭಾಂಗನೆಗುಡಿಸಿದರು ||೧೦||

ಕುವಲಯನೇತ್ರಗರ್ಭವನಾಂತಹರುಪದಿಂ | ದವಯವ ತುಂಬಿ ಮಸು ಕದಿ ||  
ವೈವಹರಿಸಲು ಸಿರಿಮುಡಿ ನಿಲ್ಲಲಾಡದೆ | ಕವಲೊಡೆಮವು ಕೇಶಪಾಶ ||೧೧||

ಕುಂಭಿನಿ<sup>3</sup> ಯೊಳುರೂಪುವಡೆದಿದ್ ಸುಗುಣಾವ | ಲಂಬಿನಿಯರ ಶಿರೋಮುಣಿಗೆ ||  
ತುಂಬಿತು ನವಮಾಸ ಮುಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ ನಿ | ತಂಬಿನಿ-ನವ ಸಾರ್ಜಿದಳು ||

ಮುತ್ತಿನ ಮುಡಿಯವಿಲಾಸಿನಿಯರುಸೂಲ | ಗಿತ್ತಿಯ ಕರೆ ಪುರೋಹಿತರ ||  
ಸುತ್ತಿ ನುಂಗುರ ಮದ್ದುಮುಣಿಯಂತ್ರಗಳ ತಂದು | ತೆತ್ತಿಸಿದರು ಕಾಲ್ದಸೆಯ ||

ಅರಗಳಿಯೆಂಬಂತೆ ನಡೆವಳು ಕೋಕಿಲ | ಸ್ವರದಿಂದೆ ಕೂಗುವಳೊಡನೆ ||  
ಮೊರೆವಳು ಪೆಣ್ಣುಂಬಿದೆಯೆನೆ ಹೆಣಲಾಡದೆ | ನರಳುವಳಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಕೇಶವ ನಾರಾಯಣ ಕೃಷ್ಣ ಗೋವಿಂದ | ವಾಸುದೇವಾಚ್ಯುತ ತನ್ನ ||  
ಬೇಸು ಪರಿಹರಿಸುವುದೆಂದು ಬಿಡದೆ ಸ ವೇಶನಾಮದಿ ನರಳಿದಳು ||೧೨||

ಎಡರೆಂಬಲವಣಾಬ್ಧಿಯನೀಂಟುವನೆರೆ | ಕೊಡಸೂನು<sup>4</sup> ಕೃಷ್ಣ ನಂಘ್ರಗಳ ||  
ಬಿಡದುಚ್ಚರಿಸಿ ಸದ್ಭಕ್ತರು ಮೋಕ್ಷವ | ಪಡೆವಂತೆ ಪಡೆದಳರ್ಭಕನ ||೧೩||

ಪ್ರಥಮದಿಗ್ವಿನಿತೆಯ<sup>5</sup> ಜರರದೊಳಿರ್ದು ಸು ಪ್ರಥಿತ<sup>6</sup> ಸೂರಿಯನುದಿವಂತೆ ||  
ಸಿತಕಂಜದಳನೇತ್ರೆಯ ಪೊಡೆ<sup>7</sup> ಯೊಳಗಿದ್ ಸುತ ಪೊಣಮಟ್ಟ ರೋದಿಸುತ ||

ಸುತ್ತಣ ರಜನೀಚರಕುವೂರಕರಿ ನ್ನೆತ್ತ ಸಾರ್ಧಪರು ನಿನ್ನಿಂದ ||  
ಸತ್ತ ರಕಟಕಟ! ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯ ತಾಳ್ಪತ್ತ ನು ಮುಖಿಸಿಂಗದಂತೆ ||೧೪||

ಕಂಡರು ಸೂಲಗಿತ್ತಿಯರಾಗ ಹರಿಸದಿ | ಗಂಡಾದುದೆಂದು ಬಕ್ಕಣಿಸೆ ||  
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡಾದಿಗಳು ಹಿಗ್ಗಿದರು ||

ಹೊಗರಾಂತ ಹೊಸಹೊನ್ನ ರಸ ಕಾಯ್ದಿರೆ ಕಂಡು | ಸೆಗಣಿಯೊಳು<sup>8</sup>  
[ವಂತೆ ಮೊಹದಿ ||

ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರ<sup>9</sup> ಗೋಮಯ<sup>10</sup> ದಿಂಮುದ್ದು | ಮಗನದೇಹವಸಾರ್ಜಿದರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ಈಶ್ವರನ. 2. ರಾಹು. 3. ಭೂಮಿ. 4. ಅಗಸ್ತ್ಯ.  
5. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕೆಂಬ ಹೆಂಗಸು. 6. ಪ್ರಸಿದ್ಧ. 7. ಉದರ. 8. ಸೆಗಣಿ.  
13

ಬಳ್ಳಯ ರಾವಲಿ ಪುಟ್ಟದೆ ಮುಖವುಟ್ಟು | ತಳ್ಳಯ ತೊಡಕು ಬೇಡೆನುತ ||  
 ಬೆಳ್ಳಯ ಪಿಡಿಯ ಕತ್ತಿಯ ತಂದು ಹೊಕ್ಕುಟ | ಬಳ್ಳಯಕೊಯ್ದು  
 [ರರ್ಭಕನ ||

ವೃತ್ತ ಕುಚಾಸ್ವಿತೆಯೊಡಲವೊಸಿನಬಿಜು | ಮತ್ತೊಂದುಶಿಶುವಾಗಲೆನುತ ||  
 ಬಿತ್ತಲುದ್ಯೋಗಿಪ ತೆಲದಿಂದೆ ಪೂಲ್ದರು | ಜಿತಾಯವೆತ್ತ ಪೊಮ್ಮೊಗೆಯ ||  
 ಮಜ ನವಡಿಸಿ ಸುವರ್ಣಶೂರ್ಪದೊಳಾಂತು | ಸೆಜೆಗೆ ತಂದರಾಶಿಶುವ ||  
 ನಿಜ ರವನಿಕೆಯ ಪಕ್ಕದೊಳಟ್ಟರು | ಸಜ್ಜಾತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಂತೆ || ೨೩ ||

ಕಂದನಕಮನೀಯಮಣಿಮಂಚದೊಳಗಿಟ್ಟು | ಮಿಂದಳು ವಿಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ||  
 ಬಂದಳು ರತಿದೇವಿ ನವ್ಯತಲ್ಪದೊಳಾ | ನಂದದಿಂದೊಳಗಿದಳಂದು || ೨೪ ||

ಸೂಲಗಿತಿಯರುತ್ಸವದಿಂದ ಮಿಂದು ದು | ಕೂಲವ ನಿಹಿವಿಡಿದುಡಲು ||  
 ನೀಲಕುಂತಳೆಯಕ್ಷತ ಗಂಧ ದಿವ್ಯತಾಂ | ಬೂಲವನಿತ್ತಳಲ್ಲರಿಗೆ || ೨೫ ||

ಸರ್ವರಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಪಿಚುವುಂದ<sup>1</sup> ರಸವೀಂಟೆ | ತರ್ವಾಯಭರದಿತಂಬುಲವ ||  
 ಚರ್ವಣಗೆಯ್ದು ದಾದಿಯರಿಗೆ ಸುತರಕ್ಕೆ | ನಿರ್ವಾಣಗೊಟ್ಟಳುತ್ಸವದಿ || ೨೬ ||

ತೋರನುಣ್ಣೊಲೆವೆತ್ತ ವನಿತೆಯರುಗಳು ಕು | ಮಾರನಪುಟ್ಟಬಾಯೊಳಗೆ ||  
 ಚಾರುಜಲವನುಹಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕಳಿತ ಜಂ | ಬೀರದ್ರವವ ಹಿಂಡಿದರು || ೨೭ ||

ಪುಟ್ಟ ನೀನಹಿತಭೂಮಿಪರ ಕುವಾರರು | ಬೆಟ್ಟುಗರ್ಜಲು ಕಾವುದೆನುತ ||  
 ನೆಟ್ಟನೆ ಮಧುಶರ್ಕರೆಯೊಡವೆರೆದಿರ್ಪ | ಬೆಟ್ಟು ಸೀಪಿಸಿದರರ್ಭಕಗೆ || ೨೮ ||

ದಾದಿಯರಬಲಂಗೆ ಮೊಲೆಗೊಟ್ಟು ಬೆಣ್ಣೆಯ | ನಾದಲಿಕೊಳಗಿತ್ತ ಹೊಳಗೆ ||  
 ಮೇದಿನಿಯಮರರ ಕರೆಳಿದ ದೈತ್ಯವಿ | ರೋಧಿ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕದಿ || ೨೯ ||

ತಳರುಗಾಸೆಯ ಧೋತ್ರ ಬಹಿರ್ವಾಸ ಮೂಗಿಸಿಂ | ದಿಟಿದ ನಾಮಗಳ

[ವೈಷ್ಣವರು ||

ಗಳಲನೆ ನಿಳಯದಿಂ ಬಂದರೊಮ್ಮೊಗವೆತ್ತು | ನಳನಸಂಭವನಂದದಿಂದೆ || ೩೦ ||

ಆಶೀರ್ವಾದದಿಂ ಕಂಡರು ದೈತ್ಯವಿ | ನಾಶಿಯ ಪಾದಪಂಕಜವ ||

ಸಾಸಿರ ಬಗೆಯಿಂದೆ ಹೊಗಟಿ ಕೇಳ್ದನು ಗಂಡು | ಗೂಸಿನ ಜನನಸಿ ತಿಯ ||

ಆನಂದಸಂವತ್ಸರ ಮೂಘಶುದ್ಧ ನ | ವಿನ ಪಂಚಮಿಯಾದಿವಾರ ||

ಭಾನುವುದಯದ ಸ್ವಾತಿಯನಕ್ಷತ್ರದೆ ತಾನುದಿಸಿದ ಗಂಡುಮಗನು || ೩೧ ||

ಮಾಧವ ಬೆಸಗೊಳಲುಸಿದ್ಧರು ಸುತನ ಶಿರೋದಯಲಗ್ನವ ಗುಣಿಸಿ ||  
 ಅದಾಯ ವೆಚ್ಚ ಸುಕ್ಕ ತದುಷ್ಕ ತವ ಬರೆದೋದಲು ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು ||  
 ಜಾತಕದೋಲೆ ಚೆನ್ನಾದುದೆನುತ ಶ್ರೀನಾಥ ಪುರೋಹಿತಗೊಳಿದು ||  
 ನೂತನವಸ್ತ್ರಾಭರಣದ್ರವ್ಯವ ಬುಧವ್ರಾತಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ||೨೪||  
 ನೋಡಲು ದೇವೇಂದ್ರಗೆ ಶಕ್ಯವಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡಲು ಘಣಿರಾಜಗರಿದು<sup>1</sup> ||  
 ಪೋಡಶವಿಧದ ದಾನಂಗಳಕೂಡುವ ಕೈವಾಡ ಭೂಸುರರ ಸೊಕ್ಕಿಸಿತು ||  
 ಸುರಧೇನು ಜಿಂತಾಮಣಿ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವ ಬರಡವು ಕಲ್ಪರವೆನಿಸಿ ||  
 ಮುರಹರ ತ್ಯಾಗವ ಕೂಡುತಿದ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀವರನಾದ ಕಾರಣದಿಂದ ||೨೬||  
 ತನಯನ ಪುತ್ರೋತ್ಸವದಿಂದೆ ಬಲುಸೆಹಿ<sup>2</sup> ವನೆಗಳ ತೊಳೆದರಾಕ್ಷಣದಿ ||  
 ನನೆಗೋಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ಗುಡಿ ತೋರಣಗಟ್ಟಿ ವಿನಿಯೋಗ ನೆಗಟ್ಟು ದಾಪುರದಿ ||  
 ಪಾಳೆಯ ಪಾಳೆಯದೊಳಗೆ ಚೆಲ್ಲಿತು ಸೂಜ<sup>3</sup> ವಿಳೆಯಹಿಡಿಹೊನ್ನುವರಹ<sup>4</sup> ||  
 ಸೂಳೆಯರ್ ವಾಣಿಜ್ಯವಿಂಧಿ<sup>2</sup>ಯೊಳ್ ಕುಂಕುಮ ದೂಳೆದ್ದುದಾಗಸದೆಡೆಯ ||  
 ಕುಂಭಿನಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಹೊಂಗೊಡಗಂಬಿಯೊಳ್ ತೈಲಹರಿದ್ರ<sup>3</sup> ||  
 ತುಂಬಿದ ಪರಿಯಣದಬಲೆಯಪೂಡುತ ಮುಂಬರಿದರು ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ||೨೯||  
 ಸರಸಿಜಗಂಧಿಯು ಧವಳಶೋಭನ ಶ್ರುತಿವೆರಸಿ ಪಾಡುವ ರಾಗರಸದಿ ||  
 ಪರೆದುಡು ಮನಸ್ತಪ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಎಣ್ಣೆ ಯರಿಸಿಸಗೊಟ್ಟರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೩೦||  
 ಪಟ್ಟಣದೊಳು ಸಂಭ್ರಮವೆಡೆವಿಡದೆ ಮೂ ವಟ್ಟಲವಾಡಿದರೊಲಿದು ||  
 ತೊಟ್ಟಲಿಕ್ಕು ವೆವೆಂದು ಹನ್ನೆರಡಿರುಳಿಗೆ ನೆಟ್ಟನೆ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು ||೩೧||  
 ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದರಾಗ ಮನದಲ್ಲಿ ಹವನವ ತಿದ್ದುತೆ ದಾನದಕ್ಷಿಣೆಯು ||  
 ಶುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದು ಮನೆಯ ಸುಲಗ್ನದಿ ಬದ್ಧಿಸಿದರು ಮೌಹೂರ್ತಿಕರು ||  
 ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ನೀರ ಮಿಂದಳಾಗಮವಿಧಿ | ತಪ್ಪದಾರೋಗಿಸಲೊಡನೆ ||  
 ಪುಸ್ಪಸರನ<sup>4</sup> ರಾಣಿಗೆ ಮೆಯ್ದೊಡವನು | ಮೊಪ್ಪಿಸಿ ತುತಿಯ ಮಾಡಿ

[ದರು ||೩೨||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೇವೇಂದ್ರನಿಗೆ ನೊಡುವುದಕ್ಕೂ, ಎರಡುಸಾವಿರ ನಾಲಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಆದಿಶೇಷನಿಗೂ ಹೊಗಳುವುದಕ್ಕೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು, ಎಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಅತಿಶಯವಾಗಿದ್ದಿತು. 2. ಅಂಗಡಿಬೀದಿ. 3. ಅರಸಿನ  
 4. ಮನ್ಮಥನ.

ಮಡದಿರನ್ನೆಯ ಸಿರಿಮುಡಿಗರಿಸಿನದ ಪಾ | ವ್ರಡೆಯ ಬಂಧಿಸಿ ಕೆಲದೊಟ್ಟು ||  
 ನಡದಂತೆ ಹಣೆಗೆ ಕಪ್ಪಿನ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟರು | ಉಡುಪತಿಯೊಡಲಗ್ಗಂದಿನಂತೆ<sup>\*</sup> ||  
 ಗಾಡಿಕಾಣನ ತಾವರೆಗೋಲೆ ಚಾಪವ | ವಾಡಿ ಪೂರಿತಗೆಯ್ವತೆಹದಿ ||  
 ಬೋಡಿ<sup>2</sup>ಯಿಲ್ಲದೆ ರತಿದೇವಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಕಾಡಿಗೇವಿಡಿದೆಜೆ<sup>3</sup> ದರು ||೪೫||  
 ಅಂಘ್ರಮಸ್ತ ಕವೊದಲಾದವಯವದೊಳು | ರಂಗಿಪ ರತ್ನಭೂಷಣವ ||  
 ನುಂಗಿತು ಲಾವಣ್ಯರಸಪೂರಿತ ಕೋಮ|ಲಾಂಗಿಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸುವೆ ||೪೬||  
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನ ದಿಟ್ಟಗೆ ರೂಹು | ಗಾಣಿಸಿ ಬಾಯಾಳಿಸುತೆ ||  
 ಬಾಣತಿರೂಹಿಂದೆ ಬಂದಳು ಹರಿನೀಲ | ವೇಣಿ ತೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟುವೆಡೆಗೆ ||೪೭||  
 ಪಡಿಯಿಡ<sup>3</sup>ಲರಿದುಮುತ್ತೈದೆವೆಂಗಳುಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಪೂದಂಡೆಗಳೊಡನೆ ||  
 ಹಿಡಿಯಕ್ಕಿದಳೆದು ಬಂದರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿ | ವಿಡಿದಾರತಿದೇವಿಯೊಡನೆ ||೪೮||  
 ಸುರುಜೆರರತ್ನದ ತೊಟ್ಟುಲ ಪೂಜಿಸಿ | ತರಳನ ತುಂಬಿ ಸದ್ವಿಧಿಯಿಂ ||  
 ವರಮಂದಿರದ ಮೇಲ್ವಲಗೆಯ ಕೊಂಡಿಗೆ | ಸರಪಳಯನು ತೊಡಚಿದರು ||೪೯||  
 ದಶಗ್ರಂಥಿಗಳಾಗಮದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಪೋ | ಡಶನಾಮಗಳನೆ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ||  
 ಹೆಸರನಿಕ್ಕಿದರನಿರುದ್ಧನೆಂದೆನುತೆ ತೂ | ಗಿಸಲೊಡರ್ಜೆ<sup>4</sup>ದರು ಜೋಗುಳವ ||೫೦||  
 ಮೂಢವನಾತ್ಮ ಸಂಭವಸೂನು ಜೋಜೋ | ಯಾದವಕುಲರತ್ನ ಜೋಜೋ  
 ಶ್ರೀಧರಣೀಧವ ಜೋಯೆಂದು ನಿಬಿಡಪ | ಯೋಧರೆಯರು ಪಾಡಿದರು ||೫೧||  
 ಬೊಮ್ಮನ ವರಸಹೋದರನಸುತ ಜೋಜೋ | ಕಮ್ಮಲಗೊಲನೆ  
 [ಜೋಜೋ ||  
 ನಿರ್ಮಲ ಸುಭಗಶೈಶವರೂಪ ಜೋಯೆಂದು | ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳೊ<sup>4</sup>ಲಿದುಪಾಡಿದರು ||  
 ಅಂಗಜನರ್ಥಾಂಗಿಯ ಸೂನು ಜೋ ದೇವ | ಗಂಗಾಜಾಮಾತ<sup>5</sup> ಜೋಜೋ  
 ಏಂಗದಮುಖ<sup>5</sup>ಯೆ ಜೋಜೋಯೆಂದು ಪಾಡಿದ | ರಂಗನೆಯರು ಕುವರನನು ||  
 ರತಿದೇವಿ ಬಸಿಹಾಂತು ಪಡೆದ ದುಕ್ಕವ ಸುತ | ವತಿಯಾಗಿ ನೋಟ್ಟು  
 [ಸಂತಸವ ||  
 ಮಿತ್ತಿಗೆಯ್ದನೆಂದು ತೊಟ್ಟುಲ ತೂಗಿದ | ಳತಿಶಯದಿಂದೆ ಕುವರನ ||೫೪||

ಕ ಸ. ಅ—1. ಚಂದ್ರನ ಮೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕರೆಯಂತೆ. 2. ಭಯ. 3. ಹೋ  
 ಲಿಸು. 4. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. 5. ಗಂಗಾನದಿಯ ಅಳಿಯ ; ಹೇಗೆ.



ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯು | ರಿದ್ದವ ಗೋಪಕನೈಯರು ||  
 ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ನುಸಾತ್ಯಕಿ ಬಲರಾನು|ನರ್ಧಾಂಗಿಯರು ಪಾಡಿದರು | ೫೫  
 ಸಡಗರದಲಿ ಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾನು ಯಾದವ|ಗಡಣಕ್ಕೆ ರತಿ ಪೊಡೆಮಡಲು||  
 ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸಂತಸದಿಂದೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ನಡೆದರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ||  
 ಕಾಮುಂಗ ಕುಂಬಿಡ<sup>1</sup> ಉಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು ಸತ್ಕೋಮಲಾಂಗಿಯ ಪೇ  
 [ರುರದಿ||

ಹೇಮಾಬ್ಜ ಮುಕುಳಸ್ತನ ಬಿಗಿವಡೆದಿರೆ | ಭ್ರಾಮಕಗೊಂಡು ವೀಕ್ಷಿಸಿದ ||  
 ಶುಭಗುಣವಾಂತ ನೀ ಮುಖವುಟ್ಟೊಳು ಪ್ರಾಣ | ವಿಭುವಾಗಿ ಬಂದೆ  
 [ಬಾರೆನುತೆ||

ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ತಕ್ಕೈಸಿ ಮುಂಡಾಡುತಂ|ದಬುಜಾಕ್ಷಿಯೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿ  
 [ಸಿದ ||೫೮||

ಮಂಗಳಕಾಯ ನಡೆದ ಬಾಲನ ದಾದಿ | ವೆಂಗಳ ಸುರಕ್ಷಿಸಲು ||  
 ಅಂಗಜರತಿದೇವಿಯರ ಸಂತಸ ತುಂಬಿ | ತಿಂಗಳಾದುದು ಕುಮಾರನಿಗೆ||೫೯||  
 ಮಾಸೋತ್ಸವಗೈದರು ಕೂಡೆಕೂಡೆ ಮೂ|ಮಾಸಗಳಾದುವಂದೊಡನೆ ||  
 ಮಾಸ ನಾಲ್ಕೈದಾಱಿ<sup>2</sup>ಡಾದುವು ಶಿಶು | ನೇಸುಂದದೆ<sup>3</sup> ರಂಜಿಸಿದ ||೬೦||  
 ಪೆಡೆವಣಿದಳೆದ ನಾಗರಮಾಱಿಯೆಂಬಂತೆ|ಹೊಡೆಮರುಳುವ<sup>3</sup> ತನ್ನ ತಾನೆ||  
 ಪೆಡೆಯಿಕ್ಕುವ ಮುತ್ತಿ ನರಳೆಲೆದೊಳ್ಳು ಕೆಂ|ಜೆಡೆಮುದ್ದುಮೊಗದಲ್ಲಿನಲಿಯೆ||  
 ಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲನರ್ಧಾಂಗಿಯು ಸುತವಾ | ತ್ಸಲ್ಯದಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿಕೊಂಡು||  
 ಚೆಲ್ಲಿದಳವನವಯವದಲ್ಲ ದಿಟ್ಟಿಯ | ಸೊಲ್ಲಿಸಿದಳು ಮುದ್ದುಗೆಯ್ದು||೬೧||  
 ಚೆಣ್ಣ ನ ಮೊಗಗಂಡು ಮುದ್ದಿಪಳ<sup>4</sup> ತರಳಂಗೆ|ಕಣ್ಣೆಂಜಲೆಂದು<sup>4</sup>ತೂಪಿರಿದು||  
 ಬಿಣ್ಣ ದಾವರೆವೊಗೆ ವೊಲೆಯ ಬಾಯೊಳಗೂಡಿ | ಯುಣ್ಣಲೆ<sup>5</sup> ಪೇನೆ ದಕು  
 [ವಳು ||೬೨||

ಕೊರಲ ಮೂರೇಖೆಯ ಮಣ್ಣೊಡೆವಳು | ಸಣ್ಣ ಬೆರಲ ಕೈರೇಖೆಯು  
 [ಜು ವಳು ||  
 ತರಳನ ಪುಟ್ಟಪಾದದೊಳರ್ಧ ತಾವರೆ ಯರಲನು ನೊಸಲಿಗೊತ್ತು ವಳು||೬೩||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ನಮಸ್ಕಾರವಾಡ 2. ಸೂರ್ಯನಂತೆ. 3. ಮಗ್ಗುಲಾಗುವ.  
 4. ದೃಷ್ಟಿದೋಷವೆಂದು.



ರಾಜಾಧಿಪನೆಂಬೆನೆ ನಪ್ಪ ಪುಪ್ಪ ಸ | ರೋಜಾಪ್ತನೆಂಬೆನೆ ಬಿಸಿಗ ||  
 ತೇಜೋಮಯ ಕಂದ ಬಾರೆಂದು ರತಿ ಬೃಹದ್ಬಿಜಕ್ಕೆ ಮುತ್ತು ನಿಕ್ಕುವಳು ||  
 ತೋರೆದ ನುಣ್ಣೊಲೆಯನೀಂಟುತ ಪೆಸರ್ಗಾಯದ ಬೆರಲೊಳು ಮೊಲೆ

[ದೊಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ||

ಮರಳ್ಳುಣೆ ನೆತ್ತಿಗೇಱಲಿಕುಸಿರೂದುತ್ತೆ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ಬೆಚ್ಚುವಳು || ೬೬ ||  
 ಜಕ್ಕುಲಿಗೊಳಿಸುವಳ್ ಮುಸಿದು ನೋಡುವಳು ತಾ | ನಕ್ಕು ತನ್ನೊಳಗೆ  
 [ಹಿಗ್ಗುವಳು ||

ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವಜೊಲ್ಲು ವಾಯಿಗೆಕಡುನೇಹ | ಸೊಕ್ಕಾಂತುಮುತ್ತು ನಿಕ್ಕುವಳು  
 ಮಾತಾಡು ಮಜ್ಜನ್ನದುಖವಿಚ್ಛೇದನ ಮಾತಾಡು ಮತ್ಪುಣ್ಯನಿಧಿಯೆ ||  
 ಮಾತಾಡು ಮತ್ಪುತಕುಂಜರ ನೀ ಮುದ್ದು ಮಾತನಾಡೆಂದಳರ್ಭಕನ || ೬೭ ||  
 ನಿಲ್ಲುವ ನಿರಿವಸನವ ಮೆಟ್ಟು ನಲಿದಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಪುಟ್ಟಕ್ಕೆಗಳಲಿ ||  
 ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿವ ಮುದ್ದು ಮೊಗದಲ್ಲಿ ನಗೆಯಾಂತು | ಸೊಲ್ಲಿ ಸುವನು ತೊದ  
 [ಳ್ಳುಡಿಯ || ೬೮ ||

ಇಳೆಯೊಳು ರತಿಕಾಮದೇವರ ಪರಿತೋಷ ಬೆಳೆಯುಂಕುರಗಳೆಂಬಂತೆ ||  
 ಎಳೆಯನಪುಟ್ಟ ಬಾಯೊಳು ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೊಳೆವಲ್ಲೊಡೆದುಮೂಡಿದುವು  
 ಭೂಲೋಕಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಪೇರಂಬ ಲೀಲೆಯೊಳ್ ಕುಳಿತಾಡ ಕಲಿತ ||  
 ಬಾಲಾಭ್ಯಾಸಿ ದಂಡೆಯ ನೂಂಕುವಂತಂಬೆ | ಗಾಲಿಕ್ಕು ತೊಡಗಿದನೊಲಿದು || ೬೯ ||  
 ದಿಟ್ಟ ತನ್ನ ಹಿತಭೂಭುಜಕುಮಾರರಸಿಕ್ಕು ಮೆಟ್ಟು ಬೆಂಕೆಂಬ ಸತ್ವದಲಿ ||  
 ಪುಟ್ಟಪಾದಗಳ ಹೊಂಗೆಜ್ಜೆಗಳ ಘುಲಿರೆನೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಡತೊಡಗಿದನು || ೭೦ ||  
 ತಾಯೊಡನುಂಬತಂದೆಯೊಳು ಭುಂಜಿಸುನಕ | ಜೊಯಪಣ್ಣಾಯಗಳ ಮೆಲ್ಲುವ ||  
 ಕಾಯಕಾಂತಿಯು ಪಸರಿಸಿ ಬಳೆದನು ಕಂತು | ರಾಯನ ಸತ್ಕುಮಾರಕನು ೭೧

ವತ್ಸರವೊಂದೆರಡಾಗಲೊಡರ್ಚಿದ ರುತ್ಸವ ಮೂಱುನಾಲ್ಕೈದು ||  
 ನಿಜ ಲೊಂದೊಂದು ವಿನೋದವಿಶೇಷವ | ನಜ ರಿಯೆನೆ ತೋರುತಿರ್ದ || ೭೨ ||  
 ಬಕ್ಕಣಿಸುವ ಬಾಲಭಾಷೆಯ ಕೆಳೆಯರೊಳ್ ಕೆಕ್ಕಸ ಕೆಲೆದಾಡಿನಗುತ ||  
 ಮಕ್ಕಳಾಟದಿ ತನ್ನ ಹಡೆದ ತಾಯ್ತಂದೆಗೆ | ಕೆಕ್ಕಳದೋರ್ಪ ಸಂತಸದಿ || ೭೩ ||  
 ಕಾಗಿನ ಚೊಗೆ | ಯಾಂತು ಬಲರಾಮದೇವನಂ ತಾಗಿರ್ಪ ಜನರ ಕಣ್ಣೆ ನೆಕೆ

ನಾಗಿಣಿಯಾಣ್ಣನ ಪಡೆದುಬಿಡವನಂತೆ | ರಾಗಿಪ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೬||

ಉಡಿಗೈಯನುಡಕಲಿತನು ರತ್ನ ಖಚಿತದ | ತೊಡಿಗೈಯ ತೊಡಲೊಡಂಬಟ್ಟು ||  
ಹುಡುಗಿಯ ಕೇಳಮೇಳದೊಳರುತಿರ್ಪ ಸಂ | ಗಡಿಗರ ಟಕ್ಕರಿಗಳೆವ<sup>1</sup> ||೨೭||

ಓದಲಿಕ್ಕಿದೊಡೊದುವನು ಮಾಣಿಯರಿಂಗಿ<sup>2</sup> , ಬೋಧಾರ್ಹನ ಸುಶಿ

[ಕ್ಷೆಯಲಿ ||

ಸಾಧನೆಗೈವ ಸದ್ಗರುಡಿಯೊಳ ಭೇತಾಳ | ನಾದಂಗೆ ನೃಪಕುವಾರರಿಗೆ ||೨೮||

ಎಳಗನ ನೇಱಿಸುತಿರ್ಪನು ದಾವಾ ನಲನಂತೆ ಸುಪ್ರತಾಪದಲಿ ||

ತೊಳಗುವ ತುರಗಾರೋಹಣದಲಿ ನಿರ್ಮಳ ಶಾಲಿಹೋತ್ರ<sup>4</sup> ನಂತೆಸೆವ ||೨೯||

ಗಜವೈಹಾಳಯ<sup>5</sup> ಮಾಡುತೆ ನಿಖಿಳಭೂ ಭುಜರ ದೇವೇಂದ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ||

ನಿಜದೆ ಬಿಲ್ವಿದೈಯ ಕಲಿತನು ದಶವರೂ | ಧಜನ<sup>6</sup> ಕೈಚಳಕವೆಂಬಂತೆ ||೩೦||

ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದನು ಚೌಪಟ್ಟಿ<sup>7</sup> | ವಿದ್ಯದೆ ಪರಿಣತನಾಗಿ |

ಚೋದ್ಯಚೋದ್ಯಂಗಳಮಾಟ್ಟು ದ್ವಾರವತಿಯು ಮಧ್ಯದೊಳನಿರುದ್ಧನೊಲಿದು ||

ಪಿಕ್ಕಳದ್ವಿತಯಲಾವುಗೆ ತೋರಗಿರುಜೆಯು | ಕುಕ್ಕು ಟತಗಣುಕೋಣಗಳ  
ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳ ಕಾದಿಸುತಿರ್ದ ದೊರೆಗಳ | ಮಕ್ಕಳಕೂಡೆ ಬಿಂದಿಯಲಿ ||೩೧||

ಪದಮಾಡಿ ತಳುವಿಕ್ಕಿ ಪೊಳೆವ ಬತ್ತಿಸಾ | ಯುಧವಿಡಿದಭ್ಯಾಸಿಗಳ ||

ಮದವೆದ್ದ ಗಜಘಟೆಗಳ ಕಾದಿಸುವ ಕೋ ವಿದಶಿರೋಮಣಿಯನವರತ ||

ಬಾಲಕೇಳಯು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಯೌವನದಳೆ ದೋಲೈಪ ಪಿತೃಪಿತಾಮಹರ ||

ಲೋಲಾಕ್ಷಿಯರೊಳಾಯಿತು ಜೆತ್ತ ಕಮ್ಮಲ ಗೋರಲನ ವರತನುಜಂಗೆ ||೩೨||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೭ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೧೦೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

ಕ. ಪ. ಅ— 1. ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಾಡುವನು

2 ಓದುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ.

3. ಹುಡುಗರು ಹತ್ತಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವ ಕುರಿ.

4. ಕುದುರೆಯ

ವೈದ್ಯವನ್ನು ಬರೆದವನು.

5. ಸ್ವಾರಿಯನ್ನು.

6. ದಶರಥನ

ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನ.

7. ಅರುವತ್ತುನಾಲ್ಕು.

## ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ವ ವಗರಶೋಧನೆ.—

† ಪಿಪ್ಪಲದೊಳಗಿರ್ದ ಪತಿವ್ರತೆಯರಗೆದ್ದು | ಮುಪ್ಪುರಗೊಂಡ ಮಾಧವನ ||  
ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಬಿತ್ತರಿಸುವ ಕೃತಿ ಜೇನು ತುಪ್ಪದ ತೊಹಿಯಾಗಲೆಹಿಯಾ ||

ಶಶಿಲಾಂಘನಮುಖಾನ್ವಿತೆ ನಿನ್ನ ಪಿರಿದು ಬಣ್ಣಿಸಲಾಶ ಯಾಶಬ್ದಗಳ ||  
ಬೆಸಲಾದು<sup>1</sup> ದೆನ್ನ ನಾಲಗೆಯೆನೆ ಪೇಳುವೆ, ಕುಶಲನ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು || ೨ ||

ಮೇರುಪರ್ವತವ ಸುತ್ತಲು ದುಃಖಿತನಾಗಿ ತೀರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂರ್ಯಾ ||  
ವಾರುವ<sup>2</sup> ರಥಗೂಡಿ ಪಡುವೆಟ್ಟ ಶಿಖರದ ನೀರೊಟ್ಟಲೊಳು ಬಿದ್ದ ಮುದದಿ ||

ಮಿತ್ರಮಾವುತ ಬೆನ್ನಟ್ಟ ಸೀರ್ಗೊಡಹುದ ಮತ್ತಗಜೇಂದ್ರ ಸೂರಿ<sup>3</sup>ಯಲಿ |  
ಎತ್ತಲೆಂದಹಿಯದೆ ಸರಿದಾಡುವಂತೆ ಕರ್ಗತ್ತಲೆ ತೀವಿತುರ್ವಿಯಲಿ || ೪ ||

ತಡೆಯದೆ ಭಾಸ್ಕರ ಮುಂ ಪೋಗಲಾಸತ್ತು ನಡೆಗೆಟ್ಟ ಕಿರಣಸಂದೋಹ ||  
ಎಡೆಗೆಯ್ದಂತೆ ವೀಧಿಯೊಳರ್ಪ ಮಣಿದೀಪ, ಕಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸೆದುದಾಪುರದಿ || ೫ ||

ಭೂರಿಭೂರುಹಶಿಖರಿಯು ನಡರಿತು ಹಕ್ಕಿ | ವಾರಿಜ ಮುಗಿದುವಲ್ಲಲಿ ||  
ಭೇರಿ ಮದ್ದಳೆ ಸಂಕು ನಗರಿ ಹೆಗ್ಗಾಳೆಗಳ | ಚೀರಿದುನಖಿಲದೇಗುಲದಿ || ೬ ||

ಗುಡಿಗುಡಿಗಳ ನರ್ತನಗಾತಿಯರೊಳು ಪೆ | ಬರ್ಡಿಸುವ ಗೀತಶಬ್ದಗಳ ||  
ವಡಿ ತಪ್ಪದೆ ಕೋಲಚಾರಿಗಳಿಂದ ಜಕ್ಕುಡಿ ಮೆಹಿದುವು ದೇವಾಲಯದಿ || ೭ ||

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಬೀದಿ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ದೇವತಾಣ ನೋಟಕರ ಸಂದೋಹ ||  
ಮಾಣದೆ ಮಣಿಸೊಡವೆಗಳಿಗನೊಳೆ ಕೃಷ್ಣ ದಿವಾಣ<sup>4</sup> ದೊಳರ್ದನೋಲಗದಿ ||

ಶ್ರೀನಾಥನಿರಲು ಮಾಣಿಕಪೀಠದೊಳುಗ್ರ ಸೇನನಕ್ರೂರನುದ್ಧವನು ||  
ಆನಕದುಂದುಭಿ ನೀಲಾಂಬರ ಸುಪ್ರಧಾನರು ಕುಲವೃದ್ಧರುಗಳು || ೯ ||

ನಿರ್ಮಲಹೃದಯನುದ್ಧವ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ ಮುಂತಾದ ಯಾದವರು  
ಭರ್ಮರತ್ನಾಂಜಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ ಪರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ || ೧೦ ||

ಬಲದಲಿ ಹನುಮ ಜಾಂಬವವಿಭೀಷಣಧ್ರುವ ನೆಲದಲಿ ಬಲಿ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ||  
ಜಲಜೋದ್ಭವ ಶೌನಕ ಶುಕ ವಿದುರ ಕೇ ವಲವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರೊಪ್ಪಿದರು || ೧೧ ||

ಕ. ಸ. ಅ—1. ಹೆತ್ತುದು.

2. ಕುದುರೆ.

3. ವೇಗ.

4. ದರ್ಬಾರು ಹಾಲು; ರಾಜಾಸ್ಥಾನ.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಹಿಂದಣ ಕಥೆಯೇನು?

ಬೋಧಾಯನ ಭೃಗುನಾರದ ಕಪಿಲ ವಿ|ಬೋಧ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ ಕಣ್ವ ||  
 ಬಾದರಾಯಣ ಪರಾಶರ ಜಹ್ನುಧೃಮ್ಯ ಮುಂ| ತಾದ ಸದ್ಭಕ್ತ ರೊಪ್ಪಿದರು ||  
 ಶೇಷ ಗರುಡ ಬಕ ದಾಲ್ಘ್ಯರೋಮಶ ದು| ವಾಸವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯು  
 [ಮುಖರು ||

ವಾಸಿಷ್ಠ ರತ್ನಿಭರದ್ವಾಜರೆಂಬ ಮು| ನೀಶರೊಪ್ಪಿದರೊಲಗದಿ ||೧೩||  
 ಸಖವೆತ್ತು ರಂಭೆಯೂರ್ವಶಿ ಮಂಜುಘೋಷೆ ಮೇ|ನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆ  
 [ಮೊದಲಾದ ||

ನಿಖಿಳಾಪ್ಸರವಧು ನರವೆಣ್ಣಳೆಸೆಯೆ ದೇ| ವಕಿಯ ನಂದನನೆಡಬಲದಿ ||೧೪||  
 ಸುರನದಿಯಣುಗಭೀಷ್ಠಕ ಸತ್ರಾಜಿತು ಯುಧಿ| ಪ್ತಿರ ಭೀಮಾರ್ಜುನ  
 [ವಾದ್ರಿಜರು ||

ಸ್ತುರಟೆಕ್ಕೆವೆಸರ<sup>1</sup> ಪಾಂಚಾಲ ಮುಂತಾದ ಭೂ| ಧರರಿದರ್ಪೆಡದ ಭಾಗದಲಿ||  
 ಮಾಣದೆ ಮದಜಲಸುರಿವ ಪೆರ್ಗಜ ಕುಂ<sup>2</sup>| ಕೋಣಮನುಜ ವೊಸಲಿ<sup>3</sup>  
 [ಗಳು ||

ಏಣ<sup>2</sup>ಘೋಟಕ ನಂದಿ ವಾಹನಸಹಿತ ಗೀ| ವಾಣರೊಪ್ಪಿದರೊಲಗದಿ ||  
 ಅವರವರುಗಳ ವಿದ್ವೆಯ ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ|ದ್ವಿವರದಿಂದುಡುಗೊರೆ  
 [ಯಿತ್ತು ||

ಸವಿವೆತ್ತು ಸುರನರೋರಗರ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಟ್ಟ ಮಾ| ಧವ ಪೊಕ್ಕ ಮಣಿ  
 [ಸಜೆ ವನೆಯ ||೧೫||

ಪೀತಾಂಬರನೋಲಗದಿಂದೆ ವರವಿನಾನ| ಕೇತನ ನಿಳಯಕ್ಕೆತಂದು ||  
 ಆತಂಕವಿಲ್ಲದೆ ಸುತಗೂಡಿ ಭಂಜಿಸಿ | ತಾ ತನ್ನ ನಿಳಯಕ್ಕೆದಿದನು ||೧೬||  
 ನಿರ್ಜಹಿತ ಕಂತುಸುತ ಕೊಂಡು ಬಂದನು| ಕಜ್ಜಾಯ ತುಪ್ಪಸಕ್ಕರೆಯ||  
 ಕೊಜ್ಜಿ ಯರಿಗೆ<sup>3</sup>ಮೆಲ್ಲಿ ಸುತೆ ಮಿಕ್ಕು ದ ಬಾಗಿ|ಲಜ್ಜಿ ಯರಿಗೆ<sup>4</sup> ತುತ್ತಿ ಸಿದ ||  
 ದಾದಿಯರುಗಳ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಬೊಕ್ಕಸದರ| ಬೋಧಿಸಿ ಪೊನ್ನ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ||  
 ಭೇದಿಸಿ ತೆಗೆದು ನಾನಾವಸ್ತುಗಳನು ಸಂ|ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡನರ್ತಿಯಲಿ ||೧೭||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಧ್ವಜವಾದ ಮತ್ಸ್ಯದ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು, ಎಂದರೆ  
 ಮತ್ಸ್ಯದೇಶಾಧಿಪನಾದ ವಿರಾಟರಾಯ. 2. ಜಿಂಕೆ.  
 3. ನವುಂಸಕರು; ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರು. 4. ಮುದುಕಿಯರಿಗೆ.

ನೀಲಾಭರಣಭೂಷಿತನಾಗಿ ಕಾಗಿನ | ಚೇಲವ ಹೊದ್ದು ಸುಗಂಧ |  
 ಮಾಲಾಬಂಕೃತನಾಗಿ ಪೊಳುಮುಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಾನು | ಕೂಲ ನೇಹಿಗ<sup>೧</sup>ರೊಂದು  
 [ಗೂಡಿ || ೧೧ ||

ಚಿತ್ತಜನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಬರ್ಪ ವೀಧಿಯೊ | ಉತ್ತಮಜಾರನಾರಿಯರು ||  
 ಕತ್ತ ಲೆಯುಭಿನಾನದೇವತೆ ಬಹುರೂಪು ವೆತ್ತಂತೆ ಸುಖದಾಡುತಿಹರು || ೧೨ ||  
 ಕಂಗಾಣಿಸದೆ ಪಾರಿಯಪಟ್ಟ ಕರ್ವಣ್ಣ | ಗೊಂಗಡಿ ಮುಸುಕಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು |  
 ಲಿಂಗಡಿ ನೊಡಗೊಟ್ಟ ದೇಗುಲದಡೆಯ ದು | ಸ್ಸಂಗದಂಪತಿಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||

ಕಳವಿನ ಕಾಮವಿನ್ನೆಂತುಟೊ ಮರ್ಮ | ಸ್ಥಳವಕ್ಕು ಕೈಮುಟ್ಟಿದಡೆಯ ||  
 ಳೊಳವ ರೋಮಾಂಚದ ಗದ್ದದರಭಸವ | ತಳದಿರ್ದರತಿಥೈರ್ಯದಲಿ || ೧೩ ||

ಗದೆಗುದುಗೆಯ<sup>೨</sup>ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂದು ತಳವಾರ, ರಿದೆ ಬಂದರೆಂದು ಕಾತರಿಸಿ ||  
 ಬೆದೆಗಾತಿಯರನು ಬಿಟ್ಟುಗಲುವ ವಿಟರುಗ ಳೆದೆಗೇಡನೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ || ೧೪ ||

ತೊಲಗಿ ಪೊದಪೆವೆಂದು ಪೋಪರು ಕಾಲೇಟಿ<sup>೩</sup> | ದೊಲವಿಂದೆ ಮಗುಟಪ್ಪು  
 [ವರು ||

ಜುಜಾಕ್ಚ್ಚಿ ಝುರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿವಿಯೋಗವಾಂ | ತಲರಂಬಗೆರ್ದೆಯನೊಡ್ಡುವರು ||

ಸೋದರವಾವ ಮೈದುನ ಭಾವ ತಳವರ | ನಾದರೆ ತಾನಡ್ಡ ಬರಲಿ ||  
 ಪಾಡರಿಗರನಿಂತು ಪೂಗೋಲೊಳಕ್ಕುವು | ದೇ ದೊರೆತನವೆಂದರಲುತೆ || ೧೫ ||

ಪಂಕೇರುಹಜಾತ ಪಾಪಿಪ್ಪ ಮನೆಗೊರ್ವ | ಮಂಕ ತೊಡರ್ಪದ ತನ್ನ ||  
 ಸೋಂಕಲೊಪ್ಪುವ ಕಾಂತನ ವೈವಾಹಕೆ | ಕಂಕಣಗಟ್ಟೆಂದರಲುತೆ || ೧೬ ||

ಉಡ್ಯೋಗ ವೆವಹಾರ ನೃಪಸೇವೆಯಾಳ್ವರು | ಮಧ್ಯರಾತ್ರಗೆ ಬರ್ಪನಕ ||  
 ನಿಡ್ಡೆಗೆಯ್ದಂತೆ ಮಂದಿರದೊಳು ಹಾದರ | ವಿದ್ವೆಯಂಗನೆಗಳೊಪ್ಪಿದರು || ೧೭ ||

ಬೋಡಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯವನಾಳ ಕಾಲವ | ವಾಡಿಭಾಸ್ಕರ ಹೋಗಲೊಡನೆ ||  
 ಕ್ರೀಡಿಸ ಜಾರಚೋರರ ಶಿಕ್ಷೆಪೆನೆಂದು | ಮೂಡಿದ ಚಂದ್ರ ತಾರೆಂದ್ರ<sup>೩</sup> || ೧೮ ||

†ನೇರಂದವಾಗಿದ್ದ ಮುನಿಪತ್ನಿಗೆ ಸತ್ತು | ಮಾರನ ಕೊಟ್ಟ ಸಾತ್ವಿಕನು ||  
 ಚೋರರ ಕೊಲಬಂದ ನೋಡೆಂದು ನೆಯ್ದಿಲೆ | ನೀರೊಳು ನಸುನಕ್ಕುವಾಗ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸ್ನೇಹಿತರು. 2. ದೊಣ್ಣೆಯ. 3. ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೆ ರಾಜ.

† ಈ ಪದ್ಯದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು?

ಬಸರಿತು ಶಶಿಕಾಂತಶಿಲೆ ನೋದೆಗಡಲ ಚುಂ| ಬಿಸಿತು ಚಕ್ಕೋರಿ

[ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ||

ಬಿಸರುಹ ರಥವಕ್ಕಿ ತಸ್ಕರ ಜಾರಗ್ಗ| ಬಿಸವಾದುದು ಶಶಿಕಿರಣ ||೨೦||

ಜೊನ್ನವೆಳಗು ಭದ್ರಮಂಟಪನಿಚಯದ| ಸೊನ್ನೆಯಾಳಕೆಯ ಶಾಲೆಗಳು ||  
ರನ್ನದೊಡವನಿಟ್ಟ ರಮಣಿಯ ಕಣ್ಣೆಳ| ಗುನ್ನತವಾಯ್ತು ಬಿಂದಿಯಲಿ ||೨೧||  
ತೋರಿಯ ನಿಖಿಳ ಪ್ರೊಂಗಳಸದಿ ಮೆಂಟವ ಚೌ| ಚಾರಿಯ ಹರ್ಷದ

[ಮುಂದೆ ||

ವಾರಿಜದಳಲೋಚನೆಯರೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆ| ಗೇರಿಯ ಸೊಬಗ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||೨೨||

ಜಾಣಿಲ್ಪಕನಿರ್ಮಿತ ಚಂದ್ರಕಾಂತಪಾ | ಪಾಣವೇದಿಕೆಯ ಸಾಲಗಳು ||  
ಎಣಾಕ್ಷಿಯರ ಮಂದಿರಗಳದರ್ವು ಪಂಚ | ಬಾಣನ ರತಿಗೇಹವಂತೆ ||೨೩||

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪುಣಿ<sup>೧</sup>ದೊಡೆದೊಪ್ಪವಿಕ್ಕಿದ ಚೊಕ್ಕ | ಚೆನ್ನದ ಪತುಮೆಗಳಂತೆ|  
ರನ್ನದ ಮುತ್ತ ಹಾರವನಿಟ್ಟು ಸುಗುಣಸಂ ಪನ್ನೆಯರಿದರ್ಕ್ಕಿಲದಿ ||೨೪||  
ಬಾಲೆಯೊರ್ವಳು ತನ್ನ ಲಲಿತಗೊಹದ ಭದ್ರ|ಶಾಲೆಯೊಳ ನಿಂದು

[ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||

ಮೇಲಿಹ ಸೆಂಟಗ ಪಿಡಿದು ನೋಡಿದಳು ರತಿ ಗೋಲೆಯ ನೋಡಿಕೊಂಬಂತೆ ||

ಮಡ<sup>೧</sup>ಚೆಲ್ವ ಮೈದುಪಾದಾಂಗುಳಿ ಜಾನು ಜಂಘೆ ನುಣ್ಣಡಸಿದ ಕರಿಕುಂಭ  
[ಜಘನ ||

ಬಡನಡು ಬಟ್ಟೆಬಲ್ಲೊಲೆ ಕಂಬುಕಂಧರ|ವುಡುರಾಜಮುಖವು ಪದ್ಮಿನಿಗೆ ||

ಮಾತನಾಡುವ ತಾವೊಳು ಬೆನುವೆದೆಯೊಳು| ಶ್ವೇತನಾಣೊರೆವ

[ತಾವಿನಲಿ ||

ಸೂತನ ಕ್ರಮುಕಯವ್ಯನ ಜೋಳ ಪ್ರೊಂಬಾಳೆ|ನಾತ ಸರ್ವಾಂಗ ಶಂಖಿನಿಗೆ ||

ನೆತ್ತಿಯೊಳಟ್ಟ ಪೆರ್ದುಣುಬು ಕಂಧರದಲ್ಲಿ|ಮುತ್ತಿ ನಸರ ಕುಂಭಕುಚದಿ||  
ಬತ್ತಿದ ತಾವು ನಾಣೊಸರ್ವ ಮರುಳ್ಗೆಯ್ವ| ಚೆತ್ತಿ ನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು ||  
ಶಸ್ತದೊ<sup>೨</sup>ಳೊಲಿದು ಸಂಚರಿಸುವ ರತ್ನಗ ಭಸ್ತಿಭೂಷಣವಿಟರುಗಳ ||

ಸ್ವಸ್ತ್ರೀಯರುಗಳ ಮೇಲಣ ಭ್ರಾಂತ ಬಿಡಿಸುವ| ಹಸ್ತಿನಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿ  
[ದರು ||೨೫||



ಸೋತ ಸೋಲಕೆ ಶಿವನೊಳು ಸೆಣಸುವ ವಿನಾ| ಕೇತನಪರಿವಾರದಂತೆ||  
ನೂತನಾವೆಯವ ಸದ್ಗುಣ ರೂಪು ನಾಲುಕು| ಜಾತಿಯಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು||

ತರಳಾಕ್ಷಿ ತನ್ನೊಳು ಪಾಡುವರಿಲ್ಲೆಂದು| ಕೊರಲೊಳಟ್ಟಳು ಕಂಠಸರವೆ||  
ಪೆಣ್ಣೊರ್ವೆ ವೀಣೆಗಾರ್ತಿಯಿರಲೆನುತವೆ| ಬೆರಲೊಳಟ್ಟಳು ಮುದ್ರಿಕೆಯ||

ಆಯತವಿಡುಪು ಸುಸ್ವರ ಪಡ್ಜ ಪಂಚಮ| ಸ್ಥಾಯಿ ಸಂಚರ ಠಾಯೆ ನೇಮ||  
ಬಾಯಿದೆಹಿಯಿನಾಣೆಯಾಯ ತಪ್ಪದ ಗೀತ| ಗಾಯಕಿಯರುಗಳೊಪ್ಪಿದರು||

ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯನೇಡಿಸಿ ಗೀತ ಕಡೆಗಟ್ಟ| ಕೊಂಬರು ಶುದ್ಧ ಚಾರಿಯಲಿ||  
ಜಂಭಭೇದಿಯಮುದ್ದು ವೂರ್ವಶಿಯನೆಗೆದ್ದು| ಬೊಂಬೆಯಕಾಲೊಳಟ್ಟಹರು ||

ಹಸ್ತಿವಾವುಜ ವೀಣೆ ಮದ್ದಳೆ ರಾವಣ| ಹಸ್ತ ಕಿನ್ನರಿ ಜಂತ್ರವುಡುಕು ||  
ದುಸ್ತ ರಸ್ತರಮಂಡಲಮುಖ್ಯ ಸಕಲವಿ|ದ್ಯಾಸ್ತ್ರೀಯರಿದರ್ಕ್ಕೆಲದಿ ||೪೬||

ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳ ಮೂಲಾಗ್ರವ ನೆಹಿ| ಬಲ್ಲಂಥ ವಾರನಾರಿಯರು ||  
ಫುಲ್ಲಶರನ ರೂಪನೇಡಿಸುತಿಹ ಪ್ರಾಣ| ವಲ್ಲಭರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸರು ||೪೭||

ಕೂಟದಿ ನಾಗರಿಕನ ಮುಹಿದೊರಗಿಸಿ | ಪೀಠಮರ್ಧನನ ಸೊಕ್ಕಿಪರು ||  
ಕೋಟಲೆಗೊಳಪರು ವಿಟವಿದೂಷಕರ ಕ|ಣೆ ಲೆಟದಿ ಮರುಳುವಾಡುವರು||

ಲೇಸಿನ ವಿಟರವಯವದಲಿ ಮೋದದೆ| ಚೌಶೀತಿ<sup>೧</sup> ಬಂಧದೆ ಕೂಡಿ ||  
ಗಾಸಿವಡೆದು ಚಂದ್ರಕಾಲೆಯೊಳ ತಂಗಾಳ| ಬೀಸಿದೊಡೆದೆಯನೊಡ್ಡುವರು||

ವಕ್ಷದೊಳಹ ಕುಚದರ್ಶನದುರುತಾಪ | ಪಕ್ಷಪಾತವ ನಿವಾರಿಸಿತು ||  
ತಕ್ಷವಿಲೋಮಸೌಖ್ಯವ ಕಂಡ ಯತಿಗಳು| ಭಕ್ಷವ ತೊಹಿದು ದುಕ್ಕಿಪರು||

ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರಯೌವನರೂಪವಿಭವವ|ನೋಡಿದವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು||  
ಸೂಡಿದ ಜಡೆಯನಿಲುಹಿ ತಲೆಬೊಟ್ಟುಳ | ವೂಡಿದರೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||೪೮||

ಮೊಡವಿಯ ಮೊಳೆಯನೊತ್ತುತ ಕಕ್ಷಸೊನೆಬೆಮ | ವರ್ಡೆದ ಸೊಗಡ  
[ವಾಸಿಸುತ ||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದ ಕುಚ ಬಿಗುಹೇಹಿ<sup>೨</sup> ರುತುಕಾಲ ವಡೆದ ಪುಷ್ಪಿಣಿಯರೊಪ್ಪಿದರು  
ಮುಟ್ಟದಿರಾಳ್ ಮುಟ್ಟುವೆನಾತ್ಮಶ್ರೀ|ಮುಟ್ಟಲಾಯುವು ಕ್ಷೀಣವಹುದು||

ಮುಟ್ಟದೊಡಸು ನಿಲ್ಲದೆನುತೊರ್ವತೊಲಗಿದು| ಬಟ್ಟಜವ್ವನೆ<sup>೨</sup>ಯನಪ್ಪಿದನು||  
ಮಂಗಳಾಚಾರವಂತರ ಮೇಲೆ ಕುಸುಮಶ ರಂಗಳ ಕಹಿದು ಮನ್ಮಥನು||



ಹೆಂಗಳವೊಲೆ ಕಣ್ಣು ಬೆಳಗ ತೋಱು<sup>ಣ</sup>ಸಿದು ಮಾ! ಗಂಗಳ ಮಾಡುತ್ತ ಲಿಹನು ||  
 ಸೊಗಯಿಪ ಚಂದ್ರಕಾಂತದ ಭಿತ್ತಿಯೊಳು ತನ್ನ | ಯುಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಬಿಂ  
 [ಬಿಸಲು ||

ಅಗಲ್ದಿನಿಯನ ತೋಱು<sup>ಣ</sup>ಸು ಬಾಬಾಯೆಂದು | ಮುಗುದೆ ಬಿದ್ದಳು ಚರಣದಲಿ ||  
 ರಂಭಾಮೂಲಪಲ್ಲವಯೋಗ ಕದಳೀ | ಸ್ತಂಭರಥಾಂಗ ತತ್ಸಂಗ ||  
 ಕೆಂಬಲ<sup>ಗಿ</sup>ಳಬ<sup>ಜ</sup> ಬಜ<sup>ಜ</sup> ರ<sup>1</sup>ಕೂಟ ದುಗುಡಾವ<sup>ಜ</sup> | ಲಂಬಿ ಮಾನಿನಿಯರೊಪ್ಪಿದರು ||  
 ಕತ್ತಲೆ ಪೆಣ<sup>3</sup> [ಕಾರಮುಗಿಲು ಸೂರಿಯ ತೋರ] | ಮತ್ತು ದಾಡಿನು  
 [ಶಂಖಚಕ್ರ ||

ವೃತ್ತ ಸಿಂಹಾದ್ರಿಯು ಪೊಂಬಾಳ<sup>3</sup> ಮಾಂದಳ | ವೊತ್ತ ದಂತಿದುರ್ದಲ<sup>ಗಿ</sup>ಲ್ಲಿ ||  
 ಪಿಂತಣ ಲೋಕದ ನಳಕೂಬರರ ಜ|ಯಂತಾದಿಗಳನು ಕೀಲ್ಪಡಿಸಿ ||

ಸಂತತ[ವಿಟರು ವೇಶ್ಯೆಯರೊಳು] ವಶ್ಯಾ! ಕ್ರಾಂತರು ಸುಖ<sup>3</sup>ದಾಡುತಿಹರು ||  
 ತುಂಗಸ್ತನೆಯರನೊಕದೇಶದ ಸದ್ಬ<sup>ಬ</sup> | ಜಂಗರೊಳು ಕೊಱುಚಾಡುತಿರ್ದು ||

ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಲಾವಣ್ಯವ | ಕಂಗಳಂ ನೋಡಿದರೊಲಿದು ||೫೯||

ಕಾಣಬಾರದು ಪುಂಡ್ರೇಕ್ಷು ಕೋದಂಡನೊ | ಬಾಣ ಪೂಸರಲುಗಳಲ್ಲ ||  
 ಏಣನೇತ್ರಯರ ಮನವನಿರ್ಕುಳಿ<sup>3</sup>ಗೊಂಬ | ಜಾಣನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ||

ಸೋಮನಾದರೆ ಕಂದುಕುಂದಿಲ್ಲ ಮೇಣುಸು | ತ್ರಾಮನಾದರೆಭಂಗ ನಾಸ್ತಿ ||  
 ಕಾಮನಾದರೆ ಕೋಳಿವರಿಯಿಲ್ಲ ಸದ್ಗು<sup>ಗ</sup> | ಧಾಮನಾರೆಂದು ನೋಡಿದರು ||

ನೊಸಲ ಕತ್ತುರಿ ಬಾಗಿದ ಪುರ್ಬು ತಾವರೆ | ಯೆಸಲನೇಲಿ<sup>3</sup>ಪ ನಿಡುಗಣ್ಣು ||  
 ಪಸರಿಪ ತಿಲಪುಷ್ಪನಾಸಿಕ ಸತ್ಕರ್ಣ | ಪೂಸರೂವ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದರು ||೬೦||

ಗಂಡಸ ಲವನ್ನೆ ಕೊನರುವ ಕರ್ವಿಾಸೆ ತೊಂಡೆವಣ್ಣು<sup>3</sup>ಟ ದೋರೆವಲ್ಲು ||  
 ಮಂಡಳಿಸುವ ಕಂಠಸರದ ನುಣ್ಣೊ<sup>ಗ</sup>ರಲನ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ಸೋತರೊಲಿದು ||

ಈತನೊಳೊಡಗೂಡದಿದ್ದರೆ ಪೆಣ<sup>ಜ</sup>ನ್ನೆ | ವೇತಱದೆಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯ ||  
 ಕಾತರದಿಂದೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಬಾರದಿರೆ ವಿನ | ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಾಗ ||೬೧||

ಇಕ್ಕೆಲದಬಲೆಯರ ಮಾತಾಡಿದರು ತಮ್ಮ | ಪಕ್ಕೆಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡವನ ||  
 ತಕ್ಕೆಯೊಳೆರ್ದೆಗಡರ್ಚದ ಮೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಗಳು | ಮೆಕ್ಕೆಯಕಾಯ್ಗಳೆಂದೆನುತ ||  
 ಕಾಂತಬಾಕಮನೀಯರೂಪಬಾಪರಮೇ | ಕಾಂತ ಮದ್ಗ<sup>ಗ</sup> ಹಕೆ ಬಾರೆಲವೋ ||

ಇಂತಪ್ಪ ಸತ್ಕಲಾವಿದ ಸೋಲವಾಂತರ<sup>1</sup> | ಸಂತವಿಸದೆ ಪೋಗಬಹುದೇ ||೬೬||  
 ಕಚದ ಹೂವನು ಕೊಡಹುವೆನೆಂದು ನುಣ್ಣೊಳ | ಕುಚದ ವೃತ್ತ ತೆಯ  
 [ತೋಱಿಸುತ ||

ಸಚಲಾನ್ವಿತವಾರನಾರಿಯರುಗಳ ನಿರ್ವಚನವ ಕುವರನಾಲಿಸಿದ ||೬೭||  
 ಸಲೆ ಮೆಚೆ ದಬಲೆಯರುಗಳ ಮೆಲ್ಲೆರ್ದೆಯ ಸತ್ಕಲೆಯುಂಟೆಡೆಗೊ  
 [ಡದಿರ್ಪೆ ||

ಕೊಲೆಗೇಡಿಯ ಸೃಜಿಸಿದ ಪಾಪಿ ವಿಧಿ ನಿನ್ನ | ತಲೆಪೋದುದನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ||೬೮||  
 ಕೇಳದನವರ ಮೆಲ್ಲುಡಿಯನು ಹರಿಸವ | ತಾಳದನನಿರುದ್ಧ ತನ್ನ ||  
 ಉಟಗದವರ್ಗ ಬೇಡಿದ ವಸ್ತುವನಿತ್ತು | ಬೋಳ್ಳೆಸಿದನು ಪೆಣನವ ||೬೯||  
 ದಂಪತಿಗಳವಾಡಿ ಬೀಟಕ್ಕೊಟ್ಟು ಕೆಳೆಯರು | ಮುಂ ಪೋಗಲನಿರುದ್ಧ  
 [ನೊಡನೆ ||

ಚಂಪಕಧಾಮಕೋಮಲೆಯರು ಮರುಳ್ಕೊಂಡು | ಮುಂ ಪೋದುದೇನ  
 [ಪೇಟುವೆನು ||೭೦||  
 ನಿಱಗಳಚುವುದು ನಾಣೊಸರ್ಪುದು ರೋವನಾಳ | ತುಣುಗಿರ್ಪುದವಯ  
 [ವದೊಳಗೆ ||

ಮುಱವಿಾಂಗಣ್ಣು ಬೆಂಡೆರ್ದು ಮೂರ್ಛೆಯ ತಾಳ್ದರು ಪೋಪೆವೆಂದವರೊ  
 [ಡನೆ ||೭೧||

ತೊಂಡೆವಣ್ಣುಟ ರಸವಹತು ವನಾತಾಡುವ | ಪುಂಡರೀಕಾಯತಾಕ್ಷಿಯರ ||  
 ಕಂಡನಿರುದ್ಧ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಬೀ | ಟಕ್ಕೊಂಡೈದಿದನು ಬೀದಿಯಲಿ ||  
 ಗುಣವ ತೋಱಿಸಿ ಮೆಚೆ ದ ರೀತಿಯ ಕಂಡು | ಹಣವ ತೆಕ್ಕೊಂಡು  
 [ಥಾಳಕರ ||

ಕ್ಷಣದೊಳೆಬ್ಬಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿದಿರೆಂದು ಮಗಳಿಗೆ | ಬಣಗುವೈದ್ಯಾಪ್ತ ಹೇಟಿದಳು ||  
 ತಾಯ ವನಾತಿಗೆ ಸೊಗಯಿಸಿ ನುಡಿದಳು ಪಾಪಿ | ಸಾಯದೆ ಬದುಕುವ  
 [ರುಂಟೆ ||

ಪ್ರಾಯವೇನಿದು ನಿತ್ಯವಲ್ಲ ಹಣವ ಸುಡು | ಪ್ರೀಯನೊಳಹೆನೆಂದಳವಳು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮೋಹಿಸಿಹೋದವರ.

†. ಇಲ್ಲಿರುವ ಪೂರ್ವಕಥೆಯೇನು?

ಹೊಸಹರೆಯದಲಿ ದ್ರವ್ಯವ ನೆಹಿಕೂಡಿಸು|ಹೆಸರಾಗುವಸ್ತುಭೂಪಣದಿ||  
ವ್ಯಸನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಥನೋಳಿಗದಿರೆಂದು ರ|ಕ್ಕಸಿಮುಂಡೆ ಮಗಳ ಹಿಂಡಿದಳು ||

ರಿಂಕಿದ ಕುಚ ತೋಳು ಗಳ ಗಲ್ಲದೆಡೆಯ ನ|ಖಾಂಕಿತ ಪಲ್ಲರ್ಚಿದುವೇ ||  
ಸೋಂಕಿದ ಖೂಳನದಾವನೊ ತೋಳುಕಿಂದು|ಝಂಕಿಸಿದಳು ತಾಯಿ ಮಗಳ ||  
ಖೂಳ ಕುಂಟಣಿಮುಂಡೆಯೆನಗೆ ನೀ ಪೆಟ್ಟು ಪೆ | ಹಾಚಾರ ಕುಚಯುಗ  
[೪ದಲಿ ||

ಬಾಳರಕ್ತವನೀಂಟುವ ಜಿಗುಟಿಯೊಲಿವ|ತೋಳ ಮೇಗಳ ಸೀಟ್ಟಳೇನೇ||  
ತಲೆಯಲಿ ಕರಿದು ಕೂಂದಲುಗಳ್ಳಪಧಿಗಿಲ್ಲ | ಸಲೆ ಕುಚಯುಗಳ ವಿಂಗಿ  
[ದುವು||

ಹೊಲೆಗೆಟ್ಟು ಹೊಸಬೇಟಗೆಯ್ಯಪಾತಕಿ ಮೊಗ್ಗೆ|ಮೊಲೆವೆಂಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಪರೇ  
..... ||೨೯||

ಜಗಟವಾಡುವರಲ್ಲಿ ಕೆಲರು ಮಾತುಯರಿಕ್ಕಿ|ದುಗಟ ದಾಂಟಿದರಂದು  
[ಕೆಲರು ||

ಹೊಗಟಲಚ್ಚರಿಗೆಯ್ಯ ಚಕಿತನಾರಿಯರನು| ಮುಗುಳಂಬನಣುಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ||  
ಗಾನವೇತ್ತರು ಕೆಲಬರು ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರವಿ| ಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಬರು ||  
ನಾನಾದ್ಯೂತವಿದ್ಯದಿ ಕೆಲರಿರೆ ಮದ್ಯ| ಪಾನಗೋಷ್ಠಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೪೦||

ಮನೆಯ ಸಾರಿಸಿ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನಿಕ್ಕಿ ಭೋಂ|ಕನೆ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯವ  
[ಸವಿದು ||

ನನೆಯಕ್ಕಿ ಕಡಲೆ ಪಣ್ಯಾರದಿ ನಿಖಿಲಾ| ಚನೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಸಾರ್ಜಿದರು||  
ತಂಡುಲರಾಶಿಯೊಳ್ ಕೊಡನಿಟ್ಟು ಬೇವಿನ|ದಂಡೆಯ ಕೊರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗಂಧ||  
ಭಂಡಾರವನಿಟ್ಟು ಧೂಪದೀಪಾರತಿ| ಕೆಂಡವ ಸುಟ್ಟಿಸಿದರೊಲಿದು ||೪೨||

ರುಚಿವೆತ್ತು ಪರಮಶಕ್ತಿಯ ಪಾದಪೂಜೆಯ|ರಚಿಸಿದರಾಗಮೋಕ್ತದಲಿ ||  
ವಜಿಸಿ ತನ್ಮಂತ್ರಕರ್ಮದಿ ಹೇಮನವರತ್ನ| ಖಚಿತಪಾತ್ರೆಯೊಳಂಟಿದರು ||  
ರಂಭೆ ಕೋ ರತಿಯುಸ್ಸುರೂಪೆ ಕೋ ಹೊಸ ಹೊನ್ನ| ಬೊಂಬೆ ಕೋ  
[ನೆಹಿವೆಹಿ<sup>1</sup> ಮೊಗದ ||

ತುಂಬಿಗುರುಳ ತುಣುಗೆವೆಗಣ್ಣ ಕೆಳದಿ ಕೊ|ಳ್ಳೆಂಬ ಮಾತಿನಲೀಂಟಿದರು ||

ನಲ್ಲ ಕೋ ನಾಗರೀಕನೆ ಕೊಳ್ಳೊ ರಸದಾಳ | ವಿಲ್ಲ ನರೂಪಕೊಳ್ಳೆ ಲವೋ ||  
ಬಲ್ಲದೊಡೆನ್ನ ಕೊಂದಪೆಯೆನುತೀಂಟೆಸಿ | ಪಲ್ಲ ವಾಧರೆಯರೀಂಟೆದರು ||೧೬||

ಸಂಡಿಗೆ ಸಂಭಾರಗಡಲೆ ಪ್ರಾಸಕಕುಕ್ಕು | ಟುಂಡವನವಲಕ್ಕಿಗಳನು ||  
ದುಂಡರಳಗಡಲೆ ಭಕ್ಕುಗಳ ಬಡ್ಡಿಸಿಕೊಳು | ತುಂಡರು ನೆಹಿ ಸೊಕ್ಕುವನಕ ||  
ಅಪ್ಪಕೊಳ್ಳೆಲವೊ ಅಗ್ರಜ ಕೊಳ್ಳೊ ಹಿಂಡಿಯ | ಸೊಪ್ಪ ಕೋ ಸುಲಿವ  
[ಱ್ಱವೆ ಕೋ ||

ಜೆಪ್ಪ ಕೋ ಕುಡಿಯೆಂದು ಕುಡಿಸಿ ತಾ ಕುಡಿದು ಕೈ | ಚಪ್ಪಳೆಗೊಲೆದಾಡು  
[ತಿಹರು ||೧೭||

ಕೋಪದೆ ಗಜಉವರೊಡನೆ ಕ್ರೀಡಿಸರು ಪ್ರ'ಲಾಪವ ಮಾಪ್ಪರು ರತಿಗೆ ||  
ದೀಪನಗವಳವಿದೆನುತ ಚೆಂದುಟೆಯ ಪ್ರಾಣೋಪನ ಬಾಯೊಳಕ್ಕುವರು ||

ಏಟಿನ್ನ ವಕ್ಷಮಾನಸದಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವ ಮ|ರಾಳಗಮನೆ ನೀನೇಟಿನುತ ||  
ತೋಳೆರಡೆಟೊಳಪ್ಪಿ ತೊರೆದು ತೊಟ್ಟಡುವ ಪ್ರ ವಾಳಾಧರವ ಚುಂಬಿಸಿದ ||

ಕಾನನದೊಳಗಿರ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಗಿಡುಗಾಡು | ತಾನೆನ್ನ ಮುಟಿದೊಳಗಿಸಿತು ||  
ಪೀನಕುಚಾನ್ವಿತ ನಿನ್ನಧರಾಮೃತ | ಪಾನ ಸೊಕ್ಕಿಸದೆ ಮೂರ್ಛಪುದೇ ||೧೮||

ಮೆಚ್ಚಿ ದಳನಿಯನಾಡಿದ ಮುದ್ದು ಮಾತಿಗೆ | ಮುಚ್ಚಿ ದು ದೃಗುಯುಗಳವನು ||  
ಬಿಚ್ಚಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪಾದಕೆಳಗಿಯುಂಗುಟವನು | ಕಚಿ ದಳ ತರಹರಿಸುತಲಿ ||೧೯||

ಮೊಟಿಗೆಟ್ಟು ಮಾತನಾಡುವರು ಪಾಡುವರು ಕೈ | ಪಟಿತಾಳಗತಿಗೆ

[ಜಗ್ಗುವರು ||

ಮೊಟಿನೊಸಲೊಳು ನೊಸಲಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಕ|ಣ್ಣೊಟಿಯದೆ ಮುಟಿದೊಳು

[ಗಿಹರು ||೨೦||

ಮಲಯಜಗಂಪ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ಪರ್ಬಿಸುವ ಕೋ | ಮಲೆಯರು ತಮ್ಮ

[ಜವ್ವನವ ||

ಬೆಲೆಗಟ್ಟುವರೆ ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಬಟ್ಟ | ಮೊಲೆ ಮುಡಿದೊಡೆ ಬಿದ್ದಿಹರು ||

ದರ್ಪಕ ಮಡಗಿರ್ದ ದ್ರವ್ಯಪೂರಿತ ಹೇಮ | ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಯ ಕುಡಿರೆನಲು ||  
ಬಪ್ಪವಡೆದ ವೃತ್ತ ಕುಚ ತೋಡಿದುವು ತೋಡಿದಿಪ್ಪುವು ಮಿಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳ ||

ದಾಷ್ಟಿಕತನಗೆಟ್ಟು ದರಹಾಸಮುಖಿ ಪರಿ | ವೇಷ್ಟಿಸಿದಮಳಸಾಂದರದಿ ||  
ಚೇಷ್ಟಿಪ ವೇಶ್ಯಾಭುಜಂಗರ ಮಧುಪಾನ ಗೋಷ್ಟಿಯ ಸೊಬಗನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||

ಅಂಗಡಿಯೆಡಲದಲಿ ನಾನಾವಿಪ್ರ|ಯಂಗಳ ನೋಡುತ್ತೆತಂದು ||

ಸಂಗಡಿಗರ ಬೀಚ್ಚಿಕ್ಕಟ್ಟು ಕುವರನಂತ | ರಂಗದೆ ಹೊಕ್ಕನಾಲಯವ||೧೩||

ಬಾಗಿಲ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯವಾಡಿಸಿಕೊಂಡು| ಪೋಗಿತೆತ್ತಿ ಗರ<sup>೧</sup>ಬೀಚ್ಚಿಕ್ಕಂಡು||

ರಾಗಿಸಿ ಮಣಿಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯೊಳುಭ್ರಾಮಕ|ವಾಗಿ ಮಂಚದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ||

ಮಿಂಡಿಯರ್ ಪೊಂಬಡಿಗವ ಸಾರ್ಚಿ ಬಿಸಿನೀರ | ಗಿಂಡಿಯೊಳ ತಂದು

[ಕಾಲೊಳ್ಳೆಯೆ ||

ಪಂಡಿತವಕ್ಕಿಯ<sup>೨</sup> ಮಾತನಾಡಿಸುತವೆ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮನೊಳಗಿದನು ||೧೪||

ನಾರಿಯರ್ ನಿಖಿಲೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಕೈ|ವಾರಿಸಿ ತೊಡೆದಟ್ಟಲೊಡನೆ||

ಪಾರಿಯ<sup>೩</sup> ವಾದ್ಯಪೋಷಣಿಸಲ್ಕೆ ದಿವ್ಯವಿ|ಭೇರಿಯಹೊಡೆದರೂರೊಳಗೆ ||೧೫||

ಕ್ಷೀರಾರ್ಣವದೊಳು ನಿಖಿಳನೀರ್ಮನುಜರು ಪಾರವ<sup>೪</sup>ಬೆದಕುವಂದದಲಿ||

ಪೂರಾಯ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಳು ಬೇಡರೊಗ್ಗಾಗಿ| ದ್ವಾರಾವತಿಯನು ಸುತ್ತಿ ದರು||

ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲ ಡಗಿತು ಮಂದಿ ಮುಱಿಗೆಯೊ| ಳಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮುಂದೊತ್ತರಿಸದೆ ||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯುರಳೂಡಿ ಪಾಲ್ದಳದಂದದಿ | ಚೆಲ್ಲಿತು ಬೆಳುದಿಂಗಳಳಗೆ ||೧೬||

ಹೊಳೆವ ಕರಾರಿ ಕೈಗತ್ತಿ ತೋನುರ ಬಿಲ್ಲು | ಬಲುದಡಿ ಪಿಡಿಚಕ್ರದಲಿ ||

ಕಳಬಂಟ ಕಂಠವಿಚ್ಛೇದ ವಿನೋದದ | ತಳವುರೂರ ಕಾದಿಹರು ||೧೭||

ಮೆಟ್ಟದ ಕೆಪ್ಪುಗಳೂಡೆಯ ಬದ್ದುಗೆ<sup>೫</sup>ದಾರ| ದಟ್ಟಯ ಮೇಲೆ ವಂಕುಡಿಯ<sup>೬</sup> ||

ಕಟ್ಟದ ಹೊದೆಯೇಱಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲೊಲಿನ| ಗಟ್ಟವಾಳರು<sup>೭</sup>ತಿರುಗಿದರು||೧೮||

ಗುತ್ತಿ ಗೆವಿಡಿದ ವೇಶ್ಯಕಾಂತವ್ಯಭಿಚಾರ|ಕರ್ತರ ಕರ್ಣಯುಗ್ಮವನು ||

ಕಿತ್ತ ಕರಾರಿಯೊಳ ತಿವಿದಂತೆ ಸುಸ್ವರ| ವೆತ್ತಿ ಕೂಗಿದುವು ಕೋಟಿಗಳು||

ಅವಾಗ ತನ್ನೆದೆಯಡಗನೆ ಕೊಯ್ತಿಂಬ | ದೇವರ್ಕಳಟ್ಟುಳಯಿಂದೆ ||

ಸಾವುದೆ ಸುಖವೆಂದು ಪಶ್ಚಿ ಮಾಂಬುಧಿಯೊಳು | ಜೀವನ ತೊಡಿದ ಚಂದ್ರ

[ಮನು ||೧೦||

ಪೋಗಲಾಣ್ಣನ ಕೂಡೆ ನಕ್ಷತ್ರನಿಶಿವೆಣ್ಣು | ಸಾಗಮನವನೆ ಮಾಡಿದುವು ||

ಪೋಗಲಾಣ್ಣನೆ ನೆಯ್ದಿಲೆ ಮುಂದೆ ಮುಜೆ ತು|ಮೂಗಾಯ್ತು ಜೊನ್ನವಕ್ಕಿಗಳು

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸ್ನೇಹಿತರ.

2. ಗಿಳಿ.

3. ಗಸ್ತು ತಿರುಗುವಿಕೆ.

4. ತೀರವನ್ನು.

5. ಸಡುಕಟ್ಟು.

6. ಬಾಗಿದ ಕತ್ತಿ.

7. ದೃಢಾಂಗರು.

ಪರೀಣಮಿಸಿತು ಪಂಕಜದೊಳು ಪೊಕ್ಕ ಪಟ್ಟ ರಣ-ಧಾಂಗಪಕ್ಷಿಗಳು ||  
 ತರುಣಾರ್ಕಗರುಡಿಯು ಕೆಮ್ಮಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ಯರಣೋದಯವು ತೋರಿಸಿತು  
 ಮಡಿವಸ ವನುಟ್ಟು ಪೂರ್ವದಿಗ್ವಿಸಿತು ಮುಡಿಯೊಳು ಹೊತ್ತ ಹೊಂ  
 [ಗಳಸ ||

ನಿಡಿನಿಂದ ರಥದ ಮೇಲಡರ್ಜೆದ ರನ್ನಗ ನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸೂರ್ಯ ಮೂಡಿದನು ||  
 ಪರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತಂಜಿಚಂದ್ರಮುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||  
 — ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೧೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೩೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

### ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬೇಟೆಯವರ್ಣನೆ: —

ನಾರಾಯಣನಾವನಾವ್ಯತಜಂಬೂಘಲರಾಜ ಕೀರ<sup>೧</sup> ಸಿನ್ನಯ ಸವಿವಾತು ||  
 ಆರಾದೊಡು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳೊಡೆ ಸಂ ಸಾರಭ್ರಾಂತಿಯು ಬಿಡುವುದು  
 ಕೆಂಚೆ ಕೇಳಧಿಕ ಕೇವಲಜಾಣೆ ರಹಿತಪ್ರ ಪಂಚೆ ಮತ್ಯತಿ ರಸವಹಿತ ||  
 ಬೆಂಚೆ<sup>೨</sup>ಯೆಂದೆನವೊಡ ಶೃಂಗಾರರಸಪೂರ್ಣ ವಂಚೆನಡೆಯಲೆ ವಿಶ್ರಮಿಸೆ ||  
 ಮೊದಮೋಪಣೆ ವಿಪ್ರನಿಲಯದೆ ಸಂಗೀತ ನಾದ ಗಾಳರು<sup>೩</sup>ಗಳಾಲಯದೆ ||  
 ಅದುದನೆ<sup>೪</sup>ಕದೇವಸ್ಥಾನದೆ ವಾದ್ಯ ನಾದ ಪೂಜೆಗಳ ಮಾಡಿದರು ||  
 ಉದಯಸತ್ಯ ಮೌದೇವಾರ್ಚನೆಗೆಯ್ದು ಸದ್ಧೃದಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಸಿಯೋ  
 [ಗಿಗಳು ||

ಪದಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿ ಬಂದರ ಮನೆವಾಗಿಲ ಕದಬೀಯುಗವ ತೆಗೆಸಿದರು || ೪ ||

ಬಗ್ಗುವಡೆದ ಕೃಷ್ಣ ಬಲಭದ್ರರಾಮ ಕಂದರ್ಪಕಂದ್ಯಖಿಲಯಾದವರು ||  
 ತಪ್ಪದೆ ನಾನ ತಿರ್ಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಂದರ್ಪನ ಸುತ ಬಂದಹೊಂಟು ||  
 ಹೊಗಟಲದ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಗ್ರಾಸಿಸಿಂ ಹಗಳ<sup>೪</sup>ಕ ಧರಪಾಶವಿಡಿದು ||

ಕ ಪ ಅ — | ನಾರಾಯಣನ ನಾವವೆಂಬ ಅಮ ತಪಾ ಯವಾದ ನೇರಲೆಯ  
 ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಅರಗಿಳಿಯೆ 2. ಕೊಳ.  
 3. ಗಾನ ಮಾಡುವವರ.  
 4. ನಾಯಿಗಳ.

ನಿಗಳನ ತಾಳ್ದ ಕಾಲ್ವೇಂಟೆಕಾಣರು ಕೂಡಿ ಮೃಗಯಾತ್ರೆಗೆ ತೆರಳಿದರು ||

ದ್ವಾರಾವತಿಸುಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಂತ ರಾಜಕು ಮಾರಸಂದೋಹ ಸಂದಣಿಸಿ ||

ವಾರುವಧಮೃದ ಹಮುವೇಹಿ ತೆರಳೆ ಕಾಂ ತಾರ ತಿವಿತು ವಾದ್ಯರವದಿ '೩ ||

ಎಡಬಲದಲಿ ಹೊಂಗಟ್ಟೆನ ಭಿಲ್ಲರ ಗಡಣ ಚಾಮರಭತ್ತನೆರಸಿ ||

ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯು<sup>೧</sup> ಸರಸಳ ಗಂಟೆಯುಲಾರಿದೆ ನಡೆದರು ಮುಂದೆ ಬೊ

[ಬಿಡುತೆ ೧೪ ||

ಮಾಣಿಕ್ಯರಜಿತ ಕೆಂಬಟ್ಟೆ ಪೊಂಬಸಿನ ನೇಣ ಚತುಪ್ಪಾದಿಗಳ ||

ಪಾಣಿ<sup>೨</sup>ಯೊಳಂತ ಪೆ ಗಡಿಗಳ ಲುಬ್ಧಕ ಶ್ರೇಣಿ ಬೊಬಿಡುತಲೈದಿದುದು ||

ಮೊಲುತರದ ಸುಟ್ಟೆ ವರಸೂಪು ಸಕಲಾತಿ ಜೂಲುಗಳಂದೆ ರಂಜಿಸುವ ||

ಕಾಲುಮೆಗದ ಶುಸಿವಿಡಿದ ಕಿರಾತರು ಸಾಲಿಟ್ಟು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೧೬ ||

ಹೆಮ್ಮಿಗೆ ವರಸನುನುನ ಬಾಲ ಹೊಂಟೆ ಹೊವೈತ್ತಲದ ಕರಾರಿಗಳು

ಚೆಮ್ಮಿನ ಕನಕದಂಡದ ಚಮರದ ಬೇಡ ರಿಮ್ಮೆಯೊಳೊದವಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ

ಉಡುಮೊಲ ನಿರಿಹುಲ್ಲೆ ಮರೆ ಸಾರಗಗಳ ಕಂ ಗಿಡಿಸುವ ಜಂಘಾಲಿಗಳೂ<sup>೩</sup> ||

ನಡುವಿನ ರತ್ನಮೋಖಲೆಯಾಂತು ಬಾಲವ ಬಡಿಯುತೆ ನಡೆದವೊಗ್ಗಿನಲಿ

ಅಂಗಳಸುತ ಬಾಲು ಸವರಿಯೊಗ್ಗಿನಲಿ ಸುತ ಕ ಮೂಗಿಂದ ನೆಲನ ವಾಸನಿಸಿ  
ಮೊಘಾಳಯನಾರೈನ ಚತುಪ್ಪದ ವೇಗದಿ ನಡೆದುವಾಕ್ಷಣದಿ ೧೭ ||

ಥಗೆ ಹೊಡೆದಳ್ಳೆ ಹೆಂ ಮ್ಯುತ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ನಾಲಗೆ ನೀರು ತಟಗುಟ್ಟಿಸುರಿಯೊ

ಮಿಗೆ ಪಿಡಿದನನ ಮುಂಬರಿ ಬೀಜಲೆಚಿನ ನಾ ಯಿಗಳಡಸಿದುವೆಡಬಲದೆ ೧೮

ಗಗನದೊಳಗೆ ಹುಣ್ಣುಮೆ ಹೋದ ಮುಡುದಿನ ಪಗಲೆಸೆದಿರಲಾತನೊಡಲ<sup>೪</sup> ||

ಮೃಗವೊಲಗಂಡುವೊಗ್ಗಿನಲಿ ವೊಂದಂದದಿ ವೊಗವೆತ್ತಿಗಳಹುತೆಯಿದ್ದುವು

ಪಿಡಿನಲೆ ಸೆಜಿನಲೆ ಕಾಲ್ವಲೆ ಕೊರಲ್ವಲೆ ನಿಡಿನಲೆ ಪಾಜಿ<sup>೬</sup> ಬೆಳ್ಳಾರ<sup>೭</sup> ||

ಬಡಿನಲೆ ಬಲುವಲೆಗಾಣರು ಕೂಗಿ ಬೊ ಬಿಡುತಲೈದಿದರು ಮುಂಗಡೆಯು ||

ಮುಟ್ಟುವ ಘಣಿ ಹುಲಿ ಕರಡಿ ಸಿಂಹದ ಬಾಲು ಕಟ್ಟೆ ಬೇಂಟೆಯು ಪಡೆ

[ಮುರುಹೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವಾಯವಟ್ಟ, ಕಾಲುಗಡಗ.

2. ಹಸ್ತ.

3. ನಿಲ್ಲದೆ

ಅತಿವೇಗದಿಂದ ಓಡುವ ನಾಯಿಗಳು.

4. ಹುಣ್ಣುಮೆಯಾದ ಮರು

ದಿನ ಹಗಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಲ್ಲರುವ.

5. ಬಗಳುತ್ತ.

6. ಸಣ್ಣ.

7. ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಬಲೆ.



ಬೆಟ್ಟವ ಕಾಲ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಲ್ಗೆ ದಾಳ್ದಡ|ಗಟ್ಟುವ ಬೇಡರೈದಿದರು ||೧೩||

ಬೇಸುಡುಲಿನ ಬೇಂಟೆಯ ರವ ಬಹುವಾದ್ಯ|ಘೋಷಣೆಯಿಂದೆ ಕಂಗಿಟ್ಟು ||  
ಅಸಾರಗಮುಖ್ಯವು ಗವೋಡಲು ನಾಯ|ಹಾಸವ ಕಳಚಿದರಾಗ ||೧೪||

ಅರೆಯಟ್ಟ ಬರ್ಪ ನಾಯಿಗೆ ಮೃಗನಿಚಯ ಕೈ|ಸೆಣಿಸಿಗೊಟ್ಟು ಪೋಪಂತೆ

[ಭಯದಿ ||

ನೆರೆ ಗರ್ಭದ ಕೂಸುಗಳುರ್ಜೆ ಬೀಳ್ವಂತೆ, ಮುರಿದುವು ಮಿಲ್ಲು<sup>1</sup> ಗಳೆನಿಸೆ ||೧೫||

ಹಿಡಿನ ಮಿಗಂಗಳ ಬಿಡದಿರೆ ಬಾಯೊಳು|ಬಡಿಗೆಗೊಲ್ಲಳನಿಕ್ಕಿ ಕಿವಿಯ ||  
ಬಡೆನುರುಹಿದೊಡೊದರುವ ಶಬ್ದ ವಿಪಿನದೊ|ಳಡೆಗೊಂಡುದೇನಬಣ್ಣ ಸುವೆ

ಕಾಬಾಟಿ ದೀಪದ್ರಾಕ್ಷೆ ಕೇತಕೆ ತೋರ|ಸೀಬಾಂತ ಬಿದಿವೆತ್ತಗಳ ||

ಲೋಬಾನ ಚಂದನಗಾಡಿನೊಳ್ಪಂದಿ ಮತ್ತೆ ಭಂಗಳರೆ ಕಂಡರವರು ||೧೬||

ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಬಿಲ್ಲಳನೇಣಿಸಿ ಹೆದೆಯ ಜೇ|ವೊಡೆಯಲ್ಕೆ ಮಿಗವಿಂಡು

[ಬೆದಲು ||

ಹೊಡೆಮಗ್ಗಿದೊಡಲನಡ್ಡೈಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ|ಕೆಡೆಯೆಂದು ಬೀಳಲಿಕ್ಕಿದರು  
+ಎಚ್ಚೊ ಡುಚ್ಚಳಿಸಿದ ಬಾಟ ಹೆಬಿ ದಿರ್ಗಳ|ಕೊಚ್ಚಲು ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಟರ್ಗೆ

ಮೆಚ್ಚಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳುದುರಿತು ಪೇಟಲಚರಿ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೭||

ಅಂಗಜನಣುಗನ ಬಲಗೊಂಬ ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ|ರಂಗವಾಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಂತೆ |

ತುಂಗವಿಕ್ರಮರಂಜುಗಡಿಯಿಂದೆ ಸುರಿದ ರತ್ನಂಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ವಾಬನದಿ ||೧೮||

ತಡೆಯದೆ ಮಗುಳೊರ್ವ ಶಾರ್ದೂಲವನೆಚ್ಚೊ|ಡೊಡೆ ಹಾಯುತುವಿ

[ಚಂದನವ ||

ತಡೆಗಡಿಯಲು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದರ್ ನಾಗರ|ಹೆಡೆವಣಿ ಸುರಿದುವೇನೆಂಬೆ ||೧೯||

ಚಂದಿರದೊರೆ<sup>2</sup> ಬಾಣದಿಂದೊಬ ಕೊಚ್ಚಿದ|ಹಂದಿಯನದಣಕೋಡುಡಿದು||  
ಮುಂದುರುಟ್ಟಿದುವು ವರಾಹ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೋಳ|ಬಂದಿಯನುರ್ಚಿಕೊಂಡಂತೆ |

ಸೊಕ್ಕಾನೆಗಳದಿರ್ವಂದೊಡೆ ತಲೆಗಳ|ಚಕ್ಕನೆ ಕಡಿದ ಲುಬ್ಧಕನು ||

ಹೆಕ್ಕಳದಿಂದೆ ಹೊತ್ತನು ವಿಘ್ನರಾಜನ | ಮಕ್ಕಳ ಬಳಗವೆಂಬಂತೆ ||೨೦||

ಕುಂತಳಮಯವಾಗಿದರ್ ಪೆರ್ಗರಡಿಯ|ಕೊಂತದಿ ಕಡಿದ ಪೆರ್ದಲೆಯ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ವೃತ್ಯು.

+ ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

2. ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಗುಂಡಿಗಿರುವ,

ಸಂತಸಬಿಡದೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದರು ಅಜಾಂಬ'ವಂತನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಂತೆ ||೨೮||

ಭಾಸುರವಡೆದ ಕಾಞ್ಚಿಕ್ಕೋಣನ ತಲೆಗಳ ನೋಸರಿಸದೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು  
ಬೇಸುಹದೈತರ್ಪ ಬೇಡರಿದ್ವರು ಮಹಿ ಪಾಸುರಬಹುರೂಪಿನಂತೆ ||೨೯||

ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ ಕೇಸರಿಯ ಮಸ್ತಕವ|ಬಾಣಂಗಳಿಂದಿಲುಹಿ ತಾಳ್ದವರು ||  
ಕಂಗೊಳಿಸಿದರು ಕಾಂತಾರದೆ ಸಿರಿನರ ಸಿಂಗನ ಲೆಂಕರೆಂಬಂತೆ ||೩೦||

ಬೇಡರ ಬೀಲೊಲ್ಲೊಲಿಂದಲಿಸುವ ಕೈ ವಾಡವ ಕಂಡು ತನ್ನದಟ ||  
ನೋಡಬೇಕೆಂದು ವಾಜಿಯುನಿಜಿದನುವಾದ ಕಾಡೆರಳೆಯ ಕಾಂತನಂತೆ ||೩೧||

ಚರಣದೊಳೆಸೆವ ಚೆಮ್ಮಿಯಕೆಂಪುಬಿಗಿದುಟ್ಟ ಮರಕತವಟ್ಟೆವೊಂದಳರು  
ಸಿರದಲಿ ಮೊಹಿಯೆ ಸಿಂಜಿಸಿಗೈಯ್ದ ಬಲುಬಿಲ್ಲ ಕರದೊಳಗಾಂತುಜೇವೊಡೆದ||

ಬಿಲ್ಲ ಝಂಕಾರನ ಕೇಳಿ ಜೀವಾದಿಗಳೆಲ್ಲವು ನಿಲ್ಲದೊಡಿದುವು ||  
ಫುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮಸಂಭವನ<sup>೧</sup> ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ಹೊಲ್ಲೆಹ ಮೃಗವೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ||೩೨||

ಹೇರಾನೆಯ ತಲೆಯಡಗ ಭಕ್ತಿಸುವ ಕಂ ರಿಂರವನೊಡಲ ನೆಗೊತ್ತಿ ||  
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಹಿರಿತಿಂಬ ಶುಭ ಹೂಂ ಕಾರದಿಂದಿವರ್ವೆಂದುದಾಗ||೩೩||  
ಹೊಳೆವ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದಕ್ಕೊನ ಪೆರ್ಗಳದೊಳು ಸುರಿವ

[ರೋಹಿತದ<sup>೨</sup> |

ನೆಟಲೊಳು ಕಣ್ಣೆ ಕಾಣಿಸಬಿಂತು ಗಗನ ಸ್ತಳದಲಿ ಹೊಳೆವಂತೆ ವಿಪಿನ||೩೪||  
ಸೊಂಡಿಲೊಳು ಕೊನೆವೆತ್ತು ಮದಹಸ್ತಿಗಳಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಿದ್ವಕೇಸರಿಗಳನು||  
ತುಂಡದೊಳೆರಡು ಕಾಲ್ಗಳೊಳೆರಡಾಂತ ಭೇರುಂಡನ ಬೀಟಲಿಕ್ಕಿದನು ||೩೫||

ಬಿದ್ದುದು ವೃಕ್ಷವೃಕ್ಷದಮೇಲೆ ಮದಹಸ್ತಿ|ಬಿದ್ದುದು ಕೇಸರಿಯೊಡನೆ ||  
ಬಿದ್ದುದು ವಿಹಗೇಶ ಬೀಟುವ ನೆಲದೆ ನಿಂದಿದರ್ ಕಿರಾತರೋಡಿದರು ||೩೬||

ಭಟ್ಟರ<sup>೩</sup> ಗುರುಗಳೆಂದೆನಿಸಿ ಕುವಾರನ ಬೊಟ್ಟಿತ್ತಿ<sup>೪</sup> ಪೊಗಟ್ಟಿ ಲುಬ್ಧಕರು||  
ಕೊಟ್ಟರೊಂದೊಂದು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳು ಬಿದ್ದು ಪೆ ಬೆಟ್ಟಕೆಮಿಗಿಲಾದುದೆನಿಸಿ||

ಅರಿದನೆ ತೋಱಿದ ಕೈಚಳಕವನಿನ್ನು|ಕುಣುಹಿನ ಬಿಲ್ಲಾಜನೆನಿಸಿ ||  
ಬಿರುದಿನ ದಿವ್ಯವಾಜಿಯನೇಱಿ ಜಯವಾಂತ ಪರಿಯನು ತೋರ್ದನಾಲ್ದೆನೆಗೆ||

ದೂರತ್ತಲೊಡಿದ ಚಮರೀಖಡ್ಗ ಸ ದ್ವಾರಾಹನಿಂದೆ ಕೈಮಗುಚೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಮನ್ಮಥನ ಮಗನ.

2. ರಕ್ತದ.

3. ಹೊಗಳುವವರ.

4. ಬೆರಳಿತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ.

ತೋರಭಲ್ಲೆಯದಿಂದೆ ಹೊಡೆದ ಹೊಮ್ಮಿಗನ ಕಾಂತಾರದಿ ಜರಿಯು

[ಕುಟ್ಟಿದನು ೪೦||

ಕೋಣನೊಂದುಬಿಡು ಜವನಿಂದೆ ಸಲೆ ಜಗತ್ತಾ ಚಂದಿರನ

[ಧೂರ್ಜಟನು ೪

ವಿಣ್ಣುಗಳ ಮೂಯಿಬಿಡುವು ಮಿಕ್ಕ ಮೃಗಗಳ ಗೋಣಬಿಂಡಿಸಿದ ಖಂಡಮದಿ||

ಮಕರಕುಂಡಲ<sup>೧</sup> ಪರಮೇಷ್ಟಿ<sup>೨</sup> ನಾರದ<sup>೩</sup> ಪುಣ್ಯ ಖವಾಹನಗಳ ನುಟಿದು||

ಪ್ರಕಟಿತವಾಗಿದಾ ಖಗನಿಜಯನ ಕುವಾ ರಕ ಬೇಂಟೆಯೊಳಗೆ ನೆಗ್ಗಿಸಿದ

ಉದುರಿತು ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಕುವರನ ಬೇಂಟೆಗೆ ಸ್ನಿಹಿರಿಲ್ಲ ವಿಪಿನಾಂತಂದೆ ||

ಬೆದರಿಸಿಕೊಳಬೇಕೆಂದು ಭಾಸ್ಕರ ಬಿಸಿ ಲ್ಲ ದುರಮ ಪೂಜನಟ್ಟಿದನು ೪೩ ||

ದಪ್ಪಗನಣುಗನ<sup>೪</sup> ಒಲದ ಮಸ್ತಕದ ಮೇಲರ್ದುಳಿಸಿದ ಬಿಸಿಲಿಡಿಗೆ ||

ಕುಪ್ಪಟ<sup>೫</sup> ಯಾದುದುರುವೀರುಹ ಕಳತಿರ್ದ| ತಪ್ಪಲ ತಣಗಲೆಯಾಯ್ತು || ೪೪ ||

ಕೋಣಿಯೊಳಬಿಟ್ಟು ಸಿಲಿಂದೆ ಕಡುಗದ ಬಾಣಲಿಯೆಣ್ಣೆ ಯೊಳಬುದಿ<sup>೬</sup> ||

ಹೂಣಿಸಿ ಕುದಿಗೊಂಡು ಮಂಚುಡು ವನಚರ ಶ್ರೇಣಿ ಬೆಡೆದ್ದ ತೊಲಿದುವು

ಗಾಳ ಘನಾಂಬುಮೊತ್ತದು ಭೂಮಿ ಬಿಕ್ಕನೆ ಸಿ ಬಿತ್ತುಕೂರ್ಮಾಸಬೆನ್ನು||

ಹೋಳಗೆವಡದುದು ಬಲುಬಿಸಿಲೊಂದು ಚಡಾಳಕೆ ಜಗವ ಂಗಿಸಿತು ||

ಛಟಿಛಟಿಲೆಂಬ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಸಿಟಲಾಕ್ಷ ಭಿತಸ್ಥನಾಗಿ ||

ಕುಟಲವರ್ಜಿತ ನಿಡುಜಡೆಯೊಳಗಂಕಾಕ ತಟಿವಿಮ<sup>೭</sup> ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದನು ||

ಆರ ಕೈಕೊಂಬುದಿಬಿಸಿಲು ವೈಕುಂಠದ ನಾರಾಮಣ ಸಿಲಲಂಜಿ ||

ನೀರೊಳು ಮಿಡುಕಿ ಮೊನಾದ ಮಿಕ್ಕಿನ ದೇಹ ಧಾರಕರಿಗೆ ಶಕ್ಯವಹದೆ ||

ಹೆರನುರಿಗಣ್ಣು ಚಡಾಳವಿದಾರಣ ನರಸಿಂಹನಕ್ಕೆ ಯಿಂಗಳದ<sup>೮</sup> ||

ಉರವಣಿಗಿಮ್ಮಡಿ ಬಿಸಿಲಿಂದೆ ಭಟರು ಪೆ ಮೂರಗಿಸುನೆಟಲ ಸಾರಿದರು || ೪೯ ||

ಬಟಲಿದ ರತಿರಾಜನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಪಾಯ ದಟದೊಳು ತೇಜಃಧ್ವರಿಗೆ ||

ಹೊಳೆವ ಸುರ್ವಣಕಾರಂಡದ<sup>೯</sup> ಕಡುಶೈತ್ಯ ದಳದ ಕಪ್ಪುರವ ವೆಚ್ಚಿಸಿದ ||

ಬಿಸಿಲ ಚಡಾಳದ ಮೆಯ ಬೆನುದೊಡಲು ಧೂ ಪಿಸಿದ ಮಹಾತ್ಮರ ಕಂಡು||

ಮಸಿವಣ್ಣದ ಬೇಡರಡವಿಯೊಳ ಪೊಕ್ಕುನಿಟ್ಟಿಸಿದರು ನೀರಜನನ<sup>೧೦</sup> || ೫೦ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗರುಡ. 2. ಹಂಸ. 3. ನವಿಲು. 4. ಅನಿರುದ್ಧನ.

5. ಅಗ್ನಿಪ್ರಗ. 6. ಸಮುದ್ರ. 7. ಗಂಗೆಯನ್ನ.

8. ಕಣಿನ ಬೆಂಕಿಯ. 9. ಬರಣಿ. 10. ಕಮಲವನ, ಕೊಳ.

ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳುದು ನಿರ್ಝರಜಲವುಕ್ಕಿ ಪರಿದು ಸಾಲ್ಪಡುಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ||  
 ಸಿರಿವೆತ್ತೊ ಬ ನ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಲು ಕಂ ಡರಿದರು ಡಗೆಯು ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ||

ತೇಜಃಧ್ಯರುಗಳು ಮುಂಪೋಗಿ ವಿಮಲಸುರೋಜಪತ್ರಿಕೆಯ ಪೊಟ್ಟಣದಿ ||  
 ರಾಜಾಮೃತ<sup>1</sup>ವೆನೆ ತಣ್ಣೀರ ತಂದಿತ್ತು ರಾಜಿತಕಂತುನಂದನಗೆ ||೫೩||

ತೊಡೆ ಯೆರ್ದೆ ಕೊರಲ್ದ ಸಲಿಲವಾವೆಡೆಯೆಂದು ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ

[ನೀರ್ಗುಡಿದು |

ಪೊಡವಿಗೆ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಕಳವಣ್ಣಳ ತಿನ ತೊಡಗದರೇನ ಹೇಳುವೆನು ೫೪ ||  
 ಮಾದಲ ಪಲಸು ದಾಡಿಮದ್ರಾಕ್ಷೆ ಖರ್ಜೂರ ಮಾದಿಹ ಬಾಟಿ ಕಾಬಾಟಿ ||

ಮೋದ ಸಕ್ಕರೆಮಾವು ನೇಣಿಲವಣ್ಣಳ ಯಾದವರಿತ್ತರಾಲ್ದನಿಗೆ ||೫೫||

ಬೆಳಲು ಬಿಲ್ವತ್ರಘೋಟಕಿ ಬಿಕ್ಕ ನೇಮಿ ಹೆ ಗ್ಗಲಪಿ ಕಡಸು ಕಾರೆ ಬೋರೆ ||  
 ಗುಳವತ್ತಿ ತುಂಬುರು ನಗರೆ ಮುಂತಾದ ಪ ಣ್ಣಳ ತಂದರಾಲ್ದನ ಬಟಿಗೆ |

ಪಾದರಿ ಕಾಡಮಲ್ಲಿಗೆ ಮೊಲ್ಲೆ ಹೊಂಬಣ್ಣ ಕೇದಗೆಯೆಲ್ಲ ಹೂವುಗಳ |  
 ಸ್ವಾದ ಸೋಣುವ ಜೊನೊಡನೆ ಸದ್ಭಟ್ಟರು ವಿ ನೋದದೆ ತಂದರಾಲ್ದನಿಗೆ ||

ತಡೆಯದೆ ಗಜಮಸ್ತುಕವೆಚ್ಚು ಹಾವಿನ ಹಡೆಯನಂತರಿಸಿ ಸೇಟಿಕ್ಕಿ ||  
 ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ತಂದದ್ವಿತಯರತ್ನಂಗಳ ತಡೆಯದೆಲ್ಲವ ಕೊಟ್ಟರವಗೆ ||೫೬||

ಅನಿರುದ್ಧ ನಖಿಳಸೇನೆಗೆ ಪರಿಮಳದಲರ್ | ತನಿವಣ್ಣ ನಿತ್ತು ತಾ ಸವಿದು |  
 ಪನಿಸೀರನೀಂಟುತೆ ದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲವ ನನಿಬರಿಗಿತ್ತು ಸುತಸದೆ ||೫೭||

ಹಸಿವು ನೀರಡಕೆ ಸಂತಾಪವ ನೆರೆ ವಾ ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಲಗೂಡಿ ತೆರಳ್ ||  
 ರಸಿಕರಾಜೇಂದ್ರ ಮುಂಬನದಲಿ ಕಂಡು ರಂ ಜಿಸುವಜೆಂಜೆತಿಯ<sup>2</sup>ರಾಟಗಳ ||

ಚೆತ್ತಜವಿಧಿ<sup>3</sup> ನಿಮಿಗಸಿ ರಂಗುನೀಲದ ಪುತ್ತುಟಗಳಿಗೆ ಚೇತನವ ||  
 ಇತ್ತರೀಬನದೊಳು ಬಂದರೆಂಬಂತೆ ಪೆಣ್ಣೊತ್ತವೊಪ್ಪಿದುರ್ದಲಲ್ಲಿ ||೫೮||

ತಿಣ್ಣಜವ್ವನದ ಜೆಂಜೆತಿಯರ ಮೆಯ್ಯ<sup>4</sup>ಕಾ ಬುಣ್ಣದ ಚೆಲ್ವ ನೋಲ್ಪರಿಗೆ ||  
 ಹುಣ್ಣಮೆಯಾಲ್ದ ತನ್ನೆಸಕವನವರೆಸ<sup>5</sup> ಬುಣ್ಣೊಳು ಸಾರ್ಜೆದಂತಿಹುದು |

ಮದನಮಂದಿರದ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ತೋರಣವ ಕ| ಟ್ಟದವೊಲು ತಳರಾಡೆ

[ಮೊಳಿಯೆ |

ಹೃದಯಮಂಟಪಶಿಖರದ ಜೋಡಿಗಳ ಸದಂ | ತೆದೆಯೊಳದೂವು ಕುಚಯುಗಳ

ಲೆಕ್ಕಿವರಾರು ಕಲ್ಲರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಧು | ಮ್ನಿಕ್ಕಿ ನೃತ್ಯವನಾಡುವಂತೆ ||

ಸೊಕ್ಕಿದ ಗಜದಂತಮುಸಲದಿ ಪೆರ್ಬಿದಿ | ರಕ್ಕಿಯ ಮಿದಿವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ || ೬೪ ||

ಕದಲುವ ಚರಣ ಕಂಪಿಸುವ ನುಣ್ಣೊಡೆಗಳ | ಬಿದಿರುವ ಜಘನ ತೆಳ್ಳಸಿಂ ||

ಅದಿರುವ ಮೊಲೆಗಳಾಡುವ ತೋಳ್ಳು ರುಬೆಯರ್ | ಮಧುರಸುಸ್ವರದೆ ಪಾ

[ಡಿದರು || ೬೫ ||

ಸುವ್ವಿ ಪೂರಿತಕಾಮ ಸುವ್ವಿ ಸದ್ಗುಣಧಾಮ | ಸುವ್ವಿ ಸುರೇಂದ್ರಲಲಾಮ ||

ಸುವ್ವಿ ಸರ್ವರ ಭಾಮ ಸುವ್ವಿ ರಾಘವರಾಮ | ಸುವ್ವಿ ಸಾಸಿರಪುಷ್ಯನಾಮ ||

ನಿಗಮದುರ್ಲಭ ಸುವ್ವಿ ನಿರ್ಜರಾರ್ಚಿತ ಸುವ್ವಿ | ಯಘುಹರ ಭವದೂರ ಸುವ್ವಿ ||

ಗಗನಚರಣ ಸುವ್ವಿ ಗರುಡಗಮನ ಸುವ್ವಿ | ಜಗದಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣ ಸುವ್ವಿ || ೬೬ ||

ಪರಮಾತ್ಮಕ ಸುವ್ವಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಪಿತ ಸುವ್ವಿ | ವರಚತುರ್ಮುಖತಾತ ಸುವ್ವಿ ||

ಹರಬಾಂಧವ ಸುವ್ವಿ ಹವ್ಯಪ್ರೋಪಕ ಸುವ್ವಿ | ನರನಾರಾಯಣ ಸುವ್ವಿ || ೬೭ ||

ಮಂದರಧರ ಸುವ್ವಿ ಮಾಮನೋಹರ ಸುವ್ವಿ | ವೃಂದಾವನವಿಭು ಸುವ್ವಿ ||

ನಂದನಂದನ ಸುವ್ವಿ ನತಜನಹಿತ ಸುವ್ವಿ | ಯೆಂದವರೊಲಿದು ಪಾಡಿದರು || ೬೮ ||

ಪಾಡುವರ್ ಕೆಲರು ಪೆರ್ಬೊಳದೊಳಕ್ಕೆ ಯನಿಕ್ಕಿ | ವಾಡುವರ್ ಕೆಲರು

[ಬೇಂಟೆಗಳ ||

ನೋಡುವರ್ ಕೆಲರು ಬಿಲ್ಲೊಲಾಂತು ನಿಂದುದು | ಬೇಡವೆಣ್ಣುಳು ಕಣ್ಣಿ

[ರಮಿಸಿ || ೬೯ ||

ಗಂಡನ ಮೇಲಣಪೇಕ್ಷೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಮೂಳು | ತುಂಡಾದುದೀ ಕುವಾರಕನ ||

ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ ಜೆಂಚೆತಿಯರ ಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನ ಸರಲ್ಗಳೆದೆಯು ||

ಓರಂತೆ ಮರಳಾದುದು ಕಣ್ಣು ವೇಟ ಕಾಂತಾರದ ಮಿಗವೆಣ್ಣುಗಳು ||

ತೋರ ನುಣ್ಣೊಲೆಯೆದೆ ದಿಗಿಲಾಂತು ಪತ್ರೋಪ | ಹಾರವೆ ತಂದಿತ್ತ ರವಗೆ ||

ಬಿದಿರಕ್ಕಿಯಿನಿಜೇನುತುಪ್ಪ ಕರ್ಜುರದ್ರಾಕ್ಷೆ | ಬದರಿ ಮುಂತಾದ ಸತ್ಪಲವ ||

ಉದುರಿದ ಕಣಿವೆಣ್ಣು ಪೊಟ್ಟಣಗಳ ತಂದು | ಇದಿರಿಕ್ಕಿದರು ಮೇಲ್ಮೇಲೆ || ೭೦ ||

ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಕೋಡು ವರಹದಂತಿಯ ದಾಡೆ | ನಾಡೆ ಕಾರ್ದೂಲಸಿಂಹಗಳ

ಗೂಡ ಪಾದಾಂಗುಳ ನಖ ಭೇರುಂಡನರೂಡ ಪೆರ್ಗಿಣಿಯಿತ್ತ ರೊಲಿದು || ೭೧ ||

ಕರಿಯಾ ಝಲ್ಲರಿಗಳು ಬೆಳ್ಳವ್ಯಾದಿ ಕ ತು ರಿಯೋಣ ಪುಣುಗಿನ ಚೆಟ್ಟು ||  
ಹರಿಣಗೋರೋಜನ ಕೃಷ್ಣಾ ಜಪುಲಿಚರ್ಮ ನರಿಗೊಂಬುಗಳ ಸಿತ್ತ ರೊಲಿದು ||

ತುಣುಬಿಂಗೆ ನವಿಲು ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳಗೆಣೆವಕ್ಕಿ ಯುಣುವ ಮಧ್ಯಕೆ ತೋರ್ಪ

[ಸಿಂಹ ||

ಮಿಣುಗುವ ಮೆಲ್ಲಡಿನಡೆಗಳ್ಗೆ ಹಂಸೆಯ ಮುಳಿಗಳ ಕೊಟ್ಟರುತ್ಸವದಿ || ೨೬ ||

ಪಾಡುವಿಂಚರಕೆ ಕೋಗಿಲೆ ತೊದಲ್ಪುಡಿಯ ಮಾ ತಾಡುವುದಕೆ ರಾಜಕೀರ ||

ನೋಡುವುದಕೆ ಹುಲ್ಲೆಸು ಹೆಣ್ಣು ಮುಳಿಗಳ ಜೋಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರುತ್ಸವದಿ || ೨೭ ||

ಮುಳಿಯದೆ ಮನೆಯೊಳಗಿದ್ದುದೆಲ್ಲವ ಜಗ ದೆಳೆಯನ ಪಾತ್ರಗೆ ಸಾರ್ಚಿ ||

ನೆಳೆಯದ ಕಡಮೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣನವ ಕೈ ನೆಳಿಗೆಟ್ಟ ರಡವಿವೆಣ್ಣುಗಳು ||

ಆಸಮುದೊಳ್ಳೆತಂದರು ತಪವಿ ನ್ಯಾಸಮುದ್ರೆಯ ಮಹೋನ್ನತರು ||

ಪೂಸರನಾತ್ಮ ಸಂಭವಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಲೋಸಾಗಲೆನೆ ಪರಸಿದರು || ೨೮ ||

ಏಕಮುಖದ ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಪನ್ನಗವೇತ್ರ | ಕಾಕಮೃತ್ತಿಕೆ ಬಲಸಂಕು ||

ಬೇಕಾದ ದಿವ್ಯಾಪಧಗಳ ಮುಸಿವರ ರಾಕುವರಸಿಗೆ ಸಿಡಿದರು || ೨೯ ||

ಅನಿರುದ್ಧನ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಚಂದನಗಾಢ ವನಿತೆಯರ್ ನಿಂದಿರಲವರ ||

ತನುರುಚಿ ನುಣ್ಣೊಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಟ್ಟುದು ಮುನಿಗಳ ಕಡೆಗಣ್ಣ ನೊಟ

ಅಚ್ಚರಿನಡೆದ ಭೂಲತೆ ಸಿಂಗಾಡಿ | ಗಳೊಚ್ಚೇರೇಗಣ್ಣ ಪೂರದ ||

ಎಚ್ಚಲು ವರಜಿತೇಂದ್ರಿಯರೆದೊಯನು ತಟ್ಟುಚ್ಚಲು ವನವಧೂಟಿಯರು

ಯತಿಗಳು ಜಡೆಮುಡಿದಾಳ್ಗೆರೆ ತಂದರು ಪತಿಶತ್ರು ಶಿವನೆಂದುಲಿದು

ರತಿ ವಿಶ್ವರೂಪಾಂತು ಜಯಿಸಿ ಬಂದಂತೆ ಜೆಂ ಚಿತ್ತಿಯ ರೊಪ್ಪಿದು ಬಿಲ್ವಿಡಿದು

ಪಟ್ಟಣದೊಳಗಿದ್ದ ವನಿತೆಯರಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಬೆಟ್ಟವ ಮುಳಿಗೆಗೊಂಡೊಡಲಿ

ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊಲೆಯ ಚಿಂಚಿತ್ತಿಯರಟ್ಟುಳ ಬೆನ್ನ ಬಿಟ್ಟುದಲ್ಲೆಂದಲಿದರು ||

ಅಮುನಿಗಳ ಬೀಟಕ್ಕಿಟ್ಟು ನೀಲೋತ್ಪಲ ಶ್ಯಾಮಲಾಂಗಿಯರ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ

ಕಾಮನ ವರಕುವಾರಕ ಬೆಂಟೆನಾಡಿ ಸುಕ್ಕೊಮದೆ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕೆ

ಹಿಡಿಮಿಗವಕ್ಕಿಯ ತುಂಡುತುಂಡುಗಳನು ಸುಡಲದೆ ಸೊಪ್ಪಿನೊಳ್ಪುದುಗಿ

ದಡಿಗಿಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತವರನಿತ್ತಿನಿತೆಂಬುದ ಪಡಿಗಾಣೊಡೆ ಶಕ್ಯನು || ೩೦ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಬಿಲ್ಲು

2. ಒಂದು ಬಗಸೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಣ್ಣು.

3. ಸರಿನೋಡಬೇಕಾದರೆ.



ನೆಲ ಬಿಡುವಂತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ ಕುಲಗಿರಿ ನಡನಡುಗಿದುವು ||  
ಜಲಸಿಧಿ ತಳಮುಲಲಪ್ಪವೊಲಸಿರುದ್ಧ ಬಲಗೂಡಿ ಬಂದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ೧೭||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯನ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿ ಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ,  
— ಅಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೦೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ

ಬಾಣಾಸುರವ ಶೋಣಿತಪುರದ ವರ್ಣನೆ.—

ಬಕತನದೋಗಿ ದಿಡ್ಡಂದಾವನ್ನಾಯಿ<sup>೧</sup> ವರಚೋ ರಕನಮದಿಸಿವೇದಗಳನು  
ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ<sup>೨</sup>ಗಿತ್ತ ದೇವನ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆ ಮೊಲ್ಲ  
[ತೆಯು ||೧||

ಏಸುಜನ್ಮದ ತಪಸಿನ ಫಲವಿದುರ್ದೋ ವಾಸುದೇವನ ಪುಣ್ಯಕಥೆಯು ||  
ಲೇಸು ಬರ್ಪಂತೆ ನಾನಿನಗುಸಿರುವೆ ಹೆಂ ಗೂಸುಗಳಧಿದೇವಿ ಕೇಳು ||೨||

ಪರವೋತ್ಸವದೊಳಗೂರನು ಪೊಕ್ಕು ಪಿತನೊಡ ನಿರಲಸಿರುದ್ಧ ಮೋಣಿತ್ತು ||  
ಹರಪಾದಪಂಕಜರೂಪ್ಯಂಗ ಬಾಣಾ ಸುರನಿದ್ದ ಶೋಣಿತಪುರದಿ ||೩||

ಸ್ಮರಹರಭಕ್ತನಾಳುವ ದುರ್ಗ ಶೋಣಿತ ಪುರವೆ ಬುದೇಕಾದ ದೇಹಿಯು ||  
ಸರಸಿಜದಳಲೋಚನೆ ಕೇಳು ನಿಗೆ ವಿ ಸ್ತರಿಸುವೆನದಣವತೆಯನು ||೪||

ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬ ಕಂಡವರ ಕಾಣದ ರಿಪು ಶ್ರೇಣಿಯು ತಹಿದ ರೋಹಿತದಿ ||  
ಹೂಣಿಸಿ ಕೆಸಗೂಡಿ ಕೊಟೆಯು ರಜಿಸಲ್ಕೆ ಶೋಣಿತಪುರವೆಂಬುದಾಯ್ತು ||

ಸಂತತ ಪ್ರಥಮಕೂರ್ಮದ ಬೆನ್ನು ಬಳಸಿದ ಸಂತ<sup>೪</sup>ನಂತಿದೂರದಾಕೊಂಟೆ ||  
ಪಂತದಿಂದವನಿಯು ಹೊತ್ತು ದಿಗ್ಗಜದಂತೆ ನಿಂತ ಕೊತ್ತು ಲಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫||

ಸಕಲಲೋಕವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ವಿಧಿ ಕುಳಿತಿದ ವಿಕಸಿತಾಂಬುಜದೇವಲಂತೆ ||  
ಅಕಳಂಕ ಶೋಣಿತಪುರದ ಕೋಟೆಯು ತೆನೆ ನಿಕರವೊಪ್ಪಿತು ನೀಲವೇಣಿ ||

ಬೆಟ್ಟವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿರಿಸಿದಂದದಿ ಮುಗಿ ಲಟ್ಟಣಿ ತೆನೆಗಳಗ್ರದಲಿ ||



ಬಟ್ಟರನ್ನಗಳ ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂಗಲಸಂಗ, ಳಟ್ಟರ್ದುವೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ ||೪||

ಅಂಕಕ್ಕೆ<sup>1</sup> ಬರ್ಪ ರಾಯರ ಗಂಡನೆಂದೆಂಬ, ಡೆಂಕಣಿ ಮರುಳ್ ಯುಳ್ಳೊಡನೆ||

ಭೋಂಕೆನೆ ಮಿಡಿವ ಲಾಳಿಯ ಬಿಲ್ಲು ಪಟಲಳ ಸಂಕುಲವಿದುದಲ್ಲ ||೫||

+ಗುಟ್ಟು<sup>2</sup>ದುದು ಮುನಿವರನಿಂದೆ ಕ್ಷೇತ್ರವ, ಬಿಟ್ಟುದು ಭಾರ್ಗವ ಶರಕ್ಕೆ||

ಕಟ್ಟುಗೊಂಡುದು ಮೂಲು ಭಂಗವೆಂದಬುದಿಯ, ಬಿಟ್ಟೋಡಿ ತಾಪುರದಗಲು||

ನೆಗಲು<sup>3</sup> ನೀರಾನೆ ಪಾಠೀನ ಕಚ್ಚ ಪ ಕರ, ಯುಗಳ<sup>4</sup> ಕರ್ಕಾಟಕನಿಚಯ||

ಜಗಳಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ ಶತ್ರುಗಳ ಖಂಡಿಸೆವೆಂ ದಗಲು<sup>5</sup> ಳು ಘುಳುಘುಳಿಸಿದುವು ||

ತಿಕ್ಕಪುತ್ನ<sup>6</sup> ಪಾದಚತುಷ್ಟಯ ಗೂಢತಾ|ನಕವಡೆದುಭಯವ್ಯಾಘ್ರಗಳು||

ಪ್ರಕಟಿಸಿ ನಿಂದಂತೆ ದ್ವಿತೀಯಕೂತ್ತಳ ಹುಲಿ|ಮುಖವಿದುದೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ||

ಮದಹಸ್ತಿಗಳ ಕೈಯ<sup>7</sup> ನೂಕಿ ಬಂಧಿಸುವ ಪೆ ಗದವಜ್ರಲಾಳವಿಂಡಿಗೆಯ

ಅದಟನ ದ್ವಾರಾಪ್ತಕವ ವರ್ಣಿಸುವೊಡೆ ಪದಕವಿ<sup>8</sup>ಗಳಗಗೋಚರವು ||೧೩||

ಪದಿನಾಲು ದಿಡ್ಡಿ ಬತ್ತೀಸ ಬಿಲದ್ವಾರ, ವಿಧುಮಿತ್ರದುಪಲದಿಂ<sup>9</sup> ಬಿಗಿದ ||

ರುಧಿರಾಪುರ<sup>10</sup>ದಾಳುವೇರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದುದಯವನೇನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ ||೧೪||

ಏನ ಹೇಳುವೆ ವೀಧಿವೀಧಿಗಳೊಳು ಶಿವ|ಸಾ ನದ ಕಡೆಯ ಕೌಶಲೆಯ ||

ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗೀಳಡುತಿದುದಂಬುಧಿ ಧ್ವಾನಘೋಷಣೆಯೆಂಬ ತೆಹದಿ ||೧೫||

ವಿಲಸಿತಸೋಮಸೂರಿಯ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊಳಳವಟ್ಟ ನಿಖಿಲಗೋಪುರದಿ||

ತೊಳಗುವ ನವರತ್ನಗಳು ತೆತ್ತಿಸಿದ ಹೊಂ ಗಳಸಂಗಳಸೆದುವಗ್ರದಲಿ ||೧೬||

ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮುತ್ತು ರನ್ನಂಗಳಡಸಿದ, ಮೊಲೆಗಟ್ಟು ಕಾಸೆ ಕಾಲ್ಗೆಸೆವ ||

ಸಲೆ ಶುದ್ಧಗೀತಚಾರಿಗೆ ಬಲು ಬಿರುದಾಂತ, ಕಲೆಯ ನರ್ತಕಿಯರೊಪ್ಪಿದರು||

ಇಂತೆಸೆದಿದರ್ ವೈಭೋಗಸಮೇತ ಕಾ ಲಾಂತಕಾಲಯಕೋಟ ಕೋಟ||

ಜಂತದುಪ್ಪರಿಗೆಯವೈಶ್ವರ್ಯ ಭವನವ|ನಂತವೊಪ್ಪಿದುವಿರ್ಕೆಲದಿ ||೧೭||

ನುಡಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದೆ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳಡಿಗಿಣ್ಣಿದೈಶ್ವರ್ಯವಡೆದ ||

ಪಡಿಗಟ್ಟ ಬಾರದ ರತ್ನಂಗಳಡಸಿದಂ|ಗಡಿಗಳೊಪ್ಪಿದರ್ವಿಕ್ಕೆಲದಿ ||೧೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ.

+ ಇದರಲ್ಲಿ ನೂಟತವಾದ ಪೂರ್ವಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ. 2. ಮೊಸಳೆ.

3, 4 = (?) 5. ಸೊಂಡಿಲನ್ನು. 6. ಪದಗಳನ್ನು ಪದ್ಯವಾಗಿ

ಜೋಡಿಸುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನಾಡಾಡಿಕವಿಗಳು.

7. ಸೂರ್ಯಕಾಂತಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳಿಂದ. 8. ಶೋಣಿತವುರ.

ಕುಂದನನವರತ್ನಖಚಿತ ಲೋಭಾರಿಯು|ಮುಂದಣ ನಾಲೆ ಸೆಗಳಲಿ ||  
ಸಂದಣಿಸಿದರು ಭಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ಜನ ವೃಂದ ಜೂದನ ವಿಷಯದಲಿ ||೨೦||

ಭಂಗ ಬಾಣನ ಕೂಡೆ ಸೆಣಸಿದರ್ಗಲ್ಲದೆ ಭಂಗ ಬಾಣನ ಪುರಕಹುದೆ ||  
ಭಂಗ ಬಾಣಿಯ ಹಣ್ಣು ತೆಗೆಯೆಂದು ಸುಭಟೋ ತುಂಗ ಛೇದಿಸಿದ ಜೂದಿ  
[ನಲಿ ||೨೧||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ರೂಹು ನಿನಗೇಕೆನುತ ನಾರಿ ಕೇಳಫಲವ ಕಟ್ಟಿ ತೂಗಿ ||  
ಬೀಟಲಿರಿದು ಕೊಲುವಂತೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ಹೋಟಿ ಮಾಡಿದರು ಜೂದಿನಲಿ  
ನಳನನೇತ್ರಯರೊಳು ನೇಹಗಲಹವಾಂತು|ಮುಳದರೆ ಸ್ತರ ತನ್ಮದಿಸಲು||  
ಬಟಿಯ ಕಬ್ಬುಗಳು ಬಿಲ್ಲಹವೆಂದು ಮಸೆದ ಕಂ ದುಟಿಯಿಂದ<sup>1</sup> ಕಡಿದ  
[ಜೂದಿನಲಿ ||೨೨||

ಬೆಲ್ಲವೆ ನೀ ಮುದ್ದುವೆಗಳ ಮೃದುವಾಯ ಬೆಲ್ಲವಾದಿರದೆ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ||  
ಹೊಲ್ಲೆಹ ನೋಣನ ಮುತ್ತಿ ಸೆಕೊಳಬೇಡೆಂದು ಬೆಲ್ಲವನೊಡೆಯೆ ಗುದ್ದಿದನು||  
ಲೆತ್ತ ಪಗಡೆ ರಾಯ ಬೊಗರಿ ಸೊಲ್ಲೆಹ ಬಾರು ಗುತ್ತದೊಪ್ಪಿಯು ಸರಿ  
[ಬೆಸದಿ ||

ವಿತ್ತನಾಶವ ಮಾಡುವ ಜೂದುಗಾಹರ ಮೊತ್ತವಿರ್ದುದು ಮನೆಮನೆಗೆ ೨೩  
ಜೂಜಾಟಕೆ ಸೂಳಬಂಟಕೆ ರುಣದ ಸಂವಾಹ ಪೆರ್ಗುಡಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ||  
ರಾಜವೀಧಿಯೊಳು<sup>೨</sup>ದಾಡುವ ಸಂದಣಿ ಮಾಡದು ನಿತ್ಯಕೃತ್ಯದಲಿ ||೨೪||

ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿದ್ದ ರಥಹಸ್ತಹಯನಿಕು ರುಂಬ ಪದಾತಿ ಸಂದೋಹ ||  
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರನ ಸದ್ಭವನವ ಲಂಬವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಹವು|| ೨೫  
ವರಮದಧಾರೆಸೋಱುವ ಗಜರಥಗಳ ತುರಗತತಿಯನಿನಿತೆಂದು ||

ಬರೆದು ಲೆಕ್ಕಿಪೊಡೆ ಬೊಮ್ಮಾಂಡವಾಬಾಣನ ಪುರವನೆಕಾಮ್ನುಕೊಂಡಿಹವು  
ಮಂಡಳಿಸಿದ ಹೊನ್ನಮಗಿಲ<sup>೨</sup>ಮಧ್ಯದಲಿ ತ್ರಿ ಖಂಡ ಹವ್ಯಗಳ ಹೊಂಗಳಸ  
ಚಂಡವುತ್ತುರದಕ್ಷಿಣವೀಧಿಗೊಟ್ಟು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವ ತುಡುಕಿ ನಾಟಿದುವು ೨೬

ಬಪ್ಪವಡೆದ ಯಾಗಶಾಲೆ ಸದ್ಗುಹಾರ ದುಪ್ಪರಿಕೆಯೊಳು ಜೊಯಿಸರು||  
ತಪ್ಪದೆ ಗಟಗೆಗೊಮ್ಮೆ ಮೈ ಭೋರಿಯ ಹೊಯ್ಯು ತಿಪ್ಪುದದೊಂದು ಬಾಗಿ  
[ಲೊಳು ||೨೭||

ಕಂಗೊಳಸುವ ರಮ್ಯರತ್ನಕೀಲಿತನವ | ರಂಗಕೂಟಸ್ಥ ಚಾವಡಿಯ ||  
 ಸಿಂಗವಿಟ್ಟರ<sup>೧</sup> ದೊಳೊಡ್ಡೊಲಗಗೊಟ್ಟದ | ಲಿಂಗಾರ್ಚಕಜಾಣಬಾಣ || ೨೦ ||  
 ಬಾಣನ ಮಹದಾಸ್ಥ ನದುಗಾಬ್ಬಿಯ | ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ಪರ್ಜಿಸುವ ||  
 ಏಣಾಂಕ<sup>೨</sup> ತಾನೆಂಬಂತೆ ಕುಂಭಾಂಡಸು | ಜಾಣ ಮಂತ್ರಿಶನೊಪ್ಪಿದನು || ೨೧ ||  
 ರಜನೀಚರಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದು ಕೆಲರು ಸ | ದ್ವಿಜಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದುಕೆಲರು ||  
 ನಿಜವಾಗಣಿಕಮನ್ನೆಯರೊಂದು ಕೆಲರು ಭೂ | ಭುಜಾರಿದ್ರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ ||  
 ಪೊಸಬಗೆವೇಟ್ಟ ಕಬ್ಬಿ ಗರು ವಾಗ್ಗಿಕ ಜೋ | ಯಿಸರಾವನ್ನಾಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳು  
 ವಿಷಮತಾರ್ಕಿಕರು ವಿನೋದಾರ್ಥಿಗಳು ಕ | ಣ್ಣೆಸೆದಿದ್ರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ || ೨೨ ||  
 ಸಗುಣಗುಣಾಢ್ಯ ಭೂಪತಿಗಳೇಕಾಂತದಿ | ಮಗುಟಗಳೊಂದೊಂದೊರಸಿ ||  
 ಉಗುವೆ ಮಾಣಿಕದೇವರಜ ನೂಲುಕೋಟೆಗೆ | ಮುಗಿದು ಕೊಟ್ಟಹರು  
 [ವೈಶ್ಯರಿಗೆ || ೨೩ ||

ಮಲ್ಲರು ಮಾರಾವೃತ ರಮ್ಯರಸಿಕರು | ಬಲ್ಲಿದ ಗಜವಾಹಕರು ||  
 ಬಿಲ್ಲಿನಡ್ಡೊಡ<sup>೩</sup> ದಟರು ಮುಂತಾದವ, ರೆಲ್ಲರೊಪ್ಪಿದರೊಡ್ಡೊಲಗದಿ || ೨೪ ||  
 ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯದ ನಟ್ಟುವರು ಮದ್ದಳಗರು, ಗಡಣೆಯ ತಾಳಧಾರಿಗಳು ||  
 ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದ ಗೀತವಾದ್ಯವಿದ್ಯಾಧಿಕ | ಪಡೆಯಿದುರ್ದೊಡ್ಡೊಲಗದಿ || ೨೫ ||  
 ಮನುಮಥನರ್ಥಾಂಗಿಯರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ | ತನುರುಜಿತೋರನುಣ್ಣೊಲೆಯ ||  
 ಮಿನುಗುವ ದಾಳಿಂಬದಂತಪಟ್ಟಿಯ ವಾರ, ವನಿತೆಯರಿದ್ರರಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೨೬ ||  
 ಸಿವುಡೆಯರೆನಿಸಿದ<sup>೪</sup> ವೀರರ ಮೂಗಿಗೆ | ಕವಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನೀರ್ತರಿಸಿ ||  
 ಡವುಡೆ ಜೇಗಟೆ ಮಲಹರಿಯ ಜಾಡಿಸಿಕೊಂಬ | ಪ್ರವುಡೆ<sup>೫</sup> ಯರಿದ್ರರಿಕ್ಕೆಲದಿ ||  
 ನಾಟಕ ನವವೃತ್ತ ಕಂದವಚನ ಪೂರ್ವ | ಚಾಟನದಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ||  
 ಕೋಟಲೆಗೊಳ್ಳ ದುಚ್ಚರಿಸುವ ಸರ್ವಜ್ಞ | ಪಾಠಕರಿದ್ರರಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೨೭ ||  
 ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಕುವಾರ ಹಮ್ಮಾರ ನಿ | ಮೌಲಿನತರಂಗ ಸತ್ಸಂಗ ||  
 ಕಲಿಗಳ ಕರ್ತ<sup>೬</sup> ಸಮರ್ಥ ಎಂದಾಶ್ರಿತ | ರೊಲಿದು ಪೊಗಟಿದರು ಪಳನ || ೨೮ ||  
 ರುದ್ರಾಶ್ರಿತಪಾದಾಂಬುಜಮಧುಪ ಸ | ಮುದ್ರಾಂತಧರಣೀಶನಾಶ ||

ಕ. ಪ. ಅ — 1. ಸಿಂಹಾಸನ.

2. ಚಂದ್ರ.

3. ಗುರಾಣಿಯ.

4. ಸಿವುಡೆ = ಸಿಂಬಿ; ಹುಲ್ಲಿನ ಸಿವುಡು ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದಿನ ಬಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ.

5. ಪ್ರೌಢ.

6. ಅಧಿಕಾರಿ, ಮುಖಂಡ.

ಭದ್ರಸಿಂಹಾಸನಾರೂಢ ಸತ್ಕೀಡ ದಾ|ರಿದ್ರವಿದ್ರಾವಣ ಜಯತು ||೪೦||

ಬಾಣ ಸುಮೇರುಬಾಣಾಸನಧರ<sup>೧</sup> ಭಕ್ತ ಬಾಣಪಂಚಕವಿಶ್ವರೂಪ ||

ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತಪಾದಪಂಕಜ| ಬಾಣಭಾಸ್ಕರ ಜಯಜಯತು ||೪೧||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತು ಕಾದುವ ನೈಪೋತ್ತಮರೆಲ್ಲ| ರೊಕ್ಕವ ಸಲೆ ತೆತ್ತು ತೆತ್ತು ||

ಬಕ್ಕಲ ನಿನೊರೊಳು ಕಟ್ಟಿ ತೊತ್ತಿನ| ಮಕ್ಕಳಂತೋಲಗಿಸುವರು ||೪೨||

ಶಿವ ನಿನ್ನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿದ ಕಮಲಸಂ ಭವ ನಿನ್ನಮನೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ||

ಜವನಿಂದ್ರೋಪೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಿನೊಟ್ಟಿಗ| ದವರಂತೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾದಿದರು ||೪೩||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಸಾಸಿರ<sup>೨</sup> ತೋಳ ಪಡೆದೊಡದಕೇನು ||

ಕಾಳೆಗದೋಳಗೆ ನಿನ್ನಿದಿರಾಗಿ ನಿಲುವ ಕ ಟ್ವಳೋರ್ವನಿಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೪೪||

ಭಟ್ಟನ ಮಾತು ಬಾಣನ ಕರ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು ನಟ್ಟುದು ನಾಗೇಶಾಭರಣ

ಕಟ್ಟಳವಿಯಲಿ ನಿಂದಿದಿರಾಡುವಹಿತನ ಕೊಟ್ಟುದಿಲ್ಲೆಂದು ಜೆಂತಿಸಿದ ||೪೫||

ಮಥನವ ಪಡೆವೆ ಮತ್ತಿ ವನಲ್ಲದೆನುತೆ ಮಾ ಗತಲಿಂಗ ಪೊಂಬಟ್ಟಲೊಳಗೆ

ಸಿತಪರ್ಣ ಪೂಗಭಾಗವನಿತ್ತ ದ್ವಯ<sup>೩</sup> ಪಂಚ ಶತಬಾಹು ಬಲವಂತ ನಗುತ||

ಉಭಯಪಕ್ಷ ದೊಳೋರಣಿಸಿದ ವಿದ್ವ ತ್ಸಭೆಗೆ ಸಪ್ತಾಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ||

ಅಭಯವನಹಿತರ್ಗೆ ಕುಡಲಾಗಿ ಗಳಹಾರ ರಭಗಂಟೆಯೊಲಿದು ಚೇರಿದುದು ||

ಪೋಡಶಘಟಕೆ ಸಂದುದು ಮಹದಾಸ್ಥಾನ ವೇಡೈಸಿದೆ ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ||

ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಗೆಕಾಣರು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಕೆ ಕ್ಷಣದೆ ಚೇಷ್ಟಿಸಿದ ||

ನಿಗಳದ ಕೆಯ್ಯ ಕಟ್ಟಗೆಕಾಣರೊಡೆಯನ| ಮೊಗನೋಡಿ ಸನ್ನೆಯನಾಡಿದು ||

ಸುಗುಣಶೇಖರ ಜೆತ್ತೈಸೆನುತೊಡ್ಡೋ|ಲಗವ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಳಿಸಿದರೊಲಿದು ||

ಜಿನ ವೈಷ್ಣವಗಾಣಾಪತ್ಯ ಮೊದಲಾದ ದಿನಕರಾರ್ಜಿತರ ಜೆತ್ತೈಸು ||

ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಳ ಹೊನ್ನಂದಣದಣಸಿನ ಘನಮಾನ್ಯರುಗಳ ಜೆತ್ತೈಸು ||

ಮಕರಧ್ವಜವಾನಮರ್ದನವಿಷಯದೆ| ಸುಖರಹಿತಾತ್ಮವಿಚಾರ ||

ಪ್ರಕರವನಾವಗ ಹಸುಗೆಗೆಯ್ಯುವ ಶಿವಾರ್ಚಕರ ಜೆತ್ತೈಸೆಲೆ ಜೀಯ||೪೬||

ಜೊಡುಸಿಸುಕವಾಂತ ಸಬಳಗರೊತ್ತಂಡ ಚೂಡಾಯ್ತ<sup>೪</sup> ಹರಿಗೆ<sup>೫</sup> ಬಿಲ್ಲವರ||

ಖೇಡೆಯವಡೆದ ರಾವುತ ಜೋದ ರಥಿಕರ ನೋಡ ಚೆತ್ತೈಸೆಲೆ ದೇವ ||೪೭||

ಕ. ಪ. ಅ— ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮೇರುಪರ್ವತವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವನು ;

ಯಾರು ?

೨. ಎರಡು.

೩. ಕಿರೀಟಧಾರಿ.

೪. ಗುರಾಣಿ.

ವಾರನಾರಿಯರ ಚಿತ್ತೈಸು ಸತ್ತು ಮರಕಂ|ರೀರವರುಗಳ ಚಿತ್ತವಿಸು ||  
ತೋರ ಧನಾಧ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠಿಗಳ ಚಿತ್ತೈಸು ಮ|ಯೂರಧ್ವಜಾಂಕ ಚಿತ್ತೈಸು ||

ಜಂಭಾರಿ ಮುಖ್ಯನಿರ್ಜರದೈತ್ಯನರ ನಿಕು|ರುಂಬ ಭೂಭುಜರ ಚಿತ್ತೈಸು ||  
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶ್ವರನ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು|ಪೊಂಬಾರಿಕರು ಪೊಗಟಿದರು ||

ಕನಕರತ್ನಾಂಚಿತದುಪಕರಣಗಳ ಸ|ದ್ವಿನಿಯೋಗದವರ ಚಿತ್ತೈಸು ||  
ಧನದತ್ತವಾಗಣಿಕಾಣಿ ನಿಯೋಗಸ|ಜ್ಜನರ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ ದೇವ ||೫೭||

ಗಟ್ಟಿ ಜೆನ್ನದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗುದಿಗೆಯ ಕೆಯ್ಯ|ಜಟ್ಟಿಗಳ ನಿಖಿಳಬೋಳಕರ ||  
ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಣರನೇಕವುಗ್ಗಡೆ ಬೊ ಬಿಟ್ಟುದು ರಾಯನೊಟ್ಟಿಯಲಿ ||೫೮||

ಕೋಣಪಸುರವಾನವ ಕುಂಭಾಂಡರು|ವಾಣದೆ ಮನೆಗೆ ಸಾರಿದರು ||  
ಬಾಣಾಸುರ ಪೊಂಬಾವುಗೆವೆರಸಿ ದಿ|ವಾಣನ ಪುಗಲೊಡರ್ಚಿದನು ||೫೯||

ಸೂಲದೇಹವ ತಾಳ್ದ ಕೊಜ್ಜೆಯರ ಬಹಳವ|ಕೋಲಗೋಲ್ಲಾಳ  
[ಚಿತ್ತೈಸು ||

ಶೂಲಮುದ್ದರಪಟ್ಟಿಮುಸಲಾಂಚಿತ ದ್ವಾರ|ಪಾಲಕರನು ಚಿತ್ತಯಿಸು ||೬೦||  
ಜೋಳಜೋಳಯೋಳುಗುವ ಸಕಲರ ಮಕು|ಟಾಳವಾಣಿಕೈದಿಪ್ಪಿಗಳ ||

ಏಟಿಪ ರನ್ನವಾವುಗೆವಜ್ಜೆ ಜತನ ಸಂ ಭಾಳಕೆ ಬಹು ಪರಾಕಯ್ಯ ||೬೧||

ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂದೆ ಕೀರ್ತಿಪ ಹೊನ್ನ ಸೆಳಗೆಯ್ಯ|ಗಟ್ಟವರುಗಳ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||  
ಮುಟ್ಟೂಟಿಗದ ಬೋಳುಕರನೆಲ್ಲ ರಬೀಟು|ಕೊಟ್ಟೊಳಪೊಕ್ಕನುತ್ಸವದಿ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೯ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೬೬ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರನ ಶಿವಪೂಜೆ:—

ಹೊಂದಾವರೆಗೊಳ ಹೊದರೆದ್ದ ತುಲಸಿಯ|ನಂದನ ನಾಟ್ಯಕೀರ್ತನದಿ ||  
ಸಂದರ್ಶನದೊಳುಬ್ಬ ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೂರ್ತು|ಮುಂದಣ ಕೃತಿವೇಟು

[ಮುದದಿ ||೧||

ಲೀಲೆಗಾತಿಯರ ಮಸ್ತಕದಲಿ ಮೆಣಸಿನ ಪೂವನಾಲೆ ಮದ್ದಲ್ಲಭೆ ಕೇಳು ||  
ಬಾಲೆಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಾಣ ಮಂಜು ನೆ|ಸಾಲೆಯ ಸಾರ್ಧನಚ್ಚಿಯಲಿ ||೧||

ಹೊಂಗಲಸದ ಪೊಚ್ಚ ಪದುಮವಿಟ್ಟರದೊಳು|ಮಂಗಲಮಂಜು ನಗೆಯ್ದು ||  
ಅಂಗಸುವಸ್ತ್ರಭೂಷಿತನಾಗಿ ಶಿವಪೂಜಾ|ರಂಗಸ್ಥಳವ ಸಾರಿದನು ||೨||

ಮಿಠಾದ ರಮ್ಯರತ್ನಗಳಡಸಿದ ಕೂರ್ಮ|ಪೀಠದೆ ಕುಳಿತು ನಿಟ್ಟಿಸಲು ||  
ನೋಟಕಚ್ಚ ರಿವೆತ್ತ ಸೊಡಗಂಬದಲ್ಲಿ ವಿ|ರಾಟದೀಪ್ತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೩||

ಕತ್ತು ರಿಯಿಂದೆ ಸವ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆಯ್ದು ಪೆ|ರ್ಮುತ್ತುಗಳೊಡನೆವಾಣಿಕವ ||  
ಪತ್ತುಗೆಗಳೊಳಿಸಿದ ದುರಂಗವಾಲಿಯ|ಬಿತ್ತರಿಸಿದರು ತೀಕ್ಷ್ಣದಿ ||೪||

ಗಾಡಿಕಾರ್ತಿಯರೀಶ್ವರಪೂಜೆಗೆಲಸವ| ನಾಡೆ ನಿಂದಿರಲೆಡಬಲದಿ ||  
ನೋಡಿದ ಮಾತ್ರದೊಳುಪಕರಣಂಗಳ|ನೀಡಿ ಕುಡುವುದೇನು ಸಂಜ್ಞೆ ||೫||

ಜಲರುಹದಳಲೋಚನೆಯ ನೋಡಲು ಸ್ವೇದ|ಜಲಬಿಂದು ನಿಟಲದೆಪೊಳೆಯ ||  
ಜಲಧಿಯಭಿಮಾನದೇವಿಯಂದದಿ ಸ್ವರ್ಣ|ಜಲಪಾತ್ರೆಯ ನಿಲಿಸಿದಳು ||೬||

ಕುಂಭಸ್ತನೆಯ ದಿಟ್ಟಿಸಲು ತನ್ನಯ ಕುಂಭ|ಕುಂಭಸವಾನವೆಂದೆನಿಸ ||  
ಕುಂಭೋದಕವ ತುಂಬಿಸಿ ದ್ವಯವರಹೇಮ|ಕುಂಭವ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ||೭||

ಗಂಧಸುಗಂಧಗಂಧಿಯ ಮೊಗ ನೋಡಲು|ಗಂಧಕುಂಕುಮರಸಭರಿತ ||  
ಗಂಧವ ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ ಹದವಾಡಿ|ಗಂಧವಟ್ಟಲನಿರಿಸಿದಳು ||೮||

ಅಕ್ಷಯರೂಪವತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ತ್ರಿ|ಯಕ್ಷನ<sup>1</sup> ದೇಹದ ದ್ವಿತಯ ||  
ಅಕ್ಷತೆಯೊಳುಕುಂಕುಮದಲಗೂಡಿ ಶೋ|ಭಾಕ್ಷತವಟ್ಟಲಿಟ್ಟಹಳು ||

ಬಟ್ಟ ಚಂದಿರಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ|ಬಟ್ಟಜವ್ವನ<sup>2</sup>ದೊಲಪಿಂದೆ ||  
ಬಟ್ಟ ಘೋಟಕಚೂರ್ಣಕೃತ ವಿಭೂತಿಯ ಪೊಂ|ಬಟ್ಟಲ ತಂದಿರಿಸಿದಳು ||

ಮಂದಸ್ತಿತಮುಖದವಳ ನಿಟ್ಟಿಸಲಾಗಿ ಮಂದಾರಜಾಜೆಮಲ್ಲಿಗೆಯ ||  
ಮಂದಸೌರಭ್ಯಸಂಪಗೆ ಕುಸುಮದ ಸಂ|ಬಂಧಪಾತ್ರೆಯನಿರಿಸಿದಳು ||೧೦||

ಏಕಾದಶವಶದಕ್ಷರಪ್ರಾಯದಿಂ ದಲ|ನೇಕ ಹೆಂಗಳ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ||  
ಏಕಸ್ವರೂಪಿ ತಾನಲ್ಲದಿನ್ನಿಲ್ಲೆಂದು|ಏಕಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೧||

ಪಂಚಾಶತ್ಕೋಟಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಭೂಮಿಪ್ರ|ಪಂಚದ ನಾರಿಗಳರಲಿ ||  
ಪಂಚಬಾಣನ ರಾಣಿ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು|ಪಂಚಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೨||



ಮೃಗಧರತರಣಿಕಿರಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಭೂಮಿಯ|ಮೃಗಮದಗಂಧಿಯರೊಳಗೆ ||  
ಮೃಗನೇತ್ರ ತನಗೆಣೆಯಿಲ್ಲೆಂದು ಪುರುಷಾ'ಮೃಗದಾರತಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೫||

ನೀಲಾಳಕ ಬದ್ಧಧಮ್ಮಿಲ್ಲ ಶೋಭಿತೆ| ನೀಲೋತ್ಪಲದಳನೇತ್ರ ||  
ನೀಲಮೌಕ್ತಿ ಕಹಾರನಾಲಾಲಂಕೃತೆ| ನೀಲಾಂಜಲಿಯನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೬||

ರೂಪಾರತಿ ಕಪ್ಪುರದಾರತಿ ರತ್ನ|ದೀಪಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ ಬತ್ತಿ ||  
ಆಪಾರಮಹದಾರತಿ ದಿವ್ಯಶಿನಪೂಜೆ|ನೋವಸ್ಕರವನಿಕ್ಕಿದಳು ||೧೭||

ಚರಣಮುಸು ಕದಿವ್ಯದೇಹದಿ ರತ್ನಾ|ಭರಣದೀಪಿಗಳುಜ್ಜು ಲಿಸೆ ||  
ಶರಣೋತ್ತಮ... ಊಗುಭಯಪಕ್ಷದೊಳುಪ|ಕರಣಾಂಗನೆಯರೊಪ್ಪಿದರು ||

ಪಂಕಜಮುಖಿಯರು ಗಾಡಿಸುತಿಹ ಗಂಟೆ ಸಂಕವನಾರಾಧ್ಯನಿಚಯ ||  
ಹೂಂಕಾರ ಶೋಣಿತಪುರನರದುರಿತಭ ಯಂಕರವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತು ||೧೮||

ಮುಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ಕಳೆದು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಮುಣಿಭೂಷಣಂಗಳ ತಳೆದು||  
ಮುಣಿವಾಲಿಕೆಗಳ ಬಿಟ್ಟುನೀತ್ವರಚಕ್ಷು|ಮುಣಿವಾಲಿಕೆಗಳ<sup>1</sup> ತೊಟ್ಟು ||೨೦||

ದಾನವಪ್ರಭು ವಿಭೂತಿಯನಾದಿಘಾಂತ್ರವಿ|ಧಾನವಿನ್ಯಾಸಪೂರ್ವಕದಿ ||  
ಧ್ಯಾನವಮಾಡಿ ಲಲಾಟನೇತ್ರನಯವ ಸ್ಥಾನದಿ ಭಸಿತವಿಕ್ಕಿದನು ||೨೧||

ಶಿರದೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ದ ಶಿವಲಿಂಗದೇವರ|ಪರಮವಸ್ತ್ರವ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ||  
ವರರತ್ನಾಂಚಿತವೃಷಭಮುದ್ರೆಯನಿಟ್ಟು|ಕರಕಂಜದೊಳಗೆ ಸಾರ್ಜಿದನು ||

ಸೂಡಿದ್ ಕುಸುಮಸೌರಭವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ಮಾಡಿ ಮುದದಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ||  
ಊಡಿದ್ ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿಯ ನಿವಾರಿಸಿ ನೋಡಿದ ಪರಮಾತ್ಮಕನ ||೨೨||

ವಿಸ್ತರಗೆಯ್ದು ನೋಡಿದಡೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಸ|ಮಸ್ತು ನಿನ್ನೊಳಗಡಗಿಹುದು||  
ಪ್ರಸ್ತವಿದೇನು ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ನೀನೆನ್ನ|ಹಸ್ತಬ್ಜದೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದೆ ||

ಹಡೆದ ತಾಯಿಲ್ಲ ತಾಯುಳ್ಳೊಡೆ ತಲೆ ಹೀಗೆ| ಜಡೆಗಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಮಾ  
[ಸಿಹುದೇ ||

ಮಡದಿಯರಿಲ್ಲ ಮಂಡೆಯ ಸಿಕ್ಕನೊಡವರೆ|ನ್ನೊಡೆಯ ಕೋ ಎನುತೆ  
[ನೀರೊಡ ||೨೩||

ಸಾಸಿರ ಕಮಲದೊಳೊಂದನು ಶಿವಗಿತ್ತು|ಸಾಸಿರಕಮಲದಂದದಲಿ ||  
ಸಾಸಿರವೊಗಪೂರ್ಣಕಲಶಾಭಿಷೇಕವ|ಸಾಸಿರ ಬಾಹು ಮಾಡಿದನು ||೨೪||

ಕ. ಪ. ೮—1. ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲಿಕೆಗಳನ್ನು.



ಗಂಗಾಧರ ನಾಗಹರ ದೇವ ದೇವೋತ್ತಮಂಗಳಭೂಷಣಗಂ ||  
ಅಂಗಜಭಸ್ಮವಿಲೇಪ ನಿರ್ಲೇಪಂಗೆ | ಮಂಗಳೋದಕವನರ್ಪಿಸಿದ || ೨೭ ||

ಕಂದರ್ಪನ ಸುಟ್ಟ ಪಣೆಗಣುವಚ್ಚ ದೊಡೆಂದಾದೊಡೆ ಮತ್ತೆ ತೆಹಿದು ||  
ಬೆಂದ ಪಾಪಿಯ ಬೇಯಿಸಬೇಡವೆಂದು ಸು | ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯ ಮೆತ್ತಿ ದನು || ೨೮ ||  
ಕಿಡಿಗಣ್ಣ ತೆರೆಯದಂದದೊಳುಹಿ ಮುದ್ರಿಸಿ | ಜೆಡೆಯೊಡಿನೊಳದ್ದ  
[ಹೆಹಿಯ ||

ಬಿಡಿಸುವಂದದಿ ದಿವ್ಯಾವೋದಪುಷ್ಪಂಗಳ | ಮುಡಿಸಿದ ಶಿವನ ಮಸ್ತಕದಿ || ೨೯ ||

ವೈರಮುಕೇಶಗೆ ಭವಭೀಮಸುರೇಶಂಗೆ | ಸಾಮಂಜಚರ್ವಾಂಬರಗೆ ||  
ರಾಮಣೀಯಕಬಾಲಸೋಮಜೂಟಗೆ ಧೂಪ | ಧೂಮವನೊಲಿದರ್ಪಿಸಿದ ||  
ಸ್ತುರಭಸ್ತ್ರೀಕೃತ ಜಯತು ಜಯತು ತ್ರೈ | ಪುರಭಸ್ತ್ರೀಕೃತ ಜಯಜಯತು ||  
ಶರಣದುಷ್ಕೃತಭಸ್ತ್ರೀಕೃತ ಜಯವೆಂದು | ಕರದೊಳಾರತಿಯನೆತ್ತಿ ದನು || ೩೦ ||  
ನುತಸಾಸಿರಕಿರಣದಿ ಸೂರ್ಯ ಮೇರುಪ | ವರ್ತವ ಬಳಸಿ ಬರ್ಪಂತೆ ||

ಹುತವಹನೇತ್ರಮಂಡಿತ ಹಸ್ತವೇಷ್ಟಿತ ಕರದಾರತಿಗಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೩೧ ||

ಪರಮಭಕ್ತನ ಸಾಸಿರಕೆಯ್ಯ ಸೊಡರೀ ಶ್ವರನ ಮಂಡೆಯ ಸುತ್ತಿ ಬರಲು ||  
ಹರ ನೋಡಿ ಸ್ವಸ್ತದೊಳರಲಂಜಿ ಭಸ್ತ್ರಾ | ಸುರನ ಹಸ್ತಾಗ್ನಿಯ ನೆನೆದ || ೩೨ ||  
ವಿಭುವೆ ನೀ ಬೆದರಬೇಡೆನುತ ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ | ಯುಭಯಹಸ್ತ ವ<sup>೨</sup>  
[ನಿಕ್ಕುವಂತೆ ||

ಸೊಬಗಿಡಿದಬ್ಬಪುಷ್ಪಂಗಳ ನಿಗಮವ ಲ್ಲಭನ ಮಸ್ತಕದೊಳೇಹಿಸಿದ || ೩೩ ||

ಆಲಿಗಳವೆಯಲುಗದೆ ಬಕುತಿಯಲಿ ತ್ರಿ | ಶೂಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣನವ ||  
ಕೀಲಿಸಿದನು ಕೀಟದಂತೆ ಹಸ್ತದಿ ಜಪ | ವಾಲಿಕೆಯನು ತುಡುಕಿದನು || ೩೪ ||

ಗಣಿಸಲನಂತವೇದಗಳಂಗೆ ನಿಲುಕದ ಘಣಿಭೂಪಣದಿವ್ಯನಾಮ ||  
ಎಣಿಸಲ್ಕೆ ಪರಮಭಕ್ತನಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿದಂತೆ | ಮಣಿನಾಲೆ ಕರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||  
ವದನದೆ ಕುಣವ ನಾಲಗೆ ನಟಿಸುವ ತುಟ | ಸದಮಳಮಂತ್ರಕೀರ್ತನದಿ ||  
ಹೃದಯದೊಳೊಡೆದು ಮೂಡಿದ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿ | ಗಳೊದಗಿತು ಪರಶಿವನಾಮ ||  
ಈತನೆ ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಾ | ನಾತನೊಳಾತ ತನ್ನೊಳಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಣ. 2. ಅಭಯವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಸ್ತ ; ಹೆದರಬೇಡ, ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹಸ್ತ.

ಏತರೋಳರವಿಲ್ಲ ದಿದ್ವರು ಬೀಜವೈ | ಕ್ಷಾತವ ಪರಿಹರಿಸಿದುವು ||೩೮||

ಧ್ಯಾನದೊಳರ್ಧ ಲೋಚನಯುಗಳವ ಬಿರ್ಚಿ | ಯಾನಂದ ಮನದೊಳು

[ಪೆರ್ಚಿ ||

ದಾನವಪ್ರಭುಶಂಭುವಿಭುವಿಗೆ ನಿಖಿಳನ | ವೀನಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸಿದನು ||೩೯||

ದರ್ಪಕಹರನಿಗೆ ನಿಖಿಳಾರತಿಯ ಸ | ಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದ ನಟ್ಟಿ ಯಲಿ ||

ಪುಷ್ಪವ ಮುಡಿಸುವ ಮುಡಿಸಿ ನಿವಾರಿಸ | ತಪ್ಪದೆ ಮಗುಳ ಪೂಜಿಸುವ ||೪೦||

ಕಳವೆಯೋದನಸೂಪ ಘೃತ ಪೆರ್ದಡಿ ಪತ್ರ | ಫಲಶಾಕ ಸಿಕರಣೆಸಾಲು ||

ಪಲವಿಧಪರವಾನ್ನ ಬಹುಭಕ್ಷ್ಯ ಭೋಜ್ಯವ | ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||

ತಲೆವೆಲೆ ಪೂರ್ಣಭಾಗದ ಕಪ್ಪುರದ ಬೆಳ್ಳಿ | ಲೆಗೆ ಚೂರ್ಣಾಂಕಿತಗೆಯ್ದು<sup>1</sup> ||

ಲಲನೆಯರೊಬ್ಬಳಿಗೆಯ್ದಿತ್ತ ವೀಳ್ಯವ | ಸಲೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನೀಶ್ವರಗೆ ||೪೧||

ಪುಲಿದೊವಲುಡೆಯಂಗೆ ಪುನರಪಿ ರತ್ನಪ್ರಜ್ವಲದಾರತಿಗಳ ಬೆಳಗಿ ||

ಸಲಿಲಜಮಂದಾರಮಲ್ಲಿಗೆ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯ ಮಾಡಿದ ಮಹೋತ್ಸವದಿ ||೪೨||

ಅಸಮಾಕ್ಷಗಪ್ಪ ವಿಧಾರ್ಚನೆಸಹಿತ ಪೋ | ಡಶಮಹದುಪಚರಗೆಯ್ದು ||

ಬಸೆದೊಡರ್ಚಿದನೊಂದಲು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ರಾ | ಜಸತಾಮಸಂಗಳನುಟ್ಟಿದು ||

ಛತ್ರಚಾಮರಗಿಂಡಿ ಹಡಪ ಬಿಜ್ಜಣವ ಪ | ವಿತ್ರಕಾಳಾಂಜಿಕಜ್ಜಲವ ||

ಜೆತ್ರಪಾವುಗೆ ವಾದ್ಯಗೀತನೃತ್ಯಾದಿ ಬಾ | ಹತ್ತ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಗೆಯ್ದು ||೪೩||

ಮೃಡನಂಘ್ರಿಯುಗಳವ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜೆಯವಾಡಿ | ಪೊಡೆಮುಟ್ಟಿ ಪುಣ್ಯ

[ಕೀರ್ತನೆಯ ||

ಜಡವಿರಹಿತಜಾಣ ಬಾಣ ಕೈವಾರಿಸ | ತೊಡಗಿದ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೪೪||

ಅನುರೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಪಾದಪೂಜೆಗೆ ಕರ | ಕಮಲ ಸಾಸಿರವ ಪಾಲಿಸಿದೆ ||

ಯಮಳಸಾಸಿರ ಚಕ್ಷು ಜಿಹ್ವೆಯಿದ್ದಡೆ | ದೇವೋತ್ತಮ ನಿನ್ನನೋಡಿ ಕೀರ್ತಿ

[ಪೆನು ||೪೫||

ಏತರ ಪೆಂಪು ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವರು ವಿಷ | ಭೀತಸ್ಥರಾಗಿ ಕಂಗಡಲು ||

ನಾಥ ನೀಧರಿಸಿ ಸರ್ವರ ಕಾದೆ ಸದ್ಯೋ ಜಾತಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೬||

ದೇವದೇವೋತ್ತಮ ದೇವಶಿಖಾಮುಣಿ | ದೇವರೆಲ್ಲರ ಕಾವದೇವ ||

ದೇವ ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿದೇವ ರಹಿತ ವಾಮ | ದೇವಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||೪೭||

ಘೋರಸಂಸಾರವಿದೂರೀಕೃತಭಕ್ತ | ಘೋರದುರಿತಸಂಹಾರ ||  
 ಘೋರಪಾತಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ನಾನಾಂಕಿತಾ | ಘೋರಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು ||  
 ಮಾನ್ಯನಹುದು ಮಹದೇವಾದಿಗಳೊಳು | ಶೂನ್ಯನಹುದು ಶ್ರುತಿಗಳಿಗೆ ||  
 ಧಾನ್ಯವಾಲಿನಿಪ್ರೀಣಿತತಾತ್ಪರ್ಯಯಿ | ಶಾನ್ಯಮುಖಾನ್ವಿತ ಶರಣು || ೫೧ ||  
 ನಾಟಕಧರ ಹರ ಪರಮೇಶ್ವರ ಚಂದ್ರ | ಜೂಟ ಲಲಾಟಲೋಚನನೆ ||  
 ಬೇಟದಿ ಬೆಂದು ಬೆಂಡಾದ ಮಾಯಾವಿಯು | ಕೂಟಕೊಳದ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣು ||  
 ಮುಖಚತುಷ್ಟಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಾತ್ರ ತ್ರಿಣೀತ್ರಪ | ಣ್ಮುಖಜನನೀ  
 [ಕಾಂತ ಕಾಂತ ||

ಮುಖಹಸ್ತ ನರದೇಹಿಕನ<sup>1</sup> ಪಡೆದ ಪಂಚ | ಮುಖ ಪರಮೇಶ್ವರ ಶರಣು || ೫೨ ||  
 ಈಶ ಸೂರಿಯು ಕೊಂಟಿತೇಜಃಪುಂಜ ಬಿ | ಲೇಶಭೂಷಣ<sup>2</sup> ದೋಷನಾಶ ||  
 ವಾಸವ ವಿಧಿಮುಖ್ಯತ್ರಿದಶಾಧೀಶ ಮ | ಹೇಶ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ಶರಣು || ೫೩ ||  
 † ಆವಂಗೆ ಮೊರು ಕಾರ್ಮುಕ ಶೇಷ ಸಿಂಜಿನಿ | ಯಾವಂಗೆ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರ ||  
 ಆವಂಗೆ ವಿಧು ಮಿತ್ರ ಭೂರಥ ವಾಜಿ ಮ | ತ್ತಾವಂಗೆ ಶ್ರುತಿ ಕರ್ತ ಸೂತ ||  
 ಯೋಚನೆಗರಿದು ತನ್ಮಹಿಮಾಂಭೋನಿಧಿ | ಯಾಚೆಯೊಳಜಸುರಾದಿಗಳು ||  
 ಆಚೆಯ ತಡಿಯ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡು<sup>3</sup>ಯರು | ಲೋಚನತ್ರಿತಯ ಮೆಯ್ಯೋಲು ||  
 ತಾಮಸಗುಣ ರಾಜಸಗುಣ ಸಾತ್ವಿಕ | ಸ್ತೋಮಸದ್ಗುಣ ನಿರ್ಗುಣನೆ ||  
 ಶ್ರೀಮಹಾದೇವ ದೇವೇಶ ಸರ್ವಜ್ಞ ಶಿ ರೋಮಣಿ ಮೆಯ್ಯೋಲು<sup>4</sup>ಸೆನಗೆ || ೫೪ ||  
 ತತ್ತ್ವವ ನುಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳೊಳಗೆ ಮ | ಹತ್ತ್ವವ ಮೊಹಿಯಬೇಕೈಸೆ ||  
 ತತ್ತ್ವವನು<sup>5</sup>ಯದ ಮೂಢನೊಳನಿತು ಮ | ಹತ್ತ್ವಮ ಮೆಯ್ಯೋಲು<sup>6</sup>ಸೆನಗೆ || ೫೫ ||  
 ಒಂದೆರಡಲ್ಲದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳ | ಚಂದಮನು<sup>7</sup>ದು ಕೀರ್ತಿಪೊಡೆ ||  
 ವೃಂದಾರಕರಿಗಚ್ಚ ರಿ ನಿನ್ನ ಕರುಣದ | ಕಂದನೆಂದೆನಗೆ ಮೆಯ್ಯೋಲು || ೫೬ ||  
 ಏಣಾಂಕಧರ ತನ್ನ ಭಕ್ತ ಕೀರ್ತಿಸುವ ಸು | ಚಾಣವಾಕ್ಯಗಳ ಕೇಳ್ದು ||  
 ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದೊಳು ತಾನಾಗ ಮೆಯ್ಯೋಲು<sup>8</sup>ದ | ಬಾಣಾಸುರನ ಕಣ್ಣನಕೆ || ೫೭ ||  
 ರದನಚ್ಚ ವಿ ಮಿನುಗುವ ಚಕ್ಷು ದಶಪಂಚ | ವದನಚ್ಚ ವಿ ಜಟಾಗ್ರದೊಳು ||  
 ವಿಧು ನವ್ಯಮೂರ್ತಿಮಂದಾಕಿನಿಯ ಪ | ಟ್ಪದ ನವಿಲ್ಮಡಿಯ ತೋರು<sup>9</sup>ಸಿದ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗಜಾನನ, ವಿನಾಯಕ. 2. ಸರ್ಪ ಭೂಷಣ, ಶಿವ.

† ತ್ರಿವುರ ಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದುವುಗಳು ಆದುವು.

ಕಂಧರದೊಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತಿರ್ಪ ವಿಷನಾಗ|ಬಂಧ ಭೂಪಣಕಳೇವರದಿ ||

ಕಂದರ್ಪಕೋಟಿಲಾವಣ್ಯಶ್ರೀಪದನಖ|ಚೆಂದವ ತೋಱಲೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೬೦||

ಇಂದೀವರಮಿತ್ರಮಯೂಖವಾಹ ಸಂ|ಮಂಧಿರದಹ ಪಾದಾಂಬುಜದಿ||

ಸಂಧಿಸಿ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮದಿ ನೋಡಿ ನೊಸಲಿಟ್ಟು|ವಂದಿಸಿದನು ಮಹೋತ್ಸವದಿ|

ನಿಗಮಾತೀತ ನಿರ್ಜರವ್ರಾತನಾಥ ಪ|ನ್ನಗಭೂಪ ದೋಷವಿನಾಶ ||

ನೆಗಹಿದು ಖಳನ ನಿರ್ಮಲಬಾಹು ಬಲನನು|ಮೊಗನೋಡಿಶಿವಮುದ್ದಿಸಿದನು

ಮಗನೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ ಬೇಡುವುದು ಬೇಕಾದುದ|ನಗಣಿತವೀವೆನೆಂದೆನಲು ||

ಮೃಗಧರ ನನಗೆ ನೀಕೋಟ್ಟು ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮೂ ಜಗದೊಳೊರ್ವರಿಗಳವಲ್ಲ ||

ವಿಲಸಿತವಾಗಿ ಕಣ್ಗೆ ಸೆದಿದರ್ ರೌಪ್ಯ|ಚಲವಾಸನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ||

ಅಲಸದೆ ಬಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಬಾ|ಗಿಲ ಕಾಯುತಿರುವುದು ದೇವ ||

ಭುಜಗಾಭರಣ ತಚ್ಛ ರಣಂಗೆ ಸಾಸಿರ|ಭುಜಬಲವ್ರಜನ ಪಾಲಿಸಿದೆ ||

ಭುಜಬಲದಿಂದಲೆನ್ನೊಡನೆ ಕಾದುವನೊಬ್ಬ|ಭುಜಬಲಾಧಿಸನ ಪಾಲಿಪುದು ||

ಸೊಲ್ಲಿದು ಹಸನಾದುದೆಲೆ ಕಂದ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ|ಗೆಲ್ಲು ವರುಂಟು ನೀನೇನು||

ನಿಲ್ಲು ಕಾತರಿಸದಿರಾಹವದೊಳು ನಿನ್ನ|ಕೊಲ್ಲು ವ ಕೂರಿ ಬಂದನು||೬೧||

ಆದೊಡಿಂದಾನು ಸಂತಸವಾಂತೆ ಶಿವ ನಿನ್ನ|ಪಾದಸಂಕಜದ ಸಮ್ಪ್ರದಿ ||

ಕಾದಲುಜು ಗವೆತ್ತು ಕಡಿದಾಡುವೆ ಕೃಪ|ಯಾದವಬಲಗೂಡಿ ಬರಲಿ ||೬೨||

ಮಾರಧ್ವಂಸಿ ಮದೀಯ ಕಾಳೆಗವೆಪ್ಪು|ದೂರವೆಂದೆಂದಿಂಗಿನಲು ||

ಭೋರನೆ ಬಹುದು ನಿನ್ನಯ ಜೆತ್ತರಥದ ಮ|ಯೂರಕೇತನ ಮುರಿದೊಡನೆ||

ಭೂಪ ನಿಮ್ಮಭಿಮತವಹುದೆ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಪೋವೆವೆ ನಾವು ಪೇಟಿನಲು||

ಚಾಪಳತ್ವದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾಣೋಪನ ಬೀಟಿಕ್ಕಟ್ಟು

[ವನಕೆ ||೬೩||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮುರುಳ್ಳಿನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೩೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



## ಇಸ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರವ ಭೋಗಲೀಲೆ:—

ಪರಿಸಿದ ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಕೃತಿವೇಟಲಮ್ ತದ ಘುಟಕಯಂತಿದೆ ನಿನ್ನ ಕವಿತೆ |  
ಘಟಿಸಿತು ನರಕಂಠೀರವ<sup>1</sup> ಕರುಣದಿ | ತುಟಬಿಚ್ಚಿ ಪೇಟು ಮೂಲಗತೆಯ ||೧||

ಸುಮನಸದಿಂದೆ ಕೇಳಾದಡೆ ಸುಜ್ಞಾನ ಪ್ರಮದೆ ನಿನ್ನಯ ಕರ್ಣ ಸ್ವರ್ಣ ||  
ಯಮಳತಾಟಂಕವಾಣಿಕವೆನೆ ಪೇಟುವೆ | ರಮಣೀಯವಾದ ಸತ್ಕೃತಿಯ ||೨||

ವಸ್ತ್ರದೊಳವ ಧರಿಸಿದ ಬಾಣಲಿಂಗವ | ಮಸ್ತಕದಲಿ ರಾವುಗೊಳಿಸಿ ||  
ಸೊಸ್ತದೊಳಗೂಟವ ಮಾಡಿ ಕೈದೊಳವನ್ನ | ಕಸ್ತಮಿಸಿದ<sup>2</sup> ಕರ್ಮ ಸಾಕ್ಷಿ<sup>3</sup> ||೩||

ಕಾಲವನಹ<sup>4</sup>ದು ಕರ್ಮವ ತಿದ್ದಿ ಪುನರಪಿ<sup>5</sup> | ಶೀಲದಿ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||  
ಚೇಲಾ<sup>6</sup> ಭರಣವಾಲಾ ನುಲೇಪನತಾಂ ಬೂಲವ ಕೈಕೊಂಡನೊಲಿದು ||೪||

ರಾಜಾಕೃತಿಮುಖಿಯರು<sup>6</sup> ರಮ್ಯವಡೆದ ಸ | ರೋಜಸುಗಂಧಿಯರೊಡನೆ ||  
ಭೋಜನಶಾಲೆಯ ಪೊಣಮುಟ್ಟ ಭಾಸ್ಕರ | ತೇಜದೆ ಪಂಜು ರಂಜಿಸಲು ||೫||

ಪಚ್ಚೆ ಯಪಾವುಗೆಯವಧಾರು ಜೆಯೆಯೆಂ | ದೆಚ್ಚ ಉ ಪೇಟ್ಟು ಪೇಟ್ಟು ನಿಗೆ ||  
ಉಚ್ಚ ವನಡೆದು ಬಾಣಾಸುರ ಹೊಕ್ಕನು | ಸ್ವಚ್ಛ ದಿ ಮಣಿಸೆಜ್ಜೆ ವನೆಯ ||೬||

ಭಿತ್ತಿಯೊಳ<sup>7</sup> ಪೊಣಮುಟ್ಟ ಚಾವಡಿ ಮದನಕ್ಕೆ | ಯೆತ್ತಿದ ಪದೆಪುದಂಡೆಗಳು ||  
ಕೆತ್ತಿದ ನಿಖಿಳವಾಣಿಕವಟ್ಟೆ ಮೇಲ್ಕಟ್ಟು ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚು ರಂಜಿಸಿತು ||೭||

ಕುಂದ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಜಾಜಿ ಸಂಪಗೆ ಸುರಹೊನ್ನೆ | ನಂದ ಪೊದರಿ ಪಾರಿಜಾತ ||  
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ನಾನಾಪುಷ್ಪವಾಲೆಗಳಿಂದೆ ಚೆನ್ನಾದುದಾನಿಳಯ ||೮||

ಇತ್ತೆ ರದೊಳು ಸಿಂದಿಹ ಜೇವರನ್ನದ | ಪುತ್ತಳಿಗಳು ಸೊಡರ್ವಿಡಿದು ||  
ಮುತ್ತಡಿಸಿದ ಮಹದುಪಕರಣಗಳಿಂದೆ ಚಿತ್ತಯಿಸಿದುವಲ್ಲಲ್ಲಿ ||೯||

ರುದ್ರಪಾರ್ವತಿ ವಿಘ್ನರಾಜ ಪಣ್ಮುಖ ವೀರ ಭದ್ರನಂದೀಶ ಮುಂತಾದ ||  
ಜೆದ್ರೂಪಪ್ರಮಥಾದಿಪರಮವಿಗ್ರಹದ ಸ | ಮುದ್ರವ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||೧೦||

ಕೆಲಸಿತನದ ವಿದ್ಯವ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಗೆ ಕಲಿಸಿದಾಚಾರ್ಯ ತಾನೆನಿಸಿ ||  
ವಿಲಸಿತರತ್ನನಿರ್ಮಿತ ದಿವ್ಯಪ್ರತಿಮೆಯು | ಸಿಲಿಸಿದ ಮಯನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||೧೧||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನರಸಿಂಹ.

2. ಕೈದೊಳವಷ್ಟರೊಳಗೆ ಅಸ್ತನಾದ.

3. ಸೂರ್ಯ.

4. ತಿರಿಗಿ.

5. ವಸ್ತ್ರ.

6. ಚಂದ್ರಮುಖಿಯರು.

ದಪ್ಪಕ ರತಿಯು ವಸಂತಕೇಳಿಯು ಜೆತ್ತ|ವಿಪ್ಪುದ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ||  
 ಚಪ್ಪರಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಕುಂಕುಮದಲ|ಸುಪ್ಪತ್ತಿ ಗೆಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ||೧೦||  
 ಕರಿಗಮನೆಯರುತಂದರುರತ್ನಮಯ ಹೊನ್ನ|ಹರಿವಾಣದುಂಬಿದಾರತಿಯ||  
 ತಿರುಹಿ ನಿವಾಳಿಸಿ ಜಾಂಗುಬೊಲ್ಲೆಂದೆಂದು, ಸಿರಿವೆತ್ತು ನಿಂದರಿಕ್ಕಲದಿ | ೧೧||  
 ನೋಡಿದ ವರವಧೂಟಿಯರ ನುಣ್ಣೊಗವವಾ|ತಾಡಿದವಿನಯೋಪಚರದಿ||  
 ಬೇಡಿದ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣಪರಿಮಳವಿತ್ತು|ವಾಡಿದ ಮನಕೆ ಸಂತಸವ ||೧೨||  
 ಇಳೆಯಾಣ್ಣನ ಮನದಿಂಗಿತವಲು<sup>೧</sup>ತು ಹೊಂ|ಜೆಳೆವಿಡಿದಬ್ಬ ನೇತ್ರೆಯರು ||  
 ಎಳವೆಣ್ಣುಗಳ ಜೆತ್ತೈಸೆಂದು ಸತಿಯರ ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಬೀಚ್ಚಿ<sup>೨</sup>ಡಿಸಿದರು||೧೩||  
 ರಾಣಿಯರೋಲಗ ಹರೆದುದು ಪೆಣ್ಣಂಡೆ|ವಾಣಿಕವಹ ಪಟ್ಟದರಸಿ ||  
 ಚೂಣಿನೋಟದ ಸೊಬಗಿಂದೆ ಪೂಗೋಲನ|ಕಾಣಿಸಿದಳು ಕಾಂತನೆಡೆಗೆ ||೧೪||

\* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*  
 \* \* \* \* \*

ಸುಖವೇನು ಲಕ್ಷ್ಯಸುರಾರ್ಚಿತಪದರುದ್ರ|ಬಕುತಿಯ ವಾಲ್ಮೀಕೀನೀಚಿನುತ||  
 ಅಕಳಂಕಜಾಣ ಬಾಣಾಸುರ ತನ್ವಿಯ'ಮುಖವನಜವನಲರಿಸಿದ ||೧೫||  
 ದಪ್ಪಗನರ್ಧಾಂಗಿಯ ರೂಪಿಗಿಮ್ಮಡಿ|ಸುಪ್ರಾಧಾನ್ವಿತ ಕೇಳು ||  
 ಪುಪ್ಪಸುಗಂಧಗಂಧಿಯರು ಬಂದರು ಬಾಣ|ನುಪ್ಪವಡವನು<sup>೩</sup> ಪಾಡುವೊಡೆ ||  
 ಮೇಳವ ಮಾಡಿ ದಂಡಿಗವಿಡಿದರು ಶುದ್ಧ|ಸಾಳಗ ಸಂಕೀರ್ಣವಿಧದಿ ||  
 ಆಳಾಪ ರಾಯೆ ನೇಮಗಳಂದೆ ನೂಲು<sup>೪</sup>ಂಟು|ತಾಳಗೀತಗಳ ಪಾಡಿದರು||೧೬||  
 ನಾರಾಣಿ ದೇಶಾಕ್ಷಿ ಗುರ್ಜರಿ ದೇವಗಾಂ|ಧಾರಿ ಗುಂಡಕ್ರಿಯೆಗಳಲಿ ||  
 ಆರಭಿ ಸಾಮಂತ ಮಲಹರಿಯಿಂದೆ ಕೈ|ವಾರಿಸಿ ಖಳನ ಪಾಡಿದರು ||೧೭||  
 ಬಲಿಗರ್ಭಸಂಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ದೈತ್ಯೇಂದ್ರ ಪೆ|ರ್ಬುಲಿಸಮ್ಮ<sup>೨</sup>ವಸನತದ್ವಶನ||  
 ಲಲಿತಾಂಗಿಯು ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಸದ್ದಕ್ಕೆಂ|ದೊಲಿದೇಟಪೇಟ<sup>೩</sup> ಪಾಡಿದರು ||೧೮||  
 ಅಪ್ಪದಿಗ್ವರಮನೋಭಂಗ ನಿಶಾಚರ|ಭೀಷ್ಮ ಸಾಸಿರ ಭುಜೋತ್ತುಂಗ ||  
 ಪಪ್ಪಾಸ್ಯಪಿತ<sup>೪</sup> ಪಾದಭೃಂಗ ಶ್ರೀ ಶಿವಲಿಂಗ'ನಿಷ್ಠ ವೀಚಿ<sup>೫</sup>ಂದು ಪಾಡಿದರು ||೧೯||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಸುಪ್ರಭಾತದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು. 2. ಚರ್ಮ.

3. ಕುವಾರಸ್ವಾಮಿಯ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವನ.



ತುಣುಗಿತು ತುಂಬಿಕತ್ತ ಲೆಭಾಸ್ಕರಗಂಜಿ ಮುಱಿದೋಡಿಬನವಹೊಕ್ಕಂತೆ ||  
 ಮುಣುಗಿದುವೆಳಜೊನ್ನವಕ್ಕಿ ಕಾಸಾರದೆ | ಮುಱಿಗಣ್ಣ ವಿಹಗ ಕೂಡಿದುವು ||  
 ಮೃದುನುಡಿಗಳ ರಾಜಕೀರ ಕೋಕಿಲಸ್ವರ ಪುದುಗೂಡಿದಂತೆ ಗಾನೆಯರ ||  
 ಮಧುರಾಳಾಪಗೀತವಕೇಳ್ವ ಖಳರಾಯ | ಚದುರ ಮೆಯ್ಯುಱಿದೆದ್ದನೊಲಿದು ||  
 ಗಂಗಾಜೂಟ ಲಲಾಟಾಕ್ಷ ಜಯಯೆನು | ತಂಗೆಯ್ಯ ಸಿಖಿಲಾಂಗುಲಿಯು ||  
 ಮಂಗಳವೈಷಭಮುದ್ರೆಯ ನಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ | ಭೃಂಗಕುಂತಲೆಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||  
 ಅಚ್ಚ ಕಪಿಲವರ್ಣದ ಪಶು ಶುರಶೃಂಗ ಬೆಚ್ಚಂತೆ ಸ್ವರ್ಣಕೋಹಳಕೆ ||  
 ವಚ್ಚ<sup>1</sup> ಸಹಿತ ಬಂದಿರೆ ಪುಚ್ಚ ವನೋಡಿ | ಯುಚ್ಚ<sup>2</sup> ವಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನು || ೩೮ ||  
 ಜಲಮಲಗಳೆದು ಶೌಚವ ಮಾಡಿ ರನ್ನಬ | ಚ್ಚ<sup>3</sup> ಲವೇಱಿ ಮಿಂದು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||  
 ವಿಲಸಿತದೇವಾಂಗವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟು ಹೊಂ | ಗೆಲಸವಾವುಗೆಯ ಮೆಟ್ಟಿದನು ||  
 ರಾಜಾರ್ಕಶಿಖಿನೇತ್ರನ<sup>2</sup> ಭಕ್ತವರದೇವ | ಪೂಜೆಯ ನಿಲಯವ ಹೊಕ್ಕು ||  
 ಓಜೆಯೊಳಡೆವನಾಡಿದ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ | ತೇಜೋಮಯದೆ ಮಂಡಿಸಿದ || ೪೦ ||  
 ಜಾತಿರುತ್ತಾಕ್ಷೆಯ ಮಣಿಮಾಲೆಗಳೆದು ವಿ ಭೂತಿಯು ಧರಿಸಿ ಹಸ್ತದಲಿ ||  
 ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವ ಪಡಿದಭಿಷೇಕವ ಮಾಡಿ ಚಾ ಚಿದ ಗಂಧಾಕ್ಷತೆಯು || ೪೧ ||  
 ಚೆಂಗಣಿಗಿಲೆ ಸೇವಂತಿಗೆ ಕತ್ತರಿ ಸಿಂಗದ ಮುಡಿವಾಳ ದವನ ||  
 ಮಂಗಳತುಳಸಿ ಬಿಲ್ವದಪತ್ರಗಳ ಶಿವ ಲಿಂಗಾರ್ಪಿತವ ಮಾಡಿದನು || ೪೨ ||  
 ಹೊತ್ತಿದೇಕಾರತಿ ಪಂಚಾರತಿ ಕಡ್ಡಿ | ಬತ್ತಿ ನೀಲಾಂಜನವಲಗೆ ||  
 ಮತ್ತೆ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿಂ ಮೊಳಗಲು | ಯೆತ್ತಿದ ಮಹದಾರತಿಯು || ೪೩ ||  
 ಧೂಪದೀಪಾರತಿ ನೈವೇದ್ಯ ತಾಂಬೂಲ | ಶ್ರೀಪರಮೇಶಗರ್ಹಿಸಿದ ||  
 ಆಪಾರಮುಹುಮನ ವಸ್ತ್ರದೊಳಡಗಿಸಿ | ಸ್ಥಾಪನೆಗೆಯ್ದು ಮಸ್ತಕದೆ || ೪೪ ||  
 ಕಾವನೆಂದರೆ ಕೊಲ್ವ ಕೊಲ್ವನೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ | ಕಾವನಂಘ್ರಿಯು ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||  
 ದೇವಪೂಜೆಯ ಸದನವ ಪೊಣಮುಟ್ಟನು | ಚಾವಡಿಗೈತಂದ ಮುದದಿ || ೪೫ ||  
 ಅದೆ ಬಂದ ರಾಯನೆಂದೆನೆ ಕೇಳ್ವ ಮನ್ನೆಯ | ರೆದೆಗೆಟ್ಟು ಚಾವಡಿಯೊಳಗೆ ||  
 ಮದಗಜಯೂಧ ಕಂಠೀರವ ಬರೆ ಕಂಡು | ಗದಗದಿಸಂತೆ ಬೆಚ್ಚಿದರು || ೪೬ ||  
 ದಾನಮಂಟಪ ಸಿಂಹಾಸನದಲಿ ಬಂದು | ದಾನವಾಧೀಶ ಮಂಡಿಸಿದ ||  
 ದಾನಸತ್ಪಾತ್ರರ ಬರಹೇಳು ವಿಬುಧಪ್ರಧಾನ | ಸಂದೋಹವೈತರಲಿ || ೪೭ ||



ಯಾಗಪೂರ್ಣಾಹುತಿಯನುವಾಡಿ ವರಹವಿಭಾಗದಂಗಾರಕಜಳವ ||  
ರಾಗದೇ ಪೌರೋಹಿತರ್ತ೦ದು ತನ್ಮತ್ರಯೋಗದೇ ನೊಸಲಿಗಿಕ್ಕಿದರು ||೪೮||

ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಗಮಸಂಪನ್ನರಾಶೀರ್ವಾದದೇ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಯ ||  
ಭೂಧವಗಿತ್ತು ಮಂಡೆಯಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿದೊಡಾದುದನೇಕರಾಶಿಗಳು ||೪೯||  
ಜಿಂದಿಯ ತೆಗೆದು ಕಾಂಕುಳೊಳಿಟ್ಟು ನಿಟಲವೊಳೊಂದಿದ ತ್ರ್ಯಪುಂಡ್ರ  
[ದ್ವಿಜರು ||

ಬಂದಿದೇ ತಾಕುತಾಕಲಿ ತಿದ್ದಿ ಕಳುಹುವೊಡೆಂದಿಗುಂ ತೀರದೆಂಬಂತೆ ||೫೦||  
ಜಿತಪೂರದಿಂದೊದುವ ಕರಣಿಕಪುರೋಹಿತವಾಕ್ಯದಿಂದೆ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ||  
ಶತಸಂಸರಲಕ್ಷಕೋಟಿ ಗೋದಾನವಮಿತಿವಾಡಿ ಧಾರೆಯನೆಳೆದ ||೫೧||  
ನೋಡಲು ವೇದಾಗಮಶಾಸ್ತ್ರನಿಪುಣರ್ಗೊಪೋಡಶದಾನವನಿತ್ತು ||  
ನಾಡಾಡಿ ದ್ವಿಜರಿಗೆ ವಿತ್ತವ ಮತ್ತವರ್ಬೇಡಿದಂತಿತ್ತು ಬೀಟಿಸ್ಕಟ್ಟು ||೫೨||  
ಹೊನ್ನವೊಟ್ಟೆಯಹೊತ್ತು ವಿಪ್ರದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಜ್ಞೆನ್ನವಾಯ್ತು ಸಮಯದಲಿ ||  
ಸನ್ನದ್ಧರಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡದೊಳ ಬಂದು ಛಪ್ಪನ್ನದೇಶದ ರಾಯರುಗಳು ||  
ಹೆದೊರೆಗಳು ಕೈಗಾಣಿಕೆಯಿತ್ತಡ್ಡ ಬಿದ್ದರು ಬಿಂಕವ ಬಿಸುಟು ||  
ಇದ್ದರು ಬಿನ್ನಹಗೆಯ್ದೆಡಬಲದೆ ನಿಂದಿದರ್ರು ಕುಂಭಾಂಡ ಸಹಿತ ||೫೪||  
ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

—ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೫೯೩ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ--

## ಇಸ್ಪತ್ತಮೂನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷಾದೇವಿಯ ಶೃಂಗಾರ :—

ಗುಟ್ಟುಡರದೆ ಕಾದ ಜಿಲುಪಾಲು ಮಕ್ಕಿ ಕೋಜಿ ಪ್ಪವಿಲ್ಲದ ಜೇನುತುಪ್ಪ ||  
ಕಟ್ಟುಬೀಟದ ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದೆ ಸವಿವಾತನೆಟ್ಟನೆ ಪೇಟ್ಟುದೆನ್ನೊಡನೆ ||೧||

ಮಡದಿಯ ಮಂಡೆನಾಣಿಕವೆ ಕೇಳೊಸರ್ವ ಜೀ|ನ್ನೊಡದಂತೆ ಮತ್ಯಾ  
[ವೈರುಚಿಯ ||

ಮೃಡಭಕ್ತ ಬಾಣ ಗೀರ್ವಾಣಸೇವಿತ ರಮ್ಯ|ವಡೆದಿದ್ ಸಿಂಹವಿಪ್ಪರದಿ||೧||  
ಹೊಗಲುವರಾಳಾಪಿಸುವರೋದುವರು ವಿ|ಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಪೆಣ ನರು||  
ಯುಗಳಪಕ್ಷ<sup>೧</sup>ದೊಳಸೆದಿರಲು ಕುಂಭಾಂಡನ| ಮಗಳೈತಂದಳಾಕ್ಷಣದೆ ||೨||

ಖಲಿಕುಮಾರಕನ ಪಾದವ ಕಂಡು ಮುಕುಳಿತಾಂ|ಜಲಿವೆತ್ತು ಕಾಮ  
[ರೂಪುಗಳ |

ಬಲಿದೊಂದೊಂದ ತೋಱು<sup>೨</sup>ಸಿ ಜನರರ್ಥಿಯ<sup>೩</sup>|ಸಲಿಸಿದಳೇನ ಹೇಳುವೆನು ||  
ಏಕೆ ನೀ ಬಂದೆ ಭಾಮಿನಿಶಿರೋಮಣಿಜೆತ್ತ|ಲೇಖೆ ಬಿನ್ನಹವನೊಡೆನಲು||  
ಲೋಕೇಶನ ಕಂಡು ಬಹೆನೆಂದು ತವಪುತ್ರಿ<sup>೪</sup> ತಾ ಕೇಳಕಳುಹಿದಳೊಡೆಯ ||

ಆದೊಡೊಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು ಗಿರಿಜೇಶನೊಳ್|ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಭಕ್ತುತಿಯಲಿ ||  
ಪಾದಪದ್ಮವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಬೇಗ ಬಹುದೆಂದು| ಭೂಧವ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟನವಳ||೫||  
ಅಪ್ಪಣೆವಡೆದು ಬಂದುಸಿದಳು ಬಾಗಿಲೊ|ಳಪ್ಪಬೊಜ್ಜೆಯ<sup>೫</sup>ದೈತ್ಯರಿಗೆ||  
ಉಪ್ಪರಿಗೆಯನೇಱು<sup>೬</sup> ಕುವರಿಯ ಮನಸಿಂಗೆ| ಬಪ್ಪಂತೆ ಸುದ್ದಿವೇಳಿದಳು||೬||  
ಗಂದೇಭಗಮನೆ ಜೆತ್ತವಿಸು ನಿನ್ನಯಹೆತ್ತ|ತಂದೆ ಬೀಚ್ಚೊಟ್ಟಧೂರ್ಜಟಗೆ||  
ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದೆ ಶರಣೆಂದು ಬರ್ಪೇವೇ|ಚ್ಚಿಂದೆನಲವಳು ಹಿಗ್ಗಿದಳು ||೭||

ಜಾತಿಕಪ್ಪುರವೀಳ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಸಂ|ಗಾತಿಯು ಪಿರಿದು ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||  
ಜ್ಯೋತಿಸ್ವರೂಪನ ತೋಱು<sup>೭</sup>ಸಿ ತನ್ನ ಸಂ|ಪ್ರೀತಿಯ ಸಲಿಸಹೇಳಿದಳು ||೮||  
ತುಂಡವ<sup>೪</sup>ಪಿಡಿದುಮುದ್ದಿ ಸಲೇಕೆನೀನೊಪ್ಪು|ಗೊಂಡೊಡೆಮುನ್ನೋವಾಂಛೆ||  
ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ಸಿಂಗರವಾಗು ಮೇರುಕೋ|ದಂಡಗೆ<sup>೮</sup>ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ಬಹೆವು|  
ಎನಲುಪಾದೇವಿ ಸಂತಸಗೊಂಡುಮಾಟುಜ|ವ್ಯನೆಯರಿಗಂದು ಸೂಚಿಸಲು |  
ಮನಗೊಂಬ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಾಲಾ|ನುಲೇ<sup>೯</sup>ಪನವತಂದರು ಕುವಾರಿತಿಗೆ ||  
ಅಗುರುಕುಂಕುಮ ಪಚ್ಚೆ ಗಪ್ಪುರ ಪನ್ನೀರು|ಮೃಗನಾಭಿ<sup>೧೦</sup>ಮುಖ್ಯಲೇಪನದಿ||  
ತಿಗುರನಿಕ್ಕಿದರಾಳಿಯರು ಸತ್ಕು|ಮರಿಯ|ಹೊಗರೇಟ್ಟು ಹೊಂಬಣ್ಣ ಮೆಯ್ಯೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಎರಡುಕಡೆ. 2. ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು.

3. ಅಂತಃಪುರದ ಕಾವಲುಗಾರರಾದ ನವುಂಸಕರು. 4. ಮುಖವನ್ನು

5. ಈಶ್ವರನಿಗೆ. 6. ಕಸೂರಿ.

ವರಚಂದ್ರಕೆಯ ಪಾವುಡಕೆಶೋಭಿಸುವ ಪೊಂ|ಬರಹದ ಶುಭ್ರದೂವಟವ|  
 ಸ್ಮರಬಾಣಗುಣಿಯಂತೆ ನಿಱುವಿಡಿದುಡಿಸಿದಂ' ದರಹಾಸಮುಖಿಸಂಭ್ರಮದೆ ||  
 ಮಕರಾಂಕ ಮಂಡಿತ ಪೊಂಗಣೆಗಳ್ಗೆ ಮೌಕ್ತಿಕಮಿಂಟೆಯ ಸಾರ್ಚಿದಂತೆ||  
 ನಖಚಕ್ರದಶಕದಿಂ ಬೆರಲ್ಲಗಳೊಪ್ಪಿದುರ್ವಾ|ಯಕ<sup>೧</sup>ನಂಘ್ರಿಯುಗಳಪಲ್ಲವದಿ||  
 ಪಡೆದೊಡನೆಸೆವ ಹೊಮ್ಮಿಗಮುಱಮುಸುಡಿನೊಳ| ಮಡ ಶೃಂಗದೇಱ್ಕಿ  
 [ತತ್ಪರಡು<sup>೨</sup>||

ಜಡಗಂಧರಹಿತಕೆಮ್ಮಿನ್ನಗಳಂದದಿ ಕಿಱು|ದೊಡೆ ಮೆಱಿದುವು ಕುವಾರತಿಯ||  
 ಶಂಬರಜಿತು' ಗೇಹದ್ವಾರತೋರಣಹೇಮ|ಗಂಭಂಗಳ' ಚೈತನ್ಯವಡೆದು ||  
 ಮುಂಬರಿದೆಡೆಯೊಡುವಂತೆ ತತ್ಕವರಿಯ|ಹೊಂಬಾಱಿದೊಡೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||  
 ನಗಜಾವರಶತ್ರು<sup>೩</sup>ಗರುಡಿಯೊಳ' ಬಾಹುಮೂ|ಲಗಳಸತ್ಪ್ರಾಣಿಸಲೆನುತೆ||  
 ನೆಗಹುವ ಹೊಸಹೊನ್ನ ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಗಳಂತೆ|ಜಘನದ ತಳಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||  
 ಕಡುಜಾಣೆರತಿಯ ನರ್ತಿಸಿಲಾಗತಿವಟ್ಟ|ಗುಡುವ ಕಾಮನಕೆಯ್ಯಹೊನ್ನ||  
 ಉಡುಕಿನ' ಮಧ್ಯಕಿಂದತಿಶಯಮಹ ಸಣ್ಣ|ನಡು ವಿರಾಜಿಸುತಿದುರ್ವದವಳ||೧೪||  
 ನಳಿನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷಣೆಯಂಗದೇಶದೊಳ| ಪುಳಸಿದ<sup>೪</sup>ಲಾವಣ್ಯವನದಿ||  
 ಲುಳವೆತ್ತು ರತಿಕಾಮದೇವರಾಡುವ ಕಾಸು'ಗುಱಿ<sup>೫</sup>ಯೆನೆ ಹೊಕ್ಕುಱಿ<sup>೬</sup>ಗೊಪ್ಪಿ  
 [ದುದು ||೧೫||

ಸುರನರನಾಗಲೋಕದಿ ನರ್ತಿಸುವ ಸೌಂದರವೆಣ್ಣು ಬಾಣನಂದನೆಯ ||  
 ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಮೂವೆರಲಿಂದೆ ರತಿರಾಜ| ಬರೆದಂತೆ ತಿವಳ ರಾಜೆಸಿತು ||  
 ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಸುಱಿ'ನಾಭಿಕುಚಮಧ್ಯ|ಸೀಮೆಯನೊಲಿದೀಕ್ಷಿಸಲು ||  
 ಕಾಮೋಜ<sup>೭</sup>ಪಡಿದಸೂತ್ರದ ಕರ್ಗೊಱಿಯೆನೆ|ರೋವಾಳನಸುವರ್ಬಿತೊಡಲ||  
 ಕಲೆವಂತ'ವಿಧಿ ಜಗತ್ರಯವ ಸೌಂದರದೆ ಕೋ|ಮಲೆಯ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮಿಕ್ಕ  
 [ಸೊಬಗ||

ಸಲೆ ರಾಸಿಯೆರಡನೆ ನೆರಹಿದಂದದೆ ಬಟ್ಟ|ವೊಲೆಮೆಱಿದುವು ಕುವಾರತಿಯ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಆ ಅಕ್ಕನ. 2. ಅವಳ ಹರಡು, ಗುಲ್ಲ. 3. ಮನ್ನಧ.

4. ಕೃಶನಾದ. 5. ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ(?) 6. = (?)

7. ಕಾಮನೆಂಬ ಓಜ. 8. ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಚತುರನಾದ.

ಹೊರಡಾಗದಂತೆ<sup>1</sup> ನಾಲೊಗ ಜಂತದಲಿ ಹೊಂ|ಗರಡಿಗೇಗಡೆದುಕರ್ಮಣಿಯು||  
 ಬಿರುಡೆಯ ಬಿಗಿದಿಟ್ಟನೆಂಬಂತೆ ಬಲೊಲೆ, ಯೆರಡರವೊಗವು ತೋಱಿದುವು||  
 ಈಪಣತ್ತಿತಯಾ<sup>2</sup>ದಿಗಳ ನೆಗ್ಗಿಸುವ ಮು|ನೀಶಮುಂತಾದ ಗ್ರಾಹಕರ||  
 ಭಾಸರೆಂದೆನಿಸಿ<sup>3</sup>ಬಂಧನವ ಮಾಡುವ ಕಾಮು|ಪಾಶವೊ ಉಪೆಯ ತೋಳಿ  
 [ರಡೊ||೧೪||

ಪರವಕದಿಂದೆ ಮಾತಾಡುವ ಸಿತಶಂಖ|ವರನಾದ ಪೂತವಲ್ಲೆಂದು||  
 ಸ್ವರತ್ರಿಸಪ್ತ ಕರಾಗರಸವೆಂದು ಕಂಬುಕಂ|ಧರ ಮೆಱಿದುವು ಕುವಾರತಿಯು||  
 ಕೆಂದಳರ್ ಕುಂದ ಸಂಪಗೆ ನೈದಿಲು ಪಿಚು|ಮಂದಪತ್ರಿಕೆ ಚಂದ್ರಭಾಗ||  
 ಗಂಧಪೋಷಕ ಶಶ ಮಿಶ್ರಿತ ವದನಾರ|ವಿಂದ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದುದವಳ||೧೫||  
 ಪೂರ್ಣಾಬ್ಜ ವದನೆಯು ತನುಲಾವಣ್ಯಮು ಹಾರ್ಣವದೊಳಗೆ ಶೋಭಿ ಸುವ||  
 ಸ್ವರ್ಣಮೌಕ್ತಿ ಕದ ಜೆಪ್ಪುಗಳೆಂದೆಂಬಂತೆ|ಕರ್ಣಗಳ್ ಕಂಗೊಳಿಸಿದುವು||೧೬||  
 ವಿಕಸಿತವದನಾಂಭೋರುಹ ಭರಿತಸು|ನ್ಮುಕರಂದ ಜಲವ ಜೇತ್ಕರಿಸಿ||  
 ಸೊಕವಡೆದಲರ್ವಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ನೀಲಾ|ಳಕವಿದುದವಳ ಮಸ್ತಕದಿ||೧೭||  
 ಕಿಣವೆರಲುಗುರಿಂದೆ ಬೈತಲೆದೆಗೆದಾಗ|ಮುಱಿದುಂಬಿಗುರುಳ ಮಾಸಿಸಿಗೆ ||  
 ತುಣುಬನಿಕ್ಕಿದರು ನೋಲ್ಪುರ ದೃಷ್ಟಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ|ಕಣುಬನಿಕ್ಕಿದರೆಂಬಂತೆ||೧೮||  
 ಜಾತಿಮುತ್ತುಗಳು ಕೇವಣಿಸಿದರ್ ವರ ರತ್ನ|ಕೇತಕಿಯೆಸಲ ಕಟ್ಟಿದರು||  
 ಜಾತಿವಡೆದ ಪೆರ್ದುಣುಬಿನ ಮೇಲೆ ತಣ್ಣಾ|ತಿವಾಣಿಕವ ಕಟ್ಟಿದರು ||೨೦||  
 ಕೇಳಾಕುವರಿಯು ನೊಸಲಿನರ್ಥೆಂದು ಸಂ|ಮೊಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ತಾರಕೆಯು||  
 ಜಾಳವೆಂಬಂತೆ ಮುತ್ತಿನ ಬೈತಲೆಯು ಸು|ಡಾಳಮಾಲಿಕೆಯ ಕಟ್ಟಿದರು||೨೧||  
 ಅಂಗಜದೇವನ ವಾಮಹಸ್ತದೊಳಪ್ಪ|ಸಿಂಗಾಡಿ + ಸೆಡೆವಿಡಲೊಡನೆ ||  
 ತುಂಗಕಜ್ಜಲವ ಲೇಪಿಸಿದಂತೆ ಕಾಶ್ಮೀರ<sup>4</sup>|ಮಂಗಳ ತಿಲಕವಿಕ್ಕಿದರು||೨೨||  
 ನೋಡಿದೊಡುಭಯ ಲೋಚನ ನೀಳ್ಪು|ಕರ್ಣವ|ಕೂಡುವುವೆಂದು  
 [ಭಿನ್ನತೆಯು||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೊರಳದೆ ಇರುವಂತೆ. 2. ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಬಲವಾದ ಮೂರು ಆಸೆಗಳು: ಅವು ಯಾವುವೆಂದರೆ—ಹೊನ್ನಿನ ಆಸೆ, ಹೆಣ್ಣಿನ ಆಸೆ, ಮಕ್ಕಳ ಆಸೆ. 3. ನೋಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಂಧವರೆಂದು ಮಾಡಿ. 4. ಬಿಲ್ಲು. 5. ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ.

ನೂಡಿ ಮಂಡಲವಲರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಕಾಡಿಗೆ ವಿಡಿದೆಚ್ಚಿ ದರು || ೩೩ ||

ಚಂದಿರ ಸ್ವರವಾಗಿ ಪೊಣವಟ್ಟು ಬಹ ವೂರ್ಗ | ವೆಂದು ನಾಸಾಪುಟಗೆಲದಿ ||  
ನಿಂದಿಹ ರೋಹಿಣಿನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ ಯೊಂದಿಸಿದರು ಮೂಕುತಿಯ || ೩೪ ||

ಜಿತಕಾಮರುಗಳ<sup>೧</sup> ಜಯಿಸುವ ಮನ್ಮಥ<sup>೨</sup> | ರಥ ಚಕ್ರಯುಗಳವೆಂಬಂತೆ ||  
ಶತಕೋಟಿ ನೀಲವಾಣಿಕ್ಯದೋಲೆಯ ಬಾಣ | ಸುತೆಯ ಕರ್ಣದೊಳು

[ಸಾರ್ಚಿದರು || ೩೫ ||

ಅತ್ರಿಯನೀಶನಂದನಜೂಟಭಕ್ತನ<sup>೩</sup> | ಪುತ್ರಿಯ ಗಂಡಯುಗಳದೆ ||  
ಚೆತ್ತಿಸಿದಂತೆ ನಾನಾವರ್ಣದಲಿ ಕರ್ಣ | ಪತ್ರಿಕೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದುವು || ೩೬ ||

ದರ್ಪಕಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧರಿತ್ರಿಯೊಳಡಿ | ದಿರ್ಪ ನಾನಾಶಾಸ್ತ್ರಗಳನು ||  
ತಪ್ಪಿಸೆ ಶ್ರವಣನಾಳವ ಮುಚ್ಚು ವಂದದೆ ಕೊಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದರು ಕರ್ಣದಲಿ || ೩೭ ||

ಕಾಂತಾಕಚಭಾರದಿಂದೆ ನುಣ್ಣೊ ರಲು ಮುಂದೆಂತಹುದೆಂದು ಸಂದೆಗದೆ ||  
ಸಂತತ ಬಣ್ಣಗಲ್ಲುಗಳ ಕೇವಣಿಸಿದ್ | ಚಿಂತಾಕ<sup>೪</sup> ಬಲುದನಿಕ್ಕಿದರು || ೩೮ ||

ಕಾಯವ ನೋಡಿ ಶಸ್ತ್ರದೊಳರಿದೇಣಿಂದೆ | ಸಾಯದೆ ಶ್ರೀಯ ಲೋಭದಲಿ ||  
ತೋಯಜಾಕ್ಷಿಯ ಕಂಠವಾಲೆಯ ಕುಚಮಧ್ಯ | ನಾಯಕರತ್ನ ರಂಜಿಸಿತು ||

ರಜನೀಚರಹರ<sup>೫</sup> ನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ತನ್ನ | ಗಜಮಸ್ತುಕದರಳಲೆಯ ||  
ನಿಜಲೀಲೆಯೊಳಮರಿಸಿದಂತೆ ಕುಮರಿಗೆ | ಭುಜಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಾರ್ಚಿದರು || ೪೦ ||

ಕಡುಗಲಿ ಕಾಮ ತನ್ನು ಭಯಹಸ್ತದ ಗದೆ | ಗಡರ್ಜಿದ ಮಣಿಗಟ್ಟನಂತೆ ||  
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಕುಮರಿಯ ತೋಳ ಭಾಪುರಿ | ಕಡಗ ಕಂಕಣವನಿಕ್ಕಿದರು ||

ಆಂಗಜಾತನ<sup>೬</sup> ಪುಷ್ಪಶರ ಬಿರಿದಪ್ರವೆಂದು | ಹೊಂಗಟ್ಟುಗಳ ಬಿಗಿದಂತೆ ||  
ತೊಂಗಲು ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ವೆರಲಿಂಗಿ ವಾಣಿಕ | ದುಂಗುರಗಳನಿಕ್ಕಿದರು || ೪೨ ||

ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯ ಹೇಮವಕ್ಷವನಾಂತ | ಕಂಗೊಳಸುವ ಬಟ್ಟವೊಲೆಯ ||  
ಅಂಗನೆಯಡಿಯಿಡಲಲುಗಿ ಜಗ್ಗು ಪ್ರದೇಂದು | ಮಂಗಳ ರವಕೆಯಿಕ್ಕಿದರು || ೪೩ ||

ಏಣಲೋಚನೆಯ ಬಲ್ಲೊಲೆಯಭಾರಕೆ ನಿ | ತ್ರಾಣಿಸಿ ನಡು ನಿಲ್ಲದೆನುತೆ ||  
ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನಕೀಲಿತ ಸ್ವರ್ಣದೊ | ಡ್ಯಾಣವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು || ೪೪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಾಮಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರನ್ನು. 2. ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ

ಶಿವನ ಭಕ್ತನಾದ ಬಾಣಾಸುರನ. 3. ಅಡ್ಡಿಗೆ. 4. ವಿಷ್ಣು.

5. ಮನ್ಮಥ.

ಸಾಮಾಜಿಕಂರೀರವ<sup>1</sup> ಮಸ್ತುಕಮಧ್ಯ<sup>2</sup> | ಸೀಮೆಯ ರೇಖೆಯೆಂಬಂತೆ ||  
 ಕೋನುಲ ಬಿರುದಿನೊಳ್ ಟಸೂತ್ರಕಾಂಚೀ | ದಾಮವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೫||  
 ಆಯತಿ ಹೆಣ್ಣುಗಳೇನು ಗಹನವೆಂಬ | ಬಾಯಿಬಡಿಕ ತವಸಿಗಳ ||  
 ತಾಯೆ ನೀ ಕೆಡೆಮೆಟ್ಟಿನುತೆ ಕಾಲಂದುಗೆ | ಪಾಯವಟ್ಟವ ತಂದಿಕ್ಕಿದರು ||೪೬||  
 ಸೆಕೆಯಿಲ್ಲ ದಾವಗಮುರಿವ ಕೆಂಗಿಡಿಯ ಮಾ'ಲಿಕೆಯಂತೆ ಮಂಗಳವಡೆದ ||  
 ನಿಖಿಳರತ್ನಂಗಳಡೆಸಿದ ಮುದ್ರಿಕೆ ಮಂ|ಟಕೆಯನಿಟ್ಟರು ಬೆರಲ್ಲಗಳಿಗೆ ||೪೭||  
 ಕಟ್ಟುಳುಕಾಮದೇವನ ತಾತ್ಪರಿಯದ | ಪಟ್ಟದಾನೆಯನು ಬಂಧಿಸದೆ ||  
 ಬಿಟ್ಟು ದುಂಟಾದೊಡೆಲ್ಲ ರ ಜಗುಳ್ಳು ಷಿವುದೆಂದಿಟ್ಟರು ಕಾಲ್ನಿಗಳವನು ||೪೮||  
 ಆಪಾದಮಸ್ತುಕ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದ ಸ್ವ | ರೂಪವೊಂದೊಂದ ನೋಡಿದೊಡೆ |  
 ಶ್ರೀಪತಿಯಾತ್ಮ ಸಂಭವನ ಪೂಗೋಲ ಸಂ|ತಾಪಕ್ಕೆ ಬೀಜದರಾರು ||೪೯||  
 ಮೊಗ ಬಾಹುಮೂಲ ನಿರ್ಮಲಕಕ್ಷ ಗುರುಕುಚ | ಯುಗಳದೆ ನಟ್ಟ ದಿಟ್ಟ  
 [ಯನು ||

ತೆಗೆವನದಾವ ವೀರಾದಿವೀರನು ಪ|ನ್ನಗನರಸುರಲೋಕದೊಳಗೆ ||೫೦||  
 ಭುಜಗಾಭರಣನ ಮರಳ ಜೈಸುವೆನೆಂದು ಅಜಸಹೋದರ ಕೂರ್ತುತನ್ನ ||  
 ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯಪೂಜೆಗೆಯ್ಯನೆಂಬಂತೆ ಬಾ|ಣಜೆಯಿದಳತಿರೂಪವಡೆದು ||  
 ಆಕೆಯ ರೂಪಿಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೆನೆ ಜೆತ್ರ'ಲೇಖೆಯ ಸಂಗರಿಸಿದರು ||  
 ಈಕೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವೊಡೊಂದು ನಾಲಗೆ | ಸಾಕೆನಿಸದು ಸತ್ಕವಿಗೆ ||೫೧||  
 ಚೆಲುವೆಗೆ ತಕ್ಕ ಸಂಗರವ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಮನ|ದೊಲವಿದೆ ನೋಡಿ ದಾದಿಯರು ||  
 ಉಲುಹಿಂಗೆ ಹರಳುದುಂಬಿದ ರತ್ನನುಯ ಹೊನ್ನ | ನಿಲವುಗನ್ನಡಿಯ  
 [ತೋಱಿದರು ||೫೨||

ಪುರ್ಬುಗಳಂತೆ ಲೋಚನದಂತೆ ಕುಚದಂತೆ | ಪರ್ಬಿದ ನಳತೋಳ್ಗಳಂತೆ ||  
 ಇರ್ಬರ ರೂಪು ತಾತ್ಪರಿಯಾಗಿರೆ ಕಂ|ಡುರ್ಬಿದರತಿಹರ್ಷದಲಿ ||೫೩||

ಗಾಡಿಕಾತಿಯಿರಿವರ ಲಾವಣ್ಯವ | ನೋಡಿ ರಕ್ಷೆಯ ಬೊಟ್ಟನಿಟ್ಟು ||  
 ಜೋಡಿಸಿ ಸಕಲ ಸನ್ನಿಧಿದಿದೆ ಪಯಣವ | ಮಾಡಿ ಹರ್ಮ್ಯವನಿಷಿಸಿದರು ||  
 ಮೇಲೇಲುಲೋಕವ ಜಯಿಸಿವಾಯಾಂಗನೆ | ಲೀಲೆಯಿಂದಿಳಗೆಯ್ದು ವಂತೆ ||  
 ಬಾಲೆ ಹರ್ಮ್ಯವನಿಷಿದೈತಂದಳಾಚಂದ್ರ'ಶಾಲೆಯ ರಂಗಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೫೪||

ಬಿಸರುಹಗಂಧಗಂಧಿನಿ ಕರೆಸಿದಳು ಜೋಯಿಸರ ಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯನು ||  
 ಅಸಮಾಕ್ಷ<sup>೧</sup> ಪದದರ್ಶನಕೆ ಪ್ರೋದಪೆನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲೊಳತೆಂದು ನುಡಿದ ||  
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯವೆಯಿತ್ತು | ಪ್ರೇಮಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||  
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೬೫೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ—

### ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ನಳನಪತ್ರಾಯತೇಕ್ಷ್ಣನ ಭೃತ್ಯ ನಿನ್ನಯ | ಹುಟ್ಟಿಹೊದ್ದದಿನಿವಾತುಗಳ ||  
 ಗಳಲನೆ ಬಂದು ಕರ್ಣವ ಹೊಕ್ಕು ಮನಮನಿ ಕುಳಿಗೊಳ್ಳ<sup>೨</sup>ಲುಸಿರು  
 [ಮೇಲ್ಗತೆಯ ||೧||

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಲಾಲಿಸು ಚೆಲ್ವುಡರಿದ ನಿನ್ನ | ಕರ್ಣಾಂತರದಲಿ ಮೆಹಿವೆ ||  
 ಹೊನ್ನಹೂವಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಬರೆ ಪೆಂಟುವೆ | ಬನ್ನಣೆಗಾರ್ತಿ ಚಿತ್ತೈಸು ||೨||  
 ಸಾಸಿರಗೆಯ್ಯ<sup>೩</sup> ನಂದನೆಯಲಾಪಸಾಂಟು | ರಾಶಿಯನೊಡಗೂಡಿ ಮೆಹಿವೆ ||  
 ಭೂಷಿತವಾಹಿನಿನಿಚಯನೆಂಬಂತೆ ಸು'ವಾಸಿನಿಯರು ಕೂಡಿದರು ||೩||

ಚೆಲ್ಲಣ ಕಾಸೆ ಕುಸ್ಪಸ ವೊಲೆಕಟ್ಟುಗಳ | ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಭೂಷಣದೆ ||  
 ನಿಲ್ಲದೆ ಜಗವ ವೋಹಿಪ ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳ | ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಸಾರ್ಜಿದರು ||೪||  
 ಹತ್ತಿದರೊರ್ವರೊಂದೊಂದು ಸಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ಮುತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳ  
 [ಮೆಹಿಯೆ ||

ಸತ್ತಿಗೆ ಶತಸಾವಿರ ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿಗಳತ್ತಿ ದುವಿನನ ಮಂಡಲಕೆ ||೫||

ಭೇದಿಸಲರಿದನೆ ಪರಮಸಿಂಗರವ ಸಂ ಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||  
 ಸಾಧಿಸಿ ಕಲಿತ ನಾನಾವಿದ್ಯಾನಿಚಯವ | ನಾಡಿಸಿದರು ನಾರಿಯರು ||೬||

ಬಿಡದೊದರುವ ವಾದ್ಯರಭಸ ಪಾಠಕಿಯರು | ಗೃಹಣೆಯ ಕಬ್ಬಗೀಳಡಲು ||  
 ಮಡದಿರನ್ನೆಯರುಡಿದಾರ ಕಿಂಕಿಣಿಯಿಂದೆ | ನಡೆದರು ರಾಜವೀಧಿಯಲಿ ||೭||



ಸಂಬಳಗೆಯು ಸಂಚಿ ವೊಗವಾವ್ರಾಡ ರನ್ನ | ಗಂಬಳ ಹೊನ್ನ ಹಾವ್ರಾಗೆಯು ||  
ಹೊಂಬಣ್ಣ ಮೆಯ್ಯು ಮಾನಿನಿಯರಾ ಕುವರಿಯು | ಬೆಂಬಟ ವಿಡಿದೆಯ್ದಿದರು || ೮ ||

ಕುಂಚ ಸತ್ಕನಕದಂಡಿಗೆ ಚಮರಗಳು ಲಾ | ಮಂಚ ಬಿಜ್ಜಣದಾಲವಟ್ಟ ||  
ಕಾಂಚನ ಸೌಖ್ಯ ಸಗ್ಗಲೆ<sup>೧</sup> ಗಿಂಡಿವೆಣ್ಣಳು | ಚಂಚಲಾಕ್ಷಿ ಯೊಳ್ಳಿದಿದರು || ೯ ||

ರಂಜಿಪ ರನ್ನಗನ್ನಡಿ ರನ್ನವೆಸದ ಕಾ | ಳಾಂಜಿ ಕರ್ಪೂರಕರಂಡ ||  
ಮಂಜುಳಗಂಧೋದಕವಿಡಿದವರ್ಗಳು | ಕಂಜಾಕ್ಷಿ ಯರೊಡನೆಯ್ದಿದರು || ೧೦ ||

ಸುಟಿಗುರುಳವರುಂಗುರಗುರುಳವರುಬಾ | ಲಳ<sup>೨</sup> ಗುರುಳವರುನುಣ್ಣು ರುಳ ||  
ತಳಿತ ನೀಲದ ಕುರುಳವರಾಕುವರಿಯು | ಬಟಿವಿಡಿದೈವಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೧೧ ||

ಚೆಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣವರರಳಣ್ಣವರ ನಿಡಿಗಣ್ಣ | ಹುಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣವರೆಸಟ್ಟಣ್ಣ ||  
ಲಲ್ಲೆ ಗಣ್ಣವರ ನಗೆನೋಟದ ತೋರಧ | ಮ್ನಿಲ್ಲೆ ಯರೆಯ್ದಿತೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೧೨ ||

ನಗೆವೊಗದವರಾಸಿರಿವೊಗದವರು ತಾ | ವರೆ ವೊಗದವಮುದ್ದು ವೊಗದ ||  
ಮಿಗೆ ಚೆಲುವಿನ ಬಟ್ಟವೊಗದವರು ನ ಲ್ವಗೆ ವೆತ್ತು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೧೩ ||

ಉಂಗುರವಿಡಿನಡುವಿನ ಮುದ್ದು ಲಾವಣ್ಯ | ದಂಗ ತಿವಳ ಪೊಳವಾಳು ||  
ಹೊಂಗದಳದಳನೇಟಿಸುವ ಪೆದೊಡೆಯೊಳ | ವೆಂಗಳೈದಿದರೆಡಬಲದಿ || ೧೪ ||

ಗಂಧೇಭಗಮನೆಯರುಗಳಂಚೆನಡೆಯರು | ಮಂದಗಮನೆಯರು ಮುದದಿ ||  
ಅಂದವಡೆದ ಚರಣಾಭರಣಗಳುಲು | ಹಿಂದಲೈದಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೧೫ ||

ಸೊಕ್ಕಾನೆನಡೆವೆತ್ತ ಸೊಬಗಿಯರ್ ವಿಟರೆರ್ದೊ | ಬಿಕ್ಕನೆ ಬಿರಿಯುವಂದದಲಿ ||  
ಅಕ್ಕಿಹಿಂದಾಲೋಕನಗೆಯ್ದು ಮದಸನ | ವೊಕ್ಕಳ<sup>೩</sup> ಕೊಳಗುವಾಡಿದರು ||

ಇಕ್ಕಿದಾಭರಣಭೂಷಿತ ಸಖಿಯರು ನಾಲ್ಕು | ದಿಕ್ಕಿನೊಳತಿರೂಪುವಡೆದು ||  
ಲೆಕ್ಕಿಸಲರಿದೆಂಬವೊಲು ತೆರಳಿದರು ಪ | ಲ್ಲಕಿಯ ಸುತ್ತ ಸಂದಣಿಸಿ || ೧೬ ||

ಓಣಿಯಿಕ್ಕೆಲದಲಿ ದೊರೆವೆಣ್ಣುಗಳು ಮುತ್ತು | ಮಾಣಿಕದಾರತಿ ಬೆಳಗಿ ||  
ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕೆಯ್ಯುಗಿದರು ಹರಿನೀಲ | ವೇಣಿಯು ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ || ೧೭ ||

ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರಿಕ್ಕೆಲದಲಿ ನಿಂದಿಹ | ಪುಣ್ಯಾಂಗನೆಯರನೇಕ ||  
ಪುಣ್ಯವ ಮಾಡಿದೊವಿಂದೀಯಾಯಕನ ಲಾ | ವಣ್ಯವ ಕಂಡೆವೆಂದೆನುತೆ || ೧೮ ||

ಎಡಬಲದುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಸಾಲುಸಾಲಲಿ | ಯಡರಿ ನೋಡುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ||  
ಜಡಜಕುಟ್ಟಲಯುವನೆಯರನೀಕ್ಷಿಸಿ | ಪಡೆದರು ತನುತಾಪಗಳನು || ೧೯ ||

ಬಾಣಪುತ್ರಿಯ ಕೆಳದಿಯರ ನೋಡಿದರು ಪೂ| ಬಾಣಗಣೆಯ ಸದ್ವಿಟರು||  
ಬಾಣ ತಾಗಿದ ಹರಿಣಗಳೆಂಬವೊಲು ಪಂಚ| ಬಾಣ ಥಟ್ಟುಗಿದು ಬಿದ್ದಿಹರು ||

ಮಂಡಳಸಿದ್ಧ ವನಾನಿರನ್ನೆಯರ ನೋಡಿ| ಕಂಡ ನಿಷ್ಕಾಮನಾತುರರು||  
ದುಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಗೋಲು ತಾಗಲು ತಪಗೆಟ್ಟು| ಬೆಂಡಾದರತಿವಿರಹದಲಿ ||೨೨||

ಮುಂದೆ ಬಾರಿಸುವ ನಾನಾವಾದ್ಯರಭಸದಿ | ನಿಂದುಗ್ಗಡಿಸ ವಾಗಧರು<sup>1</sup> ||  
ಸಂದಣಿಸಿದರಣ್ಣಗಳ<sup>2</sup>ದಾದಿಯರು ಹೊ|ನ್ನಂದಣದಿಡದ ಭಾಗದಲಿ ||೨೩||

ತೋರಣಗುಡಿ ಗೋಪುರಕೆ ಕೆಯ್ಯಿಕ್ಕುವ | ವಾರಣನಿಜಯವೆಣ್ಣೆಸೆಯ||  
ಸಾರಣವೆಣ್ಣಳ ನುಡಿನಡೆಗಲಿವ ವಿಚಾರಣದಿಂದಲೆಯ್ತಿದರು ||೨೪||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣುಗಳೊಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||  
ಅಡಹಾಯಿದವಕೆ ತಮ್ಮಯ ಪೇಱುರವಾಂತು | ನಡೆದರು ಬಲ್ಲೊಲೆಗಳಲಿ ||

ಅವರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಣೀಂಗಳ| ಜವಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋಪ್ಯದಲಿ||  
ಕುವರಿಯ ಪರಮಸೌಂದರಸಿಂಧುವಾಬರೆ<sup>3</sup>| ಹವಣಲ್ಲ ನರಗಿರರಿಗೆ ||೨೫||

ಕೊತ್ತಳ ಜಘನ ಬಲ್ಲೊಲೆ ಮುಗಿಲಟ್ಟಳ|ವೃತ್ತ ಪೆರ್ದುಱುಬಿನ ತನೆಯ||  
ಚಿತ್ತಜನಡೆಗೋಂಟೆಯಂತೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ಸುತ್ತಲೆಯ್ತಿದು ಕೆಳದಿಯರು ||

ಇಚ್ಛಾರಿ<sup>4</sup> ಮಕರತೋರಣರತ್ನಕೀರಿತ ನಿಜ್ಜಳ<sup>5</sup>ಹೊನ್ನ ತೋರಣದಿ ||  
ಸ್ವಚ್ಛದಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟಳು ಪುರಲಕ್ಷ್ಮಿಯ | ಉಚ್ಚವ ಮೂರುತಿಯಂತೆ<sup>6</sup> ||೨೬||

ಹುಲಿನೊಗವಂಕವಾಗಿಲು ಕೋಟೆ ಕೊತ್ತಳ| ಸಲಿಲಪೂರಿತದ ಪೇರಗಲು<sup>7</sup>  
ಸಲಿಸಾಯತಾಕ್ಷಿ ನೋಡುತೆ ಬಂದಳು ಶಿವ ನೊಲಿದಿದರ್ ನಂದನದೆಡೆಗೆ ||೨೭||

ಉನ್ನತವನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಧರಿಸಿದ ಲಲಿತಸು|ರ್ವಮೋಖಲೆಗಳೆಂಬಂತೆ ||  
ಸೊನ್ನಾರಗೆಲಸ ಶೋಭಿಸುತಿಪ್ಪ ಕಡೆಯಾಣಿ | ಜೆನ್ನದ ಕೋಟೆ ರಂಜಿಸಿತು||

ತಿಂಗಳ ಜೂಟಗೆ<sup>8</sup> ಸುರಸತಿಯರು ತಂದ | ಮಂಗಳ ಜಲಕುಂಭದಂತೆ ||  
ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಕೋಟೆಯು ತನೆಗೊಂದೊಂದು | ಪೊಂಗಳ ಸಂಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ಸಿಂಗರದೋಂಟದ ಬಾಗಿಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ|ಹೊಂಗಳಸವ ನೋಡಿ ನಮಿಸಿ ||  
ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಜಿದಳು| ತ್ತುಂಗಯೌವನೆ ಸಖಿಯೊಡನೆ | ೨೮||

ಕ.ಪ.ಅ—1. ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟರು. 2. ಅಂತಃಪುರರಕ್ಷಕರು. 3. ಬರೆಯುವಿಕೆ, ವರ್ಣನೆ. 4. ಎರೆಡುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ. 5. ನಿಶ್ಚಲನಾಗಿರುವ. 6. ಉತ್ಸವದೇವರಂತೆ. 7. ದೊಡ್ಡ ಕಂದಕ. 8. ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ಶಿವನಿಗೆ.

ಬಾರಿಸುತಿರ್ಪ ನಾನಾವಾದ್ಯ ಸಾಕೆಂದು | ಸಾರಿಸಿ ಗಜವಿಂಡ ನಿಲಿಸಿ ||  
ತೋಱಿಸಿದರು ಕುವರಿಗೆ ಹೊನ್ನ ತೋರಣ ವೇಱಿಸಿದಮಲಗೋಪುರವ ||

ಏನ ಬಣ್ಣ ಸುವೆ ಬಾಗಿಲಮುಂದೆ ದಿವ್ಯವಿ'ವಾನ ಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟಿ  
ದಾನವ ದಿಗ್ಧಂತಿ ಹಯವುಚ್ಚೈಶ್ರವ | ನಾನಾವರಿಯು ನರ್ತಿಪುದು || ೨೪ ||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣೆಸೆದರು | ಮೃಡಗೇಹದ್ವಾರಪಾಲಕರು ||  
ಜಡವಲ್ಲದ ದಿವ್ಯದೇಹ ವೃಂದಾರಕ<sup>1</sup> ಗಡಣವೊಪ್ಪಿದುದಿಕ್ಕಲದಿ || ೨೫ ||

ಬಾಣನಂದನೆ ಬಂದಳೆನೆ ಕೇಳ್ವು ಕರೆಸಿದ ನೇಣಾಂಕಧರ<sup>2</sup> ಮಮತೆಯಲಿ ||  
ಕಾಣಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ನಡೆದಳು ಕುವರಿ ಗೀರ್ವಾಣರ ವೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ||

ಸೊಗಯಿಪ ಪಚ್ಚೆಯ ಪಾಸಾರಿಗ ಪಾದಯುಗ ಹೊನ್ನ ಹಾವುಗೆವೆರಸಿ ||  
ಜಗದೇಕ ಪರಮಸೌಂದರಿ ಹಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಹೊಮ್ಮಿಗ ಹೋದ ಬಟ್ಟೆ

[ಯಂತಾಯು || ೨೬ ||

ಸ್ತುರಭದ್ರಗಜಯೂಥದಂತೆ ವಿಳಾಸಿನೀ ಚರಣದ ನಿಗಳವೇಲ್ಲರಲು ||  
ವರನೀಲಮಣಿಗಟ್ಟನ ಮೇಲೆ ಹೊಂಬಳ್ಳ | ಬರೆದಂತೆ ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸಿತು || ೨೭ ||

ಇಕ್ಕಲದೊಳು ಬರ್ಪ ಮಿಂಡಿಯರೊಳು ತನ್ನ | ಕಕ್ಕಸವೊಲೆಯು

[ಭಾರದಲಿ ||

ಚಕ್ಕನೆ ನಡೆಯಲಾಣದೆ ಮೆಲ್ಲ ನಡಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಕ್ಕಳು ಶಿವನಿದ್ದ ವನವ || ೨೮ ||

ದೊರೆವೆಣ್ಣ ಹೊಂಬಾಳಿದೊಡೆ ಸೊಂಪು ನುಣ್ಪುವೆ | ತ್ತಿರೆ ಕಂಡು

[ಕದಳ ಕಂಗಲುಬಿ<sup>3</sup> ||

ಬರೆಗೆ<sup>4</sup>ತಾ ಸಲಬಂದುದಿಲ್ಲ ವೆಂಬೊಂದೊಂದು | ಹೊರೆಗಳೆದುವು ಬಾಳಿ<sup>5</sup>

[ಬನದಿ || ೨೯ ||

ಬಂಬತ್ತುತಿಗಳು ಹೊತ್ತು ವೂತ್ಯಕೆಯ ಪಾ ದಾಂಭೋರುಹಕಲರ್ಗರೆದು ||  
ಮುಂಬಾಗಿ ಕೈನೀಡಿ ಶರಣೆಂಬ ರೀತಿಯೊಳ | ಪೊಂಬಾಳಿ ಬನದೊ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು || ೩೦ ||

ಅಂಗಜಾತನ ಮಡುಹಿದನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ | ಸಂಗಕೇಳಿದಿರಲು ತಿಳುಪಿ ||

ಕ.ಪ ಅ—1. ದೇವತೆಗಳ 2. ಚಂದ್ರಧರನಾದ ಶಿವ. 3. ಕಣ್ಣಿನಿಂದ

ಕರುಬಿ, ಎಂದರೆ ನೋಡಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಕಿಚ್ಚನ್ನು ಪಡು.

4 ಸಮಕ್ಕೆ.

5. ಸಿಪ್ಪೆ, ಚರ್ಮ.

ಹೊಂಗೊಡದೊಳು ನೀರ ಹೊತ್ತು ಧೂರ್ಜಟೆಯಂತೆ | ತೇಂಗಾಯ ಮರಗ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೩||

ನಸಿದ ಕಾಮುವ ಪೆರ್ಚೆಸುವ ದಿವ್ಯಘಟಕೆಯ | ಹಸುರ್ಗರಡಿಗೆಯೊಳು

[ತುಂಬಿ ||

ರಸೆಯೊಳು ಮೊಹಿಸಲು ಕಟ್ಟಿದಂದದಲಿ ಕ|ಣ್ಣೆಸೆದುವು ಪೂಗವೃಕ್ಷಗಳು ||

ಕಾಮಾಸ್ತ್ರ ನಿಳಯದೆ ಬಹಳ ಪಚ್ಚೆಯಮಿಾಂಟೆ | ಧಾಮದ ಮೇ

[ಲ್ಲಟ್ಟಿನಂತೆ ||

ರಾಮಣೀಯತೆವೆತ್ತ ಚೆಂದಳಿರ ಮಿಡಿ<sup>1</sup>ಯಿಂದೆ|ಮಾಮರ ಮನಗೊಳಿಸಿದುವು

ಮಿಾಹಿದ ಕನ್ಯುಲರ್ಗಳ ದೇವಾರ್ಚನೆ|ಗೇಹಿಸಗೊಡದೆಯೆಂಜಲಿಸಿ ||

ಹೇಹಿದ ಪಹಮೆವಿಂಡುಗಳ<sup>2</sup>ಬಂಧಿಸಿದಂತೆ | ನೇಹಿಲ ಪಣ್ಣೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೆಲರಿಗೆ ಬಾಹ್ಯಕರ್ಮದೊಳಿತ್ತು ಯೋಗ್ಯರಿಂ|ಗಲಸದೆ ಗುಪಿತದಿಂ

[ಕುಡುವ ||

ಸುಲಭದಾನಿಯ ಪೋಲ್ತು ಪೆರ್ಗೊನೆಯೊಳು ಕಾತ<sup>3</sup>|ಹಲಸಿನ ಮರಗ

[ಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೪೪||

ಅಂಭೋರುಹಭವಾಂಡವ ರೋಮರೋಮದೊಳಿಂಬಿಟ್ಟ ವಿಷ್ಣುವಿನಂತೆ||

ಕೊಂಬೊಳೊಹದೆ ಕಾಯಿಪಣ್ಣಳ ತಾಳ್ಪೊ|ದುಂಬರ<sup>4</sup>ದ್ರುಮಗಳೊಪ್ಪಿದುವು||

ಭಜನೆಯ ಮಾಡಿ ಬಾಗಿಲ ಒಂದು ಕಾದಿಹ | ದ್ವಿಜರನುಮತನ ತೀರಿಸದ||

ನಿಜಲೋಭಿತತವೆಂಬಂದದಿ ಸಾಲ್ಗಟ್ಟ | ಕುಜವಿದುರ್ದಾಬನಬನದಿ ||೪೫||

ಲಂಪಟ<sup>5</sup>ಕೊಳಗಾಗದ ಹದಿಬದೆಯಂತೆ | ಗಂಪ ಪಟ್ಟದ ಜಾರರಿಗೆ ||

ಇಂಪಾದ ಸೌಗಂಧರುಜೆದೊಳೊಹದಂತೆ ಪೆರ್ಗಂಪಗೆ ಮರಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಶಿನನಂತೆ ಭುಜಗಾಭರಣದಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧವನಂತೆ ವಿಹಗಧ್ವಜದಿ ||

ಅನಯವದೊಳು ಗಂಧವಡೆದ ಚಂದನವೃಕ್ಷ ನಿವಹವೊಪ್ಪಿದುರ್ದಾಬನದಿ ||

ಹೊಂಬೆಸನೊಳು<sup>6</sup>ಹೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ತಾ ಪಾಪಾಣ|ವೆಂಬ ಮರ್ತ್ಯರ ನುಡಿಗಟ್ಟು  
ಜಂಭಾರಿಪುರ<sup>7</sup>ಕಡರುವ ರತ್ನದಂತೆ ದಾಳಿಂಬದ ಕೊನೆವಣ್ಣಳಹುವು ||೪೬||

ಕ.ಪ.ಅ.—1. ಹೀಚುಕಾಯಿ. 2. ಭ್ರಮರಗಳ ಸಾಲು. 3. ಕಾಯಿಬಿಟ್ಟ.

4. ಅತ್ತಿಮರ.

5. ಕೆಟ್ಟ ಆಸೆಗೆ

6. ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ.

7. ಅನುರಾವತಿಗೆ.

ಮಾದಲ ನಿಂಬೆ ದೊಡ್ಡಲೆ ಕಂಚಿ ಕಿತ್ತೀಟಿ<sup>೩</sup> ಸ್ವಾಮಿ ಖರ್ಜೂರ

[ದ್ರಾಕ್ಷೆಗಳು ||

ಪಾದಪನಿಚಯ ಸತ್ಪಲಪೂಜೆಗಟ್ಟಿದಂ | ತಾದುದು ಬಹಳ ಪಣ್ಣಸರ ||೫೦||

ದಂಡಿಯೊಳೆಗಳಂ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಪ್ಪಿ | ಕೊಂಡಿರಿ ತೊಲಗಬೇಡೆನುತೆ ||

ಮಿಂಡಿಯರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಗಲಿಸುವಂತೆಲೆವಳ್ಳು | ಮುಂಡಿಗೆಗಳ ನಡರಿದುವು ||೫೧||

ದಾನವ ದಶಕಂಠಕಂಠವಿಚ್ಛೇದವಿ | ಮಾನ ಶ್ರೀರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ||

ಸೇನೆಯ ಗಡಣವೆಂಬಂದದೆ ಬಹುವಿಧ | ವಾನರ ಕೊನೆಯೊಳೊಪ್ಪಿದುವು ||೫೨||

ತಿಣ್ಣವಾದರೆ ತನ್ನ ತಲೆದೊರೆಯನು ಮು | ಕ್ಕಣ್ಣನೀ ಬನದೊಳಟ್ಟಂತೆ ||

ತಣ್ಣರೆಗಲ್ಲ<sup>೧</sup> ಸೋಪಾನದ ಕೊಳ ಬಳ ವರ್ಣನ ಬಿರುತೋಡಿದುವು ||೫೩||

ನಳನಾಸ್ಯ ಕುಚಕೋಕ ಕುಮುದಿನಿ ಚಕ್ಷುಗಳ<sup>೨</sup> | ಸುಖನಾಭಿ ತ್ರಿವಳ

[ತರಂಗ ||

ಬಳ ತಾಳ ಪಲ್ಲವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ತೊಡೆ ಪಾದ | ಕೊಳವೆಣ್ಣೆ ಬಿಡದೆ ಶೋ

[ಭಿಸಿತು ||೫೪||

ಮಂದಾಕಿನಿ ಮಾದೇವನ ಜಡೆಗಳ | ಬಂಧದಿಂ ಬಿಡುಗಡೆಯೊಂದಿ ||

ನಂದನದೊಳು ಬಂದು ಪರಿದಾಡುವ ಚೆಲು | ವಿಂದೆ ಕಾಲುವೆಗಳೊಪ್ಪಿದುವು ||

ಕೊಳಗಳೊಳಗೆ ಕೊಳವರ್ಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಗಳು ನಿ | ಮೌಳಿನ ಹಂಸಗಳು

[ಕ್ರೌಂಚಗಳು ||

ಮುಟಲೊಟ್ಟಲನೇಣ<sup>೩</sup> ನರ್ತಿಪ ನವಿಲ್ಗಳ | ಬಳಗವ ನೋಡುತ್ತೈದಿದರು ||೫೫||

ಭೋಗಿಭೂಷನ ಜಯಿಸುವೊಡುಪಾದೇವಿಯೊಳ<sup>೪</sup> | ಪೋಗಿ ತಾ

[ಕೈವಾಡಲೆನುತೆ ||

ವಾಗೀಶನೊಡಹುಟ್ಟಿದಂಗೆ<sup>೨</sup> ಸೂಜಿಸುವಂತೆ | ಕೂಗಿತು ಕಲಕಂಠನಿಚಯ ||

ಎತ್ತ ನೋಡಿದೊಡಾಕೃತಸತ್ಕುಸುಮಿತ | ವೆತ್ತ ನೋಡಿದೊಡೆ ಸತ್ಪಲಿತ ||

ಎತ್ತ ನೋಡಲು ಕಟಿವಣ್ಣುಗಳ<sup>೩</sup> ತರುಲತೆ | ಕತ್ತಲೆಗೆಯ್ಯುದಾಬನದಿ ||೫೬||

ಶಿವನ ಪಟ್ಟದ ಹೆಂಡತಿಯೊಡಹುಟ್ಟಿದ | ನಿವಹ<sup>೪</sup> ನೆಟ್ಟನೆ ಬಂದುವೆನಿಸೆ ||

ನವರತ್ನಗಳಂದೆ ರಚಿಸಿದ ಕೃತಕಾದ್ರಿ | ಕುವರಿಯ ಕಣ್ಣೆ ರಂಜಿಸಿತು ||೫೭||

ಕ. ಪ. ೮—1. ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯ.

2. ಮನ್ಮಥನಿಗೆ : ಹೇಗೆ ?

3. ಬಿಟ್ಟಗಳು : ಹೇಗೆ ?

ಜತನದಪ್ಪದೆ ಕೊನೆವಿಡಿದು ನೇಲುವ ಚರ್ಮ|ಯತನವಕ್ಕಿಯ<sup>1</sup> ಕಂಡು

[ನಗುತೆ ||

ಮಿತಿಯಿಲ್ಲದಲದೋರ್ತವ ಪೊಕ್ಕು ಕೊಯ್ದರಾ|ಯತನೇತ್ರಯರು

[ಪ್ರಪ್ಪಚೆಯವ || ೬೦ ||

ವಾಂದಳರಸುಗೆ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪದ್ಮಿನಿಯರ|ವಿಂದ ತಳವರ್ಧೂಟಿಯರು ||

ಕಂದರ್ಪದೇವನ ಕಮ್ಮಲಗೋರ್ಲುಗ,ಳೆಂದವ ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದರು || ೬೧ ||

ಮಿಗೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪಟ್ಟದ ವೇಣಿ ತಳಿತ ಸಂಪಗೆಯಲದಿಹಿಯೆ

[ಮತ್ತೊರ್ವ ||

ನಗೆವೊಗದವಳು ಕೇತಕಿಯ ಗಂಡಿನಲರ್ | ಪಗೆಯೆಂದು ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದಳು ||

ವರಸೌಂದರ್ಯದ ಚೆಲುವ ಮಚ್ಚ ರದಿಂದೆ | ಸುರಹೊನ್ನೆದೊಂಗಲ

[ಮುರಿದು ||

ಪರಮವ್ರತಸ್ಥೆ ಮತ್ತೊರ್ವಳು ಪಾದರಿಯರಲ್ಲ ತಿಹಿದಿಕ್ಕಿದಳು || ೬೨ ||

ಇರವಟಿದಾತನ<sup>2</sup> ಹೆಸರಾಂತು ವನದೊಳ|ಗಿರಲಿರವಂತಿಗೆ ತರಿದು ||

ಹರತಪಧ್ವಂಸಿಯ ಮಟ್ಟಾಯುಧವೆಂದು | ಸುರಗಿಯ ಮುರಿಕ್ಕಿದಳು || ೬೩ ||

ಕಯ್ಯೊಳಗರ್ಧರೇಖೆಯನಾಂತು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಕೊಮ್ಮಲಂಗನೆಯರ

[ಪಟಿದು ||

ಗಯ್ಯೊಳವೆಂಗಳು ನಿಖಿಲಪುಷ್ಪಗಳ ಪೆಣ್ಣೆಯ್ಯಿಗೋಸುಗ ಕಳಚಿದರು || ೬೪ ||

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಪೂಗೊಯ್ದು ಹೊಂಬಾಟಿಯ ಪರ್ಣದೆ ಪೊಟ್ಟಣಗಟ್ಟೆ ||

ಕನ್ನೆಯ್ಲಿಗಣ್ಣ ಕಾಂತೆಯರೊಡತಿಗೆ | ಬಿನ್ನಣಗೆಯ್ದು ತೋರಿದರು || ೬೫ ||

ಚಂದನ ಮೊದಲಾದ ನಿಖಿಲಪೂಗಳಿಗೆ ಮೆಯ್ಯಂಧವ ಕಡಗುಡುವಂತೆ ||

ನಂದನವನಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪೋಲ್ದ ಬಾಣಜೆ | ಬಂದಳೀಶ್ವರನ ಚಾವಡಿಗೆ || ೬೬ ||

ಉಪಮಾತೀತ ಸೌಂದರವೆತ್ತ ಮೋಕ್ಷ ಮಂಟಪದೊಳು ಸಿಂಹವಿಪ್ಪರದೆ ||

ಲಪನಪಂಚಕ<sup>3</sup> ನೊಡ್ಡೊಲಗೊಟ್ಟರೆ | ಚಪಲಾಕ್ಷಿಯರು ನೋಡಿದರು ||

ಎಡದೊಳಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳು ಬಲದಲ್ಲಿ | ಯೊಡೆವರೆ ಬ್ರಹ್ಮತಾಪಸರು ||

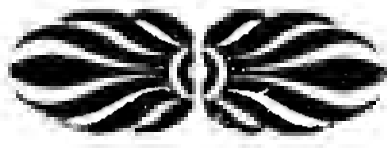
ಮೃಡಗಣವರ<sup>4</sup> ಪಿಂದೆ ನಂದೀಶ್ವರ ಭೃಂಗಿ, ಯೊಡೆಯನ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿಹರು ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕಣ್ಣು ಕಪಟದ ಹಕ್ಕಿ; ಬಾವಲಿ. 2. ಮನ್ಮಥನ. 3. ಐದು ಮುಖಗಳ್ಳುವನ; ಈಶ್ವರನ. 4. ಈಶ್ವರನ ಗುಣಗಳ ಮುಖ್ಯ.

ಚಂದಿರನುಖ ಪೂರ್ವತಿ ಪರಮೇಶಂಗೆ | ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿರನ್ನವಿಕ್ಕಿ ||  
ತಂದಿರ್ದ ನಿಖಿಳಪುಷ್ಪದಿ ಪೂಜೆವೂಡಿದ,ಳಂದೀವರಮಿತ್ರಸಹಿತ ||೨೦||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೨೪ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —



## ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಗೆ ಶಿವನು ವರವ ಕೊಟ್ಟುದು .—

ಪ್ರಾಸಂದೆ ನಿಖಿಳ ಚಿತ್ರಾರ್ಥಗರ್ಭಿತ ಸುವ, ಲೇಸನೆ ಹರಿಕೊಟ್ಟ ವರದಿ||  
ತ್ರಾಸಂದೆ ತೂಗಿದ ಮಣಿಯನೆ ಮಜ್ಜಿವಿ ತೇಶ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮೇಲ್ಗತೆಯ||೧||

ಏತಕೆನ್ನನು ಕೀರ್ತಿಸಬೇಕುನನಗೊಂದು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬುದ್ಧಿ ಬೇರೊಡದೆ||  
ಪೀತಾಂಬರನೋಡಿಸಿದ ಸಾರಣನಂತೆ ಮಾತ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ಕೇಳೆ ಕೇಳದಿ ||೨||

ನೋಡಿದನೀಶ ಬಾಣಜೆಯ ವಕ್ತ್ರವನು ಮಾತಾಡಿಸಿಬಂದಿರೇಕೆನಲು||  
ಗಾಡಿಯಿಂದವಳು ನಾಣ್ಣಿ ರಲು ಬಿನ್ನಹವನು | ಮಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೩||

ದೇವಾಧೀಶ ನಿಮ್ಮಯ ಸಂದರ್ಶನ | ಜೀವರೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ ||  
ಆವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವಿದ್ದುದೊ ಮೂಲೋಕ, ಜೀವ ನೀ ಮೆಯ್ಯೋಡಿದನಗೆ||

ಎನಲೀಶ್ವರ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಮೊಗನೋಡಿ | ವಿನಯದೆ ಬಾಣನಂದನೆಗೆ||  
ನಿನಗೇಕೆ ಲಜ್ಜೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡೋಪಿಂ | ದೆನಲವಳುಸಿದ್ಧಳಾಯಕಗೆ ||೪||

ತಲೆಗುತ್ತಲೇತಕೆ ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಃಖದಂ|ಡಲೆಯ ನಿವಾರಿಸ ಶಿವನ ||  
ಸಲೆ ನೋಡಿ ಕೃತಪುಣ್ಯಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಕೋ ಮಲೆ ಪೇಟ್ಟೊಳೊಡತಿಯ

[ಕೂಡೆ ||೫||



ಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಗಂಧರ್ವ ನಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ಯ ನಿಜಾಪರ ಮಧ್ಯದಲಿ |  
ದಕ್ಷನ ತನುಜೆಗರ್ಧಾಂಗವನಿತ್ತ ಭಾಳಾಕ್ಷನ ವೋಗ ನೋಡು ತಾಯೆ || ೭ ||

ಜಡೆಯೊಳು ಸೂಡಿದ ಗಂಗೆ ಚಂಪರ ಕಂಠ | ದೆಡೆಗೊಂಡ ವಿಷಘನ

[ದೊಡವು ||

ತೊಡೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ಪಾರ್ವತಿ ಚತುರ್ದಶ ಜಗದೊಡೆಯನ ವೋಗ

[ನೋಡು ತಾಯೆ || ೮ ||

ಸಖಿ ಪೆಂಪ್ಪ ಪರನುತತ್ವವ ತಿಳಿದಂಬುಜಮುಖಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯು

[ಮಾಡಿದಳು ||

ನಿಖಿಳದೇವತೆಗಳೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು ನಿತ್ಯ | ಸುಖಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಿರವ || ೯ ||

ಈಶ ನಿನ್ಮನು ನುತಿ ಸುವೆನೆಂದೆನಲಾರ ಗೇಶನಾಹನು ನನ್ನ ಹವಣೇ || ೧ ||  
ದೋಷರಹಿತ ಪರಮಾರ್ಥವದೊಳಗೊಂದು ಲೇಶನಾತ್ರವ ಬಲ್ಲರಾರು ||

ಮಾಣಿವೆಳ್ಳ ಶಿರೋಮುಖಿಯು ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ | ದಾನಿಗಳರಸ

[ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||

ಏನು ನಿವಿಲ್ಲಿಗೆಯ್ದುಂದಿರಿಯೆನಲು ಭವಾನಿಯು ಹೊಣಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು || ೧೧ ||

ನಾಗಭೂಷಣ ನಿನ್ಮು ದಿವ್ಯದೇಹದೊಳೊಂದು | ಭಾಗದೇಹವನೊತ್ತೆ

[ಗೊಂಡ ||

ಶ್ರೀಗೌರಿದೇವಿ ಯ ಪದಯುಗಳವ ಕಂಡು ಪೋಗಲೈ ಒಂದೆವು ಪೇಯ || ೧೨ ||

ಆಪಾರಮಹಿನಾರ್ಥವ ಕೋಟಿಕಂದರ್ಪ | ರೂಪ ಕೇಳಿ ಜನ್ಮಾಂತರದ |

ಪಾಪ ವಿಜ್ಞಾನವಾದುದು ಪಾರ್ವತಿಯು ಪ್ರಾಣೋಪ ಕೇಳೆಂದು ಪೇಳಿದಳು ||

ಮಾತನಾಡಿದ ಬಾಯ್ಪಿ ಉಪಿಮ ಚೆಲ್ವನೆ ಕಂಡು | ಸೋತನೀಶ್ವರ ಮನ

[ದೊಳಗೆ ||

ಕಾತರಿಸದೆ ತನ್ನ ಮಗಳೆಂದು ನೋಡಿದ | ಭೂತೇಶ ಕರುಣಿ ನಿರ್ಮಲನು ||

ಕಂದರ್ಪಹರನೋರ್ವನಲ್ಲದೆ ಕುವರಿಯು ಹೊಂದಾವರೆ ನೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯು  
ಚಂದನ ನೋಡಿದ ಸುರನರೋರಗವ್ರಾತ ಬೆಂದುದು ವಿರಹತಾಪದಲಿ || ೧೪ ||

ಬಾಣನಂದನೆಯೆಂಬ ತಡಿಕೆಯ ಮುಖಿಯು ಸುಜಾಣಮನ್ಮಥನುರು

[ಳ್ಳಣೆಯು ||

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ನಿಡಿ ಸುರರೆವೆಯೊಳಗಿವ | ಪ್ರಾಣಪಾಪಗಳಬಂಧಿಸಿದ || ೧೬ ||

ಒಲಗದೊಳಗಿರ್ದ ತ್ರಿದಶರು ಕಮ್ಮಲ|ಗೋಲನಂಡಲೆಗೆ ಬಿದ್ದಿರಲು ||  
ನೀಲಕಂಧರ ನೋಡಿ ನಸುನೆಗುತದಱ ಸ|ಕೀಲವನುಮೆಗೆ<sup>1</sup> ತೋಱಿಸಿದ||೧೮||

ಪೊಡೆಯ ಕಿಲ್ವಿ ಪವ<sup>2</sup>ಪ್ರಕ್ಷಾಲಿಸಿ ವರವ ತಾಯ್|ಪಡೆಯ ಬೇಕಿಂತಪ್ಪ

[ಸುತೆಯ ||

ಕೆಡೆಮೊಟ್ಟೆದಳಲ್ಲ ರನೆಂದು ಮೂಜಗ|ದೊಡೆಯ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತೋಱಿಸಿದ ||

ಮಂದಸ್ತಿತಮುಖಿಯರು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ|ಬಂದವರುಗಳ ಕುಸ್ತರಿಸಿ ||  
ಚಂದವವಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೊಡವೇಲ್ಲ ಪೆದೊಡೆ|ಯಿಂದಲೆಬ್ಬಿ ಸಿದ ಪಾರ್ವತಿಯ||

ಭೋಗಿಭೂಪಣನ ತೊಡೆಯೊಳಂದುಚ್ಚ<sup>3</sup>ಪಟ್ಟಿ|ಯೋಗಿಣಿಸುರವನಿತೆಯರ ||

ಬಾಗಿಲೊಳ ನಿಲಿಸಿ ಬಾಣಜಿ ಸಹಿತೊಳವೊಕ್ಕು|ಹೋಗಿ ಗದ್ದುಗೆಯ

[ನೇಱಿದಳು ||೨೦||

ಹಿಂಡಿದೊಡೊಂಬತ್ತು ಬಣ್ಣ ಸೋರುವ ರತ್ನ|ಖಂಡಿತ ರತ್ನಭೂಪಣದ||  
ಮಂಡಿತ ಮೆಯ್ಯೊಳಗಿನ ಪಾರ್ವತಿ ಕುಂ|ಭಾಂಡಿಯ<sup>4</sup> ನುಡಿಸಿದಳೊಲಿದು||೨೧||

ಪ್ರೇಮವೆ ವರಚಿತ್ರಲೇಖ ಬಾಣಜಿ ಪರಿ|ಶಾಮವೆ ನಿಮ್ಮ ಭಿಮತವ ||

ಪ್ರೇಮವೇನೆಂದು ಬಿನ್ನಹ ವೊಡವೇಲ್ಲಳು|ಕಾಮಾಕ್ಷಿ<sup>4</sup> ಕಾರುಣ್ಯದಲಿ||೨೨||

ಸ್ಥಿತಿಯುತ್ಪತ್ತಿ ವಿದೂರೀಕೃತ ನಿನ್ನ|ನುತಿಗೆಯ್ದ ಪೆವೆಂದು ನೆಗಟ್ಟು ||

ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಕೋಟಿಗಳಱಿಸಿ ಕಾಣುವು ಪಾರ್ವತಿ ನಿನ್ನ ಕಂಡುದೆ ಕ್ಷೇಮ||  
ಬಂದ ಕಾರಿಯವಾವುದೆನುತ ನೀ ಬೆಸಗೊಳ|ಲಂದವಾಯಿತು ಕೇಳುತಾಯೇ||

ವೃಂದಾರಕನಾಗನರ ಸದುಹೃದಯಾರ|ವಿಂದನಿವಾಸಿನಿ<sup>5</sup> ಯಱಿಯಾ ||೨೪||

ಆಡಿದಾಯಕನ<sup>6</sup> ವೂತಿಗೆ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯೊಳ|ನೋಡಿ ತನ್ನೊಳು ತಾ

[ತಿಳಿದು ||

ಗಾಡಿಕಾತಿಗೆ ಪುರುಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಹುದೆಂದು|ವೊಡಿದಳ ಗಿರಿಜೆ ಸಂತಸನ ||

ನಾಳನ ವೈಶಾಖಶುದ್ಧದ್ವಾದಶಿಯ ಛ ಡಾಳಸಿದಿರುಳಿನ ಕಡೆಯ ||

ತೋಳಿನಪ್ಪುವ ನಂಟ ಕನಸಿನೊಳ ಬಹ ರಸದಾಳವಿಲ್ಲನ ಸಮರೂಪ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಪಾರ್ವತಿಗೆ. 2. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಪವನ್ನು.

3. ಕುಂಭಾಂಡನ ಮಗಳಾದ ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ 4 ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿರುವ  
ಕಾಮಾಕ್ಷಿದೇವಿ. 5. ದೇವತೆಗಳು, ಸರ್ಪಗಳು, ಮನುಷ್ಯರು ಇವರು

ಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹೃದಯ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಡುವವಳೆ.

6. ಆಯುಕ್ತನ.

ಸ್ವಪನದಿ ಬಂದು ಕ್ರೇಡಿಸಿದಾತ ಪ್ರಿಯನಾ|ದಪ ಕೆಲ ದಿವಸಗಳಿಗೆ ||  
 ಉಪಮಿಸಬಾರದ ಪರಮಸೌಂದರಚಂದ್ರ'ಲಪನಂಗೆ<sup>1</sup> ವೈವಾಹವಹುದು ||  
 ಜಾಣೆನೂಜಗದಹೆಂಗಳಮುದ್ದು ಮೂಲಗೀ|ರ್ವಾಣೇಶ್ವರಿ ನಿನ್ನ ನುಡಿಗೆ||  
 ಉಣೆಯ<sup>2</sup> ಹೊದ್ದದು ಕುವರಿಗೆ ಕಾಂತ ಸು ಜಾಣನೆಂಬುದು ಯತ್ನಸಿದ್ಧ||೨೪||  
 ಗಡಿಯಾಗಲಬುಧಿ ನೀರಸವೆತ್ತು ಚಂದ್ರಕೆಂ|ಗಿಡಿಯಾಗಲಗ್ನಿಮೆಯ್ಯುತು||  
 ನಿಡಿಯಾದರಾಗಬೆಂಕಲ್ಲದೆ ನೀ ಪೇಟ್ಟು|ನುಡಿಯೊಳು ಪುಸಿಯಿಲ್ಲ ತಾಯೆ ||  
 ಪಾಲುಲು ಮೇರುಪರ್ವತ ಗಗನದಲಿ ಕಾಲೂಲುಲಾಕಾಶ ಭೂಮಿಯಲಿ ||  
 ತೋಲುಲು ಬೆಳಗುಪಶ್ಚಿಮದೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯ ವಾಣಿಲೋರ್ವರಿಗೆ ಸಾಧನವೆ||  
 ಬೇಸಹದವಿಳವೇದಂಗಳಾಚ್ಚರಿಸ ವಿ ಘ್ನೇಶನ ಪಡೆದ ನೂತೃಕೆಯ ||  
 ಭಾಸುರಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ಪೊಣನುಟ್ಟು ವಚನಕೆ ಬೀಸಹವಿಲ್ಲೆಂದಳವಳು ||  
 ನೆಹಿ<sup>3</sup>ವೆಹಿ<sup>3</sup>ನೊಗದ<sup>3</sup>ಬಾಲೆಯ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದು | ಕಹಿ<sup>3</sup>ಗೊರಲನ

[ರಾಣಿ ಮೆಚ್ಚಿ ||

ಮಹಿಯದೆ ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣರರಿನುಳದುಡುಗೊಹಿಯಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿದಳು ||

ಮಗಳ ನಿನ್ನಯರೂಪ ಗುಣಶೀಲವ ನೋಡಿ ದಗಣಿತಸುರನರೋರಗರು ||  
 ಮುಗುಳಂಬಿಗೊಳಗಾದರೆಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಕರಯುಗಳದೆ ಮುದ್ದಾಡಿದಳು ||

ಆಕೆಯ ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಕೇಳ್ದಳು ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ಮನದಭಿಮತವ ||  
 ನೀ ಕೇಳದಿರ್ಪುದೆ ಪೇಟಿಂದೆನಲಾಗಿ| ಸಾಕೆಂದು ಪೇಟ್ಟುಳುತ್ತವದಿ ||೨೫||

ಹಿಮಗಿರಿರಾಜನಂದನೆ ಬಂದು ವಿಬುಧೋ| ತ್ತಮರ ಹೆದ್ದೊಡೆಯೊಳು

[ಕುಳಿತು ||

ಳಮಲೇಕ್ಷಣೆಯರ ಕಳುಹ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದು| ರಮಣಂಗೆ ಬಿನ್ನವಿಸಿದಳು ||

ತನ್ನಾತ್ಮೇಶ್ವರಿ ತರಹರದಲಿ ಪೇಟ್ಟು| ಬಿನ್ನಹವನು ಶಿವ ಕೇಳ್ದು ||  
 ಹೊನ್ನಪುತ್ರಳಯಂತೆ ನಿಂದಿರ್ದ ಕುವರಿಯು| ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೊಗವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ||

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ಪಾರ್ವತಿನಿಮಗೊಲಿದೇನ| ಕೊಟ್ಟಳುತೋಯತೋಯನುತೆ||  
 ನೆಟ್ಟನೆ ನೋಡಿ ತಾನುಡುಗೊಹಿಯಿತ್ತು ಬೀಟಿಕ್ಕೊಟ್ಟನು ಶಿವಕುಮರಿಯರ||

ಶುದ್ಧಸ್ಥಿತಕಸಂಕಾಶನಂಘ್ರಿಯೊಳಡ್ಡ| ಬಿದ್ದರೀಶ್ವರಿಯ ಪಾದದಲಿ ||

ಇದ್ದ ಮಹೇಶ್ವರರುಗಳ ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ಮ|ರಳ್ದಳು ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1 ಚಂದ್ರನಹಾಗೆ ಮುಖವುಳ್ಳವನಿಗೆ.

2. ಕೊರತೆ.

3. ಮೂರ್ಛಾಚಂದ್ರಮುಖದ.

ಇದೆ ನಿಂದಳದೆ ಪೋದಳು ಕಾಣಬಾರದೆಂದಿದೆ ಹಱಿಲಾಂತ ನಿರ್ಜರರ ||  
ಹೊದೆಗೋಲಿನಿಂದೆ ಮನ್ಮಥನೆಚ್ಚ ಮೂತ್ರದೆ ಸೊದೆಗೂಲು<sup>1</sup> ಶೋಧಿಸಿತವಗೆ ||

ಅಂತರಿಸದೆ ತತ್‌ಕ್ಷಣಪೋಸ ಕುವರಿಯು | ಮುಂತಡಗಟ್ಟ ನೋಪ್ಪವರು ||  
ಭ್ರಾಂತರಾದರು ದೇವವಿಟರ್ಗಗಳ ಕುವರಜ | ಯಂತಾದಿಗಳು ಮೌನದಲಿ ||

ಇತ್ತ ಲೀಹವಣಾದುದು ರಾಜವನನೆ ಪೆಣ್ಣೊತ್ತದೆ ವನವನುತ್ತರಿಸಿ ||  
ಜೆತ್ತೈಸಿದ ಗೀತವಾದ್ಯ ಗೀಳಿಡಲು ಪು ರೋತ್ತರವನು ಪೊಕ್ಕಳೊಲಿದು ||

ಅನಲಾಕ್ಷನ ಮದವಳಗೆಯು<sup>2</sup> ಕೃಪೆವೆತ್ತು | ವನರುಹಗಂಧಿ ಬರ್ಪುದನು ||  
ದಿನನಾಥವೀಧಿಯಿಕ್ಕಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ | ಜನಪದ ಸಂದಣಿಸಿದುದು ||೪೦||

ಎತ್ತುವಾರತಿ ನಿವಳಿಸ ಜನಳಯು ದಿಂಡು ಮುತ್ತುರತ್ನಗಳ ಕಾಣಿಕೆಯು ||  
ಇತ್ತೆಱಗುವ ಸೆಟ್ಟೆ ಸಮಯಭೂಸುರರ ಸಂ ಪತ್ತನದೊನ ಒಣ್ಣಿ ಪೆನು ||

ಇನಿತು ಸೌಭಾಗ್ಯಮುತ್ತಿನಿತುಸಂಭ್ರಮಮು | ತ್ತಿನಿತುಪಂಚಮವಾದ್ಯರಭಸ ||  
ಇನಿತಿನ ನೋಡಿ ಸಂತಸವೆತ್ತು ಕನ್ನಿಕೆ | ವನಿತೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಮಂದಿರವ ||೪೧||

ಇಱಿದಳು ಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತದಂದಣದಿಂದೆ | ಕಳುಹಿದಳೊಡನೆ ಬಂದವರ ||  
ತಳಿತಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯು ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ | ಕುಳಿತಳು ವರಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಸುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೨೫೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಇಪ್ಪತ್ತೊನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯರ ಸರಸ —

ನಕ್ರಕಂಟಕವನುತ್ತರಿಸಿ ಗಜೇಂದ್ರನ | ವಕ್ತ್ರವ ತಿರ್ಕಣೆಗೆಯ್ದು ||  
ಚಕ್ರಪಾಣಿಯು ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು ತನಗೆ ತ್ರಿ | ವಿಕ್ರಮದಾಸಸ್ಯದಾಸ ||

ಹರಿಶರಣರ ಪಾದರಜನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ | ಧರಿಸಿ ರಾವಾನುಜಾಗಮವ<sup>3</sup> ||  
ಸ್ಥರಿಸಿ ಮನೋನುರಾಗವನಾಂತು ಕೃತಿಸುಖಿ ತ್ತರಿಸುವೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ಕ ಪ. ಅ—1. ಅಮೃತವೆಂಬ ಅನ್ವ. 2 ಈಶ್ವರನ ಪತ್ನಿಯ. 3. ಶ್ರೀರಾ  
ವಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಚಾರಿತವಾದ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಮತತತ್ವವನ್ನು.

ಹೊಂದಂಬಿಗೆಯುದಕವ ತಂದು ಚರಣಾರ| ವಿಂದನ ಪಡಿಗದೆ ತೊಳೆದು||  
ಗಂಧಕತ್ತು ರಿಯಿಂದೆ ತಿಗುರಿಕ್ಕಿ ಪಾವ್ರಡೆ | ಯಿಂದೊರಸಿದರು ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||

ಬಾಲೆ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರೆಯೊಡನೆ ಕಾಲೊಳೆದು ಸುಶೀಲೆಯರ್ ನೂಲು  
[ಉ ಹೆಣ್ಣು ||

ಲೀಲೆಯಿನೊಡಗೊಂಡು ಹೊಕ್ಕಳು ಭೋಜನ|ಶಾಲೆಯ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ||

ಸಿತವಟ್ಟಿವಿಡಿಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂದ | ಸ್ಥಿತಮುಖಿಯರ ಸುಲಗೊಳಿಸಿ||  
ಸತಿಯರ ತಲೆವಣಿ ಸಖಿಯೊಡನಿದಳು | ರತಿಸರಸತಿಯ ರೀವಿಯಲಿ ||೫||

ಕಿರಣಶೋಭಿತರತ್ನಾಂಚಿತನಿಖಿಳೋಪ | ಕರಣದೆ ಶಿವಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ||  
ಸ್ತರಣೆಯಮಾಡಿ ಮಸ್ತದೊಳಾಂತುಕೊಂಡರು | ಶರಣೇಶನನೀಕ್ಷಿಸುತೆ||೬||

ಜಲಜಾಕ್ಷಿಯರುಪಕರಣೆಯು ತೆಗೆದತಿ | ನಲವಿಂದೆ ತಂದಿರಿಸಿದರು ||  
ವಿಲಸಿತವಾಣೀಕೃಮಯ ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ ಕೆಲ ವಟ್ಟ<sup>1</sup>ಲಟ್ಟಣಿಗೆಗಳ ||೭||

ಕುಡಿನೀರ ಹೊನ್ನ ಹೂಜೆಯ ಸಾಲೊಳಿಸಿದ | ರಡಿಗೇಗಾರ್ತಿಯರು  
[ಸೌಖ್ಯದಲಿ ||

ಪಡಿದರು ಸ್ವರ್ಣಭೂಂಡದಿ ಶಿಖರಿಣಿಗಳ | ಬಡಿಸಿದರತಿ ಚಮತ್ಕರದಿ ||೮||

ಸಣ್ಣ ಕೈಯಶನ ಸದ್ಭ್ರತದೊಲೆ...ಕೈ | ದಣ್ಣಲರ್ ದಧಿಸತ್ರವಾಲೆ ||  
ತಣ್ಣೈಸದೆ<sup>2</sup> ಪದಾರ್ಥಗಳ ರುಚಿಯ ಮು|ಕ್ಕಣ್ಣ ಗರ್ಹಿತವ ಮಾಡಿದರು ||

ರಂಜಿಸಿ ಪರಡಿ ಗೌವಲೆ ಸಣ್ಣ ಸಜೆಗೆ | ಸಂಜೀವಘುಟೆಕೆ ದುಗ್ಧಾನ್ನ ||  
ಭುಂಜಿಸುವನಿತು ಸದ್ಭ್ರತಭಕ್ಷ್ಯಗಳ ಮೃ|ತ್ಯುಂಜಯಗರ್ಹಿತವ ಮಾಡಿದರು||

ರಸರಸಾಯನಪರಿಮಳ ಮಿಶ್ರಿತ ಕೆನೆ ಮೊಸಲುಪ್ಪುಗಾಯ ಸಂದೋಹ ||  
ಹಸನಾದ ತಕ್ರವ<sup>3</sup> ಕುಡಿನೀರ ರುಚಿಯ ದಿ|ಗ್ವಸನ<sup>4</sup> ಗರ್ಹಿತವ ಮಾಡಿದರು||

ಅವಧರಿಸಿದಳು ಲಿಂಗವನುರಸ್ತಳದಲ್ಲಿ | ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮಿತ್ರಸಹಿತ||  
ಧವಳ ಸರೋಜಾಕ್ಷಿಯರ ಸಂದೋಹದಿ | ಭುವನೇಶ್ವರಿಯ ಸಾರಿದಳು ||

ಸ್ವಚ್ಛ ದಿಂದಾರೋಗಿಸಿ ರತ್ನಮಯಪೊನ್ನ|ತಚ್ಛಂಗದೊಳುಕೈಯತೊಳೆದು||  
ವಿಸ್ತರದಿಂದೆ ಸುಗಂಧವೀಳೆಯವ ಪಂ | ಚಾಸ್ಯಗರ್ಹಿತವ ಮಾಡಿದರು ||೧೦||

ಪಟ್ಟು ಪಟ್ಟವಳ ಮೃಗಯಲ್ಲಿ ಸೌರಭ್ಯ ವಟ್ಟೆರ್ಡ್ ಪೂವಾಲೆಗಳನು ||  
ಬಟ್ಟವಡೆದ ರತ್ನ ಪವಳ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೇ|ಲ್ಕಟ್ಟು ಕಣ್ಣನಕೆ ರಂಜಿಸಿತು||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಗುಂಡಿಗಿರುವ.

2. ಆರಿಹೋಗುವಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ.

3. ಮೊಸರನ್ನು.

4. ಈಶ್ವರ.

ಮಿಗೆ ರಮ್ಯವಡೆದ ನಾನಾರತ್ನಖಚಿತ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳಾಕುವರಿ||  
 ನಗೆವೊಗದಬಲೆಯರಂದೆತ್ತಿ ದರು ಸ | ದ್ವೈತ<sup>೧</sup> ಗೆವೆತ್ತ ಮುತ್ತಿ ನಾರತಿಯ ||೧೫||  
 ಅಲತಾಂಗಿಯರ<sup>೨</sup> ಬಂದುಗೆವಾಯ ರದನಾ<sup>೩</sup> ನು ಕೂಲಚೆಂದುಟ ರಮ್ಯ<sup>೩</sup>

[ವೆನಲು ||

ಶೀಲವಂತೆಯರು ಕಪ್ಪುರಮಿಶ್ರಿತ ತಾಂ|ಬೂಲವನಿತ್ತು ರೆಲ್ಲರಿಗೆ ||೧೬||

ಅಳಿಯರುಗಳೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸುಕಪ್ಪುರ | ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ಮಂತ್ರಿಜೆಯ |  
 ಕೇಳದಳೇಶನೋಡ್ಡೋಲಗವೆಂತನೆ | ಪೇಟೆ<sup>೪</sup>ವಳ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕದಿ||೧೭||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನೋಡ್ಡೋಲಗದಲ್ಲಿ ಸುರವೆಣ್ಣು | ಕಿಡಿ ಕಿಟಿದಿಹುದು ನಿನ್ನೊರೆಗೆ||  
 ಪಡಿಗಾಣೆವೆಂದು ಬಿನ್ನೈಸಲ್ಕೆ ಸಖಿಯೊಳು| ನುಡಿದಳಂಬುಜನೇತ್ರ ನಗುತೆ||

ಏಕೆನ್ನ ಪಿರಿದು ಕೀರ್ತಿಯ ಮಾಡುವೆ ಜಿತ್ತ|ಲೇಖೆ ಮಹೇಶನೋಲಗದಿ||  
 ನೀಕಂಡ ಸುರವೆಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೆಂದು|ನಾಕೇಳಲಿಂ ಹಿತವಹುದೆ ||೧೮||

ತನ್ನ ಮಾತಿನಮೇಲೆ ಶರೆಯಾದೊಡೀರನ್ನ|ಗನ್ನಡಿಯಿದೆಮುಖವಿದೆಕೋ  
 ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ ಸಾದೃಶ್ಯವ | ನಿನ್ನ ನೀತಿಳಿದುಕೊಳವ್ವಾ ||೧೯||

ನೋಡಿದಳಬಲೆದರ್ಪಣವೆಂಬ| ನಭದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ ಮುಖಚಂದ್ರಮನ  
 ಕೂಡಿದ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂಬಂತೆ ತುಣುಬೊಳು| ನೋಡಿದ ಮುತ್ತಿ ನಮುನೆಯ||

ಘನರೂಪಯೌವನವಡೆದ ಸೌಭಾಗ್ಯವ|ಮನದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು||  
 ವನಜಾಕ್ಷಿ ಮಾತನಾಡಿದಳು ನಿರ್ಜರವಧೂ|ಜನವೆತ್ತ ತಾನೆತ್ತಲೆನುತೆ ||

ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆ ಹಿಂಪ್ರನೆ ಹಿಗ್ಗುವರು ಭೂ|ಮಂಡಲದಧಮಯೋಪೆಯರು ||  
 ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷಿ ನೀನಂತವಳಲ್ಲ ನಾ|ಕಂಡುದ ಪೇಟೆ ತಪ್ಪೇನು ||೨೦||

ಮಗಳನಂಗೀಕರಿಸಿದ ದೋಷವೊಂದು ನಾ|ಲೊಗನಿಗೆ ಬಂದುದಕಂಡು  
 ಮೃಗಧರ ನಿನ್ನ ಯೌವನದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು| ತೆಗೆದನು ಬಲವಂತನಾಗಿ ||೨೧||

ಆತಗಾಹವಣಾದ ಬಲಿಕ ಮಿಕ್ಕಿನ ಪುರು|ಹೂತಾದಿ ನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರು ||  
 ಕಾತರಿಸಿದರು ನಿನ್ನಿರವ ಕಾಣುತೆ ಮೀನ| ಕೇತನಗೊಳಗಾದರಬಲೆ ||೨೨||

†ಗಂಡು ಮೆಚು ವುದಂಗನೆಯರ್ಗ ವರವಧು|ವಿಂಡೊಲಿವುದು ಪುರುಷರಿಗೆ||  
 ಕಂಡುದಿಲ್ಲವು ಪೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೆಣ್ಣು ಮನ ಮರು|ಳೊಂಡಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೩||

ಕ.:ಪ. ಅ—1. ಬಂಧೂಕವುಷ್ಪದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿ. 2. ರಮ್ಯ. 3. ಹಲ್ಲು.

† ಈ ಪದ್ಯದ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನು ?



ನೇಹಿಜಾಣೆ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ಯೊಡವಿಲೋಕದೇಹಿಯಂಗೆ ಮತಿಮಂದ

[ವಹುದು ||

ಕಳಿಕಂಠ<sup>೧</sup> ಮೇನಕಾತ್ಮಜಿ<sup>೨</sup> ಪಾಲಿಸಿದುಡು|ಗೊಹಿಯ ನೋಡೆಂದು

[ತೋಹಿದಳು||೨೭||

ಈಪಣತ್ರಿತಯವಿನರ್ಜಿತ ಗರಳಾಘೋಷಾ ಗಿರಿಜೆ ಪಾಲಿಸಿದ ||

ಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಪರಿ|ತೋಷವ ಪಡೆದಳಾಕುವರಿ ||೨೮||

ಪೇಜಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯರತ್ನದ ಮೇಳವಿದೆಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೋ ||

ಚಾಳೈಸದೆ ಕೆತ್ತಿದನಾರೊ ಕೆಲಸ<sup>೩</sup>ಯೆಂ ದಾಳೋಚಿಸಿದಳು ಕುವರಿ ||೨೯||

ನೂತಳದಾವ ಸುಜಾಣೆಯೊಳ್ಳದೆ ಪು|ರಾತನದಾವ ಕೋವಿದನೊ ||

ಶ್ವೇತವಸ್ತ್ರವ ತೊಳೆದಸಗ<sup>೪</sup>ನದಾರೆಂದು ಭೂತೇಶ ಬಲ್ಲ ನಾನಹಿಯೆ||೩೦||

ಉಟ್ಟು ದುಹಳ<sup>೫</sup>ವೂ ನೆದೊನಲ ಕಂಠರದೊಳ ಗಿಟ್ಟು ದುರ್ಜೇರ್ಣಾಸ್ಥಿವಾಲೆ ||

ತೊಟ್ಟು ದು ಘಣಿಭೂಷಣ ತಮಗಿವಗಾರು|ಕೊಟ್ಟರೊ ನಮಗೀವುದಕೆ||೩೧||

ಹವಣಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದೆ ವೃದ್ಧ ಶ್ರವ<sup>೬</sup>ಮುಖ್ಯ ಸಿಖಿಲಸಿರ್ಜರರು ||

ಶಿನನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಿ ಪಡೆದರೈಶ್ವರ್ಯವ<sup>೭</sup>ಧನಳಾಕ್ಷಿ ಕೇಳ ಚಿತ್ತೈಸು ||

ಆತನ ಗುಣಶೀಲನ ಪೊಗಲುಪೊಡಗಂ ಖ್ಯಾತ ಮಾಯಾಸುವಿದೂರ ||

ಚೇತನಾತ್ಮಕನ ಬಣಿ ಪರಾರು ಕೇಳ<sup>೮</sup> ಎನಾನ|ಕೇತನ ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ||

ಕೈಸೇರಿದೊಡವೆಯೆನುತೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು|ಪೈಸರಗೊಳ ಬೇಡ<sup>೯</sup>ಮನದಿ||

ವೈಶಾಖಶುದ್ಧ ದ್ವಾದಶಿ ಮುಟ್ಟು ತಾಳ ಬೇ|ಕೈಸೆನ್ನ ಮಾತ ಮನ್ನಿಪೊಡೆ ||

ಹುಟ್ಟಿ ನಾ ಬುದ್ಧಿಗಲಿತು ಸಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯ ಕಟ್ಟಿನೊಳಹೆನೆಂದು ನಗುತೆ ||

ನಿಟ್ಟಿಸಿ ವರರತ್ನಭೂಷಣಂ<sup>೧೦</sup>ಳ ಹೊನ್ನ|ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿರಿಸಿದಳು ||೩೫||

ಮದಸೊಕ್ಕಿದಾನೆ ಮಾವುತಸಿಚ್ಚೆಯಿದ್ದಂತೆ|ಸುದತಿ ನೀನೆನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳು ||

ಪದತಪ್ಪದಿದರ್ಕಾರಣ ನಿನ್ನ ಸೇವೆಗಾ ನೊದಗಿದೆ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೩೬||

ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪರಿತೋಷ|ವೆತ್ತಿದರಾಪೆಣ್ಣೊಡನೆ ||

ಹೊತ್ತುಗಳೆಯಲೋಸುಗ ಕೇಳದಳು|ನತ್ತು ನಾಲುಕು ವಿದ್ಯೆಗಳ ||೩೭||

ವೃಂದಾರಕರಾಕ್ಷಸಯುದ್ಧಕಥೆ ಹರಿ|ಶ್ವಂದ್ರಾದಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ||

ಹಿಂದಣ ಪೋಡಶಮಹಸೀಯರಾಜರ|ಬಂದ ಕಾರಿಯವ ಕೇಳಿದರು ||೩೮||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಈಶ್ವರ. 2. ಪಾರ್ವತಿ. 3. ಕೆಲಸಗಾರ. 4. ಅಗಸ, ವ.ಡಿ

ವಳ. 5. ಇಂದ್ರ. 6. ಏನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತವಕ ಹೊಂದಬೇಡ (?)



ಗೀತನಾನಾವಾದ್ಯನ್ಯತ್ಯಖೇಲನ ವಿಸ್ತಾರಿತಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಗಳ ||  
 ವ್ರಾತವನೊಂದೊಂದ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡರಾತರಳಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ||  
 ಮತವಹಿದವರವರುಗಳಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯಹತಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||  
 ಶತಪತ್ರನೇತ್ರೆಯರಿರಲಿತ್ತಲಸ್ತಂ ಗತನಾದ ಸೂರ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದೆ ||೪||  
 ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||  
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೬ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೪೧೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

### ಇಪ್ಪತ್ತೇನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ಸ್ವಪ್ನ —

ನಿಗ್ರಹ ಬಿಡಿಸಿ ಮಾವನ ಕೊಂದು ಮಧುರೆಯ ನಿಗ್ರಹಿಸೆನಗೆ ಪಾಲಿಸಿದ||  
 ನ್ಯಗೋಧದಳ<sup>೧</sup>ವಾಸ ದೇವನ ಕರುಣಾ ನುಗ್ರಹ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||೧||  
 ಕಾಕೇಂದ್ರಿಯಶಬ್ದಗಳಲ್ಲ ಗರುಡಪತಾಕೇಶ್ವರನ ಸತ್ಯತಿಯ ||  
 ನೀಕೇಳಲುಸಿರುವೆ ಸ್ವರ್ಣಕಂಬಿಯೊಳು ಸಲಾಕೆಯ ತೆಗೆದಂತೆ ಕೆಳದಿ ||೨||  
 ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ್ವಕ್ಕಿ<sup>೨</sup> ಸ್ವಸ್ಥ ನದೊಳೆಂಬು|ಗೊಂಡಿದ್ದು ತಮವಲ್ಲರಿಯ||  
 ಕಂಡುದಾದಿತ್ಯವಾರ್ಬಲಬಂದುದನೆಸೊಡ|ರ್ದಿಂಡು ತತ್ಪರದೊಳೊಪ್ಪಿದುವು||  
 ಅದುದು ಕುವರಿಗೀಶ್ವರಪೂಜೆ ಭೋಜನವಾದುದು ಸಖಿವೊಳೊಡನೆ ||  
 ಅದುದಿರುಳು ನಿದ್ದೆ ಮಣಿಮಂಚದೊಳು ಬೆಳಗಾದುದು ನವಿಲುಳ್ಳುತ್ತವಿಸೆ||  
 ಜೋಡಿಸಿದುವು ರಕ್ಷಸಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳೊಡಿದುವಳ ಚೂತವಸಕೆ ||  
 ಮಾಡಿದ ಚಂದ್ರ ಪಲಾಯನೋಕ್ತಿಯ ಸೂರ್ಯಮೂಡಿದನುದಯಶೈಲದಲಿ||  
 ಬುಧರಾವನ್ನಾಯಘೋಷದಂತೆ ಗಾಣೆಯರ್|ವಿಧವಹಿದಾಳಾಪಿಸುನ ||  
 ಸದಮಲಶೈವಸಂಕೀರ್ತನೆಗಳ ಕೇಳ್ವು|ಸುದತಿ ಮೆಯ್ಯುರಿದೆದ್ದೊಳೊಲಿದು ||  
 ನೋಡಿದಳುಭಯಸುಹಸ್ತಗೇಖಯನೆದ್ದು|ಮೂಡಿದಳಳಕದೆ ಹರಿವ ||  
 ಪೋಡಿಭಾಗದ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಯ ಮೆಲ್ಲು ತೆ ಸಖಿ ಗೂಡಿ ಬಂದಳು ದಿವಾಣಕ್ಕೆ ||೩||

ಮುತ್ತಿ ನ ಗದ್ದುಗೆ ಮಲಗುಮೂಡೆಯೊಳು<sup>1</sup> ಬೆನ್ನೊತ್ತಿ ಮಂಡಿಸಿದಳು  
[ಕುವರಿ ||

ಹತ್ತಿರೆ ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡಳು ಪ್ರಾಣ|ಪತ್ತುಗೆಗಾತಿಯ ಮುದದಿ ||೧೮||  
ಕುಡಿನೀರುವೀಳ್ಯಕಾಳಾಂಜಿಗೆ ಚಮರ ಕನ್ನಡಿ ಮುಖವಸ್ತ್ರ ಬಿಜ್ಜಣವ ||  
ಪಿಡಿದೆಡಬಲದೆ ನಿಂದಿರೆ ಮಿಂಡಿವೆಂಗಳು, ಮುಡಿ ಮೊಲೆ ಭರದಿ ಕಂಪಿಸುತೆ ||೧೯||  
ಅತ್ಯಂತಜಾಣಗಾತಿಯರು ಸೊಲ್ಲಿಸುವ ಸಾ ಹಿತೈಷಿಪಾರಕಸ್ತ್ರಮದೆಯರು |  
ನೃತ್ಯದವರು ತಾಳಮೊಳಸಹಿತ ಬಂತು | ಮತ್ತೇಭಗಮನೆಯಿದೆಡೆಗೆ ||೨೦||  
ವರರುದ್ರವೀಣೆ ಧನುರ್ವೀಣೆ ಜಂತ್ರ ತುಂ | ಬುರುವೀಣೆ ಕೂರ್ನುವೀ  
[ಣೆಗಳ ||

ಸ್ವರಮಂಡಲಮುಖ್ಯತಂತ್ರೀವಾದ್ಯದ ಹೆಣ್ಣು | ನೆರೆದುದು ಕುವರಿಯೊಲಗದಿ ||  
ವಿಾಖುವ ಯಾವನ ಸಿರಿವೊಗನೊಳು ಹೊಗ | ರೇಖುವ ಕಾಂತಿ ಮೆ  
[ಯೊಳಗೆ ||

ಬೀಖುವ ಗಂಧಗಂಧಿನಿಗೆ ಸುವಿದ್ಯವ | ತೋಖುವರಾಯತಾಕ್ಷಿಯರು ||೨೧||  
ಕಾಮಕೇಳಿನುಲಿ ಕಾಂತರ ಹೃದಯದೊಳದ | ನೇಮವ ತುಡುಕು  
[ವಂದದಲಿ ||

ಕೋಮಲ ಕೈವೆರಲಿಂದೆ ತಂತ್ರಿಯಮುಟ್ಟಿ ರಾಮಕ್ರಿಯೆಯ ಬಾಜಿಸಿದಳು ||  
ಆಗಳಾವೀಣೆ ತಾರುತ್ರಯಾದಿಗಳದ ನಾಗವಾಸವ ನೆರೆ ನೋಡಿ ||

ಚಾಗವ<sup>2</sup> ಕೊಟ್ಟಳು ಕಲ್ಪಭೂರುಹವೆಳೆ ಬಾಗಕ್ಕೆ<sup>3</sup> ಸಮನಾಗಲೆನುತೆ ||೨೪||

ನೆತ್ತಪಗಡೆ ಚತುರಂಗವ ಗೆಲುವಳು | ಮತ್ತೇಭಗಮನೆ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ ||  
ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯವಾಗಲು ಸೋಲ್ವಳು ಸೋತು | ಹೊತ್ತ ನಿವಾರಿಸುವುದಕೆ ||  
ಮತಿನಂತೆ ಕಾಪ್ಪವಾದವ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದಳತಿಹಾಸ ಪೌರಾಣಗಳನು ||  
ಕತಿಪಯದಿನವನೊಕಿದಳು ಪೂರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ ತಿಥಿ ಬಂದು ಕೂಡಲೆಂದೆನುತೆ ||

ಬಿಸಿಲ ಛಡಾಳದಿ ಬೆಂದರ್ಗೆ ಮಡುನೀರು ಸಸಿನೆಲಿಲಿದಿವಂದಂತೆ ||  
ಅಸಿಯಳ ಮದನನುತಾಸಕೆ ಬಂದು ಸು ಧಿಸಿತೀಶ್ವರಿಯ ನಿರೂಪ ||೨೭||

ಗಳಿಗೆಯನೊಂದೊಂದು ಕಲ್ಪಕೋಟೆಯ ಮಾಡಿ | ಕಳವ ಮಾಡಿನಿಯ

[ಚಿತ್ತವನು ||

ತಿಳಿದಳು ಸಖಿಶಿರೋಮುಣಿ ಸೂರ್ಯನ ಮೇಲೆ | ಮುಳಿದು ನಿಷ್ಕುರವ

[ಮಾಡಿದಳು ||೧೮||

ಅಸಗೆಟ್ಟುವೊ ಪುರಿ ಹೆರೆಯೆಣ್ಣೆ ತೀದುದೊ | ಅಸಮಾತ್ಯಗಳು ಬಾಂ

[ದೊರೆಯ ||

ಕೆಸುಕೊಳು ಬಿದ್ದೊಲಾಹದಾದುವೊ ಎಂದು ಬಿಸಜಾಕ್ಷಿ ರವಿಯನೋಡಿದಳು

ಜೆತ್ತಲೇಖೆಯ ಮಾತ ಮನ್ನಿಸುವೊಡೆ ಕಂಜ | ಮಿತ್ರತನ್ನಯ ವರರಥವ ||

ಸತ್ತಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತೆರಳಿದ ವಿಘಳಗೆ | ಮಾತ್ರದಿ ಪಡುವೆಟ್ಟದೆಡೆಗೆ ||೨೦||

ಕುದ್ಧ ತ ಕಬಾಣಾತ್ಮ ಸಂಭವೆಗನಿ | ರುದ್ಧನೆ ಕೈಸಾರಲೆನುತೆ ||

ನಿರ್ಧರ ಹರಕೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಭಾಸ್ಕರದೇವ | ಸಾರ್ದನು ಪಶ್ಚಿಮಾಂಬುಧಿಯ ||

ಬಿಸುಗದಿರನ ನುಂಗಿ ನೀಗುಡಿದಖಿಳರಾ | ಕ್ಷನಿಯ ಮಸ್ತದ ಬೈತಲೆಯ ||

ಅಸಿಯಚಂದ್ರಾಂಕಿತವೆಂಬಂತೆ ಸಂಜೆಗೆಂ | ಪೆಸೆದುದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೨೨||

ವಾರಿಜ ವೃತ್ತ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕುಗ್ಗಿದುವು ಚ | ಕೋರ ನೀಲಾಬಜಿಗ್ಗಿದುವು ||

ಸೋರಿದುವನು ತಪಾಪಾಣಿ ಪಾಲ್ಗಡಲಂತೆ | ಪೂರೈಸಿತು ಚಂದ್ರಕಿರಣ ||೨೩||

ಮೇಳೈಸಿದುವು ಶೋಣಿತಪುರದೊಳು ಬೊಂ | ಬಾಳದೀವಿಗೆ ವಾದ್ಯರವದಿ ||

ಗೀಳಡಲೆಡೆಯಾಡುವ ದೊರೆಗಳ ಪೆಂಪ | ಪೇಟಲಸಾಧ್ಯ ನಾಲಗೆಗೆ ||೨೪||

ಊರೊಳಗಿಸಿತು ಸಂಭ್ರಮವಡೆದಿರಲು ಕು | ಮಾರತಿಯರು ಶಿವಾರ್ಚನೆಯ ||

ಪೂರಾಯಗೆಯ್ದು ಸದ್ಭಕ್ತಿಯನಾಂತು ಕೈ ವಾರಿಸುತಿದರರ್ಥಿಯಲಿ ||೨೫||

ಸಡಗರದಿಂದೆ ನೋಡುವರ ಕಣ್ಣಾಲಿಗ | ಳೊಡತಿಯಮೇಲೆ ಸಂಧಿಸಲು ||

ಅಡಹಾಯಿದಾಕೆ ತನ್ನಯ ಪೇರುರದೊಳು | ತಡೆಗಳು ಬಲೊತ್ತಲೆಗಳಲಿ ||

ಅನರ ಲಾವಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ವಿಟರ ಕಣ್ಣನಗಳ | ಜನಗಿಡಿಸಿದುವು ಗೋವೈದಲಿ ||

..... ||೨೬||

ಸತಿಶಿರೋಮುಣಿಯರಿವರು ಕರ್ಣ ಶಿವವಾರ್ವತಿ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತ್ರ

[ಭೂಷಣವ ||

ಅತಿಹರುಷದೊಳುಟ್ಟು ತೊಟ್ಟು ಭುಕ್ತವನಾಡಿ | ನುತಿಸಿದರ್ ಗೌರಿ

[ವಲ್ಲಭನ ||೨೮||

ಕೆತ್ತಿದ ನಿಖಿಳರತ್ನಗಳ ಮೆಯ್ಯೆಳಗು ಕೈ | ವರ್ತಿಯ ಸೊಡರ ಕೀಟುಡಿಸಿ ||

ಅತ್ಯಂತರನ್ಯುವಡೆದ ಹರ್ಯವ ನೋಡಿ | ಹತ್ತಿ ದಳದಸಂಚಿಗಮನೆ ||೧೯||

ತಲೆವಣಿಗಳ ತಾಳ್ದು ನಿಲೆ ಚವಿ ನಿಖಿಳಭೂ ವಲೆಯ ಸಗ್ಗಿಗರ ಮುಂ

[ಕೊಂಡು ||

ಕಲೆಗಧಿನಾಥ ಚಂದ್ರನ ನೋಡಪೊಂಪಂತೆ | ನೆಲೆನೆಲೆಗಡದಳಾಳುವರಿ||೨೦||

ಭೋಗಿಭೂಷಣ ಗಿರಿಶಿಖರನ ಚೌಪಟ್ಟಿಯೋಗಿಣಿಯರು ಪತ್ತುವಂತೆ ||  
ವಾಗಿನೋಳು<sup>೧</sup> ಜಾಣವೆಣ್ಣುಗಳು ಮಂತ್ರಿಜೆ ಸಮ ವಾಗಿ ಹರ್ಯದೊಳದ್ದ

[ರೊಲಿದು ||೨೧||

ಇನಕಿರಣಂಗಳ ಮಸುಳಪ ರತ್ನಕಾಂಚನಮಂಚ ಮೃದುತಲ್ಪದಲಿ ||

ವನಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ಮಂಡಿಸಿದಳು | ಘನಪರಿತೋಷದಬ್ಬಿನಲಿ ||೨೨||

ಹೇಟು<sup>೨</sup>ಕೆಯಲಿ ಮಿತ್ರ ಕುಳಿತಳು ಕಾಂತಿ ಛ | ಡಾಳಪ ಮಣಿಮಂಚದೆಡೆಯು  
ಅಳಿಯರ<sup>೩</sup>ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆಯಿಂದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದರು ಪದಮುಗವ||೨೩||

ಮಂಡೆಯ ಕುರುಳ ಹಿಕ್ಕುವರೊಂದು ಕೆಲರು ಪೂ | ದಂಡೆಯ ಮುಡಿ

[ಸುವಂ ಕೆಲರು ||

ಅಂಡೆಯೊಳದಿದ ಜವಾಜಿಯ ಪೂಸಿದರ<sup>೪</sup> | ಖಂಡೇಂದುಭಾಳಕಾಮಿನಿಗೆ ||

ಅಂಬುಜವದನೆಯ ಶೌಚಕ್ಕೆ ಪನ್ನೀರ | ಚೆಂಬು ಗಂಧೋದಕಹೂಜೆ ||

ತುಂಬುದಟ್ಟೆಯಲಿ ನಾನಾವಸ್ತುಗಳ ತಲೆಗಿಂಬಿನೋಳ ತಂದಿರಿಸಿದರು||೨೪||

ಹಾಡಿಸಬೇಡ ನಾನಾವಾದ್ಯವ ದನಿ | ವಾಡಿಸಬೇಡೊರ್ವರೊಡನೆ ||

ಅಡಿಸಬೇಡ ಸ್ವಸ್ತದಿ ನಿದ್ದೆಗೆಯ್ದುದೆಂದಾಡಿದಳಾಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೨೫||

ಯೋಗನಿದ್ರೆಯೊಳೊಳಗಿರಲು ಪಾರ್ವತಿ ಪೇಟ್ಟು | ಪೂಗೋಲನ ಸಮ

[ರೂಪ ||

ಈಗ ನಿನೊಡನೆ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ಪರಮಸಂಭೋಗವ ಮಾಲ್ಪ ನಿಶ್ಚಯದಿ||

ಎಂದೊಡಾವಾತಿಂಗೆ ನಸುನಾಣ್ಣ ಹೃದಯಾರ,ವಿಂದದುಲ್ಲಾಸ ಪೂರಯಿಸಿ  
ಚಂದನಸೌರಭ್ಯವಡೆದ ವಿಗ್ರಹಜಾತ<sup>೨</sup> | ಸಂದೋಹ ಗುಡಿಗಟ್ಟಿತವಳ ||೨೬||

ಜನನಸಾಧಿನದಿಂದಗಲದ ಬಿರುದುಳ್ಳು | ಘನಕುಚತಾರಹಾರಗಳು ||

ತೊನೆದಾಡೆ ಜಟ್ಟಿಯರ<sup>೪</sup> ತೊಡೆಯತಟ್ಟಿದರು ಜೇ | ವನಗಾತಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚು ವಂತೆ||

ಎಡದೇವರಳ ಸೆಳುಗುರ್ಗೆಯ್ಯ ಸೌಖ್ಯವ | ಪಡೆದು ಪೆರ್ವೊಲೆಯ

[ಮೇಲಿರಲು ||

ಮಡದಿವನಾಣಿಕ್ಕ, ದಕ್ಷಿಣಬಾಹು ತಲೆಗಿಂಬಿ | ಗಡದಿರೆ, ಮುಱಿನೊಳಗಿದಳು ||

ನಿದ್ರಾಸ್ವಿತೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟೆಯೊಳಗನಿ | ರುದ್ಧನ ಕಂಡಮರ್ದಪ್ಪಿ ||

ಮುದ್ದಾಡಿ ಮುದ್ದ ಬಾಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸು | ತಿದ್ದಳು ರತಿಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ||

ನಿಜವಾಗಿ ತನ್ನ ತೋಳವನ ತೋಳುಗಳೆಂದು | ದ್ವಿಜಮುದ್ರಾಂಕಿತಗೆಯ್ದು ||

ಕುಚಕುಂಭನಿಭವೃತ್ತ ಸ್ತನಪ್ರಾಣಕಾಂತನ | ಭುಜವೆಂದುನಖದೊಳೊತ್ತಿ ದಳು

ತಳುಕಿನ ಕನಕಲತೆಗಳಂತೆ ತೋಳ್ತೊಡೆ | ಬಲಿಕೊಂದಹಿಕೊಂದಹಿಕೊಳ್

[ತಳೆದು ||

ಪುಳುಕಿತಮುಪ್ಪಂತೆ .....

ಕೀಲಿಸಿದೊಡಲಗಳ ರತಿಯಾದಿಮುಧ್ಯಾಂತ | ಲಾಲಿತ ಕೈವಾಟದಿಂದೆ ||

ಸೋಲಿಸಿದನು ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯ ದ್ವಿತಯ ಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗಳ ಕೋರೈಸುವಂತೆ ||

ಚಾಪಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪರವಶ ಬೀತು ಕಾವೋ | ದ್ವೀಪನ ತಲೆದೋರುತಿ

[ಮುಗುಳ ||

ರೂಪಕಂದರ್ಪನೆಂದೆನಿಸುವ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣೋಪನ ತಡವಿ ನೋಡಿದಳು || ೪೫ ||

ಕಾಣದೆ ಕಂಗೆಟ್ಟಳು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡಳು | ಮಾಣದೆ ಮುಗುಳುಹಿಸಿದಳು ||

ಏಣಸಿಭೂಯತೇಕ್ಷಣೆ ಕಾಮದೇವನ | ಬಾಣಕೆ ಗುಱಿಯಾದಳಾಗ || ೪೬ ||

ಆತಂಕದಿಂದಲಾಳ್ದನ ಪೆಸರ್ಗೊಂಡಳು | ನೂತನಕಂದರ್ಪರೂಪ ||

ಸೋತವಳೊಡನೆ ಮಂಚನೆ ಬೇಡ ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ಮೆಯ್ಯೊಳುಹಿಂದಳ ಬಲೆ

ಕದ್ದಡಗಿರ ಬೇಡ ಕಮನೀಯ ರೂಪ ನೀ | ನಿದ್ದೆಡೆ ನುಡಿದೊಡಂಬಂದು ||

ಮುದ್ದಿಸಿ ಮುನಿಸ ನಿವಾರಿಸಿ ಪಾದಕೆ | ಬಿದ್ದಮರ್ದಪ್ಪಿ ಚುಂಬಿಸುವೆ || ೪೭ ||

ಬಲಿಸೊಲ್ಲು ಗಾತಿಯೆಂದೆನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಚೆತ್ತ | ಕಣಗದೆ ಬಾರದಿದರ್ಪೆಯೋ |

ಅಹಸಿ ಕಾಲ್ಗೊಗುವೆನೆನುತೆದ್ದು ತನು ತರ | ಹರಿಸುತೆ ತೊಟ್ಟುಳಲಯವ ||

ನಿಖಿಳಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಮಣಿವೆಳಗಲಿವ್ಯುಗಾಂ | ಬಕಿ ನಲ್ಲನ ನುಸುತಲಿ ||

ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ಮಲಗಿದರ್ ಮಂಚಕೆ ಚಂದ್ರ | ಮುಖಿ ಬಂದಳುದುಃಖವೆರಸಿ

ಮಂಚನೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಮಿತ್ರೆಯ ಹೊನ್ನ | ಮಂಚದೊಳೊಳಗಿರ

[ಬಹುದೇ ||

ದಂಚಬಾಣನ ರೂಪ ಬಾರೆಂದು ಮರುಳೊಂಡು | ಚಂಚಲಾಕ್ಷ್ಮಿಯ ತುಡು

[ಕಿದಳು ||೫೧||

ಹುಟ್ಟಿದ ವಿರಹಾಗ್ನಿಯಿಂದಲಿ ಸಖಿಯಳ | ಮುಟ್ಟಿದೊಡವಳೊಡಲ<sup>೧</sup> ಬೆಂದು ||  
ಮಿಟ್ಟಬಿದ್ದೆ<sup>೨</sup>ದ್ದು ನೋಡಿದಳು ತನ್ನೊಡನಲ್ಲಿ | ಪಟ್ಟದಪ್ರಮದಾರತ್ನವನು ||

ತಾಕೆಟ್ಟ ತನ್ನೊಡಲುರಿಮದು ನೀನಿಲ್ಲಿ | ಗೇಕೆದ್ದು ಬಂದೆನ್ನ ಕಂದ ||

ಈಕಡುಬರ<sup>೩</sup>ವೇನು ಕಾರಣ ಹೇಳಿಂದು | ಶೋಕಾಶ್ರುಗುಹಿದಳಕ್ಷ್ಮಿಯಲಿ ||

ಸ್ವರ್ಗಪಾತಾಳಮರ್ತ್ಯಾನ್ವಿತ ಪುರುಷರ್ಗೆ | ವೆಗ್ಗಳ ರೂಪಸ್ಥ ತನ್ನ ||  
ಮಗ್ಗುಲೊಳ<sup>೪</sup> ಬಂದು ಮಜೆ<sup>೫</sup> ಸಿ ಪೋದ ಬೆದಕಲಾ ನೆಗ್ಗು<sup>೬</sup>ಯದೆ<sup>೭</sup> ಬಂದೆ

[ತಾಯೆ ||೫೪||

ಕನಸಿನ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಗೋಣಿಯನಾಂತರೆ | ದೆನಿಸಿದೆ ನೀ ಮೂಢವೆಣ್ಣೀ ||  
ನೆನಸಿಕೋ ನೀಲಕಂಠನ ವಧೂತೆಯ ಮಾತ ಮನಸಿಗೆ ತಾರ್ಕಣೆಯಾಯ್ತು ||

ಬೋಡಿಯ<sup>೮</sup> ಹೊಣೆ<sup>೯</sup> ಸಬೇಡೆನಗೆ ಸಂಭೋಗವೆ ಮಾಡಿದ ಕಲೆ ಮೆಯ್ಯೊ

[ಳದೆ ಕೋ ||

ನೋಡಿ ವನಾಂತರದೊಳಗಡಗಿದ್ದರು | ಗಾಡಿಕಾಣನ ತೋಣಿಸವ್ವ ||೫೬||

ಸುಮ್ಮಿರು ಧೃತಿಗೆಟ್ಟು ಮಾತಾಡಬೇಡವೆ | ನ್ನಮ್ಮನಿನ್ನಯ ಗುದ್ದಿಹೊಣಗೆ ||  
ಹೊಮ್ಮಿದೊಡಿತರಾದಿಗಳೇ<sup>೧೦</sup> ಪ<sup>೧೧</sup>ರೆಂದು | ನೆಮ್ಮಿಸಿ<sup>೧೨</sup> ಕೊಂಡಳಂಗದಲಿ ||೫೭||

ಕುಂದಣವನು ರಸಗೆಯ್ಯೊಡಾಕ್ಷಣ ಕರು | ವಿಂದೆ<sup>೧೩</sup> ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಪುತ್ತುಳಿಯ ||  
ತಂದಡರ್ಜೆ<sup>೧೪</sup>ದರೆನೆ ಬಿಸಿವೆತ್ತು ಪ್ರಾಣಸಂ ಬಂಧಿಯ<sup>೧೫</sup> ಬಿಗಿಯುಪ್ಪಿದಳು ||೫೮||

ತಕ್ಕೆಗೊಂಡೆನ್ನ ಪೀಡಿಸಬೇಡ ಕಡುಶೈತ್ಯ ವಕ್ಕೆ<sup>೧೬</sup> ಯೊಳರಿಸು ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||  
ಉಕ್ಕೆ<sup>೧೭</sup> ಸುಡುವ<sup>೧೮</sup> ಮಹದಾದಿ<sup>೧೯</sup> ಜ್ವರ ಮರ | ಉಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದಳಬುತೆ ||

ಕ. ಪ ೮—1. ಸುಟ್ಟುಕರಿಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಹಿಂಟಿಯಹಾಗೆ ಆಗಲು.

2. ಹೀಗೆ ಕಡಿದಾದ, ಅಲೆದಾಟದಿಂದ ಕರಿಸವಾದ ಬರುವಿಕೆಯು.

3. ನಾಚಿಗೆಗೆಟ್ಟು.

4. ತಪ್ಪನ್ನು.

5. ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವರು.

6. ಬರಗಿಸ. 7. ಅಚ್ಚಿನಿಂದ. 8. ಪ್ರಾಣಪ್ರಿಯಳಾದ ಸಖಿಯನ್ನು.

9. ಅತ್ಯಂತ ಶೀತಳವಾದ ಪಟ್ಟಿಹಾಕಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಣ್ಣಗಿರುವ ತಾಪನಿವಾರಕವಾದ ಶೀತಳಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಪಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ—ಸವಿಸಿದಲ್ಲಿ. 10. ಉಕ್ಕಿ ಎಸರಿಟ್ಟಂತೆ ಕುದಿಯುತ್ತಿರುವ. 11. ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ.

ಸೋಲ್ಲಿ ಪ ದೈಸ್ಯವೃತ್ತಿಯ ಕೇಳ್ತು ಪನ್ನೀರ|ಚೆಲ್ಲಿ ದಳವಳುರಸ್ಸುಳ್ಳದಿ||  
 ಅಲ್ಲಿಯದಲ್ಲಿ ಭೋರ್ಗರೆಯುತಿರ್ದುವು ಸುಣ್ಣ|ಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀರೆಣಿಸಿದಂತೆ||೬೦||  
 ಕಾವನಾಗ್ನಿಯಲಿ ಕಾದ ಹೃದಯಸ್ಥಿಗಳ ಜ್ವಲೆ|ರೋಮಕೂಪದೆ ಹೊಣಿ  
 [ಹೊಮ್ಮಿ ||

ಧೂಮತಟ್ಟು ದುಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ವರಮುಖ|ಸೋಮಂಗೆ ಸ್ವಭಾಸು<sup>1</sup> ವೆನಿಸಿ  
 ಅಳಯರ<sup>2</sup> ಬೀಸುವ ಚಮರಾಲವಟ್ಟ<sup>3</sup>ತ|ಣ್ಣಾಳಿಯಿಂದವಳೊಡಲಿ ಚು ||  
 ತಾಳಯ<sup>3</sup> ಹಾಕಿ ಪೆವೊಣಗೊಂಡ<sup>4</sup>ತೊದಿ ಛ | ಡಾಳಸಿತುಪ್ಪ ಸಂಘಟಿಸಿ||  
 ಅಸಿಯಳ ಮನದನುತಾಪವ ಸಖಿ ನಿವಾ|ರಿಸಿ ನೊಂದಳರುಳ್ಳ ಟಿವುದಕೆ||  
 ಬಿಸುಗದಿರನ ಹುಟ್ಟುಗೆಟ್ಟು ದೊ ರೋಮಶ|ಖುಷಿಕಲ್ಪಕೋಟಿ ತೀರ್ವನಕ||  
 ನಂದಿತು ಬೆಳದಿಂಗಳ ಕಿಚ್ಚು ಪಾಟಿಪ್ಪ| ಚಂದ್ರಮನಸ್ತ ಮಿಸಿದನು ||  
 ಕುಂದಿತು ನಕ್ಷತ್ರಮುಖಕಾಂತಿ ಬೆಳಗಾಗ|ಬಂದಿತು ಬೆದಲದಿರವ್ವ ||೬೪||  
 ಬೇಸಣುಗೊಂಬ ತತ್ಕುವರಿಯ ಮನದೊಳ|ಗಾಸಣು<sup>5</sup> ಬಹಳ ವೆಗ್ಗಳಿಸಿ||  
 ಈಸಣು<sup>6</sup> ದಿನ್ನು ಕಾಡುವುದೊಳ್ಳ ತಲ್ಲೆಂದು|ನೇಸಣು ತಲೆಯ ತೋಣಿಸಿತು||  
 ವರವೋಪನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ| ಬರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳ ನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು|ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||  
 — ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೩ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೮೩೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಷೆಯ ವಿರಹ—ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಉಷೆಗೆ ಭಾಷೆಯ ಕೊಟ್ಟುದು:—

ಅಜಮಿಳ ತನ್ನ ಪುತ್ರನ ಪೆಸಗೊಂಡೊಡೆ| ನಿಜಭಕ್ತನೆಂದು ಮನ್ನಿಸಿದ||  
 ಭುಜಚತುಷ್ಟಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಣು| ಸುಜನಾನಂದನೆಂದೆನಿಸಿ||

- ಕ. ಪ. ಅ—1. ಕೇತು. 2. ಬೀಸಣಿಕೆ. 3. ಬೆರಣಿಯ ಬಟ್ಟಲು.  
 4. ದೊಡ್ಡಮೊರದಿಂದ ಬೀಸಿದಹಾಗೆ.  
 5. ಬಳಲಿಕೆ. 6. ಈರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ.



ಇನಿವಾತುಗಳ ಸತ್ಪದಬಂಧ ವ್ಯಂಗ್ಯೋಕ್ತಿ | ಧ್ವನಿಯರ್ಥಗೌರವದಿಂದೆ ||  
 ತನಿರಸವಡೆದ ಮತ್ಕೃತಿಯ ಚಿತ್ತೈಸೆಲೆ | ವನಿತೆಯ ಮಂಡೆನಾಣಿಕವೆ ||  
 ಜಾಣಿತು ಕಮಳಕಂಟಕ ಚಕ್ರಯುಗಳಕೆ | ತೀಣಿತು ಹೃದಯದ ತಾಪ ||  
 ತೋರದಾಸೆ<sup>೧</sup>ಯನಿಕ್ಕಿ ಚೈತನ್ಯವಡೆಸಿದ | ಛಾರಾಜಮುಖಿ ತನ್ನ ಸಖಿಯ ||೨||  
 ನಂಬಿಯವಳ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ದು ಕಮ್ಮಲ | ರಂಬಿನ<sup>೨</sup> ಗಾಯನ ಮುಖಿದು ||  
 ಬೆಂಬಿಡದಾರಯ್ಯ ಹೆಂಗಳ ಮೊಗವ ನಿ | ತಂಬಿನಿಯಾಗ ನೋಡಿದಳು ||೩||  
 ತೆಗೆದರು ವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವ ಸೋಮುಡಿಯಲಿ | ಬಿಗಿದರು ಬಟ್ಟೆಪಾ  
 ವುಡೆಯ ||

ಮೃಗನಾಭಿಯ ನಾದಿ ಪೂಸಿದು ಪಣೆಯಲಿ | ದುಗುಡಸಿಂಗರ ಮುಖವಂತೆ ||  
 ಲಾಲಿತ ಚೆಂಬುವುಗೆ ಮೆಟ್ಟಿ ಮೃದುವೆತ್ತ | ಸಾಲಿಯ ದುಪ್ಪಟದಾಳ್ದು ||  
 ಸೋಲಿಸಿ ತೊಲಗಿ ಪೋದವನ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಸ | ಲೀಲೆಯಿಂದಿದ್ದ ಛಾಕುವರಿ ||೪||  
 ಸುಖಿಗುರುಳಬಲೆಯ ಕೈಲಾಗುವಿಡಿದು ಮಾಂ | ದಳರಡಿಯಿಟ್ಟು ಕಂಪಿಸುತೆ ||  
 ಗಳಲಾಂತು ನೆಲೆನೆಲೆಗುರುಜುಗಳೊಳುನೋಡು | ತಿಳಿದಳುಪ್ಪರಿಗೆಯನವಳು ||  
 ಸಿಡಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕಮ್ಮಂಗೋಲಗಿ | ಮೃಡಿರೂಪದಾಳ್ದ ವಲ್ಲಭನ ||  
 ಅಡಿದಾವರೆಗಳ ಕಾಣದೆ ನಯನದಿಂ | ಮಿಡಿದಳು ಬಾಷ್ಪಾಂಬುವನು ||೫||  
 ಅಜಬೇಡ ಬಾರೆನ್ನ ಕಂದಯೆಂದಮರ್ದಪ್ಪಿ | ಕೆಳದಿ ಮಾಣಿಕದ ಮಂಚದಲಿ ||  
 ಕಳಹಂಸತೂಲದಮೃದುವಾಸೋಳೊಣಗಿಸಿ ಹೊಳೆವ ವಿಗ್ರಹವನೋಡಿದಳು ||  
 ಧರೆಗತಿಚೆಲ್ವೆ ತತ್ಕುಚಹೇಮಶೈಲೇಂದು | ಗೆಣಿ<sup>೩</sup> ಬಾಹುಲತೆಯೊಳು ರತುನ ||  
 ಖರೆಯ<sup>೪</sup>ವಾಗಿದೆ ಕನಸಿನ ವಾಕ್ಯವಿದ ನೋಡು | ವರೆ ನಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗಾಶ್ಚರ್ಯ ||  
 ನೋಡಿದಳು ಕುವರಿ ತನ್ನಯ ಮೊಲೆಗೆಲದಲಿ | ಮೂಡಿದ ಮೋಹನ  
 [ಗೆಣಿಯ ||

ಸೂಡಿದ ನುಣ್ಣೊಳ ಮಣಿಗಂಡ ಮಾತ್ರದಿ | ಕೋಡಿದುವೆದೆಯ ಪೂಸರಳು ||  
 ಉಂಟಾದಧೈರ್ಯ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತುಹೃದಯದೊ | ಳೆಂಟೆರಡವತೆ<sup>೪</sup> ಸಂಭ್ರಮಿಸೆ ||  
 ಕಂಠಗತಪ್ರಾಣದ ಕುವರಿಯ ತಳಿ | ಮಂಟಪದೆಡೆಗೆ ಸಾರ್ಜಿದರು ||೬||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆ. 2. ಮನ್ಮಥಬಾಣದ. 3. ನಿಶ್ಚಯ.  
 4. ದಶಾವಸ್ಥೆಗಳು — “ ದೃಷ್ಟಿಸ್ಪೃಹ ಸಂಕಲ್ಪೋ ಜಾಗರಃ ಕೃತತಾ  
 ರತಿಃ | ಹ್ರೀತ್ಯಾಗೋನ್ಮಾದ ಮೂರ್ಛಾಂತಾ ಇತ್ಯನಂಗದಶಾ ದಶ ||

ನೀಲದ ನೆಲಗಟ್ಟು ಪರಿವೇಷ್ಟಿಸಿದ್ ತನ್ನಾ ಲುವೆ ತಳವಾಸಿನಲಿ ||  
ಮೂಲೋಕವೋಹನರನ್ನೆಯ ಸೈಪಿಡೆ| ಕೋಲಾಹಲವಾದುದೊಡನೆ ||

ಅಬ ರದಿಂದೆ ಕೂಗುವ ಕೇಕಿ ಕೋಕಿಲೆ ಸದಾ ಬ್ರಹ್ಮಣಪಕ್ಷಿ ನಿಚೆಯ ||  
ಬೊಬೆ ಯೊಳಂಗಜಾತಗೆ ವೀರರಸವುಕ್ಕಿ ನಿಬ ರದಲಿ ಕೋಲ ಕಣ್ಣಿದ||೧೪||

ನೆಟ್ಟು ದು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕುವರಿಯ ಹರಣ ಕಂಗೆಟ್ಟು ದು ಸಂತಾಪವೆರಸಿ ||  
ಬಿಟ್ಟು ದು ದೇಹಾಭಿಮಾನ ವಿಗ್ರಹ ಮರ | ವಟ್ಟು ದು ಜ್ವರವು ಪೂರಯಿಸಿ ||

ತುಣುಗಿದ ತನುತಾಪದಿಂದೆ ಪಕ್ಕೆಯ ತಳಿರ, ತುಣಗೆಲೆಯಾಗಿ ತೋಱಿಸಲು||  
ಬುಣಗಿದ್ದ ಕುವರಿಯ ಕಂಡು ಕುಂಭಾಂಡಜೆ, ಮುಣಗಿದಳಧಿಕದುಃಖದಲಿ ||

ನಾಸಿಕದುಸಿರ ದಳ್ಳುರಿ ಮೂಕುತಿಗಂಧ ಗ್ರಾಸಸಂತಾಗಿ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ ||  
ಪೂಸಿದ ಸಿರಿಗಂದ ಕರಿಕಾದುದು ಸದ್ವಿ ಳಾಸಿನಿಯರು ಭೀತಿವಡಲು ||೧೫||

ಮುಟ್ಟಲವ್ವದೆ ಕುಂಕುಮರಸ ಸಾನೀರ, ಬಟ್ಟಬಲ್ಲೊ ಲೆಗೆ ಸಿಂಪಿಸಲು||  
ಇಟ್ಟ ಮಂಡಿಗೆಯ ಪೊಂಬುಜ್ಜಣೆ ತೈಲಸಂ ಘಟ್ಟದಿಂ ಪೊಂಗಿದಂತಾಯ್ತು ||

ಮುದ್ದಿಸಿ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದಡೆ ಬೆರಲಳ, ಹೊದ್ದಿದುವುರಿ ಬೊಕ್ಕೆಗೆಯ್ಯ||  
ಬದ್ದಿಸಿ ಬಿಡದೆ ಕಾಲುವೆಯು ತಣ್ಣೀರೊಳ, ಗದ್ದಿದರವಳ ಹಸ್ತವನು ||೧೬||

ಸೋಂಕಿ ತಜ್ಜ ಲವಣತುಡು ಸುಯ್ಯೆನಲುಮುಂ| ಕೊಂಡುಪರಿದು ಕಿಗ್ಗಡೆಯ||  
ಅಂಕುರವಡೆದ ಪೂಗಿಡುವೃಕ್ಷ ಲತೆವೇರ್ಗೆ| ಬೆಂಕಿಯ ಹರಹಿದಂತಾಯ್ತು ||

ವರವೊ ಪಾರ್ವತಿ ತಾನು ಕೊಟ್ಟು ದು ಪ್ರಾಣಸಂ| ಹರಣವೊ ನಿನಗಲ

[ಗೋರಲ ||

ಗರವೊ<sup>೨</sup> ನನ್ನೊಳು ದೇವಿ ಮುಳಿದು ಮಾತಾಡದ| ಇರವ ಪೇಟೆಂದಜಲಿದಳು

ಏತೆಹದಲಿ ಮೊಣ್ಣು ಪುದು ನಿನ್ನಾಯಾಸ, ನಾತಂದುಕೊಡುವೆ ನಿನ್ನವನ ||  
ಭೂತಳವ್ಯವಹಾರ ತೃಣವಾದುದೆನಗೆ ನೀ| ಮಾತಾಡು ಮಾನಿಸಿರನ್ನೇ ||೧೭||

ಉತ್ತರಗಳ ಕೇಳೊಡ್ಡಣ ಹೃದಯಾಬ್ಜ| ಪತ್ರ ಪ್ರಕಾಶವನೆಯ್ದಿ ||  
ಜೆತ್ರಮುಖದೆ ಕಣ್ಣೊಡಳು ಸೌಗಂಧ, ಗಾತ್ರೆಯನಿಟ್ಟುಸಿಯಾಗ ||೧೮||

ಮುಚ್ಚಿದ ನೇತ್ರಯುಗ್ಮವನನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿ | ಬಿಚ್ಚಿದ ಸಖಿ ನಿನ್ನ ನೆರೆದು ||  
ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಪೊದಂತನಾರೆಂದು ಪೇಟೊಡ, ಚೊತ್ತಲ ನಾ ತಂದು ಕೊಡುವೆ||

ಮುಕರಧ್ವಜರೂಪನಾವ ರಾಯನ ಕುಮಾರ | ರಕನೆಂದು ಹೆಸಗೊಂಡುದಿಲ್ಲ ||  
ಮುಖಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬಲ್ಲ ನಾತನ ತಂದೆನ್ನ | ಸುಖಬಡಿಸುವುದೆಂದಳೊಲಿದು ||

ಮಂಡಲದೊಳಗೆ ಮಾನಿಸಿಯರಾತನ ರೂಪ | ಕಂಡುದುಂಟಾದಡೆ ತಮ್ಮ ||  
ಗಂಡರ ಮುಖದ ಹುಚ್ಚ ಹರು ಕುಸುಮಕೋ | ದಂಡನ ಸರಲ್ಲಿವರೆದೆಯು ||

ಮುಂಚೆ ಬಂದಾನನೊಂದು ವಸ್ತುವ ನಿನ್ನ | ವಂಚಿಸಿ ಕೈಕೊಂಬುದಿಲ್ಲ ||  
ಪಂಜೀಕರಣದೃಷ್ಟನ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ | ದಂಚಿಕೊಂಡೆನ್ನ ಪಾಲಿವುದು || ೨೩ ||

ಕಂಗಡವೇಡೆಲೆ ಸಖಿ ನಿನಗವನೊಳು | ಸಂಗವಪ್ಪಂತೆ ಮಾಡುವೆನು ||  
ಹೊಂಗೋವುರ ಶಿಖರಕೆ ಪೋಪ ನಡೆ ನಿನ್ನ | ಮುಂಗಜ್ಜ ವ ನೆಗಟ್ಟಿ ಪೆನು || ೨೪ ||

ಉಭಯಕುಲಾಸ್ವಿತ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪೆನೆಂ | ದಭಯವನೆನಗೀವುದೆನಲು ||  
ನಭಕೇಶ<sup>೧</sup> ನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಹಸ್ತವ | ಕಬರಿಮಸ್ತಕದೊಳಕ್ಕಿದಳು || ೨೫ ||

ಬದ್ಧವಿದಹುದೆಂದು ಭ್ರಮರಕುಂತಲೆ ನಲಿ | ದೆದ್ದಳಾಕ್ಷಣದಲಿ ಸಖಿಯು ||  
ಮುದ್ದಾಡಿ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಹೃದಯದೊಳುಗಿದು ನೆ | ಟ್ಟಿದ್ದ ಪೂಗೋಲ್ಲಿತ್ತಳಾಗ ||

ಮಾನಕೇತನನುಪಟಳವಾಕುಮರಿಗೆ | ನಾನಾದುಃಖ ಮಂತ್ರಿಜೆಗೆ ||

ಗೋನಾಳಗತಪ್ರಾಣವ್ಯಾಧಿಮದ್ದಾರೋಗ್ಯ | ಸ್ನಾನವ ಮಾಡಿದಳೊಲಿದು ||

ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿದಳು ತನ್ನಯ ಸಖಿ | ವೆಂಗಳ ಸಹಿತಾಗಮದಿ ||  
ಮಂಗಳವಿಭವಕೆ ನಿಖಿಳದೇವಸ್ಥಾ | ನಂಗಳಗಿತ್ತ ಲರ್ಥವನು || ೨೬ ||

ಮಾಡಿದಳೇಶಪ್ರಸಾದಭುಕ್ತವ ಸಖಿ | ಗೂಡಿ ಹವ್ಯಾಗ್ರವನಡರ್ದು ||  
ಪೊಡಿಯ<sup>೨</sup> ಭಾಗ ಬೆಳ್ಳೆಲೆಯಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮಾ ತಾಡಿದಳು<sup>೩</sup> ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ ||

ಅಕ್ಕ ನೀನೆನಗೋಸುಗ ಮೂಜಗವನು | ತುಕ್ಕ ಬೊಹುದು<sup>೩</sup> ರಾತ್ರೆಯಲಿ ||  
ರಕ್ಕಸ ಭೇತಾಳಭೂತಶಂಕೆಯ ಜಯಿ | ಸಲ್ಲೇನ ನೆಗಟ್ಟಿದೆ ಪೇಟು || ೨೭ ||

ಅಧ್ಯಾಪಕ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕಲಿಸಿದ | ವಿದ್ಯಾಚಮತ್ಕೃತಿಯಿಂದೆ ||  
ಉದ್ಯೋಗಿಸುವೆ ನಾನಾರೂಪಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಮಧ್ಯದೊಳೆನಗೋರ್ವರಿದಿರೆ ||

ಅವನ ಲೋಕಾದಿಲೋಕಂಗಳೊಳು ಹೊಕ್ಕು | ದೇವಾಸುರನರೋರಗರ ||  
ಭಾವಚಿತ್ರವನುಖ<sup>೩</sup> ತಂದಪೆ ನೋಡವ್ವ<sup>೩</sup> ಪೀವರಕುಚೆಯೆ ನಿನ್ನವನ || ೨೮ ||

ಇದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಚಿತ್ರವೆಂಬುದ | ವಿಧುಮುಖಿಯೆನಗೆ

[ತೋರುತ್ತದೆ ||

ಸದುಷ್ಪದಯನ ತಂದು ನಿನ್ನವಯವದಲ್ಲಿ | ಹುದುವಾಡಿದಪೆನೆಂದಳೊಲಿದು ||

ಆಗಳಾಬಾಣಪುತ್ರಿಗೆ ಮುನ್ನಿನಂತೆ ವೈಭೋಗವ ಕಟ್ಟುವಾಡಿದಳು ||

ಕಾಗದವೆಲ್ಲವ ಕೈಕೊಂಡು ಪಯಣೋದ್ಯೋಗವ ನೆನೆದಳಪ್ಪಿಯಲಿ || ೩೪ ||

ವಿಗಡವಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಪಯಣಕ್ಕೆ ಯೆನ್ನದೆ ದಿಗಿಲಾಂತುದೀಗಳಿಗೆಯೊಳು ||

ಅಗಲಿದೊಡೆಂತು ಜೀವಿಪೆನೆಂದು ಬಿಸುಸುಯ್ಯುನುಗಿದಳು ದಳ್ಳುರಿವೆರಸಿ ||

ಮಾರಾಧ್ಯರಪಾವಕಜ್ವಾಲೆಯೆನಲು ಕು|ಮಾರತಿಯುಸಿರೊಳು ಪೊಯ್ಯೆ ||

ನೀರಡಿಸಿದ ಕುದುರೆಗೆ ನೀರ್ಗುಡಿಸಲು | ಸೂರಿಯನಂಬುಧಿಗಿಟ್ಟಿದ || ೪೦ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||

ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೪ ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೧೫ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ —

## ಇಸ್ಪತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಚಿತ್ರಪಠದ ಸಂಧಿ :—

ನಿಖಿಲಲೋಕವನೆವೆಯಾಟದೆ ಸೃಜಿಸುವ | ಮುಖಚತುಷ್ಟಯನ ಕಲ್ಪಿಸಿದ ||

ಅಕಳಂಕಮೂರ್ತಿಯ ಮನದೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟು | ಪ್ರಕಟಿಸು ತನಗೆಮೇಲ್ಗತೆಯ ||

ಬಲ್ಲಹ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರಾಗಮಪೌರಾಣ | ದುರ್ಲಭ ಶ್ರೀಹರಿಕಥೆಯ ||

ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದೆ ಪೇಟುವೆ ಕೇಳು ಗಡ ವ್ಯರ್ಥ | ವಿಲ್ಲದ ಪರಮಮುತ್ತೈದೆ ||

ಮುದ್ದುವೆಣ್ಣಿಗೆ ಪೇಟಿದಳು ನಿನ್ನಬಿಟ್ಟು ಕಾ|ಲೆದ್ದು ಪೋಪೆನೆ ಪೋಪುದಿಲ್ಲ ||

ಗೆದ್ದು ನಿನ್ನಸುಗೊಂಡು ಪೋದಾಳ್ವದನ ತರ | ದಿದ್ದು ಮಾಡುವುದೇನು ಮಗಳ ||

ಅಬಬೇಡವೊಡತಿ ಕೇಳೇಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ದೊಳಗಿದರ್ ಸಕಲಸುಂದರರ ||

ತೊಳಗುವ ಭಾವಜಿತ್ರಂಗಳ ಬರಕೊಂಡು | ಬೆಳಗಹ ಮುನ್ನ ಬಂದಪೆನು || ೪ ||

ಬಪ್ಪನ್ನದಾಪೋಷಮಡಬೇಡ ಕುವರಿ ನೀ | ನುಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಹುದೆನುತೆ ||

ದರ್ಪಕಾದ್ಯಖಿಳಗ್ರಹಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಸಿ | ಕಪ್ಪನಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ || ೫ ||

ನಿಟ್ಟಿಸಿದಡೆ<sup>೧</sup> ಭೂತಭೇತಾಳಕೋಟೆಯ|ಮೆಟ್ಟಿ ನೆಗ್ಗಿಸುವ ಯಂತ್ರಗಳ ||  
ಕಟ್ಟಿದಳ<sup>೨</sup> ತನಗೆ ತತ್ಸಖಿಗೆ ಸಂದೇಹವ|ನಟ್ಟಿದಳನಿತಿಲ್ಲ ದಂತೆ ||೫||

ಹಲವು ದಾಯದಲಿ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಟೆ<sup>೩</sup> ಮದನವ್ಯಾ|ಕುಲವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ

[ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು ||

ಗೆಲವಾಂತು ಗುರುಪಾದವ ಕೂರ್ತು ನಡೆದಳು|ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಗಗನವಟ್ಟಿಯಲಿ|

ಎವೆಯಿಟ್ಟು ಕಣ್ಣುಜಿ ದಂತೆ ಮೂಲೋಕಕೆ|ಜವೆಯ ಮೋಹವ ಕಲ್ಪಿ

[ಸಿದಳು ||

ಸವೆಯದ ಕರ್ಗತ್ತಲೆಯ ತುಂಬಿದಳು ಹು|ಣ್ಣವೆಯ ಬೆಳ್ಳಿಗಳ ಕಿಡಿಸಿ||೬||

ನಗರೂಪನುಟಿದು ನೀಲಾಚಲ ನಿಖಳ ಸ|ಗ್ಗಿಗರೂರ ಕಡಲನೆ ನುಂಗಿ|

ಹೊಗೆ ಸುತ್ತು ವಂತೆ ಕರ್ಗತ್ತಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ|ದಗಲದೊಳು<sup>೪</sup> ತುಂಬಿತಾಗ||

ಕಾಳೆಗದೊಳು ಬೊಮ್ಮ ಜಟ್ಟಿಗಬೀರ ಭೇ ತಾಳ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯರ||

ತೊಳದೆ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಜೃಂಭಿಸಿ ಗಗನಾಂತ|ರಾಳದಿ ಬೊಬ್ಬಿ ಕು<sup>೫</sup> ತಿಹರು||೭||

ಜುಂಜುರುದಲೆ<sup>೬</sup>ಯೂರ್ಧ್ವರೋಮ ಕೆಮ್ಮಿಸೆ ಕೈ<sup>೭</sup>ಪಂಜು<sup>೮</sup>ಗಳನೆ

[ ಬೆಂಕಿಗಣ್ಣು ||

ನಂಜೋರೆವಾಯ<sup>೯</sup>ಗೋದಣೆವಲ್ಲ<sup>೧೦</sup> ಭೂತಗಳ<sup>೧೧</sup>|ಮಂಜುಳವೆನೆ ನೆಗಹಿದುವು ||

ಪರಿದ ಮಸ್ತಕವೂಡಿದ ಬಾಹು ಹಸ್ತದಿ|ಮುರಿದ ಕಾಲ್ಗಳನೆಟಿಕೊಳುತ್ತೆ||

ಇರಿದಾಡುವಾಕಾಶವೀರರ ಕಂಡಳು | ಹರಿಣಾಂಬಕಿ ನಸುನಗುತ್ತೆ ||೮||

ನಡುವಿರುಳಾಕಾಶವನಾರ್ಗದಿ ದೈತ್ಯರು|ಮುಡುಮುಡುಹಳಜೆ<sup>೧೨</sup> ಮತ್ಸರಿಸಿ||

ಕಡಿದಾಡುವ ಖಡ್ಗಧಾರೆಯಿಂದುದಿವ್ ಕೆಂ<sup>೧೩</sup>ಗಿಡಿಗಳ ನೋಡುತ್ತೆಯ್ದಿದಳು ||

ಪಾತಕರುಗಳ ಕಂಧರ ಚರ್ಮಪಾಶದಿ|ನೇತಾಡೆ ಮುಂಬಿಗರಲೆದು ||

ಚೇತನಗಿಡಿಸಿ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೆ ಕೊಂಡುಪೋಪೆನು|ದೂತರ ನೋಡುತ್ತೈದಿದಳು ||

ಸನುಮತದಿಂದವರನು ಕಾಣುಳು ತನ್ನ|ತನುವವರಿಂಗೆ ಕಾಣಿಸದು ||

ಅನುಪಮವನಾಯಾರಣಾನ್ವಿತೆ ಮಿಕ್ಕಿನ<sup>೧೪</sup>|ಬಿನುಗರ<sup>೧೫</sup>ಭಯವ ಲೆಕ್ಕಿಪಳ ||

ಭೂತಕೆ ಭೂತಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಮಂತ್ರಿಸಿ|ಕೋತಿವೊಲ<sup>೧೬</sup>ಕುಣಿಸಿನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೆ||

ಕ. ವ. ಅ—1. ನೋಡಿದರೆ. 2. ಕೆದರುದಲೆ. 3. ದೀವಟಗೆ. 4. ನಂಜನ್ನು

ಸ್ರವಿಸಿತ್ತಿರುವ ಬಾಯುಳ್ಳ. 5. ? 6. ತಲೆಯಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು.

7. ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದವರ.

ಭೀತಿಯುಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲದೆ ಪೊಕ್ಕಳು ಬಲಾ|ರಾತಿಯ ಪಟ್ಟಣದೊಳಗೆ ||೧೬||

ಪಾಕಶಾಸನಜತುರ್ದಕದಿಕ್ಕಾ|ಲರ|ನೇಕದೇವರ್ಕ್ಕಳಾಲಯವ ||

ತಾ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೊಳಪೊಕ್ಕು ಜೆತ್ತ|ಪರ|ಲೇಖನಗೆಯ್ದುಳ್ಳರನು ||೧೭||

ಬರೆದು ನೋಡಿದುನಿರ್ಜರರಲಾವಣ್ಯವ|ಬರೆದುನೋಡಿದೆನು ಮತ್ಸ|ಖಿಯು  
ನೆರೆದುಪೋದಾತ ಸಂಧಿಸನೆಂದು ಜಿಂತಾ|ತುರದಲಿ ಮರಳ್ಳಳಾಕಾಂತೆ ||೧೮||

ಇಬ್ಬರೊಳು ಸಪ್ತಪಾತಾಳಲೋಕವ ಪೊಕ್ಕು|ಸುಬ್ಬರೊಳನೇಕರೂಪಿನಲಿ||  
ತಿಳವಳು ಘನಿರಾಜಮುಖ್ಯನಾಗರ ರೂಪ|ಬಳವಳು ಪರದ ಚಿತ್ರದಲಿ ||೧೯||

ತತ್ತಿಸಿ ನೋಡಲು ಕುವರಿಯ ರೂಪಿಂಗೆ|ಪತ್ತುಗೆಗಾಣಿರಿಲ್ಲೆನುತೆ ||

ಬತ್ತಿದ ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ಧರಣಿಗೆ | ಹತ್ತಿದಳಾಕೆ ಬೇಗದಲಿ ||೨೦||

ಪುಟನೆಗೆದಖಿಳದ್ವೀಪಂಗಳೊಳಗೆ ಜಲ|ತಟದೊಳಗಾದ ಮೋದಿನಿಯ ||

ನಟನೆಯಿಂದಲಿಸಿ ಭೂಭುಜಕುವಾರರ ಜೆತ್ತ|ಪರಗಳ ಬರೆದಳಾಕ್ಷಣದಿ ||

ಅರಾರ ಭಾವಜೆತ್ತರಗಳ ಬರೆದು ಕಾ|ವಾರತಿಗೆಣೆಗಾಣೆನೆನುತೆ ||

ನೀರಜದಳನೇತ್ರ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಿರ್ದ|ದ್ವಾರಾವತಿಯನೆಯ್ದಿದಳು ||೨೧||

ಅಗಮನಿಗಮಗಳತಿಹಾಸವುಪನಿವ|ದ್ಭಾಗವತಾದಿಪುರಾಣ ||

ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ದ್ವಾರಕೆಯ ಸುತ್ತಿರ್ಪಡು|ಸಾಗರದಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿ||

ಕೇಶವಸರ್ವೋತ್ತಮಯೆಂದು ತತ್ತ್ವವಿ|ಲಾಸದಿ ನುಡಿದಾವನ್ನಾಯ ||

ಘೋಷಣೆಯೊಂಟಂತೆ ಲವಣಾಬ್ಧಿ ಪರಮಸಂ|ತೋಷದೆ ದನಿದೋಷಿಸಿತು||

ಕೊತ್ತಳ ಮುಗಿಬಟ್ಟಳ ಕೋಂಟೆಯ ತೆನೆ|ಹೊತ್ತ ಹೊಗಳಸಂಗಳಿಂದೆ||

ಸುತ್ತನೋಡಿದಡೆ ಜ್ಯೋತಿರ್ಬ್ರಹ್ಮದಂತೆ ದೇ|ವ್ರೋತ್ತಮನೂರು ರಂಜಿಸಿತು ||

ಬಿಸಜಭವಾಂಡಮಂಡಲಮಧ್ಯದಲಿ ಕ|ಣ್ಣೆಸೆವ ಪಟ್ಟಣವ ನೋಡಿದಳು ||

ದಶರತ್ನಖಚಿತಕವಾಟಬಂಧಗಳಿಂದೆ | ಹಸನಾಯಿತು ಕೃಷ್ಣನಗರ ||೨೨||

ವೈರ್ಧ್ಯವಾಡುದು ಮದ್ಯಚನ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಸ|ವಾರ್ಧ ಪಂಗಾವನೈಶ್ವರ್ಯ||

ಕರ್ತೃಲತನ ರಾಣಿ ನಿಖಿಳವೈಭೋಗವು|ವೈರ್ಧ್ಯ ದ್ವಾರಕೆ ದೊಡ್ಡಿ ತಹುದೆ ||

ಪಗಲಾಣ್ಣರ<sup>೧</sup> ಕೋಟಿತೇಜೋಮಾಯಚಕ್ರ ಜಗಜಗಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆವೆರಸಿ ||

ನಗರವ ರಕ್ಷಿಸುತಿರೆ ಕಂಡು ತೀವ್ರದಿ|ಹುಗಗುಡದೆಂದಲಿದಳು ||೨೩||

ಮಿಸುಕಿದೊಡಲುಪರಮಾಣುನಾತ್ರವ ತುಂ|ಡಿಸುತಿದೆ ದೃಷ್ಟಿಗಭೇದ್ಯ ||



ನುಸಿದು ಪೋಪೋಡೆ ಕಕ್ಕವಲ್ಲೆಂದು ತನ್ನೊಳು|ಬಿಸುಸುಯ್ದು ಘಟಿತಪ್ರಬೇಖೆ ||

ಗಟ್ಟುವತನದಿ ಮಂತ್ರಿಗೆ ಮಹಾಜ್ವಾಲೆಯ|ಕಟ್ಟುವಳೆ ಕಡುನೀತಿಯಿಂದೆ||

ಅಟ್ಟುವಳಚಕ್ರಕಾಳಕವನು ಮುಖ|ದಟ್ಟುವುದುಪಮಿಸಗುಡದೆ ||೩೦||

ಈಪಾಟೆಯ ಚಕ್ರತಕ್ತಿಯಿಂದಸುರಚ|ಮೂಪರ ಶಿರನ ಸೆಂಡಾಡಿ ||

ಜೋಪಾನಗೆಯ್ದು ಜಗವ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮ|ಹೀಪತಿ ಶರಣೆಂದಳವಳು ||೩೧||

ಹೇರಾನೆಯ ಗಂಧಲೇಪದ ಮದ ಕಂ|ರೀರವ ಋಯ ಕಟ್ಟುವುದೆ ||

ಘೋರಾಕೃತಿಯಾಸುರಕರ್ಮ ದುರಿತವಿ|ದೂರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ||೩೨||

ವೂರಿಯ ಜಠರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಕನ್ನವನಿಕ್ಕಿ|ಕಾರಿಯವನು ಕಂಡುದಾಂಟೆ||

ತೋಟದಖಿಳಮಂತ್ರನಾಯದ ತಾಣದೈ|ತ್ಯಾರಿಯ ಪುರಕೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ ೩೩||

ಮಂದರಗಿರಿಯನೆತ್ತುವಡೆ ನುಗ್ಗಿಯ ದೊಣ್ಣೆ|ಯಿಂದೆ ಮೀಂಟೆದಡೇಣುಪುದೆ

ಎಂದಬಲ್ಲಳು ಮನ್ಮಥಯ ಕೊಳ್ಳದು ಗೋವಿಂದನ ಪುರಪ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ||೩೪||

ಬಿಟ್ಟಳಾಸುರಕರ್ಮವ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಪೈಷ್ಣವ ಸುಂತ್ರದಿಂದೆ|

ಬಟ್ಟಚಕ್ರವ ಬಲಗೊಂಡು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲಾಗಿ,ತಟ್ಟನೆ ಪಥವ ಪಾಲಿಸಿತು ||

ಹರಿನುತಿಯಿಂದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ನೀಟೆ ದ್ವಾರಕಾ|ಪುರದಸದ್ವೀಧಿವೀಧಿಯೊಳು||

ಸಿರಿವೆತ್ತ ನಿಖಿಳಹರ್ಮ್ಯದಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗ|ಳುರಿಯುತಿರ್ದು ಪುಣ್ಯೋತಿಯಂತೆ

ಕೇಣವಿಲ್ಲದೆ ರತ್ನದೀಪಿಗಳಾವಾನ|ತಾಣದೊಳ ಮುಖಿಯೆತನ್ನೊಡಲ||

ಕಾಣಲೀಯದೆ ಹೊಕ್ಕಳು ಕೃಷ್ಣರಾಯದಿ,ವಾಣದ್ವಾರಂಗಳನುಟಿದು ||೩೫||

ಬಾಗಿಲೊಳ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಸುರಮನುಮುನಿಗಳು|ಯೋಗಿಗಳ ಪುಗ

[ಬಾರದಲ್ಲಿ ||

ಪೋಗಿ ನೈಶಾಚರಿ'ಪೊಕ್ಕ ಭಾಗವ ಕಿವಿ|ದಾಗಿಸು ಮತ್ಪ್ರಾಣನಾಥ ||೩೬||

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾವಶುದ್ಧಿಯನುಳ್ಳ ಜಗದಂ|ತರಿಯಾಮಿ ಮುಂಗೇಲಸಕ್ಕೆ |

ತುರಿಹದಿಂದವಳ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ ಪರಮತಾ | ತ್ವರಿಯದಿಂದೊಳವುಗಿಸಿದನು||

ಓರಣಿಸಿದ ಗೋಪುರಮಧ್ಯದ ಚಂದ್ರ | ಪಾರಾವತಶಯ್ಯೆಯೊಳಗೆ ||

ತೋರವಾಣಿಕಮಂಚವೃದುವಾಸೊಳೊಳಗಿದ ನಾರಾಯಣನನೋಡಿದಳು||

ರತಿಗಿಂತ ಚೆಲ್ವು ಪರ್ವತಿಗಿಂತ ಸೊಬಗುಭಾ|ರತಿಗಿಂತಲಾವಣ್ಯವೆಡೆ||

ಸತಿಶಿರೋವಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ಯೋಗದಿ ಜಗ|ತ್ಪ್ರತಿಕ್ಯಷ್ಟ ನಿರೆ ಕಂಡಳಬಲೆ ||



ನೀಲಮೇಘಂಗಳ ನಡುವೆ ಕಂಗೊಳಸುವ|ಬಾಲಭಾಸ್ಕರನ ಕೀರ್ತಿಡಿಸಿ||  
ಮಾಲಾನುಧ್ಯದ ಕೌಸ್ತುಭವೆಸೆವ ವಿ | ಶಾಲವಕ್ಷವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಳು ||೪೩||

ಪಾದದೊಳವೃತ್ತತರಂಗಿಣಿ<sup>1</sup> ಪೊರ್ಕುಟಿ<sup>2</sup>ಗಳ<sup>3</sup> | ವೇದಾಗಮಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೃ||  
ಮೂದೇವರೂಪ<sup>2</sup>ಚಂದ್ರನ ಕಣ್ಣೊಳಗಾಂತ| ಮಾಧವನಿರವ ನೋಡಿದಳು||

ಕ್ರಮವಣಿದೀತನ ನುತಿಸಲ್ಕೆ ನಿಗಮಾ|ಗಮಶಾಸ್ತ್ರ ಕಡೆಗಂಡುದಿಲ್ಲ ||  
ಮಮಜಿಹ್ವೆ ಪೊಗಟಲ್ಕೆ ಹವಣಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀ|ರಮಣನ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳು||

ಬಪ್ಪದೆ ನೋಡಲ್ಕೆ ದೃಗುಪುಣ್ಯ ನುತಿಸಲ್ಕೆ|ಬಪ್ಪದು ಜಿಹ್ವೆಗಾವನ್ನಾಯ||  
ಸುಪ್ರಾಧಾನ್ವಿತ ಬರೆದಳು ಕೋಟಿಕಂ | ದರ್ಶರೂಪನ ಚಿತ್ರಪಠವ ||೪೬||

ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಗೆ ವಂದಿಸಿ ಬಲ | ರಾಮನಾದಿ ನಿಖಿಳಯಾದವರ ||  
ಕೋಮಲಭಾವಜಿತ್ರಂಗಳ ಬರೆಕೊಂಡು |ಕಾಮನಾಲಯವ ಸಾರಿದಳು ||

ಲೋಲೇಕ್ಷಣೆ ಕಂಡಳು ಕಾಮರತಿ ಚಂದ್ರ|ಶಾಲೆಯ ವ.ಣಿಮಂಚದೆಡೆಯ||  
ಲೀಲೆಯೆಂದೊಳಗಿದರ್ರು ಮೇಲೆ ಮಂದಾರ,ಮಾಲೆಯಮಕರಂದಸುರಿಯೆ ||

ಬೆಂಡಾದಳಂಗಜಾತನ ನೋಡಲವನಸ್ತ್ರ|ಕೊಂಡವುಕುಚದಮಧ್ಯದಲಿ ||  
ದುಂಡುರುವೆಯ<sup>3</sup>ವಾಡುತಿರಲುಚ್ಚ ರಿಸಿದಳು,ಕೆಂಡಗಣ್ಣ ನಮಂತ್ರಮಯವ||

ಗರುಡನ ಭೂಮಿಯೆಂದಣಿಯದೆ ಘಣಿಹೊಕ್ಕು| ಹೊರಡುವಂತವಳೆದೊ  
[ಯಿಂದೆ ||

ಬರಡಾಗಿ<sup>4</sup>ಮರಳುತ್ತಾವರೆಗೋಲುಕಂತುವಿ| ನೆರಡಕ್ಕೆ ಯೊಳು ನೆಲಸಿದುವು||

ಮುನ್ನ ಮತ್ಸರಿಯನೀನೆಚ್ಚ ರಳಂಬುಗಳ<sup>3</sup>|ಬೆನ್ನೊಳುತಟ್ಟುರ್ಚಿಬಂದು ||  
ಎನ್ನದೇಹದೊಳು ಮೂಡಿತು ಪಾಪಿ ಮದನ ಮ| ತ್ತಿನಿಸಬೇಡೆಂದಳವಳು||

ಈತನ ಗರ್ವವ ನೆಗೊತ್ತಿ ಭಸ್ಮೀ | ಭೂತನ ಶಿವನೆಸಗಿದನು ||

ಏತಕ್ಕೆ ಮಗುಳೆ ನಿರ್ಮಿತವ ಮಾಡಿದನೆಂದು|ಪೀತಾಂಬರಗಟಲಿದಳು ||೪೭||

ಸೊನೆವೆಮರಾಂತು ಕತ್ತರಿಗಂಧಿ ಬರೆದಳು|ನನೆಯಂಬನ ಜಿತ್ರಪಠವ ||  
ವಿನಯದೆ ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದಳು ಸ್ಮರವರ|ತನೆಯನ ಶಯನಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ||೪೮||

ಸಂಧಿಸಿನೋಡಿದಳ<sup>3</sup>ಮಣಿಮಂಚವೃದುವಾಸೊ|ಳೊಂದಿದನವಮನ್ಮಥನ||  
ಇಂದೀವರದಳಲೋಚನೆ ವಿರಹದೆ | ಕುಂದಿದಳ<sup>3</sup> ಮುಖಪದ್ಮವನು ||೪೯||

ನಣಿ<sup>3</sup>ರೂಪುವಡೆದಮನ್ಮಥನೆಂಬರತ್ನಹೊ ನ್ನೊರೆಯಿಂದಲುಗಿದಕೂರಸಿಯು

ಮುಖಿಯಬಾರದು ಮಹಾದೇವ ಸತ್ಕು ವರನ ಹೆಣಹಿಂಗಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||

ಇವನಾಗಬೇಕು ಸತ್ಕು ವರಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನಭೋಗವನಿತ್ತು ಬಲುಜಾಣನೆನುತೆ ||  
ಅನಯವರೂಪ ಜೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು | ಜವದಿಂದೆ ಶೋಣಿತಪುರಕೆ ||

ವಿಕಸಿತಪದ್ಮದಳಾಯತೇಕ್ಷಣಹವ್ಯು | ಶಿಖರದೊಳಹ ಕುವಾರತಿಯ ||  
ಮುಖದರ್ಶನವನು ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರದಿ ದುಃಖ | ನಿಕರ ನಿವಾರಣವಾಯ್ತು ||

ಅಂಡಲೆವಡೆದು ಬಂದಬಲೆ ತಾ ಕಣ್ಣಾಣಿ | ಕಂಡಾಕ್ಷಣವೆ ತಕ್ಕೈಸಿ ||  
ಮುಂಡಾಡಲಿರ್ವ ರ ಪರಿತೋಷ ಪೂರ್ವದಿ | ಬೃಂಡಲನನು ರಾಗಿಸಿತು<sup>1</sup> ||೫೪||

ಆಡಿದೆ ಬೆಳಗಾಗದ ಮುನ್ನ ಬಹನೆಂದು | ಮಾಡಿದ ಭಾಷೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು ||  
ಜೋಡಿಸಿ ನೀ ಬರ್ಪ ವೇಳೆಗೆ ಭಾಷ್ಕರ | ಮೂಡಿದನೆಂದಳಾಕುವರಿ ||೫೫||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಒರೆದೋದಿ ಕೆಳದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳ ನಕಸತ್ಕು ಪೆವೆತ್ತು | ಪೊರೆನ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||೫೬||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೯ಕ್ಕಂ ಪದ ೧೯೭೫ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

\* ❀ ❀ ❀ \*

## ಮೂವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಜೆತ್ತಪರದ ದರ್ಶನ —

† ಪಿಡಿಯವಲಕ್ಕಿ ಗೋಸುಗ ಕುಚೇಲನಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಡಿಭಾಗ್ಯವಿತ್ತು ಮಾಧವನ ||  
ಅಡಿದಾವರೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಪೇಟುಕತೆಯ ಮೆಲ್ಲುಡಿಗಳ ಮಣಿವಾಲೆಯೆನಿಸಿ

ಆದೊಡೆ ಕೇಳಾಯತನೇತ್ರ ನಿಬಿಡಪ ಯೋಧರೆ ಮತ್ಸ್ಯವ್ಯರಚನೆ ||  
ಸ್ವಾದುರಸಾಯನ ತವಕರ್ಣಯುಗಳಕ್ಕೆ | ತೀದರೆ<sup>2</sup> ಮಗುಳೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ||

ಜಗದೊಳು ತುಣುಗಿದ್ವ ಮಾಯಾರಜನಿಯ | ತೆಗೆದಳು ತತ್ತ್ವಣದಲ್ಲಿ ||  
ಪಗಲಾಣ್ಣನ ಕಾಂತಿ ಪಸರಿಸಲಿರ್ವರು | ಮೊಗಮಜ್ಜ ನವ ಮಾಡಿದರು ||೫೭||

ತೊಡಿಗೆಯಿಂದಿರ್ವರು ದೇವಪೂಜೆಯನಾಡಿ | ನಡೆಸಿದರಾಗವೋಕ್ತಿಯಲಿ ||  
ಊಡಿದರವೃತ್ತತಾಂಬೂಲವ ಮುದದಿ ಕೊಡಾಡಿದರೀಶಸಂಘಿಗಳ ||೫೮||

ಕ. ಪ. ೮—1, ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

† ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾದ ಕಥೆಯಾವುದು ?

2. ಹಡಿದರೆ; ಮುಗಿದರೆ.

ನಾದತಾತ್ಪರ್ಯನ<sup>1</sup> ವಕ್ಷ್ಯದೊಳಿರಿಸಿ<sup>2</sup> ಪ್ರಸಾದತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು |  
 ಪೋದ ಕಾರಿಯವಾದುದೇನೆಂದು ಸಖಿಯ ವಿ<sup>3</sup>ನೋದದೆ ಕುವರಿ ಕೇಳಿದಳು ||  
 ಎದೆಗಿಡಬೇಡಕೇಳ<sup>4</sup> ಕುವರಿ ನಿನ್ನಿಂದೆ ನೋಡಿದೆ ಮಹದಾದಿಲೋಕಗಳ ||  
 ಹೃದಯ ಭೀತಿಸದೆ ಹೊಕ್ಕೆಲ್ಲ ರ ರೂಪ ತಂದಿದೆ ನೋಡೆಂದು ತೋರು<sup>4</sup>ದಳು ||  
 ಅನುರೇಖ್ಯರನ ರೂಪಿದೆನೋಡುವಿಬುಧೋ<sup>4</sup>ತ್ತ ಮಯಜ್ಞ ಪುರುಷನನೋಡು ||  
 ಸಮವರ್ತಿ<sup>3</sup> ನೈಋತ್ಯನ ಚಿತ್ರಪಠಗಳ | ಕಮಲೇಕ್ಷಣೆಗೆ ತೋರು<sup>4</sup>ದಳು ||೬||  
 ವಾರಾಸಿಯಾಳ್ ನ ನೋಡು ವಾಯವ್ಯಕು<sup>4</sup>ಬೇರರ ರೂಪಿದೆ ನೋಡು |  
 ರಾರಾಜಿಸುವೀಶಾನ್ಯನ ನೋಡೆಂದು | ನೀರಜಗಂಧಿ ತೋರು<sup>4</sup>ದಳು ||೭||  
 ಪರಮಶೃಂಗಾರದೆ ರಂಜಿಸುವೀರೇಲು | ವರಮನುಗಳ ರೂಪ ನೋಡು |  
 ಸುರಮುಖ್ಯರ ಚಿತ್ರಪಠವಿದೆ ನಳಕೂ<sup>4</sup>ಬರಜಯಂತರ ನೋಡು ತಾಯೇ ||  
 ಗೀರ್ವಾಣಯಕ್ಷ ಗುಹ್ಯಕ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧ್ಯಗಂ<sup>4</sup>ಧರ್ವಕಿ<sup>4</sup> ಪುರುಷ ಕಿನ್ನರರ ||  
 ತರ್ವಾಯಗೊಂಡುಮೇಲೇಲುಲೋಕದೊಳಿಪ್ಪ | ಸರ್ವರ ರೂಪ ತೋರು<sup>4</sup>ದಳು ||  
 ಸಾವಿರಪೆಡೆವಣೆಗಳ ಕಾಂತಿ ಮೆಯ್ಯೊಳು ತೀವಿರ್ದ ತೇಜೋಮಯದಿ ||  
 ಕೋವಿದಧರಣೀಧರನ<sup>4</sup> ಚಿತ್ರವನುಪಾ<sup>4</sup>ದೇವಿ ಚಿತ್ತೈಸೆಂದಳೊಲಿದು ||೧೧||  
 ಗೂಢಪದಾನ್ವಿತ ನಿಖಿಳಚಿತ್ರಗಳ ಕೈ<sup>4</sup>ವಾಡವ ತೋರು<sup>4</sup> ಪಾತಾಳ ||  
 ನಾಡೊಳು ಬಲಿಮುಖ್ಯ ಖಳರ ಚಿತ್ರಂಗಳ | ನೋಡೆಂದು ತೋರು<sup>4</sup>ದಳೊಲಿದು ||  
 ಆತಾತ ನಿನ್ನಯ ಪಿತನಿಗೆ ತಾತ ತ<sup>4</sup>ತ್ತಾತ ಬಲೀಂದ್ರ ಬಲ್ಲಿದನು ||  
 ಪಾತಾಳಲೋಕದ ಪರಿಣಾಮವೆಂತೆಂಬ | ಮಾತ ಕೇಳ<sup>4</sup> ಮದಗಜಗಮನೆ ||  
 ಶುಕ್ರದೇವರ ಶಿಷ್ಯಸಂಪತ್ತಿ ಯೊಳು ಬಲಿ<sup>4</sup>ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಭಾಗ್ಯಮಿಗಿಲು ||  
 ಶುಕ್ರಮುಂತಾದ ನಿರ್ಜರರೈಶ್ವರ್ಯವ<sup>4</sup>ವಿಕ್ರಮಗೊಂಡ ಪೌರುಷದಿ ||೧೪||  
 ಪಜ<sup>4</sup>ಳಿಸಿತು ಪಾತಾಳಲೋಕದೆ ನಿ<sup>4</sup>ಮೃಜ ನೈಸಿರಿಯು ಕೇವಲವೇ ||  
 ನಿರ್ಜರಪತಿ ವಿಷ್ಣು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ಪ<sup>4</sup> ಸಜ್ಜನ ಸಂಪತ್ತು ಬಡವೆ ||೧೫||  
 ಬಗೆವೆತ್ತು ಅಭವಾದಿಗಳತ್ತ ಪದವಿಗೆ<sup>4</sup> ಹಗೆಗೊಂಡು ಹರಿ ಕೆಡಿಸುವನು ||  
 ಮಿಗೆ ಕರುಣದೊಳಾತ ಕೊಟ್ಟ ಸೌಭಾಗ್ಯವ<sup>4</sup>ತೆಗೆಯಲೊರ್ವರಿಗಳವಲ್ಲ ||  
 ಶ್ರೀವರನಿಂದೆ ನಿತ್ಯವ ಪಡೆದರು ಧ್ರುವ<sup>4</sup>ದೇವ ವಿಭೀಷಣಾದಿಗಳು ||

ಕೇವಲಸುಜ್ಞಾನಿ ಖಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿಗಿ|ನ್ನಾವ ಕಾಲಕೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ ||೧೩||

ಸಾಕದಂತಿರಲಾತನ ಪೆಂಪು ಕೆಳಗೇಲು|ಲೋಕದವರ ರೂಹ ನಿನಗೆ |  
ಬೇಕಾದುದೆಂದು ತೋರು<sup>೧</sup>ದು ನಿಖಿಳಶೋಭಾಕರನೈವಜೇತ್ರನಿಹವೆ ||೧೪||

ಬೇಸಹದೊಂದೊಂದ ತೋರು<sup>೨</sup>ದು ಚಪ್ಪನ್ನ|ದೇಶಾಧಿಪರ ಜೆತ್ರಗಳ ||  
ದೂಷಣೆಗೆಯ್ದು ನಿಟ್ಟಿಸಲೊಲ್ಲದವಳಾ|ಯಾಸನ ಕಂಡಳು ಕುವರಿ ||೧೫||

ತಂಗಿ ನೀಕೇಳು ಸಮಸ್ತಜೆತ್ರಂಗಳ|ಭಂಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆ ನಿನ್ನೆದೊಗೆ ||  
ಅಂಗೀಕೃತ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನಾರೆಂದು ಪ್ರ|ಸಂಗಿಸಿದಳು ನಸುನಗುತೆ ||೧೬||

ಸೊದೆಯನೀಂಟುವ ರಾಜಹಂಸನ ಮುಖ<sup>೩</sup>ಗೆ ಮೇ|ವಿದೆಯ ತೋರು<sup>೪</sup>ದಡೆ  
[ಪೀಡಪುದೆ ||

ಎದೊಗಿಚ್ಚ ನಿಕ್ಕಿ ಪೋದಾತನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ|ಸದೆಗರ<sup>೧</sup> ತಂದಡೊಪ್ಪುವೆನೆ||೧೭||  
ತರಳಭಾಸ್ಕರನಂತೆ ಮುಖ<sup>೨</sup>ವ ಮಾಣಿಕವೆನ್ನ|ಕೊರಲೊಳಗಿದ್ದು ಪೋ  
[ದುಡಕೆ ||

ಇರುಳೆರಡೇಲುಲೋಕವೆ ಸುತ್ತಿ ಟೆಕ್ಕೆಯ|ಹರಳ<sup>೨</sup>ತಂದೆನಗೆ ತೋರು<sup>೩</sup>ಸಿದೆ ||

ನಕ್ಕಳಾಕೆಮು ಜಾಣ್ಮೆಯ ಮಾತ ಕೇಳಿದು|ಹೆಕ್ಕಳನಾಂತು ಶೋಭಿಸುತೆ ||  
ಹೊಕ್ಕುಟ ಹೂವನ<sup>೩</sup> ರೂಹ ತೋರು<sup>೪</sup>ದಳು ಪೆ|ಣ್ಣಕ್ಕಳ ಮಂಡೆಮಾಣಿಕಕೆ||

ಇದು ಜೆತ್ರವಾದುದುಬೆಸವೇಲ್ವುದೆನಲಾಗಿ|ಯದುಕುಲದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿಚಂದ್ರ|  
ಮಧುಸೂದನನೆಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ಹರಿಯ ಶ್ರೀ|ಪದಕುಖ<sup>೩</sup> ಹಣೆಯುಚಾಜಿದಳು||

ಭೂಮಿಯೊಳಜೆತ್ರಕೆಣೆಗಾಣೆ ಮನ್ಮನ|ಕಾಮಿಸಿ ಪರಮಭಕ್ತಿಯಲಿ ||  
ಸ್ವಾಮಿಯೆಂಬೆಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯತೋರು<sup>೪</sup>ತಲಿದೆ|ಗೋಮಿನೀವರಮೂರ್ತಿಯಲಿ ||

ಜಲರುಹಗಂಧಿ ನೀನೋಡು ಯಾದವವಂಶ ಬಲರಾಮನೆಂದೆಂಬವನ ||  
ಜಲಜಲೋಚನನಗ್ರಜನಾಗಿ ಮುಖ<sup>೩</sup>ಯುವ|ಹಲಿಯ ಚಿತ್ರವತೋರು<sup>೪</sup>ಸಿದಳು||

ಮರುತಭುಕ್ತಾಧಿಪನ<sup>೪</sup> ಪರಾವತಾರನ | ಉರುತರದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದೆ ||

ಗುರುತಾತ್ಪರ್ಯವಾಗಿದೆ ಮಿಕ್ಕರೆಲ್ಲರ|ನಿರುತದಿಂ ತೋರು<sup>೩</sup>ಂದಳವಳು ||

ಉದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ದಮೋದನ ಕುದ್ಧಾತ್ಮಧಾಮ ಸುದಾಮ||  
ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ದೋರಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ<sup>೩</sup>ವ ಪ್ರ|ಸಿದ್ಧರರೂಹ ತೋರು<sup>೪</sup>ದಳು ||

ತಂದು ನೀತೋರು<sup>೪</sup>ದ ರೂಹುಗಳಲ್ಲಮ|ದ್ಬಂಧುಗಳನೆ ತೋರು<sup>೪</sup>ತಿಹುದು ||

ಕ. ಪ, ಅ--1. ಅಲ್ಪಮನುಷ್ಯರು, ತುಚ್ಛರು.

2. ಬೆಲೆಬಾಳದ ಕಲ್ಲನ್ನ.

3. ಪದ್ಮಸಾಭನ.

4. ಸರ್ವಾಧಿಪನ.

ಅಂದು ನನ್ನನು ಕನಸಲಿ ಕೂಡಿ ಪೆಣಸೊದ್ದು | ಕೊಂದು ಹೋದನ ರೂಹ

[ನಱಿಯೆ || ೨೯ ||

ಕೋಮಲೆ ಪರಿತಾಪಗೊಳಬೆಡ ನಿನ್ನನು | ತಾಮರಸಾಸ್ತ್ರದೊಳೆಚ್ಚು ||  
ಭ್ರಾಮಕವಡಿಸಿದನಿವನೀಗ ನೋಡೆಂದು | ಕಾಮನ ರೂಹ ತೋಱಿದಳು || ೩೦ ||

ಈತನ ಜೆತ್ತನ ಬೈಚೆಟ್ಟು ಮತ್ಪ್ರಾಣ | ನಾಥನ ಪಡಿಯಿಡಬಹುದು ||  
ಆತನ ರೂಹ ತಂದಿದ್ದಡೆ ತೋಱೆಂದು ಕಾತರಿಸಿದಳಬುಜಾಕ್ಷಿ || ೩೧ ||

ಕದ್ದೈಸದೆ ನೋಡು ಸ್ಮರನ ಬಾಯೊಳಗುರ್ಚಿ | ಬಿದ್ದಂತೆ ಪಡಿಯಚ್ಚು  
[ವಡೆದ ||

ಮುಗ್ಧಾಸ್ಪದ ಕಮನೀಯರೂಪನನಿ | ರುದ್ದನ ನೋಡೆಂದಳಬಲೆ || ೩೨ ||

ಬಮ್ಮಿಂದಲೊಮ್ಮೆ ನೋಡಲು ಮೆಯ್ಯ ರೋಮವು ಜುಮ್ಮೆಂದು ಮನದ  
[ಮೂರ್ಚೆಯಲಿ ||

ಹಮ್ಮೈಸಿದಳು ಜೆತ್ತದ ಮೇಲಣಾಸೆಯ | ಪೆರ್ಮೆಯನೇನ ಬಣ್ಣಿಸುವೆ ||

ಕಂದೆಱಿದಳು ಪುನರಪಿ ನೋಡಿ ಚರಣಾರ | ವಿದದೆ ನೊಸಲ ಚಾಜಿದಳು ||  
ತಂದು ಬಲ್ಲೊಲೆಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಟ್ಟಿಸಿ ಹಾಯೆಂದು ಸಂತಸದೆ ಹಿಗ್ಗಿ  
[ದಳು || ೩೪ ||

ಅಹುದೆಂದು ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ಜೆತ್ತನ ಕಂಡೆ | ಬಹುದುಃಖಬಿಡುಗಡೆಯಾಯ್ತು ||  
ಇಹುದಾವ ಪುರ ಪೆಸರೆನಾರ ಮಗನೆಂದು | ಸಹಜದೆ ಕೇಳಿದಳವಳ || ೩೫ ||

ದ್ವಾರಕಾಪುರವರಾಧಿಶಕ್ಯಪ್ಪನ ಸತ್ಕು | ಮಾರಕನಾತ್ಮಸಂಭವನ ||  
ತೋರಕುಚಾನ್ವಿತ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ದುಃಖನಿ ವಾರಕ ನಾವನಾಸಿರುದ್ಧ || ೩೬ ||

ತಾಯೆಂದು ಕಳುಹಲು ತಂದೆ ನೀ ಕೇಳೆನ್ನ | ಪ್ರಿಯದ ಗುರುವಕ್ಕೋಜೆ  
ಬಾಯೆನ್ನ ಬಂದುಗೆವಾಯ ಭಾಮಿನಿ ರನ್ನೆ | ಬಾಯೆಂದು ಸಖಿಯನಪ್ಪಿದಳು ||

ಜಗದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ವಿಶ್ವವನೆಲ್ಲ ತೃಣವೆಂದು ಬಗೆದು ನಾನಾಜೆತ್ತಗಳನು  
ತೆಗೆದುಕೊಂಡತಿಬೇಗದಿಂ ಬಂದೆ ನಿನ್ನ ಪೆಣ್ಣುಗಳೆನ್ನ ಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||

ಈಸು ದುಕ್ಕವನಾಂತು ನನಗೆ ನೀವೊಡಿದ | ಲೇಸುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ||  
ಏಸು ಜನ್ಮದಿ ನಿನ್ನ ರಿಣವ ತಿದ್ದುವೆನೆಂ | ದಾಸುಗುಣೆಯನಪ್ಪಿದಳು || ೩೭ ||

ಅಂಗವ ತುಱಿಸಲ್ಕೆ ತುಱಿಸುವ ಕೈಗಳ್ಗೆ | ಹಂಗ ತಿದ್ದುವ ಶಾಸ್ತ್ರವೊಂಟೆ ||  
ಭೃಂಗೋಪವಾನಕುಂತಳಕೇಳು ಮರುಳುವಾ ಕ್ಯಂಗಳವಾತಾಡಬಹುದೆ ||

ಮೃಡಭಕ್ತನಾತ್ಮಸಂಭವೇಕೇಳುಭಾಸ್ಕರ | ಕೆಡೆದಪಶ್ಚಿ ಮಸಮುದ್ರದೊಳು |  
ತಡವಿಲ್ಲದೆ ಪಯಣಕೆ ನೇಮವೇಱಿನೆ ಮಡದಿ ಮನ್ನಿಸಿದಳಾಕೆಯ ||೪೧||

ಮನ ಹರುಷದೊಳೆದ್ದು ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮಂಡೆನು | ಜನವ ಮಾಡರಸಂಚೆಗಮನೆ ||  
ಘನಸಂಭ್ರಮದೆ ಸೆಜೆಯನು ಸಿಂಗರಿಸು ನಿನ್ನಿನಿಯ ಬಂದಪ ನೀಲವೇಣಿ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ವಿಂ ಕೃಂ ಪದ ೨೦೧೧ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ



### ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧನಂ ತಂದುದು —

ಕಂಗಳೊಳಿಸುವ ಕಡಹವನೇಱಿ<sup>೧</sup> ಬಿದ್ದು ಕಾಳಂಗನ ಹೆಡೆಯೊಳು ಕುಣಿದ |  
ರಂಗನ ಪೊದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಱು | ಮಂಗಳವೆನಲೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||೧||

ಕೃತಯುಗದೊಳು ವೇದ ತ್ರೇತೆಯೊಳಧ್ವರ | ವತಿದಾನ ಶೀಲ ದ್ವಾಪರದೆ ||  
ಸ್ತುತಿಪುಣ್ಯ ಕಲಿಯುಗದೊಳಗೆ ಶ್ರೀಹರಿನಾಮ | ಮತಿನಂತೆ ಕೇಳು ಪೇ

[ಛಪೆನು ||೨||

ತೈಲತಪ್ಪೋದಕದಲಿ ಮಿಂದರಿವರು | ಶೈಲಾತ್ಮಜೆಯ ಕಾಂತನಿಗೆ ||  
ಗೈಲ<sup>೨</sup> ಪೂಜೆಯನಾಡಿ ಮಹದುಪಚಾರವ ಕೈಲಾಗಿನಿಂದೊಡರ್ಚಿದರು ||೩||

ಉಟವನಾಡಿದು ಶಿವಗೂಡಿ ಕಪ್ಪುರ | ಕೂಟತಾಂಬೂಲವ ಸವಿದು ||  
ನೀಟಾದ ಪೆಣ್ಣು ಸಿಂಗರಿಸಿಯತ್ಯಂತ ಕೈ | ವಾಟದ ಹೆಂಗಳ ಕರೆಸಿ ||೪||

ಹೊನ್ನಬಟ್ಟಲಲಿ ಕುಂಕುಮಗಂಧಸುಲಿಲ ಬಾ | ವನ್ನ<sup>೩</sup> ಕಸ್ತೂರಿಕಪ್ಪುರವ ||  
ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹದನಾಡಿ ಲೇಪಿಸಿ ಪೆಣ್ಣಲೆ | ರನ್ನೆಗೆ ತಳವನಿಕ್ಕಿದರು || ||೫||

ಉಡಿಸಿದರಮಳವ ನವಮಣಿದುಡಿಗೆಯ | ತೊಡಿಸಿದರವಯವದಲ್ಲಿ ||  
ಮುಡಿಸಿದರಲರ ಪೆರ್ದುಱುಬೊಳು ಸಿಂಗರ | ವಡಿಸಿದರ್ ಬಾಣನಂದನೆಯ ||೬||

ಸಡಗರಿಸಿದರು ಬಾಣಶೆಯ ಹವ್ಯಾದಿ ರಂಗು ವಡೆದ ವಾಣಿಕ್ಯ ಮೆ

[ಯ್ಯಳಗು ||

ಕ. ಪ. ಅ—]. ಕಡಬದ ಮರವನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು. 2. (?) 3. ಗಂಧ.



ಸೋಡರಿನೇಟ್ಟಿಯ ಹೊನ್ನ ಕಳಸಂಗಳಾಕಾಶದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಜಗಜಗಿಸಂತೆ ||

ಲೋಕೋನ್ನತ ಮೇರುಶಿಖರದಿ ವಿದಿತ ಕಾರ್ತಿಕಪೂರ್ಣಮಿಯ

[ರಾತ್ರಿಯಲಿ ||

ಶ್ರೀಕಾಂತಗಮಳಜ್ಯೋತಿಃಪೂಜೆಗೆಯ್ದಂತೆ| ಸಾಕಾರವಾದುದಾಸೌಧ ||೪||

ಲೇಸಾದ ಸೌಧಸಿಂಗರವನೀಕ್ಷಿಸಿ ಪರಿತೋಷದಿ ಸಖಿಯ ಚಿತ್ರವನು ||

ತಾ ಸಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಳಾಕೆಯ ಜೀವಿತೇಶನ ವರಚಿತ್ರಪರವ ||೫||

ಇದನೀಕ್ಷಿಸುತಿದ್ವಡೆ ಕಾಮಶರಗಳು|ಹೃದಯದೆ ಮೊಗದೋಱವಿನ್ನು||

ಸುದತಿ ನಿನ್ನಯ ಚಿತ್ರಪರವ ಕೊಂಡುಯ್ದುತೋಡಿದ ಮುನ್ನ ಮರಳೊಂ

[ಬನವನು ||೧೦||

ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗಾಗಿ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧನ ತಹನೆಂದು

[ನಗುತ ||

ನಿರ್ಧರವಾಗಿ ನಂಬುಗೆಯಿತ್ತು ಬೀಳುಕೊಂಡೆದ್ದಳು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||೧೧||

ಕರೆದಳು ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯ ಕೌಳಿಕವ ಕ | ಸ್ತೋತ್ರದಳಜಾಂಡಮಂಡಲಕೆ ||

ಮುಖದಳು ಜನರ ಕಣ್ಣೆಳಗನಾಗಸದಲಿ|ಮೆಹದಳು ಪೆಣ್ಣಕ್ಕಿಯಂತೆ||೧೨||

ದೂರೀಕೃತವೂರ್ಗವನಂತರಿಕ್ಷದೆ | ತೀರಿಸಿಯಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ||

ದ್ವಾರಕೆ ಬಹಿರ್ಭಾಗದೊಳಿಡಿದಾಗ ಕೈ | ವಾರಿಸಿದಳು ಪಟ್ಟಣವ ||೧೩||

ಅಂಟೊತ್ತಿ ಕೊಂಡಿದೆ ಸಿರಿವೆತ್ತು ಪೌರೋಪಕಂಠದೆ ಮೆಹವ ಸಾಗರವ||

ದಾಂಟಲಾಶ್ಚರ್ಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಿತೀಯಾವೈ | ಕುಂಠವಿದೆಂದಾಡಿದಳು||೧೪||

ಉರಿವ ಭಾಸ್ಕರಕೋಟತೇಜದೆ ಪೊಳಸುತ್ತಿ|ಪರಿವ ಚಕ್ರವ ನುತಿಗೆಯ್ದು||

ತುರಿಯದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಕಾಮದೇವನ ಮಗ| ನಿರುವ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಡೆಗೆ||

ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಮಂಚವ ಸುತ್ತಿ | ಹೆಂಗಳ ರನ್ನೆಯರಿರಲು ||

ಕಂಗಳೊಳಿಸಿದಳು ಮೂರ್ಛೆಯ ಕವಿಸಿದಳು | ತುಂಗಪಯೋಧರೆ ನಗುತೆ ||

ತೊಡೆಯ ಪೊಯ್ದಬಿಸಿ ಬೆಸಗೊಂಡಳಂಗನೆ ಪೊಡೆಮಲರನ ಮೊಮ್ಮಗನ||

ಬಡೆಯ ಪೇಟ್ಟಿನಗೇನು ದುಗುಡವೆಂದೆಸಲು ಪಿಂಗಡೆ ಸು ಸುದ್ದಿಯನು

[ ಸರಿದನು | ೧೫ ||

ಬಂದಿಸ ಪರಮಸುಂದರಿಯೆನ್ನಕನಸಿನೊಳ ಸಂದಿಸಿ ರತಿಸುಖವಡೆದು ||

ಅಂದಿನಿಂದವಳ ಕಾಣದೆ ವಿರಹವನಾಂತು | ಕಂದಿದೆ ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ||



ಪಾಪಿ ದೋರೆಯ ಕೆಳಗೆ ನೀನೀವಿರಹಸಂ | ತಾಪದಿ ದುಃಖಿಸಲೇಕೆ ||

ಪೊಪೆವೇಲವಳದ್ದ ಬಲಿಗೆಂದು ಸಕಲಕಲಾಪನನೊಡಬಡಿಸಿದಳು || ೧೯ ||

ಅವಳೆಲ್ಲಿ ನಾನೆಲ್ಲಿ ನೀನಾವ ಪುರವೆಂದು | ವಿವರದೆ ಬೆಸಗೊಳಲಾಗಿ ||  
ಕುವರಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದಳು ತಾನೈತಂದ | ವ್ಯವಹಾರಸ್ಥಿತಿಯನೆಲ್ಲವನು || ೨೦ ||

ಬಾಣಜೆ ನಿನ್ನ ಮುಚ್ಚಿದಳಾಯಕನಿಗೆ | ಪ್ರಾಣಾಪ್ತೆ ಹಿತೆ ನಾನಿನ್ನ ||  
ಕಾಣಲೋಸುಗ ಚಿತ್ರಪದವ ತಂದೆನು ಸುಪ್ರವೀಣನೋಡೆಂದುತೋಖಿದಳು

ಕಂಡನು ಕಮಲಾಕ್ಷಿಯ ರೂಪಸಿರದೆ ತೆಕ್ಕೊಂಡನು ಸಿರಿಯುರಸ್ಥಳದಿ ||  
ತುಂಡವನಿಕ್ಕಿ ಮಣ್ಣು ಟೆಯ ಪೂರಿವದಂತೆ | ಮುಂಡಾಡಿದನರ್ಥಿಯಲಿ || ೨೧ ||

ದಿಟವಿದು ಮತ್ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆಯ ತನು ಚಿತ್ರಪರವೆಂದು ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆನು ||  
ಘಟ ಬೀಲಲವಳದ್ದ ಬಲಿಗೆ ಬಂದಪೆನೆಂದು | ಲಟಕಟಿಸಿದನು ಕುವಾರ ||

ಹುಣ್ಣು ಮೆಯಾಳ್ದನ ಜಾವನಾತಸುತ<sup>೧</sup> ಚಿತ್ರಪೆಣ್ಣು ಕಂಡಿನಿತು ಭ್ರಾಮಿಸಿದೆ ||  
ತಿಣ್ಣ ಜವ್ವನ<sup>೨</sup> ವೆತ್ತ ಕೆಳದಿ ಕೆಳಗೆ ನಿಮ್ಮನು | ಕಣ್ಣಾಣಿ<sup>೩</sup> ಕಂಡರಿನ್ನೆಂತೋ ||

ವಿಷಯಾತುರಗೆ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲೆಂಬುದು | ಪುಸಿಯಲ್ಲ ಮಾಯಾವಿ ನುಡಿದ ||  
ನಸುವಾತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಪಯಣವನು ಪೆಯು ತಾತ್ಪರ್ಯದುಬಿ ನಲಿ ||

ಸಂತಸವಡೆದು ತತ್ಕುವರನ ಮೂರ್ತಿಯ ನಾಂತಳು ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||  
ಮುಂತಣ ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಮಾಯಾಕಾಂತೆ ಖೇಚರಕೆ ಹಾಖಿದಳು ||

ಪವನವೇಗವ ಕೀಟುಡಿಸಿ ದೂವಾಳಪ | ಜವಗಾತಿಯ ಬೆನ್ನೊಳಿದುರ್ ||  
ಕುವರ ಕಂಗಟ್ಟು ಬಿದ್ದ ಪೆನೆಂದು ತಕ್ಕೆಗೊಂಡವಳ ನುಣ್ಣೊಲೆಯ ಬಲಿಡಿದ ||

ಮುಟ್ಟದೊಡಾಕ್ಷಣ ತನುರೋಮಗಳು ಗುಡಿ ಗಟ್ಟ ಮೆಯ್ಯೊಳಗೆ

[ಕಾತುರವ ||

ಮುಟ್ಟದರೆದೆ ಹದಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕರಣದ | ಗಟ್ಟವಾಳದೆ ತೆರಳಿದಳು || ೨೨ ||

ನೇಸಣ ಬೊಟ್ಟಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ಜೀಮೂತವಾ | ಕಾಶದೆ ತೆರಳಿ ಬರ್ಪಂತೆ ||  
ಪೊಸರಳಾತ್ಮಸಂಭವನ ತಾಳೈತಂದ | ಳಾಸುರವನಿತೆ ಖೇಚರದೆ || ೨೩ ||

ರಕ್ಕಸ ಭೂತ ಭೇತಾಳವಡ್ಡೈಸಲು | ಸಿಕ್ಕದೆ ಕೋಣಿತಪುರಕೆ ||  
ಗಕ್ಕನೆ ಬಂದು ತತ್ಕುವರಿಯ ಹರ್ಮ್ಯವ | ಹೊಕ್ಕಳೊಂದೆಸೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ||  
ಅದೆ ಬಂದಳರ್ಥರಾತ್ರಿಯಹೊತ್ತಿ ನೊಳು ಕಲಾ ವಿದೆ ಕಂತುಸಂದನನೊಡನೆ ||

ಸುದೇವೆರೆದುಟವೆಣ್ಣುಗಳ ರಸಿ ಕೇಳೆಂದು ಕೋ|ವಿದೆ ಪೇಟ್ಟುಳೊಡತಿಯುಕೂಡೆ||  
 ಎಂದರಾಯಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ತಾನಿಟ್ಟ|ಹೊಂದೊಡವಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ||  
 ಬಂದವರುಗಳೆಲ್ಲಿ ತೋಱುಂದು ಪರವಾ|ನಂದದೆ ಹಿಗ್ಗಿದಳವಳು ||೨೦||

ಅಕಳಂಕಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯರತ್ನಹರ್ಯದ|ಮುಖಶಾಲೆಯಿಲ್ಲಿ ನಿಂದಿಹರು||  
 ವಿಕಳತೆ ಬೇಡ ಬಂದೊಳಪೊಕ್ಕ ರಭಿನವ|ಮಕರಕೇತನನ ನೋಡವ್ವಾ ||

ಅಚ್ಚರಿವಡೆದ ಚೆನ್ನಿಗ ಬಂದ ಕೊಂಡಾಡ|ಲೊಚ್ಚೊ ರಡಿ ನಾಲಗೆಗೂಡು ||  
 ಸ್ವಚ್ಛದೊಳದಿಗೊಳ್ ಬೇಕೆಂದುಪೇಟೆದೊ|ಡುಚ್ಚ ವಿಸಿದಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ||೨೧||  
 ತೋರಹೊಂದಂಬಿಗಿಯಲಿ ತುಂಬಿ ತರಿಸಿ ಪನ್ನಿರಿಂದ ಕಾಲ್ಗಳ ತೊಳದು||  
 ಮಾರಕುಮಾರ ಮಂತ್ರಿಶಸುತೆಗೆ ರನ್ನ|ದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿ ದಳು ||೨೨||

ಮಲ್ಲಿಗೆಯರಳಂತೆ ಬೆಳಗ್ಗುಲು ಬಹುವರ್ಣ|ದಲ್ಲಿ ರಂಜಿಸ ಬಣ್ಣಗೂಲು||  
 ಬೆಳ್ಳಪೊಂಬರಿವಾಣಗಳ ತುಂಬಿ ಸುಖಹೆತ್ತಿ|ಚೆಲ್ಲಿಸಿದಳು ದೆಸೆದೆಸೆಗೆ ||೨೩||

ಮಾಣಿಕಸೊಡವೊಳಗುಗಳಿಂದೆ ಸಾರಂಗ|ಪಾಣಿಯು ಸುತನ ಪುತ್ರಕನ ||  
 ಶೋಣಿತಪುರದೆಱಿಯನ ಕಣ್ಗೆ ಪೊಸತೆನೆ | ಕಾಣಿಸಿದಳು ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ||೨೪||

ನೋಡಿದಳಾತ್ಮೇಶ್ವರನವಯವದಲ್ಲಿ | ಮೂರ್ತಿದರ್ ವರಸೌಂದರದಿ ||

ಖೋಡಿಯೆಳ ನಿತಿಲ್ಲ ಬರಲು ಸತ್ಕುಮರಿ ಮುಂ|ಡಾಡಿದಳ ಚುಬುಕಾಗ್ರ

[ವಿಡಿದು ||೨೫||

ತರಹರಿಸಿದಳು ಕಾಮಿನಿ ಕಂತುಲೀಲೆಯ|ಭರವಸೆವಾಂತನಾಕುವರ ||

ಉರವಣಿಸಿತು ಲಂಚೆ ಕೆಳದಿಯರ್ ಕಂಡು ಕಾ | ತುರ ಕಟ್ಟುಗೊಂಡು

[ದಿವರ್ರಿಗೆ ' ೨೬||

ಎಱಿಯುಕೇಳೆ ನಿನ್ನವಿಯೋಗಸಂತಾಪದ|ತೋಱಿಯೊಳುಮುಲುಗಿದೊನೆನ್ನ||

ಮಱಿಯದೆ ತಡಿಗೆ ಸಾರ್ಚಿದಳನೀಕ್ಷಿ ಪುದೆಂದು|ನೆಱಿಜಾಣೆ ಸಖಿಯ ತೋ

[ಱಿದಳು ||೨೭||

ಮಸ್ತಕವೊದಲಾದ ದಿವ್ಯದೇಹವ ಹೊತ್ತು|ನಿಸ್ತರಿಸಿದ ಪಾದಯುಗವ ||

ಕುಸ್ತುರಿಸುವರುಂಟೆ ಕುವರಿ ಕೇಳೆ ನಿನ್ನಯ|ಹಸ್ತಾಂಘ್ರಪದ್ಮವಾನ್ಯೆಸೆ||೨೮||

ಚಂಡವಿಕ್ರಮವಿಹಗೇಶನೆಂದೆನಿಸುವ | ಗಂಡಭೇರುಂಡನ ತೆಹದೆ ||

ತುಂಡುಗಳೆರಡಾಗಲೊಡಲೊಂದು ನಮ್ಮಿ|ತ್ತಂಡಕೆ ಭೇದವೆಲ್ಲಿಯದು ||೨೯||

ಉತ್ತಮನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ತೊಡಗುವ|ಹೊತ್ತಲ್ಲ ಹೊಂಬಣ್ಣದೊಡಲ||

ವೃತ್ತ ಕುಚಾನ್ವಿತೆ ಕೇಳೆಂದು ಸುದತಿಯ | ಚಿತ್ತ ವನೋಡಬಡಿಸಿದಳು || ೪೩ ||

ಸಖಿಶಿರೋಮಣಿ ನೆಗಟ್ಟಳು ತೀಕ್ಷ್ಣ ಶಿವ | ಲಿಖಿತಪಂಚಾಂಗಪ್ರಶ್ನೆಯಲಿ ||  
ನಿಖಿಳಮುತ್ತಿನಸೇಸೆಯ ತುಂಬಿ ವರಚಂದ್ರ | ಮುಖಿಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದಳು  
[ಮುದದಿ || ೪೪ ||

ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಾನಾಸಂಭ್ರಮವ ನಿ | ಬದ್ಧಿಸಿ ತನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪ ||  
ಸಿದ್ಧಿಸಿತೆಂದು ಗಾಂಧರ್ವವೈವಾಹವ | ತಿದ್ದಿದಳತಿಹರ್ಷದಲಿ || ೪೫ ||  
ಪಂಟೆಯಮಾಡಿ ಪರಮಸುಂದರಿ ಕಂಬು | ಕಂದಿಯ ನವವಸ್ತ್ರಗಳ ||  
ಗಂಟೆಕ್ಕಿ ಕೆಳದಿಯ ಕರೆತಂದಳು ಕಾಲ | ಮಂಟೆಕೆ ಫುಲಿರೆಂಬ ರವದಿ || ೪೬ ||  
ನನೆಗೋಲನಪರಾವತಾರ ಬಾಣಾಸುರ | ತನುಜೆಯ ನಿಬ್ಬಣದವರು ||  
ವಿನಯದಿ ರತುನಾವೃತ ಮಂಟಪ ಸೆಜ್ಜ | ವನೆಯ ತುಂಬಿಸಿದರಟ್ಟಿಯಲಿ<sup>೧</sup> ||  
ವಜ್ರಮಾಣಿಕಮಯ ಮೃದುತಲ್ಪದಲವಾಸು<sup>೨</sup> | ನಿರ್ಜರಕುಸುಮ  
[ಝಲ್ಲರಿಯ |

ಪಜ್ಜಳಿಸುವ ವೌಕ್ತಿಕದ ಮೇಲ್ಗಟ್ಟಿನ ಸಜ್ಜೆಯ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು ||  
ಜಾಣಮೆಲ್ಲುಡಿ ಗೆಲವರೆ ಗಿಳಿ ಬಗದಾದಿ ಜಾಣಕ್ಕಿ ಕೋಗಿಲೆಕೊಳರ್ವ ||  
ಏಣ ಸಾರಗ ಹೊಮ್ಮರಿ ಮಂಚದ ಸುತ್ತ | ರಾಣಯವಿರಲು ನೋಡಿದನು ||  
ಮಿಸುಸಿವಂಜರ<sup>೩</sup> ದೊಳಗಿಹ ರಾಜಕೀರ ಕಾ ಮಸುತನ ಕುಳ್ಳಿರೆಂದೆನಲು ||  
ರಸಿಕರಾಜೇಂದ್ರವಲ್ಲ ಭೆಗೂಡಿ ಕೇಳ್ಪೊಮ್ಮಂ | ಡಿಸಿದನಾಮಣಿಮಂ<sup>೪</sup> ದೆಡೆಯ ||  
ತಂದಿರಿಸಿದರು ಕಾಲೊಳವೊಡೆ ಪನ್ನೀರ ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಸಾತ್ರೆಯನು |  
ಚಂದಿರಮುಖಿಗಿಂಟುವರೆ ತತ್ಪರಿಮಳವೊಂದಿದ ನೀರ ಕುಷ್ಟಿಗೆಯ || ೫೦ ||  
ಬಿಡಿಯಲರ್‌ಮಾಲಿಕೆ ಶೈತ್ಯಸೌರಭ್ಯಂಗ | ಳಡಿದ ಸುಗಂಧಾನುಲೇಪ ||  
ಪುಡಿಗಪ್ಪುರವು ಜವಾದಿಪುಣುಗು ತಂ | ದಡಕಿದರ್‌ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ || ೫೧ ||  
ಘಣಿವಳ್ಳಿಯ ಪರ್ಣಸ್ವರ್ಣವರ್ಣ<sup>೫</sup> ದಿಕೆಕೇ | ವಣಿಸಿದರ್‌ ಕಟ್ಟ ಕತ್ತುರಿಯ  
ಮಣಿಯೆನಲುರ್ದಿದ ಪೊಳ್ಳಟ್ಟೆಯನಿ | ಟ್ಟಣಿಸಿದರ್‌ ತಲೆಗಿಂಬಿನಲಿ || ೫೨ ||  
ರತಿಸಮಯಕೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ | ತ್ಯತಿಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ತಂದು ||  
ಸತಿಶಿರೋಮಣಿಯ ಮಂಚದ ಸುತ್ತ ಲಿಂಬಿಟ್ಟು | ನುತಿಸಿದರ್‌ ದಂಪತಿಗಳನು ||

ಕ ಪ ಅ—1 ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ 2 ಹೂವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಹಾಸಿಗ

3 ಚಿನ್ನದ ಗೂಡು 4 ಚಿನ್ನದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಚಿತ್ರಕೆಲಸದ ಒಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ

ಜೋಳ<sup>೧</sup> ಜೋಳಿಯಲಿ ನಾನಾವಿದ್ಯೆಯೇಜ್ಜಿಯ | ಕೇಳಿಕೆಗೊಟ್ಟು  
[ನಿಮ್ಮುವನು ||

ನಾಳಿನ ದಿನಕೆ ಮೆಚ್ಚು ಸುವೆವೆನುತೆ ವಾ | ಚಾಳೆಯರ್ ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು || ೫೫ ||

ಕೆಳದಿಯರುಗಳೆಲ್ಲ ರಿಗೆ ವೀಳೆಯಗೊಟ್ಟು | ಕಳುಹ ಜಿತ್ತೈಸಿದ ಬಜ್ಜಿಕ ||  
ಮೊಳೆವ ಸತ್ಪರಿತೋಪದಿಂದೆ ಕುವಾರ ನಿ | ಮೃಲಿನ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ  
[ಬೋಧಿಸಿದ || ೫೬ ||

ಅತ್ತಿ ಗೆಯಹುದಕ್ಕನಹುದು ತಾಯಹುದಕ್ಕ | ಗುತ್ತಿ ಗೆಗಾತಿ<sup>೨</sup> ನೀನಹುದು ||  
ಪತ್ತಿ ಗೆ<sup>೩</sup> ಪರಮಾನುಕೂಲೆ ಕೇಳೆಂದು ಕೈ | ಯೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ ಕುಮರ ||

ಉಬ್ಬಾಳುವೆಂಗಳ<sup>೪</sup> ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೆ ಸುದ್ದಿ | ಪರ್ಬದ ಮೊಲು ನಮ್ಮುವನು ||  
ಇಬ್ಬರ ಲೇಸನೀಡೇ<sup>೫</sup> ಎಸ ಬೇಕೆಂದು<sup>೬</sup> | ಗಢದೊ<sup>೭</sup> ತಿರವ ಚಾಚಿದನು || ೫೭ ||

ಕಂಜಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮ ಕೇಳರಗಿಣಿ ವಜ್ರ ಪಂಜರದೊಳಗಿದರ್ ಬಜ್ಜಿಕ ||  
ಅಂಜಲಿಕೇನುಕಾರಣ ಹೊಜಬಿಗರೆಂಬ ಮಂಜರ<sup>೮</sup> ಕೈದುಡುಕುವುದೆ || ೫೮ ||

ಕೋಟಲೆಗೊಳಬೇಡ ಸುಖಬಾಲ್ಯದೊಂದು ಕಿ ರೀಟವ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಹರಸಿ ||  
ಕೂಟಕೆ ಕುವರಿಯು ಸಾರ್ಜಿ ಪಿಂಗಿದಳು ಕ | ವಾಟಬಂಧನರಕ್ಷೆ ಗೆಯ್ದು || ೬೦ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

— ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೧ ಕೃಂ ಪದ ೨೦೭೯ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ —

### ಮೂವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಉಪಾನಿರುದ್ಧರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಸುಖಪಟ್ಟ ರೀತಿ —

ಸಕಲಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ತನ್ನೊಳಗಿದರ್ ತಾದೇ | ವಕಿಬಸಿಹಿತಿಗಳು ಪುಟ್ಟ  
[ಬಂದ ||

ಚಕಿತಮಾಯಾವಿಯಕೂರ್ತುಸತ್ಯ ತಿವೇಲು | ಲಿಖಿತವಮಾಜಿಪ್ಪಿಮನ್ನನದಿ ||

ಕ ಪ ಅ— 1 ಬೋಡಿ, ಜತ 2 ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವಳು  
3 ಸ್ವೀಕೃತೆ 4 ಕೂಬ್ಬಿದ ಹಣ್ಣುಗಳು 5 ನೆರವೇರಿಸಬೇಕೆಂದು.  
6. ಇಲ್ಲಿ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ 7 ಹೊರಗಿನವರೆಂಬ ಬೆಕ್ಕುಗಳು

ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಿಜಿ ಕರೆಸಿದಳು ಕೈವಾಳ<sup>೧</sup> ಸತ್ಪರಿಘಾದಿಂದೆಸೆವ||  
ಕಾಳರಕ್ಕಸವಿಂಡು<sup>೨</sup> ಬಂದುದು ವೀರ<sup>೩</sup> ಚ | ಡಾಳಿಸಿ ಘಡುಘಡಿಸುತಲಿ || ೧ ||

ಬೆಟ್ಟಬೆಟ್ಟಗಳನಿಜ<sup>೪</sup>ವ ಕೂರಸಿ<sup>೫</sup>ಬಿಸಿ | ಗುಟ್ಟದ ಸಿಲೆಯ ಮುಡಿಸುವ ||  
ಇಟ್ಟಮುದ್ದರವಂಕುಡಿ<sup>೬</sup> ಪಟ್ಟ ಕೈದಾಳ|ಗಟ್ಟವಟ್ಟಿಯರೊದಗಿದರು || ೨ ||

ಪಿಡಿವರು ದಿಗ್ಗಜಗಳ ಗಾವ<sup>೭</sup> ಗು<sup>೮</sup>ಯಾಗೆ, ಯಡಸಿದ ಕಡಲನೀಂಟುವರು  
ಪಡಿತಳಿಸುವರು<sup>೯</sup> ಮೃತ್ಯುವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಸೀಳಿ<sup>೧೦</sup> | ನಿಡಿಗರುಳನು ತಿಂಬವರು  
ಅಣಲೊಳು<sup>೧೧</sup> ಗುಡಿಗಟ್ಟದ ಬೋರು ಕೊಬ್ಬಿದ | ನೆಣ ಬಾಯೊಳು ಪ್ರೇಣ  
[ಮಡುವ ||

ಹೆಣದಿನಿ ದಡಿಗದೈತೇಯರು ಹೆಣ್ಗಂಡು|ನೋಣ ಹಾಯಗುಡದೆ ನುಂಗುವರು  
ಮತ್ತೊವರು ತನ್ನ ಕೆಳದಿಯ ಹರ್ಮ್ಯವ<sup>೧೨</sup> ಹತ್ತಲು ಮುಃಖದಿ<sup>೧೩</sup>ಯಲ್ಲೆ||  
ಕತ್ತರಿಸುವುದೊಡಲ್ಗಳನೆಂದು ಕಾವಲ | ಚೆತ್ತಯಿಸಿದಳು ಬಾಗಿಲಲಿ || ೩ ||

ಮುಃಖದಪ್ಪಾವಧಾನದಿ ಮಂತ್ರಿನಂದನೆ | ಪ್ರೋಗಿರಲ್ಮಂದಿರದೊಳಗೆ||  
ಬಿಜಗ ಬಣ್ಣಿಸುತೆ ಕುಮಾರಿ ಕುಮಾರನ | ಸೆಜಗ ಬಿಡೆಂದಳರ್ಥಿಯಲಿ ||  
ವಂಟಕಾರಿಕೆಯ<sup>೧೪</sup> ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ಮಂತ್ರಿಜಿ ತಂದು | ಗಂಟಕ್ಕಿಡಳು ತಮ್ಮ ಸೆಜಗ  
ನಂಟನ ಮುಡಿ ಬಿಡಗೊಡದೆಂದು ವರಕಂಬು ಕಂರಿಯನಮರ್ಧಪ್ಪಿದನು ||

ನಿಡಿಗಣ್ಣರೆಮುಗಿವಂತೆ ರೋಮಾಂಚನ | ಗುಡಿಗಟ್ಟ ನಿಜಗಳವಂತೆ ||  
ಪಿಡಿಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಬಲ್ಲೊಲೆ|ವಿಡಿದನಿರುದ್ಧ ಚುಂಬಿಸಿದ || ೪ ||

ಪಿಂತೇಲು ಜನ್ಮದ ಬಡವಂಗೆ ಕಮನೀಯ | ಚೆಂತಾಮಣಿ ದೊರೆದಂತೆ ||  
ಕುಂತಳ ಚುಬುಕಾಗ್ರವಿಡಿದು ಚೆಂದುಟೆಯಿಂಟ | ಸಂತಸವಡೆದನಾಕುಮರ||

ಚುಂಬಿಸಲಾಣ್ಣನ ಬಾಯೊಳು ಪ್ರೋಲ್ಕಳ | ತುಂಬಿದಳರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು||  
ಚುಂಬಿಸೆ ಚುಂಬಿಸ ತನಕದಿ || ೫ ||

ಬೆಮೆಗೊಂಡು ಮುಂಬರಿವಳ ಕಂಡುರತಿಗಿದೆ | ಸಮಯವೆಂದನಿರುದ್ಧ ಸಲ್ಲಿ  
ಕ್ಷಮೆಯಿಂದೆ ಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ ಮುಂಡಾಡಿ ಪ್ರಮದೋ | ತ್ತಮೆಯೊಳು ಕೂಟ  
[ಸ್ಥನಾದ || ೧೦ ||

ಕ ಪ ಅ—1 ಕೈಗತ್ತಿ 2 ಗುಂವು 3 ಪರಾಕ್ರಮ 4 ಹರಿತ  
ವಾದ ಕತ್ತಿ 5 ವಕ್ರವಾದ ಅಲಗುಳ್ಳ ಆಯುಧ 6 ಧ್ವ ಗ್ರಾಮ,  
ಸಮೂಹ 7 ಇಲ್ಲಿ ಹದರಿಸುವರು 8 ಬಾಯಲ್ಲಿ 9. ಒಂಟಿಗತನ,  
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ

ನಿರ್ಧರವಾದ ಮೋಹನಶಕ್ತಿಯೊಳಗನಿ | ರುದ್ಧನೆಂದೆಂಬ ಗಾರುಡನು ||  
ಕದ್ದೈಸದೆ ಕೆಲದಾಡುವ ದ್ವಿತಿಯಗ | ಳಧ್ವನಿ ನಸುವೊಲಗಿದುದು || ೧೩ ||

ಅಸಮಸಾಯಕಾಸ್ತ್ರದಿನವಳಂಗ ಪೋ, ಡಶಕಲೆಯೆಡೆಯ ಚುಂಬಿಸಲು  
ಬಿಸರುಹಸಾರಭ . . . || ೧೪ ||

ಬಲಿಸುವ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದ ಕಾತುರಿಯವ | ನಿಲಿಸುವ ನಿಜಲೀಲೆಯಲಿ ||  
ಸಲಿಸುವಳವಳಧಿಯ ಕಾನುಕಲೆಗಳ | ಕಲಿಸುವ ಕೈಮಾಟದಿಂದೆ || ೧೫ ||

ನುಣ್ಣೊಡೆಯೊಳಗೆ ನುಣ್ಣೊಡೆ ತೋಳ್ಗಳೊಳು ತೋಳು ಹೊಂದಾವರೆ  
[ವಳ್ಳಿಯಂತೆ ||

ಬಂದೊಳೊಂದೊಡೆ ಮುರಿದು ಚೌರಶೀತಿಯ ಬಂಧವ ನೆಗಟ್ಟನರ್ಥಿಯಲಿ

ರಿಂಕಿದ ಕುಚಯುಗದೊಳಗಿಟ್ಟು ನುಚಂದ್ರ ವಂಕಿಯ ನುಣ್ಣಲ್ಲವಿಡಿದು  
ಕೊಂಕಿದ ಕುರುಳ್ಳಿಟ್ಟ ಬಿಂಬಾಧರವ ಕ | ದುಂಕಿದ ಸೊಗಸೊಜವಂತೆ ||

ಪೆಂಕಿನೊಸಲೊಳು ಬೆನುವನಿ ಪುಳಕದ ನವಿರ್ ಮಜಗೊಂಡ ದ್ವಿತಯ  
[ದಾಲಿಗಳು ||

ಮೊಳುವೆತ್ತ ಲಲ್ಲೆವಾತುಗಳಪ್ಪುಗೆಯಿಂದೆ ನೆಚ ಮೂರ್ಛಿತೆಯನೆಯ್ದಿದರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಧಿಸುವಜಗುರು | ವಿದ್ಯಾಸ್ವತಂತ್ರ ಕೌಳಕದಿ ||

ಉದ್ಯೋಗಿಸಿ ರತಿತ್ರಯವಿಷಯದೊಳೆಂಪ್ರ | ಸಿದ್ಧನೊ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧ ||

ಪೀನಸ್ತನೆಯ ಚಿತ್ತವನಿರ್ಕುಳಿಗೊಂಬು | ದೇನಚ್ಚರಿ ಕಾಮಸುತಗೆ ||

ವಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೀಸ ಕಲಿಸ ಗುರುಗಳುಂಟೆ | ನೀನು ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನ ಹೊನ್ನೆ ||

ಬೆಂಡೆದ್ದ ಬಜ್ಜಣ್ಣು ಹೊಯ್ವಳ್ಳ ನಿಡುಸುಯ್ | ಕೊಂಡದಟಲದ

[ವಿಗ್ರಹದಿ ||

ಗುಡಹೆಂಡರು ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು ಕಂಡರು ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವ ||

ಮಕರಾಂಕಸೂನು ಮಾನಿಸಿರನ್ನೆಗಂಧೋ ದಕದಿಂದೆ ಕೈಕಾಲ ತೊಳದು ||

ಪ್ರಕಟಿತದಿವ್ಯತಾಂಬೂಲಚರ್ವಣದಿಂದೆ | ಸೊಗವಟ್ಟರಂಗಸಂಗದಲಿ || ೧೬ ||

ನೂತನ ಸುಗುಣಶೇಖರ ಸೌಖ್ಯನ ಪೆ | ತ್ತಾತ ಮಾವನರ ಪೆಸರು ||

ಆತನ ಪೆತ್ತಾತನಾರೆಂದು ಕೇಳ್ವೊಳು | ಶ್ವೇತಾಬ್ಜದಳನೇತ್ರ ನಗುತೆ || ೧೭ ||

ತಾವರೆಗಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣನ ಕುಮಾರಕ ನಿನ್ನ | ಮಾವ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಾಂಕಿತನು ||

ಭಾವಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ತಾನನಿರುದ್ಧ | ಸಾವಂತನೆಂದಾಡಿದನು || ೧೮ ||



ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮ ತಾತ ವೈಭವಕರ್ತುಃ | ಸಿರಿರಾಣಿ ಪಿತನ ಪೆತ್ತಾಕೆ ||  
 ತುರಿಯದೆ ಜಗವನಾಗಿಸುವ ನಾಲ್ಕೊಗ ನಮ್ಮ | ಹಿರಿಯಯ್ಯ ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ  
 ಮಾಣದೆ ಹೊಗಳುವ ಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಕೋಟಿ ಪಾ | ರಾಣಗಳೆಮ್ಮಜ್ಜ ನಿರವ  
 ಕಾಣವು ಕಮಲಾಯತಾಕ್ಷಿ ಕೇಳೆ ನಿಖಿಳಗೀ | ವಾಣರಾತನ ಸೇವಕರು ||  
 ನಮ್ಮವರ್ಗುಳ್ಳ ವೈಭವ ದೊಡ್ಡಿತೆಂಬುದ | ತಮ್ಮ ತಾವೇ ಕೀರ್ತಿಪರೆ ||  
 ಕಮ್ಮಲಗಂಧಗಂಧಾನ್ವಿತೆ ಪೆಸರ್ವೇಳು | ನಿಮ್ಮಯ ಪಿತ ಪಿತಾಮಹರ ||  
 ಪಾತಾಳಲೋಕಾಧೀಶ ಬಲೀಂದ್ರಸಂ | ಜಾತ ಸಾಸಿರಬಾಹು ನಿಮ್ಮ ||  
 ಮಾತುಗನಾತ್ಮ ಸಂಭವೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಪ್ರ | ಖ್ಯಾತೆಯುಪಾದೇವಿ ತಾನು ||  
 ಮುತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲ ಕಾವ ದೇ | ವೋತ್ತಮ ನಾರಾಯಣನು ||  
 ಹೆತ್ತಯ್ಯನರಮನೆವಾಗಿಲೊಳೆ ಶಿವನಿಪ್ಪ | ಜೆತ್ತಯಿಸೆಂದಳು ರಮಣಿ || ೨೯ ||  
 ಘೃತಸಿಂಧು ದುಗ್ಧಾಂಭೋನಿಧಿಯುಭಯಸಮ | ಸ್ವಿತಮಾಗಿ ಮನೆಗೆ  
 [ಬಂದಂತೆ ||

ಸ್ತುತಿಸಾತ್ರ ಹರಿಹರರ ಬಾಗಿಲ ಕಾದರೆ ಮಿತವಾವುದೊ ನಿಶ್ಚಯಿಸು || ೩೦ ||  
 ಅಹುದು ಸವ್ಯಕ್ತ ಬಲೀಂದ್ರದ್ವಾರದಿ ದೇವ ನಿಹುದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾನವರ್ಗೆ ||  
 ಬಹುದೊರೆತನ ಬಾಗಿಲೊಳು ಶಿವನಿರೆ ಲೇ ಸಹುದೆಂದು ತಲೆದೂಗಿದನು ||  
 ಅದು ದೊಡ್ಡಿತೆಂದು ಪೇಳಲು ಜಿಹ್ವೆಗಚ್ಚರಿ ಯಿದು ದೊಡ್ಡಿ ತಾಮದುಶ್ರುತಿಗೆ ||  
 ವಿಧುಮುಖಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮವರ ಸೌಭಾಗ್ಯವ | ಮದುವೆಯೊಳೆನೆ ನೋಡಿ  
 [ಕೊಂಬ || ೩೧ ||

ಎಂದೊಡಾವನಾತಿಂಗೆ ಪರಿತೋಷಗೊಂಡು ಮೆತ್ತೊಂದ ಕೇಳ್ದಳು ನಸು  
 [ನಗುತೆ ||  
 ಕಂದರ್ಪನಪರಾವತಾರವ ಸಖಿ ಹೇಗೆ | ತಂದಳು ನಿಮ್ಮ ವಿಗ್ರಹವ || ೩೨ ||  
 ನೀಡು ಕೇಳೆ ನಿನ್ನ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಕಂಡ ಮಾತ್ರದಿ | ಬೇಡುದೊಂದೊಂದು  
 [ಮಂದಿರದಿ ||

ಕಾರಿಯ ಕೊರಲ ಮಾನಿನಿ ಬಂದುತನ್ನಯ | ಮೋರೆಯ ತೋಜಿದಳೊಲಿದು  
 ಬೆಸಗೊಂಡಳನ್ನಂತಸ್ಥವ ತಿಳಿದು ತಾ | ನುಸಿದಳು ನಿನ್ನ ಚೆಲ್ವಿಕೆಯ ||  
 ಹೊಸ ಭಾವಚಿತ್ರವ ತೋಜಿಸೆ ಕಂಡು | ಸಂತಸವೆತ್ತಿ ನಿವಳಹುದೆಂದು || ೩೩ ||  
 ವ್ಯಥೆಗೊಳಲೆನಗೆ ಪೇಟ್ಟಳು ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇ | ಹಿತೆ ಬಾಣನಂದನೆಯೊಡನೆ ||



ಜತೆಗೊಳಿಸುವೆನೆಂದು ಕರೆದಳು ಕುಂಭಾಂಡ | ಸುತೆಮಾಧುರ್ಯವಾಕ್ಯದಲಿ

ಬವ್ವೆನೆಂದಾನೊಡಬಿಟ್ಟರೆ ಪಾಣಕೆ | ತವ್ವೆನೆಂದಭಯವ ಕೊಟ್ಟು ||

ಇವ್ವೆಡೆಯೊಳಗಿರಲಮದೃಷ್ಟಿಕೊಂಡು ತ | ನ್ನೊಪ್ಪೆಗಲೊಳುಪೊತ್ತಳಬಲೆ

ಉನ್ನತಗಗನವೀಧಿಯಲಿ ಮಾತೃಕೆ ಕೊಂಡು | ಬೆನ್ನೊಳು ಶಿಶುವ ತರ್ಪಂತೆ  
ನನ್ನಯ ಭಾರಭಾರವ ಹೊತ್ತು ತಂದೀಗ | ಸಿನ್ನೊಳು ಸೊಗವಡಿಸಿದಳು ||

ಓರಂತೆ ಯಜ್ಞಾದಿ ಸತ್ಕರ್ಮಕೋಟಿಯ | ಪಾರಂಗತವನೆ ಮಾಡಿ ||  
ಧಾರಾಮುಖದೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮರಿಣವು | ತ್ತಾರವಾಗದು ಮಾನನಿಧಿಯೆ || ೪೯ ||

ಆಕೆಯ ಧರ್ಮ ನಮ್ಮಿವರ ತನುಸುಖ | ಜೋಕೆಯೊಳೇಡೇಹದಡೆ ||  
ಬೇಕೆನೆ ಪೆತ್ತಮಕ್ಕಳ ಪೆಸಗುಡು ಚಿತ್ರ | ಲೇಖೆಯೆಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ||  
ಎಂತಾದೊಡೆನ್ನ ಬಹುದು ಕೇಳು ಮತ್ಪ್ರಾಣ | ಕಾಂತನಮ್ಮಿವರಿಚ್ಚೆಯನು  
ಸಂತತ ಸಲಿಸಿದಳು ತಾಯಾಗಿ ಕೆಳದಿಯ | ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂದಳವಳು || ೫೦ ||

ನೆನೆದನು ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯ ಧೈರ್ಯವ ತಲೆ | ದೊನೆದನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ||  
ನನೆದನು ಹರ್ಷಾಶ್ರುಗಳಿಂದೆ ತನ್ನಯ | ಮನದಣಿವೊಲು ಹೊಗಳಿದನು ||  
ಕುಂಭಾಂಡನಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೀರ್ತಿಗುತಿಹ | ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುಮಾರಕನ ||  
ಚೆಂಬಾಯ್ದೆಯ ಚೆಲುವ ಕಂಡು ಕುವರಿಗೆ | ಮುಂಬರಿದುದು ಕಾಮಲೀಲೆ ||

ಭ್ರಮಿಸಿದ ಭಾಮಿನಿಯಧರಚುಂಬನದೊಳು | ರಮಿಸಿದನವಳಿಚ್ಚೆಯಲಿ ||  
ಕ್ರಮದೊಳು ರತಿಸುಖವಡೆದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳು ವಿ | ಶ್ರಮಿಸಿದರ್ ಬಾಹು

[ಬಂಧನದೆ || ೫೧ ||

ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬಾಣಜೆಯರ ಸಂ | ಭೋಗದೆ ಕಡೆಗಣ್ಣೊ

[ಳೊಗೆದ ||

ರಾಗವಿದೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿ ತಪನದಿ | ಗ್ಭಾಗದೆ ಮಂಜಿಷ್ಠವಾಯ್ದು || ೫೨ ||

ಕ್ರೀಡಾಪೇಕ್ಷೆಯೊಳಧರಾತ್ರಿಯೊಳಿಷ್ಟ | ಮಾಡಲು ತನು ತಾಪಿಸುವುದು  
ಬೇಡವೆಂದವರ್ಗೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಪೇಟ್ಟಿವೊಲು ತಾಮ್ರ | ಚೂಡಗಳ ಬೊಬ್ಬಿ

[ಕ್ಕಿದುವು || ೫೩ ||

ಸಾವ-ಭಾವಾಧೀಶ್ವರ ಕಂತುತನಯಂಗೆ | ಪೂರ್ವದಿಗಂಗನೆ ತಂದು ||  
ತೋರ್ವ ಮಾಣಿಕದ ಕನ್ನಡಿಯೆನೆ ಕಾಂತಿಯ | ಬೀರ್ವಭಾಸ್ಕರ ಮಾಡಿದನು ||

ಪಾಡಿದರಿವರುಪ್ಪವಡದಾಳಾಪವ | ಮಾಡಿದರ್ ಪುಣ್ಯರಾಗದಲಿ ||

ಜೋಡಿಸಿ ವಚನಸಂಕೀರ್ತನಸುಧೆಯ ತಂ | ದೂಡಿದರ್ ಕರ್ಣಪೂರೈಸೆ ||

ಎದ್ದರು ವಚನಾಮೃತಗೇಳಿ ತನುಸುಪ್ತ | ಬದ್ದದೊಳ ತಕ್ಕೈಯ ಸಡಿಲಿ ||  
ರುದ್ರಾಚ್ಯುತಪಾದಪದ್ಮಕೀರ್ತನೆಯನಿ | ರುದ್ಧನರ್ಥಾಂಗನೆ ಸಹಿತ || ೪೯ ||

ಆದುದುಪ್ಪವಡವೆಂದೆನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ವಿ.ನೋದದೆ ಕೆಳದಿಯರೊಡನೆ ||  
ಮಾದಲವಣ್ಣ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ಕುವರನ | ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಂದೆಜಗಿದಳು || ೫೦ ||

ಸುದತಿ ಕೇಳೆನಗೆ ನೀ ತಲೆವಾಗಿ ದೋಷವನೊದವಿಸ ಬೇಡವೆಂದೆನುತೆ ||  
ಮದನಕುಮಾರ ಮಂತ್ರಿಜೆಯ ಮಸ್ತಕವ ಹ | ಸ್ತದೊಳಾಂತು ನೆಗಪಿದ  
[ನಗುತೆ || ೫೧ ||

ಜಗದೇಕದೇವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುಮಾರನ | ಮಗ ಮಾರಾಯ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರ ||  
ಯುಗಳಕ್ಕೆ ಶರಣಂದ ಮಾತ್ರದಿ ಮಜ್ಜನ್ಮ | ದಘುವಿನಾಶನವೆಂದಳವಳು ||

ಪಿರಿಯತ್ತಿಗೆ ಕೇಳೆನಗೆ ನೀ ಪೆತ್ತಳ | ಸರಿಯೆಂದು ಸರಸವಾಕ್ಯದಲಿ ||  
ಸಿರಿಗೆಯ್ಯನೆರಡ ತಾ ಹಣಗೊತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಾ | ತ್ಪರಿಯದಿ ಕೀರ್ತನೆಗೆಯ್ದು ||

ಚಂದಿರಮುಖಿಯರು ಬಿಸಿನೀರಿನ ಹೊನ್ನ | ಬಿಂದಿಗೆ ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯನು ||  
ತಂದಿಕ್ಕೆ ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ದಿದರೊಡಲೊಡ | ಲೊಂದಿದರ್ ದಲಪತಿಗಳಿಗೆ || ೫೪ ||

ರಾಜಾನುಜೆಯಣುಗನ ಪುತ್ರಂಗೆ<sup>1</sup> ಸ | ರೋಜವಳಾಯತೇಕ್ಷಣೆಗೆ ||  
ಓಜೆಯೊಳೆಡೆನೂಡಿದರು ಹರೀಶ್ವರ | ಪೂಜೆಯ ಮಣಿಮುಟಪದಿ || ೫೫ ||  
ಮಿಂಡಿಯ ಕೈಲಾಗೊಳು ಬಂದು ಪೀರದೆ ಮಂಡಿಸಿ ಕಾಂತ ಕಾಂತೆಯರು ||  
ಖಂಡರೀಕಾಕ್ಷ ಭಾಳಾಕ್ಷ ಪೂಜೆಯೊಳೊಪ್ಪ | ಗೊಂಡಿದರ್ ರಾಗಮೋಕ್ತಿಯಲಿ

ಗಂಗೋದಕ ದಿವ್ಯಗಂಧಾಕ್ಷತೆ ಪುಷ್ಪ | ಮಂಗಳನಿಖಿಳಾರ್ಚನೆಯ ||  
ರಂಗಲಿಂಗಾರ್ಪಿತ ನೈವೇದ್ಯತಾಂಬೂ | ಲಂಗಳ ಕೈಕೊಂಡರೊಲಿದು || ೫೬ ||

ಮಾಕಂದಕಂದ<sup>2</sup> ಸಾಸಿರ ತೋಳಸುತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖನಾರಿಯಿಚ್ಚೆಯಲಿ ||  
ಏಕಾಂತನಿಳಯದೆ ಸುಖವಡುತಿರ್ದರ್ | ನೇಕವೈಭವದ ರೀವಿಯಲಿ || ೫೭ ||

ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೊಂದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೨ ಕೃಂ ಪದ ೨೧೩೨ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ—

ಕ ಪ ಅ—1 ಅನಿರುದ್ಧ, ಹೇಗೆ? ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ-ಚಂದ್ರ

2. ಮಾ-ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ, ಕಂದ-ಪುತ್ರನಾದ ವನಿಗೆ, ಕಂದ-ಪುತ್ರ, ಯಾರು ?

## ಮೂವತ್ತುಮೂಱನೆ ಏ ಸಂಧಿ

ನಾರದನು ವಿವಾಹ ವೃತಾಂತವನ್ನು ಜಾಣಾಸುರನಿಗೆ ಅಳಿಸುವನು —

ಕುಗುಗುಗಳ ನಾಲ್ಕೊಗನಯ್ಯ ಅವರಂತೆ | ತುಳುಪಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ  
[ನಿರ್ಮಿಸಿದ ||

ಸರುವೋತ್ತಮನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತುಕೃತಿವೇಷ್ಠಿಸಿ | ಗೀರ್ವಾಣಭಾಷೆ ಕನ್ನಡದಿ  
ಸ್ವಾತಿಯ ಮುಚ್ಚಿಯ ಪೆರ್ವನಿ ಚಿಪ್ಪಿನೊಳು ಬಿದ್ದು | ಚಾತಿಮುತ್ತಾದಂತೆ  
[ಯೆನ್ನ ||

ಮಾತಿನ ಮಾಲೆ ನಿನ್ನಯ ಕಣ್ಣದೊಳು ಬಿದ್ದು | ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತುದು ಕೇಳು  
[ಕೇಳದಿ || ೨ ||

ಘನಶೀಲರುಗಳು ದೇವಾರ್ಚನೆ ಸಹಭೋಜನ ತಾಂಬೂಲ ಸುಗಂಧ ||  
ಮನಗೊಂಬ ನಿಖಿಳ ವೈಭೋಗದಿಂದಿವರು | ದಿನಗಳೆದರು ಬಹುಸುಖದಿ ||  
ನೀಲಕುಂತಲೆ ಕೇಳು ಬಹುಕೊಂದು ದಿನ ಬಾಣ, ನೋಲಗ ಸಂಭ್ರಮಿ  
[ಸಿರಲು ||

ಮೂಲೋಕವ್ಯವಹಾರಿ ನಾರದನಾಗ ತತ್ಕಾಲಕ್ಕೆ ಗಗನದಿಂದಿಳಿದ || ೪ ||

ಬಂದ ನಾರದ ಬಾಗಿಲ ಪರಮೇಶಗೆ | ವಂದನೆಗೆಯ್ದು ಕೇಳಿದನು ||

ಕಂದಾಯಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಖಳನಿತ್ತ ಜೀವಿತ ಸಂದುದೆ ನಿಮಗೆಂದ ನಗುತ || ೫ ||

ನೆಟ್ಟನೆ ನಿಖಿಳ ನಿರ್ಜರಮನುಮುನಿಗಳೊಳು | ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಕೇಳು ನಿನಗೆ  
ದುಟ್ಟರಕ್ಕಸನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದಲ್ಲದೆ | ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹಸಿವು ತಂಪಿಸದೆ || ೬ ||  
ಈಶ ಕೇಳು ನಿನ್ನೊಲವುಳ್ಳೊಡೆ ಖಳನ ಕೈ ಲಾಸಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೇಲು ಪೋಪ ||  
ಬೇಸಹದಿವನ ಬಾಗಿಲ ಕಾದ್ದಿಪ್ಪುದು | ದೋಷವೆಂದಭವಂಗೆ ನುಡಿದ ||

ಸರ್ವಾಭರಣಭೂಷಿತ ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತ | ನಿರ್ಪಡೆಗಾನು ಪೋಪುದಕೆ ||  
ಅಪ್ಪಣೆಗುಡು ಬಾಗಿಲವರ ಕೇಳದೆ ಪೋಗ | ಬರ್ಪುದೆ ಬಡವರು ನಾವು || ೭ ||

ನಾರದ ಮುನಿಮಹಾರಾಯ ಕೇಳು ಭಕ್ತರ | ದ್ವಾರಪಾಲಕನು ನಾನಹುದು  
ಸಾರಹೃದಯನೆ ನೀನಹಿಯದ ಮತವಿಲ್ಲ ಭೂರಿಬಾಣವ ಕಾಣಲಾಯ್ತು || ೮ ||

ಎಂದೊಡೀಶ್ವರನ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳುತ್ತೊಳವೊಕ್ಕು | ಬಂದ ನಾರದ  
[ಮುನಿವರನ ||

ಸಂದರುಶನಮಾತ್ರದೊಳದ್ದು ಚರಣಾರ | ಎಂದದೆ ಖಳನೇಗಿದನು ||೧೦||

ವೀಣಾವಾದ್ಯವೊರ್ಕೆಯ್ಯ ಮತ್ತೊರ್ಕೆಯ್ಯಿಂ | ಬಾಣನ ಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿ ||  
ಕ್ಷೀಣಸಂತೋಷದ ಹರಸಲ್ಕೆ ಕಿಂಕರ | ವಾಣದಿ<sup>1</sup> ಮುನಿಯನೀಕ್ಷಿಸಿದ ||೧೧||

ಭೇದ್ಯವಾಗಿದೆ ನಿಮ್ಮಯ | ತತ್ತಲೊಳಕಾ | ರಾಧ್ಯ ಬಂದುದ ಪೇಜಿನಲು ||  
ಸದ್ಯೋಪಚಾರವ ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯೊಳಘ್ಯು | ಪಾದ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಕೀರ್ತಿ  
[ಸಿದ || ೧೨||

ಉಚಿತನ ಕೈಕೊಂಡು ನಾರದ ನವರತ್ನ | ಖಚಿತಪೀಠದಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ||  
ಕುಚಿತ<sup>2</sup> ಬುದ್ಧಿಯ ತನ್ನ ಮನದೊಳು ಮಡಗದೆ | ವಚಿಸಿದ ಖಳರಾಯ  
[ನೊಡನೆ || ೧೩||

ಬಾಣ ನಿನ್ನಯ ಭಾಗ್ಯೋನ್ನತ ನಿಖಿಳಗೀ | ವಾಣರೇಲ್ಲರಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪುದೇ ||  
ಏಣಾಂಕಧರ ಬಂದು ಬಾಗಿಲ ಕಾದಿರ್ತು | ಕಾಣನೆ ಮಾನಹಾನಿಗಳ ||

ಆತ ಕಾಣದೆ ಪೊದರೆ ಪೊಗಲೆಮ್ಮಯ | ದಾತೊಳು ನೀನಯಿದಿದ್ ||  
ಏತನ ಮಾನಹಾನಿಯೊ ತೋರು ತೋರು<sup>3</sup> ಎಂದು | ಕಾತುರದಿಂದೆ ಕೇಳಿದನು ||

ಕೇಳಿದೊಡಾಂ ಪೇಜ್ಜಿಪೆ ಕೇಳು ನಿನಗೀ | ವೇಳೆಯೊಳ್ ತಲೆಗುತ್ತ<sup>4</sup>  
[ಲಹುದು ||

ಭಾಳಾಕ್ಷನ ಸ್ವಭಕ್ತನಂವನೆಯುತ್ತ | ಸೂಳಯಾಗಿರ್ಪುದು ಸುಖವೇ ||೧೬||

ನಿಮಗೆ ನಾ ಪ್ರತಿಮಾತನಾಡಲಂಜುವೆ ಜೀಯ | ನಮಗೀ ಶಬ್ದ ಸಮ್ಮ  
[ತವೇ ||

ಯಮನ ದಾಡೆಯ ಕೀಜ್ಜಿ ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕಾಹು | ಮಮಕುಮಾರತಿಯ  
[ಗೋಪುರಕೆ || ೧೭||

ಆಟಾಳದಾರು<sup>4</sup> ಪೊಪರು ಕೇಳು ಮಿಕ್ಕಿನ | ಪೊಟಾಳು<sup>5</sup> ಗಳಿಗೆ ಗೋಚ  
[ರವೇ ||

ಮಾಟಾದ ಸುರಸರೋರಗರೆಂಬ ಒಹಳ ನಿ | ಶಾಟರ ತಿಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕುವರು ||

ಕ ಪ ಅ—1 ಸೇವಕತನದಿಂದ 2 ದ್ವೈ ಕುತ್ತಿತ 3. ತಲೆಯಮೇಲೆ  
ಹೇಡೆಯಬಹುದು 4 ಅಟಾಳಾದವರು, ಮುಖ್ಯರಲ್ಲ. 5. ಹೇಡಿ.

ಹರಮಹಾದೇವನೇ ಒಡವನೆ ನಾಬಲ್ಲೆ ನುರವಣೆಗಣನಂಬುದನು ||  
 ತರಹರದಿಂದೆ ಪೇಜ್ಜಿದನು ಸಿನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ವರನಾವನೆಂದು ಸಿಕ್ಕ ಯಿಸು || ೧೯ ||  
 ಎನಲಾಮಾತ ಕೇಳ್ದು ಸುರಾರ್ಥಶ್ವರ | ಕನಲುತೆ ಕಡುಗೋಪದಿಂದೆ ||  
 ಅನಲಾಕ್ಷ ನಾಣೆ ನಾರದ ಕೇಳು ರೋಷಿತ | ಹೊನಲೇಜು ಹೊಯ್ಯೆ ಹೊಕ್ಕ  
 [ವನ || ೨೦ ||

ಹೊಕ್ಕವನಾರೆಂಬುದ ಕೇಳು ಪೇಜುವೆ | ರಕ್ಕಸವೈರಿಯ ವೊಮ್ಮೆ ||  
 ಕಕ್ಕಸ ನಿನಗಿದು ಹವಣಲ್ಲ ಭೇದಿಸೆ | ವೆಕ್ಕಸವಹುದಿಂದ ನಗುತೆ || ೨೧ ||  
 ಕುಡಿಮಾಸೆ ಕುಣಿದು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಸುತ್ತಿ ಕಿಡಿಗಳನಕ್ಷಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸೆ ||  
 ಜಡಿದು ಖಡ್ಗವ ರ್ಘುಳಪಿಸುತೆ ಕೋಪವ ತಾಳ್ವು ನುಡಿದ ನಾರದಮುನಿ  
 [ವರಗೆ || ೨೨ ||

ಯತಿರಾಯ ನೀನಲ್ಲ ದನ್ನೊರ್ವರಾದಡು ಹುತಿಯನೆಯ್ಯಿಸುವೆ ಖಂಡೆ  
 [ಯಕೆ ||  
 ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆನಗೋರ್ವ ಪ್ರತಿಭಟರುಂಟೆಂದು ಮಿತಿವಾಡಲಪ್ಪದೆ ನೀನು ||  
 ಮಕ್ಕಳಾಟಕೆಯೇಕೆ ಖಳರಾಯ ಬಾಗಿಲೊ | ಳ್ಳುಕ್ಕಣ್ಣ ಸಿಪ್ಪಗರ್ಡಿ  
 [ಕೆಯೆ ||

ಸೊಕ್ಕಾನೆ ಸಿಂಗದೊಳೆ ಕದನವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂ | ಡೊಕ್ಕಲಾಗಿದ್ದು ಬಾಲು  
 [ವುದೇ || ೨೪ ||

ಹೊಗಳಲದೇಕೆ ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ನಿಮಗೆ ನಾ ಜಗಳವಸಿಕ್ಕ ಬಂದವನೆ ||  
 ಮಗಳನು ಕೆಡಿಸಿದನಿಗೆ ರಹನಜೆಯದೆ | ವೃಗುಯುಗದೊಳು ಕಿಡಿಯೇಕೆ ||  
 ಕೋಪವೆಂಬುದು ಪರಮಾತ್ಮಗೆ ದುರ್ಗಂಧ | ಲೇಪವ ಮಾಡಿದಂತಿ  
 [ಹುದು ||

ಶ್ರೀಪರಮೇಶನ ಸೇವೆಯಾಳ್ವ ಶರಣಂಗೆ | ತಾಪತ್ರಯವೇಕೆ ನಿನಗೆ || ೨೬ ||  
 ಕುಂಭಾಂಡ ಮಂತ್ರಿ ಶೇಖರ ನೋಡು ನಾರದ ನೆಂಬ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳಿ  
 [ದೆಯಾ ||

ಹಂಜೇಡಿ ಕಾಮನ ಮಗನೆನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ | ಸಂಭೋಗ ಕೃತಪುಣ್ಯನಂತೆ ||  
 ಆಗಲಿ ಜೀಯ ನಾರದಮುನಿಮಹಾರಾಯ | ಹೋಗಲಾಡುವನಲ್ಲ ಮಾತೆ ||  
 ಈಗಳಾನಿವ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಸಲೆಯಿದಜ ಪ್ರ | ಯೋಗವ ನಿನಗೆ ಪೇಜ್ಜಿಪೆನು ||

ಕ್ರೂರನೆಂದೆನ ಬೇಡ ಕುಂಭಾಂಡ ಕನ್ಯಾ | ಚೋರನ ಹಿಡಿತರದಿರಲು ||  
ಬರಂತೆ ನಿನ್ನ ದೇಹನ ಸೀಜ್ಜು ದ್ವಾರಕ್ಕೆ | ತೋರಣವನು ಕಟ್ಟಿಸುವೆ ||

ಬೆಸಗುಡು ದೈತ್ಯಾಧೀಶ್ವರ ನೀ ನಿರೂ | ಪಿಸಲಾನು ಮಿತಿಯ ಮೀಳುವೆನೆ  
ವಿಷಮಪ್ರತಾಪಿಯಾದಡೆ ಕೊಂಡು ಬಂದೊ ಪ್ಪಿಸದಿದ್ಡನೆಗಾಜ್ಜೆ ಜೀಯ ||

ಅಣ್ಣಗಳ್ ದ್ವಾರಪಾಲಕರ ಕಾಪಿಗೆ ಕೆಂ | ಗಣ್ಣ ದೈತ್ಯರ ತಲೆಗಡಿದು ||  
ಹೆಣ್ಣೊಳ್ಳನ್ನದೆ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ತೆಗೆತಂದು | ಹೆಣ್ಣ ನನೆಮಗೊಪ್ಪಿಸೆಂದ ||೨೧||

ಸಂತು ನಿನ್ನಭಿಮತ ಕೃಪೆ ನೋಳು ಕಾಳಗ ಬಂತು ಬಾಣಾಶ್ಯ ಕೊಳೆನುತೆ  
ಕಂತುಕುನಾರನ ಹಿಡಿತರೆ ಏಳನೆದ್ದು ನಿಂತು ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡನಾಕ್ಷಣಕೆ ||

ವೃದ್ಧಶ್ರವ<sup>೧</sup> ಮುಖ್ಯಸುರಭೂಜದ ಬೇರ್ಗೆ | ಗುದ್ದಲಿ ತಾನೆಂಬ ಏಳರು ||  
ಎದ್ದರು ಮಂತ್ರಿಯೊಳ ನಡೆಗೊಂಡದಧಟನಿ ರುದ್ಧನ ಪಿಡಿದ ಪೆರ್ಮೆಯಲಿ

ನೋಡಲು ಬೆಟ್ಟಗಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲ್ಗಲು | ಮೂಡಿದಂತದಟುಳ್ಳ ಭಟರು ||  
ಸೂಡುತೆ ಬಾಸಿಂಗ ಡಾಡೆ ಜೊಗಟೆ ದನಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೈದಿದರೊಡನೆ ||೨೪||

ಇಂತಪ್ಪ ಬಿರುದಿನ ಹೊಳಕೆಯ ಭಟರ್ಗಳು ಮುಂತಾರ್ಭಟಸುತ್ತೈ  
[ತರಲು ||

ಅಂತಸ್ತದೊಳೊವಳು ಬಂದು ಪೇಜ್ಜುಳ್ಳ | ಕಾಂತದೆ ಮಂತ್ರನಂದನೆಗೆ ||  
ಬಂದು ನಾರದನುನಿ ಏಳರಾಯನೊಡನೆ ಹೀ ಗೆದ ಮಾಡುಗಳನೆಲ್ಲ

[ವನು ||

ಬಾವನೊಳ ಕಡಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೇಜ್ಜೊಡೆ ಕೇಳಿ | ನೊಂದಳು ವರಜೆ  
[ತ್ರಲೇಖೆ ||೨೬||

ಬಗೆವೆತ್ತ ಬಾಗಿಲ ಕದ ವಜ್ರಲಾಳವಿಂ ಡಿಗೆಗಳ ಬಂಧನಗೊಳಿಸಿ ||  
ಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕರೋರರಾಕ್ಷಸಿಯರ ತೆಗೆಯದೆ ಕಾಪನಿಕ್ಕಿದಳು ||೨೭||

ತೋಪೆಯರ<sup>೨</sup> ತರಿದಿಕ್ಕಿ ದಿರಾಂಪ ದೈತ್ಯವ ಧೂಟೆಯ ಕರೆದು ತನ್ನೊಡನೆ ||  
ಸೂಪೆಯೊಳ<sup>೩</sup> ಸಾವಂತೆ ಕೆಯ್ಯ ಏಡ್ಗ ವನಿಕ್ಕಿ | ದಾಟಿಸಿಕೊಂಡಳೆಲ್ಲರನು ||

ಬಲ್ಲವರ<sup>೪</sup> ಹರಿಗೆ<sup>೫</sup> ಪಟ್ಟೆಯ ಶೂಲ ಶಲ್ಲೆಹ ಭಲ್ಲೆಯ ಬಲವಂತೆಯರ ||  
ಎಲ್ಲರ ತುಂಬಿ ಹರ್ಯವ ಹತ್ತಿ ಹೇಜ್ಜಿಳು ಪುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ||೨೯||

ಕ ಪ ಅ — 1 ಇದ್ರ 2 ಯುದ್ಧಮಾತುವರ 3 ಕೃಲಾದ ಯುಕ್ತಿ  
ಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಮೇಲೆ. 4 ಗುರಾಣಿ.

ಖೂಳನಾರದ ಬಂದು ಬಾಣನೊಳ ಚಹಡಿಯ | ಹೇಳಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ  
[ನಂತೆ ||

ಕಾಳರಕ್ಕಸ ನಿನ್ನ ಹಿಡಿತರೆ ಬೆಸನ ಕೊ | ಟ್ಪಾಳನಟ್ಟದ ನೋಡು ಜೀಯ ||  
ಬಂದಿದೆ ದಡಿಗರಕ್ಕಸವಡೆ ಬಾಗಿಲೊಳ | ನಿಂದಿದೆ ಘಡುಘಡಿಸುತ್ತೆ ||  
ಚಂದಿರವದನೆಗೋಸ್ಕರ ನಿನ್ನ ನಾನಿಲ್ಲಿ | ತಂದಿಕ್ಕಿ ಕೆಡಿಸಿದೆನಕಟಾ || ೪೧ ||  
ದುಕ್ಕನಿದೇಕೆ ಮಾತೃಕೆಯ ಗರ್ಭವ ಮತ್ತೆ | ಹೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡುವುದೆ  
[ಪ್ರಾಪ್ತಿ ||

ಅಕ್ಕರ ಹಣೆಯೊಳಿದನಿತಾದಪುದೆಂದು | ನಕ್ಕನು ಮಂತ್ರಿಜೆಯೊಡನೆ || ೪೨ ||  
ನಳನೊಡ್ಭವ ಕೊಟವತ್ಸರ ತನುವಿಡಿ | ದಜಿದೊಡದೇನು ವೃಥಾಯ ||  
ಸುಖಗುರುಳಬಲೆಯ ತೊಳತಕ್ಕೆಯೊಳೊಂದು | ಗಳಿಗೆ ಬಾಲು ಮುಕ್ತಿ  
[ಯಹುದು || ೪೩ ||

ಹೊಳವ ಕೆಂಬಲ್ಲ ಚೆಂದುಟೆ ಕಂಬುಕಂಠ ಕೌಂ | ಕುಟಕೊಮಲತ್ಸ  
[ನುಸ್ಮೃತಿಯ ||

ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೊಗವಿಟ್ಟು ಮುಂಡಾಡಿ ಸೊಗ ಮೆಯ್ಯೊ | ಳಳವಟ್ಟು ಸಾವು  
[ದಚ್ಚರಿಯೆ || ೪೪ ||

ವಿಸುಜನ್ಮದ ತಪಃಫಲವಿದು ಬಂದುದೊ | ಈಸೌಂದರಿಯ ಸಂಭೋಗ ||  
ಲೇಸಿನೊಳ ತನುವ ತೆತ್ತಡೆ ಶಕ್ರಸೌಭಾಗ್ಯ | ಭಾಸುರವಹುದಿದು ತನಗೆ ||

ಆವ ಕಾಲವ ಕಳದರೆ ಜೀವವುಳ್ಳನ್ನ | ಸಾವಡಸದೆ ಮೂರ್ಧ್ವಪುದೆ ||  
ಈವನಿತೆಯೊಳೊಂದಿ ಸುಖವಟ್ಟು ಮಡಿದಡೆ | ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೆಂದವನು ||

ಅರಲಂಬನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ | ತರಳಾಕ್ಷಿ ದುಕ್ಕದೆ ತನ್ನ ||  
ಕೊರಲನುತ್ತರಿಸೆಂದು ಪಾದಪದ್ಮಕೆ ಬಿದ್ದು | ಹೊರಲೆನ್ನೊಡೆ ಚಿಂತಿಸಿದ ||

ನಿಃಗುರುಳಬಲೆ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯದೇಹವ | ಬಜಿನೆಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹರಹಿ ||  
ಬಜಿಗಲ್ಲ ಗಾಯದಿ ಮಿಡುಕುವ ನಾಗರ | ಮಹಿಯಂತೆ ಹೊರಲಬೇಡೆಂದ ||

ಕಂಬನಿದೊಡೆದು ಕಾಂತೆಯ ತಾಳ್ದ ಮುಖಚಂದ್ರ | ಬಿಂಬವ ಚುಬುಕಾ  
[ಗ್ರವಿಡಿದು ||

ಚುಂಬನಗೊಟ್ಟು ಚುಂಬಿಸಿ ರಂಗುವಾಣಿಕ | ದಂಬುಲವಿತ್ತು ಮುದ್ದಿಸಿದ ||  
ಎಂತು ಸೈರಿಸೆ ಕನಸಲಿ ಕಂಡ ವಿರಹದ | ಭ್ರಾಂತಿವಡೆದ ನೀತಿ ತನ್ನ ||



ಅಂತಕಾಲದೇ ನೀ ಜೀವಿಸಲಾಡಿಂಮು | ಸಂತವಿಸಿದನು ಮಾನಿನಿಯ || ೫೦ ||

ಪ್ರಾಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣೆ ದುಃಖಬೇಡ ಮುಂ | ಕೊಂಡೆನ್ನ ನೋಡಿ

[ಜಿತ್ತೈಸು ||

ದಾಡನೆಲ್ಲವ ಬಹುಕೈದ ಮೇಲಿಳಿದರೆ | ಕಂಡ ಬುದ್ಧಿಯ ಕಾಂಬುದೆಂದ ||

ವಿಧುಮುಖಿಯೊಡನೆ ಮಂತ್ರಿಜಿ ಬುದ್ಧಿವೇಟ್ಟಳು | ಯದುಕುಲೋತ್ತ

[ಮನಲಿವಿನಲಿ ||

ಬದುಕುವರಲ್ಲ ದುಕ್ಕವಿದೇಕೆಂದು ಕ | ಣ್ಣದಕವ ತೊಡೆದಳಾಯಕನ ||

ಕಟ್ಟಾಣಿ ನುಡಿಗಳೆ ಕಡುಮೆಚ್ಚಿ ಪರಿತೋಷವಟ್ಟು ಬಲಾನ್ವಿತ ನಗುತೆ

ಉಟ್ಟ ದಟ್ಟೆಯು ಚಲ್ಲಣವು ಕಂಗೊಳಿಸಲ್ಕೆ ದಟ್ಟಡಿಯಿಟ್ಟನಾಕುಮರ ||

ಬನ್ನಾರು ಕೇಶಪಾಶವ ಮಾಡಿ ತ್ರಿಭಾಗೆಯ ಘಮ್ಮನೆ ನಿಡುಜಡೆವೆಣೆದು

ಕಮ್ಮಲರ್ಗಳ ಸೂಡಿ ಸಿರಿಮುಡಿಯಲಿ ವೀರ ಜಿಮ್ಮುರಿಯನು ಹಾಯ್ಕಿದನು ||

ಯಾದನರಾಯ ಕತ್ತುರಿತಿಲಕವನಿಟ್ಟು | ದ್ವಾದಶನಾವಾಂಕಿತದಿ ||

ವಾಧವ ಕೃಷ್ಣಗೋವಿಂದ ದೈತ್ಯಾರಿಯ | ಪಾದವ ಬಲಗೊಂಡ ಮುದದಿ ||

ಪೂಸಿದ ಮೆಯ್ಯ ಸುಗಂಧವ ಕರ್ಣಕೆ | ವಾಸಿತ ದಿವ್ಯ ಜವಾದಿ ||

ಭಾಷಿತನವರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದೆ | ಭಾಷಿತನಾದ ಧೈರ್ಯದಲಿ || ೫೬ ||

ಕೊಬ್ಬಿದ ಭುಜಯುಗಳದಿ ವೀರರಸದಿಂ | ದುಬ್ಬಿದ ನಿಡುದೋಳ್ಗಳೆಡೆಯ

ಪರ್ಬಿದ ಕಾಂತಿ ತಾಣಗಳನೆ ನೆಣ | ಗೊಬ್ಬಿಲಿ ಗರುವನೊಪ್ಪಿದನು || ೫೭ ||

ಕೇಶವನಾತ್ಮಸಂಭವಸೂನು ವೀರಾ | ವೇಶದಿ ಹೋಗರೇಱುತಿರಲು ||

ಆಸಮಯದಿ ಚಿತ್ರಲೇಖಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದಳು | ಭಾಸುರರಣಯಂತ್ರಮಣಿಯ ||

ಆರಿಗಳ ಕೆಯ್ಯ ಕೂರಸಿಧಾರೆ ಮೊನೆಗಾಯ | ಶರೀರದೊಳಗೆ ಸಂಧಿಸಲು

ಪರಿಪರಿಸುವ ಬಾಣ ಭಯವೃತ್ತಿಯ ಭಾ | ಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದಳವಳು || ೫೮ ||

ಮನಸಿಜನಾತ್ಮಜ ಬಹುಕಯ್ಯೊಳರ್ಪದು | ಸನುಮತವಲ್ಲೆಂದು ತಿಳಿದು ||

ಅನುಸಮಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯನಟ್ಟ ತರಿಸಿದಳು ಧನು ಶಿಲೀಮುಖ ಮಹಾಯು

[ಧವ || ೬೦ ||

ಕೊಟ್ಟಳು ಕೋದಂಡ ಬಾಣವ ಕಪ್ಪಿನ | ಬೊಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದಳು ಭಾಳದಲಿ ||

ನೆಬ್ಬನೆ ರಣವ ಜಯಿಸು ಎಂದು ಸೇಸೆಯ | ನಿಟ್ಟಳು ಸಿರಿಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ||

ಅವಳಿಷ್ಟ ಮಾಡಿ ಕುಸ್ತುರಿಸಲ್ಕೆ ಕಡುಮೆಚ್ಚಿ | ಧವಳ ಸರೋಜಾಯತಾಕ್ಷಿ

ಪನಳದಧರಾನ್ಯತದುಣಿಸು ತಂಬುಲದುಬ್ಬು | ಗವಳವನಿತ್ತಳಾಳ್ವನಿಗೆ || ೬೦ ||  
 ಕಂದರ್ಪಸೂನು ಸೈರಿಸಿಕೊಂಬನ್ನ | ಬಂದನು ಬಲವಂತಮಂತ್ರಿ ||  
 ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಸಿ ಹೇ | ಷಂಡನಾಯಕಗೆ ಹೇಳಿಸಿದ ||  
 ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಒರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||  
 ಅಂತು ಸಂಧಿ ೫೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೦೨ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

— (ಪಂಚಮ ಸಂಧಿ) —

### ಮೂವತ್ತು ಸಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಅನಿರುದ್ಧ ಕುಂಭಾಂಡರ ಕಾಳೆಗ —

ಪೂತನಿ ನಿಷಿದ ವೊಲೆಯನಿತ್ತ ಹೇಗೆ | ಮಾತಾಸ್ಪದವ ಪಾಲಿಸಿದ ||  
 ಭೂತಳವಿಭು ಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಕೂರ್ತು ಪ | ಪ್ಯಾತಸತ್ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು ||  
 ಲಾಲಿಸು ಲಲಿತಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೆ ಕ | ಣ್ಣಾಲಿಗೆ ಸುಖವನೆಯ್ದಿಸುವೆ ||  
 ಬಾಲೆಯ ಮಂಡೆನೂಣಿಕನೆ ಕೇಳಿ ಸಮರಸ | ಳ್ಲಿಲೆಯ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ||  
 ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ ಶೇಷರ ಬಾಗಿಲ ತೆಗೆಸೆಂಬ ನಿಷ್ಕರದ ವಾಕ್ಯಗಳ ||  
 ಮುಂಬರಿತಂದೊರ್ವಳು ಸಿರಲೈ ಸುಡಿದಳು | ಬಿಂಬಾಧರೆ ದೈನ್ಯದಲಿ || ೩ ||  
 ತೆಗೆಸುವಳಲ್ಲ ಕವಾಟನ ಬದುಕಿನೊಳ್ | ಸೊಗಸುವಳಲ್ಲಾಳ್ವನೆಯೆ ||  
 ಮಿಗಿಸುವಳಲ್ಲ ದೇಹವ ಪರಿಸ್ತರಣವ | ನಗಿಸ ಹೇಳಿಕೆಂದು ಪೇಳಿದಳು ||  
 ನಾರದವಚ ತಪ್ಪಲೆಯದು ಕನ್ಯಾ | ಚೋರ ಸಿಕ್ಕಿದನೆಂದೆನುತೆ ||  
 ದ್ವಾರಕವಾಟನ ನೂಂಕಿಸಲ್ಪರಿಸಿದ | ಹೇರಾನೆಗಳ ವಂಗಡವ || ೪ ||  
 ಮದಗಸವಿಂಡು ಬಂದುವಕಂಡು ಸ್ಮರಿಸುತ | ಹದವಿಲ್ಲ ಜೀವಡೆಗೆಯ್ದು ||  
 ಸುದತ್ತಿಶಿರೋಮುಣಿ ನೋಡುತಿರೆಂದಲ್ಲಿ | ಗೊದಗಿದನಾರ್ಭಟಸುತ್ತೆ || ೫ ||  
 ಬಾಗಿಲ ತಿವಿದು ನೂಂಕುವ ದಂತಿಶಿರವ ವಿ | ಭಾಗಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||  
 ತಾಗಿಸಿ ಜೋದರ ತಲೆಯನಾಗಸಕಾಗಿ | ಸಾಗಿಸಿದನು ಕೇಳ ಕೇಳಿದ || ೬ ||  
 ಅವರೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆ ಬರಲಿದಿರೆಡೆಯಲ್ಲಿ | ಸವರಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||  
 ತೆನರಿದ ಪಟುಭಟರಸುವನೆಲ್ಲವ ಕಟ್ಟ | ಕವರಿ ಕಾಲಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ || ೭ ||

ಕಂಡನಾಗಜದ ಮಸ್ತಕಸಹ ಕೆಡೆದಿದರ್ | ಮುಂಡದ ತಲೆ ಗಗನದಲಿ ||  
 ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿಯ ಜಯವಧು ತಿಹಿ ಕಲ್ಲ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಚಿಮ್ಮಿದನು ||  
 ಶಂಬರಧ್ವಂಸಿಯ ಸುತ ಮರುಘೂತು ಘಾತೆಂಬ ರಕ್ತಸರಾಯರುಗಳು ||  
 ಕುಂಭಾಂಡನಾಜ್ಞೆಯೊಳ ಕವಿದೆಚ್ಚು ನೂಕಿತು | ಹೂಂಬಣ್ಣ ಗಣಿಗೋ  
 [ಲಗ್ನಿಂದೆ || ೧೦ ||

ಕಡಿದನು ಖಳರೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ಗಲ ವಕ್ಷದೊಳಿಡಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯ  
 ಉಡಿದನು ಕಲಹಕಾತುರಿಯವ ದೈತ್ಯರ | ಸಿಡಿದಲೆಗೊಟ್ಟನಾಹವದಿ || ೧೧ ||

ಭಟನಲ್ಲದಿವರಡೆ ಬಾಣನಂದನೆಯ ಲಂ ಪಟಕೊರ್ವನಂಘೈಸುವರ ||  
 ವಟಸತ್ತತ್ತನ ಪೊಮ್ಮನೆಂದಸುರರ | ಘಟ ಬಿದ್ದುದೆಂದರೂರುಗರು ||

ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುನೂರಕ ಮಹಾವೀರನೊ | ದೆಂಬುದ ಕಡೆನಿಂದಿನಲಿ ||  
 ಮುಂಬರಿದೆಸೆವ ಕೈಚಳಕವ ತೋರ್ಪುದು ಕುಂಭಾಂಡ ನಿಂದನಾಹವಕೆ ||

ನೋಡೆನ್ನ ಕೈಚಳಕವ ಬಾಯಿಪಂತವ | ನಾಡುವರಾವಲ್ಲವೆನುತೆ ||  
 ಹೂಡಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ದೈತ್ಯನ ಮೆಯ್ಯ | ತೋಡಿದಸ್ಯದಂಬಿನಲಿ ||  
 ಪಂಚಬಾಣನ ಕುಮಾರಕನಾದ ಕಾರಣ | ಪಂಚಸಾಯಕವ ತೋರ್ಪಿಸಿದೆ ||  
 ಪಂಚಗುಂಡಿಗೆಯಿಂದೆ ಕಾದುಕೋಲ ಎನುತಲಿ | ಪಂಚಸಾಯಕಮೊಳಿಕ್ಕಿದನು

ದಪ್ಪಗನಾತ್ಮಜ ದೈತ್ಯನೆಚ್ಚಂಬುಗಳ | ಬಪ್ಪೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ||  
 ಇಪ್ಪತ್ತು ಕೂರ್ಗಣೆ ಕೆನ್ನಿರಮುಚ್ಚಿಯಿಂದೆ | ತೊಪ್ಪನೆ ತೊಯ್ದನು ಖಳನ ||  
 ಅಹುದೆಲೊ ವಿರಾಧಿವೀರ ಯೆನ್ನಿದಿರಾಂತು | ಒಹುದಾಶ್ವರ್ಯ ಸಣ್ಣವನು ||  
 ಇಹುದು ಕಣ್ಗಡದೆ ನಿನ್ನಸುವಿಗೆ ಮೂರ್ಛೆಯ | ತಹುದೀಸರಳು ನೋ  
 [ಡೆಂದ || ೧೨ ||

ಹಿಳುಕ ಮಂತ್ರಿಸಿ ತಿರುವಿಗೆ ಹೂಡಿ ಬಹಳ ಕೈ | ಚಳಕದಿಂದೆಚ್ಚು  
 [ಬೊಬ್ಬಿಯೆ ||

ಖಳಕುಲೋತ್ತಮನ ಬಾಣಾರುಣಾಂಬುವಿನಿಂದೆ | ಜಳಕವಾದುದು ಕುಮಾ  
 [ರನಿಗೆ || ೧೪ ||

ಆಹಿತು ಯಂತ್ರದಿಂದರುಣಾಂಬು ತನುಹೋಗರೇಹಿತು ಮಸೆಯಾದುದಾಗ ||  
 ಮೀಹಿತು ಭುಜಶಕ್ತಿ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ತನುಕಾಂತಿ | ದೋಹಿತು ಕಂತುನಂದನಗೆ  
 . ಕುಂಭಾಂಡ ಕೇಳು ನಿನ್ನಾತ್ಮಜೆಯೊಳು ನಂಟು | ಸಂಭವಿಸಲ್ಕೆ ನಾಕಾದೆ ||

ಉಂಬಡೆ ಬಂದೆಯ ಹೋಗುಹೋಗೇದಲ | ರಂಜನ ಸುತನೊದರಿದನು ||  
ಹೋಗದಿದೊಡೆ ಮಾಣು ಮತ್ಯಾಮುಕಸುಪ್ರ ಯೋಗವ ನೋಡೆಂದು

[ಸೇದಿ ||

ತೂಗಲುದ್ಯೋಗಿಸಿ ಬಳನ ಪೇರುರದಲ್ಲಿ ತಾಗಲೆಚ್ಚು ನು ಕೆಡೆಯೆನುತೆ || ೧೦ ||

ನಟ್ಟ ಗಾಯದೊಳಾತ ದೇಹಾಭಿಮಾನವ ಬಿಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆಯನವತರಿಸೆ ||  
ದುಟ್ಟದೈತ್ಯರು ಬಂದು ಕವಿದರು ರಣರಂಗ ದಿಟ್ಟ ಕುಮಾರನ ಮೇಲೆ || ೧೧ ||

ಹೇಳುವ ಬಿರುಗಲ್ಲು ಬಳದಡಿ ವರಶಕ್ತಿ ಪಾಠುಂಬಳ ಶೂಲದಿಂದೆ ||

ಎಳುಗಾಣಿಸಿ ಕುವರನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಗಾಳುವಾಡಿದರು ರಕ್ಕಸರು ||

ಎಳವಾಟಿ ಬಲ್ಪಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸೀಗೆಯ ಮೇಳೆಯೊಳು ಮಧನವೆ ಮಗನೆ ||

ಇಳೆಯೊಳಗಲಿ ದರಿನ್ನೆಂದಿಗೆ ನೀ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳವೆ ಹೋಗೇಂದು ಸಾರಿದರು ||

ಬಾಟಿ ನಾನಮಮ ನಿಮ್ಮುವ ಕೊಲ್ಲದನ್ನಕ ಬಾಟಿ ಬಿಲಾನ್ವಿತನಾಗಿ ||

ಬಾಟಿ ಬಾಣಾತ್ಮ ಸಂಭವೆಯಿಲ್ಲ ದಾನೋರ್ವ ಬಾಟಿ ನಂದನಿರುದ್ಧ ನುಡಿದ ||

ಕಟಕಿಯ ಮಾತುಗಳೇಕೆ ಕನ್ಯಾಚೋರ | ದಿಟ ನೋಡು ನೋಡು

[ನಿನ್ನೆದೆಯ ||

ತಟಹಾಯಬೇಕೆಂದು ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಾ | ಭಟದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದರ

[ಬಳರು || ೧೨ ||

ವೀರಾದಿ ವೀರರಕ್ಕಸರೆಚ್ಚ ಕೋಲ್ಗಲ | ಸೇರಲೀಸದೆ ಕಡಿದೊಡನೆ ||

ಪೂರಾಯಗಾಯದಿಂದನಿಬರ ತಲೆಯ ಕೈ ಹಾರದಿ ಹಾಳಲಿಕ್ಕಿದನು || ೧೩ ||

ತುಂಡುಗಳ ತುಟ ಬಿಚ್ಚಿ ಗಗನದೊಳೆ ಮಾತಾಡೆ | ಮುಂಡಗಳ ನೇ

[ದೊಳು ಕುಣಿಯೆ ||

ಕೊಂಡಾಡುತಿರ್ದುವು ಕುಶಲದ ಕುಸುಮಕೋರ ದಂಡಾತ್ಮಜನ ಪೌರುಷವ |

ಹೇಣಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದಡೆಹಿಗ್ಗು ವಧೈರ್ಯ ಬಣಗನೋಡೆಂದಾಗ ದೈತ್ಯ |

ಘನಮಂತ್ರಿ ಕುಂಭಾಂಡ ಬಿರುದಿನ ಬಿಲ್ಲಂಟೆ ಡಣಿರೆನೆ ಕೊಂಡ ಕಾಮುರ

[ಕವ || ೧೪ ||

ನೊಂದು ಮಂತ್ರಿ ಶನಂದಾಡುವ ಬಾಯಿಗು ಕ್ಷಂದ ಬೀಯಗವಿಕ್ಕಿದಂತೆ

ಬಂದು ಬಲಾಢ್ಯ ಕುಮಾರ ನಟ್ಟದಿರೊಳು ನಿಂದ ನಿಶಾಚರ ನಗುತೆ || ೧೫ ||

ತರಳನೆಂದಾನು ಕೈಗಾದು ಬಿಟ್ಟಡೆ ರಣ | ದುರುಳತ್ವ ನಿನಗೆ ಸಿದ್ಧಿಪ್ರದೇ ||

ಸರಳಗಾನುನಾಂತುಕೋಯೆಂದು ಹೊಡೆದ ಕೆಂ | ಬೆರಲ ಕಂಧರಮಾಲೆ

[ಜರಿಯೆ || ೩೧||

ಗಾಯುವಡೆದ ಕುವಾರನ ಕೋಮಲವೆತ್ತ | ಕಾಯದೊಳರುಣಾಂಬು

[ಸುರಿಯೆ |

ಆಯತಾಕ್ಷಿ ಯರಿವರು ನೋಡಿದರು ತನ್ನ | ಬಾಯ ತಾಂಬೂಲವನುಗುಟ್ಟು

ಸತ್ತನೆ ಶಿವಶಿವ ದೇಶಿಗನಾದನೆಂ | ದತ್ತರಿವರು ದುಗುಡದಲಿ ||

ಚೆತ್ತಜನಾತ್ಮಸಂಭವ ಮೂರ್ಛಿದಿಳಿದೆ ಚ್ಚತ್ತನೊಂದರೆಗಳಿಗೆಯಲಿ || ೩೨||

ಆರೊಡನಾಡರಾಡುವ ಬಾಯಿಬಡಿಕ ಕು, ರಾರನನ್ನೊಳು ಕೊಳ್ಳದೆನುತೆ ||

ವೀರಾರ್ಭಟೆಯೊಳಬ್ಬರಿಸುತೆ ನಿಶಿತ ಕ, ರೋರಬಾಣದೊಳಕ್ಕಿದನು || ೩೩||

ಹೂಲಿದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ, ಸೀಲಿದ ದೈತ್ಯೇಶನೊಡಲ||

ಕಾಳಜ ಪಾಯ್ದೆ ಬರಿಯಲ್ಲಿ ಗಿಡಿಯ | ಜೂಳಿಯೊಳುಗಿದಂತೆ ರಕುತ ||

ಆದುದು ಮರಣ ಮುತ್ಪಿತನಿಗೆ ಹರಹರ, ಹೋದ ಜೀವವನಿಂದೊಮ್ಮೆ ||

ಕಾದಡ ಕರುಣಾಕರ ಶಿವನೆಂದು ತ, ಳೋದರಿಯರು ಹೊಗಳಿದರು || ೩೪||

ಮಂತ್ರಿಶ ಗೇಡಿ ಮನ್ಮಥಕುವಾರಕ ತನ್ನ ತೊಂತಿದ ಖಳರನುತ್ತರಿಸಿ||

ಹಂತಿಯೊಳ ಕೆಡಹಲ್ಕೆ ಕುಂಭಾಂಡನ ಕೊಂಡು, ದಂತಿಗರಡ್ಡಯಿಸಿದರು ||

ಇಕ್ಕೆಯ್ಯ ಮುಗಿದು ಕಾಳಗ ಬೇಡ ಹೋಗೆನು, ತೊಕ್ಕಣಿಸಿದರೊಪ್ಪ

[ಗೊಳದೆ ||

ಕಕ್ಕಸದಿ ಕಾದಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ ಗಜಮುಖ | ವೊಕ್ಕಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದ ನಗುತೆ || ೩೫||

ಸುಂಡಿಲವಾಳ ಸೂನಿಗೆವೆತ್ತ ಶೃಂಗವೇ, ತಂಡಗಳುರವಣಿಸಲ್ಕೆ ||

ಖಂಡಚಂದಿರಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚ ಕಡಿದ ಕೋ, ದಂಡಶಿಕ್ಷಾ ದೀಕ್ಷಿತನು || ೩೬||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ವಜ್ರದಂಡೆಯೊಳ ಸೆಣಸಿದ | ರೊಡೆಯದಿರ್ದಪುದೆ ಕುಂ

[ಭಾಂಡ ||

ಪಡೆ ಮುರಿದೊಡಿತನುತೆ ಹೆಕ್ಕಳಿಸಲು, ನಡೆಗೊಂಡುದಾನೆಯ ಪಾಜು || ೩೭||

ಏತಏವೆರ್ಮ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಸೂರ್ಯನ ಜೀ ಮೂತವೆ ಮುತ್ರಿಕೊಂಡಂತೆ||

ಆತನ ಶರಕಿರಣಗಳಿಂದೆ ಮದಗಜ | ವ್ರಾತ ನುಗ್ಗಾ ದುದಾಕ್ಷಣದಿ || ೩೮||

ರಣಭೀತಿಯಾದುದೊರೊಳಗೆ ಹೊತ್ತಡಕುವ, ಹೆಣ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಗಾಯದಲಿ

ನೆಣನೆತ್ತರೊಳು ಬಿದ್ದು ಮಿಡುಕುವ ಮತ್ತವಾ, ರಣತುಂಡ ಮುಂಡಗಳಿಂದೆ||

ಅಜ್ಜಿದ ರಕ್ಕಸರುಗಳೊಳಗುಜೊಡೊರ್ವನು ಬಲಿಜನ ಬಜ್ಜಿಗೆ ಭೀತಿಯಿಲಿ  
 ಚಳಿವೆತ್ತು ನಡುಗುವಂದದಿ ಪೇಟ್ಟಿ ರಣದು | ಮ್ಮಳಕೆಯ ಒಹಳನಿಪ್ಪು ರವ ||  
 ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ, ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನ ಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೩೪ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೨೨೪೯ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ



### ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಬಾಣಾಸುರಾಸಿರುದ್ಧರ ಜಗಳ ---

ಭೂನಾಥ ಸಭೆಯಲಿ<sup>೧</sup> ದ್ರುಪದನಂದನೆಯಭಿ, ಮಾನವ ಕಾದ ಶ್ರೀಹರಿಯು ||  
 ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ ತಿವೇಲು ಪರಮಾಭಿ, ಮಾನವ ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗು ವೆನು || ೧ ||  
 ನೋಡಲು ರೂಪುಜವ್ವನವೆತ್ತ ಹೆಂಗಳ, ಚೂಡಾಮಣಿ ನಿನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||  
 ಪೀಡಾಪರಿಹಾರವೆನಲುಸಿರುವೆ ಜಡ, ಮಾಡದೆ ಕೇಳು ಮತ್ಸ್ಯ ತಿಯ || ೨ ||  
 ಮೀನಾಂಕನಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಬೀಲುಕೊಟ್ಟನು ಸೇನೆಯ ಸುರನಗರಕ್ಕೆ ||  
 ಆನೆಯ ಕೆಡು ಕೆನ್ನಿರಾಡುತ್ತೈದಾನೆ, ನಿನ್ನೋಡಬೇಕೆಲೆ ಜೀಯ || ೩ ||  
 ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶೇಖರ ಮುಖ್ಯ ದೈತ್ಯರ್ಗಿ, ಚೆಂಒಣ್ಣ ವನುಡಿಸಿದನು ||  
 ಮುಂಬರಿವದಟರ್ಗಿ ಕೈವರ್ತಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ರಂಭಾದಿ ಸುರನಾರಿಯರ || ೪ ||  
 ಹೆಣ್ಣು ಭೋಗಿಸ ಬಂದವನಲ್ಲ ಕದನವ, ಹಣ್ಣು ಲೋಸುಗ ಬಂದವನು ||  
 ಚೆಣ್ಣು ನ ದಾರಿಗಂಜುವನಲ್ಲ ಕಳನ ಮು ಕ್ಕಣ್ಣು ನೀ ಬಯಸಿರೆ ಜಯಿಸು || ೫ ||  
 ಹಗೆಯ ಕೊಂಡಾಡುವ ಬಗೆಯಾವುದೆಂದು ನಾ, ಲಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಿಸಬೇಡನಮ್ಮ ||  
 ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಮಿಗೆ ಪರ್ಜಿತವನ ವೆ | ಗ್ಗಳದ ಪ್ರತಾಪಾನ್ನಿ  
 [ಜೀಯ || ೬ ||

ಕೊಂಡಾಡ ಬಪ್ಪುದು ಒಡವನೆ ಬಂದವ | ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನ ಮೊಮ್ಮೆ ||  
ಕಂಡುದನಾಡಲು ನಿನಗಹುದಲ್ಲೆಂದು | ಚಂಡವಿಕ್ರಮವೀರ ನುಡಿದ ||೩||

ಕಾಳೆಗ ತನಗಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಜಿಂತಿಸಲಾಗಿ | ಭೂಳಾಕ್ಷ ಕೃಪೆಮಾಡಿದಡೆ ||  
ಕೋಲಾಹಲವೆತ್ತು ಕಾದದಿದ್ಡಾಡೆ ತನ್ನ ತೋಳರಡೈನೂಡೇಕೆ ||೪||

ಪ್ರಕಟಿತಕೋಪದಿಂ ತರಿಸಿದನುಗ್ರಹಾ | ಮುಕ ಬಾಣಬತ್ತಳಿಕೆಗಳ ||  
ಸಕಲಸನ್ನಹವೆತ್ತು ಏಳಶಿರೋಮಣಿ ಕುಮಾರ ಕನೋಳು ಸಮರಕೆ ತೆರಳ್  
ಬಾಣಾಸುರ ಬರ್ಗಸಮಯಕ್ಕೆ ನವ ಪಂಚ | ಬಾಣಹರ್ಮ್ಯವನಡದೊಡನೆ  
ಬಾಣನಂದನೆಯ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಬಂದನು ಬಿಲ್ಲು | ಬಾಣ ಜತ್ತಾಯತವಡೆದು ||೫||

ನೀರಜದಳನೇತ್ರೆಯ ಮೇಲಣಭ್ರಾಂತಿ ವೀರವಧೂತೆಯೊಳ ವೇಷದು  
ಆರ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಬಂದನು ಕುಮಾರಕ ಕಂ ರೀರವ | ಬಾಗಿಲ ಒಲಗೆ ||೬||  
ಚೂಣಿಯೊಳ ಬಂದು ತಾಗಿತು ಬಿರುದಿನ ಭಟ ಶ್ರೇಣಿ ಕುಮಾರನಮೇಲೆ ||  
ಹೂಣಿಸಿ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆಚ್ಚು ಬಳಗಾಯ ಗಾಣಿಸಿದರು ತಿನ್ನೆನುತೆ ||೭||

ಸೆಡೆಯದೆ ಸಿಂಹನಾದವ ಮಾಡಿ ಕೋಲ್ಗಳ | ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿದವರುಗಳ ||  
ಪೊಡೆಯೊಳಗೊಂದಕೆಂಟೆಟ ನಾಟಿಸಿ ಬಂದ | ಪಡೆಯಸಿಕ್ಕಿದ ರಣಒಲಿಯು ||  
ತರಳನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ದೈತ್ಯರ ನಿಡಿ | ಗರುಳೂಡೆ ಹಾಯ್ದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ||  
ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕತ್ತರಿಸಲು ತಲೆ ಬಿದ್ದು | ಹೊರಲು ಭೀಕರವಾಯ್ದು ||

ಮೆಟ್ಟದ ಕಾಲೊಡಕಿನ ಕರುಳ್ಗಳ ಕಿಗ್ಗಟ್ಟನ ಸುರಗಿಯೊಳ ಕೊರೆದು  
ಅಟ್ಟರಿಯಲ್ಕೆ ಬಪ್ಪುದ ಕಂಡು ತಲೆಗಳ | ಕುಟ್ಟ ಕಳುಹಿದನು ಕುಮರ ||೮||

ಉಡಿದುದುರಿದ ಮಸ್ತಕನ ಕರಾಗ್ರದಿ ಪಿಡಿದು ಮಟ್ಟವ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ||  
ಅಡಿಮಿಟ್ಟು ನಡೆದಡೆ ಕಂಡು ಕುಮಾರಕ | ಕಡಿದಿಳುಹಿದನು ಕೈದಲೆಯು ||

ರಣವೂರ್ಗದಿ ನಿಖಿಳಾಯುಧವೇಷನ ಬಣಗುಗಳ ಬಂದು ತನ್ನೊಡನೆ ||  
ಸೊಸಲು ಕೂರ್ಗೋಲಗಾಣ ಸುಂಕಕೆ ತಲೆ | ವಣಗೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆಲ್ಲರನು ||

ದೊದ್ದೆಗರೆಕೆ ಹೊಕ್ಕರು ಕೊಲ್ಲುಕೊಲ್ಲೆಂದು | ಹೆದ್ದೊರೆ ದೈತ್ಯರೆ  
[ಯಿದರು ||

ಕ ಸ ಅ 1 ಕುಮಾರ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಸಿಂಹ, ಶೌರೂಲ, ನಾಗ ಮುಂತಾದ  
ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಚಕ, “ ಸಿಂಹಶೌರೂಲನಾ  
ಗಾದ್ಯಾಃ ಪುಂಸಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಾರ್ಥವಾಚಕಾಃ ” ಅಮರ 2. ಗುಂಪುಗಾರರು



ಮದ್ದಾನೆಗೆ ಸಿಂಹ ಮಲೆತಂತೆ ಸುಭಟಾನಿ | ರುದ್ಧ ನಿಂದಿದ್ ಭೀತಿಸದೆ ||೧೮||

ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡರುಬ್ಬರ ಸಿಡಿಲೊಕ್ಕಿಟೆಜೊ | ತಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುವಂತೆ  
[ಬಲರು ||

ಬಾಗಿಲ ಬಿಲ್ಲೊಲ ಕಿವಿನರೆದೆಗೆದಿಕ್ಕಿ | ತಾಗಿದ ನವ ಪುಷ್ಪಶರನ ||೧೯||

ನಿಖಿಲರಾಕ್ಷಸರಾಯರುಗಳೆಚ್ಚ ವರಶಿಳಿ, ಮುಖ ಬರೆ ಕಂಡುಖಾತಿಯಲಿ  
ವಿಕಸಿತ ಕೆಂಡಸಂಪಗೆಯ ಸುವರ್ಣಸಾ, ಯಕದಿಂದೆ ಸಮತಳಿಸಿದನು ||೨೦||

ಅಜವಿಂಡ ಹೊಕ್ಕ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಸೊಕ್ಕಿದ | ಗಂಜವಿಂಡ ಸಿಂಹ ಹೊಕ್ಕಂತೆ  
ಭುಜಗಸನುೂಹನ ಖಗರಾಜಹೊಕ್ಕಂತೆ ಕುಜನರ ಕುಟ್ಟಿಹಾಯ್ಕಿದನು ||

ಕಂಧರಗಡಿ ಬಾಯಗಡಿ ಹಸ್ತಗಡಿ ನೇ | ರಂದದ ನಡುತೊಡೆಗಡಿಯ ||  
ವೃಂದಾರಕವಿರೋಧಿಗಳು ಬಿದ್ದರು ಕಾಮ, ನಂನನ ಬಾಣಗಳಿಂದೆ ||೨೧||  
ಕರತಾನರೆ ಕರುಳ್ವಳ್ಳಿ ತೋಳ್ವರೆ ಪಯೋ ಧರ ವಿನು ಗಜತುಂಡು  
[ವೊಸಳ ||

ನೊರೆತ ರೋಹಿತ ಫೇನ ಕಡಿದಲೆ ಕಮಠ ಸಂ, ಗರವಿದ್ದುದಂಬುಧಿಯಂತೆ ||  
ಪಾತಿಗೆಟ್ಟುದು ಬಲಾಢ್ಯರು ಕಾಮಸುತನಡ್ಡ ಪಾತಿನ ಕೋಲಗಳು  
[ಬೃಟೆಗೆ ||

ಭೀತಿಸಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ ಸಾರ್ವರು ರಣರಂಗ | ನೀತಿ ಬಾಹಿರರಾದೆವೆನಂತೆ ||೨೨||  
ತಲ್ಲಣಿಸುವ ಸೇನೆಗಭಯವನಿರದೀಯು ತೆಲ್ಲರ ಪಿಂಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ||  
ಪುಲ್ಲಶರಾತ್ಮಸಂಭಾಳೆನುತಾಹವ | ಮಲ್ಲ ಬಾಣಾಸುರ ನಡೆದ ||೨೩||  
ತೊಡೆಗಿಕ್ಕಿ ಸಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿ ಕಾಮುಕನ ಜೇ ವೊಡೆಯಲಾನಿಪ್ಪುರ  
[ಧ್ವನಿಗೆ ||

ಹೊಡೆಗೆಡೆದುವು ಸಪ್ತ ಶರಧಿಗಳೆಜರಿ, ದೊಡಗುಡಿದುವು ಕುಲಶೈಲ ||೨೪||  
ಅದ್ಧಳವೆದ್ದುದಂಬುಧಿ ಗಗನದೊಳಿದ್ದು | ಬಿದ್ದುವು ನಕ್ಷತ್ರನಿಜಯ ||  
ಎದ್ದುವು ಧೂಮಕೇತುಗಳು ಬಾಣಾಸುರ ನದ್ದರಿಸಲು ಕುಮಾರಕನ ||೨೫||  
ವಿನಯದಿ ಮಾತಾಡು ಖಳರಾಯ ನಿನ್ನಯ, ತನಯಗಳೋಸುಗ ಬಂದ ||  
ಮನೆಯಳಿಯನ ಕೂಡೆ ಮಚ್ಚ ರವೇಕೆಂದು, ನನೆಗೋಲನಾತ್ಮಜ ನುಡಿದ ||  
ಅಳಿಯ ನೀನೆಂತಾದೆ ಮಗಳನಾರಿತ್ತರು, ಶಿಳೀಮುಖದಿಂದೆ ಗೆಲ್ಲೆನಲು ||

ಹಿಳುಕಿಂಗೆ! ಹಿರಿಯರ ಹಸ್ತ ಮುಂಜೆವ ಮೇಲೆ ಒಲಕನ್ನ ಕೆಯ್ಯ  
[ನೋಡೆಂದ || ೨೯ ||

ಎಂದಡೆ ಕಾಮಕೊಳ್ಳುನುತೆ ಕರ್ಣಾಯುತ ದೀದೆ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||  
ಬಂದುವು ಶರ ಕುಮಾರನ ದಿವ್ಯದೇಹಸು , ಗಂಧಕೆ ಭ್ರಮರಾಳಿಯಂತೆ ||

ಹೊದ್ದಲಿಯದೆ ಬಾಣಂಗಳ ತರಿದನಿ ರುದ್ಧ ಮೂತುಲನ ' ಕೊಂಡಾಡಿ ||  
ಉದ್ದಂಡ ಬಾಣದಿಂದೆಚ್ಚುನು ಸುಭಟಪ್ರ , ಸಿದ್ಧ ಬಾಣಾಸುರನೆದೆಯು | ೩೦ ||  
ಪೇರುರದೊಳಗುರ್ಜೆ ಹಾಯ್ದು ವೆಂದೆಂಬ ಕ ರೂರಕೂರ್ಗಣೆಯು  
[ಕತ್ತರಿಸಿ ||

ವೀರರ ದೇವ ನೋಡೆನುತೆಚ್ಚು ಮಾರಕು , ಮಾರನ ಮೇಲೆ ಬೊಬ್ಬಿಳಿದು ||  
ನೂತನ ಕಂದರ್ಪನೊಡಲು ನಿಶಚರ ಸಾಧನ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ||  
ತಾತಾತೂತಾದುದೆನೆ ಸವರಿದ ಶರ , ಪ್ರಾತವ ಕೈಚಳಕದಲಿ || ೩೧ ||

ವೀರನದೇನು ಸಮರ್ಥನೊ ತನ್ನ , ನೋಂಬನೊಂದು ಬಾಣರಲಿ |  
ಹಾಖಲಿಕ್ಕಿದನು ಪೇರುರದಲ್ಲಿ ಮಯಮೋನೆ , ದೋಲೆ ಚ್ಚಾಡುವನಹುದೋ |  
ವಿಸ್ತರಿಸುವರೆ ಸಾಸಿರತೋಳು ನನಗುಂಟು ದುಸ್ತರ ಕರಯುಗಳದಲಿ  
ವಿಸ್ತರಿಸುವುದಚ್ಚ ರಿಯೆಂದು ಸಮರಪ್ರ ಹಸ್ತಮಲ್ಲನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ || ೩೨ ||  
ಬಾಲ ನೀನೋಡು ನೋಡೆಲೊ ರಣರಂಗ ಸಲ್ಲಿಲ ನೀ ನೋಡು  
[ನೋಡೆಲವೊ ||

ಕಾಲಭೈರವನ ಕೈಚಳಕವನೆಂದಲ ಗೋರಲನ ಮಗನನಿಕ್ಕಿದನು || ೩೩ ||  
ರಕ್ಕ ಸನಂಬುಗಳ ಕಡೆವಟ್ಟು ಕೆಡೆದುವು ಮಿಕ್ಕ ಕೆಂಗರಿಗೋಲ್ಲ ಕೂಡಲ  
ಹೊಕ್ಕವಾತ್ರದ ಪೊಪಟೆದೆಯಲ್ಲಿ ರಕುತವ ಮುಕ್ಕುಳಿಸಿತು ಕೇಳುಕಂತೆ ||  
ಪುಕನಧಟ ಸಾಸಿರಬಾಯ ಪಿತನೆನ್ನ | ಕಿರುಕಾಂತನೊಳು ಕಾದುತಿ  
[ಹನು ||

ಇಳಿದುಕೊಂಡರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತಿವಿದುಕೊಂಡರೆ ಕಣ್ಣು , ಮಯಕ ಮನ್ಮಥವ  
[ಭಂಗಿಸಿತು || ೩೪ ||

ಆಯತಾಕ್ಷಿ ಯರಿರ್ವರು ದುಃಖವಡಲಿತ್ತ ಕಾಯಜ್ವರ ಕುಮಾರಕನು

ಗಾಯದೆ ಮನಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೆದ್ದು ರಕ್ತ ಸ | ರಾಯನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಬ್ಬಿದ||

ವಜ್ರದುಂಬಿಗಳು ಹೆಬ್ಬಿ ದಿರನು ಕೊರೆವೊಡೆ, ಯುಜ್ಜು ಗವೆತ್ತ ರೀತಿಯಲಿ||  
ನಿರ್ಜರವೈರಿಯ ನಿಡಿದೋಳ ತಿಳಿಮುಖ, ವೆಜ್ಜವ ವಾಡಿ ತೋರಿದುದು||

ಮುತ್ತು ಗನಿಡುಗೊನೆ ನಿಕರ ಹೂನಾದಂತೆ ನೆತ್ತರ ಬಣ್ಣ ತೋರಿಸಲು  
ಚೆತ್ತ ಜನಾತ್ಮ ಸಂಭವನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ಖ | ಳೋತ್ತಮ ಕಡುವೆಚ್ಚೆ ನಗುತೆ||

ಹುಡುಗರು ಮುಜ್ಜಿದಿಕ್ಕಿ ತಿಂಬರು ನಿಮ್ಮಪ್ಪ, ಹಿಡಿದ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲು  
[ಬಡವೆ|

ತೊಡಿಗೆಯಿಂದೊಪ್ಪುವ ಸೂಳೆಯ ತುಲುಬಿಗೆ | ಮುಡಿದ ವುಗೋಲ್ಗಯ್ಯ  
[ಭಟರು || ೪೦||

ಸೂಳೆಯ ತಣ್ಣೊಲಿಗೆ ಭೀತಿಸದ ಕ ಟ್ಪಳಾರು ಬೀಯಗತನದೆ ||  
ಆಳವಾಡಿದಿರಿ ಮತ್ತಿತನಲಗೋಲಿಂದೆ ಭಾಳಾಕ್ಷ ತಗಟ್ಟನಜಯಾ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನಿತ್ತ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ಕೂರ್ತು ಕೈ, ಮಡಿಕೆ ಮೂಡಿಗೆಯಿಂದ  
[ಲುಗಿದು ||

ನುಡಿದು ಕಲ್ಪಸನಾಧೀಶದಿ ಶತಕೋಟಿ | ಸಿಡಿಲಿನ ಬೊಬ್ಬೆಯಬ್ಬರದೆ ||

ಓಗರದೇಸಜಂತೆ ಕುದಗೊಂಡುವು ಸಪ್ತ | ಸಾಗರ ಮೇರು ತಲ್ಲಣಿಸೆ ||  
ಕೂಗಿದುವಿರದೆ ದಿಗ್ಗಜ ಕೂರ್ಮನ ಜೆನ್ನ | ನಾಗನ ಹೆಡೆಯುಡುಗಿದುವು ||

ಚೇತನಗುಂದಿ ನಿರ್ಜರರು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟರು | ತಪ್ಪತಮಾಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ |  
ಪೀತಾಂಬರನ ಮೊಮ್ಮನನೆಚ್ಚು ಕೆಡಹಿದ | ಭೂತಲ ತಿಹ್ರನ ತಿರುಗೆ ||

ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕಾಮುಕಬಾಣಕರ್ಣಾ | ಯತವೆತ್ತು ದೃಢಮುಷ್ಟಿಯಲಿ||  
ಮಥನಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಯ ಹೂಡಿದಂದದಿ ಮೂ | ಛೇತನಾದ ಕಾಮಕುಮಾರ ||

ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿ ದೈತ್ಯನ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮುಖಃ  
[ಗುಣಿಯೆ ||

ಕುಡಿವರಿದದಟಾಂತು ಸಾಸಿರ ತೋಳಿಂದ | ಹಿಡಿದನು ರಣಭೈರವನ ||

ದಂಡೆಯ ಮುರಿದಂತೆ ಬಳೆದಿದರ್ ಕರ್ಮಿಸೆ | ಖಂಡೇಂದು ಭಾಳ ಕಸ್ತು  
[ರಿಯ ||

ಬೆಂಡೆದ್ದ ದೃಗ್ಯುಗಳದ ಮೂರ್ಛೆಯ ಸುಪ್ತ, ಚಂಡನ ಮೊಗವ ನೋಡಿದನು

ಕೊಂದಡೆ ಮಗಳಿಗೆ ವೈ ಧವ್ಯವಹುದೆಂದು | ಕಂದರ್ಪನಾತ್ಮಸಂಭವನ ||  
 ಸುಂದರಮಯದಿನ್ಯದೇಹ ಕೂರ್ಗೋಲಿಂದೆ ನೊಂದಿರೆ ಮೆಯ್ಯಡವಿದನು  
 ಉಪ್ಪರಿಗೆಯೊಳಿದು ನೋಡಿದಳು ಕುವರಿ ತಮ್ಮಪ್ಪನ ಕೆಯ್ಯೊಳಗಾಗಿ ||  
 ದಪ್ಪಗನಣುಗನು ಸಿಕ್ಕಿದನಾಯೆಂದು | ತೊಪ್ಪನೆ ಬಿದ್ದಳುರ್ವಿಯಲಿ ||೫೧||

ಬಾಲೆಯರುಗಳು ಬೊಬ್ಬಿಡಲು ಗೋಪುರದಗ್ಗ | ಬಾಲೆಯ ರೋದನಗಳೆಳ  
 ಲೀಲೆಗಾಖನ ಕೊಲ್ಪುದಿಲ್ಲೆಂದು ದುಃಖದ | ಶೀಲೆಗೆ ಮಾತನಟ್ಟಿದನು ||

ಇವನ ಪ್ರಾಣಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪಿದನಾದರೆ | ಶಿವನ ಪಾದಗಳಾಣೆಯೆನುತೆ ||  
 ಧವಳಸರೋಜಾಕ್ಷಿಗೆ ನಂಬುಗೆಗೊಟ್ಟು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದ

ಸದನಾಂತರ ಸಿಂಹಪೀಠದೆ ಕುಳಿತ ನಾ | ರದನಿರೆ ತಂದು ತೋಪ್ಪಿಸಿದ ||  
 ಮದನಕುವಾರನಿಗೇನ ಮಾಡುವುದೆಂದು | ಹದನ ಕೇಳಿದ ಮುನಿವರನ ||

ಪೇಟಲಾನೊರ್ವ ಸಮರ್ಥನೆ ಬಾಗಿಲೊಳು | ಭಾಳಾಂಬಕನಿರಲಾಗಿ ||  
 ಕೇಳಬೇಕಾತ ನಿರೂಪಿಸಿದಡೆ ಗ | ಯ್ಯಾಳನ ಶಿಕ್ಕಿಪುದೆಂದ ||೫೫||

ಹಾಗಾಗಲೆನುತೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಕರೆಸಲು | ನಾಗಕಂಕಣನೈತಂದ ||  
 ಪೂಗೋಲನಾತ್ಮಸಂಭವಗೇನ ಮಾಳ್ಪುದೆಂ | ದಾಗ ಕೇಳಿದ ಪುರಹರನ ||

ಆಳೋಚನೆಗೆಯ್ಯಲೇಕೆ ಸಾಸಿರ | ತೋಳ ಬಲ್ಲೊಳಗೆನ್ನ ಭಜಿಸಿ ||  
 ಕಾಳೆಗ ಬೇಕೆನೆ ಬಂದುದು ಸಮರಸ | ಮ್ಮೇಳವೆಂದನು ಶಿವ ನಗುತೆ ||

ಇದಿರಿಲ್ಲ ವೆನಗೊರ್ವರೆನಲಾಗಿ ಕರುಣಾ ನಿಧಿಯಿದ ತಂದು ತೋಪ್ಪಿಸಿದೆ ||  
 ಉದಿಸಿದ ತೋಳ ಬಲ್ಲಲಿ ಕಾದೆ ನಿಮ್ಮುವ | ಹದಿನಾಲು ಮೆಚ್ಚ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವೆ  
 ಅಂಡಲೆದೆನ್ನ ಕೇಳುವುದೇನು ಪ್ರಸ್ತ ನೀ | ಕೊಂಡ ಕಾರಿಯವೆನ್ನ ಕೆಲಸ ||  
 ಚಂಡವಿಕ್ರಮ ನೀನೊಲಿದಂತೆ ಮಾಡೆಂದು | ಖಂಡೇಂದುಶೇಖರ ನುಡಿದ ||

ಈತನ ಹಿಡಿದು ಬಂಧಿಸಲಾಗಿ ಯದುಕುಲ | ನಾಥ ನಾರಾಯಣಬಹನು ||  
 ಆತನೊಳು ಕಾದಿ ಜೈಸುವೆನೆಂದು ಖಳರಾಯ | ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಪೇಟದನು

ಭಕ್ತಿಯೊಳೆನ್ನನಾರಾಧಿಸಿ ನಾಲ್ವಗೆ | ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆದವನಲ್ಲ ||  
 ಶಕ್ತಿಯೊಳು ಕಾಳೆಗ ಬೇಕೆಂಬ ಸಮರಸ | ದುಕ್ತಿಯ ನೀಬಲ್ಲ ಮಗನೆ ||

ತ್ರಾಣಿ ನೀನಹುದು ರಕ್ಕಸರಾಯನಿಗೆ ಚಕ್ರ | ಪಾಣಿ ಸಾಧಾರಣನಲ್ಲ ||  
 ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಾತನ ಗೆಲ್ಲುವರಿಲ್ಲೆಂದು | ಕಾಣಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು ||೬೦||

ಶಂಕರ ಸರ್ವೋತ್ತಮಘೋರದುರಿತಭ | ಯಂಕರ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದೇ  
ಪಂಕರುಹಾಕ್ಷನ ಗೆಲ್ಲದಿದ್ದಡೆ ನಿಮ್ಮ | ಕಿಂಕರನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದ ||೬೩||

ಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ವಜ್ಞಶಿರೋಮುಖಿ ಸಮರಕ್ಕೆ | ನೇಮಿಸಿ ನುಡಿದು ತಪ್ಪುವರೆ ||  
ಗೋಮಿನೀವರನೋಳು ಕಡಿದಾಡಿ ಕೈಲಾಸ | ಭೂಮಿಗೆ ತಾ ಬಪ್ಪೆನೆಂದ ||

ಬೇತ ಬೇಕೆಂದು ವಿಸ್ತರಿಸಿದೊಡಸುರರ | ಚೂಡಾಮುಖಿ ಕೇಳಿನಲ್ಲ ||  
ಮಾಡಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವ ಮಾಯ್ದದೆಂದಿರ | ಬೀಡಾರಕೆ ಸಾಗಿರನು ||೬೪||

ಅಂಗಜನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಮೋರೆಯನೋಡಿ | ಕಂಗಡಬೇಡೆಂದು ದೈತ್ಯ ||  
ಮಂಗಳವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ಮೂಲ್ಯಾನುಲೇ | ಪಂಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಮನ್ನಿಸಿದ ||೬೫||

ಸೆಡೆಯದೆ ಸಮರಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ದೈತ್ಯರ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಗೆಲ್ಲದಕೆ ||  
ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಮೆಚ್ಚಿ ವಜ್ರಶೃಂಖಲಮೆಂಬ | ಕಡಗವ ಕಾಲ್ಗಿಡಿಸಿದನು ||

ಕಂಡ ನಾರದಮುನಿ ಕಮನೀಯಕುಸುಮಕೋ | ಒಂಡನಾತ್ಮಜನ  
[ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನು ||

ಮಿಂಡಗಾಖಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿದ ಸೌಖ್ಯವ | ನುಂಡಲ್ಲದೆ ತೀರದೊಡ ||೬೬||

ಈಶಪಾದಾಂಬುಜಮಕರಂದಭೃಂಗ ಬಾ | ಣಾಸುರ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ||  
ಲೇಸಾದುದೆಂದು ನಾರದಮುನಿ ಪರಮಸಂ ತೋಷದೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||೬೭||

ವೃದ್ಧಶ್ರವ ಮುಖ್ಯಸಿಖಿಳನಿರ್ಜರೋಳು | ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯರು ನಾವು ||  
ಇದ್ದುದ ನುಡಿದರೆ ಕೋಪಿಸಬೇಡೆಂದು | ಮುದ್ದಾಡಿ ಬೀಚಿಕ್ಕೊಂಡ ಮುನಿಪ ||

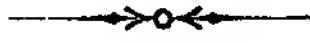
ಬಾಗಿರ ಬಾಣಾನಿರುದ್ಧನ ನೆಗಸಿದ | ಯೋಗೀಶ ಹರಕೆಯನಿತ್ತು ||  
ವಾಗಿನೋಳಚ್ಯುತ ಹರಿಯೆಂದು ಖಗವೇಳ | ಸಾಗಿದ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ||೬೮||

ವರವೋಹನತರಂಗಿನೆಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆವೆತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಆಂತು ಅಧ್ಯಾಯ ೩೫ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೩೨೧ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ



## ಮೂವತ್ತಾಱನೆಯ ಸಂಧಿ



ಗರುಡನ ಸಂಧಿ.—

ಪಾಕಶಾಸನ ಮುಟಿಗುಟಿಯಲು ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ | ಗೋಕುಲವನು ನೆರೆ ಕಾದ ||  
ಕೋಕನದಾಕ್ಷನ ಬಲಗೊಂಡು ಕೃತಿವೇಲು | ಸಾಕೆನಿಸದು ಯೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||

ವಿಜಾಣೆವೆಣ್ಣುಗಳರಸಿ ನೀ ಕೇಳು ಸ | ರೋಜಾಂಬಕನ ಸತ್ಕೃತಿಯು ||  
ರಾಜಾಮೃತವೆನೆ ರುಚಮಾಡಿ ತವಕರ್ಣ | ಭಾಜನದೊಳಗೆ ತುಂಬಿಸುವೆ ||

ಅಂತರಿಕ್ಷದಲಿ ನಾರದಮುನಿವರ ನಿ | ಶ್ವಂತ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ||  
ಸಂತೋಷದೆ ಬಂದು ದ್ವಾರಕಾಪುರದೆ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನ ಕಂಡ ಕೇಳೆ ಕೆಳದಿ

ವರರತ್ನಮಂಟಪಮಧ್ಯದ ಸಿಂಹವಿ | ಪ್ವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ ||  
ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದೊಪ್ಪಿದ ಸೋಳಸಾ | ಸಿರವೆಂಗಳೊಡ್ಡೊಲಗದೆ ||

ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ರುಕ್ಮಿಣಿದೇವಿ ಬಲದಲ್ಲಿ | ಕಟ್ಟಾಯವೆತ್ತು ನಿಂದಿರಲು ||  
ಉಟ್ಟಾಡಿ ಸತ್ರಾಜಿತುಕನೈ ಸೊಬಗಳ | ವಟ್ಟದಳಡದ ಭಾಗದಲಿ || ೫ ||

ಯಾದವಕುಲಶಿರೋಮಣಿ ಹೆಂಗಳೊಡನೆ ವಿ | ನೋದದಿ ಕುಳಿತಿರೆ  
[ಕಂಡು ||

ಬೋಧಾರುಹ ನಾರದ ದೇವರಾಯನ | ಪಾದಪಂಕಜಕೇಳಿದನು || ೬ ||

ಮಣಿಭೂಷಣಹಸ್ತದಿಂದೆ ವೈಷ್ಣವ ಶಿರೋ | ಮಣಿ ನಾರದನನೆತ್ತಿದನು ||  
ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯೊಳಘ್ಯುಪಾದ್ಯವನಿತ್ತು ಸ | ನೃಣಿಪೀಠವನೇಱಿಸಿದ || ೭ ||

ಕ ಪ.ಅ—1. ಕಿವಿಯಂಟ ಪಾತ್ರದೊಳಗೆ.

2. ಹೆಚ್ಚಾದ ರೀವಿಯಲ್ಲಿ.

3. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಉಟಪಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಜತೆಯಲ್ಲಿರುವಳು.

4. ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯನು. 5. ಇಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ.

ವಿಪರೀತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನು ಮಾಡಿಸಿ | ದುಪಚಾರವಡೆದು ಮುನೀಂದ್ರ ||  
ಜಪಸಮಾಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ತತ್ವರೂಪನ | ಏಪನವ' ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿದನು || ೮ ||

ಕೇಶವ ಸಬು<sup>೨</sup>ಜಗನ್ನಾಥ ಕೇಳ' ನಿನ್ನಯ | ದಾಸರದಾಸ ನಾನೈಸೆ ||  
ಲೇಸಾದುದಿನಿತು ಮನ್ನಣೆಯ ಮಾಡುವ ಸದ್ವಿ|ಲಾಸವಿದೇನೆಂದ ನಗುತೆ ||  
ಘುರಹರಮೂವತ್ತು ಮುಕ್ಕೋಟದೇವೇ | ಶ್ವರಯೋಗಿ ಹೃದ್ಧಾನಗಮ್ಯ ||  
ಪರಮಪುರುಷ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನನಗುಪ | ಚರಿಸುವುದೇನಿಂಗಿತವೆ || ೧೦ ||  
ಅಜಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವರು ನಿಮ್ಮ ಪಾದಪಂ | ಕಜದ ಕೀರ್ತನೆಯ

[ಮಾಡುವರು ||

ಭುಜಚತುಷ್ಟಯ ನಿನಗಿಷ್ಟವ ಮಾಡ್ಬುದು | ನಿಜವೆನಬಹುದೆ ಬಲ್ಲವರು ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಪೃಥಿವೀಪತಿಗಳು ತನಯರ್ಗೆ | ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆಯ ||  
ಇಟ್ಟೆಹಗಿದರೇನು ಹೀನವೆ ಪರಿತೋಷ | ದಟ್ಟಿಸುವುದು ಕಣ್ತನಕೆ || ೧೨ ||  
ಶುದ್ಧಾತ್ಮಕ ಸುರೇಶ್ವರ ಕೇಳು ಭೃಗು ನಿಮ್ಮ | ನೊದ್ದಡೆ ಶ್ರೀಪಾದವಿಡಿದು  
ಮುದ್ದಾಡಿ ಪರಮಶಾಂತಿಯ ತೋರು<sup>೩</sup> ಲೋಕಕ್ಕೆ | ಹೆದ್ದೈವವಾದೆಯೆನ್ನೊ ||  
[ಡೆಯ || ೧೩ ||

ಬಲ್ಲಿದ ವಾಚಾಳ ನಾರದಮುನಿ ನಿನ್ನ | ಬೊಲ್ಲೆಯ' ಮಾತಡಂತಿರಲಿ ||  
ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆ ಸುದ್ದಿಯ ಪೇಟ್ಟುದೆನಲಾಗಿ | ಸೊಲ್ಲಿ ಸಿದನು ಕೃಷ್ಣ ನೊಡನೆ  
ಹರದರುತನತಾತ್ಪರಿಯದೆ ಕೋಣಿತ | ಪ್ರರದೆಡೆಗಾನ್ನೈದಲಿಕೆ ||

ಘುತಮರ್ದನ ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮನ ಸುದ್ದಿ ವಿ | ಸ್ತರವಾದುದೇನ ಹೇಳುವೆನು ||  
ಸ್ಮರತನಯನ ಪೌರುಷವತ್ಯಧಿಕಸಾ | ವಿರ ತೋಳದೈತ್ಯನಾತ್ಮಜೆಯ ||  
ಸುರತಲಂಪಟನಾಗಿ ತಿರುಗದೆ ಸುಖವಟ್ಟು | ನಿರುತನಾಗಿದ್ದ ಗೋಪುರದಿ ||

ಗಬ್ಬಿ ತನ'ದೊಳಾತ ಹೊಕ್ಕಿದುರ್ದ ಕಂಡು | ತುಬ್ಬಿಸಿ<sup>೪</sup> ಕೊಟ್ಟವರಾವು ||  
ಕೊಬ್ಬಿದ ದಡಿಗದೈತ್ಯರು ಬಂದು ತುಡುಕಲು | ಜಬ್ಬಿದನವರೊಡಲುಗಳ ||

ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದೆ ಕೊಂದನದಟುಳ್ಳ ದೈತ್ಯರ | ವಿಕ್ರಮವೀರೋತ್ತಮನ ||  
ರಕ್ಕಸರಾಯ, ಬಾಣಾಸುರ ಹಿಡಿದನು | ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯಲಿ ||

ಕ.ಪ.ತಿ — 1 ಮುಖವನ್ನು. 2 ಸರ್ಪ. 3. ಉಬ್ಬಿಸುವ ಮಾತು.

4. ಗರ್ವ. 5 ಕಳ್ಳತನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟವರು.



ಹಿಡಿಯಾಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚಿಕ್ಕ ಹೈದನ | ಕಡಿದಡೆ ಕಲಹವಿಲ್ಲೆನುತ ||  
ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡಡೆ ನೋಡುವೆನೆಂದು ನಿಗಳವ | ಜಡಿಸಿದ ಪದಯುಗಳಕ್ಕೆ ||

ನಾರದ ಕಲಹತಾತ್ಪರ್ಯದೆ ತರಳಕು | ಮಾರನ ಕೊಂದೆ ನೀನೆನುತ ||  
ಮಾರಮಾತೃಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಕ | ಣ್ಣೀರಿಂದ ನನೆಸಿದರೊಡಲ ||

ಮಗ ಹೋದ ಮಳುದಿನ ಬೆಳಗಾಗಿ ಹೇಳಿದೊಡ್ಡಘಹರ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು  
[ದಿಲ್ಲ ||

ಜಗದೀಶನಾತ್ಮಸಂಭವನ ಕುಮಾರ ದೇ | ಸಿಗನಾದನೆಂದಲಿದರು || ೧೧ ||

ಕಂದಯ್ಯ ಕಾದುವ ಹರೆಯವೆ ಖಳರೊಳು | ಬಂಧನಕೊಳಗಾಗಬಹುದೆ ||  
ಬೆಂದ ಪಾಪಿಷ್ಠನ ಬಸಿಹೂಳು ನೀನೇಕೆ | ಬಂದವೆಯೆಂದಲಿದರು || ೧೨ ||

ಜಡದೇಹಿಗಳಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಹೆಡ್ಡು | ಬಿಡದಿದೆ ನಿಮಗೇದನುತ ||  
ಅಡಕಾಯಿದುಗುವಶುಧಾರಾವರ್ತವ | ತೊಡೆದನು ಪೀತಾಂಬರದೆ || ೧೩ ||

ಅಸುರನ ತೋಳ್ಗಳ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಸಿಕ್ಕಿದ | ಹಸುಹುಡುಗನ ತಂದು ಕುಡುಕೆ  
ವಸುದೇವನಾಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆಂದು ಶಪಥವ | ಕುಸುಮಗಂಧಿನಿಯರ್ಗ ನುಡಿದ ||

ಸುದತಿಯರುಗಳ ದುಃಖವ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಾ | ರದಮುನಿವರನ ಕೆಯ್ಯಿಡಿದು ||  
ಸದನಕಾತುರಿಯದಿ ಪೊಣಮುಟ್ಟು ಬಂದು ಸಾ | ರಿದ ರಮ್ಯರತ್ನಚಾವಡಿಯ ||

ತೋರಿಯ ಮಣಿಪೀರದಲಿ ಮಂಡಿಸಿ ರಾಯ | ಭಾರಿಗಳ್ಳೈಯಿಂದೆ ಕರೆಸಿ  
ವಾರಿಜದಳನೇತ್ರ ಬಲಗೂಡಿ ಪ್ರಸಾದ | ಭೇರಿಯ ದನಿವಾಡಿಸಿದ || ೧೪ ||

ಹೊಡೆದ ಪ್ರಸಾದಭೇರಿಯನಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ವೊಡೆದುದೆಂಬಂತೆ  
[ಗರ್ಜಿಸಲು ||

ನಡನಡುಗಿದುವು ಪರ್ವತ ತಳಮುಲೆದ್ದು | ಕಡಲೇಲು ಮೇರೆ

[ದಪ್ಪಿದುವು || ೧೫ ||

ತರಿಸಿದ ಬಾಣತೂಣೀರ ಕಾರ್ಮುಕವನೇ | ವರಿಸಿದ ಕಂಚುಕಡಳೆದ ||  
ಧರಿಸಿದ ಶಂಖಚಕ್ರವನಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ | ಸ್ಮರಿಸಿದ ವಿಹಗೇಶ್ವರನ || ೧೬ ||

ಸಿಂಧುಸಾಗರಸಪ್ತ ಪಾತೋತ್ಪಾತಗ|ಳೊಂದುಗೂಡಿದುವೆನಲತುಲುಕೆ||  
 ಬಂದನು ಖಗರಾಜ ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಗೆ ಬಿದ್ದು | ನಿಂದನು ಮುಗಿದ ಹಸ್ತದಲಿ||  
 ಬಾಣ ಕಾರ್ಮುಕ ಶಂಖ ಚಕ್ರಜೋಡಣೆಯ ಪ್ರ | ಯಾಣವಾವೆ  
 [ಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮಂಘ್ರ ||  
 ಮಾಣದೆ ತನಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸೆಂದು ಸುರಜಿತು | ತ್ರಾಣ ಬಿನ್ನಹವ  
 ಮಾಡಿದನು || ೨೦ ||

ಖಗರಾಜ ಕೇಳು ಕಾಮನ ಸೂನು ಬಾಣನ ಮಗಳಿಗೆ ಹೊಗಲವರ್  
 [ಕಂಡು ||

ವಿಗಡನ ಹಿಡಿದು ಸಂಕಲೆಗೆ ಹಾಯ್ಕಿದರಾವು | ಜಗಳಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದ||  
 ಉರಗಾರಾತಿ ನೀ ಬಲವಂತ ಬಾಣಾ | ಸುರನ ಮಾರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಹರೆ ||  
 ಹರ ತನ್ನ ಗುಹಗಣಮುಖ್ಯರು ಸಹಿತಾತನರಮನೆ ಕಾದುಕೊಂಡಿಹನು ||

ಜಡದೇಹಿ ದೈತ್ಯನೊಳ್ ಸಮರವದೈಷ್ಟಜ|ಸಡಗರ ನೀವು ಪ್ರೋಪ್ರದಕೆ||  
 ಅಡಹಾಯಿದವನ ದುರ್ಗವ ಕಿತ್ತು ತಂದಿಲ್ಲಿ | ಕೊಡದಿದ್ದರಾನಲ್ಲವೆಂದ ||

ಅಂಬುಜಭವ ಭವೇಂದ್ರಾದಿದೇವತೆಗಳ | ನಂಬುಗೆವಡೆದ ರಕ್ಕಸರ ||  
 ಕಂಬುಚಕ್ರಾಂಕಿತ ನಿವೊಳ್ಳು ಮಥನಿಸಿ | ಮುಂಬರಿದರು ಯಮಪುರಿಗೆ ||

ಅಂಡಜವರ್ಗವಲ್ಲಭಗೆಲ್ಲ ಸೋಲವ | ಕಂಡವರಾರು ಕಾಣಿಕೆಯ ||  
 ದಂಡಯಾತ್ರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಲಗೂಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು | ಕೊಂಡುಯ್ಯಬೇಕೆಂದ  
 [ನಗುತೆ || ೨೧ ||

ನಿಜವಾಗಿ ತೆರಳಬೇಕಾಯಿತಾದಡೆ ಜೀಯ | ಬಿಜವಾಡಿ ಬೆನ್ನಾಂತು  
 [ಕೊಂಬೆ ||

ಗಜರಥ ಹಯಪಾದಚರಮುಖ್ಯ ಬಹು ಬಲ | ಪ್ರಜವನೊಗ್ಗುಯ್ಯೊಳೆತ್ತು  
 [ವೆನು || ೨೨ ||

ಮುತ್ತಿನ ಗದ್ದುಗೆ ಗರುಡನ ಹೆಗಲಿನೊ | ಳೆತ್ತಿಸಿ ಬಿಗಿದು ಹಲ್ಲಣಿಸೆ||  
 ಅತ್ಯಂತಸೌಖ್ಯವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿಂದೆ | ಹತ್ತಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯ || ೨೩ ||

ಸೂರಿಯಿಂದಡರ್ದರು ಬಲರಾಮಸಾತ್ಯಕಿ | ಪಾರೀನಕೇತೂದ್ಭವನು ||  
 ಊಟವರಿವೆ ಯಮಕುಮರರು ಚಪ್ಪನ್ನ | ಕೊಟ ಯಾದವರು ಹತ್ತಿದರು||

ಕ ಪ. ಅ—1. ಒಂದು ಗರಿಯಲ್ಲಿ 2 ಮನ್ನಧನ ಪುತ್ರ ಯಾರು ?

3. ಸಾಲಾಗಿ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಒದ್ದುವ,

ಹೊಂಗಳಸದ ಸತ್ತಿಗೆ ಡಾಳವ ಚಮ | ರಂಗಳ ಸಂಜೆ ಸಗ್ಗಲೆಯ<sup>೧</sup> ||  
ಮಂಗಳ ಕುಂಚ ಕಾಳಾಂಜಿ ಬೀಸಣಿಗೆಯ | ಪೆಂಗಳೇಜ್ಜಿದರಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೩೯ ||  
ಅಗಣಿತ ವಣ- ಕೇತನದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ | ಖಗರಾಜಶಂಖಚಕ್ರಗಳು ||  
ಸೊಗಯಿಸ ಗಜಸಿಂಹಘಣಿಮೀನಪರಗಳ | ಗಗನವ ತುಡುಕಲೆತ್ತಿದರು ||  
ಮಂಡಿಸಿದರು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇನಭಾಗರು<sup>೨</sup>, ಪಂಡಿತ ಪಂಚಾಂಗಿಗಳು ||  
ದಂಡಿಗೆ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಬೊಕ್ಕಸ ಬಂಡಾರ | ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತುಂಬಿದರು || ೪೦ ||  
ರಾಜರು ರಕ್ಕಸಮಾಂತರು<sup>೩</sup> ಲಾಳಿ<sup>೪</sup> ಬಿ, ಲ್ಲೋಜರು<sup>೫</sup> ಪೆಟಲಂಬಿನವರು ||  
ತೇಜೋಮಯ ಬಾಣಗಾಜರೇ<sup>೬</sup>ತು ಖಗ | ರಾಜನೇಹಂಕೆಯಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೪೧ ||  
ಕೊಟ್ಟಿಗೆ<sup>೭</sup> ಕಾಮಾಟ<sup>೮</sup>ಕ್ರಮುಕ<sup>೯</sup> ಬೆಳ್ಳೆಲೆಗರು, ಜಟ್ಟಿಗ<sup>೧೦</sup> ಗೀತಪೂರಕರು  
ಸೆಟ್ಟಗ ಬಲು ಚೆನ್ನವರದರು<sup>೧೧</sup> ಘಟ್ಟಪ | ಕಟ್ಟಿಗೆಹಾ<sup>೧೨</sup>ರೇಹ<sup>೧೩</sup>ದರು || ೪೨ ||  
ಹೊಳೆಯುವ ಕಡುಗದ ಹೊದರಿನ ಧಾರೆಯ | ತಳತಳಸುವ ಪರಿಘಗಳ ||  
ಅಳವುಳ್ಳ<sup>೧೪</sup> ಸುಭಟರೇ<sup>೧೫</sup>ತು ಸೇನಾನಿ<sup>೧೬</sup> | ಗಳೊಲವಿಂದೆ ಕೈವೀಸೆ || ೪೩ ||  
ಚೋದ್ಯವಾಗಿದೆ ಕಣ್ಣನಸಿಂಗೆ ವಿಹಗಾ | ರಾಧ್ಯ<sup>೧೭</sup>ನೇಹಂಕೆಯಿಕ್ಕೆಲದೆ ||  
ಆದ್ಯಂತರಹಿತಾತಿ ಬಲವಡಗಿತು ಬಹು | ವಾದ್ಯಕೋಟಾನುಕೋಟಿಗಳು ||  
ಆರೋಹಣವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮುಗಿದುದು ಕರೆದನ | ಕೂರಾದ್ಯಖಿಳ  
[ಮಂತ್ರಿಗಳ ||  
ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಿಟ್ಟು ಗರುಡಂಗೆ | ನಾರಾಯಣ ಸನ್ನೆಗೆಯ್ದ ||  
ಜೆಗಿದು ಹಾ<sup>೧೮</sup>ದ ವಿಹಗೇಶನುಬ್ಬಟೆಗೆ ವಾಸುಗಿ ಕೊರಳೊಲೆದು  
[ರೋಹಿತವ ||  
ಉಗಿದುವು ದಿಗ್ದಂತಿಗಳು ಕೂರ್ಮನ ದೇಹ, ಹುಗಿದುದು ತಣ್ಣೆ ಸಹಸ್ರಾಳಗೆ ||

ಕ. ಪ. ಅ—1. ನೀರು ತುಂಬುವ ಚರ್ಮದ ಜೀಲ 2 ಶಾನುಭೋಗರು;  
ಕಂದಾಯ ಮುಂತಾದ್ದನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತೆಗೆಯತಕ್ಕವರು 3 ನಿವೃಣ  
ರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು. 4. (?) 5. ಧನುರ್ವಿದ್ಯಾಗುರುಗಳು.  
6 (?) 7 ಅದ್ವಿಕದವಳು 8 ಮನೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರು.  
9 ಅಡಕೆಯವರು. 10. ಜಟ್ಟಿಗಳು. 11 ಚೆನ್ನದ ವ್ಯಾಪಾರ  
ದವರು. 12, ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ. 13. ಸೇನೆಗೆ ಅಧಿಕಾರಿ. 14. ಗರುಡನ.

ಗಣಿಯ ಗಾಳಿಯ ನಿಷ್ಕುರದಿಂದೆ ಗಿರಿಗಳು | ಮುಜುದುರುಳಿದುವು ಭೂಮಿ  
[ಯಲಿ ||

ಉಚುಗಿತು<sup>೧</sup> ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದಿಕ್ಪಟ ಹಮ್ಮುಗೆ, ಹಜುದುದು ಹಲವು ತಾವಿನಲಿ ||  
ಹಾಳಿದ ಹುಲುವೆಟ್ಟುಗಳೆಣ್ಣೆಸೆಯ ಮು, ನ್ನೂಳಿದುವೊಂದೊಂದು  
[ಬಲಿಯ ||

ಹೇರೊಡಲಂತೆ ಮರ್ತ್ಯರ ಕಣ್ಣೆ ಪಿರಿದಾಗಿ ತೋಳಿದುವಬುಜಾಯತಾಕ್ಷಿ ||  
ಹೇರೊಡಲಿನ ಗರುಡನ ಪಕ್ಷ ಪಳಯಸ ವೀರಣನುಬ್ಬಟೆಯಿಂದೆ ||  
ವಾರಾಶಿ ಬಲಿದುವು ನೆಗಲನೆಗಳು ಕೂಡಿ, ನೀರ ಚೆಲ್ಲಿ ದರೆಂಬ ತೆಳದಿ || ೫೨ ||  
ನಗರಾಜ ನಾಮವ ಬೈತಿಟ್ಟು ಕನಕಾದ್ರಿ, ಖಗರಾಜನಾದುದೆಂಬಂತೆ ||  
ಗಗನದೆ ಗರುಡನೈತಂದುದು ಪೆರ್ಮುಗಿ ಲಗಲದೆ ಗಣಿಯನಾಟಸುತೆ || ೫೩ ||  
ಇದು ಮೇರುಶಿಖರ ವೈಕುಂಠ ಕೈಲಾಸ ಮ, ತ್ತಿದು ಸುರಲೋಕವೆಣ್ಣೆ  
[ಸೆಯ ||

ಇದು ರಾಜಭವನಗಳ ಬಲರಾಮ ನೋಡೆಂದು ಮಧುರಿಪು ನೋಡುತ್ತೆ  
[ತಂದ || ೫೪ ||  
ಕೋವಿದೆ ಕೇಳು ಕಂಠವೆ ಕೃಷ್ಣ ಗಣಿಗಳೊಳ ತೀವಿದ ಯದುಬಲ  
[ಸಹಿತ ||

ಹಾವಿನ ಹಗೆ ವೇಗದಿ ಬಂದ ಹನ್ನೊಂದು | ಸಾವಿರಯೋಜನಾಂತರದಿ || ೫೫ ||  
ನೋಡಲು ಕಣ್ಣೆಸೆದುದು ಶೋಣಿತಪುರ, ಬೀಡಿನೊಳ ಸಾಧಾಗ್ರದೇಡೆಯ  
ಹೊಡಿದ ಹೊಂಗಳಸಗಳ ದೀಪ್ತಿಗಳೊಳು | ಮೂಡಿತು ಮನಕೆ ಸಂತೋಷ ||  
ದರ್ಶನಾತ್ಮ ಸಂಭವಗೆ ಬಂಧನಗೆ, ಯ್ದಿರ್ಪ ದೈತ್ಯನ ದುರ್ಗವಹುದು ||  
ತಪ್ಪದೆ ತಾವಿಗೆ ತಳರೆಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಸರ್ಪಾರಾತಿಗೆ ನುಡಿದ || ೫೬ ||  
ಸತ್ಯಲೋಕೋನ್ನತಿ ವಿಹಗೇಶ ರೂಪಾಂಶು, ಮರ್ತ್ಯಲೋಕಕೆ ಬರ್ಪ  
[ತೆಳದಿ ||

ಅತ್ಯಂತ ತೀವ್ರದಿಂದಿಜಿದೇಕೆಯ ಗಾಳಿ, ಸುತ್ತಿತು ಶೋಣಿತಪುರವ || ೫೭ ||  
ಮುರಿದುದು ಬುಣನ ಮೋರಟೆಕ್ಕೆಯ ಮತ್ತೆ | ಮುರಿದುವು ಹಲವು  
[ಹರ್ಮ್ಯಗಳು ||

ಮುರಿದುದು ಖಳನೈಶ್ವರ್ಯ ನಿರ್ಜರವೃಕ್ಷ | ಮುರಿದುವು ಶಿವನಿರ್ಧ ವನದೆ ||

ಬಡಮುರಿದೊಳವೊಕ್ಕು ಬಿಡುಗಾಳಿ ಬೀಸಲು | ಮೃಡನಾಸ್ಥಾನದಿಂ  
[ಸುರರು

ಹೊಡೆ ಮಗ್ಗಿದರು ಗದ್ದುಗೆಯಿಂದೆ ನವರತ್ನ | ವಡೆದ ಕಿರೀಟಗಳ್ ಮುರಿಯೆ  
ಶತಮುಖಮುಖ್ಯನಿರ್ಜಾರರೆದ್ದು ನಿಂದರು | ಜತನ ತಪ್ಪದೆ ಕೆಯ್ಯಮುಗಿದು ||  
ಹುತವಹನೇತ್ರ ನಿರೂಪಿಸು ಪ್ರಲಯಮಾ | ರುತನೆಲ್ಲಿಯದೆಂದುನಮಗೆ || ೫೯ ||

ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಖಳರಾಯನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಯ ಬಂದ ನಿಷ್ಕುರದಿ ||  
ಕೇಳಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಗರುಡನ ಗರ್ಜೆಯಪೆ | ಗಾಳಿಯೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದ |  
ಕೆಲರು ಸಂತೋಷವ ತಾಳ್ದರು ಮನದೆ ವ್ಯಾ | ಕುಲವಾದರುಭಯ  
[ಪಕ್ಷದಲಿ

ಬಲರಮ್ಯಗರ್ವಿತ ಗರುಡಕೃಷ್ಣನ ಚಿತ್ತ | ದೊಲವರಿದಿಳಿದನುರ್ವಿಯಲಿ || ೬೦ ||  
ಉಚುಗಿತು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆನೆ ಖಗರಾಜ ಕಿ | ಟ್ಕುಱಿಯ ನೊಯ್ಯನೆ ಪೈಸರಿಸೆ  
ತುಣುಗಿದೆ ಬಲಕೃಷ್ಣನಿಜಿದ ಶೇಷನ ಕೊರಲ್ | ಮುಱಿವಂತೆ ನದಿಯತೀರದಲಿ  
ಜಲರುಹದಳನೇತ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಂದಾಗಿ | ಮಲೆವರ ಗಂಡನೆಂದೆನಿಸ ||  
ಬಲರಾಮ ಕಾಮ ಸುಧಾಮ ಕುಮಾರಕ | ಕೆಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರೊಡನಿಳಿದು ||  
ಸಾನುಜವರದ ಸಂತಸವೆತ್ತು ನೋಡಲು | ಗೋಮತಿಯೆಂಬ  
[ಪೆದೊಳುಕಿಯ ||

ರಾಮಣೀಯಕ ಶೀತಜಲವೀಂಟೆ ಹೊಗಳಿದ | ನಾಮಹಾಸ್ವಾದೂದಕವ ||

ಮಾಧವನಗ್ರಜಾನುಜ ಬಂಧುಸಂದೋಹ | ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪುತ್ರನಿಚಯ ||  
ಯಾದವರಖಿಳ ಮಾರ್ಬಲ ಜಲವೀಂಟೆ ಸ | ತ್ಪಾದಪದೆಡಗೆ ಸಾರಿದರು || ೬೫ ||

ಬಿಡಯವಿಲ್ಲದೆ ಖಗರಾಜನ ಮನ್ನಿಸಿ | ಯೊಡನೆ ಬಂದವನೀಶ್ವರರು ||  
ಕಡೆಗಣ್ಣು ಸನ್ನೆಯಿಂದಲೆ ಸುತ್ತ ಪಾಳೆಯ | ಬಿಡಹೇಳಿ ಕೃಷ್ಣನೇಮಿಸಿದ ||

ವಟಪತ್ರತಲ್ಪ<sup>೧</sup> ನಿರೂಪಿಸೆ ಬಹುವರ್ಣ | ಪಟಲಾಂಘನ ಭೂಭುಜರು ||  
 ನಟನೆಯಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುದು ಯಾದವ | ಕಟಕಕ್ಕೆ ತಾವಿಲ್ಲದಂತೆ || ೬೩ ||  
 ದೇಶಾಧಿಪರ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಗಳು ನಕ್ಷತ್ರ | ರಾಶಿಯಂತೆಸೆಯೆ ಮಧ್ಯದಲಿ ||  
 ಕೇಶವರಾಯನ ದೂಸ<sup>೨</sup> ರೋಹಿಣಿಯ ಪಾ | ಣೇಶ<sup>೩</sup>ನೆಂಬಂತೆ ರಂಜಿಸಿತು ||  
 ದೊರವೆತ್ತ ಮಗಳ ಗಂಡಗೆ ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿ | ನೆರೆ ಬಂದುದೆಂಬ ರೀತಿಯಲಿ ||  
 ಹೊರೆಯಿಲ್ಲದಮುಳ ದೂಸದ ಸುತ್ತುವಳಸಿನ | ತೆರೆಸೀರೆ ಕಣ್ಗೆ ರಂಜಿಸಿತು ||  
 ಓರಂತೆ ಬಲರಾಮ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೃತವರ್ಮ | ಮಾರಕುವೂರ ದೂಸಗಳು ||  
 ನಾರಾಯಣನ ಬಿಡಾರದ ಮುಂದೆ ಹ | ಜಾರ ಹೊಂಗಳಸವೆತ್ತಿದುವು || ೬೦ ||  
 ಮಂಗಳ ಬೀದಿವಾಣದ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕೆನೆ | ವಿಂಗಡ ವೀಧಿ ವೀಧಿಯೊಳು ||  
 ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸೋಪಸ್ಕರ ವ್ಯವಹಾರ | ದಂಗಡಿ ಮೆಣ್ಣಿದುವಿಕ್ಕೆಲದಿ || ೬೧ ||  
 ದಟ್ಟೈಸಿತು ಬನಬನದಲ್ಲಿ ಕೊಳ ಮು | ಲೊಟ್ಟು ಗೋಮತಿಯ ತೀರ  
 [ದಲಿ ||  
 ಕಟ್ಟಳೆ ಕಡೆವೊದಲಿಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ದಂಡು | ಬಿಟ್ಟುದು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ || ೬೨ ||  
 ವರವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||

ಅಧ್ಯಾಯ ೩೬ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೨೩೯೪ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ



ಕ. ಪ ಅ—1. ಆಲದ ಎಲೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ಉದರ  
 ದೊಳಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಸ್ವಾಮಿ. 2. ಡೇರೆ. 3 ಚಂದ್ರ.

## ಮೂವತ್ತೆಲನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕುಂಭಾಂಡನ ಬುದ್ಧಿ —

ವಾಸವನೈಶ್ವರ್ಯಗೇಡಿ<sup>1</sup> ಶಾಪಿಸಲಂಬ<sup>2</sup> ರೀಪನ ಬಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ ||  
 ಶ್ರೀಶನ ಪಾದಪದ್ಮವ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು<sup>3</sup> ನಾಸೋಗವಟ್ಟು ಲಾಲಿಸುವೆ ||  
 ಹೇಳುವೆ ಹೇವನಾಂಬುರುಹವೊಗ್ಗೆ ಮೊಲೆಯಳೆ<sup>4</sup> ಕೇಳಿದು ಕೃಷ್ಣಚರಿತ್ರ ||  
 ಏಷೀಲುಜನ್ಮದ ಭವನಾಗಪಾಶವ<sup>5</sup> | ಸೀಳುವ ಪರಮಗಾರುಡವ ||೨||  
 ಚೋಕ್ಕಟವಾಗಿ ರಂಜಿಸುವ ಬೀಡಾರವ<sup>6</sup> | ಹೊಕ್ಕಂತೆ ಸಂವರಿಸುತ್ತೆ ||  
 ಧೋಕ್ಕನೆ ಪೊಳಮುಟ್ಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಲೆ ಪೌಜಿಕ್ಕ ಪೇಟಿಸಿದ ಭೂಭುಜರ ||  
 ಮೂಢನ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳ್ಪ್ದ ಜೀಯ ಹ<sup>7</sup> | ಸಾದವೆಂದವನೀಶ್ವರರು  
 ಆದಡೆ ತನುಗಿಂದು ಸೆಲವೆಂದು<sup>8</sup> ಬೀಟಿಕ್ಕೊಂಡು | ಹೋದರು ಮುಂದೆ  
 [ಚೂಣಿಯಲಿ || ೪ ||

ನೀಲಾಂಬರನೊಳು ನಿಖಿಲಯಾದವರಿಂತು | ಕಾಲಮೃತ್ಯುವನದಟೆನಿಸಿ ||  
 ಚೇಲಸಮೇತ ಭೈರವನಂತೆ ಪೃಥ್ವೀ | ಪಾಲರು ನಡೆದರೊಗ್ಗಿನಲಿ || ೫ ||  
 ರಥ ವಾಜಿ ವಾರಣ ಕಾಲಾಳನಿನಿತೆಂದು | ಮಿತಿಮಾಡ ಬಲ್ಲವರಾರು ||  
 ಸಿತವರ್ಣಶೇಷನ<sup>9</sup> ಕೊರಲೊಡೆನು<sup>10</sup>ದುದ | ಚ್ಯುತಸೈನ್ಯಪಾದಘಟ್ಟಣೆಗೆ ||  
 ದೊರೆದೊರೆಗಳು ಪೌಜಿಕ್ಕಿದರ್ ಮುಗಿಲ ಹೆದ್ದೆರೆಯಂತೆ ಏಡಿದ  
 [ಟೆಕ್ಕೆಯದೆ ||

ಧರೆ ಬೆಸಲಾದಂತೆ<sup>11</sup> ಮಂದಿಕುದುರೆಯ ನೋ | ಟ್ಪರ ಕಣ್ಣಿಗಾಧಾರವಲ್ಲ ||  
 ಗಜರಥಹಯಪಾಯದಳದೊಳು ಗರುಡ<sup>12</sup> ಧ್ವಜ ವರೂಢವನೇಟ<sup>13</sup> ತನ್ನ ||  
 ಭುಜಬಲವೆರಸಿ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ದೇವ<sup>14</sup> ವ್ರಜ ರಾಕ್ಷಸರು ಮೆಚ್ಚಿದರು ||  
 ಪಟಹದಿಂಡಿನುವಾವ್ಯ ಮುರಿತಾಪ ಭೇರಿತಂ | ಬಟದಮಾಮಿಗಳಾದಿಯಲಿ ||  
 ಲಟಕಟಿಸುವ ನಾನಾವಾದ್ಯ ಸಕಲದಿ | ಕ್ತಟ ಬಿರಿವಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿತು || ೯ ||

ಕ.ಪ.ಅ — 1. ದುರ್ವಾಸಮುನಿ.

2 ಅಪ್ಪಣೆಯೆಂದು.

3. ಆದಿಶೇಷನು ಬೆಳ್ಳಗಿರುವನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ.

4. ಧ್ವಜ.

5. ಹೆತ್ತಂತೆ.



ಮಾಧವನೊಡನೆ ಮುಚ್ಚ ರವೇಕೆ ದೈತ್ಯವಿಚ್ಛೇದನೊಳ ಸಮರ ಸಿದ್ಧಿಪುದೆ  
ಕಾದಲ್ಕೆ ಬಹುದೆಂದು ಬಿರುದಿನ ಕಹಳೆಗ | ಳೊದಲ್ಕೆ ಬಿರುದರುಬ್ಬಿದರು ||  
ಎಡಬಲದೊಳು ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಪೃಥ್ವೀಶರ | ಗಡಣ ಮೋಹರಿಸಿ ನಿಂದಿರಲು  
ಸಡಗರದಿಂ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಾರದ | ನೊಡನೆ ಹೇಳಿದ ನಸುನಗುತ ||

ಅತಿವೇಗದಿಂದೈದಿ ನಾರದ ಹೇಳು ಪಾ | ವರ್ತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನೊಡನೆ  
ರತಿಕುವಾರಂಗೆ ಬಾಣಜೆಯಿತ್ತು ಕಳುಹಲು | ಪತಿಕರಿಸುವೆನು ರಕ್ಕಸನ ||

ತನ್ನ ಸಹಾಯದಿಂದಸುರಾಧೀಶ್ವರನೆನ್ನ ಮೊಮ್ಮನನು ಬಂಧಿಸಿದ ||  
ಮುನ್ನ ಹಿರಣ್ಯಕವೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರು | ಬನ್ನಬಟ್ಟುದ ಬಲ್ಲರೆಲ್ಲ || ೧೩ ||

ಕ್ಷೀಣವಪ್ಪುದು ನಮ್ಮನಾವೆ ಕೀರ್ತಿಸಲೇಕೆ | ಕಾಣಬಪ್ಪುದು ಕಾದಲಿಲ್ಲ ||  
ಜಾಣತನದಿ ಬುದ್ಧಿವೇಲ್ಪು ರಕ್ಷಿಸಹೇಳು | ಬಾಣಸುರ ತನ್ನ ಬಕುತ || ೧೪ ||  
ಜೇಯ ಹಸಾದವೆಂದೆನುತೆ ನಾರದಮುನಿ | ರಾಯ ಹಂಸಾರೂಢನಾಗಿ ||  
ಕಾಯಜಹರನಾಸ್ಥಾನಕೆ ಬಂದು ತಾಂ | ಪ್ರೀಯದಿಂ ಪೊಡೆಮಟ್ಟ ಶಿವಗೆ ||

ನಾರದಮುನಿಯನೆತ್ತಿದ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ | ಮಾರಾರಿ ಮನದೊಳು ನಗುತೆ ||  
ಆರಾರ ಕೊಂಡಾಡಿಸ ಬಂದೆ ತಂದೆಯೆಂ | ದೋರಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದನು ||  
ದೇವ ತನ್ನಯ ಮೊಮ್ಮನ ಹರಿಬಕೆ ವಾಸು | ದೇವ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿಹನು ||  
ದೇವ ಬಾಣಾತ್ಮಸಂಭವೆಯ ಕೂಡಿಸಿ ಕಾಮ | ದೇವಪುತ್ರನ ಬಿಡಿಸುವುದು  
ಕೇಳಲಖೆಯೆ ಕೇವಲಮೂರ್ಖ ನಾನೊಮ್ಮೆ | ಹೇಳಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು  
[ಚರರ ||

ಭಾಳಾಕ್ಷ ಕಳುಹೆ ಬಾಣಂಗೆ ಸೂಜಿಸಲಾಗಿ | ತಾಳಲಾಱದೆ ಕೋರಿಸಿದ ||  
ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಸಿ ಹೇಳಿದ ನಿಟ | ಲಾಂಬಕನಭಿಮಾನೋ  
[ಕ್ತಿಯನು ||

ಶಂಬರಾರಿಯ ಕುವಾರಂಗೆ ಮತ್ಸುತೆ ಹೊನ್ನ | ಬೊಂಬೆಯ ಕೊಡವೇ  
[ಛಿದ್ರನಂತೆ || ೧೫ ||

ಕೊಟ್ಟುದುಂಟಾದುದಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಭವದ | ಪಟ್ಟಕೆ ವೈಕಲ್ಯವಿಲ್ಲ ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಯದುಕುಲಾಧೀಶ್ವರನೊಂದಾಗಿ | ಪಟ್ಟವಾಸಿಯು ಜೇಡ ಜೇಯ ||  
ಸಲ್ಲದ ಮಾತನಾಡಿದನೆಂದು ಕೋರಿಸಿ | ಕಲ್ಲಗಾಣದೊಳಕ್ಕಿಸೆನ್ನ ||  
ಫುಲ್ಲನಾಭನ ಮತ್ಸರದಿಂದೆ ನಿಮ್ಮವ | ರೆಲ್ಲರು ಲಯವನೆಯ್ದಿದರು || ೧೬ ||

ಪರಮವೇದಂಗಳ ತಸ್ಕರಿಸಿದ ತಮಾ | ಸುರ ಗುಪ್ತದೊಳಡಗಿರಲು ||  
ಶರನಿಧಿಯನು ಹೊಕ್ಕು ಮತ್ಸ್ಯರೂಪದೇ ನಿಶಾ, ಚರನ ಮರ್ದಿಸಿದಾತನೀತ ||

ವೃಂದಾರಕರಾದಿಯಾವ ರಾಕ್ಷಸರಾಜ | ರೊಂದಾಗಿ ಸೊಡೆಗಡಲೆಗೆಯೆ ||  
ಮಂದರಗಿರಿ ಮುಲುಗಿದಡೆ ಕಚ್ಚ ಪರೂಪಿ | ನಿಂದ ಬೆಂಗೊಟ್ಟುತನೀತ ||  
ದಕ್ಷನದಾರು ಭೂಮಿಯ ಕದ್ದ ಭಟ ಹಿರ | ಣ್ಯಾಕ್ಷನ ಕ್ರೋಡರೂಪದಲಿ ||  
ಲಕ್ಷ್ಯವವೂಡದೆ ಮಡುಹಿ ತಾ ಧರಣಿಯ | ರಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದಾತನೀತ || ೨೪ ||

ಜೇಯ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಯ್ಯ ತವವಿದುರ್, ಸಾಯದ ವರವಾಂತು  
[ಬಂದ ||

ರಾಯನ ನರಹರಿರೂಪಿದೆ ಸೀಲ್ದ ನಾ | ರಾಯಣದೇವೇಶನೀತ || ೨೫ ||

ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಬೇಡಿ ತೃಪ್ತಿತನಿದೆ | ಪೊಡವಿಯನೀರಡಿವೂಡಿ ||  
ಜಡಜಭವಾಂಡ ಮೇಲ್ಬಗವ ಲೀಲೆಯಿಂ | ದೊಡೆದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನೀತ ||

ಸಡಗರದಿಂ ಬಾಲ್ದಿ ಮೂಹಿಪ್ತತೀಪುರ, ದೊಡೆಯ ತಾಮಸದಿ ಕೊಬ್ಬಿ  
[ರಲು ||

ಕೊಡಲಿಯ ಮಸೆದುಕೊಂಡವನ ಸಂಸಿರತೋಳ್ | ಳಡವಿಯ ಕಡಿದಾತನೀತ

ಹರಪಾದಸಂಕೇರುಹಭೃಂಗ ಸಕಲನಿ | ಜ್ವರಮನೋಭಂಗನೆಂದೆನಿಪ ||  
ಧುರಧೀರಲಂಕಾಧೀಶನ ಪಬ್ತಿಕಂ | ಧರವನು ತರಿದಾತನೀತ || ೨೬ ||

ಪೂತನಿ ಶಕಟ ಕುಕ್ಕುಟ ಧೇನುಕಾಸುರ | ಕಾತಿದರ್ ಯಮಳಾ

[ಜುನರ ||

ಮಾತುಲನೊದಲಾದ ಮಹದಾದಿದೈತ್ಯ | ವ್ರಾತವ ಕೊಂದಾತನೀತ || ೨೭ ||

ನಾರಾಯಣ ನಾಲ್ಕುಯುಗದೊಳು ಬಹುಳವ | ತಾರವ ಕೈಕೊಂಡು  
[ಬಂದು ||

ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತ ಬಲವ ಖಂಡಿಸಿದಾತ, ನಾರು ಹೇಳಿಂದು ಪೇಟಿದನು ||

ನಳನೋದ್ಭವ ದೇವೇಶದೇವರು ಕೃಷ್ಣ | ಮುಳದರೆ ಕಾವವರಿಲ್ಲ ||  
ಅಜಿದ ರಕ್ಷಸರಾಯರ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ | ತಳತಿವೆ ಜಗದಗಲದಲಿ || ೨೮ ||

ಶತದೃಷ್ಟ್ಯಾನುಮಾನದಿ ನೋಡು ನಿನ್ನಯ ಪಿತ ವಿಭೀಷಣಧ್ರುವಾದಿಗಳು||  
ಮೃತವಟವಬುಜಾಕ್ಷನ ಭೃತ್ಯರಾಗಿ ಶಾ | ಶ್ವತವಡೆದರು ಕೇಡನುಡು |  
ಹರನೊಳು ವಿಶ್ವಾಸವನು ಬಿಡದಿರು ಚಕ್ರ | ಧರನೊಳು ಬಕುತಿಯ

[ರಜಿಸು ||

ಎರವಿಲ್ಲ ದಿವರ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿ | ಸ್ಥಿರರಾಜ್ಯವನಾಳಬಹುದು || ೩೩ ||

ದರ್ಪಕನಾತ್ಮಸಂಭವಗೆ ತ್ವತ್ಸುತೆಯ ಸ ಮರ್ಪಣೆಗೆಯ್ದು ಬೀಜಕ್ಕೂಡೆ||  
ಬಪ್ಪಲೊಲ್ಲದೆ ಸಮರಕೆ ಹೊಕ್ಕೊಡಪಕಿಂತ್ರಿ ಬರ್ಪುದು ಬಲ್ಲರೆ ಕೇಳು||

ರಟ್ಟು ವಾಡುವ ದಾಯಕವಲ್ಲ ಹಣ್ಣೊಡಂ | ಬಟ್ಟುದೆ ಸ್ವರಕುಮಾ

[ರನಿಗೆ ||

ಕೊಟ್ಟು ಸಂಧಿಯ ಮಾಪ್ಪುದೊಳತಂದು ಭೀತಿಯ | ಬಟ್ಟು ಬಿನ ಹವ

[ವಾಡಿದನು || ೩೪ ||

ಸಿಂತೊರ್ವರು ಬಾಣನಾಸ್ಥಾನದೆ ಬುದ್ಧಿ | ವಂತರಿಲ್ಲೆಂದಾಡುವರು ||

ಮುಂತಣ ರಾಜಕಾರ್ಯವನುಸಿರುವೆ ಭೂಕಾಂತ ಕೇಳೆಂದು ಕೈಮುಗಿದ||

ಕಾದಲಟ್ಟುವೆನೆಂದು ಕರೆಸಿದೊಡೆಮಗೆ ನೀ ಬೋಧಾರುಹನಾಗಿ ಒಂದೆ||  
ಯಾದವರಾಯನೈತರಲಾಗಿ ಧೈರ್ಯವಿ | ಚ್ಚೇದನವಾದುದು ಸಿನಗೆ || ೩೫ ||

ಜಾತಿವೀರರು ಬಾಣನಾಡುವ ರಚನೆಯ ಮಾತಿಗ ಮರುಳ್ಗೊಂಟರಿಲ್ಲ||  
ನೀತಿಕೋವಿದನಾದಕಾರಣ ನಿನಗಿಷ್ಟು | ಭೀತಿಯಾದುದು ಬೀರವಟವು |  
ಬಡೆಯ ಕೇಳೆ ನಿನಗೆ ಭೀತಿಸುವೆನಾಹವದೊಳು ಕಡೆಗಾಲ ಭೈರವನಂತೆ ||  
ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದ ಯಾದವರಾಯನ | ಪಡೆಯನೆಲ್ಲವ ಸವರುವೆನು ||

ನಿಂದ್ಯವನೀಡಾಡಿದನೆಂದು ಮನದೊಳು | ಸಂದೇಹವೆನಗಿನಿತಿಲ್ಲ ||  
ಮಂದಿವಾಳದ ಹುಯ್ಯಲೆಯ್ದಿದೆ ಸನಿಯಕೆ | ತಂದೆ ತಾರೆನಗೆ ವೀಳೆಯವ ||

ಕಟ್ಟಾಣಿವಾತಾಡದ ಮಂತ್ರಿಶಕೆ | ಬಟ್ಟಲ ವೀಳೆಯವಿತ್ತು ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹವಾಪ್ಪುದೆನುತೆ ಬೀಜಕ್ಕೂಟ್ಟನು ಶಿವದೂತನೊಡನೆ||

ಶಶಿಮಕುಟಾಂಕಿತನಂಘ್ರಪೂಜೆಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಬಾಣಾಸುರನೊಲಿದು ||  
ಹಸಿದ ಹೆಬ್ಬುಲಿಯಂತೆ ಕುಂಭಾಡನು ಸಂವ | ರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊಣವಟ್ಟು

[ಬಂದ || ೪೦ ||

ಬಂದನು ಶಿವನಂಘ್ರಿಯುಗಳಕ್ಕೆ ಪೊಡೆಮಟ್ಟು | ನೀದನು ಮುಗಿದ

[ಹಸ್ತದಲಿ ||

ಕಂದರ್ಪಹರಗೆ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದ ಬಲಿ | ನಂದನ ನುಡಿದ ವಾಕ್ಯಗಳ ||

ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನಿಮ್ಮ ನಿರೂಪವ ಖಳರಾಯ | ಮಿಕ್ಕನೆಂದಾಜ್ಞಾ ಪಿಸದೆ ||

ಅಕ್ಕಹಿಂದಾರೈಕೆಯ ಮಾಡು ಕದನಕ್ಕೆ | ರಕ್ಕಸವಗೆಯ ಬಂದಿಹನು ||

ದೇವರ ಶಿಷ್ಯ ದೇವನಿಗೆ ಬಿನ್ನೈಸಿದ | ದೇವಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವನಕ ||

ದೇವ ನಿಮ್ಮಯ ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ದೇವನೂಳೆ ಕಾದುತಿರೆಂದ

ಎನಲಾವಾತಿಂಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿ | ಯನಲಾಂಛಕ ಹರಿಸದಲಿ ||

ಘನ ಲಾಗುವೇಗದಿ ಜೋಡಿಸಿ ನಂದಿವಾ | ಹನವೇಂದನಾಹವಕೆ || ೪೬ ||

ಸೋಮಶೇಖರನ ದಕ್ಷಿಣಭಾಗದಲಿ ಗಣ ಸ್ತೋಮ ಕುಮಾರಸಂದೋಹ ||

ವಾಮಭಾಗದಲಿ ಸಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂತು ಸುತ್ರವಾದಿನಿಜಲನಿರ್ಜರರು ||

ಗಜಮೇಷಮಹಿಷಮಾನಸನೆಗಳಿರಳಲೆ ನಿಜಧರ್ಮವಾರುವ ವೃಷಭ  
ಭುಜಗಾರಿವಿಷಪುಚ್ಛ ವರ್ಷಕನೊದಲಾದ | ಧ್ವಜತತಿ ಮೇಘದುವೈಗ್ಗಿನಲಿ ||

ವಾರಿ ನುಸ್ತಕನಮುಂದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಮೋಟಗುವ ಭೇರಿ ನಾನಾವಾದ್ಯಸಿಂಜಯ  
ಭೂರಿ ರೆಗ್ಗಾಳೆಗಳೊವರುತಿರ್ದುವು ಮದನಾರಿಯ ತೊಡಕು ಬೇಡನುತೆ |

ಶೋಣಿತಪ್ರರವ ಪಶ್ಚಿಮದಿಕ್ಕಿನಲಿ ಶೂಲ ಪಾಣಿಯಾ ಪೌಜಿಸಿಕ್ಕಿದನು ||

ಚೂಣಿಯ ಭಟರೇಚ್ಚಾಡುತಿರ್ದುದು ಸುರ ಶ್ರೇಣಿಯ ಬಿಜುವಲೆಯೇಸಿ ||

ಆಸನುಯದೆ ಮುನಿವರನನಟ್ಟದ ಕೃತ್ತಿ ವಾಸ ದೈತ್ಯನ ಮನದಿರವ ||

ಕೇಶವಗುಸಿರೆನಲ ಬಂದು ನಾರದ ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಶಂಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದನು || ೪೭ ||

ಹೀತಾಂಬರ ಕೇಳು ಬಾಣ ಸಂಧಾನದ ಮಾತ ಮುರಿದು ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬ  
ಭೂತೇಶನೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿ ಕಾಳಗ | ಕಾತ ಬಂದಿಹನು ಜಿತ್ತೈಸು ||

ಓಡುಗೆಯ್ಯನ ಶಕುತಿಯೊಳವರಿರುವನ್ನು | ಪಾಡೆಂಬುದೆನಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು ||

ನೋಡು ನಾರದ ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣ ಹಬ್ಬವನಿಂದು | ಮಾಡುವೆನಾಹವದೊಳಗೆ ||

ಮುಖಿಯದೆ ಮದನಾಂತರದಲಿ ನುಡಿದುದು | ಮುಖಿಯಬೇಕಸುರರ

[ತಪ್ಪಿದು ||

ಕ ಪ ಅ—1 ರಾಕ್ಷಸವೃರಿ, ವಿಷ್ಣು 2 ಯಾರು? 3. ಶಿವ

4. ಓಡನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವನು, ಕಪಾಲವಾಣಿ

ಹೆಣ್ಣಿನಲೆಗನ'ಸಿಕ್ಕ ಬಿಡಿಸಿದೊಡೆನಗುಡು ಗೊಳಯಿತ್ತು ದೆನುತೆ ಕೈಮುಗಿದ||  
 ನಾರದಗಭಯಹಸ್ತವನಿತ್ತು ಶ್ರೀಹರಿ , ತೇರನು ಮುಂದೆ ಕೋಡಿಸಲು ||  
 ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಕಾಲಾಗ್ನಿಮುಳಿದು ಹುಂ | ಕಾರದಿಂದಿವರ್ವದುವಾಗ  
 ಮಿಗೆ ಛಟಿಛಟಿ ಭುಗುಭುಗಿಲೆಂದು ಎಳ್ಳುರಿ | ಹೊಗೆ ಸುತ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂ  
 [ಡದೊಳಗೆ ||

ಒಗೆಗೊಳ್ಳದೆ ಕೃಪಾ ರಾಯನ ಒಲವ ನಾ ಒಗೆಯಿಂದೆ ಸವರಿತಾಹವದಿ ||೫೬||  
 ಬಂದುದು ಯಾದವಬಲ ನೆಲಸೆಂದಂತೆ | ನೀಂದುದು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಲಿ ||  
 ಬೆಂದುದು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಬವರಿಲ್ಲ ಕಟಕ | ಟೆಂದುದು ಸುರನಿಶಚಾರರು ||  
 ಎಂಬರ ಮಾತು ಬಾಯೊಳಗಿರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಂಭೋಧಿ ಮಾರ್ಗಣದಿಂದೆ  
 ಮುಂಬರಿದೈದುವ ಕಾಲಾಗ್ನಿಯ ಮೆಟ್ಟೆ , ತಂಒಲಗರೆದನಾಒಲಕೆ ||೫೭||  
 ಈಪಾಟಯ ಸಮರ್ಥಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದನಂ | ತಾವನು ಸರಿದನೆದೆನುತೆ ||  
 ಶ್ರೀವರಮೋಶ ರಮೋಶಂಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಸ | ಲ್ಲಾಪದಿಂ ಕೈವಾರಿಸಿದ ||೫೮||  
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಒರೆದೊದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೧೨ ಕೃಂ ಪದ ೨೪೫೪ ಕೃಂ ಮಂಗಳಂ



## ಮೂವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ



ಹರಿಹರರ ಕಾಳೆಗ:-

ಮಧುಕೈಟಬರ ಚರ್ಮವ ಸೀಪ್ಪಿಕ್ಕೆ ಭೂ,ವಧುಕೃತ್ಯವ ನಿಯಮಿಸಿದ||  
 ಯದುಕುಲೋತ್ತಂಗ ರಂಗನ ಕೂರ್ತು ಕೃತಿವೇಲು ಸದುಒಕುತಿಯಲಿ  
 [ಕೇಳುವೆನು ||೧||

ಕಕ್ಕಸವೆತ್ತ ಕಾಮಿನಿಯರ ಕಂಡು ಕ ಣ್ಣಿಕ್ಕದಂತೆನ್ನ ಚೆತ್ತವನು ||  
 ಅಕ್ಕೊತ್ತ ಗೊಂಡ ಭಾಮಿನಿರನ್ನೆ ಲಾಲಿಸು ಸಕ್ಕರೆಯಂತ ಮಾತುಗಳ ||೨||

ಚಂದ್ರಶೇಖರಚಕ್ರಧರನಕೀರ್ತಿ ಸಲಾಗಿ ನೊಂದು ಪಣ್ಣು ಖಗಣಾಃ ಪರಃ ||  
ಇಂದ್ರಾದ್ಯಖಿಳನಿರ್ಜರರು ಪಂತವನಾಡಿ | ಬಂದರು ಬಿಟ್ಟ ಸೂರಿಯಲಿ || ೩ ||

ಹಲಧರಕೃತವರ್ಮಸಾಕೃತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಚಲದಂಕ ಉದ್ಧವಾದಿಗಳು ||  
ಬಲಯುತರಾಗಿ ಬಂದಹಿತರಿಗಿದಿರಾಂತು | ನಿಲಲೆಚ್ಚ ರಚ್ಚ ರಿಯೆನಿಸಿ || ೪ ||

ಹರಕುಮಾರಕನು ಪಟಳದೇ಼ಱ್ಗಿಯ ಮುರ | ಹರಕುಮಾರಕನಂದು ಕಂಡು  
ಉರುಕೂರ್ಗಣೆಗಳಿಂದೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣ ಪಿರಗಧ್ಯಜವ ||

ಭೂತೇಶನಾತ್ಮಸಂಭವ ಸವರಿದ ಮೀನ | ಕೀತನವಿಮುಕಸುಕುಲವ ||  
ಆತನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೊಂಬರಹಶೋಭಿತ ಶರವ್ರಾತವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ || ೫ ||

ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆಂಬ ಹೇರಂಬ ವಿ | ಭಾಗಿಸಿ ವೀರಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ||  
ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಹಿದು ಕೂರ್ಗಣೆಯ ಗಾಯವ ತಿನ್ನು || ಹೋಗೇಂದು ಹೊಡೆ  
[ದಸಂಬುಗಳ || ೬ ||

ಕಡಿನನು ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ ಕಾಮುಗಿದಿರಾಂತು ನುಡಿನನು ರಣರಂಗದಿರವ ||  
ಕಿಡಿಗಣ್ಣ ನಿಂದಯಿದುಯಿದ ದೇವನನಿನ್ನು | ಸುಡಿಸದೆ ತಳರೆಂದ ನಗುತೆ || ೭ ||

ಸುಟ್ಟಾತನೆನ್ನ ಜೈಸಿದುದಿಲ್ಲ ವರತಪೋ ಭ್ರಷ್ಟನೆಸಿಸಿಯುಮೆಯೊಡನೆ ||  
ನೆಟ್ಟನೆ ಸಂಭೋಗವ ಮಾಡಲಾಕ್ಷಣ | ಹುಟ್ಟಲುಜ್ಜಗವೆತ್ತ ಸಿನ್ನ || ೮ ||

ಚೆಣ್ಣ ನೀನಯದಾಡಿದೆ ಹೋಗಲವೊ ಮು | ಕ್ಕಣನೆನ್ನ ರಲಂಬಿಗಳುಕೆ ||  
ಹೆಣ್ಣೊಡಲಾದ ಹಿಂಗಿದರೆ ಕೊಂವಪೆನೆಂದು | ನನ್ನೊಳು ಸೆಣಸುವರಾರು ||

ನಾಗಭೂಷಣನಂತಿರಲಿ ನಿರ್ಜರರೊಳು | ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ||  
ಡಾಗನೊತ್ತಿದೆ ನೋಡು ನನ್ನಿಂದೆ ಬಂಡಾಗಿ | ಹೋಗದ ವೀರರಾರೆಲವೋ ||

ಶ್ರೀನಾರೀಗರ್ಭದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿಬಂದರೆ | ನೀನಾಡೆ ನಿನ್ನಪಾರುಪವ ||  
ಮಿನಾತ್ಮಜನಾದ ಕಾರಣ ತತ್ಕುಲ | ಹೀನಜಿಹ್ವೆಯೊಳು ತೋಪಿಸಿತು ||

ಪಿಂಡವ ಹೆತ್ತ ವಾತ್ಸ್ಯಕೆ ರಕ್ಷಿಸಬೇಕು | ಮಂಡಲದೊಳಗುಳ್ಳ ರೀತಿ ||  
ಹೆಂಡತಿಯಿಂದಲರ್ಭಕನಾಗಿ ಬಳದವ ಭಂಡ ನೀಹೋಗೆಂದು ನುಡಿದ || ೧೨ ||

ಪಾರ್ವತಿಜಠರದೊಳೊಗೆದವನಲ್ಲ ಸ ಲಾಘುಯೋನಿಜಗಾದ ಪರುಕ ||  
ಗಾಘುಗೆಡೆಯ ಬೇಡವೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಗುಟ್ಟ ಹಾಘುತೀತೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ ||  
ಸೀಸಕ ಮುರಿದು ಸಾರಧಿ ನೊಂದು ಪಟವಿಹ | ಗೇಶಗೆ ಕೋಯೆಂದು ಕೂಗಿ  
ಬಸರಿಸಿದ ರಥಸ್ತಂಭವ ಪಣ್ಣುಖ | ಕೇಶವನಣುಗನಂಬಿನಲಿ || ೧೩ ||

ಭಾಪುರೆ! ಪಟುಭಟನಂತಿದಿರೊಳು ನಿಲ | ಲಾಪರೆ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ||  
 ಶ್ರೀಪರಮೇಶ್ವರನಾತ್ಮಸಂಭವ ಪುಷ್ಪ | ಚಾಪವನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ || ೧೬ ||  
 ಸರಲಿಂದೆ ರಥಸಾರಥಿ ನೊಂದೊಂದು ಪಟ ವಿನಾ | ಕೊರಲರೆಗಡಿದು ಕಂಪಿಸಲು ||  
 ದುರುಳಮನ್ಮಥ ಮೂರ್ಛಾಯನಾಂತು ತಿಳಿದೆದ್ದು | ಬೆರಲೆತ್ತಿ ಕೊಂಡಾ  
 [ಡಿದನು || ೧೭ ||

ಇದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಮನ್ಮಥ ಹೊನ್ನ | ಹೊದೆಯಿಂದ  
 [ಲೊಂದಂಬ ತೆಗೆದು ||  
 ಎದೆಯ ಸಂಕುಲದಿ ಮೂಡಿಸಿ ತೋಜಿಸಿ ಬಿಲ್ಲ | ಹೆದೆಯ ಕತ್ತರಿಸಲಿ  
 [ಕ್ಕಿದನು || ೧೮ ||

ಸೋಲವೆ ಸುಭಟರ್ಗೆ ಬಿಲ್ವೆದೆ ಪರಿವ ತ | ತ್ಕಾಲದೆ ಕೈದೆರವಿಂಗೆ ||  
 ಶೂಲವೊಂದಿದೆ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತಲ | ಗೋಲನನಿಕ್ಕಿ ಬೋಧಿಸಿದ ||  
 ಕೆಂಗಿಡಿಗಜಯುತೈ ಪರಿತಂದು ಮದನನ | ನುಂಗಿ ನೀರ್ಗುಡಿದುದೆಂದೆನಲು ||  
 ಇಂಗಿತವಜುದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಚಕ್ರದೊಳಟ್ಟು | ಭಂಗಿಸಿದನು ಮಹಾ  
 [ಯುಧವ || ೧೯ ||

ಆತಂಗೆ ನನಗೆ ಗಂಟೆಕ್ಕಿದ ಸಮರಪ್ರ | ಖ್ಯಾತರ ನೋಡಬೇಕೈಸೆ ||  
 ಏತಕ್ಕೆ ನೀನಡಹಾಯಿದೆಯೆನುತೆ ಶ್ರೀ | ನಾಥಗೆ ಕೈದುಡುಕಿದನು || ೨೦ ||  
 ದಸ-ದೊಳೊಂ ನಿನ್ನ ಜಯಿಸಿದೊಡಪಕೀರ್ತಿ | ಬರ್ಪುದು ಲೋಕಾ  
 [ಪವಾದ ||

ತಪ್ಪದೆ ಕಾದಬೇಕಾದರೆ ಜೇಗ ನಿ | ಮ್ಮಪ್ಪನ ಕರೆತಂದು ನಿಲಿಸು || ೨೧ ||  
 ಎನ್ನೊಳು ಜಯಿಸಲಾಜದೆ ಮತ್ತಿತನೊಳು ಸನ್ನಯಿಸುವರೆ ಕಾಳೆಗವ ||  
 ಎನ್ನಲಾವಾತನಾಲಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ಹಿಡಿದನು | ತನ್ನಯ ಚಕ್ರಾಯುಧವ || ೨೨ ||  
 ಕೇಳಿಯವರ ಸಂವಾದವ ತಿದ್ದಲು | ಕಾಳಿ ನಿರ್ವಾಣದಾಕೃತಿಯ ||  
 ತಾಳಿ ಬಂದಿದಿರಾಗಿ ನಿಲಲಚ್ಯುತ ನೋಡಿ | ಹೂಜಿದ' ದೃಗ್ಯುಗಳವನು || ೨೩ ||  
 ಸುಡು ಸುಡು ಕಾಳೆಗೆ ಬೆಂದುದೊಂದಸುರಾರಿ ಕಡುಲಜ್ಜಿ ಗೊಂಬನಿತಜ್ಜೊಳು  
 ಪಡುಮುಖ ಶೌರಿಯೊಳು ಕಾಳೆಗ ಬೇಡೆಂದು | ಮಡುದಲೆಯನು ಕರೆ  
 [ಸಿದನು || ೨೪ ||



ತ್ರಿಣಿಲೋಚನ ಕೇಳ್ದು ಕೇಳಿ ನಿಂದನು ಸೇನಾನಿ ವಾಹನಮುಖದು |  
ತಾನಿದಿವ್ವಂದು ಮನ್ಮಥನ ಟೆಕ್ಕೆಯದ ಪೆ , ಮೀಸಿಂಗೆ ಹಾಯ್ದು ದಾರ್ಭ |  
[ಟೆಸಿ || ೨೬ ||

ಮಗನ ಟೆಕ್ಕೆಯ ಮುರಿದರೆ ಮಾನಭಂಗವೆಂ | ದಗಧರ ವಿನತಾತ್ಮಜನ |  
ಮೊಗ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣ ಮೊರೆದಿದ್ದು ಕೋಪದಿ | ಖಗರಾಜ ತುಡುಕಿದ  
[ನವಿಲ ||

ತಡೆದರೆ ತಡೆದೊದ್ದರೊದ್ದೆಂ ಕೆಯೊಳಿಟ್ಟು | ಹೊಡೆದರೆ ಹೊಡೆದು ಡೊಕ್ಕುರಿಸಿ |  
ಕೆಡೆದರೆ ಕೆಡದುಗುರ್ಗೊಳೊತ್ತಿ ಭೀಕರ ವಡೆದು ಹೊಯ್ದಾಡಿದುವೆರಡು |

ಸಿಕ್ಕಲು ಸೆಳೆವರು ಸೆಳೆದೊಳದುಗುವರು | ಕುಕ್ಕಲು ಕುಕ್ಕಿ ಕಡಿವರು |  
ಹಕ್ಕಿಗಳರಸನು ಮೋರನ ನೆಲಕಿಕ್ಕಿ | ತಿಕ್ಕಿತು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡಲು || ೨೭ ||

ಗಾಳಿಗೂಟನ ಹಗೆ'ಗೊಳಗಾದ ಶಿಬಿರವ | ಕೇಳಿ ನಂದೀಶನೈತರಲು |  
ಗೂಟಿಯೊಳಿರಾಗಿ ಕಾದ ಬೇಕೆಂದು ಹೀ | ಯಾಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ದಾನವಿಲ || ೨೮ ||

ನೀಲಕಂಧರನ ನೆಗ್ಗಿ ಸಿದಂತೆ ನೀನೆನ್ನ | ಮೇಲುರವಣಿಸೆಂದು ಒಸವ ||  
ಶೂಲದಂತೆಸೆವ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದೆ ತಿವಿದುದು | ಬಾಲಾಹಿಸೂದನನೆದೆಯ ||

ನವಿಲ ಸೋಲವನೆತ್ತುವೆನೆಂದು ಬಂದೆನ್ನ | ತಿವಿದ ಸಾಹಸಿಯ ನೋ  
[ಡೆನುತೆ ||

ವಿವಿಧವಿಚಾರಾದಿಂದೆಂ ಕೆಯೊಳಿಕ್ಕಲು | ಕವಿದು ಬಿದ್ದುದು ಭೂಮಿಯಲಿ ||

ಬಿದ್ದಡೆ ಬಿದ್ದು ದಿಲ್ಲೆ ನುಡಲಾಕ್ಷಣದೊಳ | ಗೆದ್ದು ಖಗೇಶ್ವರನೆದೆಯ ||  
ಕದ್ದೊಸದೆ ಬಂದು ತಿವಿದ ಗಾಯವ ತಾ | ಳಿದ್ದು ಕುಕ್ಕುರಿಸಿತುರ್ವಿಯಲಿ ||

ರೋಪವಿಮ್ಮಡಿಸಲು ಪರಿತಂದು ವಿಹಗಾ | ಧೀಶ ತದ್ಭಜವ ಚಪ್ಪೆರಿಸಿ ||  
ಈಶಲಕ್ಷ್ಮೀಶರು ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ನಂ | ದೀಶನ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡದ ||

ಉರಿ ಮಸಗಿತು ನಾಸಿಕದಲ್ಲಿ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಸುರಿವಕ್ಷಿಯಿಂದೆ ನಂದೀಶ ||  
ಹರಿಹರಾದಿಗಳು ಕೀರ್ತಿಸೆ ಗರುಡನ ನೆತ್ತಿ | ಬಿರಿವಂತೆ ತಿವಿದು ಬೊಬ್ಬಿಡದ ||

ಕ ಪ ಳ—1 ತಿರುಪಾಯಿಸಿ. 2. ನವಿಲು. 3 ಗರುಡ 4. ನವಿಲು,

ಮತ್ತೊಂದರ್ಥವೇನು ? 5. ವಿವಿಧವಿಚಾರ-ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವೇನು ; ವಿ = ಸಕ್ಕಿ.

ಹುಗುವರು ಹೊಕ್ಕು ಹೋರುವರು ಬಿನ್ನಾಣಿಸಿ | ಬಿಗಿವರು ಕೈಕಾಲ  
[ಬೆರಲ ||

ಸಿಗಿವರು ಸಿಕ್ಕಿದರಾಯೆನ್ನಲೊಲ್ಲದೆ | ಸಗುಣಾತ್ಮಕರು ಕಾದಿದರು || ೩೬ ||

ಕೆಡೆದನು ಖಗರಾಜ ನಂದೀಶ ನೆಗ್ಗಿದನೊಡೆ ಮುರಿದೆದ್ದರಾಕ್ಷಣದಿ ||  
ಅಡಹಾಯಿದಿವರು ಧುಪುಧುಪ್ಪೆಂಬಂತೆ ಹೊಡೆದಾಡುತಿರ್ದರಾಹವದೆ || ೩೭ ||

ನುಡಿದುವು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಿವರ ಸಿರಿ | ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೂಮುಖ  
[ಗಜಕಿಯೆ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ಕರೆದು ನಂದೀಶನ ತಾನೊಡಂ | ಬಡಿಸಿದನೊಳಭೇದವನು || ೩೮ ||

ತೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡ ವೃಂದಾರಕರುಗಳ ನೆ | ಗೊತ್ತಿದ ಸೊದೆಗೆಲಸದಲಿ ||  
ಅತ್ಯಂತಬಲವಂತ ಖಗರಾಜನೊಡನೆ ಈ | ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಮರ ಸಾಕೆಂದು || ೩೯ ||

ಭುಜಗಧ್ವಂಸಿ ನಂದೀಶ್ವರನೊಳು ಕಾದಿ | ನಿಜಪಾರುಷದ ಸಂದಿರಲು ||  
ದ್ವಿಜರಾಜ ಬೆರೆಯದಿರೆನುತೆ ಪಚಾರಿಸಿ | ಗಜವಕ್ತ್ರನುರವಣಿಸಿದನು || ೪೦ ||

ಜೋಡಿಸಿ ಪರಿತಂದು ಮೂಷಕ ಗರುಡನ | ನೋಡಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟುತನ್ನೊಡಲ |  
ಜೋಡಿಸಿ ತಿಂದಪನೆಂದುಂಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂ | ಡೋಡಿತು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ || ೪೧ ||

ಲಂಡಿ ಸವೆದು ಹೋದರೆ ಬಿಚ್ಚುವುದ ತಾ | ಕಂಡುತಕ್ಕಡುಗುದುರೆಯನು ||  
ಕೊಂಡು ಬಂದಿ ಹುಯ್ಯಲೊಳಗೆಗುವನೆಂದು | ಒಂಡಾದ ಬೆನಕರಾವೃತನು ||

ಬಕ್ಕಯ್ಯ ವಾಘೆಯದೊಳು ನಿಲ್ಲಲೊಲ್ಲದೆ | ವೆಕ್ಕುಗೆಯ್ದುದ ಕಂಡು ||  
ಬೆಕ್ಕನ ಬೆಕ್ಕಗಾಗಿ ಬಲರಾಮದೇವರು | ನಕ್ಕರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ || ೪೨ ||

ಮೂಷಕ ಬೆದಲು ತಲ್ಲಣಿಸಲು ರಣಪರಿ | ಹಾಕ ಬೇಡವೆಂದಿಡಿದು ||  
ದೂಷಕ ಬಲರಾಮ ಕೈದೋಡಿಸೆಂದು ವಿ | ಘ್ನೇಶನು ಕರೆದಾಡಿದನು || ೪೩ ||

ಬದವಿದ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯಕೆ ಬಪ್ಪರೆ ಭಾದ್ರ | ಪದ ಶುದ್ಧ ಚಾತಿಯಿದಲ್ಲ ||  
ಕದನಕವೂಪವ ತೋಡಿಕೊಂಡು ಸಾಮಜ | ವದನಂಗೆ ಪೆಟ್ಟನಿಕ್ಕಿದನು || ೪೪ ||

ಬಡಿಸಿದರುಂಡು ತೇಗುವ ಬಕತರಿಗೆ ನೂ | ಮುಡಿ ಸತ್ಪಲವನೆಯ್ದಿಸುವೆ |  
ಹಿಡಿಯೆನ್ನ ವರ ವ್ಯರ್ಥವಾಗದೆಂದೆನುತೆ ಕೆಂ | ಗಿಡಿಗೋಲ್ಲಳಂದೆ ಹೇಡಿದನು ||

ಹೇಡಿದ ಹೇರಂಬುಗಳನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ | ತೋಡಿದ ತೋರಹತ್ತದಲಿ ||  
ಬಿಡಿದ ಬಿಡುಗೋಲುಗಳೆಂಬ ನಟ್ಟೆಯ | ನೂಳದನೀರ್ಗೈಗಡೆಗೆ || ೪೫ ||

ತಾಳಾಂಕನೆ ಹಲಹಿಡಿದು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ | ಸೀಳಿ ಬಲ್ಲವ ಕೇಳ್ದು  
[ನಿನಗೆ ||

ಕೀಳಾರಂಭ ಪೇಡೆಂದು ವಿಘ್ನೇಶ ಹೇ | ರಾಳಂಬ ಕರೆದು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟದ ||  
ಬಡವ ನಾನೊಂದು ನೇಗಿಲಿ ನಿನ್ನನು ಬೀಳಿ ಹೊಡೆದು ಕಾರ್ಗಲಸಿ ಗದ್ದೆ  
[ಯನು ||

ತಡೆಯದೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬಿತ್ತಿ ಪಡೆನೆನು ಫಲವ ನೋಡೆಂದ || ೪೯ ||  
ಕಡುತೇಜದೊಳ್ ಕಲುತತ್ತು ಹೊತ್ತವನಲ್ಲ ದುಡಿದಿಕ್ಕು ವಡೆದಪ್ಪಿಕವ,  
ನುಡಿದಂತೆ ಕೂಗೊರ್ಲ ಕೊರತೆಕ್ಕೊ ಯೆಂದನು ತಿಡಿದನು ಹೊಳ್ಳುಹೊಟ್ಟೆ  
[ಗನು || ೫೦ ||

ಬಲರಾಮ ನನ್ನೊಳು ಸಮರಕ್ಕೆ ಸೇನಿಸಿ ದು | ಬಲರಾಮನಾಗಿ ಹೋಗಿ  
[ನುತೆ ||

ಬಲಭದ್ರ ಗಜಮುಖ ತರಿದ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ | ಬಲರಾಮನತುಳಗವಿಕೆಯೆ ||  
ಕತ್ತರಿಸಿತು ಬಾಹು ಬಿರುಡೆಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ತ್ತರಿಸಲು ಜೋಡು ಜರಿದು |  
ಬಿತ್ತರಿಸಿದುವಂಬುಗಳು ಮೆಯ್ಯೊಳು ಬಿಸಿ | ನೆತ್ತರ ಬಸವಂತಗೊಳಿಸಿ ||  
ಧುರದೊಳು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮೆಚ್ಚಿ ನೀಲಾಂ | ಬರಗೆ ತನ್ನಾಮಪಲ್ಲಟವ ||  
ಅರುಣಾಂಬರದೇಹವನುಂಟ ಮೂಡಿದ | ನೆರೆದ ಭೂಭುಜರು ಕೀರ್ತಿಸಲು ||  
ನೋಡಿದ ಬಲರಾಮ ತನ್ನವಯವದೊಳು | ತೋಡಿ ಕೂರ್ಗೊಂಡಿದ್  
[ಶರವ ||

ಮೂಡಿದ ಕೈಕಳಕವನೆಂದು ನಗುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನ || ೫೪ ||  
ಸಕಲವಿದ್ಯಾಪ್ರಾರಂಭ ನಿರ್ವಿಘ್ನದಾ | ಯಕದೇವ ನೀವಾದ ಬಲಕ ||  
ಅಕಳಂಕಮತ್ತೊಜೆಕ್ಕೊಳ್ಳೆಂದು ವರಶಿಲೀ ಮುಖವ ತನ್ನುಖದೊಳಿಕ್ಕಿದನು ||  
ನಿರ್ಜರಗಣಪತಿಯಮಲಮಸ್ತಕ ಸರ ಳ್ವೆಜ್ಜ ದೊಳರುಣಾಂಬು ಸುರಿಯೆ  
ಮಜ್ಜನೆಗೆಯ್ದ ಕುಂಕುಮರಸಧಾರೆಯಿಂ | ತೊಜ್ಜಲಾದುದು ನಿಂದೆಡೆಯ ||  
ಹೊಳೆವ ಕೆಂಗಜುಗೋಲು ಪುಷ್ಪರತ್ನಗಳು ಚೆಂ ದಳರ್ಗಂಧ ನಿಟಲಾಂ  
[ತರದೆ ||

ಬಲರಾಮನಿಂದೆ ಪೂಜೆಯ ಕೊಂಡು ಸಮರ | ಸ್ಥಳದೆ ವಿಘ್ನೇಶನಾಡಿದನು ||  
ಮೃಡನಾತ್ಮಸಂಭವ ಬಿಲ್ಲ ಬಿಸುಟು ಚೆಪ್ಪ | ಗೂಡಲಿಯ ಕೊಂಡಾರ್ಭಟಸಿ |

ಹೊಡೆದರೆ ಬಲರಾಮನ ಕೆಯ್ಯ ಕಾಮೂಕ | ಕೆಡೆದುದು ತುಂಡಾಗಿ ನೆಲಕೆ ||  
 ಇಕ್ಕಡಿವಡೆದ ಕಾಮೂಕವ ನಿವಾರಿಸಿ | ತೆಕ್ಕೊಂಡು ಭಾರಿಯ ಹಲವ ||  
 ಬಕ್ಕಯ್ಯೊಳಂತ ಪೇರೊನಕೆಯಿಂದಿಕ್ಕಿದ | ಸೊಕ್ಕಾನೆದಲೆಗನ ಮೇಲೆ ||  
 ಹೊಡೆವ ನಿಷ್ಕುರಹತಿಗುದ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಪೇರೊಡಲ ಧಿಘ್ರನೆ ತಿರುಗಿ  
 [ಸುತೆ ||

ಮೃಡ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯ ಬಲ ದುಗ್ಧಪಾಣಿಯ | ಕಡೆವ ಮಂದರಗಿರಿಯಂತೆ ||  
 ಮುತ್ತಗಜಾನನ ಹರವಸದಿಳಿದೆ | ಚ್ಚತ್ತು ಪೆರ್ಗದೆಯ ತೆಕ್ಕೊಂಡು |  
 ಹುತ್ತವ ಹೊಕ್ಕರೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತಲೆ ನೆ | ಗೊತ್ತಲಪ್ಪಳಿಸುತಿಕ್ಕಿದನು || ೬೧ ||  
 ಈತನ ಮಸ್ತಕ ಬಿರಿಯಲಿಕ್ಕಿದರಹಿ | ನಾಥ ಮೂರ್ಛೆಯನಾಂತ ತಳಕೆ ||  
 ಚೇತನಗುಂದಿ ದಿಗ್ಧಂತಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗ | ಭೂತಲವೆಲ್ಲ ಕಂಪಿಸಿತು || ೬೨ ||  
 ಚಂಡಪ್ರತಾಪಿ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರ ಮಲೆತಿರೆ ಕಂಡು ಹಲಾಯುಧ ಮುಳಿದು ||  
 ಸೊಂಡಿಲು ದಂತಗಳೊಡೆವಂತೆ ಮುಸಲದೆ | ಕೊಂಡನು ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಜಂದು ||  
 ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಲರಾಮ ಗಜವದನರಿಗೆ ಪೂ | ವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರರು ಚೆಲ್ಲಿದರು ||  
 ಹುಟ್ಟಿತು ಪರಿತೋಷ ಯಾದವಬಲ ಗುಡಿ | ಗಟ್ಟಿತು ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗಗಳಿ ||  
 ಅತ್ತಲೀಶ್ವರ ಗಣಪತಿಯ ಸಂತೈಸಿದ | ಚಿತ್ತಜತಾತನಗ್ರಜಗೆ ||  
 ಉತ್ತಮವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಮಾಲ್ಯಲೇಪವ | ನಿತ್ತನು ಪರಮಸಮ್ಮದದಿ || ೬೫ ||  
 ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿ ಚಂದ್ರನುರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೧ ಕ್ಕಂ ಪದ ೭೫೭೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ



## ಮುವ್ಯತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಪರಮೇಶ್ವರ ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಕಾಳೆಗ —

ನರಕಾಸುರನ ಮದಿಸಿ ಹದಿನಾಳು ಸಾಸಿರ ಕಾಂತೆಯರ ತಂದವನ ||

ವರಕಾರುಣ್ಯದಿ ಕೃತಿವೇಲು ರಸಿಕರ | ಶಿರಕಂಪನದ ಸುಗ್ಗಿಯನು || ೧ ||

ನಾರಿನರನಾಂತ ಪೆದೆವಾಸಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ | ತೋರಿಯ ಬಿಲ್ವಾಸದಂತೆ ||

ವಾರಿಜಗಂಧಿ ಕೇಳೆ ನಿನಗಾನೋಳಗಾಗಿ | ಸಾರಸತ್ಯತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಪೆ || ೨ ||

ಶಿವಬಲದೋಳಗಿದು ಪರಿತಂದು ಕಾಲಭೈ | ರವ ಬಲರಾಮನ ಕಂಡು ||

ಜವಗಿಡದೆನ್ನೊಳು ಕಡಿದಾಡಬಪ್ಪುದೆಂ | ದವಗಡಿಸಿದನಾರ್ಭಟದಿ || ೩ ||

ರಣದೋಳು ಜಯವಧೂಟೆಯ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನಯ | ಡೋಣಗನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂ  
[ಡಿರಲು ||

ಅಣಕವಾಡುವರಪ್ಪರಗಣಿಕೆಯರೆಲೆ | ರಣಭಂಡ ಹೋಗೊಂದು ನುಡಿದ || ೪ ||

ಜಾನಿಸಿ ನೋಡು ನೀವೆಲ್ಲ ಮಾತೃಕೆಯರ | ಯೋನಿಯೊಳೆ ಪ್ರೇಮ  
[ಟ್ಟು ಬರುತೆ ||

ಸೂನಿತವಸನದಿಂದೇಕೆ ಬಂದಪವಹ | ಮಾನಿಕೆಗಳ ನೋಡಿದಿರಿ || ೫ ||

ಜಾಣತನದೊಳಧ್ಯಾತ್ಮದ ನುಡಿ ಗೀ | ವಾಣದೀಕ್ಷೆಯ ಮೋಕ್ಷವನು ||

ಕಾಣಬೇಕಾಯಿತಾದರೆ ಬೆನ್ನ ದೇವರ | ತಾಣಕ್ಕೆ ತಳರೆಂದ ನಗುತೆ || ೬ ||

ನೋಡಿದ ಬೆನ್ನ ಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನೀಗ್ರಂಥವ | ಮಾಡಿ ತೋಯುವೆನೆಂದೆನುತೆ ||

ಮಾಡಿದ ಹೊಂಬರಹದ ಸರಲುಗಳಿಂದೆ | ತೋಡಿದ ಬಲರಾಮನೆದೆಯ || ೭ ||

ಎದೆಯೊಳು ತಾಗಿ ಥಟ್ಟುಗಿದುವೆಂದೆನಲಾ ಹೊದೆಗೋಲುಗಳ ಕತ್ತರಿಸಿ ||

ಇದೊ ನೋಡು ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆನುತೆ ಭೈರವನ | ಭೃದಯವಮುರಿದಿಕ್ಕಿದನು ||

ಉಕ್ಕಿದ ಕಡುಗೋಪದಿ ಕೋಲ್ಗಳ ತಿಕ್ಕಿ | ಮುಕ್ಕಿದ ಮುರಹರಾಗ್ರಜನ ||

ಟಕ್ಕಿಸಿ ಹೋದಡೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂ | ಡಿಕ್ಕಿದನಾತ್ರಿಶೂಲದಲಿ || ೮ ||

ಶೂಲ ಬರ್ಪುದ ಕಂಡು ಪರಬಲಮಸ್ತಕ | ಶೂಲನ ಗೂಟವ ತರಿದು ||

ಶೂಲಬೀತುದು ಕೂರ್ಗಾಯವನೋಡೆಂದು | ಕೋಲಿಂದಲೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಜ್ಜಿದ ||

ಕದನಚೌಪಟಮಲ್ಲ ಪಂಡೆಯದಲಿ ಸಮ | ರಿದ ಸರಲ್ಲ ವೋಹರವ||  
ಬವವಿದ ಧನುಬಾಣನ ಹಿಡಿ ಬಿಡು ಹಾ ಯುಧನನೆಂದನ ಪೂರಿಸಿದ

ನುಡಿದ ಗವ-ವ ಬಿಡಿಸುವೆನೆಂದು ನೇಗಿಲ | ಹಿಡಿದನುತ್ತರ ಕರಾಗ್ರದಲಿ||  
ಜಡಿದು ದಕ್ಷಿಣಹಸ್ತದೊನಕೆಯಿಂದಹಿತನ | ಒಡಿದನು ಬಲ ಬೆದರ್ವಂತೆ ||

ಒಡ್ಡಿದ ಭೈರನ ಬಲರಾಮನ ಪೆಟ್ಟು | ದೊಡ್ಡಿತನುತ್ತೆ ನಿಷ್ಕುರದಿ ||  
ಒಡ್ಡಿಯ ನುಡಿದು ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಮೇಲೆ | ಜಡ್ಡಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನು||  
ತಳೆದನು ಬಲಭದ್ರರಾಮನ ಗದೆಯೆರ | ತಳದ ಭೈರವನುಪಟಳಕೆ ||

ಹೊಳೆದು ನೀಲಾಂಬರ ನೇಗಿಲ ಕೊರಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸೆಳದವರ ಪೊಯ್ದಾಡಿದರು||  
ಯಣಿರಬೆತಟಸಿಟಸಿಳಿಲೆಂಬ ತಬ್ಬದಿಂ ಹಣಿದಾಡುವದಟರ ಕಂಡು ||

ಘಣಿಭೂಷಣಾಚ್ಯುತರ ಮೆಚ್ಚೆ ವೂಮುಃ ತಿಂ ತಿಣಿಯಾಗಿ ಸುರಿದುದಿರ್ವರಿಗೆ||  
ಬರಹೇಲು ಭೈರವ ಬಜಲಿದನೆಂದೀ ಶ್ವರ ಕರೆದನು ರಣದೊಳಗೆ |

ಮೊಹನ ನೀಲಾಂಬರ ಕಂಠೀರವನಂತೆ ಪರಬಲ ಗಜಬಜವಾಯ್ದು || ೧೬ ||  
ಇಷ್ಟು ಪೌರುಷದ ಬೊಬ್ಬೆಯ ಕೆಳ್ಳು ಸುರರು ತ | ಮೃಪ್ಪೆಂದು ಗೂಡಿ

[ಯಾದವರು ||

ಭ್ರಷ್ಟವಾಪದೆ ಬಿಡೆನೆಂದು ಕೋಪವ ಬಹು | ನಿಷ್ಕುರ ಶಸ್ತ್ರಸನ್ನಹದಿ || ೧೭ ||  
ಉರುಬಿದರಮರರುಗಳನೆಚ್ಚು ಯಾದವರ | ತರುಬಿದರ ತಲೆಯಾಂತು

[ಕೊಂಡು ||

ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ಬಲ್ಲಿದರ ನೆಗೊತ್ತಿ ಹಿ | ನ್ನಲಕಡರ್ಚಿದರುಸೂರಿಯಲಿ ||  
ನೆಱಿನೊಂದು ನಿರ್ಜರ ಬಲ ಪರಮೇಶನ | ಮುಃಯೊಕ್ಕು ತವರಿರ್ವರಿಗೆ||

ಹೆ ಳಿನೊಸಲಮರಾಂಗನೆಯರು ಹೂಮುಃ | ಗುಃದರು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ||  
ಹುಗಲಮ್ಮದಿರುಳು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಪೆಬ್ಬಾವಿಗೆ | ಹಗಲೆ ಬಿದ್ದಂತಾದುದೆನುಗೆ |

ಶರಗರಾಜನೊಳು ಹಿಂದೆ ಕಾದಿ ನುಗ್ಗಿದ್ದವರ | ಜಗಳವ ತೊಡಚಲು ಬಹುದೆ  
ಭೀತಸ್ಥರಾದ ನಿರ್ಜರರಿಗೆ ಹಿತಗೊಂಡು | ಭೂತೇಶ ತಾನಡ್ಡಬಂದು ||

ಶ್ವೇತೋರಸ್ಥನ ಬಲರಾಮ ತೊಲಗೆಂದು | ಪೀತಾಂಬರಗೆ ಹೂಣಿಸಿದ ||  
ಭೀಕರಮೂರ್ತಿ ಶಿಂಜಿನಿಗೊಳಿಸಿದ- ಪಿ | ನಾಕವ ಜೇವೊಡೆಗೆಯ್ಯೆ ||

ಅಕಾಶದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ/ತಿಸೂರ್ಯರು ಮೂಡಿ ಭೂಕಂಪವಾದುದೇನೆಂಬೆ ||

ಕಿಡಿಗಣ್ಣು ನಭಿನುತವಹುದೆಂದು ಶಾರ್ಙ್ಗವ , ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಶಿಂಜನಿಗೊಳಿಸಿ ||  
 ನುಡಿಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಭಾಂಡಗ , ಳಡಿಕಿಲು ಹೊಜಮಗಿವಂತೆ||  
 ಕರಚರಣಂಗಳು ಮೂಡಿದ ಕೈಲಾಸ , ವರ ನೀಲಗಿರಿಯ ಕಿಚ್ಚುಡಿಸಿ||  
 ದೊರೆ ಸಮರ್ಥಕೆಯೊಳವರು ಬಂದು ತಲೆಪಟ್ಟು ಹರಮುರಧ್ವಂಸಿ ಕಾದಿ  
 [ವರು || ೨೪||

ಈಬಾಣವ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಬಾತನ , ಕಾಬೆನೆಂದೀಶ್ವರ ನುಡಿದು ||  
 ಲಾಭಹತಿಯ ಮುಂಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೆನುತಬ್ಬ , ನಾಭನನೆಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ||  
 ಶಿವ ನೀನಾದಕಾರಣದಿಂದೆ ಬಂದಾ , ಹವದೊಳು ಬೊಬ್ಬಿಕ್ಕಬಹುದು ||  
 ತನ ರಹಸ್ಯವ ಬಲ್ಲೆನುನೆಂದಚ್ಚುತ , ಕವಲಂಬೊಳಚ್ಚು ಬೊಬ್ಬಿಹಿದ || ೨೫||  
 ಹರಿ ನೀನಾದ ಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಸಮರತಾ ತ್ಪರಿಯದ ನೆಗೆದಾಡ ಬಹುದು ||  
 ತುರಿಯದೆ ಕೈದ ಕೊಳ್ಳೆನುತಲೀಶ್ವರ ಮುಂದು , ವರಿದೆಚ್ಚ ನಾಗ ಬಾಣದಲಿ||  
 ಅಸಮಾಕ್ಷ ನೆಸುಗೆಯು ಘೋರಾಹಿಬಾಣವ , ವಿಪದ ಕರ್ಬೊಗೆ ಸುತಿ  
 [ಬರಲು ||

ಜಸವೆತ್ತ ಗರುಡಬಾಣದಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯ ಖಂ , ಡಿಸಲದು ಬಯಲಾದುದಾಗ||  
 ಗತವಾದ ಘನಿಬಾಣವ ನೋಡುತ್ತೀಶ ಪರ್ವತ ಬಾಣದಿಂದಾಗಲೆಸೆಯೆ||  
 ಶತಕೋಟಿ ಬಾಣದಿಂ ತರಿದಿಕ್ಕಿ ಜೋರ್ಣಿ | ಕೃತವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣನಗುತೆ||  
 ಮಾಡದ ಮಾಟವ ಮಾಡಿ ನೀ ಮುನ್ನೊಂದು | ಕೋಡಗವನು ಬೀಜಲೆಚ್ಚ  
 ಮಾಡನೆನ್ನೊಳು ತೋರಿಸೆಂದು ಕಪದಿನಿ , ಮಾಡ ಕೂರ್ಗಣೆಯೊಳಕ್ಕಿದನು  
 ಇಳೆಯೊಳು ಬಲುಬಲ್ಲಿದನೀ ಮುನ್ನೊಂದು | ಹಜಿಯಾನೆಯಮೆಟ್ಟ  
 [ನೀಜು ||  
 ತೊಳೆಯದೆ ತೊವಲ ವಸ್ತ್ರವನುಟ್ಟ ಧೈರ್ಯವ , ಮೊಳೆದೋರಿಸೆಂದೆಚ್ಚ  
 [ನಗುತೆ || ೨೬||

ಸಂಚಲಿಸದ ಧೀರ ನೀಮುಚುಕುಂದನ | ಮಂಜವ ಮಹಿಯೊಕ್ಕಾದಿಲ್ಲ  
 ಹಿಂಚಾದುದಾಹವದೊಳುನಿನ್ನ ಮಾತೆಂದು , ಪಂಚಾಸ್ಯನಗುತೆಕೋಲ್ಗಿಹಿದ||

ಕ ಪ ಅ—1.ಗರುಡ. 2 ಪಚ್ರಾಯುಧ—“ ಶತಕೋಟಿಸ್ವರುಶ್ಚಂಭೋದಂಭೋಳಿ  
 ರಶನಿದ್ವಯೋಃ” ಎಂದು ಅಮರ.



ಪರಮೇಶ್ವರ ನೀ ಪರುಕನೆ ಭಸ್ಮಾ | ಸುರನಟ್ಟಿತರಲೋಡಿತಿಲ್ಲ ||  
 ಧುರದೊಳಗೆನ್ನ ಪಚಾರಿಸಬಹುದೆಂದು | ಸರಲಿಂದಲೆಚ್ಚ ಶಂಕರನ || ೨೨ ||  
 ಧರೆಯೊಳು ನಿನ್ನ ಹೋಲುವರುಂಟೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ | ಹೆರೆ ಕವಿದುರಗನ ತುಳಿದ  
 ದೊರೆತನದೇಚ್ಚಿಯ ತೋಳುಕಿಂದು ಧೂರ್ಜಟ | ಶರತತಿಯಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ||  
 ಮಾಣದೆ ಮಗುಳೊಮ್ಮೆ ರಣರಂಗದೊಳಗೆಕ | ಸ್ನಾನದ ಖಲನಮದಿಸಿದ ||  
 ತ್ರಾಣವನೆನ್ನೊಳು ತೋಳುಕಿಂದು ತೋರಿಯು | ಬಾಣದೊಳೆಚ್ಚ ನೀಶ್ವರನ ||  
 ನರೆದ ನಿರ್ಜರದೈತ್ಯರ ಮುಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ನಿ | ಪುರವಾಕ್ಯ ನಿನಗೇಕೆನುತೆ ||  
 ಪರಮಕೋಪಾಟೋಪದಿಂದೆ ಮಹೇಶ್ವರ | ಜ್ವರಬಾಣದಿಂದಲಿಕ್ಕಿದನು ||  
 ಹರನೆಚ್ಚ ಬಾಣ ಬಪುರದ ಕಂಡು ಶೀತ | ಜ್ವರಬಾಣನ ಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು ||  
 ವರವೈಷ್ಣವಶೈವಾಸ್ತ್ರ ತದ್ಗಗನಾಂ | ತರದಲ್ಲಿ ಕಡಿದಾಡಿದುವು || ೨೩ ||  
 ಹುಡಿಯಾಗಲುರ್ವಿಪರ್ವತಸಪ್ತಶರಧಿಗ | ಳಡಿಮುಲಲಾಗೆ ನಕ್ಷತ್ರ ||  
 ಮುಡಿಯಲರುಗಳಂತೆ ತಡೆಯೆ ಮಹೇಶ್ವರ | ಹಿಡಿದನು ವರತ್ರಿಶೂಲವನು ||  
 ಶೂಲಪಾಣಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕೃಷ್ಣ ರಿಪು ಪ್ರತಿ | ಕೂಲಪಾಣುಂಬಳವಿಡಿಯೆ ||  
 ಮೂಲೋಕ ಧಿಘ್ರನೆ ತಿರುಗುತಿರ್ದುದು ಕು | ಲಾಲಚಕ್ರಾಕೃತಿಯಂತೆ ||  
 ಶಿವ ತ್ರಿಶೂಲದೊಳೆಡಲುಱಿದವರಿಲ್ಲ ಕೇ | ಶವಚಕ್ರವಾರ ಲೆಕ್ಕಿಸದು ||  
 ಹವಣಲ್ಲ ನಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚೆನುತಿರ್ವರಿಗೆ ಸ | ತ್ಯವ ಪೇಚ್ಚುದಾಕಾಶವಾಣಿ || ೨೪ ||  
 ಮೋಱಗುವ ದೇವದುಂದುಭಿನಭಸ್ತುಳದಲ್ಲಿ | ಬೆಳಗುವಮಂಗಳಾರ್ತಿಗಳ ||  
 ತೊಳಗುವ ಮಂದಾರಮಾಲೆಯ ಮಹದಾದಿ | ಮುಳುಗಳ ಕಳೆದರಿರ್ವರಿಗೆ ||  
 ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಕೃಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨೨ ಕ್ಕಂ ಪದ ೨೨೬೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

## ನಾಲ್ವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣದೇವರ ಬಾಣಾಸುರರ ಕಾಳೆಗ —

ಚಂದನವಿತ್ತ ಮೂದೊರಡೆಯ ತನುವ ನೇರ ರಂದವ ಮಾಡಿ ತೋಜಿಸಿದ  
ವೃಂದಾವನತಾತ್ಪರ್ಯನ ಕಾರುಣ್ಯ , ದಿಂದೆ ಮೇಲ್ಗತೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸು || ೧ ||

ಆಪಾರಗುಣಪೂರಿತ ಸತ್ಕಮನೀಯ , ರೂಪಸ್ಥೆ ಲಾಲಿಸು ನಿನ್ನ ||  
ತಾಸತ್ರಯವ ನಿವಾರಿಸ ರಮೆಯ ಪ್ರಾಣೋಪನ ಕೃತಿಯ ವಿಸ್ತರಿಸೆ || ೨ ||

ಅತುಳಬಲಾಢ್ಯಕೃಷ್ಣನ ಕೂಡೆ ಕಂದರ್ಪ, ಜಿತು ದೇವ ಬಲಗೂಡಿ ಕಾದಿ ||  
ಸತುಗೆಟ್ಟ ತೆಹದ ಕೌಳಿಕವಾಂತು ತನ್ನಯ ಋತುಪೂರ್ಣವನವ ಸಾರಿದನು ||

ಪ್ರಲಿಸಮ್ಮದುಡುಗೆಯ ತೆಗೆದನೆಂಬುದ ಕೇಳಿ , ಒಲಿಸುತ ಶಿವಪೂಜೆ  
[ ಗೆಯ್ದು ||

ವಿಲಸಿತರತ್ನಭೂಷಿತನಾಗಿ ಹೊಜವಟ್ಟ ಕಲಿಗಳ ದೇವ ಕಾಳಗಕೆ || ೪ ||

ತರಣಿಯ ತೇರ ತೇಜಿಯ ಹಿಂದುಗಳೆವ ಸಾಸಿರಘೋಟಕಾನ್ವಿತರಥವ ||  
ಭರವಸದಿಂದೇಜಿ ತೆರಳಿದ ಶೋಣಿತ ಪುರಪತಿ ವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿ || ೫ ||

ತುಳವರೆ ಭೂಮಿ ನೆಗ್ಗುವ ದಂತಿ ಹೊಸವಜ್ರ , ಹಳವೆತ್ತ ರಥವಾಜಿ  
[ ನಿಜಯ ||

ತಜ್ಜಿತ ಕೋರಿತದ ಪೊಂಬೆಳಗಿನ ಭಟರು ಸಂ ದಳಿಸಿತು ಏಳರಾಯನೊಡನೆ ||

ವಾರಿಧಿ ಸಪ್ತಕುಲಾಚಲಕುಡಿಮವು , ಸಾರಿತು ಶೋಣಿತವರ್ಷ ||

ತಾರಕೆ ಹಗಲುರುಳಿತು ದೈತ್ಯನ ರಣ , ಭೇರಿಯ ನಿಮ್ಮರರವಕೆ || ೭ ||

ಮೂಡಿತು ಪ್ರತಿಸೂರ್ಯ ಧೂಮಕೇತುಗಳೋಡಿ | ಯಾಡಿತು ಗಗನಾಂ  
[ ತರದೆ ||

ಬಾಡಿತು ಜಯವಧೂಟೆಯ ಮುಖ ದೈತ್ಯನ ಕೇಡಿಂಗೆ ತೋಜಿತುತ್ಪಾತ || ೮ ||

ಅವಶಕುನಂಗಳ ನೋಡಿ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟದೆ | ಶಿವಬಕುತಿಯ ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ||

ಕ ಪ.ಅ—1 ಮೂರು ಗಂಟುಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿವಕ್ರೆಯಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾದ ಕುಚ್ಚಿಯ.

2. ವ್ಯಾಘ್ರಚರ್ಮಾಂಬರ, ಈಶ್ವರ.

ಜವದಿಂದೆ ಪರಿತಹ ದೈತ್ಯನ ಸೇನಾ | ನಿವಹವನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪೆನು ||೯||

ಹೊದರೆದ್ದ ಸಿತಸೀಗುರಿಗಂಚುಬಿನಿವಾಡ | ದೊದರುವ ಗಂಟೆಯ ರವದಿ ||  
ಮದಗಜ ನೀಲಾದ್ರಿನಿಚಯದೆ ಪರಿತಪ್ಪ | ಪದಘಾತ ನೆಲನ ನೆಗ್ಗಿಸಿತು ||೧೦||  
ಮಸೆದ ಸೂನಿಗೆಯಾಂತ ಕರಿಯ ಕಪೋಲದೆ | ಬಿಸಿಯ ಮದೋದಕ  
[ಸುರಿದು ||

ಕೆಸೂದುರ್ಧುವಿಯ ತಲ ದಂತಿಘಟೆಯ ಲೆ | ಕೈಸಲೋರ್ವ ಗಣಿತಜ್ಞಗಳವೆ ||  
ಖುರಪುಟತಾಳತಾಡನದಿಂದಲಿ ಮಿಗೆ | ಯುರವಣಿಸುವ ತೀವ್ರಗತಿಯು ||  
ತುರಗಾರೋಹವಾಹಕ ಸೈನ್ಯಪ್ರಲಯಸಾ | ಗರವೆನಲೊಳ ಕೊಂಡುದಿಳೆಯ ||  
ಗಜರಥಗಳ ಮೇಲೆ ಗಗನವ ತುಡುಕುವ | ಧ್ವಜಪರ ಛತ್ರಚಾಮರದಿ ||  
ನಿಜವೈಭವದ ನಿಶಾಚರಸಿಖಿಳ ಭೂ | ಭುಜರಡರಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||೧೨||  
ಕಡೆಯ ಪೆಂಡೆಯ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಣಕಾಲ ಬಾಸಿಂಗ | ಮಡೆಯ ಬದ್ಧುಗೆಯ  
[ಕಿಗಟ್ಟು ||

ಬಿಡೆಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೋಲಗಟ್ಟನ ಬಿಲ್ಲುಳ | ಪಡೆ ನಡೆಯಿತು ಬಾಣನೊಡನೆ ||  
ಕಕ್ಕಡಕಡಿಕಲೆ ಪಟ್ಟೆ ವಂಕುಡಿವಿಡಿ | ದೊಕ್ಕಯ್ಯ ಪಲಗೆ ಪೆರ್ಬಡಿಗೆ  
ಎಕ್ಕಟಗರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮುವ ಚಮರವ | ಲೆಕ್ಕವ ಮಾಡುವರಾರು ||೧೪||  
ಕವಿದರು ಮುಂದೆ ಚೂಣಿಯ ಭಟರ್ಕಳು ಹೊಕ್ಕು | ತಿವಿದರು ಪರ  
[ಬಲದೊಳಗೆ ||

ಅವಿದರು ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ನೂಂಕಿದ ಸೂರಿಯ | ವಿವಿಧರು ನೆರೆ ತಲುಬಿದರು ||  
ಮನ್ನೆಯ ಮಕುಟವರ್ಧನರೆಡಬಲದಲ್ಲಿ | ಸನ್ನೆಯ ರಣಭೇರಿ ಪೊಳಗೆ ||  
ಪನ್ನಗಧರ ಭೃತ್ಯಗಿದಿರಾಗಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ | ಕನ್ನೆಯ ವರನೊಳಿಂತೆದ ||೧೬||  
ಗದ್ದೆಯ ಗೊರವನೊಳ ಕಡಿದಾಡಿ ಪೊಗರುವೆ | ತಿದ್ದೆ ನೀ ರಣರಂಗದೊ  
[ಳಗೆ ||

ಬಿದ್ದೆಯ ನನ್ನ ಬಾಧೆಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಕರೆ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡೆಯ ನಿಲಲೊಬ್ಬಗರಿದು ||  
ಬೀರವ ಬಿಸುಟು ಕಾಳೆಗಕಂಜಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು | ನೀರೊಳು ಪೊಕ್ಕ ರಕ್ಕಸನ ||  
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಮೀನಾಗಿಮಡುಹಿದ | ತೋರಹತ್ತವ ತೋಜಿನೊಡನೆ

ಜಗದೊಳಗೆ ಸುರಾಸುರರೊಂದುಗೂಡಿ ಪನ್ನಗರಶ್ಮಿಯಿಂದ ಪೂಲ್ಗಡಲ ||  
 ನಗವಿಟ್ಟು ಕಡೆದೊಡೆ ಮುಲುಗಿದೊಡದ ಹೊತ್ತು | ನೆಗಹಿದ ಒಲುಹ ತೋ  
 [ಪುನಗೆ || ೮೦ ||

ನಿಂದಿಸಲೇಕೆ ಭೂತಸ್ಕರನೊಳು ಕಾಡೆ, ಹಂದಿಯ ರೂಪಾಂತು ನೀನು ||  
 ಅಂದಿನ ದನದೊಳೂತನ ಕೊಂದ ಧೈರ್ಯವ ನಿಂದಿಗೆ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಮಿಗವಲ್ಲ ಮಾನಸರೂಪಲ್ಲ ಕೇಸರಿ, ಮೊಗ ತೆಜವಾಯ ಪಲ್ಲಿಜ್ಜಿದು ||  
 ನಖದಿಂದಲಹಿತನ ಗಂಡಿಕೊಂಡುಹಿದ ಪ್ರಕಟಿತಬಲುಹ ತೋರು || ೮೧ ||

ನೋಡಿದೊಡೆಂಟುಗೇಣೊಡಲ ಚೋರುದ್ದವ | ಮಾಡಿ ಮತ್ಪಿತನಲ್ಲಿ  
 [ತಿಜ್ಜಿದು ||

ಪಿಡಿಸಿ ನೆಲನ ತೆಕ್ಕೊಂಡ ಲೆಕ್ಕವ ಕೊಡ | ದೋಡೆ ಬೆನ್ನನು ಬಿಡೆ ಕೃಷ್ಣ ||

ಕೇಳಬಾರದ ಬೊಮ್ಮೇತಿಯ ನೆಗಟ್ಟು ಹೇ | ರಾಳಪಾತಕಭೂಭುಜನ,  
 ತೋಳಡವಿಯ ತರಿದೊಟ್ಟದೆಲಾ ಮಂದಿ | ವಾಳವ ತೋರು ತನ್ನೊಡನೆ ||

ಖಳರಾಯನನುಜ ವಿಭೀಷಣ ಬಂದಿನ್ನು, ಮೊಳಮೋಸಗೊಟ್ಟ ಕಾರಣದಿ ||  
 ಕಳಿದುಹಿದವನ ಮರ್ದಿಸಿಯಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ | ದಳವಾಡವೇನು ನೀನೇನು || ೮೨ ||

ಸಲೆ ಬಾಹುಬಲ್ಲಿದ ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮದೇಟ್ಟ | ಬೆಲೆಗಟ್ಟಬಲ್ಲವರಾರು ||  
 ಮೊಲೆವಾಲನುಣಿಸಿದಾಯಕನ ಪ್ರಾಣವ ಕೊಂದ | ಕೊಲೆಗೇಡಿ ಬಲುಹ  
 [ತೋಪುನಗೆ || ೮೩ ||

ಕೊಂದನರುಂಟೆ ಮಾತುಲನ ಮಾವಗೆ ಬಿಟ್ಟು | ಬಂದವರುಂಟೆ ದುರ್ಗ  
 [ವನು ||

ಬಂದವರುಂಟೆ ಗೋಮುತಶೈಲದ ಜರಾ | ಸಂಧನ ಜನ ಸುಡುಗೆಯಲಿ || ೮೪ ||

ಯದುಕುಲೋತ್ತಮ ಕೇಳು ಸನುರಕೆ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ | ಒದುಕುವ ರಣ  
 [ಭಂಡರನು ||

ಕುದುಕುಳಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೂಡಿಕೊಂಬವಳಲ್ಲ ವದುಕಾರಣ ಪೇಟೆನಿನಗೆ ||

ತಗಲು ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟ ಧಾರಿಣಿಯೊಳು ಬಹುಸಿಡಿ | ಬೊಗೆವಂತೆ ಬಂದೆಜಗುವುದು  
 ತೆಗೆದೆಸೆಯಲು ಸರಲ್ಲಳು ಪೋಗಿ ಗರ್ಭವ | ಬಗೆಯದೆ ಮಾಪ್ಪದೆ ಮರುಳ ||

ರೂಢಿಯೊಳಮೃತಜಂಬೀರರಸವನೊಂದು | ಗೂಡಲು ರೋಗಾಂತ್ಯವ  
 [ಹುದೆ ||

ಓಡಿದ ಪರಮ ಹಂದೆಯ ಬಾಹುಮೂಲದಿ | ಮಾಡಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವುದೆ ||  
ಅಡಗುವ ಶಾರ್ದೂಲ ಹಾಯುವ ಹರಿಣನ, ಕೆಡಹಿ ರೋಹಿತವನೀಂಟುವುದು |  
ಪೊಡವಿಯೊಳಾರದು ಗೆಲುಸೋಲವೆಂಬುದ, ಜಡಮತಿ ತಿಳಿದು ಪೇಟಿನಗೆ ||

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯ ಮಾತು ಬೇಡವೆಂದೈನೂಲು, ಬಿಲ್ಲನಾರಿಯ ಭೋರ್ಗರಿಸೆ  
ತಲ್ಲಣಿಸಿದುವು ಶತ್ರುಗಳೆದೆ ಕೈದೆರ, ಹಿಲ್ಲದೆ ಕಳೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯ || ೩೦ ||

ಎಸೆಯಲೈನೂಲು ಬಾಣಗಳನುಡಿದು ಖಂ, ಡಿಸಲಂಬುಜಾಕ್ಷಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ  
ಮಸೆದ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಮಗುಳಿಸೆ ಸರಲು ಸಂ, ಧಿಸಲವ ಕಡಿದೆಚ್ಚ  
[ಬಲನ || ೩೩ ||

ಎಚ್ಚೊಡಚ್ಯುತನ ಬಾಣಗಳ ತಡೆಗಡಿ ದೆಚ್ಚವೂರ್ಗಣದಿಂದೆ ದೈತ್ಯ ||  
ಎಚ್ಚ ಕೂರ್ಗಣೆಯನಿಕ್ಕಡಿ ಮಾಡಿ ಮುರಹರ ನೆಚ್ಚ ರಕ್ಕಸನುರಕ್ತಳವ ||

ಕೋದಂಡಶಿಲೀಮುಖ'ವಿಡಿದು ತನ್ನಿ ದಿರಾಗಿ | ಕಾದ ಸಮರ್ಥ ನೀನಹುದು  
ಅದೋಡೀಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ಕಾದುಕೊಳ್ಳೆಂದು | ಮಾಧವಗೆದೆಯೊಳಕ್ಕಿದನು ||

ನೆಲನಾವುದಾಗಸವಾವುದೆಣ್ಣೆಸೆಗಳ, ಹೊಲಬಾವುದೆಂದು ತೋರ್ಪುದೆ ||  
ಜಲನಿಧಿ ಜಲವ ನುಂಗಿದವೊಲು ಬಾಣಾಬ್ಧಿ, ಬಲಗೂಡಿ ಹರಿಯ ನುಂಗಿದುವು

ಬಾಣನ ಬಾಣಾಂಬುನಿಧಿಯ ಮೇಲಗ್ನಿಯ ಬಾಣವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಿಡಲು ||  
ಬಾಣ ಬಂದದನೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿ ದಹಿಸಿತು | ಬಾಣನ ಬಲದೊಳು ಹೊಕ್ಕು ||

ಪಟ ಪಲ್ಲವ ಭತ್ತ ಚಮರ ಝಲ್ಲರಿಗಳ್ಳು, ವೃಟ್ಟೆ ಜಗಜಗಿಸ ಜೋಡು  
[ಗಳು ||

ಛಟಛಟಧ್ವನಿಯಿಂದೆ ಬಿಸಿಯ ಕೆಂಗಿಡಿಗಳು | ಪುಟನೆಗೆದುವು ನಭಸ್ತಳಕೆ ||

ಸ್ಯಂವನ ಗಜ ಘೋಟಕ ಪಾಯದಳ ಗೋ, ವಿಂದನ ಸರಲ ಕೆಂಗಿಡಿಯ ||  
ಬಂದನ ಕೊಳಗಾಗೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರದಿಂ ಬಲಿ, ನಂದನನೆಚ್ಚು ನಂದಿಸಿದ || ೩೧ ||

ಮೇಪಾರೂಢವೂರ್ಗಣ' ಬೀತುದು ಹೃಷೀ, ಕೇಶನೆ ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವನು ||  
ನೀ ಸಂಭಾಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೆಂದು ದೈತ್ಯಾ, ಧೀಶ ಬೊಬ್ಬಿಹುದೆಚ್ಚ ಬಿಡದೆ || ೩೨ ||

ಎತ್ತು ನೋಡಿದೊಡೆ ಭೇದಿಸಲಳವಲ್ಲ ಕಾ, ಗ್ಗತ್ತಲೆ ಕವಿದುದಾಹವದೆ ||

ಕಿತ್ತ ಕಠಾರಿಯ ಭಟರೊಪ್ಪಿದರು ಪುರು | ಪೋತ್ತ ಮನಂಗರಕ್ಕೆ ಯಲಿ || ೪೧ ||

ಬಾಣನ ಭಟರು ಯಾದವರೆಂಬ ಬಗೆಯ ಕ | ಸ್ನಾನದ ತನ್ನೊಳು ತಾವು ||  
ಹಾಣಾಹಣಿಯೊಳು ತಿವಿದಾಡುವುದ ಜಗ | ತ್ಪ್ರಾಣ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಗೆಯ್ದು || ೪೨ ||

ಧುರದೊಳು ತುಳುಗಿದರ್ ಕೃತಕಾಂಧಕಾರವಿ | ಸ್ತರವ ನಿರ್ಮೂಲಗೆ  
[ಯ್ಯದಕೆ ||

ವರಮೂಡಿಗೆಯಿಂದೆ ತೆಗೆದೆಚ್ಚ ಕೃಷ್ಣ ಭಾ | ಸ್ಕರ ಬಾಣದಿಂದೆ ರಕ್ಕಸನ || ೪೩ ||  
ಬೀತುದು ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರವೆನ ಬೇಡ ಬೇಡ ಮು | ಯ್ಯಾತುಕೋ ಹಿಡಿ ಹಿಡಿ  
[ಯನುತೆ ||

ಮಾತುಗಾಂ | ಕೆಯಿಂದೆ ಖಳರಾಯಪಂಕೇಜ ಜಾತಮಾರ್ಗಾಣದೊಳಕ್ಕಿದನು ||  
ಮುಕ್ಕುಳಿಸುವ ಕೆಂಗಿಡಿ ರಾಸಿ ರಾಶಿಯ | ದಿಕ್ಕೆಂಟುಹೊಳಗೆ ಹೊಮ್ಮಿಸುತೆ ||  
ಹೊಕ್ಕುದು ವಿಧಿಬಾಣ ಕೃಷ್ಣನ ನಾಭಿಯ | ಕುಕ್ಕುರಿಸುತೆ ಶಿಶುವೆನಲು || ೪೪ ||  
ಬೊಮ್ಮಗಿವ್ಮಾಸ್ತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಗಿಂದ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳವೊಳು ಪ್ರತಿಕೂಲ  
[ವಲ್ಲ ||

ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಕಸಗಜವ ತೋಖುಸೆಂದೆಚ್ಚು | ದಮ್ಮನೆ ದಣಿಸಿದ ಖಲನ || ೪೫ ||  
ಉಚಿತನಿದಹುದೆಂದು ಪರಮಸಂತೋಷದೆ ಶುಚಿವೆತ್ತು ರಣರಂಗದೊಳಗೆ  
ವಜೆಸಿದ ಶುಕ್ರದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ಮಂತ್ರವ | ರಜೆಸಿದ ದೈತ್ಯ ಮಾಯಕವ ||  
ಬಾಣಕಾರ್ಮುಕವೆತ್ತು ಕಪಟವ ಸನ್ನಣ ಬಾಣವ ಸಮರಕ್ಕೆ ಚಾಚಿ ||  
ಬಾಣಾಸುರ ನಭಸ್ತಳಕೆದ್ದು ಕುಳಿದನು | ಬಾಣದ ಶರವೃಷ್ಟಿಯನು || ೪೬ ||  
ಸುತ್ತಿದ ವೀರ ಜಿಮ್ಮುರಿಯ ವಜ್ರಾಂಗಿಯ | ನೆತ್ತಿದ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲಿ ||  
ಕೆತ್ತಿದುವಸುರೇಶನ ಮಾರ್ಗಾಣ ನೆ | ಗೊತ್ತಿದುವಧಟ ಯಾದವರ || ೪೭ ||  
ಹರಿ ಶಕ್ರಮುಖಗುಹಿಯಲು ಗೋವರ್ಧನ | ಗಿರಿಯೆತ್ತಿ ತುಳುವೆ  
[ಕಾದಂತೆ ||

ಸುರಿವ ಕೂರ್ಗಾಣೆಯಿಂದೆ ಕೂರ್ಗಾಣೆಯೆಚ್ಚು ನಿ | ತ್ತರಿಸಿ ಮಾರ್ಬಲವ ರಕ್ಷಿ  
[ಸಿದ || ೪೮ ||

ಅಂಬರದಲಿ ಬಾಣ ನೆಲದಲಿ ನಿಂದು ಪೀ | ತಾಂಬರನೆಚ್ಚಾಡಲಿತ್ತ ||  
ಕುಂಭಾಂಡ ಸೈನ್ಯಸನ್ನಾಹದೊಳೆಳಗಿದ ನೀ | ಲಾಂಬರನೊಡೊಡೆವಂತೆ || ೪೯ ||  
ತಾಗಿದ ಭರದಿಂದೆ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ ಹಿಂದಕೆ | ಬೀಗಿದ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮುರಿದು ||

ಸಾಗಿದನುದ್ಧವ ಬಲರಾಮಗಿರಾಗಿ, ಕೂಗಿ ಬೊಬ್ಬಿಡೆಚ್ಚು ಖಲನ || ೫೦ ||  
 ಕುಜ್ ಕುಜ್ ಯಾಗಿ ಕುಂಭಾಂಡ ತನ್ನೊಡಲೊಳು ತುಲುಕಿದ ಕನ್ನೀರ  
 [ನೋಡಿ ||

ಬುಜ್ ಕ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬಲರಾಮನೆದೆಯೊಳು ಮುಲುಕಿಸಿದನು ಕೂರ್ಗ  
 [ಣೆಯ || ೫೧ ||

ಸಡ್ಡೆವೂಡದೆ ರಕ್ಕಸನ ಕೂರ್ಗಣೆಗಳ, ವಿಡ್ಡೂರವನು ಹಾಳಹೊಯ್ದು ||  
 ಅಡ್ಡವಾತಿಯಲಿ ಸ್ಯಂದನಸೂತವಾಜಿಯ, ಬಡ್ಡವಣೆಯ ಖಂಡಿಸಿದ || ೫೨ ||  
 ಸೂತವರೂಢವಾಜಿಗಳ ಕಂಧರಗಡಿ ಭೂತಲದೊಳು ಬಿದ್ದು ಹೊಳಳೆ ||  
 ಚೇತನಗಿಡದೆ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಬುಜ್ ಕೊಂಡು ಸೂತನ ರಥವೇಳು ಒಂದ ||  
 ಸಲುವುದು ಬಲರಾಮ ಕೈಚಳಕದಲಿ ನೀ ಬಿಲುಗಾಳರೊಳಗೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ ||  
 ನಿಲುವೊಡಚ್ಚರಿ ನವೊಡನೆಂದು ಕುಂಭಾಂಡ | ಕಲುದಲೆಗೋಲೊಳಿಕ್ಕಿ  
 [ದನು || ೫೩ ||

ತುರಿಯದಿಂ ಫಣಿಬಾಣಗಳ ಕರೋರದಿಂ, ದರಿಸೈನ್ಯವ ಮುಳ್ಗೆ ಗೊಳಿಸಿ  
 ಪರಿತಂದು ಶೇಷಾಪರಾವತಾರನ ದಿವ್ಯ, ಚರಣಂಗಳೊಳ್ಳೈಕೈವಾಯ್ತು || ೫೪ ||  
 ಹೊದೆಗೋಲು ತೀರಲೆಚ್ಚಾಡುವೆನೆಂದರೆ, ಮೆದೆಗೆಡಹುವೆ ನಿನ್ನ ಬಲವ ||  
 ಗದೆವಿಡಿದಾಯತನಾಗೆಂದು ಹಲಧರ | ಸದೆಬಡಿದನು ಖಲೋತ್ತಮನ || ೫೫ ||  
 ಗುಟ್ಟುಬಿಡು ವಜ್ರಮಯರಥ ನೇಗಿಲ, ಪೆಟ್ಟು ಸಂಧಿಸಲು ನುಗ್ಗಾಯ್ತು  
 ಬಿಟ್ಟು ಬಾಯ ರಕ್ಕಸರಾಯ ಸೈನ್ಯ ಕಂ | ಗೆಟ್ಟು ದೊರೆ ನೊಂದ  
 [ನೆನುತೆ || ೫೬ ||

ಪಡಿರಥವೇಳು ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿಶ್ವರ, ಜಡಿದನು ವಜ್ರದ ಗದೆಯ ||  
 ನಿಡಿಬೋಳಿನಿಂದೆ ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜಾತನ ಸಿರಿ, ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ಟಿನಿಕ್ಕಿದನು ||  
 ತಾಗಿದ ಗದೆಯ ಗಾಯವನೊಡ್ಡಿ ತೋರಿಯ | ನೇಗಿಲ ಕೊರಲಿಕ್ಕಿ  
 [ಸೆಳೆದು ||

ಬಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ದೈತ್ಯಗೆ ಪೆಟ್ಟಿನಿಕ್ಕಿದ, ಮೂಗಿನೊಳು ನೆತ್ತರು ಸುರಿಯೆ ||  
 ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುಂಭಾಂಡ ರಣದೊಳು ರಕುತವ, ಕಕ್ಕಿದ ಕೈಯಿಚ್ಚೆ ಗೆಟ್ಟು ||  
 ಸಿಕ್ಕಿದ ಸಿಕ್ಕಿದನೆನಲಾಗಿ ಜುಣುಗಿ ಮೆ, ಯಿಕ್ಕಿದ ಗಗನಸ್ತಳಕೆ || ೬೦ ||  
 ಮಂತ್ರಿಶ್ವರನ ಮೆಯ್ಯಾವಳ ರಥರಾಜಿ | ದಂತಿಗಳೊಡವದೊಳಗೆ ||



ತಿಂತಿಣಿ ಭರವಸದಿಂದಾಗ ಪರಿತಂದು | ತೊಂತಿತು ನೀಲಾಂಬರನ || ೬೩ ||

ಭುಜಬಲ ಭೀಮ ಸಾರುವಭೌಮ ಕೃಪಾ | ಗ್ರಹ ಹಲಮುಸಲದಿಂದೊ

[ಗೆಯೆ ||

ಧ್ವಜಪಟ ರಥ ಘೋಟಕ ಮದಸೊರ್ಕಿದ | ಗಜಘಟೆಯ ಜಿಗಿಜಿಯಾಯ್ತು ||

ರಣಧೀರನುದ್ಧವ ಕೃತವರ್ಮಸಾತ್ಯಕಿ | ಗುಣಯುತ ಕಾಮಕಂದರ್ಪ ||

ಹೆಣದಿನಿ ದಡಿಗದೈತ್ಯರ ಕೂಡೆ ಕಾದಿ ಮೂ | ಗುಣದಿಂದೆ ಕಡಿದೊಟ್ಟದರು ||

ಭಟರ ಕೂರ್ಗಣೆಯಿಂದೆ ಜಿಗಿದ ಪೆರ್ದಲೆಗಳೂ | ಭಟದಿಂದೆ ನಭಕಡೆ

[ದಿಫ಼ಡು ||

ದಿಟ ರುಧಿರಾಬ್ಧಿಯ ನಿಖಿಳಗುಯ್ಯಲ ಮಾಲೆ | ಘಟದಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸಿದುವು ||

ತಲೆಗಳ ತುಂಡು ತೋಳ್ಗಳ ತುಂಡು ನಡು ತುಂಡು | ಸಲೆ ಜಾನುಜಂ

[ಘಾಯ ತುಂಡು ||

ಬೆಲೆಯಿಂದೆ ಕಟುಕರಂಗಡಿಯಂತೆ ರಣರಂಗ | ಸಲೆ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯ ತೋಱು

[ಸಿತು || ೬೪ ||

ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೊಡತ್ಯ ಗಜರಥದೊಳಗಿದು | ಚೆಲ್ಲಿದ ಕರುಳುಕಾಲ್ವಲೆಗೆ ||

ಬಲ್ಲಿದ ಚಮರಿಯ ಮಿಗ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಂತೆ | ಝಲ್ಲಿಯ ಕುದುರೆ ಬಿದ್ದಿಹುವು ||

ತೋರಿಯ ಹುಹಸ್ತಿ ಕುಳಿಕೋಣಗಳ ಸೊಕ್ಕು ವಾರಿ ರೋಹಿತ

[ಮಿದುಳುಗಳು ||

ಭೂರಿ ಭೇತಾಳಾದಿಗಳುಂಡು ರಣಮಹಾ ವೂರಿಯ ಮುಂದೆ ನರ್ತಿಸಿತು ||

ಕೇಣವಿಲ್ಲದ ರೋಹಿತವಾಧಿಯೊಳು ಕಟ್ಟು | ಗಾಣಕ್ಕೆ ಪಾಯ್ವ ಮಿ

[ನೆನಲು ||

ಗೋಣರೆಗಡಿದು ಪೆರ್ನರವಾಂತು ಮಿಡುಕುವ | ಪ್ರಾಣದ ಕವಗಳೊಪ್ಪಿ

[ದುವು || ೬೫ ||

ತುಂಡ ಮುಂಡಗಳು ಮಿದುಳು ರೋಹಿತ ಕೊಬ್ಬು | ಖಂಡವ ಮನದಣಿ

[ವನಕ ||

ಉಂಡಕ್ಕುವೆಯನಾಂತು ಕಮರುದೇಗಿತು ಮರುಳ್ತುಂಡ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿ

[ಯರು || ೬೬ ||

ಕಡೆ ನೊದಲಿಲ್ಲದೆ ಖಳರಾಯ ರಾವುತ | ಪಡೆ ಬಿದ್ದುದಿತ್ತು ಮೋಣತ್ತ ||

ತಡೆಯದೆ ಬಾಣ ಕುಂಭಾಂಡರ್ ಬೇಚರದಿಂದೆ ಕೆಡಹಿದರಚಲಸಂಕುಲವ ||

ನಿಡಿಗಲ್ಲು ನಿಶಿತ ಹಾಸಹಗಲ್ಲು ಚೌಕದ ಬಡಿಗಲ್ಲು ಬಟುಗಲ್ಲು ಬೀಜಿ ||  
ತುಡುಕಿದ ವಜ್ರಮಾರ್ಗದಿಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಹುಡಿಯೇಜಲೆಚ್ಚು ಹಾಜ್  
[ಸಿದ || ೩೩ ||

ಬಗರಾಜ ಕಡುವೇಗದೆ ಪೋಗಿ ದೈತ್ಯರ ನೆಗೆದಾಟವ ಬಿಡಿಸೆನಲು ||  
ಗಗನದೊಳಡರಿ ಗಟ್ಟುವೆಹಕೆಯಲಿ ಬೀಜಿ | ಲೋಗದನು ಧರಣಿಯ ತಲಕೆ || ೩೪ ||  
ಬಿದ್ದುದು ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡವರೂಢ ನು | ಗೆದ್ದುದು ಪ್ರತಿರಥವಡರಿ ||  
ಕದೊದ್ದಯ್ಯದೆ ಬಳರಾಯ ತ್ರಿಶೂಲದಿ | ಹದ್ದೈವವ ಹೇಜ್ವದನು || ೩೫ ||  
ಹೊಳೆವ ತ್ರಿಶೂಲ ಮುಮ್ಮೊನೆಯಿಂದೆ ಕೆಂಗಿಡಿ | ಗಳನುಗುಟ್ಟುರಿಯ  
[ನಿಪ್ಪುರದಿ ||

ದಳವಾಡ ದಹನವ ಮಾಡುತ್ತೆ ಹರಿಯುರ | ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೋಡಿಸಿತು ||  
ನೆಹಿ ತಾಗಿ ತಟ್ಟುರ್ಚಿತೆಂಬ ಶಕ್ತಿಯ ಕೈ | ಮುಜಿಯದೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿ  
[ಸಿದ ||

ಬಹಿಯೊಳಗಿದ್ ಚಕ್ರವ ತೆಗೆದನು ಹಗ ಲೆಹಿಯನ ಪ್ರಭೆಯ ಕೀಳ್ಪಡಿಸೆ ||  
ಕೇಶವನಂಗುಲಿಯೊಳು ಚಕ್ರ ಕೋಟದಿ | ನೇಶರೋಲ್ ಧಿರನೆ ತಿರುಗೆ ||  
ವಾಸವ ವಿಧಿದೈತ್ಯರ ಛಲ ಬೀತು ಬಾ | ಣಾಸುರ ಸಿಂದ ಕಣ್ಗಡದೆ || ೩೬ ||  
ದಿಟ್ಟ ನೀನಹುದೊ ಬಲೀಂದ್ರನಂದನ ನಿನ್ನ | ಧಟ್ಟ ಸಿದಾತೋಳ ಮೊದಲ ||  
ಕೊಟ್ಟಾತಗೆ ಪೇಜಿ ಕಾದು ಕೊಳ್ಳೆನುತಾ | ದಿಟ್ಟ ಕೃಷ್ಣನು ಚಕ್ರದಲಿ ||  
ನಡುಗಿದ ಕಮಲಸಂಭವಭವಾದಿಗಳ ಸೊ ಲ್ಲಡುಗಿತು ದೈತ್ಯೇಶ್ವರನ ||  
ಇಡಿಕಿಜ್ಜಿದೊಂಬೈನೂಱ ತೊಂಬತ್ತೆಂಟು | ನಿಡುದೋಳ ಕತ್ತರಿಸಿದುವು || ೩೭ ||  
ಧೀರ ಬಾಣನ ಬಾಹುಸಾಸಿರ ಶೋಣಿತ | ವಾರಾಶಿಯೊಳಗೆ ತೇಂಕಿದುವು ||  
ಘೋರಾಕೃತಿವೆತ್ತು ಚಕ್ರ ಬಂದುದು ಸಿರಿ | ನಾರಾಯಣನ ಕೈಯೆಡೆಗೆ || ೩೮ ||  
ರಕ್ಕಸನೆರಡು ತೋಳ್ಗಳ ಕಡಿದಪೆನೆಂದು ಚಕ್ರವ ಪುನರಪಿ ತುಡುಕೆ ||  
ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನೈತರುತುಭಯವೀರರಿಗಡ್ಡ | ಹೊಕ್ಕನು ಮಧ್ಯಸ್ಥನಾಗಿ || ೩೯ ||  
ಮಾನವರೂಪಿನೊಳುದಿಸಿದ ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀನೆಂದು ನೋಡಿ ಭಾವಿಸದೆ  
ತಾನತಿಮುಢನವ ಮಾಡಲುಜ್ಜುಗವೆತ್ತ | ದಾನವೇಶನ ಬಿಡು ನನಗೆ || ೪೦ ||  
ನಿನಗಿದು ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದರೆ ಬಲಿಕುವಾ | ರನ ಕೊಲ್ವನಲ್ಲೆಂದು ಕೃಷ್ಣ ||

ಅನಲಾಕ್ಷ್ಯಗೆ ಪೇಟಲೀಶ ಸದ್ಭಕ್ತನ | ಘನಪೌರುಷವ ನೋಡಿದನು || ೮೪ ||

ಕತ್ತರಿಸಿದ ಬಾಹುಮೂಲದೆ ಚೆಲ್ಲುವನೆತ್ತರ ನಿಲಿಸಿ ಮೆಯ್ದಡಹಿ ||

ಜೆತ್ತಜಹರ ಲಜ್ಜಿತನಾದ ಭಕ್ತನ | ಕುಸ್ತರಿಸಿದ ಕೃಪೆಯಿಂದೆ || ೮೫ ||

ಕೇಶವನೆಡೆಗೆನ್ನೆಡೆಗಾವನೋರ್ವನು | ದ್ವೇಷಬುದ್ಧಿಯ ಮಾಡಿದಡೆ ||

ದೋಷಸಂಭವಿಸುವುದೆಂದು ಧೂರ್ಜಟದೈ | ತ್ಯೇಶಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನು || ೮೬ ||

ಯದುಕುಲೋತ್ತಮನ ಮೊಮ್ಮನಿಗುವಾದೇವಿಯ | ಮದುವೆಯ

[ಮಾಡುವುದೆನುತೆ ||

ವಿಧುಮಕುಟಾಂಕಿತ ಬಾಣಾಸುರೇಶನ | ಸದುಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ ಪೇಟಿದನು ||

ಸಂಭ್ರಮವಡೆದ ಶೋಣಿತಪ್ರಸರಿಖಿಳ ಕುಟುಂಬವ ನೋಯಿಸದಂತೆ ||

ಕುಂಭಾಂಡನಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಬುದೆನುತೆ ಪೀ | ತಾಂಬರನೊಳು ರುದ್ರ

[ನುಡಿದ || ೮೭ ||

ನಿಟಲಾಕ್ಷ್ಯ ನೀನಾಡಿದ ಮಾತು ಹೃದಯಸಂ | ಘಟಿತವೆ ಬಾಣನಿಗೆನಲು ||

ಕುಟಲಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಬಲಿಸೂನು ಸತ್ಯವ | ನಟಿಸಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿ

[ದನು || ೮೮ ||

ಪುಲ್ಲದಳಾಕ್ಷ್ಯ ನೀನತಿದೈವವೆಂಬುದ | ಬಲ್ಲ ಮತ್ತಿತನು ನಾನಯ್ಯ ||

ಹೊಲ್ಲೆಹವನು ತೀರ್ಕಣಿಸೆಂದುಭಯಪಾಣಿ ಪಲ್ಲವದಿಂದೆ ವಂದಿಸಿದ ||

ತಪ್ಪಿನಿತಿಲ್ಲದುವಿಯ ನಿಮ್ಮಡಿಗೆ ಸ | ಮರ್ಪಿಸಿದನು ನಮ್ಮ ತಂದೆ ||

ಬುಸ್ಪಿಡಿನಡುವಿನ ಮಗಳನು ಮೊಮ್ಮಗೆ | ಸುಪ್ರೀತಿಯಿಂದೀವುದರಿದೆ || ೯೦ ||

ಜೋಧಾರುಹನಾದ ಪರಮೇಶ ನಿಮ್ಮೊಳು | ಭೇದವಿಲ್ಲೆಂದು ಸೂಚಿ

[ಸಲು ||

ರೋದನ ತೀರ್ಕಣಿಸಿತು ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗೆ | ಮಾಧವ ಕೊಟ್ಟೆ ಮತ್ಸು

[ತೆಯ || ೯೧ ||

ಇಂತೀಬಿನ್ನಹಂಗಳ ನೀನೆನ್ನಯ | ಮಂತ್ರಿಯಿಂದೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳೆನುತೆ ||

ದಾತಿಚರ್ವಾಂಬರಧರ ಸಮಕ್ಷದಲಿ ನಿ | ಭರ್ವಂತಿಯಿಂ ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡ

[ಹರಿಯ || ೯೨ ||

ಅರಳಿದ ಬೆಳ್ಳಾವರೆಗಣ್ಣ ನಕೂಡೆ | ಮರಳಿ ಧೂರ್ಜಟ ಮಾತನಾಡಿ ||

ಇರಲುರಿಗಣ್ಣವ ರಹಿತಬಾಹನ ಕೊಂಡು | ತೆರಳಿದ ಕೈಲಾಸಪುರಿಗೆ || ೯೩ ||

ವರವೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ|ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
 ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು | ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ  
 [ಬಿಡದೆ ||೯೫||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೦ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೨೬೫೭ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

## ನಾಲ್ವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಕೃಷ್ಣನು ಉಪಾಸಿರುದ್ಧರಂ ಕಂಡುದು —

ಉತ್ತಮಮುಸಿಪತ್ತಿಯ ಗರ್ಭದಿ ರೂಪು | ವೆತ್ತ ಮಹಾತ್ಮಕನೆನಿಪ ||  
 ದತ್ತಾತ್ರೇಯನ ಪಾದವ ಕೂರ್ತು ಕಪಿತೆಯು | ಬಿತ್ತರಿಸುವುದೆನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||  
 ಮೂರನ ಮಂತ್ರದೇವತೆ ಮಂಗಳಾಂಗಿ ಮಂ|ದಾರ ಗಂಧಾಸ್ವಿತೆ  
 [ಯಸೆವ ||

ತೋರನುಣ್ಣೊಲೆಯ ಮಾಸಿನಿರನ್ನ ಕತೆಯವಿ | ಸ್ತಾರವ ಕೇಳ ಪೇಜು  
 [ವೆನು ||೨||

ಹರ ತನ್ನ ಕೈಲಾಸವ ಸಾರ್ಧ ಬಾಣಾ|ಸುರಮುಖ್ಯಪ್ರಮಥರೊಂದಾಗಿ ||  
 ಪರಮಸಂತೋಷದಿ ನಾರದ ಒಂದು ಶ್ರೀವರಸಂಘಿಯುಗವ ಕೀರ್ತಿ ಸಿದ||  
 ಬಾಣನ ಪಿತಗರ್ವಪರ್ವತಜಿತುವಜ್ರ | ಬಾಣಾಸುರನಾಥಜೇತ ||

ಬಾಣನ ಬಾಹುವಿಚ್ಛೇದ ಹಲ್ಲಾದ ಪೂ|ಬಾಣನ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||೩||

ಅಸುರ ಹಿರಣ್ಯಾಂಬಕ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು | ದಶಕಂಠ ಕುಂಭಕರ್ಣಾದಿ |  
 ಶಿಶುಪಾಲದಂತವಕ್ರಾಂಬಕ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ | ಬಸುಜಾಂತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು||

ದೈತ್ಯಾರ್ಣವ ಕುಂಭಸಂಭವ ಮಹದಾದಿ | ದೈತ್ಯರಣ್ಯದವಾಗಿ ||  
 ದೈತ್ಯಾಂಧಕಾರಸಂಹಾರ ಭಾಸ್ಕರತೇಜ | ದೈತ್ಯಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||

ಶೇಷರಜನರಕ್ಷಪಾಲ ಸರ್ವೇಶ ನಿ | ಶಾಚರ ತಲೆಗುಂಡುಗಂಡ ||  
 ವಾಚಾವಿದೂರ ಸಾಕಾರಿ ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯ | ಲೋಚನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶರಣು ||  
 ತಡೆಯದೆ ಸುರಸಿಶಾಚರಮಾನಸನಾಗ | ವಡೆಯ ಮೂರಿಸುವ ಮಾ ನಿನಿಮ||



ಶರಣರ ದ್ವಿತಯಾಕ್ಷರದ ಲಗ್ನವನಾಂತ | ಚರಣಾನ್ವಿತ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||  
 ಕಾಶಿಯಸ್ತಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಸಮಸ್ತರಿಗುಪ ದೇಶಿಸುವುದು ನಿನ್ನ ನಾಮ ||  
 ದೋಷಿಗಳಿದನು ಯದೆ ಕೆಟ್ಟರು ಪುಣ್ಯ | ರಾಶಿ ನಾರಾಯಣ ಜಯತು ||  
 ದೂಷಕರಿಂದಾದುದಾದರೆ ಘನಪರಿ | ಹಾಸಕದಿಂದಿರದಾಯ್ತು ||  
 ಬೇಸತ್ತು ಬಯ್ಯರೆ ಪಾಪಾಬ್ಧಿಯ ಕಡೆ | ಹಾಸುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||  
 ಆರಂಭ ಕೃಷಿಯನುಮಾಳ್ಪುರು ಗದ್ದೆಗೆ ನೀರ ಹರಿಯೆ ತಿದ್ದಿನಲು ||  
 ನಾರ ಹಂಗಡವ ಮಾಡಿನಲಾಗಿ ಪಾಪದ | ಬೇರ ಕೀಳುವ ಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||  
 ದೇಶದೊಳನ್ಯರ ವರಜಲಲಿಪಿಯಂತೆ | ನಾಶವಹುದು ಕೊಡಲೂಡನೆ ||  
 ದಾಸೋತ್ತಮರಿಗೆ ನೀಕೊಟ್ಟ ವರ ತಾಮ್ರ ಪಾಸನವಹುದು ನನ್ನೊಡೆಯ ||  
 ನಾಮಸ್ತುರಣೆ ನಾಲಗೆಗಳ ವಡದೆ ಮ | ತ್ತಾಮರಾಮರವೆಂದರವಗೆ ||  
 ಪ್ರೇಮದೊಳೊಲದು ಸದ್ಗತಿಯ ಪಾಲಿಸದ ಶ್ರೀ | ರಾಮ ವಿಭೀಷಣವರದ ||  
 ಇರಿನಾಸಿಸವಸಿಕ್ಕ ಬೇಕಲ್ಲದೆ ನುರ್ದೆ ಮುರುಕವೆ ಸುರಧೀನುವಿಗೆ ||  
 ಮರುಕದಿಂದಾನತಜನರನು ಪಾಲಿಸ ಸರುವೋತ್ತಮ ದೇವ ಶರಣ ||  
 ನೀರೂಡಿ ನೆರೆ ಸಲಹಿದರೆ ಶಾಶ್ವಲಿವೃಕ್ಷ | ಬೀರುವುದುಂಟೆ ಸತ್ಪಲವ ||  
 ಹಾರುವರಿಗೆ ನಿರ್ಜಾರರೊಳು ನೀ ಕಲ್ಲ ಭೂರುಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜಯತು ||  
 ಅಜಪುತ್ರಪಾತ್ರ ಭವೇಂದ್ರಾದಿಗಳು ನಾ | ಕಜರೆಲ್ಲ ಕರಿವಾರ ನಿಮ್ಮ ||  
 ಭಜನೆಯ ಮಾಙ್ಗಲ್ಯತಾನರ್ಹನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ಬಿಜವಾಡು ಪುರವ  
 [ನಿಟ್ಟಪರೆ || ೨೫ ||

ಊರೊಳಗಾನು ಬಂದೇನ ಮಾಙ್ಗಲಿನು ಮಂತ್ರಿ | ನಾರದನೊಡನೆ ನೀ  
 [ಪೋಗಿ ||

ಮಾರಕುವಾರನ ಸತಿ ಗೂಡಿ ತಹುದೆಂದು ನೀರಜದಳನೇತ್ರನುಡಿದ || ೨೬ ||  
 ದೇವ ನಾರದಮುನಿವರನೊಳು ಬಲರಾಮ | ದೇವ ಕಂದರ್ಪಾದಿಗಳ ||  
 ದೇವ ನೀ ಕಳುಹೆ ಜಿತ್ತೈಸೆಂದೆನೆ ವಾಸು ದೇವ ಬೀಙ್ಗೊಟ್ಟ ತನ್ನವರ ||  
 ಕುಂಭಾಂಡ ನಾರದಮುನಿವರ ಬಲರಾಮ | ಶಂಬರಾಂತಕಮುಖ್ಯರುಗಳು  
 ಮುಂಬರಿದರು ಕೊಂಣಿತ ಪುರದೊಳು ತಮ್ಮ | ಗಂಭೀರನುಗನಿದ್ ಬಜಿಗೆ ||  
 ಭೋಂಕನೆ ಹೊಕ್ಕರು ಸೆಳೆವನೆಯೊಳು ಹೊನ್ನ | ಸಂಕಲೆವಡೆವ ಬಾಲ  
 [ಕನ ||

ಸಂಕಟವನು ಕಂಡು ಬಲರಾಮದೇವ ಮೀ : ನಾಂಕ ದುಃಖದೊಳಪ್ಪಿದರು ||

ನುಡಿಸಿದರಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ ಸಂಕಲೆ | ಗಿಡಿಸಿದರ್ ಮಜ್ಜನಗೆಯ್ಸಿ ||  
 ಉಡಿಸಿದು ನವ್ಯವಸ್ತ್ರವನಾಯಾತಾಣಕೆ | ತೊಡಿಸಿದರ್ ಮಣಿಭೂಷಣವ ||  
 ಕುಂಭಾಂಡಮಂತ್ರಿ | ಸಿಂಗರಿಸಿದು ಕಮ್ಮಲ | ರಂಬನ ಮಗನ ಮೂರ್ತಿ  
 [ಯನು ||

ಹಂಬಲಿಸುವ ಕುವಾರತಿ ತನ್ನ ಗಡೆಗೂಡಿ | ಸಂಭ್ರಮದಲಿ ಕರೆಸಿದನು ||

ಬಂದಳಾಕ್ಷಣ ಸಖಿಯೊಡಗೂಡಿ ವಿಲಸಿತ | ದಂದಣವಿಜಿದು ನಾರದಗೆ ||  
 ವಂದನೆಗೆಯ್ದಳು ಬಲರಾಮ ಕಾಮಂಗೆ | ಚಂದನಗಂಧಿ ಲಜ್ಜೆಯಲಿ || ೩೨ ||

ತಲೆಗುತ್ತಿದ್ ಭಾವವ ನೆರೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ | ಬಲರಾಮ ಕಾಮನಂದನಗೆ |  
 ಮಲಯಜಗಂಧಿನಿ ಸಹಿತ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ | ನೊಲಿದಡರೆಂದು ಪೇಟಿದನು || ೩೩ ||

ಫುಲ್ಲ ಶರಾತ್ಮ ಸಂಭವ ಕೇಳ್ಳು ಗುರುಗಳ | ಸೊಲ್ಲ ನುಲ್ಲಂಘಿಸದೊಡನೆ ||  
 ಸಲ್ಲಲಿತಾಂಗಿಯ ವರಪಾಣಿವಿಡಿದು ಪೊಂ | ಬಲ್ಲಕ್ಕಿಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿದ ||

ಸೌಂದರನುಯವೆತ್ತ ಸೊಬಗುರನ್ನಯ ತನ್ನ | ನುಣ್ಣೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು  
 [ಕೊಂಡು ||

ಕಂದರ್ಪಸುತ ತೆರಳಿದ ಕೆಳದಿಯರು ಹೊ | ನ್ನಂದಣ ಬೆನ್ನ ಭಾಗದಲಿ ||

ರಾಜಮರಾಳಮತ್ತೇ ಭಸಂಕುಲಕೆ ಸ | ರೋಜಾಂಘ್ರಿಯುಗದ ಸದ್ಗತಿಯ  
 ಮಾಜದೆ ಮನಗೊಳಿಸುವವೊಲು ನಡೆಗೊಂಡು | ದಾಜಾಣೆಯ ಸಖೀನಿವಹ ||

ಆಪಾರ ರತ್ನಾಂಜಿತ ಜಿನ್ನಬೆಳ್ಳಿಯ | ರೂಪದ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ||  
 ಲೇಪನ ಹೊನ್ನಪೇಟೆಕೆ ಹೊಣೆಯೆಡೆಗೊಂಡು | ದೇವೇಷ್ಟಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ ||

ನುಡಿನ ನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷಣೆ ಕಲಶಕ, ನ್ನಡಿಯ ಪೆಣ್ಣಳ ರಾಗರಚನೆ ||  
 ಇಡಿಕೊಡಿದುದು ಸೆಟ್ಟ ಸಮಯರುಗಳ. ಕೆಯ್ಯ | ಗುಡಿನಡೆ ತೋರಣ ನಿಚಯ ||

ಕುಂಭಿಣಿ ಬೆಸಲಾದುದೆಂಬಂತೆ ಜನರು ತು | ಋಂಬಿತು ಹೊನ್ನಗಸೆಯೊಳು |  
 ಮುಂಬಿನೊಳನಿರುದ್ಧ ಪೊಷಮಟ್ಟ ನಿಖಿಳನಿ | ತಂಬಿನಿಯರ ಸಮುದಯದಿ ||

ದಾನವೇಶ್ವರನ ಶೋಣಿತಪುರ ದುಗ್ಧಾಬ್ಧಿ | ಮಾನದೇವಿಯ ಕೋಳು  
 [ಗೊಂಡು ||

ಮೀನಾಂಕಸುತ ಬಹುವಾದ್ಯಘೋಷದಿಂ ಬ | ವರ್ತನಂದ ಸೋಜಿಗವಾಯ್ತು



ವಾಣಿಯ ವರಮಾನಸಪುತ್ರ ಹಲಧರ ಪಾಣಿ ಮನ್ಮಥಕುಮಾರಕನ ||  
 ಮಾಣಿಕ್ಯರಚಿತಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನಿಷಿಸಿ ಕ | ಣ್ಣಾಣಿಸಿದರು ಮುರಹರನ || ೪೧ ||  
 ಪುಷ್ಪದೊಳದೊಪ್ಪವನಿಕ್ಕಿದ ಹೊನ್ನ ಪು ತ್ತುಯ್ಯತೆ ಮದವಕ್ಕಳೊ  
 [ಲಿದು ||

ಗಳಲನೆ ಬಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರಾಯನ ಪಾದ | ನಳಿನಕ್ಕೆ ಶಿರವ ಚೂಚಿದರು ||  
 ಅಡಿವಿಡಿದೆರಡು ದಲಪತಿಗಳನುಹಿ ಸಿರಿ | ಮುಡಿವಿಡಿದೆತ್ತಿದ ಬಲಕ ||

ನಿಡುಗಣ್ಣೆಂದೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ | ನುಡಿಸಿದ ಪಾತ್ರಪಾತ್ರಿಕೆಯ || ೪೨ ||

ಈಪಾಟೆಯ ಸೌಂದರವೆಣ್ಣು ಕಮನೀಯ | ರೂಪಸ್ಥ ನಿನಗಲ್ಲ ದುಷ್ಪದ ||  
 ಕಾಪುರುಷರ್ಗೆ ಕೈಸಾರಿದುದಿಲ್ಲೆಂದು | ಶ್ರೀಪತಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದ || ೪೩ ||

ಬಪ್ಪುದು ಬಹುದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಣುದೆ ಗಟ್ಟಿ ದುಪ್ಪು ಬೆಟ್ಟದನೆಲ್ಲಿ ಕಾಯ್ ||  
 ಸುಪ್ರಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಸುಗುಣಾನಿರುದ್ಧಗೆ | ಕಪ್ಪುರಗಂಧಿ ಸೇರಿದಳು || ೪೪ ||

ದ್ವಾರಾವತಿಯೆಲ್ಲಿ ಶೋಣಿತಪುರವೆಲ್ಲಿ | ದೂರ ಸವಿಾಪವೆಂದೆನಗೆ ||

ನೀರಜಭವ ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಕಣ ತಪ್ಪು | ಬಾರದೆ ಕೈಗೂಡಿತೆಂದ || ೪೫ ||

ಆಕಮಲಜಮುಖ್ಯ ಸುರಮಾನಸನಾಗಾ | ನೀಕಕ್ಕೆ ವೈವಾಹಸುಖವ ||  
 ನೀಕೋಡಬೇಕೆಂದು ಪೊಡೆಮಟ್ಟು ವರಚಿತ್ರ | ಲೇಖಿ ಬಿನ್ನಹವ ಮಾಡಿದಳು ||

ಓರಂತೆ ಜಗದ ಜೀವರ ಕುಣಿಸುವ ಸೂತ್ರ | ಧಾರಿ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದಲಿ ||  
 ಬೇಳುಂಡು ಕಪಟನಾಟಕದಂತೆ ನೀನಾಡ | ಬಾರದು ಕೇಳಂಬುಜಾಕ್ಷ ||

ಹವಣಿಸಿ ಹಲವು ಕಬ್ಬುನವ ತಾಡಿಸ ತನ್ನ ತವರವ ತಡಕೊಂಬುದರಿದೆ ||  
 ಭುವನಜಂತುಗಳ ದಂಪತಿಗೆಯ್ಯಕರ್ತು ನಿ | ನ್ನವರ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಹೊಜತೆ ||

ಚಿತ್ರಲೇಖಿಯ ವಚನವ ಕೇಳ್ದು ಪಂಕಜ ಪತ್ರಾಕ್ಷ ಪರಿತೋಷವಡೆದು ||  
 ಮಿತ್ರೇಂದುಶಿಖಿಲೋಚನ ತಪಧ್ವಂಸಿಯ | ಪುತ್ರಾನುಕೂಲೆಯ ಪೊಗಟ್ಟಿ ||

ನೀನಾಡಿದ ಕೂಟವೆಸಿತಾಡಿದೊಡುಂಟು | ಕಾಮಾತ್ಮಜಗೆ ಮೇದಿನಿಯ ||  
 ಕೋಮಲೆಯರ ಶಿರೋಮಣಿಯ ಕೂಡಿಸಿದೆಯೆಂ | ದಾಮಾನಿನಿಯಮನ್ನಿಸಿದ

ಮುರಹರ ನೋಡ ಚಿತ್ತೈಸು ಕುಂಭಾಂಡ ತ | ತ್ಪುರಜನಸಹಿತ

[ಕಾಣಿಕೆಯ ||

ವರವಸ್ತುಗಳ ತಂದಿಹನೆಂದು ನಾರದ ಸ್ಮರಬಲಾದಿಗಳ ತೋರಿದನು || ೪೬ ||

ರಂಭಾಸ್ತ್ರೀಯ ಕೀಲ್ಪಡಿಸುವ ವಧುನಿಕು ರುಂಬದೆ ಮುತ್ತಿನಾರತಿಯ ||  
ಹೊಂಬರಿವಾಣದಿಂ ಬೆಳಗಿಸಿ ಮಂತ್ರಿ ಪೀ | ತಾಂಬರಧರನ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||

ಕೋಣೀವಿಬುಧ ಭೂಭುಜವೈಶ್ಯಶೂದ್ರಸ ದ್ವಾಣಿಜರುಗಳ

[ಕೈಯಿಂದೆ ||

ಮಾಣಿಕಮೌಕ್ತಿಕ ಮುಖ್ಯವಸ್ತುವನಿಕ್ಕಿ | ಕಾಣಿಸಿದನು ಕಂತುಪಿತಗೆ ||

ತೋಳುಡಿದಸುರಾಧಿಪನ ಗೇಹವ ಮುಟ್ಟು ಗೋಳ ತನ್ನಯ ದ್ರವ್ಯ  
| ಸಹಿತ ||

ಬಾಳುವೆಗಿರಬೆಂಕೆಂದು ವಂಚಿಸದೆ ಕೃ | ಪಾಳುವಿಗಿತ್ತು ವಂದಿಸಿದ || ೫೫ ||

ವಿತ್ತವಂಚನೆಯ ಮಾಡದೆ ತಂದು ನಮ್ಮಯ ಜಿತ್ತವ ಪಡೆದೆ ನೀನೆನುತೆ ||  
ಸತ್ರಾಜಿತುಕುವರಿಯ ಕಾಂತ ರಜನೀಚ | ರೋತ್ತಮಗಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿದ ||

ಕಡಗ ಭಾಪುರಿದ್ವಯ ಭುಜಪತ್ರ ಕಟ್ಟಾಣಿ | ವಡೆದ ಕಂಧರದ

[ಮಾಲಿಕೆಯ ||

ಜಡಚರ ಕರ್ಣಕುಂಡಲ ಮಕುಟಾಂಗುಲ್ಯ | ದೊಡನುಡುಗೊಜಯ

[ಪಾಲಿಸಿದ || ೫೬ ||

ಬದ್ಧವುಳ್ಳವ ನಿನ್ನ ಬಗೆ ಕಾಣಬಂತನಿ | ರುದ್ಧಗೆ ಕೊಟ್ಟ ನೀ ನೆಲನ ||  
ಕದ್ದೈಸದೆ ಕಂದನಿಚ್ಚೆಯೊಳಹುದೆಂದು | ಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿತ್ತ ವೀಳೆಯವ || ೫೭ ||

ಮುಖಯದೆ ಮಂತ್ರೀಶ ಪೇಟ್ಟಿ ಪೇಟ್ಟಿರಿಗುಡು | ಗೊಜಯಿತ್ತು

[ಮನ್ನಿಸಲೊಡನೆ ||

ನೆಹಿ ಬಲ್ಲವರು ಕೀರ್ತಿಸಿದರು ಮೂಲೋಕ | ದೇಹಯನ ಪರಮ

[ಪೌರುಷವ || ೫೮ ||

ಅಸರಿತಾಗಮಶ್ರುತಿಶಾಸ್ತ್ರಪೌರಾಣ | ವ್ರಪನಿಷದ್ವ್ಯಾಕೃಗಳಿಂದೆ ||

ಲಪನಚತುಷ್ಟಯ ನುತಿಮಾಡಲಯ ಮ | ಜ್ವಪ ಕೀರ್ತನೆ ನಿಲಕುವದೆ ||

ಬಂದು ಪಕ್ಷದಲಿ ಬಾಣನ ದೆಸೆಯಿಂದೆ ಬಾ | ಲೇಂದುಶೇಖರನ

[ನೋಡಿದೆವು ||

ಇಂದು ನಿಕ್ಕುಂಘ್ರಯ ಕಂಡು ಮದ್ಯವಬೀಜ | ಬೆಂದುದೆಂದರು

[ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು || ೬೦ ||

ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯದೈವವ ಪೂಜೆಗೆಯ್ದು ಮತ್ತೀನ ಕಂಡರು ಖಳಾಧಮರು ||  
ಮಾನವನಾಗಿ ಭೂಭಾರವನಿಲುಹುವ | ಶ್ರೀನಾಥ ಶರಣೆಂದರವರು || ೬೦ ||

ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ವಿದ್ಯಜ್ಞನ ಮೊದಲಾದ | ಪ್ರಜೆ ಪ್ರಮಥರು ಕೀರ್ತಿ  
[ಸುವ ||

ಭಜನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಭಾಗ್ಯವ ಕೊಟ್ಟು ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡು | ಬಿಜಮಾಡಲುದ್ಯೋ  
[ಗಿಸಿದ || ೬೨ ||

ವರಮೋಹನ ತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳಿದ ಜನರ ||  
ಶರಣೆಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯ ಪೆಯಿತ್ತು | ಪೂರವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತಬಿಡದೆ ||  
ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೧ ಕ್ಕೆಂ ಪದ ೨೨೨೧ ಕ್ಕೆಂ ಮಂಗಳಂ

### ನಾಲ್ವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಬಂದುದು —

ಕಮಲಜಪಿತ ಕಾಮಾಂಕಿತರಿಪುಜಿತು | ಕಮಲಾರೂಢಸತ್ಕೀಡ ||  
ಕಮಲಜಕಮಲೋದರ ಜಲಧರನಂಘ್ರ | ಕಮಲ ಮೇಲ್ಗತೆಯ್ಕವಿಸ್ತರಿಸು ||

ಭಾಗ್ಯವಡೆದ ಭಾಮಿನಿ ಮನೋರಥವಾಜಿ ವಾಗ್ಗುಚ್ಚ ಮತ್ಸ್ಯತಿಗಳನು  
ಯೋಗ್ಯವೆಂದಾಲಿಸಿದರೆ ನಿನಗಾಯುರಾ | ರೋಗ್ಯಸಂಪದವ ಪರ್ಜೆಪುದು ||

ದೇಶವ ಬಲಿಸಬೇಡೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿ | ವಾಸ ಕುಂಭಾಂಡಗೆ ಬೆಸಸಿ ||  
ತಾ ಸಂವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹತ್ತಿದ ವಿಹಗಾ | ಧೀಶನ ವಿಮಲಕಂಧರವ || ೨ ||

ಅನಿರುದ್ಧ ಬಾಣನಂದನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖಾ | ವನಿತೆ ಮುಂತಾದ ಪೆಣ್ಣಜನರ ||  
ಎನಿತುಂಟಾದ ವಸ್ತುವ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು | ವಿನತೆಯ ಸುತನ ಬೆನ್ನಿನಲಿ || ೪ ||

ಕಲಹಕಾತುರಿಯದ ರಥಹಸ್ತಿಘೋಟಕ | ವಿಲಸಿತಪದಚಾರಿಗಳು ||  
ಹಲಧರ ಕಂದರ್ಪ ಪಿಂದೆ ಯಾದವಬಲ | ನೆಲಸಿತು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ || ೫ ||

ರಕ್ಕಸನಗೆ ಖಗರಾಜಂಗೆ ಪೇಟ್ಟಿ ಪೆ | ಣ್ಣಕ್ಕಳು ಭೀತಿಸದಂತೆ ||  
ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ನೀ ತಳರೆಂದು ಬಲಿಕವೆ | ಪಕ್ಕೆಯ ಪರುಠವಿಸಿದನು || ೬ ||

ಜೋಡಿಸಿ ನಭಕುಪ್ಪರಿಸಲ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದ | ಲ್ಲಾಡಿತು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ||  
ಕೋಡಿಬಿದ್ದುವು ಸಪ್ತಶರಧಿ ದುವ್ಯಾಳಯ ಮಾಡಿದ ಗರುಡ ನೇಗದಲಿ || ೮ ||

ಅಸುರರಧೀಶನ ಮುರಿದಿಕ್ಕಿ ಗಗನದೆ | ಬಿಸರುಹಲೋಚನ ತೆರಳ್ದ ||  
ವಿಸರವ ನೋಡಿದು ಬಲ್ಲಿದರಿಗೆ ಬಟ್ಟೆ | ಸುಸರವೆಂದುದು ಪುರಜನರು ||

ಭೂಭಾರಕರಾಗಿ ಸೊಕ್ಕಿದ ದೈತ್ಯಮ | ತ್ತೇಭಕಂಠೀರವ ಗಗನ ||  
ಶೋಭಾಯವಾನದಿ ನಡೆಗೊಂಡುದ ಕಂಡು | ಕಾಬನ್ನ<sup>೧</sup> ಪೇಗಟ್ಟರೂರು  
[ಗರು || ೯ ||

ಅಳವಾಂತು ಗರುಡ ಕೃಪ್ಪನ ಕೊಂಡು ತೆರಳಲ್ಕೆ | ವಳಯದೆ ಪುಣ್ಯ  
[ಮೂರುತಿಯ ||

ನೆಲಲಾದ ಸ್ವಸ್ಥಾನದೆ ಬಿದ್ದ ಮಾರ್ಗದ | ಪೇಜಲವರ್ ಪುಣ್ಯವೆಯ್ದಿದರು ||

ಕಾಳೋರಗಭೇದಿರಥ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆ ಮರಾಳವಾಹನ<sup>೨</sup> ಕೀರ್ತಿಸಲು  
ಸೂಳಯಿಸಿದುವು ನಾನಾವಾದ್ಯ ಗಗನಾಂತ ರಾಳದೆ ದಿಕ್ಕುಟ ಬಿರಿಯೆ || ೧೧ ||

ಇಂದ್ರಾದಿನಿಖಿಳನಿರ್ಜರರು ವಿಮಾನದ | ಸಂದಣಿಯೊಳಗಿದಿವೊಂದು ||  
ಧಂಧಳಧಳರೆಂದು ಬಾರಿಸಿದರು ದೇವ | ದುಂದುಭಿಗಳನುಘೆಯೆನುತೆ ||

ನಾಕನಿವಾಸಿಗಳ<sup>೩</sup> ಕೈವಾರಿಸುತಿರ | ಲಾಕಾಶಪಥವ ತೀರ್ಕಣಿಸಿ ||  
ಗೋಕರ್ಣಾರಿಪು<sup>೪</sup> ವೈನತೀಯ ಬಂದನು ಶೋ | ಭಾಕಾರದ್ವಾರಕಾಪುರಿಗೆ ||

ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಗೋಮತಿಯ ತೀರದೆ ನವ್ಯ ಶೃಂಗಾರವನದ ಮಧ್ಯದಲಿ  
ಮಂಗಳವಿಭವದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಜಿದ ವಿ | ಹಂಗೇಶ್ವರನ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ || ೧೪ ||

ಸದಮಲ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿಂದು ನಿಟ್ಟಿಸೆ ವಿಶಾ | ರದ ಗುಣಿಯನು ಪೈಸರಿಸೆ ||  
ಮದವಕ್ಕಳಿದರು ಮಂತ್ರೀಶನಂದನೆ | ಮೊದಲಾದ ಪೆಣ್ಣುಗಳೊಡನೆ ||

ಮುಸಲಾಂಕ ಮೀನಧ್ವಜ ಮುಖ್ಯ ಯಾದವ | ಪ್ರಸರಮಾರ್ಬಲ ವಿಜಿ  
[ದೊಡನೆ ||

ಜಸವೆತ್ತ ಬಾಣನ ಬಹಳ ಭಂಡಾರ ಬೊ | ಕ್ಕಸ ಹೊಣಿಗಳನಿಜುಹಿದರು ||

ಬನಬನದೆಡೆಯ ಭಾಸಿತಮಪ್ಪ ವನರಾಜಿ | ವನಗೊಳದೆಡೆಯ ಪೆದೋ  
[ಜೆಯ ||

ಮನಗೊಂಬ ನೀರಾಟದಿ ಹಸ್ತಿಹಯನರ | ಜನವಿದ್ದುದಿಳ ಪಡೆದಂತೆ || ೧೭ ||

ಕ.ಪ ಅ—1 ಕಾಣುವವರೆಗೂ

2 ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ-ಹೇಗೆ?

3 ಬ್ರಹ್ಮ

4 ಕಣ್ಣೀ ಕಿವಿಯಾಗಿರುವ ಹಾವುಗಳಿಗೆ ಹಗೆ

ಯಾದವನು ಗರುಡ: “ ಚಕ್ಷುಶ್ರವಾಃಕಾಕೋದರಃ ಫಣೀ ” ಎಂದು ಅಮರ.

ಪಲನು ಮುಂತಾದ ಪಣ್ಣಳ ಮೆದ್ದು ತೇಂಗಾಯ | ಜಲವೀಂಟೆ ಪೂಗಳ  
[ಮುಡಿದು ||

ಬಲ ಪರಿತೋಷನ ಪಡೆದುದು ಯಾದವ | ಕಾಲಶಿರೋಮುಣಿಯ ಸನ್ನೆಯಲಿ

ನೀಲಾಂಬರ ಕಂತು ಮೊದಲಾದ ಯಾದವ | ಜಾಲ ನಿರ್ಜರರು ಸಂದಣಿಸೆ ||  
ಕೋಲಾಹಲದೊಸಗೆಯ ವಾದ್ಯಮೋಚಿಗಿತು | ಮೂಲೋಕ ಕೆವಿಸದ್ದುಗಿಡಲು

ಊರೊಳಗತಿಹರ್ಷವನಾಂತು ಪರಮಶೃಂ | ಗಾರವಮಾಡಿದರ್ ಹರಿಯು ||  
ಆರತಿ ಕಳಸ ಕನ್ನಡಿವೆಂಗಳೊಡನ | ಕ್ರೂರ ಬಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡ ಹರಿಯು ||

ಕನಕಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿ ವಸ್ತ್ರನಿವಾಳ ಶೋ | ಭನವೆಂಗಳ ರಾಗರಚನೆ ||  
ಘನಪರಿತೋಷದೊ ಪೊಡೆಮಟ್ಟರಾಪುರ | ಜನ ಜಯಜಯರಭಸದಲಿ ||೨೦||

ಭವರೋಗಹರ ಬಾಣಕುಂಭಾಂಡಸುತೆ ಕಂತು | ಕುವರನನೊಡಗೊಂಡು  
[ಲಲಿತ ||

ಚವಲ ಬೊಂಬಾಳವನೇಜ | ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಟ್ಟ | ವಿವರವನೇನ ಬಣ್ಣಿವೆನು ||

ಭಾಗವತರ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಸನಕಾದಿ | ಮಾಗಧಜನದ ಕೈವಾರ ||  
ಆಗಮನುತಿಸಾರ ಧವಳಶೋಭನ ವಿನಿ | ಯೋಗದೊ ಹೊಕ್ಕ ದ್ವಾರಕಿಯು ||

ಹೊನ್ನಗಸೆಯ ಬಾಗಿಲಲಿ ಗರ್ಜಿಸಿದ ರನ್ನ | ಗನ್ನಡಿ ಮಕರತೋರಣದಿ ||  
ಸನ್ನಯಿಸಿದ ಸೀಗುರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲು ಭಾಂ | ಡಾನ್ನವ ಸುರಿದರುಗ್ಗಡದೆ ||

ಪೊಗಟಲದಾರ ಜಿಹ್ವೆಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಮಣಿಹರ್ಮ್ಯ | ಯುಗಳಪಕ್ಷದ  
[ಮುಂಬಿನಲಿ ||

ನೆಗಟ ಸುಂಡಿಲ ತೋರಣಗುಡಿ ಬಲುಕುರು ಜುಗಳ ಹೊಂಗೆಲಸದುನ್ನತಿಯ

ಅಂಗಡಿಬೀದಿಯ ಸಾಲ ಸಾಧವನೇಜ | ಮಂಗಳಾಚ್ಯುತನ ಮೂರ್ತಿ  
[ಯನು ||

ಕಂಗಳಿಂದಲೆ ನೋಡಿ ಬೆಮೆಗೊಂಡು ನವ್ಯಪು | ಪ್ಪಂಗಳಂದಿಟ್ಟರಚ್ಯುತನ ||

ಹಸುಗೂಳ ಹರಿವಾಣಗಳೊಳು ತುಂಬಿ ರಂ | ಜಿಸುವ ರತ್ನಾರತಿವೆಳಗಿ ||  
ದಸರಿ ಪಟ್ಟುವಳ ಚಿತ್ರವಸ್ತ್ರವ ನಿವ | ಳಸಿದರಚ್ಯುತನಂಘ್ರಗಳಲಿ || ೨೧ ||

ಪುಡಿಯ ಕತ್ತರಿ ಕುಂಕುವ ಕಪ್ಪುರವುಡಿ | ಬಿಡುಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕ  
[ದೊಡನೆ ||

ಹಿಡಿಹೊನ್ನ ಸೂಟಿಯ ಬಿಟ್ಟರಿಕ್ಕೆಲದಂ | ಗಡಿಗರತೀವ ಮೋದದಲಿ || ೨೮ ||

ಆತನಚ್ಯುತನಾತನನಿರುದ್ಧಲೋಕವಿ | ಖ್ಯಾತಬಾಣನ ಕುಮರಿಯನು ||  
ಆತಾಯಿ ಚೆತ್ರಲೇಖಾನಾರಿ ನೋಡೆಂದು | ಮಾತಾಡುತಿದ್ದರೂರುಗರು ||

ನಾಗೇಂದ್ರತಲ್ಪನನಿದಿಗೊಳಲೆಯ್ದಂದ | ರಾಗಿಂದುವದನೆಯರ್ ಕೆಯ್ಯೆ ||  
ಶ್ರೀಗಂಧಧೂಪಾರ್ತಿ ಪಾಪಾರಣ್ಯದ | ಬೇಗೆವೊಲ ಪೊಗೆ ಮುಸುಕಿದುದು ||

ಹುರಿದುದು ಭವಬೀಜ ಮಸ್ಕರ್ಮದಂಕುರ ಹುರಿದುದು ಕಪಟದ ಬೇರು ||  
ಸುರಿದುದಾನಂದಾಶು ಕೃಷ್ಣನಂಘ್ರಿಯ ಕಂಡು | ಪುರದವರ್ ಪುಣ್ಯವೊಂದಿ  
[ದರು || ೨೯ ||

ಲೋಕೇಶನ ಕಾಪಿಲಿದರ್ಶನ ಬಾಹು | ಶಾಖೆಯ ಸವರಿ ಪಾತ್ರಗೆ ||  
ಈಕೆಯನೊಡಗೂಡಿ ಬಂದ ನೋಡೆಂದೆನು | ತಾಕೆವಾಳರು ಹೊಗಳಿದರು ||

ಪಾಡಲು ಪರಮಸಂಪದವಕ್ಕು ನುತಿಯನು ಮಾಡಲು ಮಂಗಳವಹುದು  
ನೋಡಲು ನಸಿದು ಪೋಪುದು ಪಾಪವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿದರ್ ಕುಶಲಜ್ಞ  
[ರೊಲಿದು || ೩೦ ||

ಸುರನರ್ತಕಿಯರೊಳು ಮತ್ಸರವಾಂತರೀ | ಸುರನರ್ತನಗಾರ್ತಿಯರ ||  
ಪರಮೋತ್ಸವದೆ ನೋಡುತೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರ ತನ್ನ ರಾಜಮಂದಿರಕೆ ||

ಢಣರೆಂಬ ಗಜಘಾಂಟೆಯನಾದ ವಾದ್ಯಸ | ನ್ನಣ ಪಾಠಕರ ಕೈವಾರ ||  
ಪ್ರಣಮೋಚ್ಚಾರಣ ರಭಸವ ನಿಲಿಸಿದ | ಗುಣಯುತ ಕರದ ಸನ್ನೆಯಲಿ ||

ಇನನ ರಶ್ಮಿಯ ಕೀಜ್ಪಡಿಸುವ ಮಕುಟವ | ಧನರ ಮಾರ್ಬಲವ ಕುಸ್ತು  
[ರಿಸಿ ||

ಘನರಮ್ಯವಸ್ತ್ರಭೂಷಣವಿತ್ತು ತಪ್ಪುರ | ಜನರ ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟನರ್ಥಿಯಲಿ ||

ತಾಳಮದ್ದಳ ಗೀತ ನರ್ತನಗಾರ್ತಿಯ | ಮೇಳ ವಿದ್ವತ್ಸಭೆ ಸುರರ ||  
ಜಾಲಕ್ಕೆ ಹಸೆಯಿತ್ತು ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟು ಚವಲ ಬೊಂ | ಬಾಳವನಿಜಿದ ಮಾ  
[ಧವನು || ೩೧ ||

ಉಘೆಯೆಂಬ ಶಬ್ದಸಂಭ್ರಮದಿಂದೆ ಬಹಳ ನಂ | ಬುಗೆಯ ಸೇವಕರು

[ಕಂಚುಕಿಯು ||

ಉಘೆಯೆನಲುಜ್ಜು ಗದೊಳು ರತ್ನಮಯದಹಾ | ವುಗೆಯಮೆಟ್ಟಿಸಿದರಚ್ಯುತಗೆ  
ಮಲೆವ ದೈತ್ಯರ ಗಂಡ ದಾಸೋತ್ತಮರನಂ | ಡಲೆವ ದುಷ್ಕೃತಗಳ

[ಗಂಡ ||

ಕೊಲಲೊಡರ್ಚುವ ಮಿತ್ತು ವಿನ ಗಂಡನ ಪಾದ | ಜಲರುಹಯುಗವ ನೋಡಿ

[ದರು ||೨೯||

ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥವ | ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವನು||

ಕಂಡರೆ ಪುಣ್ಯಲೋಕಾದಿಲೋಕವ ಸೂಫೆ | ಗೊಂಡರು ಕೇಳಾಯತಾಕ್ಷಿ||

ಬತ್ತಿತು ಭವಸಾಗರ ಯಮಪುರಮಾರ್ಗ | ಕೆತ್ತಿತು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತರಿಗೆ ||

ಎತ್ತಿತು ಗುಡಿ ತೋರಣ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ | ಹತ್ತಿತು ಹರಿಯ ಸೂರಿಯಲಿ ||

ನಾಲಗೆಯೆನಗೊಂದು ಹರಿಭಕ್ತಿ ಹೊಗಟ್ಟರೆ | ಶೀಲಶ್ರೀವೈಷ್ಣವೋತ್ತ

[ಮರು ||

ಸಾಲೋಕ್ಯಸಾಯುಜ್ಯ ಸಾಮೀಪ್ಯಪದವನಾ | ಕಾಲದೆ ಪಡೆದರಾಕ್ಷಣದೆ ||

ಉದ್ಧವದೇವನ ಕೈಲಾಗಿನಲಿ ದೈತ್ಯ | ಮರ್ದನ ಮೆಲ್ಲಡಿಯಿಡಲು ||

ಹೊದೊರೆ ಕಟ್ಟಗೆಕಾಜರುಗ್ಗಡದೆ ಹೊ | ಗಟ್ಟರು ಹರಿಯ ರಭಸದೆ ||

ಭೂನಾಥಪಾದವೆಚ್ಚರಿಕೆ ಸುವರ್ಣಸೋ | ಪಾನದಾರೋಹಣ ಜತನ ||

ಶ್ರೀನಾಥ ಸೆಱಗು ಸಂಭಾಳಿಕೆಯಪ್ಪಾವ | ಧಾನವೆಂದೆನಲಡರಿದನು || ೪೪||

ವಿಲಸಿತವಾಣೀಕ್ಯರಜಿತಮಂಟಪದ ಬಾ | ಗಿಲ ಗುಡಿ ತೋರಣೈಶ್ವರ್ಯ

ನಲವಿದೆ ನೋಡಲಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗೋವಳ | ಬಲ ಬಂದು ನಮಿಸಿದುದಾಗ || ೪೫||

ಇಟ್ಟದಿರಾಗಿ ತಂದರು ಹೊನ್ನ ಹರಿವಾಣ ದಿಟ್ಟ ನೈವೇದ್ಯಸಂಕುಲವ ||

ನಿಟ್ಟಸಲಮಲವಸ್ತ್ರವ ನಿವಾಳಿಸಿ ತೆಗೆ | ದೊಟ್ಟದರುಭಯ ಪಕ್ಷದಲಿ || ೪೬||

ಮುಂದೆಸೆಯಲಿಬಾಣಸುತೆಜೆತ್ತಲೇಖೆ ಪೆ | ಣ್ವಿಂದದೊಳನಿರುದ್ಧಬರಲು||

ಕಂದರ್ಪತನಯನ ಕಡಿದಾಡಿ ತೆಗೆತಂದ | ಮಂದರಧರನ ಪಾಡಿದರು || ೪೭||

ಅಕಳಂಕನಾರದ ಬಲರಾಮ ಸ್ಮರ ವಿನಾ | ಯಕರೆಡಬಲದೊಳುಗ್ಗಡಿಸೆ ||

ಸಕಲಸನ್ನಾಹದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಮುರಾಸುರಾಂ | ತಕನ ಕಂಡರು ವಧೂಟಿ

[ಯರು || ೪೮||



ಅಂದವಡೆದ ಮೆಯ್ಯವಿರ್ಗುಡಿ ತೋರಣ | ಚೆಂದಳದುಟ ಕುಂಭಕಲಶ||  
ಮಂದಸ್ತುತಮುಖ ಕನ್ನಡಿಯವರೈ | ತಂದರು ಕೃಷ್ಣನಿದ್ದೆಡೆಗೆ || ೪೯ ||

ಅಧಿನಾಯಿಕೆ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯರ್ | ಹದಿನಾಳು ಸಾವಿರ ಹೆಣ್ಣು  
ಇದಿರ್ಗೊಂಡರು ಮುತ್ತಿನಾರತಿವೆಳಗಿ ಶ್ರೀ | ನಿಧಿ ನಿರ್ಜರಾಧೀಶ್ವರನ ||

ಮಣಿಪಾತ್ರೆಯ ಸಾರ್ಚೆಹೊಂದಂಬಿಗೆಯ | ಗ್ಗಣಿಯಿಂದೆ ಪಾದವ ತೊಳೆದು  
ದಣಿದುವು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣನ ಸತ್ಯಭಾಮೆರು | ಕ್ಕಿಣಿದೇವಿಯರು ಹೊಗಟಿದರು ||

ಅನಿರುದ್ಧ ಹೋದನೆಂದೆಂಬ ದುಃಖದಲಿ ಕಂ | ಬನಿಗಟಿದನುಶೋಕಿಸಲು ||  
ಮುನಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಸತ್ಕುಮರನ ತಹನೆನು | ತಿನಿವಾತುಗಳನಾಡಿದಿರಿ ||

ಏಕವಚನಪ್ರತಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯನೆಂದೆಂಬ | ಲೋಕೈಕಬಿರುದಾಂಕ

[ಪ್ರಭುವೆ ||

ಶ್ರೀಕಂಠಭಜಕನ ತೋಳ್ಗಳ ತಱಿದು ವಿ | ವೇಕದಿಂ ತಂದೆ ಮತ್ಸುತನ || ೫೦ ||

ಆನೆಯ ಕೆಯ್ಯ ಕಬ್ಬಿನ ಕೋಲ ಸೆಜಿತಂದು | ಮಾನವಸಿಂಹಸ್ವರೂಪ ||  
ನೀನಲ್ಲದಿನ್ನಾರೆನುತೆ ಕೊಂಡಾಡಿದಳ | ಶ್ರೀನಾರಿ ಪರಿತೋಷವಡೆದು || ೫೧ ||

ತಾಣಿಗಳರಸ ದೈತ್ಯನ ಮಹಾಗರ್ವವ | ಹೂಣಿಸಿ ತಮವಱಿಯದರ ||  
ನಾಣಿಸಿಯೆನ್ನ ವೊಮ್ಮಗೆ ತಕ್ಕ ಸತಿ ಕ | ಟ್ವಾಣಿರತ್ನವ ತಂದೆ ಜೇಯ ||

ವಿಧವಱಿಯದೆ ಕೆಟ್ಟರು ನಿನ್ನ ಮಹಿಮಾ | ಸ್ಪದ ಗೋಪ್ಯವನು ತಾಮ

[ಸರು ||

ಅದನೇನ ಬಣ್ಣಿ ಪಿನೆನಲು ರುಕ್ಮಿಣಿಯ ನಾ | ರದಮುನಿರಾಯ ಕೀರ್ತಿಸಿದ ||

ನೀ ಬಲ್ಲೆ ತಾಯೆ ನಾಲ್ಕೊಗ ಬಲ್ಲ ಪಾವನ | ನಾ ಬಲಿವರ ವೈನತೇಯ ||  
ಶ್ರೀಭಾಗೀರಥೀಧರ ವಜ್ರಿ ಬಲ್ಲ ಅಬ್ಬ | ನಾಭನ ಗುಣಗಣಗಳನು || ೫೨ ||

ಬಿಸರುಹಸಖ ಮುಖ್ಯ ನವಗ್ರಹಂಗಳನು ನಿ | ಮಿಸಿ ಚತುರ್ದಶಮುನಿ

[ವರರು ||

ಹಸನಾಗಿ ಜಾನಿಸಿ ಬಲವರ್ತರು ಕಪ್ಪ | ಕುಶಲವ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣನಿರವ || ೫೩ ||

ಶುಕ ಪರಾಶರ ವ್ಯಾಸ ಕಪಿಲ ಕುಂಭಜ ಭೃಗು | ಬಕ ದಾಲ್ಭ್ಯ ವಾಸಿಷ್ಠ  
[ಮುನಿಪ ||

ನಿಕರದೆ ಬಲ್ಲವರಱುವರು ನರದೇ | ಹಿಕರೇನ ಬಲ್ಲರಚ್ಯುತನ || ೫೪ ||

ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಪಾವನರೂಪ ನಿತ್ಯವಿ | ಭೂತೀಶ್ವರನಂತಿರಲಿ ||

ಜಾತಿಪದ್ಧಿ ನಿನ್ನ ಮೊಮ್ಮನ ವಧು ಗಾಡಿ | ಕಾತಿಯ ನೋಡವ್ವ ತಾಯೆ ||

ಸಿರಿಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲಣ ದಿಟ್ಟಯನಿತ್ತು | ತಿರುಹಿ ರತ್ನಾಂಜಿತ ಹೇಮ ||  
ಹರಿವಾಣದಾರತಿಗಳನೆತ್ತಿ ನಿಖಿಲೋಪ, ಚರಿಯವ ಮಾಡಿದರ' ಬಿಡದೆ || ೬೦ ||

ನೋಡಿದರಾಗಮೋಕ್ತಿ ಯಲಿ ಬಾಸಿಂಗವ, ಸೂಡಿದರ' ತೊಂಡಿಲ ತಂದು ||  
ಪೂಡಿದರ' ಪರಮಕೋಭನದಿಂದೆ ಮದುವೆಯ | ಮಾಡಿದರ' ಮಣಿಯ ಮಂಟ  
[ಪದೆ || ೬೧ ||

ಸಡಗರವಲಿ ಕಂತುಸುತನುಪಾವಧು ಬಲ ಗುಡುತೆ ಕುಂಭಾಂಡಜೆ  
[ಸಹಿತ |

ಪೊಡೆಮಟ್ಟರು ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಪೆ, ಣ್ಣಡಣಕ್ಕೆ ರತಿದೇವಿಯರಿಗೆ || ೬೨ ||

ಗಾವಿಲಾದೈತ್ಯನ ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದೊಡಲಾಂತು | ಜೀವಿಸಿ ಬಂದುದೆ ಎನಗೆ ||  
ಸಾವಿರ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ವೆಂದಾರತಿ, ದೇವಿ ಮುಂಡಾಡಿದಳ' ಮಗನ || ೬೩ ||

ಸೊಸೆಯ ಲಾವಣ್ಯವ ನೋಡಿ ಸಂತಸವೆತ್ತು | ಸೊಸೆಗೂಡಿ ಕಂಸ  
[ಮರ್ದನನ ||

ಸೊಸೆ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣಾಂಭುಗೆ | ಯೊಸಗೆಯೊಳ' ಪೊಡೆಮ  
[ಟ್ಟರೊಲಿದು || ೬೪ ||

ನಾರದ ಮೊದಲಾದ ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ತಾ ನಮ, ಸ್ಕಾರವ ಮಾಡಿ ಸಂತಸದಿ ||  
ಆರೋಗಣಿಗೆ ಚಿತ್ತೈಸೆ-ದು ಕೃಷ್ಣಮನೋ | ಹಾರಿಗೆ ಬಿನ್ನಯಿಸಿದಳು ||

ಎನಲಾಕ್ಷಣ ನಿಬ್ಬಣ ಬಂಧುವರ್ಗ ಪೆ | ಣ್ಣನ ಮದವಕ್ಕಳು ಸಹಿತ ||  
ಘನಪರಿತೋಷದೆ ಪರಮಾಮೃತಭೋಜನವ ಮಾಡಿದ ಕೃಷ್ಣರಾಯ || ೬೫ ||

ಗಂಧೋದಕದಿಂದೆ ಕೆಯ್ದೊಳದಮಲ ತ್ರೀ | ಗಂಧವ ಮೆಯ್ಯೂಡಿಕೊಂಡು  
ಗಂಧಸಂಯುಕ್ತ ತಾಂಬೂಲವನೊಲಿದು ಗೋ | ವಿಂದ ಪಾಲಿಸಿದನೆಲ್ಲರಿಗೆ ||

ಆಣಿಮುತ್ತಿನ ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಮನೀಯ | ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿಂಹಸೀತದಲಿ ||  
ರಾಣಿಯರೊಡ್ಡೊಲಗದೊಳು ಗದಾಚಕ್ರ, ಪಾಣಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಕೇಳ' ಕೆಳದಿ  
ಬಾಣನ ಮನೆಯ ಭಂಡಾರ ಬೊಕ್ಕಸವ ಪೂ | ಬಾಣನಂದನೆಗೆ ತಾರ್ಕಣಿಸೆ ||  
ಬಾಣಜೆ ಸಹಿತ ಮಂದಿರವ ತುಂಬಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ | ಬಾಣಾರಿ ದುರಿತಸಂಹಾರಿ ||  
ಹರಿಕಾಳೆ ಮೊದಲಾದ ಜನಕುಡುಗೊರೆಯಿತ್ತು | ವರಬಂಧು ಬಲಸ್ತುರಾದಿಗಳ ||

ಪರಿತೋಷದಿಂದೆ ಬೀಜಕ್ಕೊಟ್ಟನು ಗೋಕುಲ | ದೇಹಿಯ ನಾರದ ಗರುತ್ಮರನು

ಮನ್ನಣೆವಡೆದು ಬೀಜಕ್ಕೊಂಡೆಯಿದ್ದರು ಸೌ | ಪರ್ಣನಾರದರತ್ತಲಿತ್ತ ||  
ತನ್ನ ವಧೂಟೆಯರೊಳಗೆ ನಿರ್ಜರಶಿರೋ | ರನ್ನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದನು ||

ಗಂಧಶಾಲಿಯ ಬತ್ತದೊಳಗಿದ್ದ ಕಳೆಯ ಕೀ | ಟ್ವಿಂದದೆ ಬಳರ ತಿರ್ಕಣಿಸಿ ||  
ವೃಂದಾರಕ ಭೂಸುರ ರಕ್ಷಪಾಲ ಗೋ | ವಿಂದನಾಪುರದೊಳೊಪ್ಪಿದನು ||

ದುಷ್ಪರ ಮುಖದು ಸಜ್ಜನರ ಪಾಲಿಗೆ ಸಂ | ತುಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ||  
ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನೀವ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವಾರಕೆಯೊಳ | ಗಪ್ಪೈಶ್ವರ್ಯದೊಪ್ಪಿದನು || ೨೪ ||

ಭೋಜ್ಯವಸ್ತುಗಳೊಳುಮುಖ್ಯವಾದುದುಲಿ ತಾಜ್ಯ ನಿರ್ಜರಜನರೊಳಗೆ ||  
ಸೋಜ್ಯ ಸುಖಾಧ್ಯಪಾಲಕ ಕೃಷ್ಣ ಸುಖಸಾ | ಮ್ರಾಜ್ಯವನಾಳದ ಮುದದೆ ||

ನಿರ್ಮತ್ತರದೊಳೀಕೃತಿಯ ಕೇಳ್ವವರಿಗೆ | ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಮೋಕ್ಷ  
[ಗಳ ||

ಭರ್ವಾಂಬರನೀವ ಭಾಮೆ ಕೇಳೆ ನಮ್ಮ ದು | ಪ್ಪರ್ಮ ವಿಚ್ಛೇದನವಾಯ್ತು

ಯೋಗಿಹೃತ್ಕಮಲಾಸನ ದೈತ್ಯಕಾಮಾರಿ | ರಾಗಿಪ ಭೋಗದೇವೇಂದ್ರ ||  
ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ನರಸಿಂಹಾದಿಕೇಶವ | ನಾಗಿಪ ಜನಮನೋರಥವ || ೨೫ ||

ವರಮೋಹನತರಂಗಿಣಿಯೆಂಬ ಕಾವ್ಯವ | ಬರೆದೋದಿ ಕೇಳದ ಜನರ ||  
ತರಣಿಚಂದ್ರಮರುಳ್ಳನಕ ಸತ್ಯಪೆಯಿತ್ತು ಪೊರೆವ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಬಿಡದೆ ||

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೪೦ ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ

ಮಹತ್ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ ಶ್ರೀಃ

